

Guided Marian Epiphany
መጽሐፍ ቅዱስ አጠቃላይ
በምሥጢራዊ ቃል

(Condensed Bible)



ከትምህርታዊ ትርጉም ጋር
ለፈጣን ጥናትና
ልዩ ግንዛቤ
የተዘጋጀ

ክፍል ፩ / Vol 1

ስምንቱ ብሔረ አሪት / Pentateuch,
Including Joshua, Judges & Ruth

በ

መጋቢ አለላፍ መክብብ አጥናው / Rev Mekbib Atnaw

ታኅሣሥ ፳፻፳ ዓ/ም / December 2012

መከሥተ ኦርቶዶክስት
(Contents)

ተራ ቁጥር	የገጽ ብዛት
1. ልዩ ማስታወሻ	፪ /II
2. ኦሪት ዘፍጥረት	1 - 83
3. ኦሪት ዘፀላት	84 -115
4. ኦሪት ዘሌዋውያን	115 - 127
5. ኦሪት ዘኅዳር	128 -147
6. ኦሪት ዘዳግም	148--161
7. መጽሐፈ. ኢ.ያሱ	162 -177
9. መጽሐፈ. መሳፍንት	178 -202
10. መጽሐፈ. ናት	103 -215

ተኅትመ ዝነቱ መጽሐፍ በወርኅ ታኅሣሥ ፳፻፱ ዓ/ም
(Dec 2011) በትዕይንቱ ኣዲስ አበባ ከመ ሄጃ ዓመተ
በትረያራክናሁ ለበፀ-ወቅዱስ አቡነ-ጳውሎስ ርእሰ ሊቀኅ
ጳጳሳት-ዘኢትዮጵያ፡ሊቀ ጳጳስ ዘአክሱ ውእጫጌ ዘመንበረ
ተክለ ዓይግኖት

ልዩ ማስታወሻ

ለመንፈሳውያን ክሊጆች: (Seminaries): ለካህናት ማሠልጠኛ: ለሰንበት-ት/ቤቶች ተማሪዎችና ባጠቃላይ ለጉልበት ማስተማሪያ - Adult Education መስጫ እና ለመላላክ ትምህርትም አመቺ ሁኔታን በመፍጠር ኃምሳ አራት ዓመት ሙሉ በሺህ የሚቆጠሩ መጻሕፍትን በማገዝ በማገናኘብ ዐርባ ሁለት ዓመት የፈጅ ጥናት ተካሂዶብት የተቀበረና የኢት. ኢ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ለታወቁት ገብኤ አይቶት ተስማምቶብት የታተመ: ራስን በራስ በማስተማር ጭምር የሚረዳ የእጅ መጽሐፍ (Text Book) ነው:: ቅዱሳት መጻሕፍትን በግል ማጥናት- ለሚሹ ምእመናንና ምእመናትም ሁሉ አመቺ-ሁኔታን ለመፍጠር ኃምሳ ዕለት ዓመት ሙሉ ልዩ: ልዩ መጻሕፍትን በማገዝና በማገናኘብ ዐርባ ሁለት ዓመት የፈጅ- ጥናት ተካሂዶብት-የተጠናቀቀ: ራስን- በራስ ማስተማሪያ (Text Book) ነው ::

ስለዚህ ይህ መጽሐፍ እንደ አንድ የጥናት አማራጭ ሆኖ ቢወሰድ የቅዱሳት መጻሕፍትን ቃል በአጭር ጊዜ ውስጥ ለማወቅ እንዲረዳና ወደ ዋናው የመጽሐፍ ቅዱስ ምልአተ- አእምሮ : የከፍተኛ እውቀት መንደርደሪያና: መሸጋገሪያ ድልድይ (ማዕደት) ይሆን ዘንድ ጥንቃቄ በተሞላበት ሁኔታ በማሳጠር / ባስተዋዕኔ መልክ ከትርጓሜ ጋር የተቀመረ ይተዘጋጃል ነው::

የቃላት ትርጓሜ: በመሠረቱ " አራት " ብርሃን ማለት ነው:: የጥንት ባቢሎናውያን--ብብርሃን ያመልኩ ነበርና:: በክላውዴዎን ምድር ቀድሞ የአብርሃም ቤተሰብ ይኖርባት የነበረችው ከተማ አር ተብላ ትጠራ ነበር ፤ አራት የሚለው ስም ከዚያ ሲያይዝ የመጣ ነው:: አሪዮ ፣ አሪያሬስ ፣ አሪዮን፣አሪያ የተሰኙትም- ስሞች ከዚህ ቃል የሠረዙ ይተገኙ ናቸው ::

ህብሉይ ኪዳን: የጥንት ዝመን ቃል ኪዳን ማለት ነው:: እግዚአብሔር አምላክ ለቀደምት አገው ቃል ኪዳን ገብዮቸው፤ እነርሱ በሕገ አራት የተሰማቸውን ትእዛዝ /መመሪያ ሕግ ሊጠብቁ፤ እርሱም ከክፉ ነገር ሁሉ ሊጠብቃቸውና ከዓለም ማኅበርሱ በ መካከል መርጦ ለራሱ የተለየ ሕዝብ (ቤተ- ሰብ) አድርጎ- በጸጋ ሊቀበላቸው፤ ስምምነት- (ውለታ ያደረገበት- የጥንት ዘመን ቃል ኪዳን ማከከሪያና ማጠናከሪያ መጽሐፍ ማለት ነው::

አራት ዘፍጥረት

(መጽሐፈ. ሙሴ ቀዳማዊት)

መግቢያ: > አራት ዘፍጥረት (ዘልደት) ስለ ንጉሥ ሁለቱ ሥነ ማጥረት: ስለ ሰው ዘር አመጣጥ: ኃጢአት ወደ ዓለም እንዴት እንደገባ: ስለ ሰው ዘር ህልውና- /ሥርዓተ ኑሮ አጀማመር : እግዚአብሔር ከሰው ዘርና ክሊሎችም ፍጥረታት ጋር ስላለው ግንኙነት የሚናገር መጽሐፍ ነው:: ዋና: ዋና ክፍልቹም በሁለት ረድፍ ተመድብው መታየት ይችላሉ: ይኸውም ክፍል አንድ:--> ከምዕራፍ 1 እስከ 11 ስለ ዓለማት አፈጣጠር : ስለ ሰው ዘር ቅድመ ታሪክ ሕገ ልቡናዊ አደጃር በአዳምና ሔዋን: በቃየልና አቤል: ይጀምሮና ከአዳም እስከ ኖሳ የነበሩትን አበው ታሪክ: በኖሳ ዘመን የተሰፋፋ ገደብ- የለሽ ኃጢአት ያስከተለውን የጥፋት ውኃ: እንዲሁም ከጥፋት ውኃ በኋላ በተነሣው ትውልድ ተጀምሮ ስለነበረው የባብሎን ግንብ: ስለቋንቋ መከፋፍራልና ስለሰው ዘር መበታተን (ዘርወት) ይናገራል::

ክፍል ሁለት: > ከምዕራፍ 12 እስከ -50 ከአብርሃም መጠራት ጀምሮ ስለ እስራኤላውያን ቅድመ አያቶች ይናገራል:: ከነርሱም መካከል የአብርሃምን: የይሳሐንና የደቆብን በትረያሬክነት (የአባቶች አባትነት) አየተረከ: እግዚአብሔር በዮሴፍ ላይ ጸጋና በረከትን አሳድሮ ድንቅ ሥራውን በመግለጥ የግብጽ ጠቅላይ ገዢ ለመሆን አብቅቶት: በዘመን ረኃብ እንዴት እንደታደጋቸውና ሲመግባቸው እንደኖረ ያሳያል:: ደቆብ በሥራ ሁለት ነገድ እስራኤል የተባለ ልጅቹን ሲባርክ ወደፊት የሚገጥማቸውን ክፉውንም ሆነ ደጉን ነገር ሁሉ እንዴት እንደገለጠላቸው ያመለክትና በዮሴፍ ሞት ይደመድማል::

> መጽሐፉ የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ ሁሉ ጉልቶ የሚታይበት ፍጹም ታሪካዊና ፍጹም ትምህርታዊም ሆኖ በጥሩ ሥነ ጽሑፍ የተገነባ ነው:: ስለዚህም አንድ ጊዜና ሁለት ጊዜ ብቻ ተነብዖ የሚታለፍ ሳይሆን እስከ ሕይወት ፍጹም ድረስ በልብ ሠርዖ እንዲኖር በሰፊትና በጥልቀት መጠናት- የሚገባውና -ልጆች ሁሉ ሊማሩት የሚያስፈልግ ዋና መሠረታዊ የሕይወት መመሪያ ነው::

፩/1 የዓለም-ሥነ ፍጥረት ሁሉ መጀመሪያ ታሪክ

1 በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን ፈጠረ። 2 ምድርም ቅርጽ የሌላት ባዶ ነበረች። ጨለማ በጥልቁ ላይ ነበር። የእግዚአብሔርም መንፈስ በውኃ ላይ ይሠፍ ነበር። 3 እግዚአብሔር "ብርሃን ይሁን" - አለ ፡ ብርሃንም ሆነ ። 4 እግዚአብሔር የፈጠረው ብርሃን መልካም መሆኑን አየ ። 5 ብርሃንንም ከጨለማ ለይቶ ቀን ብሎ ጠራው። ጨለማውን ሌሊት አለው። የብርሃንና-የጨለማው-ጊዜ አንድ ቀን-ሆነ። **(ትርጓሜ) ፡** " ብርሃንን ሠራሁ። ጨለማንም ፈጠርሁ። ይላል ጌታ እግዚአብሔር አሳ 45 ፡ 7) ። ከብርሃን ተፈጥሮ ጋር በማገናዘብ፡ ይህ ጥቅስ ያስፈልገበት ምክንያት፡ አንዳንድ ተፈላሳፊዎች "ጨለማ የብርሃን መታጣት ነው እንጂ ራሱን የቻለ ፍጥረት አይደለም " ይላሉ። እንደ መጽሐፍ ቅዱስ አባባል ግን ጨለማ ራሱን ችሎ ከካያ ሁለቱ ፍጥረታት አንዱ ነው።

የካያ ሁለቱ ሥነ ፍጥረት ክፍሎች አመዳደብ፡ - ቍ 6 -25

በዕለተ እሑድ የተፈጠሩ፡ ስምንት ናቸው፡- እነርሱም-መሬት፡ ውኃ፡ እሳት፡ ነፋስ፡ ጨለማ፡ ብርሃን፡ ሰማያትና መላእክት። (መላእክት በዕለተ እሑድ ስለመፈጠራቸው መጽሐፈ ክፋሌ ሞዕራፍ 2፡ 6 -7 ያስረዳል።) ስኞ-የተፈጠረ፡ አንድ ብቻ ነው። ይኸውም ውኃዎችን ከፍሎ በውኃዎች መካከል ጠፈር እንዲኖር አድርጎ ሰማይ ብሎ ጠራው። በምድር ያለውን የውኃ መከማቻ ውቅያኖስ" አለው ።

ማክሰኞ- የተፈጠሩ ፡ 1. አዝርዕት፡ 2. አትክልትና፡ 3. ዕዎዎት /ዛፎች።

ረቡዕ -የተፈጠሩ፡ ሦስት ናቸው፡-1. ፀሐይ፡ 2. ጨረቃና 3. ከዋክብት።

ሐሙስ - ከውሃ የተፈጠሩ ሦስት ናቸው፡ እነርሱም በደመ ነፍስ ሕያዎን ሆነው በባሕርና በውኃ አጠገብ /አካባቢ የሚኖሩ ፡ 1. በእግር የሚሸከረከሩ፡ 2. በክንፍ የሚበሩ፡ 3 በልብ የሚሳቡ ተሐዋስያን።

ዓርብ -ከደረቅ ምድር የተፈጠሩ ፀራት ናቸው፡ እነርሱም፡ 1 በእግር የሚሸረከሩ ፡ 2 በክንፍ የሚበሩ፡ 3. በልብ የሚሳቡ ተሐዋስያን /ተንቀሳቃሽ ፍጥረታት፡ 4 የፍጥረታት ሁሉ መደምደሚያ ሰው።

(ማሰታወሻ፡ ጠቁር ብለው የተጻፉት ሕያዎን /Living things ሲሆኑ ነጣ ብለው የተጻፉት ግን ግዑዣን (Non Living things) ናቸው።)

የሰው ዘር ተፈጥሮና የተሰጠው በረከት (ቍ 25 -30)

ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር " ሰውን በመልካችን እንደ ምሳሌያችን አድርገን እንፍጠር" አለ ። ወንድና ሴት አድርጎ ፊጥሮ እንዲህ ሲል ባረካቸው፡-"በዙ፡ ተባዙ ። ምድርንም ሙሉ-አት ፡ ግዙዎትም። የባሕር ዓሣዎችን፡ የሰማይ ወፎችን፡ በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱ ፍጥረታትን ሁሉ ግዙዎቸው ። እነሆ ምግብ እንዲሆንላቸው በውስጡ ዘር ያለውን ፡ ፍሬ የሚያፈራውን ለምለም ተክል /ዛፍን ሁሉ ሰጠኋችሁ። በደመ ነፍስ ሕያዎን ሆነው ለሚኖሩ እንሰሳት ፡ አራዊትና ለሰማይ ወፎች፡ ለሌሎች ተንቀሳቃሽ ጥረታትም ሁሉ በምድር ላይ የሚበቀል ሐመልማል ሁሉ ምግብ ይሆንላቸው ዘንድ ሰጥቻለሁ"።

31 እግዚአብሔር የፈጠረው ነገር ሁሉ እጅግ መልካም እንደ ሆነ አየ።

እንደ ድልድይ ሆኖ ብሉይ ኪዳንን ከሐዲስ ኪዳን ጋር የሚያገናኝ ትርጓሜ /Interpretations To Bring The Old & New Testaments Together

በቍጥር 1 "እግዚአብሔር" የሚለው ስም በነጠላና በብዙ የሚነገር ነው። በነጠላ ሲነገር የእግዚአብሔርን አንድነት ይገልጻል። በብዙት ሲሆን ደግሞ ሦስትነቱን ያሳያል። " ወሶበ እቤ እግዚአብሔር እብል በአንተ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ = እግዚአብሔር ብዬ በምጠራ በት ጊዜ ስለ አብ ፡ ስለ ወልድ ፡ ስለመንፈስ ዱስም መናገሪ ነው" ሲል ቅ/ ነርጎሬዎስ እንዳስተማረ (በሃይማኖተ አበው-ትንሣኤ ማሳተሚያ ድርጅት ጥር 30፡ 1967 ዓ/ም ገጽ 420 ይመልከቱ) ።

በቍጥር 2 ፡ " ምድር ቅርጽ የሌላት ባዶ ነበረች" የሚለው ቃል ከሰው ሕይወት ጋር በማንጸጸር ሲታይ ፡ እግዚአብሔር በተናገረው በቅዱስ መጽሐፍ ቃል ከመታነፅ በፊት የሚኖረውን የመንፈስ ወይም የአእምሮ ባዶነት ያመለክታል። "እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ! አእምሮዬን በቅዱስ ቃልህ ከማበራትህ በፊት እኔ ራሴ ምንም ቅርጽ እንደሌላት ባዶ ምድር ነበርኩ-"እንዳለ ደራሲ ከዛሬ 500 ዓመት በፊት "ክርስቶስን መምሰል" በሚል ርእስ በጻፈው ቃለ ምክር ወትምህርት።

ከቍጥር 3-4 ስለ ብርሃን ተፈጥሮ የተነገረው ቃል በጠፈረ ሰማይ ላይ የሚያበሩ ፀሐይ፡ ጨርቃና ከዋክብት ከመፈጠራቸው በፊት ይህ ዓለም በብርሃን የተሞላ ሆኖ መፈጠሩን ያሳያል። ለምሳሌ እንጨቱ ከእንጨት ቢፋጭ፡ ድንጋዩ ከድንጋይ ቢጋጭ እሳት - ወለድ ብርሃን

ይወጣል። በከርሱም ደር ያለው እሳተ ገሞራና የመብረቅ ብልጭታ ሁሉ፡ ከውሃ የሚመነጭ የኤሌክትሪክ መብረት ኃይል፡ ልዩ ፡ ልዩ ብርሃን የሚያገጸባርቁ የዕንቁ ዓይነቶች አሉ ። ለምሳሌ ተጳዳሪና ቢረሌ የተባሉት አዕናቀ። የሚያብረቀርቅ ልዩ ብርሃን ያፈልጃሉ ። መረገድ የሚባለውም ዕንቁ፡ ልዩ አረንጓዴ ብርሃን ይሰጣል -110 28 -17 -21። ከዚህም ሁሉ ጋር ከራሱ ከእግዚአብሔር ባሕርይ የሚፈልቅ ልዩ የብርሃን ጉርፍ መኖሩም ተጽዕኖ- መዝ 139: 12+ መጽሐፈ ራእይ 21: 23 -24) ። እግዚአብሔር ራሱ አማካይ ብርሃን ተብሎ ይጠራል። (1ዮሐ 1: 5 ። ወልደ እግዚአብሔር ክርስቶስም ከአማካይ ብርሃን የተገኘ አማካይ ብርሃን ነው (1ዮሐ 1: 5)። በቀ። 20 -23 እንደተጻፈ፡ ሕይወት ለመጀመሪያ ጊዜ ከውሃ እንደተገኘች ፣ የክርስትና ሃይማኖትም አዲስ ሕይወት በውኃ ጥምቀት እንዲጀመር የአምላክ ፈቃድ-ሆኗል ። በዕለተ- ዓርብ- ለአዳም ሁለት ታላላቅ ነገሮች ተፈጽመውለታል ። ይህም ማለት ፡ 1ኛ ተፈጥሮባታል። 2ኛ ከዘለዓለም ፍጻሜ ነጻ ወጥቶ ወደ ገነት የተመለሰባት ቀን ጌታ በራሱ ቅዱስ ፈቃድ ለቤዛ መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ በቀራንዮ የተሰቅልባት ዕለተ ዓርብ ናት።)

፪/2. የሰባተኛው ዕለት ቅድስና፡ 1--3 እግዚአብሔር አምላክ ሰብዓኛውን ቀን (ቅዳሜን) ከዕለታት ሁሉ ለይቶ ባረከው /ቀደሰው። የዕረፍት ቀንም አደረገው። 6 እግዚአብሔር በምድር ላይ ዝናም ማዘነም-ገና አልጀመረም ነበርና። ጉም ከመሬት ወጥታ እየተሰበች የምድርን ገጽ ታጠጣ ነበር። 7 እግዚአብሔር አምላክም ከመሬት አፈር የፈጠረውን ሰው በአፍንጫው እፍ ብሎ የሕይወትን እስትንፋስ አሳደረበት ። ሰውም ሕያው ነፍስ ያለው ሆነ ።

እግዚአብሔር ያዘጋጃት የተድላ -ደስታ ገነት ፡

8 -11: እግዚአብሔር አምላክም ከዓድን በስተም ሥራቅ ገነትን (የአትክ- ልትን) ቦታ አዘጋጀ። በዚያም ለማየት ደስ የሚያሰኙና ለምግብነትም የሚጠቅሙ ተክሎችንና ዛፎችን ሁሉ አበቀለ ። በነዚያ ዛፎችና ተክሎች መካከል የሕይወት ዛፍና እንዲሁም ክፉና ደጉን ለይቶ የሚያሳውቅ ዛፍ ነበሩ። ገነትንም የሚያጠጣ ወንዝ ከዓድን ፈልቆ ይፈስ ነበር። ያም ወንዝ በዕራት ተከፈለ። 12-14 የመጀመሪያ ወንዝ ፊሾን (ኤፌሶን) ተብሎ የሚጠራው ሲሆን፡ የሐዊላን ምድር የሚከብነው ። እርሱም ንጹሕ ወርቅና ሽቶ፡ የከበረ ድንጋይ - ሉል የሚገኝበት ነው ። የ2ኛው ወንዝ ስም ግዮን /ዓባይ ሲሆን እርሱም

የኩሽ ምድር የተባለች አትዮጵያን ይከባል። 3ኛው ወንዝ ጤግሮስ ከአሶር በስተም ሥራቅ የሚፈስ ሲሆን 4ኛው ወንዝ ኤፍራጥስ ነው ። 15-17: ግዚአብሔር አምላክ ሰውን እንዲህ ብሎ አዘዘው "በገነት ከሚገኙት ዛፎችና ተክሎች ፍሬ ሁሉ ትበላለህ። ነገር ግን ክፉና ደጉን ለይቶ ከሚያሳውቅ ዛፍ ፍሬ እንዳትበላ ተጠንቀቅ ። ከዚያ ዛፍ ፍሬ በምትበላበት ቀን በእውነት እንደምትጥት እወቅ" ።

16-18 ደግሞም እግዚአብሔር "ሰው ብቻውን ይኖር ዘንድ መልካም አይደለም ተስማሚ የኑሮ ንደኛ እንፍጠርለት" አለ ። 18- 19 ከዚያ በፊት ግን እግዚአብሔር የፈጠራቸውን እንስሳትና፡ አራዊት፡ የሰማይ ወፎችንና ሌሎችንም ፍጥረታት ሁሉ ምን ብሎ እንደሚጠራቸው ለማየት ወደ አዳም አመጣቸው። አዳም ለያንዳንዱ ፍጥረት መጠሪያ ስም አወጣላቸው። 20--24 ከዚያም በኋላ እግዚአብሔር አምላክ በአዳም ላይ ከበድ እንቅልፍ አመጣበትና ተኝቶ ሳለ፡ ከጎኑ አጥንቶች አንዲቱን አንሥቶ ፡ ሴት አድርጎ ሠራት። አምጥቶም ፡ ለአዳም አስረከበው ። አዳምም "እርሷ -ከእኔ አጥንትና ሥጋ የተገኘች ናትና ሴት ትባል" አለ። ከዚህም የተነሣ ሰው አባቱንና እናቱን ትቶ ከሚሰቱ ጋር ይተባበራል። ሁለቱ እንደ ሥጋ፡ እንደ አካል ይሆናሉ። እግዚአብሔር አምላክም የፈጠረውን ሰው ወስዶ በገነት አኖረው። ገነትን እያበጀ በመከባከብ እንዲጠብቃትም አዘዘው። (መሥራትን የማይወድ ቢኖር አይብላ (2 ተሰ 3: 10)።

25 አዳምና ሚስቱ ዕራቱታቸውን ነበሩ። ግን አይተፋፈሩም ነበር ።

(ትርጓሜ፡ ቀ-3 የሰንበትን ቀን ስለማክበር የተነገረውን በሚመ- ለከት፡ በትንቢተ አሳይያስ እንደተጻፈ የእግዚአብሔር አምላክ የሚፈጸምበትም ቀን መሆኑን ለመግለጥ፡ ሥጋ ለባሽ የሆነ ሰው ሁሉ በፊቱ ይሰግድ ዘንድ ወደ እኔ ይመጣል ይላል-ጌታ እግዚአብሔር። በየዕለተ ሰንበቱ ወደ ቤተ እግዚአብሔር የማይሄዱ ሰዎች በቤት ተቀምጠው ወይም ተኝተው የሚያሳልፏት እያንዳንዱም የሰንበቱ ቀን ከዕድሜአቸው ላይ የምትቀነስ መሆኑን በመጽሐፈ ዜና መዋዕል ካልእ 36: 21-23 የተጻፈው ያስረዳል።)

ቀ. 6: ከመሬት ወጥታ እየተሰበች የምድርን ገጽ በማረሰረስ ታጠጣ የነበረች ይች ጉም የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ምሳሌ ናት። በእኛ ሕይወት አድር፡ ፍሬ ምግባር ወሃይማኖት የምናፈራበትን የመንፈስ ልምላሚ የሚሰጠን እርሱ ነውና። የመንፈስ ፍሬ የትባሉትም ፍቅር ፡ የመንፈስ ደስታ፡ ሰላም፡ ትዕግሥት፡ ቸርነት፡ በገጠነት ፡ እምነት ፡ የዋሃት

ራስን መግዛት መሆናቸው - በገላ 5: 22-23 ትጽፏል።

ቊ 7 በመጽሐፈ ኢዮብ- 33: 4- 3 " የእግዚአብሔር መንፈስ ፈጠረኝ፤ ሁሉን ማድረግ የሚችል የአምላክ እስትንፋስ ሕይወትን ሰጠኝ "ተብሎ የተጻፈ ይህን የነፍስን ተፈጥሮ- በማስመልከት ነበርና። ስለዚህ ሰው 1ኛ. ሥጋ፣ 2ኛ ነፍስ፣ 3ኛ መንፈስ ያለው ፍጥረት ሲሆን የሰው መንፈስ የዕውቀቱ ማኅደር የሆነ ልብና አእምሮው ነው (1ተሰሎንቄ 5: 23)። የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ገጽ 27 ።

8-11 ከዴደን ገነት ፈልቆ በዐራት ወንዞች የተከፈለው ውኃ ከአንድ ጌታ መለኮታዊ አንደበት ፈልቆ በዐራት ወንጌላውያን ተጽፎ፣ በዐራቱ ማዕዘን ዓለም ሲነገር የሚኖር የክርስቶስ ወንጌል ምሳሌ መሆኑን ቅዳሴ አትናቴዎስ ቊጥር 43- 46 ያሳያል።) ሰው ክፉና ደጉን ለይቶ ከሚያሳውቀው ዛፍ ፍሬ እንዳይበላ መከልከሉም ፍጡር ለፈጣሪ መታዘዝ እንዳለበት የሚገልጽ የሕገ ልቡና ምልክት ነው።

ቊ 15-17 አዳም በገነት ሲኖር ገነትን እይበጀ እንዲከባከባት መታዘዙ ከጥንት ጀምሮ የሥራ ክብርነት መለኮታዊ መመሪያ የተሰጠበት መሆኑን ያመለክታል። በሐዲስ ክዳንም "መሥራትን የማይወድ ቢኖር አይብላ"ተብሏል (2ተሰ 3: 10)። ይህን የሥራ መመሪያ ቃል የሚተረጎሙ ተጓዳኝ ታሪክና ምሳሌዎችን "ሃይማኖታዊና ማኅበራዊ የአብነት ትምህርት ከልቁ የልማት ዕድገት ጋር " በሚል ርእስ በታተመው መጽሐፍችን በአማሪኛ ገጽ 232 እና ገጽ 215 በእንግሊዝኛ፣ ወይም "አምስተኛ ጉባኤ -የአባቶች ችግር" ገጽ 16-18 "ወደ አባ ስልዋኖስ (Silvanus) ገዳም ስለመጣው ተግባረ -ፊት መነኮስ በሞል ርእስ የተጻፈውን ይመልከቱ።

ቊ18:- የብቸነት ኑሮ ከባድና አስከችጋሪ መሆኑን የምንለክበት ትርጉማዊ ታሪክና ምሳሌ መነሻ ርእሴ "ዕድሜዎት ስንት ነው?" በማለት ይጀምራል። ይኸውም በነጃም አገው ምድር በዳንግላ ከተማ የታወቁ አንድ ምሁር እስከ ኃምሳ ዓመት ዕድሜቸው ድረስ ሚስት ሳያገቡ በብቸነት ይኖሩ ነበር። ከኃምሳ ዓመት በኋላ ሚስት አግብተው ልጆች መውለድ ጀመሩ። ታዲያ ለምስክርነት ወደ ፖሊስ ጣቢያ ተጠርተው ሄደው "ዕድሜዎት ስንት ነው?" ተብለው ሲጠየቁ፣ "ከሦስት ዓመት አይበልጥም" አሉ። "ለምን ይቀልዳሉ? እውነቱ ይንገሩን" ሲባሉ " እኔ በበኩሌ ዕድሜ ብዬ የማምንበት ሚስት አግብቼ፣ ልጆች ወልጄ መኖር ከጀመርኩበት ወዲህ ያለውን ጊዜ ብቻ ነው።

ዘአልቦ ብእሲት ይነብር በከፍተኛ ሁኔታ ብቻኛ የሆነ ሰው ኑሮው ብላሽ ነው" እንዳለ ሲራክ ከዚያ በፊት የነበርኩበት ኃምሳ ዓመት በከንቱ ያለፈ ስለሆነ እንደ ዕድሜ አድርጌ አልቆጥረውም ። እንተ ካመንበት ግን ሃምሳ ዓመት ዓመት ብለህ ብትጽፍ መብትህ ነው" አሉት ይባላል። "ጋብቻ በሁሉ ዘንድ የከበረ ይሁን" - ዕብ 13: 4)።

ሴት ከወንድ ዕኩል ሆና የተፈጠረችበት ምሳሌያዊ (Allegorical) ትምህርት-አዘል ትርጓሜ

- ከራስ አጥንቶች ያልተፈጠረችበት ምክንያት በመብት ከባልዋ ባላይ ለሁን እንዳትል ነው። ከእግሮች አጥንቶች ያልፈጠረችበትም ምክንያት በመብት በጣም የተዋረደች እንዳትሆን ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር አምላክ ከባልዋ ጋር ዕኩል እንድትሆን ፈቅዶ (To be equal with him) ከጎን አጥንት አንሥቶ ፈጥሯታል። ባልዋ በክብር እንዲጠብቃት አስፈላጊ መሆኑን ለመግለጥ በክርኑ ሥር ከምትገኝ አጥንት አንሥቶ የፈጠራት ሲሆን፣ ባልዋ ከልብ እንዲወዳትም ፈቅዶ (Near his heart) በልቡ አጠገብ ከምትገኝ አጥንት አንሥቶ ፈጥሯታል ማለት ነው። ሐውን የተፈጠረች በግራ ጎን ከምትገኝ አጥንት መሆኑንም የመጽሐፍ ቅዱስ መተርጎማን ያትታሉ።

በሊቁ ቅ/ ቁርሎስ ትርጉም ደግሞ ከዚህ ለየት ያለ ትንታኔ ቀርቧል ፡ ይኸውም ከአዳም ጎን -አንዲት -አጥንት -በተነሣች -ጊዜ-ሕመም አልተሰማውም። የአካል ጉድለትም ከቶ አልደረሰበትም። ይህም ምልእተ ጸጋ የሆነች የቡርክት ቅድስት ድንግል ማርያም ምሳሌ ነው። ጌታን በድንግልና ፀንሳ በድንግልና ስትወልድ የምጥ ሃዕር አልደረሰባትም። ማኅተመ ድንግልናም-አልተለወጠምና ማለት ነው ። የጌታ ልደት ከመ ሐፍ ይወዕእ እምገጽ= ላብ ከሰውነት ወጥቶ በፊት ላይ ሲወርድ እንደሚታይ ያህል ነው" ይለዋል ሊቁ ያዕቆብ ዘአልበረኣኢ። ይህም ቢሆን ምሳሌ ዘየሐጸጸ ፡ ፍጹምነት የሌለው ምሳሌ ነው ። የጌታ ልደት- ትርጉሙ- የሰው ኅሊና- ሊደርስበት - የማይችል ምሥጢረ መለኮት ነውና ።

ሁለት አሸናፊዎች ኃይላት በዓለም ዙሪያ

- 1ኛ. የሴቶች አሸናፊነት (እንስት ይመውዓ)፤
- 2ኛ. የእውነት አሸናፊነት=(ጽድቅ ትመውዕ)

በመጽሐፈ ዕዝራ ካልእ ምዕራፍ 3 እና 4 ተጽፎ እንደሚገኝ አንድ ጊዜ የ 120 አገሮች መድበለ መንግሥት (Empire) መሪ የነበረ ዳርዮስ

ንጉሠ ፋርስ ሦስት ባለሟሊቹን መሸለም ፈልጎ፡ "በዓለም ዙሪያ አሸናፊ የሆነ ምንድን ነው / ማነው?" የሟሊ ጥያቄ ተነሥቶ በመከራክር ውድድር ውስጥ ገብተው ነበር። ከሦስት ባለሟሊቹ እንዱ "በምድር ላይ አሸናፊ ሆኖ የሚኖር ንጉሥ ብቻ ነው" በማለት አንዳንድ ነገሥታት ድል ያደረጉባቸውን የጦር ሚዳዎች ታሪክ እየጠቀስ ተንትኖ አስረዳ። 2ኛው ባለሟሊ፡ በዓለም ላይ አሸናፊ ሆኖ ኃያላንን ሁሉ እያብረከረከና ከክብር ሲያዋርድ የሚኖር ጠንካራ የሆነ አስካሪ መጠጥ (Alcoholism) መሆኑን በማጠናከር ተናገረ። 3ኛው ባለሟሊ ዘሩባቤል የተባለው አይሁዳዊ ሲኖገር ግን በዓለም ዙሪያ ግንባር ቀደም አሸናፊዎች ፡አንደኛ ሴቶች ናቸው= አንስት ይመውዳ። ለምሳሌ የ120 እገሮች ሕዝቦች በመራድ፡ በመንቀጥቀጥ የሚያከብሩትን ንጉሠ ነገሥት ዳርዮስን ማንም አይደፍረውም። ሚስቱ ኤጄሜን ግን በፍቅር አሸንፋ በቀጥተኛ ሥር በማድረግ ፡ ሲጫወቱ እንኳ አንዳንድ ጊዜ ፊቱን በጥፊ ትመታዋለች። ስለዚህ በዓለም ላይ ያለምንም ጦር መሣሪያ በፍቅር ብቻ አሸናፊዎች ሴቶች ናቸው።

ሁለተኛ በየትኛውም ዓለም "ጽድቅ ትመውዕ =እውነት ታሸንፋለች። እውነት የሥልጣናት ሁሉ ባለቤት ናት፡ ዕውነት በዘመን ዘለዓለማዊት ናት። እውነት ማለትም ራሱ እግዚአብሔር ነው" ሲል ንግግሩን ደመደመ። በዚህ ጥበባዊ ንግግር አንደኛነትን አግኝቶ በግንባር ቀደምነት ተሸላሚ ሆነ።

በመጨረሻም ንጉሥ ዳርዮስ "ምን ላድርግልህ ትወዳለህ ? " ብሎ ሲጠይቀው የዘሩባቤል መልስ " በፋርስና ባቢሎን ተበትነው በስደት የሚኖሩ ሕዝቤን እስራኤልን ነጻ አውጥተህ ወደ ቅድስት አገራቸው ወደ ኢየሩሳሌም እንዲመለሱ አድርግልኝ" የሟሊ ነበር። ይህም ሐሳቡ ተቀባይነትን አግኝቶ ከሰባ ዓመት የስደት ዘመን በኋላ ወደ አገውራቸው ተመልሰው ዘሩባቤልን አንግሠው በሰላም ኖረዋል።

ትርጓሜ (Comments)

እግዚአብሔር አንድን ሕዝብ መታደግ ሲፈቅድ እንደዚህ ያላውን የንግግር ጥበብ በአንዳንድ ሰው አእምሮ ያኖራል። በጦር ሚዳም ቢሆን "ሴት ወንድን ትከባለች" ይላል ኤር 31፡ 22። ስለ ሀገራችን ኃያላት ሴቶች ጀግንነት ደግሞ ጥቂት ብናወሳ ፡ የግራኝ መሐመድን ወረራ እንዲገታ ያደረጉ እቲጌ ሰብላ ወንጌልን፡ በዓድዋ ጦርነት ላይ

ከዳግማዊ ዓፄ ምኒልክ ጎን ሆነው የጀግንነትን ወኔ ከቆራጥነት ጋር ያሳዩትን ፡ እቲጌ ጣይቱን፡ በአምስቱ ዓመት የጣልያን ፋሺስት ወረራ ዘመን በዐርብኝነት ተግባር ተመልፈው የነበሩ ወ/ሮ- ሸዋሪ ገድሌን በመሐል አገር ሸዋ፡ የትግራይ ተወላጅ ሆነው በላሲታ የድ/ች ኃይሉ ሚስት የነበሩትን-ወ/ሮ ሸዋዩ /ሸዋነስ አብርሀን ወዘተ በዐርብኝነት መታየት የሚወዳደራቸው ማን ነበር?

፫ /3. ዘርዕ አዳምን ከግዚአብሔር ቤተሰብነት አለያይቶ የኖረ ፊተና አመጣጥ

1--5 እግዚአብሔር አምላክ ከፈጠራቸው ከምድር አራዊት ሁሉ በተለይ እባብ እጅግ የከፋ--ተንኮለኛ ነበር። እርሱም ወደ መጀመሪያዬቱ ሴት ቀርቦ "በእውነት እግዚአብሔር ከገነት ዛፍ ሁሉ ፍሬ እንዳትበሉ አሟልን?" ሲል ጠየቃት። ሴቱም እንዲህ አለችው፡"በገነት ካለው ዛፍ ፍሬ ሁሉ እንበላለን፡ ነገር-ግን ክፉና ደጉን ለይቶ ከሚያሳውቀው-ዛፍ ፍሬ እንዳንበላና፡ቅጠራንም እንዳንነካ አዞናል፡ ከዚያም ዛፍ ፍሬ ብንበላ እንደምንሞት አስጠንቅቆ ነገርናል። "እባብም-ሲመልስ፡"ከዚያ ዛፍ ፍሬ ብትበሉ -ፈጽሞ-አትሞቱም። ዓይኖቻችሁ-ተከፍተው-ክፉና-ደጉን-ለይታችሁ-ታውቃላችሁ፡ እንደ-አምላክ-ትሆናላችሁ። እግዚአብሔር ከዚህ ዛፍ ፍሬ እንዳትበሉ-ያዘዛችሁም ይህን-ስለሚያውቅ ነው"አላት። 6--8-ሴቱም-የዛፉን-ልምላሜ ማማርና ለመብላትም የሚያስገመጅና ጥበብን የሚገልጥ መሆኑን አይታ ከፍሬው ወስዳ-በላች፡ ለባላም-ሰጠችውና-በላ ። ወዲያው የሁሉም ዓይኖች ተከፈቱና-ዕራቁታቸውን መሆናቸውን-ስላወቁ። የበለስን-ቅጠል- ሰፍተው-ለሰውነታቸው-መሸፈኛ-የሚሆን ሽርጥ ግልድም ሆኑ። -እግዚአብሔርም በምሽት ጊዜ በአትክልቱ ውስጥ ሲያልፍ ድምፁን ሰምተው-ስለፈሩ በዛፎች መካከል ተደበቁ (ኤር 21፡ 24)። እግዚአብሔርም አምላክም አዳምን ጠርቶ "የት ነው ያለኸው?" ሲል ጠየቀ። አዳምም "በአትክልቱ መካከል ስታልፍ ድምፅህን ሰምቼ ራቀቁትን ስለሆንሁ ተደበቅሁ" አለው። እግዚአብሔር አምላክም "ራቀቁትህን መሆንክን ማን ነገረህ? በውኑ እንዳትበላ ካዘዘኩህ -ከዚያ-ዛፍ ፍሬ በላህን?" ሲለው፡አዳም "ይህች ከእኔ ጋር እንድትሆን የሰጠኸኝ ሴት ሰጠችኝና በላሁ" አለ። እግዚአብሔርም ሴቱቱን "ይህ ያደረገሽው ነገር ምንድን ነው/" ሲላት፡ "እባብ አሳትኝና በላሁ" አለች። እግዚአብሔርም መጀምሪያ አባብን እንዲህ

አለው። ይህን በማድረግም አንተ ከአራዊት ሁሉ ተለይተህ የተረገምህ ሁን። ከዛሬ-ጀምሮ በልብህ እየተሳብህ ትሄዳለህ። ዕድሜህን-ሙሉ-የመሬት አፈር/ትቢያ እየላሰህ ትኖራለህ። ባንተና በሴቲቱም። በዘርህና በዘርዋም መካከል ጠላትነት እንዲኖር አደርጋለሁ። አንተ የርስዎን ዘር ሠኮናውን ትካክሳለህ። እርሱም የአንተን ራስ-ይቀጠቅጣል። **(ትርጓሜ ስለ ሰይጣን ዘር የተነገረውን በሚመለከት፡- ከተጓዳኝ ታሪክና ምሳሌዎች-አንዱ ፡ ሰይጣን ልጅ አለወይ ? የሚል ጥያቄ የቀረበላቸው አንዱ የአክሱም ንቡረ እድ የሰጡት መልስ "መቼም ፊታውራሪ እክሌ የበሽር ልጅ ናቸው። የሌሎች ልጆቹ ብዛትማ ስንቱ ተቆጥሮ ያልቃል?" የሚል ክበር። ይህንም ያሉበት ምክንያት ሰይጣን እንደ ሰው ዘር የመውለድና የመዋለድ የተፈትሮ ባሕርይ ይኖረዋል ማለታቸው ሳይሆን፡ በመጥፎ ግብሩ የሚመለሱት የሰው ዘርች የርሱ ልጆች ተብለው ይጠራሉ። በ1 ዮሐ 3፡ 10 መልእክት ፍቅር የሌላቸው ሰዎች የሰይጣን ዘርች ናቸው ። አንትሙሰ እም አቡክሙሰ ሰይጣን፡ እናንተ የአባታችሁ የሰይጣን ወገኖች ናችሁ እንዲል ዮሐ 8፡ 44 ። በሌላ በኩል ደግሞ ልቡሳነ ሥጋ አጋንንት አሉ። ችግር በመፍጠር መነኮሳትን ያውክ የነበረውን አንድ ሰይጣን ሚልኪ ቁልዝማዊ የተባለ አንድ ቅዱስ ሰው በክርስቶስ አያሱስ ዕፀ መሠውሩን አስጥሎ፡ ገንዳ አሸክሞ የነዳው መሆኑ በመጽሐፍ ስንክሣ ተጽፎ ይገኛል።**

አንዲት ታማሚ አናት ሲናገሩ ፡ " በሕልም ሳይሆን በቀጥታ ዓይኔ እያየ ዝናፍን ታጥቆ፡ ጠመንጃውን አንግቶ፡ አለንጋ ይዞ እያወዛወዘ ይመጣና ይጠቅሰኛል። በዚያ ጊዜ ከባለቤቱም ሆነ ከእኔ ጋር አብረውኝ ከነበሩት ሰዎች መሐል ተነሥቼ ወደ እርሱ እሄዳለሁ። እንደ ባል ሆኖ ተጫውቶብኝ ይሄዳል" ይሉ ክበር። አዎ፡ በዕፅ መሠውር ተፈጥሮአቸውን ሰውረው አንኳንስ በሰው፡ በብርሃን መላእክትም መልክ የሚገለጡ መናፍሰት መኖራቸው ተጽፏል (2 ቆሮ 11፡ 14) ።

እግዚአብሔር አምላክ ሴቲቱን እንዲህ አላት፡ "ዐንሰሽ በምትወልድበት ጊዜ የምጥ ዓዕርሽን አበዛዋለሁ። በምጥ ጻዕር ከወለድሽም-በኃላ የልብሽ ፈቃድ ወደ ባልሽ እንዲመለስ -አደርጋለሁ-እርሱም ይገዛሻል"።

17-19 አዳምንም ደግሞ "የሚስትህን ቃል ስምተህ እንዳትበላ ካዘገዙህ ዛፍ ፍሬ በመብላትህ፡ ምድር ስላንቲ የተረገመች ትሁን፡ እሾህና አሜካላ ይብቀልባት፡ አንተ ከመሬት አፈር የተፈጠርህ ስለሆንህ፡ ወደ መሬትነትህ እስከትመለስ ድረስ ፡ ላብህን /ወዝህን እንጠፍጥፈህ፡ ሠርተህ የምታገኘውን እንጅራ ትበላለህ" አለው። 20 ከዚያ በኃላ አዳም

ሚስቱ የሕያዎን ሁሉ እናት መሆን ለመግለጥ፡ ሔዋን የሚል ስም አወጣላት። 21-እግዚአብሔር አምላክ-ለአዳምና-ለሚስቱ-ከቆዳ የተሠራ ቍርቦት (ዐጽፍ) አለበላቸው።

አዳምና ሚስቱ ተድላና ደስታ ከሞላባት ገንት ተሰደዱ ፡

22-24፡ እግዚአብሔር አምላክ እንዲህ አለ- " እነሆ አዳም ከፋና ደጉን ለይቶ በማወቅ ከእኛ እንደ እኛ ሆነ ። እንደገናም ከሕይወት ዛፍ ፍሬ ወስዶ የበላ እንደሆን- ለዘለዓለም ሕያው ሆኖ ሲኖር ነው" ብሎ እግዚአብሔር-አምላክ አዳምን ከገንት- አስወጣውና ብርስዋ የተገኘባትን- ምድር እያረሰ እንዲኖር አደረገው። ወደዚያች ገንትም ተመልሶ እንዳይገባ በዕራቱ ማዕዘን በመገለባበጥ የሚያበራ የገበልባል ሰይፍ የያዙ ከሩቤልን ከዴደን-በስተም ሥራቅ-አኖረ።

(ትርጓሜ፡ ቍ -5 ሰይጣን በእባብ አድሮ ከተናገራቸው ማታላያ ቃላት አንዱ- "እንደ አምላክ ትሆናላችሁ" የሚል ክበር። ይህን የጠላት ምስክርነት አንድ ኢትዮጵያዊ መምህር "ሥላሴ" ተብሎ በሚጠራ ቅኔ ሲተረጎሙት እንዲህ አለ ፡ ---

- ክራማተ ዕሥራ ፡
- ሐሰወ ኖኅ ነቢያ ዕድሜ ፡
- ወትትገፈታዕ በነድ በላኢ ብሔረ ዓመፃ ነነዌ፡
- ብሂሎተ ጽድቁ ለዮናስ ሕሳዌ።
- ከመ ትኩኑ አምላክ ባሕቲ ሀለወክም ሀላዌ።
- ዘይቤ እቤረ ወአረጋዌ
- እስመ ኮነ ሥጋ አምላክ ማሕየዌ
- ኢሐሰወ ነቢይና አርዌ።

ትርጓሜውም በአማሪኛ፡ የጥፋት ውኃ ለማየ አይኅ የሚመጣው ከመቶ 20 ዓመት በኋላ ነው" ብሎ የተናገረ የኖኅ-ትንቢት ዕውነት ሆኖ አልተገኘም። የጥፋት ውኃ የመጣ መቶው ዓመት ተፈጽሞ 20-ውን ዓመት በመግደፍ ነበርና። እንዲሁም ነቢያ ዮናስ ዓመፀናይቱ አገራችሁ ነነዌ ከሦስት ቀን በኋላ በእሳት ትገለበጣለች" ብሎ የተናገረውም ትንቢት ሲፈጸም አልታየም። ነገር ግን በኋለኛው ዘመን ወልደ እግዚአብሔር ክርስቶስ ከቡርክት ቅድስት- ድንግል- ማርያም-የነገው-ሥጋ ከመለኮት-ገር-ተዋሕዶ- የባሕርይ-አምላክ- ሆኗልና-ነቢያችን- እባብ- አዳምንና ሔዋንን- "አምላክ- ትሆናላችሁ"

ሲል የተናገረው ትንቢት- እውነት ሆኖ ተገኝ" ማለት ነው። ይህንም ቅኔ የሰሙት ሌላው የቅኔ መምህር-"ራስህን ችለህ- የኔው- ነቢይ በለው እንጂ እኛን -ሁሉ ወክለህ የጥንተ ጠላታችን የሰይጣን ዲዩብሎስ ፈረስ የሆነውን አባብ ነቢያችን ብለህ አትጥራብን" አሉ።

ቍ 9 -10 እግዚአብሔር አዳምን "የት ነው ያለኸው?" ብሎ መጠየቁ ያለበትን ቦታ -አጥቶት ሳይሆን፡ በኋለኛው ዘመን መለኮታዊ ባሕርይ የሌለውን አላዋቂ ሥጋ ሰብእ እንደሚዋሐድ በትንቢት መልክ ለመግለጥ ነው እንጂ። ቍ 15 በሴቲቱ ዘርና በእባብ ዘር መካከል ያኖረውን ቅራኔ በሚመለከት የተነገረው መሲሐዊ የትንቢት ቃል በላቲን ቋንቋ የመጀመሪያው ወንጌል (Prote-Vangelium) ተብሎ ይጠራል።

የሴቲቱ ዘር የተባለ ከቡርክት ቅ/ት ድንግል ማር-ያም የነገረውን ሥጋ ተዋሕዶ የሚወለድ ክርስቶስ ነው ። የሰይጣን ዲያብሎስን ራስ በመስቀል ላይ የቀጠቀጠ እርሱ ነውና። አንተ የሴቲቱን ዘር ሠኮና ትክክላለህ ማለት አስከሊያው ድረስ የሰውን ዘር የልብ ሠኮና በኃጢአት መርዝ ስታቁስል ትኖራለህ ለማለት የተነገረ ነው ።

፬ /4. የመጀመሪያው ቤተሰባዊ ኑሮ አመሠራረት ታሪክ

1--8 አዳምና-ሔዋን በባልና-ሚስትነት-ሲኖሩ-ሔዋን ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፡ "በእግዚአብሔር-ፊቃድ አገኘሁት" ስትል ስሙን-ቃየል- አለችው-ከዚያ-በመቀጠል-የቃየል-ታናሽ -የሆነውን- አቤልን- ወለደች ። አቤል-በግ-አርቢ-/አረኛ-ሲሆን-ቃየል-እህል-አምራች-ገበሬ-ነበር። አቤልና ቃየል ሁለቱም ለእግዚአብሔር-መስጠት-ማቅረብ -ፈልገው ፡ ቃየል- ከእህል-ምርቱ- ያገኘውን-አኖሶ (ያለምርጫ)-አመጣ።

አቤል-ግን- ከበጎቹ በኩራት-መካከል-የሰባውን-የአንድ ዓመት ጠቦት መርጦ-አቀረበ። ስለዚህም እግዚአብሔርም -ወደ አቤል ተምልክቶ - መስጠትን ተቀብለለት ። ወደ ቃየልና- ወደ መስጠትን ግን- አልተመለከተም። በዚህም-ምክንያት-ቃየል-ተቁጥቶ-ፊቱን-አጠቆረ። እግዚአብሔር ቃየልን "ለምን- ተቁጣህ ? ፊትህስ ለምን- ጠቆረ? መልካም ነገር አድርገህ ቢሆን ኖሮ-ደስ ቡተሰኘህ ነበር። ያደረግኸው- ክፉ-ነገር-በመሆኑ-ኃጢአት ልታጠምድህ በደጅህ-ታደባለች። አንተም- ንገሥባት"-አለው። ከዚያ-በኋላ ቃየል ወንድሙን አቤልን በማነጋገር- ወደ-ሜዳ--አውጥቶ-ገደለው።

13_እግዚአብሔር-ቃየልን-"ወንድምህ-አቤል-የት-ነው?"-ሲል_ጠየቀው። ቃየልም-"የት-እንዳለ-አላውቅም።-እኔ-የወንድሜ-ጠባቂ-ነኝን?"-አለ።-እግዚአብሔርም_"ወንድምህ-አቤል-እስኪ-ምን-አደረገህ-?-እነሆ-ያፈሰስኸው- የወንድምህ- ደም -ከምድር- ወደ- እኔ-ይጮሃል። የወንድምህን-ደም- በጠጣች-ምድር-ላይ-አንተ-የተረገምህ-ነህ።_ምድርን- በምታርስበት ጊዜ ኃይልዋን (ብልጽናዋን) አትሰጥህም። ኮብላይና ተቅጠገጣኝ--ሆነህ- ትኖራለህ"-አለው።- 24--15:-ቃየልም-የፈጸመው-በደል-ታላቅ-መሆኑን- ገልጦ።-"እንግዲህ-አንተ-እንደዚህ- ካሳደድክኝማ- ያገኘኝ- ሰው -ሁሉ - ይገድለኛል" ሲል ሥጋቱን ስለገ-ለጠ እግዚአብሔር ያደረገለት ምልክት" ቃየልን የሚገድል ሰው ቢኖር ሰባት- እጥፍ-የሆነ በቀል ይፈጸምበታል" የሚል ነበር።ከዚያ-በኋላ-ቃየል-ከእግዚአብሔር-ፊት ወጥቶ ሄደና መኖሪያውን ከዔደን ምሥራቅ በኖድ ምድር አደረገ ።

የቃየል ዝርያዎች የጀመሩት የፍልስፍና ጥበብ ፡

16--24 ቃየል አንዲት ከተማ-መሠረተና በልጅ ስም-ሄኖሳ ብሎ ጠራት። ሄኖሳ ጋይዳድን፣ ጋይዳድ ሚኤልን፣ ሚኤል ማቴሳለን፣ ማቴሳላ ላሜህን ወለደ።ላሜህም ዓዳ እና ሴላ የተባሉ ሁለት ሚስቶችን አገባ። (የመጀመሪያው ድርብ ጋብቻ መሥራቻ /ፖሊጋሚስት ነበር ማለት ነው።)-ዓዳ-ከወለደችለት-ሁለት-ልጆቹ- አንዱ-የሆነው-ያባል-ድንኳን እየሠሩ-በዘላንነት የመኖርን የከብት እርብትቶ አደርነትን ሥርዓት አስተማረ። የርሱም ወንድም የባል ዋሺንትና- በገና የሚጫወቱ የሙዚቀኞች-አባት-ነበር።ከሴላ-የተወለደ- ቱባልቅይን-የንስሐና--የብረታብረ አንጥረኛነትን_ጥበብ-አስተማረ።

የአቤል-ምትክ-የሆነ የሴላው-ልጅ-ልደት፡ 25-ሔዋን-እንደገና ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደችና "እግዚአብሔር-ለአቤል- ምትክ አድርጎ ሰጠኝ" ስትል- "ሴት"-የሚል-መጠሪያ ስም አወጣችለት። ሴት-ሔኖስን ወለደ። በሔኖስ-ዘመን-የነበሩ-ሰዎችም-የእግዚአብሔርን-ስም-መጥራት- ጀመሩ።(የእግዚአብሔርን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናል" -ኢዩ-2: 32 (ትርጓሜ:- ቍ-10_እግዚአብሔር- አምላክ -የአቤልን -መስጠት- ሲቀበልለት የቃየልን መስጠት ያልተቀበለበት ምክንያት የቃየል መስጠት የግብር ይውጣ ወይም ጥንቃቄ የጎደለው አቀራረብ ስለነበረ ነው። የአቤል መስጠት አቀራረብ ግን በምርጫ ነበር። ይኸውም አቤል ከበጎቹ በኩራት መካከል በጥንቃቄ መርጠ ፡ በነቢዩ

ጥገት መዝሙር 69፡ 31 ለእግዚአብሔር አምላካችን ግዛት ለእያብዛል ቀርን ወጽኖረ" ተብሎ እንድተጻፈ = የሰባውንና ጠጉና- ያላረረውን፡-ጥፍና-ያልዘረዘረውንና-ቀንዱ ያልከረከረውን የአንድ ዓመት ጠቦት ሲያቀርብ፡ እግዚአብሔር ንጹሐ ባሕርይ ስለሆነ ንጹሐ ነገር ሊያቀርብለት እንደሚገባ በሥነ ልቡናው ተመራምሮ የተገነዘበ መሆኑን ያሳያል ። እግዚአብሔር አምላክን ደስ የሚያሰኝ ልዩ መሥውዕት ማለት ቅን-ልቡና፡ ትሑት ሰብእና ነውና (መዝ 50፡ 6- 17) ።

የሞሁ ጸድቅ አቤል መድኃኔ ዓለም ክርስቶስን በሁለት ዋና ዋና ነገሮች ይመስለዋል። ይኸውም ፡ 1ኛ አቤል ምንም ሳይበድል እንደተ ገደለ ክርስቶስም ያን ሁሉ መከራ መስቀል የተቀበለ ምንም በደል ሳይገኝበት ነውና (ኢ.ሳ 53፡) -2ኛ የአቤል ደም ነፍስ ገዳይ ወንድሙን ቃየልን ሲከሥ እንደሚኖር፡ የክርስቶስም ደም ከአቤል ደም ይልቅ የተሻለ የሚናገር ነባቢ ነውና። "ከአቤል ደም ይልቅ ወደሚ ናገር ደም ደርሳችኋል" (ዕብ 12፡ 24 ።)

፩/15 የዐሥሩ ጥንታውያን አበው ዘመነ ሕይወት ፡

1 -2 እግዚአብሔር አምላክ እነርሱን በፈጠረበት ዕለት አዳም ብሎ ጠራቸው ። 3 አዳም በ 230 ዓመት ዕድሜው በመልክ የሚመስለውን ልጅ ወልደ -ሴት የሚል ስም አወጣለት (ምትክ- ማለት ነው) ።

4 -5 አዳም ሴቶችና ወንዶች ልጆችን ከወለደ በኋላ በ 930 ዓመት ዕድሜው ሞተ ። ሌሎችም አበው እንደዚሁ ወንዶችና ሴቶች ልጆችን በመውለድ፡ ያለፉበት ዘመነ ሕይወት ከዚህ እንደሚከለው ነው ፡ ሴት 912፡ ሄኖስ 805፡ ቃይናን 910፡ መላልኤል 905፡ ሄኖክ 365 ፡ ማቱሳል 969፡ ላሚኤ 777 ። ኖሳ 950 ዘመን የኖሩ ሲሆን ከነዚያ አበው መካከል በተለይ ሄኖክ ሴቶችና ወንዶች ልጆችን ከወለደ በኋላ በዚህች ምድር አልተገኘም፡ አካሂዱን ከእግዚአብሔር ጋር ስላደረገ እግዚአብሔር-ወስዶታልና" (ቊ 22፡ 24) ።

(ትርጓሜ ፡ ሄኖክ አካሂዱን ከእግዚአብሔር ጋር አደረገ ማለትም በእምነቱ ዕናትና በሥነ ምግባሩ ጥራት፡ ለዘመኑ ትውልድ በሰጠው ትምህርተዋ ምስክርነት እግዚአብሔርን ደስ ስላሰኘው ፡ ሞትን ሳያይ ከነሕይወቱ ወደ መካኒ ሕያዋን /ገነት ወስዶታል ወይም እንደ ኤልያስ አሳርጎታል ማለት ነው (የይሁዳ መልእክት -ቊ 14-15 ይመልከቱ።

፩ /6 በምድር ላይ ገደብ ያሳየ የሰው ዘር ክፍተት

1--3 ስዎች በምድር ላይ መብዛት በጀመሩ ጊዜ ሴቶች ልጆች ተወለዱላቸው። የእግዚአብሔር ልጆችም የሴት-ቶች ልጆችን ውበትና ቁንጅና ተመልክቱ ። ከነርሱ መካከል ለየራሳቸው ሚስቶችን መርጠው ወሰዱ። እግዚአብሔርም እንዲህ አለ ፡- "ከእንግዲህ ወዲህ መንፈሴ ለዘለዓለም በስዎች ላይ አድሮ አይኖርም። እነርሱ ሥጋውያን ስልሆኑ ወደፊት የሚኖሩበት ዕድሜ አንድ መቶ ካያ (120) ዓመት ብቻ ይሆናል" ። ከነዚያም ሴቶች ኒሬሊም /ረዓት ተብለው የሚጠሩ ምድር ውለድ ኃያላን ስዎች ተወለዱላቸው ።

5 -6 እግዚአብሔርም በምድር ላይ የሚኖሩ ስዎች ሁሉ ምን ያህል ዓመቶችና አሳባቸውም ሁሉ ዘወትር ወደ ክፋት ያዘነበለ መሆኑን ተመልክተ። ስዎችን በምድር ላይ በመፍጠሩም አዘነ /ተፀፀተ (መክ 9፡ 3 ፡ ኤር 7፡ 9)። ኖሳ የተባለው ብቻ የእግዚአብሔርን መንገድ የሚክተል ጸድቅ (ደግ) ሰው ሆኖ ተገኘ። ኖሳም ሴም፡ ካምና ያፌት የተባሉ ሦስት ወንድች ልጆች ነበሩት። 10-18 በኖሳ ዘመን ምድር በእግዚአብሔር ፊት በንጠኢት ረከሳ ነበር። እግዚአብሔር ወደ ምድር ሲመለከት የሚኖርባት የሰው ዘር ሁሉ ወደ ጥፋት ጎዳና ያዘነበለ መሆኑን አየ። ስለዚህም እግዚአብሔር ኖሳን እንዲህ አለው፡ "የፈጠርሁትን የሰው ዘር፡ እንስሳትና አራዊትን፡ የሰማይ ወፎችን ጭምር ከገጸ ምድር ላይ የምደመስሰበት የፍርድ ቀን ደርሷልና አንተና ቤተሰብህ ከጥፋት ውኃ የምትድኑባትን የእንጨት መርከብ ሥራ ።

(ትርጓሜ- ከጥፋት ውኃ በፊት የበረሰው ትውልድ በሁለት ተክፍሎ በእግዚአብሔር የሚያምኑት ሁሉ አንድ ወገን ሆነው የእግዚአብሔር ልጆች ተብለው ሲጠሩ፡ በተለይ በእግዚአብሔር የሚያምኑት ግን የሰው ልጆች ተብለው ይጠሩ ነበር። ስለዚህ በዚህ ምዕራፍ 6፡ 1 -2 የእግዚአብሔር ልጆች ተብለው የተጠሩት የአቤል ምትክ ሆኖ ከተወለደውና ሴት ተብሎ ከተጠራው ሰው የተወለዱ ነገደ ሕዝብ አንደኛ መላእክት አይደለም።

፩ /7. ምጽአት ማየ አይኅ (የጥፋት ውኃ) አመጣጥ ፡

3- 16 እግዚአብሔር ኖሳን እንዲህ አለው፡- "በምድር ላይ ለዘር ያህል እንዲተርፉ በደመ ነፍስ ሕያዋን ሆነው ከሚኖሩት እንስሳትና አራዊት ፡

ከሰማይ ወሬችና ከሌሎችም ፍጥረታት ሁሉ መካከል ከሚበሉት ሰባት ሰባት ጥንድ፡ ከማይበሉት ሁለት፡ ሁለት ተባእትና እንስት (ሴትና ወንድ) የሆኑትን ይዘህ ወደ መርከብ ግባ ። ኖሳም እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ። እርሱና ሚስቱ፡ ሦስቱ ልጆቹና የልጆቹ ሚስቶች ስምንት ነፍሳት ወደ መርከብ ሲገቡ፡ እግዚአብሔር የመርከቡን በር ዘጋበት። 17-24 ከዚያ በኋላ የታላቁ ውኃ መፍለቂያዎች ተነደሉ፡ ከሰማይ የሚዘንመው የውኃ መስኮቶች ሁሉ ተከፈቱ። የጥፋት ውኃ (ማየ አይኅ) በምድር ላይ ዐርባ ቀን ሙሉ ዘነመ። የውኃው ጥልቀት እየጨመረ መጥቶ። ከታላላቅ ተራራዎች በላይ ዐሥራ አምስት ክንድ ከፍ፡ ከፍ አለ። መርከቢቱ በውኃ ላይ መንግፈፍ ጀመረች። በምድር ላይ የነበሩ ሕይወት ያላቸው ተንቀሳቃሽ ፍጥረታት ሁሉ ተደመሰሱ።

(ትርጓሜ) : (እነሆ አሁንም የንገሩ ሁሉ ፍጻሜ /መጨረሻ ቀርቧል። ስለዚህ እንደ ባለ አእምሮ እያሰባችሁ በመጠን ኑሩ- (1 ጴጥ 4: 7) ቍ 16 እግዚአብሔር የመርከቢቱን በር ዘጋበት ማለት ኖሳንና ከርሱ ጋር ያሉትንን ፍጥረታት ሁሉ እንደ ሊቀ ሐመር= እንደመርከበኞች አለቃ ሆኖ በመከባከብ ከአደጋ ሁሉ የሚጠለቃ ችው ራሱ እግዚአብሔር መሆኑን ያመለክታል ።)

፳/18 ፍጥረቱን ሁሉ የማይረሳ የምሕረት አምላክ -

1-5 እግዚአብሔር ኖሳንና ከርሱ ጋር በመርከብ ውስጥ የነበሩትን ፍጥረታት ሁሉ አሰበ። (እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ሕዝብህን በምታስ ብበት ጊዜ እኔንም አሰበኝ -ይላል ነቢያ ዳዊት በመዝሙሩ 105: 4)። ከዚያም በኋላ እግዚአብሔር ነፋስ በምድር ላይ እንዲነፍስ አድርጎት ውኃው በምድር ላይ መጉደል ጀመረ። ከመቶ ሃምሳ ቀንም በኋላ ፈጽሞ ደረቀ። መርከቢቱም በዐራራት ተራራ ላይ ዐረፈች ።

6-16 ኖሳም የውኃውን መጉደል አይቶ -ይመለስ ዘንድ እንድ ቀራላክ። ቀራው ግን ወዲያና-ወዲህ እየበረረ-ወደ-ኖሳ ሳይመለስ ቀረ። ከዚያም-ቀጥሎ-ኖሳ ሁለት ርግቦችን በማከታተል ላከ። የመጀመሪያዋ ርግብ እግሮችዋን ማሳረፊያ አጥታ-ተመለሰች። ሁለተኛዬቱ ርግብ ግን ወደ ማታ ገደማ ስትመለስ፡-ውኃው መጉደሉን-የሚያበሥር-ለምለም የወይራ-ዛፍ-ቅጠል ይዛለት መጣች። 15-ግዚአብሔርም ኖሳና ቤተሰቡ ከርሱ-ጋር ከነበሩትም ፍጥረታት ጋር ከመርከብ እንዲወጣ አዘዘው።

የኖሳ መሥዋዕት፡
የእግዚአብሔር ቃል ኪዳንና በረከት፡

20-22. ኖሳ-ባቀረበው-የንጹሕ-ጠቦት-መሥዋዕት-ደስ-ስለተሰኘ፡ እግዚአብሔር፡ በአሳቡ እንዲህ አሰ-የሰው ዘር ስለሚፈጽመው በደል ሁሉ ከእንግዲህ ወዲህ- በዚህ ዓይነት- ድምስሴ ምድርን አልረግም። ምክንያቱም ሰው-ከታናሽነቱ ጀምሮ የልቡ አሳብ ሁሉ አጅግ ክፋ- እንደሆነ- አውቃለሁ"- (መክ 7: 29)።

(ትርጓሜ) : **የኖሳ መርከብና ምሳሌነትዋ፡**

1/ መርከብ በመጀመሪያ የክርስቶስ ምሳሌ ናት ። ይኸውም በጥፋት ውኃ ዘመን መዳን የፈለገ ሁሉ ወደዚያች መርከብ ለመግባት መቻል ነበረበት። በሁዳስ ኪዳን ዘመንም ከኃጢአት ባሕር ለመውጣትና የዘለዓለምን ሕይወት ወራሽ ለመሆን፡ ወደ ክርስቶስ ከመቅረብ በቀር ከቶ ሌላ አማራጭ የለም። መዳን በሌላ በማንም የለም። ከሰማይ በታች እንደ-ንበት ዘንድ የሚገባ ለሰው የተሰጠ ሌላ ስም ከቶ የለምና (የሐዋ ሥ 4: 12) ።

2/ አንድም-ታቦት /መርከብ ጸጋን የተሞላች የቡርክት-ቅድስት-ድንግል ማርያም ምሳሌ ናት። ያችን መርከብ ከሰው ዘር ወገን ለስምንት ነፍሳት መዳን ምክንያት እንዳደረጋት፡ ጌታችንም በሲኦል ተግዘው የነበሩ የሰው ዘር ነፍሳትን ሁሉ ነጻ ያወጣ በርስዋ አድሮ ፡ የርስዋን ሥጋ ከመለኮቱ ጋር በማዋሐድ ነውና።

3/ አንድም መርከብ የቤተ ክርስቲያን ምሳሌ ናት። ይህም ማለት ወደዚያች መርከብ የገቡ ፍጥረታት ሁሉ፡ ክፉውም፡ ደገም፡ አይጡ፡ ጎርጡ፡ አባቡ፡ ጊንጡ፡ ርግብና ጨልፊት አሞራው ሳይቀር መዳን እንደቻለ፡ ቤተ ክርስቲያን ኃጥእ፡ ጸድቅ፡ ክፉና ደግ፡ ድሃና ባለጸጋ፡ ወይም በቆዳ ቀለም ነጭና ጥቁር በማለት ምንም ዓይነት ልዩነት ባለማድረግ ሁሉንም ተቀብላ በማስተናገድ ከመሥራችዋ ከክርስቶስ በማማለድ የኃጢአትን ስርዮት ማግኘት እንዲችሉ ስትጻልይ ትኖራለችና ።

4/ አንድም መርከብ የሰው ሕይወት ምሳሌ-ናት። ያች መርከብ በባሕር ላይ ስትንሳፈፍ በዙ ማዕበል ሞገድ እየተጋፋ ያንገላታት እንደነበር፡ የሰውም ልብ እንደዚህ በልዩ ፡ልዩ የአሳብ ውጣ ፡ውረድ ሲሞልልና

ኃጢአት እንደ ማዕበል ሞገድ ሆኖ ሲያማታው ይኖራል ። ያንንም የእሳብ ውጣ፣ ውረድና የልብን የአእምሮን ጭንቀት ሁሉ ፀጥ አድርጎ የሚያረጋጋው የሰላም አምላክ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ልባችን መርከብ ሲገባ ብቻ ነው (ማቴ 8:23-27) ።

5/ በቍ 6-12 እንደተጻፈ የውኃውን መጉደል አይቶ እንዲመለስ ተልኮ እንደ ወጣ የቀረው ቍራ ተልእኳቸውን ለመፈጸም ምንም ዓይነት እምነት የማይጣልባቸው ሰዎች ምሳሌ ፡ ስለሆነ የቍራ መልእክትኛ መባልን አስከትሏል። በአንጻሩ ግን የውኃውን መጉደል ለማብሰር ለምለም የወይራ ቅጠል ይዛ ወደ ኖን የተመለሰችው ርግብ በዓለም አቀፍ ደረጃ የሰላም ዓርማ ለመሆን በቅታለች ። የውኃውን መጉደል ያበሠረች ያች ርግብ የኃጢአት ባሕር መጉደሉን ብቻ ሳይሆን ፡ ሥር መሠረቱ መድረቁን ለዓይነ ገሊናችን አጥልቶ የሚያሳይ የመንፈስ ቅዱስም ምሳሌ ናት።

6/ በሌላም በኩል ርግብ ኖን የቡርክት ቅድስት ድንግል ምሳሌ ናት። ከአዳም ሲወራረስ በመጣ በኃጢአት ደዌ የተመረዘ ይህ ዓለም የተፈወሰበት የጽድቅ አጽኅ (A Branch of Righteousness ክርስቶስ ክርስቶስ ተወልዶ በሰው መልክ ታተልና ነው (ኤር 33:13))።

፱ /9. እግዚአብሔር ለኖንና ለልጆቹ የሰጣቸው በረከት

1-5 እግዚአብሔር ኖንና ልጆቹን አንዲህ ሲል ባረክቸው፡ "ብዙ፡ ተባዙ ድርጊት ሙሉ-አት ፡ የመፈራታችሁ ግርማ በእንስሳትና አራዊት ሁሉ ፡ ላይ፡ በአዕዋፊ ሰማይና በባሕር ዓሣዎች፡ በሌሎችም ተንቅሳቃሽ ፍጥረታት ሁሉ ላይ ይሁን ። የምድር ሐመልማልና በደመ ነፍስ ሕያዋን ሆነው የሚኖሩ ፍጥረታት ሁሉ ምግብ - እንዲሆኑላችሁ ሰጥቻችኋለሁ። ነገር ግን ደም ያለብትን (እርጥብ) ሥጋ እትብሉ ። በደም ውስጥ ሕይወት አለና (ዘሌ 17: 3) ።

6 ሰውን የሚገድል ሁሉ ቅጣቱ ሞት ይሆናል ፤ የሰውን ደም የሚያፈስ ፡ የእርሱም ይፈስሳል ፡ እግዚአብሔር ሰውን በራሱ አርአያና አምሳል ፈጥሮታልና ። 8- 17 እነሆ ከእናንተና በደመ-ነፍስ ሕያዋን ሆነው በምድር ላይ ከሚኖሩ ፍጥረታት ሁሉ ጋር የምገባው ቃል ኪዳን ይህ ነው፡ በዚህ ቃል-ኪዳን መሠረት ገዳማዎች ምድርን በጥፋት ውሃ እንድትደመስስ አላደርግም። ለዚህ ቃል-ኪዳን ምልክት ይሆን ዘንድ፣ ሰማይ በደመና በሚሸፈንበት ጊዜ ፣ ቀስተ በደመናው መካከል እንዲታይ አደርጋለሁ።"

እርግማንና በረከት፡ ኖን ገበሬ መሆን ጀምሮ ወይን ተከለ። ከወይን ጠጅም ጠጥቶ ሰከረና በድንኳን ውስጥ ዕራቁቱን ተኝቶ ሳለ፡ የከነዓን አባት የሆነው የኖን ልጅ ካም ያባቱን ዕራቁትነት አየ። ሄዶም ለሁለቱ ወንድሞቹ ለሴምና ለያፌት ነገራቸው። እነርሱ ግን፣ የአባታቸውን ዕራቁትነት ላለማየት-ፊታቸውን መልሰው ወደ ኋላ በመሄድ ልብስ አለበሱት፡ የአባታቸውን ዕርቃን ማየት አልፈለጉምና። ኖን ከወይን ሰከር በነቃ ጊዜ፣ ታናሽ ልጁ ካም ያደረገበትን ነገር አወቀ። ስለዚህ እንዲህ ሲል ረገመው፤ ከከነዓን የተረገመ፡ ነው። ለወንድሞቹ አገልጋይ ባረያ ይሁን። የሴም አምላክ እግዚአብሔር ይባረክኝ ከከነዓን ለእርሱ አገልጋይ ይሁን፡ እግዚአብሔር ያፌትን ያስፋ፤ በሴም ድንኳ ይደር " ።

(ትርጓሜ- 16 ከእግዚአብሔር የተሰጠው የቀስተ-ደመና ምልክት፣ በቀለም ተሸላላም መታየቱ ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም የተዘገገውን የቀራንዮ መስቀል ያመለክታል። የኢትዮጵያም ሰንደቅ-አላማ ምሳሌነቱን የወሰደ ከዚህ ነው ። የሰንደቅ ዓላማዬቱ አረንጓዴ ቀለም የልምላሜ፡ በሜው የተሰፋ፡ ምልክት ሲሆን፡ ቀዩ ቀለም ለሀገር ነጻነትና ሉዓላዊነት ክብር የሚከፈለውን መሥዋዕትነት ያሳያል ። በቍጥር 25-27 እንደተጻፈ፡ ኖን በካም ፈንታ ከነዓንን የረገመበት ምክንያት ፣ ካም ቀድሞ እግዚአብሔር አምላክ የባረከው ስለ ነበርና የእግዚአብሔርን በረከት መለወጥ ስለማይቻል፣ ይህን እርግማኑ በልጅህ አግኘው፡ ዘር አይውጣልህ እንደ ማለት ይመስላል (ዘኁ 23፣ 20) ። ያ-መርገም መቼ? እንዴትስ ተፈጸመ? ለሚለው- ጥያቄ እስከ አሁን ድረስ -ትክክለኛ መልስ የተገኘለት አይመስልም ። አንዳንድ መተርጎማን እስራኤል ከግብጽ ወጥተው ሰባቱን ነገደ-ከነዓን ደምሰሰው፣ ምድራቸውን በወረሱ ጊዜ ይህ መርገም እንደ ተፈጸመባቸው አድርገው ጽፈዋል።

እንደዚህ ደግሞ በአፍሪካ የሚኖሩትን የካምን ነገደ-ሕዝብ የመልክ ጥቁረት በመመልከት፣ ያ-መርገም-በእነርሱ-ላይ ብቻ እንደ ተፈጸመ አስመስለው በመተርጎም የባርነትን አገዛዝና ጭቁና የጥቁር ሕዝብ ዕድል፡ ፍንታ አድርገው የሚመለከቱም ነበሩ። ነገር ግን ባርነት የመብት ማጣት፣ የነጻነት ክብር መገፈፍ ያሚያስከትለው የድኸነት ውጤት እንጂ ፣ ከመልክ ጥቁረትና ንጣት ጋር ምንም ዓይነት ግንኙነት የለውም። መብት ያጣና፣ ነጻነቱን የተገፈፈ ፡ ነጭም ይሁን

ጥቁር ሕዝብ በባርነት መሸጥና መለወጥ ግዴታው ነው። ይህም ቅኝ ገዢዎችና ባሪያ ፈንጋዮች ያመጡበት እዳ መሆኑን ከታሪክ ማገደር መረዳት ይቻላል። ለምሳሌ የሴም ዘር የነበረው የሴፍ ሰብአዊ መብቱን በገዛ ወንድሞቹ ተገፍፎ ከተሸጠ በኋላ ለተወሰነ ጊዜ በባርነት ማገልገሉ ይታወቃል (ዘፍ 39: 2-12) ።

እንግሊዞች በሮማውያን ወረራ ድል ሆነው ለዐራት መቶ ዓመታት በተገዙበት ዘመን በሮማ ከተማ ባነሱት ምጋ በባርነት ሲሸጡና ሲለወጡ ነበር። ታዲያ በዚያው ዘመን የነበሩ የሮማው ፓፓ ይህንን ተመልክተው ፣ ከየት እንደመጡ ሲጠይቁ፣ ከእንግላንድ የመጡ ናቸው" አሏቸው። ፓፓውም ይህንን ሲሰሙ አዝነው እነዚህ ሰዎች ለእኔ እንደ ኤንጂልስ ማለትም መላእክትን ይመስሉኛል' አሉ። የባርነትን አስከፊነት የተረዱት እኒያ ፓፕ ከዚያች ቅጽበት ጀምሮ አሰበውበት አውግስቲን በሚባል ዐበይ መነኩስ የሚመሩ የወንጌል መልክተኞችን ልከውላቸው የክርስትናን እምነት ከተቀበሉ በኋላ ፣ ነጻነታቸውን ተጎናጽፈው እስካሁን ድረስ ታሪክ ሠሪዎች ለመሆን በቅተዋል። (ይህን ታሪክ 'March of Time' በሚል ርእስ እንግሊዞች የቅኝ አህጉር ዜጎችን ያስተምሩበት በነበረው መጽሐፍ ክፍል ሁለት ይመልከቱ) ።

— "ልጅ ካም በኖላ ላይ ፈጸመ የተባለው ስ በደል፣ ያን ያህል ከባድ ዓለም አቀፍ መርገም ማስከተል-ይችል-ነበር-ወይ?" ከሚለውም ጥያቄ አንጻር ተፈጻሚነቱ አጠራጣሪ ሆኖ ቀይቷል ለማለትም ያስደፍራል ።

26- «እግዚአብሔር- በሴም- ድንኳን- ይደር» የሚለው -መሲሐዊ- ትንቢት፣ ክርስቶስ የሴም-ዘር-ከሆነችው-ከቡርክት ቅድስት ድንግል ማርያም ሥጋና ነፍስን ነሥቶ በመዋሐድ ፣ አምላክ ወሰብእ መሆኑን ያሳያል። የሴም ድንኳን እግዚአብሔር ወልድ ለተዋሕዶተ ሥጋ የመረጣት የቡርክት ቅ/ት ድ? ማርያም ምሳሌ ናትና ።

፲ /10 ከኖላ ቀጥሎ የተነሣው-ነገደ-ሕዝብ- የሐረገ ትውልድ-አወራረድ

ታሪክ ፣ የኖላ ልጆች ማለት የሴም፣ የካምና የያፌት ሐረገ-ትውልድ አወራረድ በዚህ ምዕራፍ ተገልጧል። ስለ ያፌት ትውልድ ከቀ. 2-5 ስለ ካም ትውልድ ከቀ. 6-20፣ ስለ ሢም ትውልድ ከቀ. 21-31 ተጽፎአልና ነው። ቀ. 6-12 የካም ልጆች ዐራት ሲሆኑ፣ "ኩሽ ምጽራ ይም፣ ፋጥና ከነዓን ተብለው ይጠራሉ። ኩሽ ናምሩድን ወለደ፣ ናምሩድ

በእግዚአብሔር ፊት የታወቀ ስሙ-ጥር አዳኝ * ጦረኛ) ሆነ ፣ ስለዚህም ሰዎች ሲመርቁ፣ « በእግዚአብሔር ፊት እንደ-ታወቀው አዳኝ (ጦረኛ) እንደ ናምሩድ ያደርግህ» ይሉ ነበር። ናምሩድ በሰናኦር ምድር፣ ባቢሎን፣ ኤሬክና አካድ የተባሉትን ከተሞች ከመሠረተ በኋላ፣ ወደ አሰር ዘምቶ ድል በማድረግ ነዌን፣ ሬሆቦትንና ሌሎችን ከተሞች ቁረቁረ። 14 የፍልስጥማውያን ትውልድ፣ የካም ልጅ ከሆነው ከምዕራይም ሲያያዝ የመጣ ነው።

(**ትርጓሜ**-ኩሽ ናምሩድን ወለደ።ተብሎ የተጻፈውን ስንመለከት፣ መጽሐፍ ቅዱስ ናምሩድን ስሙ-ጥር ጦረኛና አገር አቅኝ አድርጎ ከማሳየት ሌላ ፣ አንዳንድ የምዕራቡ ዓለም የመጽሐፍ ቅዱስ መተርጉማን የሚያትቱትን ያህል ክፉ የዓመፅ ሰው አያደርገውም። የዓመፅ ሰው ቢሆንም ኖሮ፣ የዚያ ዘመን ሰዎች የሚወዱትን ልጅ ወይም ሌላ ሰው ሲመርቁ፣ "በእግዚአብሔር ፊት ታላቅ አዳኝ እንደ ሆነው እንደ ናምሩድ ያደርግህ" ማለት ባልቻሉም ነበር።)

፲፩ /11. - የባቢሎን ግንብ መፍረስና የሕዝብ ቋንቋ መለያየት ፡

1-2 ከአዳም ጀምሮ ፣ የባቢሎን ግንብ እስከተሠራበት ዘመን ድረስ፣ የሰው ዘር ሁሉ የሚናገረው ቋንቋ ወይም ልሳን አንድ ዓይነት ብቻ ነበር ። ሰዎች ሁሉ በሰናዖር ሜዳ ተከማችተው ሲኖሩ «ት ለስማችን መጠሪያ የሚሆን ከተማና ጫፉ እስከ ሰማይ የሚደርስ ታላቅ ግንብ እንሥራ" ተባባሉ ፣ በዚያ ታላቅ ሜዳ ድንጋይ አልነበረም የሠሩበት ጡብ እንደ ድንጋይ ሆነላቸው ፣ የምድሪቱ ዝፍት (ሬንጅ የሚመስል ማጣቀያ ቅጥራን) እንደ ጭቃ ሆነላቸው። 6- 9 ግዚአብሔር አምላክ «ት እንውረድና ቋንቋቸውን እንለዋውጠው» አለ። ቋንቋቸውም በተለዋወጠ ጊዜ፣ በአሳብ መግባባትና መደማመጥ ባለመቻላቸው ምክንያት ስለተበታተኑ፣ የዚያ ቦታ /አገር ስም 'ባቢል (ባቢሎን፣ ዝርወት፣" መበታተን) ተብሎ ተጠራ።

የአብራም አባት የታራ ሐረገ- ትውልድ ፡ -

10 -26 ሴም አርፋክስድን፣ አርፋክስድ ቃይንም፣ ቃይንም ሳላን፣ ሳላ ዔቦርን ወለደ፣ (ዕብራዊ /ዕብራይን የሚለው ሌላው የአብራም ዘርዐ ትውልድ መጠሪያ ስም ከዚህ ከዔቦር ሲያያዝ የመጣ ነው)። ቀጥሎም ዔቦር ፋሌቅን ወለደ። ፋሌቅ ራግውን፣ ራግው ሴርህን፣ ሴርህ ናኮርን፣ ናኮርም ታራን ወለደ። ታራ አብራምን ፣ ናኮርን፣ ሐራንን

ወለደ። ሐራን -ሎጥን ከወለደ በኋላ በትውልድ አገሩ ከላውዴዎን ዑር ተብላ በምጠጠራ ከተማው ምተ ። አብራምና ናኮርም ሚቶችን አገቡ። የአብራም ሚስት ስም ሦራ ሲሆን፣ የናኮር ሚስት ሚልካ ናት ። ታራ ልጁን አብራምን የልጁን የሐራንን ልጅ ሎጥን አስከትሎ፣ በከላውዴዎን አገር ዑር ተብላ ከምትጠራ ከተማው ተነሣ። ወደ ከነዓንም ምድር በመጓዝ ካራን ደረሰ፣ የታራ እድሜ 205 ዓመት ነበር። እርሱም ከነዓን ሳይደርስ በካራን ሞተ።

(ትርጓሜ ፡ የባቢሎንን ግንብ በሚመለከት ስዎች ተጠብበው ከተሞችንና ታላላቅ ሕንጻዎችን መሥራታቸው ኃጢአት አልነበረም ። ነገር ግን እግዚአብሔር አምላክ «ብዙ ተባቡ።» ምድርንም መታገዝ ስል የሰጠውን ትእዛዝ ሥራ ላይ ለማዋል በዓለም እንዲበተኑ ማድረግ አስፈላጊ ነበርና ነገሩ ጥበብ እግዚአብሔር ያለበት ይመስላል ። የዘመናችንም ትውልድ፣ የገጠናን የእርሻ ቦታ -እየተወ ወደ ከተማ ፈልሶ በመግባት ተጠባብሮ ለበሽታና ለኑሮ ችግር የሚያጋልጥ ሆኖ መታዩቱ ከዚህ የተለየ አይደለም። «ት እንወረድና ቋንቋቸውን እንለዋጠው» የሚለው አነጋገር ዋናው ፍሬ አሳብ የእግዚአብሔርን አንድነትና ምስትነት የሚገልጥ ምስጢረ ሥላሴ ነው። በሌላ በኩል እኛ ብሎ መናገር ዓረብኛና ጀርመንኛን በመሳሰሉት አንዳንድ ቋንቋዎች የተለመደ ንጉሣዊ ዘይቤ ነው። ይኸውም እርሱን የሚከተሉት አልፎ እስላሞች ቅዱሳን መላእክት አብረውት አሉና ። ከቀ. 31-32 ቀጥሎ በጅምር የቀረው የአብራም አባት የታራ ጉዞ ምንን ያስተምረናል? በከላውዴዎን ትውልድ ከተማው ከነበረችው ከዑር ተነሥቶ ወደ ከነዓን ለመድረስ በጉዞ ላይ ሳለ፣ ካራን ተብላ በምትጠራ ቦታ ስለ ሞተ፣ በዚያ ተቀብሯል። ምናልባትም ጣዖት አምላኪ ስለ ነበረ፣ ያችን የተሰፋ ምድር የከነዓንን አፈር ለመርገጥ ያልተፈቀደለት ይመስላል። ዛሬም ቢሆን እነሆ፣ በዚህ ዓይነት የእምነት ጉዞ ጀምረው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመድረስ ጥቂት ሲቀራቸው፣ ጉዟቸው ተሰናክሎ የሚወድቁ እጅግ ብዙ መሆናቸውን ቅዱስ መጽሐፍ ይነግረናል ። የዚህን ተመሳሳይ ሌላ ታሪክ ዘግቶት ብለን በመ/ ናት ምዕ 6-17 በጅምር ከቀረው ከዖርፋ ጉዞ እናያለን።)

፲፪ /12 የአብራም መጠራትና ጉዞው

ወደ ተስፋይቱ ምድር

1-3 እግዚአብሔር አብራምን እንዲህ አለው፡ «ከአገርህ ወጥተህ፤ ከአባትህ ቤተሰብ ተለይተህ፤ እኔ ወደማሳይህ ምድር ሂድ። እኔ አንተን ታላቅ

ሕዝብ አደርግሃለሁ። እባርክሃለሁ። ስምህን ታላቅ (ገናና) አደርገሃለሁ። የሚረግሙህን እረግማለሁ። የሚባርኩህን እባርካለሁ። የምድር ነገዶችም ሁሉ ባንተ ይባረካሉ» አለው። አብራምም በዚያ ለተገለጠ ለት አምላክ መሥዋዕት አቀረበ።

አብራምና ሦራ ወደ ግብጽ ተሰደዱ፡

10--20 አብራም ከነዓን እንደ ደረሰ ብዙ ሳይቆይ በምድሪቱ ላይ ረኃብ ስለ ሆነ፣ ወደ ግብጽ ወረደ። የግብጽ ሰዎች በሚሰቱ በሦራ ቍንጅና ምክንያት እንዳይገድሉት ስለፈራ ፡ «እኅቴ ናት» አለ። ግብጻውያንም የሦራን ውበት አይተው በመደነቅ "ይህችን ለንጉሡ ፈርዖን የምትግባ ናት" ብለው ወደ ቤተ መንግሥት ተወስደው ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር በሦራ ምክንያት ተቈጥቶ በግብጽ ንጉሥ ፈርዖንና በባለሟሎቹ ላይ ሁሉ ከባድ መቅወፍት አመጣባቸው። ፈርዖንም ደንግጦ ምንም ችግር ሳይፈጥርባት፣ ሦራን ለባልዋ ለአብራም መልሶ አስረከባት። እንደ ካሣ ይሆንለትም ዘንድ ብዙ የበግ ፣ የፍጥጥና የቀንድ ከብት መንጋ ፣ ብዙ አህዮችና ግመሎችን ከወንዶችና ከሴቶች አገልጋዮች ጋር ለአብራም ሰጠው። በአብራም ላይ ማንም ሰው የሚያሳዝነውን ክፉ ነገር እንዳያደርግበትና፣ ከግብጽ ሲወጣም በሰላም እንዲሸኙት አዘዘ።

(ትርጓሜ ፡ 'አብራም ሚስቱን እንቲ ናት' በማለቱ ወደ ንጉሥ ፈርዖን ቤተ መንግሥት የተወሰደችበት ሁኔታ ውስጥ የእግዚአብሔር ጥበብ ያለበት ነው። ይኸውም እግዚአብሔር አብራምን ማበልጸግ ስለፈለገ የርሱ ጥበቃ ሳይሌዩት ወደ ግብጽ ንጉሥ ፈርዖን ቤተ መንግሥት ተወሰደች ። አብራምም ነቢይ ስለሆነ ይህን ያውቅ ነበር ።)

፲፫ /13 በእረኞች ጠብና ክርክር የአብራምና ሎጥ መለያየት ፡

1-2፡ አብራም ከግብጽ ሲመለስ ፡ በብዙ የእንስሳት መንጋ፡ በወርቅና በብር ታላቅ ባለጸጋ ሆኖ ነበር። ሎጥም በበኩሉ የብዙ ከብት መንጋ ባለንብረት ስለነበር ከብቶቻቸውን የሚያሰማሩበት የግር ግጠኛ ቦታ ጠበባቸው ። ከዚህም የተነሣ በአብራምና በሎጥ እረኞች መካከል ጠብና ክርክር መነሣት፣ ጀመረ። ስለዚህ፣ አብራም ሎጥን እንዲህ አለው፡ «እነሆ እኛ ወንድማማች ነን ። በእኔና በአንተ ፡ በእረኞቻችንም መካከል ጠብና ክርክር ሊኖር አይገባም። እነሆ፣ ምድሪቱ በፊትህ ናት ። ደስ የሚልህን ቦታ መርጠህ አንተ ግራውን ብትይዝ፣ እኔ ወደ ቀኝ እሂዳለሁ፤ አንተ ቀኙን ብትይዝ እኔ ግራውን

እይህህ፡ ስለዚህ የከብት መንጋህን ይዘህ ከእኔ እንድትለይ እለምንገለሁ።። 10-13 ሎጥም ዓይኖቹን አቅንቶ ሲያይ፡ እነሆ በዮርዳኖስ ወንዝ ዙሪያ ያለው አገር ለምለም ፣ እንደ እግዚአብሔር ገነትና እንደ ግብጽም ምድር ውኃ-ገብ መሆኑን አየ። መንጋውን ሁሉ ለይቶ ወደዚያ አመራ። እስከ ሰዶም አስፍቶ ድንኳኑን ተክለ። በዚያች አገር የሚኖሩ የሰዶም ሰዎች ግንክፋቶችና በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአትን አብዝተው የሚሠሩ ነበሩ። 4-18 ሎጥ ከተለየ በኋላ፣ እግዚአብሔር ለአብራም ተገለጠለትና እንዲህ አለው፤ «ምድሪቱን ዳር እስከ ዳር በዐራቱም ማእዘን ተመልከት። ይህችንም ምድር ለአንተና ለዘርችህ -የዘላለም ርስት አድርጌ እሰጣለሁ። ዘርህን ለቆጠር እንደማይችል እንደ ምድር አሸዋ አበዛዋለሁ።»

(ትርጓሜ- በፊተና ውስጥ እንደ ወርቅ ነጥሮ የወጣ የአብራም እምነት

ምዕ 12፡ 10-20 የአብራም እምነት ፅናትና የሥነ ምግባሩ ጥራት በግልጽ መታየት የጀመረው፣ በልዩ-ልዩ ፈተና ውስጥ በማለፍና እንደ ወርቅ ነጥሮ በመውጣት ነው። ይኸውም፡ 1ኛ የመጀመሪያው ፈተና ከትውልድ አገሩ ወጥቶ ወደማያውቃት አገር እንዲሄድ ሲነገረው “ክየት ወዴት?” ብሎ በመጠየቅ አላመነታም። ለእግዚአብሔር ቃል ፍጹም ታሳዥ ሆኖ ጉዞውን ቀጠለ እንጂ - ፅብ 11፡ 8)።

2ኛም አብራም እዚያች አገር እንደደረሰ፣ በምድር ላይ ረኃብ በመሆኑ ምክንያት፡ ምንም ሳይሰቀቅ ፣ ያን ቀውጧ ጊዜ ለማሳለፍ ወደ ግብጽ ቢሰደድም፣ በእምነቱ እንደሆነ መገኘቱ፣ ብዙ ሀብትና ብልጽግናን አስገኘለት እንጂ ስደቱ ያገደለበት ነገር የለም። በሣር ግጦሽ መጥበብ ምክንያት የተፈጠረውን ያለመግባባት ችግር በቀላሉ ለመፍታት ሲል አብራም-ለምድሪቱ ሳይሳሳ፡ ሎጥ የሚፈልገውን መርጦ እንዲይዝ መፍቀዱ የሚደነቅ ነው። የሀብና የክርክሩም መንሻ የሀብት ብዛት መሆኑን እንመለከታለን።

የገንዘብ ፍቅር የኃጢአት ሁሉ ምንጭ (ሥር- መሠረቱ ነውና (1 ጢሞ 6፡ 10) ። ፍቅር ነዋይ የሚያሸንፋቸው ሰዎች በከተማ ብቻ ሳይሆን በገዳማትም ይኖራሉ። የአባቶች አባት በነበረው በአብራም ላይ ግን የፍቅር ነዋይ ተገዢነት አልነበረም። ይህን በሚመለከት ለሌሎች ማስተማሪያ ይሆን ዘንድ ብቻ ተከታይ ተጓዳኝ ታሪክና ምሳሌ እነሆ “**ባለቤት ያጣ ወርቅ**” - ሦስት ሰዎች (ጓደኛዎች) መንነው ገዳም

ለመግባት ወሰነው ጉዞ ይጀምራሉ። ይህን የተረዳ ሰይጣን ገና ሳይጠናከሩ እቅዳቸውን ለማበላሸት የወርቅ ጉልቻ በመንገድ ላይ አስቀምጦ ይጠብቃቸው ነበር። ያን ወርቅ ሲያገኙ ደስ ብሏቸው ከዚያ ወርቅ ትንሽ ቀንሰው ሰጡትና “ወደ ከተማ ተመልሰህ ይህን ወርቅ ወደ ገንዘብ ለውጠህ የኮሶ መድኃኒት ገዝተህልን ና “ ብለው ከሦስቱ እንዱን ይልኩታል። ያም የምናኔ ጀግሪ ወደ ከተማ ተመልሶ ሲሄድ፡ ሁለት ጓደኞቹን ገደሎ ያን ርቅ ለራሱ ብቻ በማድረግ የንግድ ሥራ ለማቋቋም አሰበ። ስለዚህም ከኮሶ መድኃኒቱ ጋር ጓደኞቹን የሚገድልበትን መርዝ ገዝቶ መጣ።

ሌሎቹም ሁለቱ መናንያን በየበኩላቸው ያን ወርቅ ለየራሳቸው ለማድረግና ወደ ዓለም ሊመለሱ ምኞት ነበራቸው። በማግሥቱ የኮሶ መድኃኒቱን ከመርዝ ጋር በጥብጦ ሁለት ጓደኞቹን እንዲጠጡ ጠየቀ። ከሁለቱ አንዱ ጎራዴ ይህ ራሱን ለማደፋፈር እየጮከረ ከተንገራደደ በኋላ፡ የሁለቱን ጓደኞቹን አንገት ቆርጦ ይጥልና የተደገሰለትን የኮሶ መድኃኒት አንሥቶ ሲጠጣ መርዙ አዙሮ በመጣል ስለገደለው ያ ሁሉ ወርቅ ከሦስቱም ለአንዱ እንኳ ሳይሆን ባለቤት አጥቶ ቀረ” ይልናል የመጽሐፈ መነኮሳት ታሪክ) ። የወንጌሉም ቃል “ለራሱ ሀብትን ማከማት የሚወድ፡ በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ድሃ የሆነ ሰው እንደዚሁ ነው ይልላ (ሉቃ 12)።

የአብራምና የሎጥ እረኞች ዓይነት ጠብና ክርክር ችግር ፈጣሪነት ዛሬም የክርስቶስን መንጋ ጠባቂዎች በሆኑት መንፈሳውያን መሪዎች መካከል፡ አልፎ። አልፎ ይታያል። ያም ዓይነት ችግር ሲኖር በጥምና ተነጋግሮ ለመፍታት እንደ አብራም ልብ- ሰፊ መሆንን ይጠይቃል።

በአንጻሩ የሎጥ ምርጫ ግን ስስት የሞላበት ይመስላል። ይህም በጣም ለምለም የሆነውን ውኃ- ገብ ቦታ ሁሉ ለራሱ በመምረጡ ይታወቃል። የሎጥ መንፈሳዊ ሕይወትም ባጠቃላይ ከአብራም ጋር አብሮ የሚሄድ አይመስልም። አብራም በየደረሰበት መሥዋዕት በማቅረብ ፈጣሬውን ሲያከብር ይታያል። ሎጥ -ግን መሥዋዕት ሲያቀርብ አናይም።

በሌላም በኩል፡ «በፍቅ የሚታይ ተራራ ለምለም ይመስላል» እንዲሉ ሎጥ በዮርዳኖስ ዙሪያ የነበሩትን የሰዶምና ገሞራ አገሮችን ልምላሚ ብቻ ሲመለከት፣ በውስጣቸው ሥር ሰዶ የነበረውን ኃጢአት አላየም። ይህም ጥንቃቄ የጎደለው ምርጫ ያስከተለበትን ችግርና ፈተና ሁሉ ዘግዦት ብለን በምዕራፍ 14 እና 19 እንመለከተዋለን።

በመገናኛችንም እንደዚህ አንዳንድ የውጭ አገሮችን ብልጽግና ስንመለከት በውስጣቸው ያለውን ብዙ አስከፊና መጥፎ ልምድ ሁሉ በጥጥና ማጤን ባለመቻሉ-ብዙ ወገን ለጌጋ በወደ -ገባ ባርነት ተጎድቷል። የሎጥን ሃይማኖታዊ ሥነ-ምግባር ጎላ አድርጎ የሚያሳይ ሌላው መልካም ታሪክ፡ ምንም እንኳ ሳያውቀው የተፈጸመ ቢሆንም የእግዚአብሔርን መላእክት በቤቱ እንግድነት ለመቀበል መብቃቱ ነው (ዘፍ፡ 19፡ 1-11 + ዕብ 13፡ 12) ። ሎጥ በዓመፀኛ ሕዝብ መካከል ነፍሱ እየተጨነቀች የሚኖር ጸድቅ ሰው ነበር" ይለዋል -2 ጳጥ 2፡ 6-10)

፲፬ /14- የወገን መማሪክ፡ ሰላማዊውን የእግዚአብሔር ሰው አብራምን ለጦርነት አነሣጣ

1-12 አምስቱ የሶዶም፣ የገሞራ፣ የአዳማ፣ የሰቦይምና የዞዳ ሰላማዊ ነገሥታት ለኮሎዶስጥር ንጉሥ ቅኝ ተገዢዎች ሆነው፣ ዐሥራ ሁለት ዓመት ሙሉ ገብረውለት ነበር። በዐሥራ ሦስተኛው ዓመት ግን፣ "አንገብርም" ብለው ዐመፁ። ስለዚህም ፣ ኮሎዶስጥር የርሱ ተባባሪዎች የሆኑትን ሌሎች ሦስት ነገሥታት ጨምሮ ፣ በአምስቱ የሶዶምና የገሞራ ዓመፀኞች ነገሥታት ላይ ዘምቶ ድል ካደረገ በኋላ ፣ የእነዚህን የአምስቱን አገሮችና የአካባቢያቸውን ሕዝብ ሁለት ንብረት ዘርፈው ሲመለሱ ሎጥንም ከነኩቡክ ማርከው ወሰዱት።

13-16 ከጦርነት ሸሽቶ ያመለጠ አንድ ሰው ወደ ዕብራዊው ወደ አብራም መጥቶ ይህን ሁሉ ነገረው። አብራም የተማረከብትን የወንድሙን ልጅ ሎጥን ለማስመለስ ፣ ሦስት መቶ ዐሥራ ስምንት የቤት አገልጋዮቹን አስታጥቆ ለመገመት ተነሣ ። እኩል ሌሊት ላይ ብላቴኖቹን በቡድን ከፋፍሎ በማሰለፍና ድንገተኛ አደጋ በመጣል ዐራቱን የኮሎዶስጥር ነገሥታት ድል ነጥቶ ሠራዊታቸውን በመብተን አሳደዳቸው ፣ ሎጥንና ከእርሱ ጋር ከሰዶም ማርከው የወሰዱአቸውን ሴቶችና ሌሎችንም ምርኮኖች አስመለሰ።

አብራም በታላቅ ድል አድራጊነት ሲመለስ የልዑል እግዚአብሔር ካህን እየተባለ የሚጠራ የሳሊም ንጉሥ መልክጼዴቅ የሰንዴ ኅብስትና የወይን ጭማቂ ይዞ መጥቶ ፣ የክብር አቀባበል አደረገለት ። እንዲህ ሲልም ባረከው «ሰማይንና ምድርን የፈጠረ ልዑል እግዚአብሔር አብራምን ይባርክ። አብራም ሆይ! በጠላቶችህ ላይ ድልን ያቀዳጀህ ልዑል እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን።»

አብራምም ከያዘው ምርኮ ሁሉ ከዐሥር አንዱን እጅ ለመልክ ጼዴቅ ሰጠው። **(ትርጓሜ፡ መልክ ጼዴቅ ለአብራም ያመጣለት ኅብስትና የወይን ጭማቂ የቅዱስ ሥጋውና የክብር ደሙ-ምሳሌ ነው። መልክ-ጼዴቅ በአንድ እግዚአብሔር ብቻ በማመን ረገድ፣ ከአብራም በፊት የተመረጠና ክህነትን ከመንግሥት ጋር አስተባብሮ ይዞ በመገኘት የወልደ እግዚአብሔር ክርስቶስ ምሳሌ ሆኖ ለዘላለም የሚኖር ካህን ተብሎ የተነገረለት ታላቅ አባት ነው (መዝ 110፡ 4)።**

ከኖን ቀጥሎ በረከትን በመስጠት የክህነትን ታላቅነት አጉልቶ ያሳየ ይህ መልክ-ጼዴቅ ትውልዱ ከነገደ ካም (አፍሪቃዊ) እንደ ሆነ፣ ይልቁንም ኢትዮጵያዊ እንደ ነበር ይነገርለታል። ሐዋርያው ቅ/ጳውሎስ «አልቦ ዘዘከረ ሎቱ አበ ወኢእሙ። ወአልቦ ጥንት ለመዋዕሲሁ= አባትና እናቱ እነማን እንደ ሆኑና የዘመኑም መነሻ አይታወቅም)» ብሎ በዕብ 7፡ 3 እንደ ጻፈው፣ የትውልዱን ታሪክ በዝርዝር መግለጥ ያልተፈለገበት ምክንያት፣ ይኸው የካም ዘር ሆኖ መገኘቱ ሳይሆን አይቀርም። እንዴት አንድ አፍሪቃዊ ከአብራም ተቀዳሚነት ያለውና የእውተኛው እምነት ተከታይ ለመሆን ቢቃ? የሚል ጥያቄ፣ ዘረኞች የፈጠሩት ሰው ሠራሽ ግድብ ሳይሆን አልቀረም። ይሁን እንጂ ፣ የአባቶች አባት አብራም ከያዘው ምርኮ ሁሉ አውጣጥቶ፣ ከዐሥር አንዱን እጅ ለመልክ-ጼዴቅ መስጠቱን ስንመለከት ፣ እግዚአብሔር አምላክ የክህነትን አገልግሎት ታላቅነት በማገላት የእጥፍ ድርብ ጸጋና በረከት መገኛ ያደረገው መሆንን ያሳያል። የወገን መማሪክ ሲባል በሎጥ መማሪክ ብቻ አላበቃም። ብዙ ወገኖች በሰይጣን ተማርከው ወደ ጥፋት በሚወሰዱበት ጊዜ እነርሱን ለመታደግ "የጸሎት ተጋደሎና ሐዋርያዊ ተልእኮ ለመፈጸም መዘጋጀትን ይጠይቃል" ማለት ነው።

21-24 ቀድሞ ተሸነፎ የነበረውም የሶዶም ንጉሥ (ቤራ) አብራምን ሊቀበለው ወጥቶ፣ «በምርኮ ያገኘኸውን ሁለት ሁሉ ውሰድ፤ ከምርኮኛነት ነጻ ያወጣላቸውን ሰዎቹን ግን መልስልኝ»፤ አለው። አብራም ግን መልሶ እንዲህ አለው፤ «ሰማይንና ምድርን በፈጠረ በልዑል እግዚአብሔር እምላሁ፤ አብራምን አበለጸግሁት ብለህ እንዳትመካ፤ አንዲት ክር ወይም የጫማ ማሠሪያ (ማዘቢያም) እንኳ፣ ከቶ አልወስድም፤ ከእኔ ጋር የዘመቱ አገልጋዮቹ ከተመገቡትና በጦርነት የተባበሩኝ ወዳጆቼ፤ አኔር፣ ኤሽኮልና መምሬ ከሚወስዱት ድርሻ በቀር ለላውን፣ ቀሪ ሁለትና ንብረትህን ሁሉ ውሰድ።»

፲፮ /15. የቃል ኪዳን ማጠናከሪያ ራእይ

1-5 እግዚአብሔር ለአብራም በራእይ ተገልጦ፤ «አብራም ሆይ፤ አይዞህ፤ አትፍራ፤ እኔ ለአንተ ጋሻህ ነኝ፤ የምሰጥህም ዋጋ እጅግ ታላቅ ነው» አለው። አብራምም፤ «አቤቱ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፤ ምን ትሰጠኛለህ?! ያለ ልጅ መቅረቱ ነው። እነሆ፤ ኤልጌዘር ተብሎ ከሚጠራና የደማስቆ ሰው ከሆነው ከዚህ ታማኝ አገልጋይ በቀር፤ ሌላ ወራሽ የለኝም» አለ። የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ አብራም መጣ፤ «አንተ አብራም የሚወለድ ልጅ እንጂ፤ ሌላ ሰው አይወርስህም»። ወደ ሜዳ (ወደ መስክ) አውጥቶ፤ «እንግዲህ የሚቻልህ ከሆነ፤ የሰማይን ከዋክብት ቀጠር ፤ እነሆ ፤ የዘርህ ብዛት እንደዚሁ ይሆናል» አለው። 6 አብራምም አመነ፤ ማመኑም ጽድቅ ሆኖ ተቈጠረለት።

13-16 እግዚአብሔርም በአብራም ላይ ከባድ እንቅልፍ አመጣበትና፤ ተኝቶ ሳለ (ከነፍሱ ጋር ለመነጋገር ማለት ነው) እንዲህ አለው፤ «ዘርያዎችህ በባዕድ አገር መጸተኞች (ስደተኞች) ሆነው ዐራት መቶ ዓመት በባርነት አስጨንቀው እንደሚገዙአቸው እውቅ፤ በባርነት በሚገዙባቸው ሕዝብ ላይ ደግሞ እኔ እፈርዳለሁ። ከዚያን በኋላ ግን፤ ብዙ ሀብት ይዘው ይወጣሉ (ዘፀ 12:35-36)።

አንተም በመልካም ሽምግልና ታርፋለህ ። እነርሱም በዐራተኛው ትውልድ ወደዚህች አገር ይመለሳሉ። ያም የሚሆነው የአሞራውን ጋጢአት እስኪፈጸም ድረስ ነው»። 18 በዚያች ቀን፤ እግዚአብሔር «ከግብጽ ወንዝ ጀምሮ እስከ ታላቁ የኤፍራጥስ ወንዝ ድረስ፤ ይህችን ምድር ለዘሮችህ ሁሉ ርስት አድርጌ አሰጣለሁ» ሲል ለአብራም የተስፋ ቃል ሰጠው። (የዚህ አምላካዊ ትንቢት ፍጽሜው በዘመነት ምዕ 1 እስከ ምዕ 13 ተጽፏል)

(ትርጓሜ፡ ከድል መልስ እግዚአብሔር ለአብራም በራእይ ተገልጦ አዞህ አትፍራ እኔ ላንተ ጋሻህ ነኝ" ማለቱ፡ "ምናልባት ጠላት እንደገና አንሰራርቶ ይነሣብኝ ይሆን?" እያለ በማሰብና በመጨነቅ ላይ እንደነበር ያመለክታል። በመንፈሳዊውም ተጋደሎ እንደዚሁ አንድ ጊዜ ብቻ ሰይጣን ዲያብሎስን ድል ነሥቻለሁ ብሎ መዘናጋት አይቻልም። "ሰይጣንና ውሻ ተመላላሽ ነው" እንዲሉ ምን ጎዜም አለመዘናጋትና እንደገና ለሌላ ድል መዘጋጀት ያስፈልጋል ማለት ነው። ሰይጣን ዲያብሎስ ጌታን እንኳ የፈተነው አንድ ጊዜ ብቻ ሳይሆን ሦስት ጊዜ እንደነበር በማቴ 4:1-10 ተጽፏል።)

፲፯ /16. እግዚአብሔር የአጋርን ጭንቀት ተመለከተ፡

1-6 የአብራም-ሚስት ሦራ ልጅ ካለመውለዱዋ የተነሣ፤ መኻን እንደ ሆነች የምትቀር መስጋት፤ ከግብጽ ካመጣችት ከአገጋይዋ ከአጋር ልጅ እንዲወልድላት-ፈቅዳ ለአብራም ሰጠችው። አብራም-እንዳለችው አደረገ። ነገር ግን፤ አጋር መፅንሰዋን ብወቀች ጊዜ፤ የልብ-ኩራትና-ትዕቢት-አድርባት እመቤቱዋን ሦራን መናቅ ጀመረች። ሦራ በዚህ ተናዳ ሥቃይ ስላበዛችባት አጋር ወደ በረሃ ኮበለለች።

7-14 የእግዚአብሔር መልእክ አጋርን በአንድ የውሃ ምንጭ አጠገብ አገኛትና እንዲህ ሲል መከራት፤ «የሦራ አገልጋይ አጋር ሆይ፤ ከየት መጣሽ? ወይትስ ትሄጃለሽ? ይልቅስ ወደ እመቤትሽ ወደ ሦራ ተመልሰሽ ሃጂና ታዛዥ መሆንሽን ግለጫላት ። እነሆ፤ አንቺ ሀንሰሻል፤ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፤ ስሙንም እስማኤል ብለሽ ትጠራዋለሽ ። እግዚአብሔር ጭንቀትሽን አይቶአልና። ዘርሽን እጅግ አበዛዋለሁ ፤ ከብዛቱ የተነሣ ሊቁጠር-የማይቻል ይሆናል» ። 13 አጋርም፤ «የሚያየኝን እርሱን በእውነት እዚህ ደግሞ አየሁትን? ለማለት ይናገራት የነበረውን የእግዚአብሔርን ስም፤ «ኤልሮኤ» ብላ ጠራችው። 15-16 ወደ ሦራ ተመልሳም ሄዳ ለአብራም ወንድ ልጅ ወለደችለት፤ አብራምም አጋር የወለደችለትን ልጅ እስማኤል ብሎ ጠራው። በዚያን ጊዜ አብራም ሰማኒያ ስድስት ዓመት ነበር። **(ትርጓሜ፡** የእግዚአብሔር መልእክ አጋርን " የሦራ አገልጋይ አላት" እንጂ ከዚያ የተሻለ የእመቤትነት ደረጃ አልሰጣትም። አገልጋይ ወይም ተገልጋይ ሆኖ በክርስቶስ ለማመን የተጠራም ሁሉ በወንጌል ትምህርት የታነፀ ሕይወት እስኪጀመርና ውኔታዎች እስኪመቻቹ ድረስ በመቻቻልናበቅን ብማገልገል መቆየት እንጂ ከጊታይ ከአብራም ፀንሻለሁና በአንድ ጊዜ እመቤት ልሁን ማለት በዚያ ዘመን የተለመደ አልነበረም። ስለዚህ መልእክ ለአጋር የሰጣት መመሪያ ትዕቢትን አስወግዳ ከሣራ ጋር ቀድሞ በነበረችበት ሁኔታ ታዛዥነትን ባለማንደል ተግባባታ መኖር እንድትችል ሲሆን፤ የተሻለ ነጻነትና ክብርን ለማግኘት ደግሞ ከአብራም ወንድ ልጅ በመፅንሰዋ የወደፊት ተስፋዋ ብሩህ መሆኑ ተነግሯታል።

፲፯ /17. የግዝረት ሕግ የቃል ኪዳን ምልክት ሆኖ ተሰጠ፡

1-4 አብራም የዘጠና ዘጠኝ ዓመት ሰው በሆነ ጊዜ፤ እግዚአብሔር በራእይ ተገልጦ እንዲህ አለው፤ «እኔ ኤልሻዳይ ነኝ ፤ ፍጹም ሆነህ በፊቱ ተመላለስ። ከዛሬ ጀምሮ ስምህ አብራም ተብሎ አይጠራ፤ ነገር ግን፤ ስምህ አብርሃም ይሆናል፤ ለብዙ አሕዛብ አባት አድርጌሃለሁና፤ ደግሞም እጅግ አበዛሃለሁ፤ ነገሥታት ከአንተ ይወጣሉ (ይወለዳሉ)። በእኔና በአንተ

መካከል፣ ከአንተም በኋላ፣ በዘርህና በእኔ መካከል የምትጠብቁት ቃል ኪዳን ይህ ነው። «በእኔና በአንተ መካከል ምልክት ይሆን ዘንድ፣ ወንድ የሆነ ልጅ ሁሉ በተወለደ በስምንተ-ኛው ቀን ይገዘር።

ያልተገዘረ (ቁጥር የሆነ) በመካከላችሁ አይነር።፡፡15--24፡-ሚስትህም- ሦራ-ከዛሬ-ጀምሮ-ሣራ-ተብላ-ትጠራለች፤ እባርካታለሁ፡ የብዙ ሕዝብና- የአሕዛብ እናት ትሆናለች፡የአሕዛብ ነገሥታት ከእርሱም ይወጣሉ» አብራም ይህን ሁሉ ሲሰማ፣ «በእውነት የመቶ ዓመት ሰው፣ ልጅ መውለድ ይችላልን ?" ሲል በግንባሩ ወድቆ ሳቀ። እግዚአብሔርም «በእውነት ሚስትህ ሣራ ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች፤ ስሙንም ይስሐቅ ብለህ ትጠራዋለህ» አለው። በዚያ ቀን አብርሃም ተገዘረ፡ እስማኤልም ሲገዘር አሥራ ሦስት ዓመቱ ነበር።

(ትርጓሜ) : ይህ የግዝረት ሥርዓት ምሳሌነቱ የልብ ሸለፈት የሆነውን ኃጢአት ማሰወገድ መሆኑን ሙሴ በዘጸአት 10: 16=+ ኤር በምዕ 4: 4 ጽፈውታል። በሐዲስ ከዳን ዘመንም ግዝረት የጥምቀት ምሳሌ መሆኑን ሐዋርያው (ሮሜ 10: 26 -29 በ + ቆላስይስ 3 11)

፲፰ /18. ።።።። እግዚአብሔር በሦስት እንግዶች አምሳል ።።።።

1--8. በቀትር ጊዜ አብርሃም በድንኳኑ ደጃፍ ተቀምጦ ሳለ፡ እግዚአብሔር ተገለጠለት፡ ይኸውም አብርሃም ዓይኑን አቅንቶ ሲመለከት፣ እነሆ፣ ሦስት ሰዎች ቆመው አዩ። እርሱም ሮጦ ሄደና ወደ ምድር ራሱን ዝቅ አድርጎ ሰግዶ እጅ በመንግት፣ «እባክህ ጌታዬ አትለፈኝ፡ ጥላ ሥር ዐረፍ በሉ፡ እህልና ውሃ ላምጣላችሁ እግራችሁንም-ታጠቡ፣-ከዚያም በኋላ ትሄዳላችሁ፡ እንዳስተናግዳችሁ ፍቀዱልኝ" አላቸው ። እነርሱም መልሰው፡ "እንዳልከው አድርግ" ሲሉት፡ አብርሃም፡ ሣራ ወዳለችበት ድንኳን ሄዶ፡ ሦስት እንግዶች እንድታዘጋጅ ነገራት። ወደ ከብቶቹም መንጋ ኼዶ፣ አንድ የሰባ ጥጃ ከመረጠ በኋላ፡ አርዶ- አውራርዶ ያቀርብ ዘንድ ለአገልጋዩ ሰጠው። አብርሃም ራሱ ያዘጋጀውን እርጎና ወተት አምጥቶ ለእንግዶቹ አቀረበላቸው፡ እነርሱም በሉ።

(ትርጓሜ) : በመሠረቱ ሥላሴ ምግብ በሉ ማለት እሳት ቅቤን በላ እንደማለት ነው" ወንዶች ሴቶችን በቤት ሥራ መርዳት /መተጋገዝ በአብርሃም ዘመን በተግባር ታይቷል ። ሚስቱ ሣራ ሦስት ኅብስ (እንጎቻ) ስትጋገር፡ አብርሃም ደግሞ የቤቱን ሥራ ሁሉ ለሚስቱ ለሣራና ለገረዱ ለአጋር ብቻ በመተው

ፊንታራሱ ጣዖር ታጥቆ፡ እርጎውን፡ ወተቱን ሲያቀራርብና አገልጋዩ ደግሞ አብርሃም ባዘዘው መሠረት ወይፈኑን አርዶ አሳምሮ አውራርዶ ማቅረቡ ተጽፏልና" ይህን-ታሪክ በአማራጭ መጽሐፈ ሰዋሰው ዘመርሣኤ ሐዘን ወልደ ቂርቆስ አንድ-ባለ-ቅኔ-ከወገናዊ መረዳዳት ጋር አያይዘው በማገናዘብ፡በተናገሩት ኅብር ቅኔ "አንተም ሠርተህ ብላ፡ አንቺም ሠርተሽ ብዬ፡ አላጋር እንጅራ አይበላም ወይ ?" ብለውታል። የአብርሃም እንግዳ አቀባበል የቅርብና የሩቅ ዘመድና ወዳጅ፡ ድጋና ሀብታም በማማረጥና በመለየት አልነበረም። ኃኅላፊ፡ አግዳሚውን ሁሉ ተቀብሎ ማስተናገድ እንጂ ። አድልዎ ያለበት እንግዳ ተቀባይነት ግን ምን እንደሚመስል ከዚህ የሚከተለውን ተጓዳኝ ታሪክና ምሳሌ እንመልከት ፡-

።።።። በድሃ መልክ የተገለጠ ጌታ ወዴት ተሰወረ ? ።።።።

በምሥራቅ ሐረርጌ በሚገኘው በአሰቦት ገዳም የሚኖሩ አንዲት መነኩሲት ጥሩ እንግዳ ተቀባይ ሆነው፡ በተለይ ከአዲስ አበባ የሚመጡ ተሳላሚዎችን ሁሉ በጥሩ ክብካቤ እያበሉ፡ እያጠጡ፡ ሽር ጉድ በማለት ያስተናግዱ ነበር። እነርሱም ሱካርም ሆነ ቡና፡ ወይም ፍራፍሬ ካንዳንድ ዓይነት ልብሶች ጋር ይዘውላቸው ስለሚመጡ ጥሩ ቤተሰብነት መሥርተዋል። ታዲያ አንድ ቀን በነዚያ የአዲስ አበባ እንግዶች መካከል ያለቀ ቡትቶ ጨርቅ የለበሰ አንድ ድሃ አይተው ከእንግዶቻቸው መካከል ይለዩትና መንጥቅው ከቤት አስወጥተው

“ ምን ዓይነቱ ደፋር ነህ እባክህ ? ይህን ቡትቶ ለብሰህ ሰተት ብለህ ትገባለህን ? በል እዚያ ድንጋይ ካብ ላይ ተቀመጥ” ይሉታል። እርሱም በዚያ ብዙ ሰዓት ቆይቶ እንግዶች ከተጋበዙ በኋላ መነክኩሰዩቱ የተራራፈውን ፍርፍፋት በግዛን አድርገው ወሰደው " በል እንካ ይህቺን ጉረስ ብለው ሊሰጡት እጃቸውን ዘርግተውለት ይቀበለኛል ብለው ሲጠብቁ በዓይነቸው እያዩት ከፊታቸው ተሠውሮ ጠፋባቸው። ቢፈልጉትም ሊያገኙት አልቻሉም። ታዲያ በድሃ እምሳል የተገለጠ ያ ሰው ማን ነበር ? ራሱ መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ ? ወይስ እርሱ የላከው አንድ መንፈስ ? ወይስ መልአክ ይሆን ? እስካሁን ድረስ ይህን ምሥጢር ለማወቅ የቻለ ማንም ሰው አልተገኘም-“ ተርቤ አላበላችሁኝም፡-ተጠምቼም ነበር፡ አላጠጣችሁኝም፡ እንግዳም ሆኖ አልተቀበላችሁኝም ” የሚል ጌታ ራሱ የእኛን እምነት ለመለካት በዚያ ዓይነት መልክ መገለጥ እንደሚችል የሚጠቁሙ ብዙ ታሪካዊ

ማበረኛዎች አሉ። ስለዚህ በጥሩ አጋጣሚ የመጣልንን መልካም ዕድል በዚህ ዓይነት ሁኔታ እንዳናጣው መጠንቀቅ ይገባል። እኒያ መነሱት ከዚያች ዕለት ጀምሮ በብርቱ አዝነው ተጸጽተው ማንንም ሰው ከማንም ሳያበላላጡ፣ በድሃና በሀብታም መሐል ልዩነት ላለማድረግ ወስነው ያለ ምንም አድልዎ ሰውን ሁሉ እኩል በማየት፣ እንደ አብርሃም ለማስተገድ ጥረት ሲያደርጉ ኖረዋል። ነገር ግን ያን ያሙትን በረከት እንደገና ማግኘት አልተቻላቸውምና በብርቱ ሲያዝኑና ሲጸጸቱ ነበር የኖሩት ። ሐዋርያ ዳውሎስም "ኢትርሥኡ ተቀብሎ ነግድ እንግዳ መቀበልን አትርሱ። እንግዶችን ከመቀበል ልምድ የተነሣ ሳያውቁ የመላእክትን እንግድነት ለመቀበል የታደሱ ሰዎች አሉ" ሲል የተናገረውም ይህን የሚገልጥ ነው (ዕብ. 13. 20) ።

ሌላውም ሐዋርያ "ወንድሞቼ ሆይ ! ሃይማኖታችሁ ለታይታ አይሁን። ከመ እመ ቦአ ውስተ ማንበርክሙ ብእሲ ዘኤልቀተ ወርቅ= የወርቅ ቀለበት ያደረገና ጌጠኛ ልብስ የለበሰ ሰው ወደ ማንበራችሁ ቢገባ፣ በክብር ቦታ ታስቀምቱታላችሁ። ያለቀ ጨርቅ የለበሰውን ድሃ ግን "ቁም ከሐክ አንተሰ አው ንበር ታሕተ መክየድየ= አንተሰ ወደዚያ ዘወር በል፣ /በጫማዬ ሥር ተቀመጥ ብትሉት ራሳችሁ ማዳላታችሁ አይደለምን?" ይለናል - ያዕ. 2. 1-3 ።

9--12 ከሦስቱም አንዱ አብርሃምን፣ «የዛሬ ዓመት ልክ እንደ አሁኑ ወደ አንተ-ተመልኼ-አመጣለሁ። ሚስትህ-ሣራ-ወንድ-ልጅ-ትወልዳለች "አለው" ሣራ "ካረጀሁ-በኋላ፣ እንዴት-ልጅ-መውለድ-አችላለሁ?" ስትል-በልቡ-ሳቀች። እግዚአብሔርም አብርሃምን፣ «ሚስትህ ሣራ "ካረጀሁ-በኋላ እንዴት መውለድ-አችላለሁ?" ስትል ስለ ምን ሳቀች ? በእውነት ለእግዚአብሔር የሚሳካው ነገር-አለን?» አለው። 16--ከዚያም በኋላ እንግዶቹ ተነሥተው ለመሄድ ወደ ሰዶም አቀኑ ፣ አብርሃምም ተከትሎ ሊሸኛቸው ወጣ። እግዚአብሔርም፤ «እኔ የማደርገውን ነገር ከአብርሃም አልሰውርም። አብርሃም በእውነት ታላቅና ብርቱ ሕዝብ ይሆናል። ጽድቅንና ቅን ፍርድን በማድረግም የእግዚአብሔርን መንገድ (ትእዛዝ) ይጠብቁ ዘንድ ከእርሱ በኋላ የሚነሳውን ቤተ-ሰቡን ሁሉ፣ በማስተማር ማዘዝ እንደሚችል አውቃለሁና» ሲል ተናገረ።

20 ከዚያም አያይዞ እግዚአብሔር "የሰዶምና የገሞራ-ሕዝቦች ጩኸት በዝቶአል፤ ኃጢአታቸው እጅግ ከብዳለች" አለ። 22--33 አብርሃም ወደ እግዚአብሔር ቀርቦ ስለ ሰዶምና ገሞራ ሕዝብ ማማለድ ሲጅምር- በእውነት ጸድቁን ከኃጢአተኛ ጋር ታጠፋለህን /በከተማይቱ ንምሳ

ጸድቃን በገኙ፣ ስለ እነርሱ ብለህ ያችን ከተማ አትምርምን? የምድር ሁሉ-ፈራጅ የሆነህ አንተ፣ ቅን ፍርድ-መስጠት የባሕርይ ገንዘብህ አይደለምን? አለ። እግዚአብሔርም «በሰዶም ከተማ ውስጥ ንምሳ ጸድቃን ባገኛ፣ ስለ እነርሱ ስል ሁሉን እምራለሁ» አለ ።

አብርሃምም እንደ ገና እንዲህ አለ፤ «እነሆ፣ እኔ አፈር-ትቢያ ስሆን፣ እንግዲህ አንድ ጊዜ፣ ከጌታዬ ጋር መነጋገር ጀምራለሁና ከንምሳው ጸድቃን አምስት ቢገድሱና ዐርባ አምስት ቢገኙት? ወይም ደግሞ ከዚያ አንሰው ዐርባ፣ ሠላሳ፣ ወይም ካያና ዐሥር ጸድቃን ቢገኙት? ለእነርሱ ስትል-አገሪቱን አትምርምን?» እግዚአብሔርም፣ «ዐሥር ጸድቃንም ቢገኙ-እንኳ-ከተማይቱን-አላጠፋም»-ካለው በኋላ ንግግሩን ፈጸመ፤ እግዚአብሔርም ከዚያ ተነሥቶ ሲሄድ አብርሃም ወደ ቤቱ ተመለሰ።

118 /19. የሰዶምና ገሞራ ሕዝቦች ኃጢአት /ዓመፅ ምን ነበር ?

1--11 ሁለቱ መላእክት በእንግዶች ተመስለው ወደ ሰዶም ምድር መጡ። ሎጥ በዚያ ነበርና ሲያያቸው መሬት ላይ ወድቆ እጅ በመንሣት፣ «ጌቶቼ ሆይ፣ ወደ ቤቴ ገብታችሁ እደሩ» ብሎ ለመናቸው። ወደ ቤቱ በገቡም ጊዜ፣ ምግብ አቀረበላቸው። ተመግበው ገና ሳይተኙ፣ (ግብረ ሰዶም ፈጻሚዎች የሆኑ-የከተምዬቱ- ዓመፀኞች- ኑዋሪዎች- ክውጣተ- እስክ-ሽማግሌ ተጠራርተው መጥተው የሎጥን ቤት ከበቡ፣ ሎጥንም ጠርተው፣ «በዚህ ምሽት በቤትህ ለማደር የገቡትን ሁለት ሰዎች አውጥተህ ስጠን፤ ግብረ ሥጋ ልንፈጽምባቸው እንፈልጋለን» አሉት። ሎጥም በደጃፉ ላይ ቆሞ፣ በሩን ወደ ኋላው በመዝጋት፣ «እባካችሁ፣ እንግድነት ለማደር -ወደ- ቤቴ- በገቡት-ሰዎች-ላይ-ይህን-ክፉ-ነገር- ለማድረግ-ከቶ-አታስቡ፣ ብትፈልጉ- ወንድ ያላውቁ የእኔ ሁለት ሴቶች ልጆች አሉ፤ እነርሱን ላውጣላችሁና-የምትፈልጉትን ፈጽሙ» ሲላቸው፣ "ዘወር በል ወዲያ ! ደግሞ በእኛ ላይ ፈራጅ ለመሆን ይፈልጋል? የጠየቅንህን ባትፈጽም ፤ በእነርሱ ላይ ከምንፈጽመው የከፋ ነገር እናደርግብሃለን» ብለው በሩን ሰብረው ለመግባት ተጋፉት። ሁለቱም እንግዶች ሎጥን ወደ ውስጥ ስበው አስገቡትና በዚያ ቤት ዙሪያ የተሰበሰቡ ዓመፀኞች ሰዎች ሁሉ ዓይናቸው እንዲታወር አደረጉ። እነርሱ በዳበሳ እየተደናበሩ፣ በሩን ለማግኘት ሲታገሉ አደሩ። 12-14 ሁለቱ እንግዶች ሎጥን እንዲህ አሉት "ሴቶች ልጆችም ሆኑ ወይም የእነርሱን እጮኞች፣ በዚህች ከተማ ያሉህን ሰዎች ሁሉ አውጣ፤ እኛ ይህችን አገር ለማጥፋት ከእግዚአብሔር ዘንድ ተልክን መጠተናል»።

ሎጥም ወጥቶ፣ ልጆቹን ለማግባት ወደ ተዘጋጅት እጮኛዎች ሄደና « እግዚአብሔር ይህችን ከተማ ሊያጠፋት ስለወሰነ፣ ከእኔ ጋር ለመውጣት-ተዘጋጅ» አላቸው፤ እነርሱ ግን፣ የሚቀልድ መስጋቸው አፈሁበት። 15-17- ሁለቱም መላእክት ሎጥን ሚስት ህንና ያሉህን ልጆችን ይዘህ በፍጥነት ክዚህች አገር ለመውጣት ተዘጋጅ» አሉት። በዘገየም ጊዜ፣ እግዚአብሔር አዘነለት፤ መላእክቱ ራሳቸው የርሱንና የሚስቱን፣ የሁለቱንም ሴቶች ልጆቹን እጆች ይዘው አወጡአቸውና፤ «ራስህን አድን፤ ወደ ኋላ መለስ ብለህ አትይ፤ በዚያ አካባቢ አትቁም፤ ወደ ተራራ ሸሽተህ አምልጥ» አሉት። 23-28 ሎጥ- ከከተማይቱ ወጥቶ፣ ዞግር /ሴነር ተብላ ወደምትጠራው ትንሽ ከተማ ሲደርስ፣ በምድር ላይ ፀሐይ ወጣች። እግዚአብሔር በሰዶምና በገሞራ ላይ እሳትና ዲን ከሰማይ አዘነመ። የሎጥ ሚስት ወደ ኋላ ዘወር ብላ ስትመለከት፣ ባለችበት ቦታ የጨው ዓምድ /ሐውልት ሆና ቀረች። 29 እግዚአብሔር የእነዚያን ከተሞች ሕዝብ በደመሰሰ ጊዜ፣ ሎጥን ከእነርሱ ጋር እንዳይጠፋ ያዳነው፣

አብርሃምን በማለቡ ነበር። **(ትርጓሜ፡ ሎጥ ሸሽቶ ከጥፋት የዳነባት ዞግር (ሴነር) የቤተ-ክርስቲያን ምሳሌ ናት፤ ስለዚህ ከጥፋት ለማምለጥ የእግዚአብሔር ሰዎች መሸሻ መጠጊያ የዚህችው ቤተ-ክርስቲያን መሥራችዋ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲሆን፣ በምድር ላይ የርሱ ተጠራ-ምስካየ ንዙናን ይህች ቤተ-ክርስቲያን ብቻ ናት። ሎጥ ወደዚያች ትንሽ ከተማ ሲደርስ ፀሐይ ወጣች ይላል። ይህም አማኞች በሚደርሱበት ቦታ ሁሉ የእግዚአብሔር ብሩህ ተስፋ፣ ጸጋና በረከትም የሚከተላቸው መሆኑን ያስያል። የሶዶም ሕዝብ ለቅኝ ተገዢነትና ለጠላት ወረራ የተጋለጡበት ምክንያት በዚህ መጽሐፍ ምዕ 13፡ 13 እንደተጻፈ "ኃጢአትን ሁሉ አብዝተውና አዘውትረው የሚሠሩ ዓመፀኞችና ጣዖት አምላኪዎችም ሆነው በመገኘታቸው ነበር። እኛም ከዚህ ዓይነቱ ርክትሰት ሁሉ ነጻ መሆን ይገባናል።)**

የሎጥ-ዘርዐ-ትውልድ፡-30-38- ሁለቱ-የሎጥ-ሴቶች-ልጆች-እርስ በር ሳቸው ሲነጋገሩ፣ ታላቁቱ ታናሽ እሳትዋን እንዲህ አለቻት፣ «እንደማንኛውም የሰው ዘር-ልማድ-አሁን-እኛ ወደአለንበት ቦታ-መጥቶ የሚጠይቀን ማንም ሰው የለም፤ ከዚህ የተነሣ፣ አባታችን ያለተከ ዘር መቅረቱ ነው። ስለዚህ፣ የወይን ጠጅ እናጠጣውና ሰክሮ ሲሸነፍ፣ ከእርሱ ጋር፣ በመተኛት ልጆችን፣ ወልደን፣ ዘር እናትርፍለት»። ሁለቱም በዚህ ተስማምተው የወይን

ጠጅ እያጠጡ አስከረው-ሌሊት በየተራ አብረውት በመተኛት ፀነሱ። ታላቁቱ የወለደችውን ልጅ ሞአብ ብላ ጠራችው፤ እርሱም የሞአባውያን ጥላባት ነው። ሁለተኛዬቱ የወለደችውን አሞን አለችው። እርሱ የአሞናውያን አባት ነው። እርሱ የአሞናውያን አባት ነው።

(ትርጓሜ፡- ከሚያስከር-መጠጥ የሚመጣ ድክመት፣ አእምሮን የሚነሣ ራስንም የሚያስረሳ እንደ መሆኑ መጠን፣ ሎጥም አእምሮውን መርሣት ብቻ ሳይሆን ራሱም ጭምር በታሪክ የተረሳ ሆኖ እንዲቀር አድርጎታል። ስለዚህም ካሁን በኋላ በተለይ በብሉይ ኪዳን መጽሐፍት ስለ ሎጥ የምናነበው ብዙ ያረክ አናይም።)

ጳ /20. አብርሃምና የጌራራ ንጉሥ አቤሜሌክ ፡1-7 አብርሃም-ጌራራ ተብላ ወደምትጠራ ምድር በሄደ ጊዜ፣ ሚስቱን ሣራን እሳቱ ናት ብሎ ነበር። (ጌራራ በፍልስጥኤም ውስጥ የምትገኝ አገር ናት (ዘፍጥ 26፡ 1)። የዚያች አገር ንጉሥ አቤሜሌክ ፣ ሣራን የራሱ ሚስት ማድረግ ፈልጎ ወደ ቤተ-መንግሥቱ አስወስዶአት ነበር ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር በሣራ ምክንያት በአገሪቱ ላይ መቅሰሟት አወረደ ፤ በንጉሡ በአቤሜሌክ ቤተ-መንግሥት በምጥ ጸዕር ተይዘው የነበሩ ሴቶች-ሁሉ ልጆችን ወልደው እንዳይገላገሉ-ማሕፀናቸውን ዘጋ። ከዚያ ወዲያው፣ እግዚአብሔር ሌሊት በሕልም ለአቤሜሌክ ተገለጠለትና ፤ እንዲህ ሲል በማስጠንቀቅ ገሠፀው፣ «ይህች የወሰድካት ሴት የጎልማሳ ሚስት ናት ፤ እርሱዋን በመውሰድህ ምክንያት፣ እነሆ፣ አሁን-በሞት አፋፍ ላይ ነህ ፤ ይህን ነገር ባለማወቅ በንጹሕ-ልቡ-እንዳደረግኸው አውቁአለሁ። ስለዚህ፣ ወደ-እርሱዋ እንዳትቀርብና በፊቱ ኃጢአትን እንዳትሠራ ከለከልኩህ። አሁንም ሴቱን ለባልዋ መልሰህ አስረክብ፤ እርሱዋን ባትመልስ ግን፣ በእርግጥ እንደምትሞት እወቅ፤ ሕዝብህም ጭምር ያልቃል። ሚስቱን ብትመልስለት ግን፣ አብርሃም ይጸልይልሃል፤ እርሱ ነቢይ ነውና»። 8-18 አቤሜሌክ ደንግጦ ብዙ ሁብትና የከብት መንጋ ለአብርሃም ሰጠው። ሚስቱን ሣራንም መልሶ ከአንድ ሺህ ጥራ ብር ካሣ ጋር አስረከበው፤ አብርሃምም ጸለየለት፤ ንጉሣዊ ቤተሰቡም ሁሉ ተፈወሰ፤ በምጥ ጣር ተይዘው የነበሩትም ሴቶች ሁሉ፣ ልጆችን ወልደው ከጭንቀት ተገላገሉ።

ጳ 21 ፡ ይስሐቅ ተወለደ ፡ 1 8-እግዚአብሔር-አምላክ በሰጠው-የተስፋ-ቃል መሠረት፣ ሣራን በረድኤት አሰባት /ጎብኛት ። እነሆ፣ በስተርጅና ዘመንዋ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙም ይስሐቅ ተብሎ ተጠራ ።

ሣራም «እግዚአብሔር ሳቅ አድርጎኛልና ይህን የሚሰማ ሁሉ በእኔ ምክንያት ይሰቃል» አለች። በዚያን ጊዜም የአብርሃም ዕድሜ አንድ መቶ ዓመት ነበር። ሕፃኑ በተወለደ በ8ኛው ቀኑ ተገዘረ። ይስሐቅ ጡት መጥባት በተወበትም ቀን፣ አብርሃም ታላቅ የምሳ ግብጥ አደረገ ።

ሁለቱም ልጆች--እስማኤልና ይስሐቅ) አብረው ሲጫወቱ

-ታዲያ እስማኤል በይስሐቅ ላይ ሲያፈፍፈገበት አይታ፣ ሣራ በቀጣ ተሞግታ፣ «ይህችን አገልጋይ ከነልጅዋ ወደዚያ አባርላለች፤ የአገልጋይ ልጅ ከእኔ ልጅ ጋር ወራሽ መሆን አይገባውም» ስትል በአብርሃም ላይ ጮኸችበት ፡ አብርሃም በዚህ ነገር ተጨንቆ ሳለ፣ እግዚአብሔር እንዲህ አለው። 9-13 "ስለ አገልጋይቱና ከአርሱዋም ስለተወለደው ልጅህ እስማኤልም ማዘንና መጨነቅ አይገባም። ሣራ የምትልህን ስማ። ዘር-የሚወጣልህ በይስሐቅ በኩል ነውና ። ከአገልጋይህ ከአጋር የተወለደውንም ቢሆን፤ የአንተ ልጅ ስለ ሆነ፣ ታላቅ ሕዝብ እስኪሆን ድረስ እኔ እባርክዋለሁ።"

የአጋርና የእስማኤል ስደት፡ 14-21 ከዚያ በኋላ፣ አብርሃም የዕለት ምግብና ውኃ በአቀጣጣ አስይዞ አጋርንና እስማኤልን አሰናበተ። አጋርም ከዚያ ወጥታ በቤርሳቤሕ በረሃ ስትንከራተት፣ የያዘችው ውኃ አለቀባት። «በውኃ ጥም የተንገበገበ ልጅን "ሲሞት አላይም» ብላ፣ በቀጥታ ሥር አስቀመጠችውና በርቀት ሆና መጨረሻውን ትጠባበቅ ጀመር። ሕፃኑ ምርር ብሎ ሲያለቅስ፣ እግዚአብሔር ጩኸቱን ሰማ። ወዲያውኑም የእግዚአብሔር መልአክ ከሰማይ አጋርን በስምዋ ጠርቶ፣ «አይዘኸህ አትጨነቁ ፤ እግዚአብሔር የልጅሽን ጩኸት ሰምቶአል። ሄደሽ ልጅሽን አንሺው» ብሎ አጽናናት። ዓይንዋን በከፈተላትም ጊዜ፣ አንድ የውኃ ምንጭ (ጉድጓድ) አየች። ውሃውንም ቀድታ በአቀጣጣ ሞላችና ለልጅዋ አጠጣችው ። እነሆ፣ በዚህ አይነት ሁኔታ እግዚአብሔር ልጅዋን እስማኤልን ስለ ባረከላት፣ አድጎ በቀስት ውርወራ የሠለጠነ አዳኝ (ጦረኛ) ሆነ አጋርም ከአንዲት ግብጻዊት ልጃገረድ ጋር ጋብቻ እንዲፈጽም አደረገች። **(ትርጓሜ፡ ቍ 17 ሕፃኑ ምርር ብሎ ሲያለቅስ እግዚአብሔር ሰማው። እናቱ አጋርም እንደዚሁ ምርር ብላ ታለቅስ ነበር፤ ነገር ግን ከእርሱዋ ይልቅ፤ የሕፃኑ ለቅሶ በእግዚአብሔር ዘንድ ፈጥኖ ስለ ተሰማ ፣ የሚራዳው መልአክ- ከእግዚአብሔር-ታዝቡ እንዲመጡ አሰደርጓል።-የልጆች ጩኸታቸው ይህን ያህል ተሰማላትን ካስገኘ፣ በጸሎት ወደ እግዚአብሔር ማመልከትን ቢለማመዱ ማኖር እግዚአብሔር ለነርሱ ምን ያህል ቅርብ እንደሆነ በግልጽ እናያለን።**

ሀ . አንድ የእግዚአብሔር ሰው በጸሎት ተመስጦ ላይ

ጌታችን መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ በእንግዳ ሰው አምሳል ተገልጦ ሲያነጋግራቸው ሲመጣ አይተውት "አሁን ጸሎት ላይ ስለሆንሁ ላኒጋግርህ አልችልምና ዘግዩት ብለህ ብትመለስ ይችላል" አሉት። እርሱም ወደ ኋላ ተመልሶ ሄደና ዘግዩት ብሎ ሲመጣ ራሱ መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ መሆኑን ገልጦ -"እስካሁን በትጋት የቆየህበት ዓማ ገድል ይበቃል። ካሁን በኋላ በሞት በኩል አልፈህ ወደ እኔ እንድትመጣ ፈቅጅልሃለሁ" አላቸው። እርሳቸውም ከደስታቸው ብዛት የተነሣ ሰንዱለትና ስለተሰጣቸው የመዳን ተስፋ አመስግነው "ግን አንዲት ጥያቄ ለማቅረብ ፍቀድልኝ። ይኸውም ሳላስቀይምህ በየዋህነት ወደ አንተ መምጣት እንድችል፣ ልጅነቱን መልሰልኝ" አሉት። ጌታም ለአንዲት ቀን ብቻ ልጅነታቸውን መልሶላቸው ወደ ማታ ገደማ ከዚህ ዓለም በሞት ተለተው ወደ መካነ ሕይወት ተወሰዱ።"

ለ. ለሕፃናት ነጻነት በአባታቸው እቅፍ ውስጥ ለምንም ፍርሐትና ያለምንም ሥጋት፣ ያለምንም ጥርጥር ተዘናንተው ጣፋጭ እንቅልፍ ይወስዳቸዋል። እኛስ በሰማያዊ አባታችን እግዚአብሔር ላይ ይህን ያህል መተማመን ቢኖረን እንዴት መልካም በሆነ ነበር! ይህን አባባል አጉልተው ለማሳየት አንድ ሰባኬ ወንጌል ያቀረቡት ተጓዳኝ ታሪክና ምሳሌ እንዲህ ይላል፡ አንድ የሀገር ባህላዊ መድኃኒት ቀማሚ ዶክተር አንዲት ዕዕ / በገደል መካከል እንደምትገኝ አውቆ ስለነበር ወደዚያ ቦታ አንድ ሕፃን ልጅ በገመድ አሰር ለመላክ ፈለገ።

ጊዜውም ገመዱን ይዞለት አንድ ሕፃን ልጅ ለመውረድ ፈቃደኛ ሆኖ ነበር። " ነገር ግን ሕፃኑ ዶክተሩን ተጠራጥሮት " ገመዱን አንተ ሳትሆን አባቴ እንዲይዘው እፈልጋለሁ። ምክንያቱም አንተ ስልችተህ ገመዱን ብትለቀው የሞት አደጋ ሲደርስብኝ ይችላል ። አባቴ ግን እስከ መጨረሻው ምንም ሳይሰለች ገመዱን አጥብቆ በመያዝ በፍጹም ጥንቃቄ እንደሚጠብቀኝ ከልብ እተማመንበታለሁ" አለ። "ማድፍ ላዕለ እግዚአብሔር ሕሊናስ ወውእቱ ይሴሰየክ=አሳብህን በእግዚአብሔር ላይ አሳርፍ። እርሱም ይመጣብሃል" (መዝ. 54. 22) ተብሎ እንደተጻፈ ሰማያዊ አባታችን እግዚአብሔርም ፍጹም መታመኛችን ነው። (ሕጻን ኪሩብ ካሣሁን ጥምቀተ ክርስትና በተናገሰት ዕለት በሰርጅንያ ኪ /ምሕረት ቤተ ክርስቲያን ተገኝተው የነዚህ ሁለት ታሪኮችና ምስሌዎች ተናጋሪ መልአክ ምሕረት

ሕይወት ዘውዴ አሁን በእሜሪካ ኗሪ ናቸው) «እግዚአብሔር የአጋርን ዓይነ ልቡና ከመክፈቱ በፊት ባጠግብዋ የነበረውን የውኃ ጉዳይ ማየት እንዳልቻለች ሁሉ፡፡ የእኛንም ዓይነ ልቡና የእግዚአብሔር ቅዱስ መንፈስ ካልከፈተው በቀር በእጃችን ያለውን የመጽሐፍ-ቅዱስ ቃል-እያነበብነው እንኳ ማስተዋል አንችልም ማለት ነው። አንድ ሰው ብቻውን የሚያውቀው ቦታ ከርታታ ሆኖ ግራ-ገብቶት ሳለ፣ አንድ ሌላ ሰው ስሙን እክሌ ብሎ ጠርቶ አይዘገብ! ቸግርህስ ምንድን ነው?» ብሎ ሲያጽናናው ደስ እንደሚለው-ግልጥ ነው። የእግዚአብሔር መልአክ፣ አጋርን በሰሚ-ጠርቶ ሲያጽናናት - እንዴት- እንደተደሰተች- መገንዘብ -አያዳግትም ። እንደህ በችግራችን ጊዜ ፈጥኖ የሚደርስ ፡-መልአኩን ልኮ የሚያጽናና የክብር ባለቤት የሆነ ይአምላካችን ቅዱስ ስም ለዘላለም ይመስገን።

የንጉሥ አቤሜሌክ ቃል ኪዳን ከአብርሃም ጋር

1--8: በዚያ ጊዜ፣ የጌራራ ንጉሥ አቤሜሌክ የሠራዊቱን አለቃ ፊኮልን አስከትሎ ወደ-አብርሃም-መጥቶ፣ እንዲህ አለው። « በምታደርገው ነገር ሁሉ፣ እግዚአብሔር-ከእንተ-ጋር-በረድኤት-መኖሩን -በግልጥ- እናያለን ። ስለዚህ፣ እኔንም ሆነ ዝርያዎቼን- ሁሉ የሚያሳዝን በደል እንደማትፈጽም በእግዚአብሔር ስም ቃል -ግልጽ ። በእንግድነት ለምትኖርባት ለዚህች-ምድር ታማኝነትህን እንደምታሳይ በመላላ አረጋግጥልኝ። አብርሃምም፡ ከአቤሜሌክ፡ ጋር በቤርሳቤሕ -ቃል- ኪዳን አደረገ። እነርሱን ሽኝቶ ካሰናበተም በኋላ፣ ይህን ያህል የመከበርን ጸጋና ግርማ-ሞገስ ለሰጠው-አምላክ ሰግዶ ምስጋና አቀረበ። **(ትርጓሜ፡ አብርሃም እምነቱን የሚገልጥበት የትምህርት መድረክ አልነበረ ወም ። እምነቱ ጎልቶ የሚታየው ለእግዚአብሔር ቃል ፍጹም ታዛዥ በመሆንና በመልካም ሥራው ብቻ ነበር። የምናኔ ሕይወትም አልነበረውም። በትዳር ላይ እያለ እንደማንኛውም የአዳም ዘር ፈሪህ እግዚአብሔር በሌለው ማነበረሰብ መሐል መልካም ሥነ ምግባሩ እንደ አጥቢያ ኮከብ እያበራ (ፊልጵ 2: 15 16) ያስገኛለት ጸጋና በረከት ያባቶች አባት። የእግዚአብሔር ልዑል መስገናን ለመባል አብቅቶታል ዘፍጥ 23:1-8 ። ከርሱ በፊትም ሆነ በኋላ የተነሡ ቅዱሳን ጸድቃንና ሰማዕታትም ሁሉ ከርሱ ማዕርግ አልደረሱም። ይህ እንግዲህ በፍጹም የማይመረመር የእግዚአብሔር ልዩ ስጦታ ነው" ክማለት በቀር ሌላ መደምዳሚያ አናገኝለትም ። ይህን ጸጋ ለአብርሃም የሰጠ ሕያው አምላክ እኛንም እንደርሱ በረድኤቱ ያስበን)።**

ጳጉ 122: አብርሃም የሃይማኖቱን ጥንካሬ ያሳየበት የመጨረሻ ፈተና

1- 8 ከዚህ ሁሉ በኋላ ፣ እግዚአብሔር አብርሃምን፣ «የምትወደውን አንድ ልጅህን ይስሐቅን መሥዕት አድርገህ አቅርብልኝ» ብሎ አዘዘው። አብርሃምም ለእግዚአብሔር ቃል ፍጹም ታዛዥ በመሆኑ፣ ልጁን ይሠዋለት ዘንድ እግዚአብሔር ወዳሳየው ወደ ሞሪያ ተራራ ሲሄድ፣ መሥዋዕቱ የሚቃጠልበትን እንጨት አስር ለይስሐቅ አሸከመው። ይስሐቅም"እነሆ፣ እንጨትና-አሳት-ይዘናል፣ ለመሥዋዕት የሚሆነው በግ የታል። ሲል አባቱን አብርሃምን ጠየቀው። አብርሃም «ልጄ ሆይ፣ ለመሥዋዕት ሚሆነውን በግ እግዚአብሔር ያዘጋጃል» አለው። 9-14 አብርሃም እግዚአብሔር ወደ ህመላከተው ተራራ ወደ ሞሪያ ሊደርስ ትንሽ ሲቀረው-አገልጋዮቹን « እኔና ልጄ-ሰግደን እስክንመለስ፡ እናንተ ከአሁያው ጋር-አዘህ ቁዩ» አላቸው።

አብርሃም -መሠዊያ አዘጋጅቶ፣ ይስሐቅን-አሰረው--በመሠዊያ ላይ አጋደመ ውና እጁን ዘርግቶ በቀርጥ ውሳኔ-ሊሠዋው ሲዘጋጅ፣ የእግዚአብሔር-መልአክ--ከሰማይ-ጠርቶ እንዲህ-አለው። « በብላቴናው -ላይ ምንም-ክፋ-ነገር-አታድርግበት፤ እነሆ፡-የተን-ያህል-እግዚአብሔርን-እንደምትወድና እንደምታክብር- አይቻለህ፤ አንድ ልጅህን- እንኳ፡-ለርሱ- እንዳልነ-ፈግህ--ተመልክቻለህ።» አብርሃም -መለሰ ብሎ ዙሪያውን- ሲመለከት፣ እነሆ፣ አንድ የበግ ጠባቂ ቀንዶቹ በዛፍ ሐረግ ተይዘው አየ፡ ያንም በግ-ወስዶ- በይስሐቅ ፈንታ-ሠዋው። 15-19 እንደገናም የእግዚአብሔር መልአክ ከሰማይ ጠርቶ አብርሃምን እንዲህ አለው፤ « እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ እነሆ፣ በራሴ ማልሁ ፣ ለምትወደው ለአንድ ልጅህ እንኳ አትሳሳ ፤ ይህን ያህል ታዛዥነትን አሳይተሃልና፤ እኔ- ደግሞ- አብዛኛውን አባርክሃለሁ። የዓለም-ሕዝቦች-ሁሉ-በዘርህ-ይባርካሉ። ዘርህን -እንደ ባሕር ኃሽዋ አበዛዋለሁ። ዝርያዎችህ ሁሉ የጠላታቸውን ምድር ይወርሳሉ።»

(ትርጓሜው፡ ይህ ሁሉ-ምሳሌ-ነው፡ አብርሃም የእግዚአብሔር አብ ምሳሌ ፣ ይስሐቅ የእግዚአብሔር ወልድ ምሳሌ ነው ። አብርሃም ሚወደው ለአንድ ልጁ ለይስሐቅ ሳይሳሳ ለመሠዋት ፈቃደኛ ሆኖ እንደ ተገኘ፣ እግዚአብሔር አብም ተቀዳሚ-ተከታይ ለሌለው ለአንድ ልጁ ሳይሳሳ፣ እስከ ቀራንዮ መስቀል ሞት ተላልፎ እንዲሰጥ ፈቅዷል። በሌላም በኩል፤ በዕፁ-ሳቤቅ ሐረግ ተይዞ የተገኘው ነጭ በግ የክርስቶስ ምሳሌ ነው። ያ በግ ለይስሐቅ ምትክ ሆኖ አንድተሠዋ ክርስቶስም

ለዓለም ቤዛ ሆኖ ተሠውቷል። ይስሐቅ ተሸክሞት የተጓዘው። መሥውዕት የሚቃጠልበት እንጨትና እንዲሁም ለይስሐቅ ምትክ የሆነው በግ ታስሮ የተገኘበት የዛፍ ሐረግ (ዕዕ ሳቤቅ፣ ኃጢአት የሚሰረይበት የዕዕ መስቀል ምሳሌ ነው። "ዕዕ ሳቤቅ ብሂል ዕዕ ስርየት መስቀል" እንዳለ ቅ ያራድ በዜማ ድርሰቱ ።)

በእግዚአብሔር ቃል አሸመር መናገር ተገቢ አይደለም

ለምሳሌ በእንግሊዝ አገር አንዲት ቤተ ክርስቲያን ተቋቁማ። በሁለት ካህናት ትገልገል ነበር ። ምእመናን እየበዙ ሲመጡ ሌላ አንድ ቅርንጫፍ ቤተ ክርስቲያን ያቋቁሙና ከሁለቱ ቀሳውስት አንዱ አዲስ ወደተ-መሠረተኛው ቤተ ልርሰቲያን እንዲዛወር ሲያደርጉ፣ ለመጨረሻ ጊዜ የአንድ እሑድ የመሰናበቻ ሰብከት አሰምቶ እንዲሄድ ተፈቀደለት ። ታዲያ ያ ካህን በመሣወፍ ደስተኛ ካለመሆኑ የተንሣ ያደረገበትን ቅርታ ለመግለጥ የመረጠው ርእስ በዚሁ ምዕራፍ 22 ቍጥር 5 "አብርሃም አገልጋዮቹን ጸኔና ልጅ ሰግደን እስክንመለስ ድርረ እናንተ ካህያው ጋር እዚህ ቆዩ" እላችው" የሚል ነበር ። ይህን አሸመር ከመናገር ይልቅ ለመሣወር ፈቃደኛ አይደለሁም " ብሎ በሥነ ሥራዓት መጠየቅ ይገባው እንደንበር ተገልጦለት በማንበረ ምእመናን ተገሥዖበታል ትብሏል ።

በዘመናችንም-አንዳንድ-ሊቃውንት-ይሁኑ-የመሰለ-ምሕረት-የለሽ-ያሽመር ቃል ለመናገር ድፍረቱ አላቸው። ግን ተገቢ አይደለም።

በብርቱ ሊገሠፁበት ይግባል። የእግዚአብሔር መንግሥት በሚታወጅ በት መድረክ ላይ ይህን ዓይነት አሸመር-መናገር-የምእመናንን- /የአማኞችን-ልብ-የሚያሳዝንና የእግዚአብሔርንም ቍጣ የሚጋብዝ ነው ። በቃሉ የማይሰት ብፁዕ ነው (ያዕ 3: 1-2) ።

፳፫ /23. የሣራ ዕረፍት :1-8 ሣራም አንድ መቶ ካያ ሰባት ዓመት ከኖረች በኋላ ሞተች፤ አብርሃምም ወደ እርሱዋ ድንኳን ገብቶ አለቀሰላት። ወዲያውኑ-ከአስከሬኑ አጠገብ ተነሥቶ በመቆም፤ በኬብርን የሀገር ባላባቶች ከነበሩት ከኬጢያውያን መካከል ፣ በተለይ የዔፍሮን ርስት የሆነችው የማክቤላ ዋሻና በዙሪያዋ ያለው እርሻ፣ የመቃብር ቦታ ይሆንለት ዘንድ መርጠ፣ በዋጋ እንዲሸጥለት ጠየቀ። እነርሱም «አንተ እኮ በእኛ-መካከል እንደ አንድ ታላቅ ልዑል መስፍን የምትታይ ነህ፤ ስለዚህ ፣ የሚስት-ህን አስከሬን በምትመርጠው ቦታ ለመቅበር ማንም የሚከለክልህ የለም» አሉት። ሌፍሮንም በበኩሉ፣ «ጌታዬ ሆይ፣ ስማኝ፣ ይህን እርሻና በውስጡ ያለውን ዋሻ በወገኖቼ ፊት፣ እነርሱን ምስክር አድርጌ ሰጥቼሃለሁ፤ አስከሬንህን

ቅበር፤ ከዕራት-መቶ ሰቅል ጥሬ ብር በላይ ዋጋ የማያወጣ ምድር በአንተና በእኔ መካከል ምን ቁም ነገር አለው?!» ሲል መለሰለት። አብርሃም ግን፣ ቦታው በርስትነት እንዲጸናለት ስለ ፈለገ፣ ዕራት መቶውን ሰቅል ጥሬ ብር መዘገፍ ሰጠው፣ ብሩም ለመሸጫና ለመለ-ጫ መተላለፍ፣ የሚችል ገንዘብ ነበር። 9 ከዚህ በኋላ አብርሃም የሚስቱን ሣራን አስከሬን፣ ኬብርን ውስጥ-በመምሬ ፊት-ለፊት-በሚገኘው ባለ ድርብ ክፍል በሆነው ዋሻ ውስጥ ቀበረ። ያም እርሻና በውስጡ ያለው ዋሻ በኬጢ ልጆች ፊት ለአብርሃም የመቃብር ቦታ በዕዕመ ርስትነት ዐናለት።

(ትርጓሜ፡ ሣራን ያህል የኑሮ ንደኛ ማጣት ለአብርሃም ከባድ ሐዘን መሆኑ ግልጽ ነው። አስከሬንዋ ወዳለበት ድንኳን ግብቶ በማልቅስ እርሙን ካወጣ በኋላ ውዲያውኑ ተንሥቶ ስለ መቃብር ቦታ የዝያች ሀገር ባላባቶች ከነበሩት ከኬጢ ዘሮች ጋር መከራክር ጀመረ። መከራክሩም የመቃብር ዐዕመ ርስትን አስገኘለት። እንደ እኛ አገር ባህል ተቀምጦ ወይም "ያዙኝ፣ ልቀቁኝ" በምለት ሲያለቅስ ቢውል ኖሮ ያን የመቃብር ዐዕመ ርስት ማጣት ባልቻለም ነበር።

በመሠረቱ አብርሃምና ሣራ በተሰፉ ትንሣኤ መታጋን ያምኑ እንደነበር ሐዋርያው ሲጽፍ "በሰማያት ያለችውንና የምትበልጠውን ሀገር ተሰፋ ያደርጉ እንደነበር ታወቋል" ይላል (ዕብ 11: 16)። ይህም ዓይነቱ ተሰፋ ትንሣኤ ያለው ክርስቲያን በሞት አደጋ ጊዜ እምነት የጎደላቸው ስዎች- በሚፈጽሙት- ዓይነት ተሰፋ- አስቈራጭ-ለሆነ ሐዘንና- ለለቅሶ ዋይታ የተጋለጠ ተሰፋ-ቢስ ሆኖ ዋይ :ወይው" ሲል አይኖርም። በፍትሕ ነገሥቱ መመሪያ ሕግ ነፍስ ከሥጋ ስትለይ፣ አስከሬን ከቤት ሲወጣና ግባአተ መሬት ሲፈጽም በመጠኑ ብቻ ማልቀስ ተፈቅዷል ።)

፳፱ /24. የይስሐቅና የርብቃ ጋብቻ : 1-8 አብርሃም የቤት-ንብረቱ ሁሉ አዛዥ የሆነውን መጋቢውን ኤሊዔብርን (ዘፍጥ 15:2) ጠርቶ፣ እንዲህ ሲል አዘዘው። «እጅህን በጉልበቱ ላይ ጭነህ ማልልኝ። ለልጄ ለይስሐቅ በዚህች አገር ከሚኖሩ ከከነዓን ሴቶች ልጆች መካከል ሚስት እንዳትመርጥለት አደራ፣ የሰማይና የምድር ሁሉ ፈጣሪ በሆነ በእግዚአ ብሔር ስም አምልሃለሁ፤ ወደ ትውልድ አገሬ ወደ ሰርያ ሄደህ፤ በዚያ ከሚኖሩ ተወላጆቹ መካከል ሚስት ምረጥለት፤ ነገር ግን፣ በምንም ዓይነት ሁኔታ ልጄን ወደ ቀድሞ ትውልድ አገሬ መልሰህ እንዳትወስደው ተጠንቀቅ። ከአባቴ ቤትና ከትውልድ አገሬ አውጥቶ ወደዚህች ምድር

ያመጣኝ የሰማይ አምላክ የሆነ እግዚአብሔር፣ ራሱ መልአኩን በራሱ ለይልካል፣ መንገድ ሆነም ያቃናልሃል። ለልጅ ለይስሐቅ የምትሆን-ሚስት-ለማግኘት-እርሱ-ይረዳሃል።፡፡9-10- አገልጋዩ-የሆነ-መጋቢውም፡-ለጌታው ለአብርሃም ማለሉትና ከጌታው ቤት ምርጥ ምርጡን የማጫ -ስጦታ ዕቃ-በዐሥር ግመሎች ጭኖ-በሰሜን-ሜሶጶታሚያ (በሁለት ወንዞች መካከል) የአብርሃም ወንድም ናኮር ወደሚኖርባት ከተማ ለመሄድ ጉዞውን ጀመረ።

አስደናቂ ተአምር የተፈጸመበት ጸሎት አቀራረብ

11-14 የአብርሃም አገልጋይ እዚያ አገር የደረሰበት ሰዓት ሴቶች ውኃ ለመቅዳት የሚወጡበት ጊዜ ስለነበር በጉልበቱ ተንበርክኮ ሲጸልይ እንዲህ አለ፡ "የጌታዬ የአብርሃም አምላክ እግዚአብሔር ሆይ! እነሆ አሁን የከተማይቱ ሴቶች ልጆች ውኃ ለመቅዳት የሚመጡበት ሰዓት ነው። ወደዚህ ቦታ ውኃ ለመቅዳት ከሚመጡት ልጃገረዶች መካከል እንዲቱን ቁንጆ መርጨ እባክሽ ፣ እንስራሽን ዘንበል አድርገሽ ውኃ አጠጪኝ ስላት፣ እሺ ጠጣ፣ ግማሎችህንም አጠጣልሃለሁ፣ የምትለኝ፣ እርስዎ ለአገልጋይህ ለይስሐቅ ሚስት እንድትሆን፣ እንተ ራስህ የመረጥህለት መሆንዎን አውቃለሁ፤ በዚህም ዓይነት ሁኔታ ሁሉ ፣ ለጌታዬ ለአብርሃም ያለህን ዘላለማዊ ፍቅር አውቃለሁ።፡፡ 15--21 እርሱ ገና ይህን ሁሉ-ተናግሮ ሳይጨርስ፣ የአብርሃም-ወንድም-የናኮር-ልጅ-ባቱኤል-የወለዳት ልጁ ርብቃ፣ ውሃ የምትቀዳበትን እንስራ በጫንቃዎ ተሸክማ በድንገት መጣች። መልክዋ የተዋበ ቁንጆ ነበረች። ውኃ እንድታጠጣው-ሲጠይቃት እንስራዋን ዘንበል አድርጋ ካጠጣችው በኋላ፣ ግመሎቹንም አጠጣችላት። ሰውየውም እግዚአብሔር ተልእኮውን ፈጽሞለት እንደ ሆነ ለማረጋገጥ፣ በመደነቅ ዝም ብሎ ይመለከታት ነበር። ወዲያውኑም ፣ «የማን ልጅ ነሽ?» ብሎ ሲጠይቃት "ሚልካ ለናኮር-የወለደችለት የባቱኤል ልጅ ነኝ" አለችው። 26-27 በቀጥታ ተልእኮውን እንዳቃናለት አውቆ ለእግዚአብሔር ሰገደ። እንዲህም አለ «ቸርነቱንና እውነተኛነቱን ከጌታዬ ከአብርሃም-ያላራቀ፣ የአብርሃም-አምላክ፣ እግዚአብሔር ይመስገን፣ ጉዞዬን-በማቃናት-ወደ-ጌታዬ-ወንድሞች ቤት መርቶኛልና»። ወዲያው የወርቅ ቀለበትና ጥንድ የእጅ አምባር አሰረላት። በእንግድነት ለማደር ወደ አባትዋ ወደ ባቱኤል ቤት ሲያመራ፣ ላባ የተባለው የርብቃ ወንድም እየሮጠ መጣ፤ ለርብቃ የተሰጣትን ቀለበትና የወርቅ አምባሮች ባዩ ጊዜ፣ «አንተ በ-ሩክ የእግዚአብሔር ሰው ፣ ለምንስ በውጭ ትቆማለህ? ና ግባ። እነሆ፣ እኔ የምታድርበት ቤትና ለግመሎችህም ማደሪያና የሚመገቡትን ገፈራ አዘጋጅቻለሁ» 32-49 ወደ ቤትም በገባ ጊዜ፣ በጥሩ ሁኔታ-ተቀብለውት፤ እህል፡ ውኃ እንዲቀምስ ጠየቁት፣ እርሱ ግን፣ «የተላክሁበትን ጉዳይ ሳልፈጽም-መብላት አይገባኝም» አላቸው። ከዚያ በኋላ፣ በውኃው-ጉድጓድ አጠገብ ተንበርኮ በጸለየ ጊዜ፣ እግዚአብሔር የፈጸመለትን እጹብ-ድንቅ ሥራና ያሳየውን የተልእኮውን መቃናት ምልክት ሁሉ በግልጥ በመተረክ አስረዳቸው።

እንዲሁም፣ እግዚአብሔር-አአምላክ ጌታውን- አብርሃምን- እንዴት- እንዳከበረውና እንዳበለጸገው፣ በሽምግልና ዘመነ- ለወለደው ለልጁ ለይስሐቅ ሚስት ለማጨት እንዴት ተልኮ እንደመጣ ተናገረ። ርብቃን- እግዚአብሔር ለይስሐቅ ሚስት ትሆንለት ዘንድ የመረጠበትን ምልክት ሁሉ ገለጠላቸው።-አባትዋም-ባቱኤልና-ወንድምዋ-ላባ-በመገረምና በመደነቅ እንዲህ አሉት። «እንግዲህ፣ ይህ- ጉዳይ ከእግዚአብሔር ፈቃድ- የመጣ ስለሆነ፣ እኛ-መከልከል አንችልም» እነሆ፣ ርብቃ በራሱ ናት፣ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ለጌታህ ልጅ ለይስሐቅ ሚስት ትሆን ዘንድ እንድትወስዳት ተስማምተናል»። ይህን ሲሰማ አሁንም መጋቢው የአብርሃም ሎሌ፣ ለእግዚአብሔር ሰገደ።

ተፈላጊውን የማጫ ስጦታ ሁሉ አቀረበ፤ ለቤተ-ሰብዋም ሁሉ ልዩ ልዩ ስጦታ አበረከተ 57-58 በመጨረሻም፣ ፈቃደኛነትዋ፣ ለማወቅ ርብቃን ጠርተው፣ "እንግዲህ ከዚህ ሰው ጋር-አብረሽ-ለመሄድ-ትፈቅጃለሽን?" ብለው- ሲጠይቁት። «አዎ፣ እሄዳለሁ» አለቻቸው። ከዚያ በኋላ «አገታችን ርብቃ- ሆይ! የጠቡ አልፍ-አለላፍ ሕዝብ እናት ለመሆን ያብቃሽ፣ ዘሮችሽ ሁሉ የጠላታቸውን ርስት የሚወርሱ ይሁኑ" ብለው-መረቁት። ከምርቃቱ ቀጥሎ፣ ዲቦራ የተባለች ሞግዚትዋን በደንገጠርነት አብራት እንድትሄድ አድርገው በመሸኘት ተሰናበትዋት። 65-66 የመልስ ጉዞ ተፈጽሞ ከነፃን እንደ ደረሱ፣ ይስሐቅ ወደ መስክ ወጥቶ፣ ስለ አንዳንድ ሁኔታዎች በልቡ እያሰላሰለ ሲራመድ፣ በርቀት አዩት፤ ርብቃም «ወደ እኛ የሚመጣ ያ ሰው ማን ነው?» ስትል አገልጋዩን ጠየቀችው። እርሱም ይስሐቅ መሆኑን ሲነግራት፣ ከግመላ ላይ ወርዳ፣ ራትዋን በሻሽ ሸፈነች፤ ወደ ይስሐቅም- ሲቀርቡ፣-አገልጋዩ-በእግዚአብሔር ርዳኤት የተፈጸመውን-አስደናቂ- ተልእኮ -ሁሉ፣ ለይስሐቅ ተረክለት። ይስሐቅም ርብቃን በሚስትነት ተቀብሎ /ተረክቦ ወደ እናቱ ወደ ሣራ ድንኳን ይዞአት ገባ፣ ወደዳትም፣ በሣራ ሞት ከደረሰበት ነዘን ሁሉ በዚህ ተፅዕኖ።

ጳጳ /25. ሌሎች የአብርሃም ልጆች :1-6 አብርሃም ከጡራ ተብላ ከምትጠራ ቁባቱ ሌሎች ስድስት ወንዶች ልጆችን ወለደ። እነርሱንም ለጊዜያዊ ችግር መቋቋሚያ ስጦታ አስይዞ፤ ራቅ ብለው በምሥራቅ አገር እንዲኖሩ አሰናበታቸው። የነበረውንም ሀብት-ንብረት በሙሉ ለይስሐቅ አወረሰው።

(ትርጓሜ፡ ከእነዚያ ስድስት ልጆች አንዱ ምድያም ተብሎ የሚጠራ ሲሆን፤ አብዛኞቹ የምድያም አገር ሕዝብ፤ የእርሱ ልጆች ዝርያዎች መሆናቸውን በዜና መ. ቀ ምዕ 1+ 32-33 የተጻፈው ታሪካዊ ቃል ያስረዳል። ይህችም የምድያም ምድር የኢትዮጵያ ግዛት የሆነችበት አንድ ወቅት እንደ ነበረ፤ ኢትዮጵያዊት ወይም የኩሽ ዘር ተብላ በተጠራችው በሙሴ ሚስት ታሪክ ይታወቃል (ዘኁል 12: 10 ። ከዓለም አቀፍ የታሪክ ማኅደርም ለማስረጃ ያህል ብንጠቅስ "ዱሪሲላ ዱንጂ የተባለች ደራሲት የጻፈችውን ታሪክ በመተርጎም "ፒራሚድ ገንቢዎቹ ጥንታውያን ኢትዮጵያውያን" በሚል ርእስ "አቶ ጌታቸው ተስፋዮ-ጎጂ-በ2002-ዓ /ም ያሳተመው መጽሐፍ የጥንት ኢትዮጵያውያውያን በውስጡ ብዙ አህጉራትን ያካተተ መድበለ መንግሥት (Empire) መሥርተው በምሥራቅ አፍሪቃ እስከ ታንዛኒያ፣ በሰሜን እስከ ምዕራብ አፍሪቃ፣ በመካከለኛው ምሥራቅ የዓረብን ዓለም ጨምሮ፣ ውቅያኖስን አቋርጦ እስከ ሕንድ የሚዘልቅ ግዛት እንደነበራቸው ይነግረናል። ከግብጽ ፒራሚድ ገንቢዎችም አብዛኞቹ ኃይላን ነግሥታት ኢትዮጵያውያን እንደነበሩ በተክለ ጻድቅ መኩረያና በሌሎችም ታሪክ ጸሐፊዎች ጭምር ተዘግቧልና ምድያም የኢትዮጵያ ግዛት እንደነበረች የተነገረው ታሪክ ሁሉ አሳማኝ ነው።)

የአብርሃም መሞት 7-10 አብርሃም በመልካም ሽምግልና አንድ መቶ ሰባ አምስት ዓመት ከኖረ በኋላ ሞተ፤ ሁለቱም ልጆቹ ይስሐቅና እስማኤል ባሉበት፤ የሣራ አስከሬን ባረፈበት በማክበላ ዋሻ ተቀበረ።

የይስሐቅ በትረያሬክነት ዘመን፡ 19-23 ይስሐቅ ርብቃን ባገባ ጊዜ ዐርባ ዓመቱ ነበር፤ ርብቃ ካያ ዓመት ሙሉ ልጅ ሳትወልድ ስለ ቁዋች፤ መኻን ሆኖ እንዳትቀር በማሰብ፤ ይስሐቅ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፤ እግዚአብሔርም ጸሎቱን ሰማው፤ ርብቃ ፀነሰች። የተፀነሰች ልጆች መንታ ስለ ነበሩ፤ ገና በማሕፀን ውስጥ እያሉ ትግል ስለ ጀመሩ፤ ጭንቀት በዝቶባት፤ እግዚአብርሃን-መጠየቅ-ወደምትችልበት-አንድ-ቅዱስ-ቦታ-ደች። እግዚአብሔርም «ሁለት ወገኖች (ነገደ- ሕዝብ) በማሕፀንሽ አሉ፤ እርሱ-በርስ የማይሰማሙ ሁለት ነገዶችን ትወልጃለሽ፤ አንዱ-ከሌላው-የበረታ-ይሆናል፤ ታላቁ-ለታናሽ-ይገዛል" አላት።

የዔሳውና የያዕቆብ ልደት፡ (ሮሜ 9: 10-13፤ ሚልክ 1+1-3)። ሊወለድ በቅድምዎ መውጣት-የጀመረው-ልጅ-መልክ-ቀይ ሆኖ፤ ሰውነቱ በጠጉር የተሸፈነ ስለ ነበር፤ ዔሳው ተብሎ ተጠራ። ሁለተኛው ልጅ የዔሳውን ተረከዝ ይዞ ወደ ኋላ ጉተተና በማሰናከል ተሸቀዳድሞ ስለ -ወጣ ስሙ ያዕቆብ (አሰናካይ) ተብሎ ተጠራ (ሆሴ 12:4)።

ዔሳው ብኩርናውን ለያዕቆብ ሸጠ 27-34) ሁለቱ ልጆች አደጉ፤ ዔሳው የአደን ሰው ሰስለነበር፤ ከዕለታት አንድ ቀን፤ በረሃ ውሎ ሲመለስ ተራቡ። ያዕቆብን፤ «ከያዝከው ቀይ ወጥ አብላኝ» ብሎ ለመነው። ያዕቆብም፤ «በኩርናህን ሽጥልኝና እሺ» አለው። ዔሳውም፤ «እነሆ፤ እኔ በረሃብ ልሞት ነው፤ ታዲያ ብኩርና ምን ይጠቅመኛል ብለህ ነው ? ከፈለግኸህ ውሰደው» አለው። ያዕቆብም በእግዚአብሔር ስም አስምሎ ብኩርናውን ከወሰደ በኋላ ከያዝው የምስር ወጥ በእንጀራ አድርጎ ሰጠው

(ትርጓሜ፡ በዚህም ሁኔታ ዔሳው ቸል ብሎ መጀመሪያ ብኩርናውን፣ አቃለላት። ቀጥሎ በረከቱን ለምርታቱን አጣ። በረከቱ ሊመጣ የሚችለው ከብኩርናው ጋር ነበርና እያለቀሰ እንኳ በመኛትም መልሶ ማግኛት አልታቻለውም " ይላል ሐዋርያው ጳውሎስ (ዕብ 12: 4) ለእኛም ቢሆን የመጻፍን ቀን ዛሬ ነው" ተብሎ ተጽፏልና ከሰማያዊ በረከት ውጭ እንዳንሆን ስንፍናን ለማስወገድ ትጋት ይኑረን።)

ጳጳ/26. ይስሐቅ የሚሠራውን ሁሉ እግዚአብሔር ባረከለት

1-4.-ይስሐቅ በጌራራ ምድር ሲኖር፤ እግዚአብሔር ተገለጠለትና እንዲህ የሚል-ተስፋ-ሰጠው፤ "በዚች ምድር- ተቀመጥ፤ እኔ-ከአንተ-ጋር - እሆናለሁ፤ እባርክሃለሁ፤ ለአብርሃም የሰጠሁትን-ቃል ከዳን ከአንተ ጋር አፀናለሁ፤ ዘርህን እንደ ሰማይ ኮከብ አጠቃለሁ።። ከዚያን በኋላ፤ ይስሐቅ በዚያች ምድር እህል ዘርቶ፤ መቶ አጥፍ አገኘ። እግዚአብሔር ስለባረከው፤ ሀብት-ንብረቱ በዛለት፤ የእንስሳ መንጋና ሌላም ብልጽግና አገኘ። በአባቱ በአብርሃም ዘመን ተቈፍረው የተደፈኑ የውሃ ጉድጓዶችን ሁሉ መልሶ በመክፈት በቀድሞ ስማቸው እንዲጠሩ አደረገ።

26-412 -ከዚህ የተነሣ፤ የጌራራ ንጉሥ አቤሜሌክ አማካሪውን አከዘትንና የሠራዊቱን አዛዥ-ፊኮልን-አስከትሎ-መጥቶ-ይስሐቅን-እንዲሁ-አለው፤ «እግዚአብሔር- አምላክ በረድኤት -ከአንተ -ጋር- እንዳለ -አውቀናል፤ እንግዲህ፤ በመካከላችን ሰላም ሰፍኖ እንዲኖር ስምምነት (ውል)

እናድርግ። በዚህ ጥያቄ መሠረት የስምምነቱን ቃል በመሰጠት ካሁን በኋላ፣ ይስሐቅ ታላቅ ግብጥ አደረገላቸውና፤ አብረው በሱ፣ጠጡ፣ በማግስቱም ጠዋት በሰላም ተሸኝተው ወደ ቤታቸው ሄዱ።

ጳጅ /27. ይስሐቅ ልጁን ያዕቆብን በእምነት መረቀው፡ (ዕብ 11: 20)
1-4 ይስሐቅ በእርጅና-ምክንያት-አይኖቹ ስለደከሙ፣ አጥርቶ ማየት አይችልም ነበር። የመጀመሪያ (በኩር) ልጁን ዔሳውን ጠርቶ፣ «ወደ በረሃ ሃድና እድነህ የአውሬ ሥጋ አምጣልኝ። እኔ እንደምወደውም አድርገህ ጥሩ ምግብ አዘጋጅልኝ። የምሞትበት ጊዜ ስለቀረበ፣ ያን ተመግቤ የመጨረሻ ምርቃቴን (በረከቴን) እሰጥሃለሁ» አለው። 5-1 ርብቃ ይህን ሁሉ ሰምታ ስለ ነበር፣ የብርቅ ልጁን ያዕቆብን ጠርታ፣ «ሁለት የበግ ግልገሎች አምጣልኝ፤ አባትህ እንደሚወደው ዓይነት አድረጌ ጥሩ ጣዕም ያለው ማለፊያ-ምግብ እሠራለሁ፤ ያንም ይዘህ ገብተህ የአባትህን ምርቃት (በረከት) ትቀበላለህ» አለችው። ያዕቆብ ፈርቶ፣ «አባቴ ያወቀ እንደሆነ በመመረቅ ፈንታ ቢረግመኝስ?» አላት። እናቱ ርብቃም መልሳ «ልጄ የአንተ እርግማን በእኔ ላይ ይሁን፣ ያልኩሁን ብቻ አድርግ» አለችው።

14--17 እርሱ እንደ ታዘዘው አድርጎ ምግቡን አዘጋጅታ ስትሰጠው፣ የዔሳውን የክትል ብስ አውጥታ አለበሰችው፤ የለሰለሱ-አጆቹንና አንገቱን በጠባቶቹ ጠጉር ሽፈነች። ያዕቆብ አባቱ ይስሐቅ ወደአለበት ክፍል ሲገባ፣ «እኔ የበኩር ልጅህ ዔሳው ነኝ» አለው። ይስሐቅ ተጠራጥሮ፣ 'እርግጥ? ድምፅህ ግን የያዕቆብን ይመስላል፣ አለ። ቀርቦ እጁንና አንገቱን ሲዳብስ የዔሳው ጠጉር መስሎት፣ እንዲህ ሲል መረቀው፣ «እግዚአብሔር-ከሰማይ-የሚያረሰርሱ-ጠል-ይስጥህ ። ምድርህን ያለምልምልህ፣ እህልህንና የወይን ጠጅህን ያብዛልህ፣ መንግሥታትና ሕዝቦች ይገዙልህ ። ሕዝብም -ይስገዱልህ፣ በወንድሞችህ ላይ አለቃ (ገዢ) ሁን፤ የሚረግሙህ፣ የተረገሙ፣ የሚመርቁህም የተመረቁ ይሁኑ»። 30--40 ከዚያም በኋላ ዔሳ ዘግይቶ መጣ፣ ካደነውም የአውሬ ሥጋ ጣፋጭ ምግብ አዘጋጅቶ፣ ወደ አባቱ ይዞ ገባ። ይስሐቅ «አንተ ማን ነህ?» አለው። ዔሳውም «እኔ የበኩር ልጅህ ዔሳው ነኝ» ሲለው ደነገጠና፣ «አንተ በፊት ያደነውን ሥጋ አጣፍጦ ሠርቶ አምጥቶልኝ በልቼ የመረቅሁት ሰው አለ፤ የሰጠሁትም በረከት የማይለወጥና ፀንቶ የሚኖር ነው» አለው። ዔሳውም ምርር ብሎ አያለቀሰ፣ «አባቴ ሆይ! በረከትህ እንዲት ብቻ ናትን? እኔንም ደግሞ ባርክኝ» ሲል ለመነ። በመጨረሻም አባቱ ይስሐቅ እንዲህ አለው፣ «እነሆ፣ መኖሪያህ ከምድር ስብና ከሰማይ

በሚገኝ ጠል ይሆናል። በሰይፍክ ትኖራለህ፣ ለወንድምህም ተገዢ ትሆናለህ፤ ነገር ግን በተቃዋምክው ጊዜ የገዢነቱን ቀንበር ከአንገትሁ ላይ አውርደህ (ሰብረህ) ትኖላለህ»። 41-45 ከዚህ በኋላ፣ ዔሳው በዚህ ነገር ተናድዶ፣ «ለአባቴ የሐዘን ቀን ደርሶአል፤ ወንድሜን ያዕቆብን አገድላለሁ» አያለ መዘት ጀመረ። ርብቃም ይህን በሰማች ጊዜ፣ ልጁን ያዕቆብን ስትመክረው፣ «የወንድምህ የዔሳው ተጣ እስኪበርድ ድረስ ወደ ትውልድ አገሬ ወደ ሶርያ ሃድና ከወንድሜ ከላባ ጋር ኑር፤ በአንድ ጊዜ ሁለታችሁንም ለምን አጣለሁ? የወንድምህ ተጣ ሲበርድ ልኪ እስጠራሃለሁ» አለችው። 46 ርብቃ ወዲያውኑ ወደ ይስሐቅ ገብታ፣ «እነሆ ዔሳው እነዚህን የክነዓን (የአረማውያን) ሴቶች ልጆችን ማግባቱ እያሳዘነኝ ሳለ፣ ያዕቆብም እነርሱን የሚያገባ ከሆነ፣ ሕይወቴን የሚያስጠላ ሊሆንብኝ ነው» አለችው።

ጳጅ /28. ያዕቆብ ወደ ሶርያ ተላከ። 1-4 ይስሐቅ ያዕቆብን ጠርቶ እንዲህ አለው። «በዚህ አገር ካሉት ክክነዓን ሴቶች መካከል ሚስት ማግባት አያስፈልግህም፤ ይልቅስ ወደ እናትህ ቤተ-ሰብ ወደ መሶጸጣምያ ሃደህ፣ የእናትህ ወንድም ከሆነው ከላባ ጋር ኑር፤ ሚስትም ክርሱ ሴቶች ልጆች መካከል መርጠህ አግባብ ሁሉን የሚችል አምላክ ይባርክህ፣ ብዙ ልጆችን ወልደህ፣ የብዙ ሕዝብ አባት ለመሆን ያብቃህ»።

እግዚአብሔር በሕልም ተገልጦ ለያዕቆብ የሰጠው ተስፋ ፡

10--12 ያዕቆብ ከቤርሳቤህ ተነሥቶ ወደ ሶርያ ሲሄድ ውሎ፣ ሎዛ ተብላ ወደምትጠራው ስፍራ ደረሰና፤ ቀኑ ስለ መሸ በዚያችው ቦታ ደንጊያ ተንተርሶ ተኛ። በሕልሙ፣ ከምድር እስከ ሰማይ የሚደርስ መሰላል ተተክሎ፣ የእግዚአብሔር-መላእክት ሲወጡበትና ሲወርዱበት፣ በመሰላ ሉም ራስ ላይ የእግዚአብሔር ዙፋን ተዘርግቶበት አየ።

13-15 በዙፋኑ ላይ እግዚአብሔር ቆሞ ታየውና እንዲህ አለው። «እነሆ፣ እኔ የአባትህ የአብርሃም አምላክ፣ የይስሐቅም አምላክ ነኝ፤ ይህቺን የተኛህባትን ምድር ላንተና ለዘሮችህ ርስት አድርጌ እሰጣለሁ፤ ዘርህን እንደ ባሕር እሸዋ አበዛዋለሁ። የምድር አሕዛብ ሁሉ በዘርህ ይባረካሉ፤ እንግዲህ አይዘህ አትኖራ፤ እነሆ፣ እኔ ምን-ጊዜም ከአንተ ጋር ነኝ፤

በምትሄድበት መንገድ ሁሉ አጠበቅሃለሁ፤ ወደዚህችም ምድር መልሼ አስገባሃለሁ፤ ይህን የገባሁልህን የተስፋ-ቃል ሁሉ-አስከምፈጽምልህ ድረስ ከቶ አልተውህም" (ዕብ 13:5)።

16-17 ያዕቆብም ከእንቀልፋ በነቃ ጊዜ፤ ፍርሃት ተሰምቶት ፤ «በእውነት እንዲሁ ብሎ በዚህ ስፍራ አለ፤ ይህ ስፍራ እንዴት ያስፈራል? ይህ ስፍራ የእግዚአብሔር ቤት፤ የሰማይም ደጅ ነው» አለ። ከዚያ በኋላ፤ ያዕቆብ ማልዶ ተነሣ፤ ተንተርሶት የነበረውንም ደንጊያ ወስዶ ሐውልት አድርጎ አቆመና በላዩ ዘይት አፈሰሰበት። ከዚያ በፊት ሎሳ ይባል የነበረውንም ያን ስፍራ ቤቱል ብሎ ጠራው። ትርጓሜውም የእግዚአብሔር ቤት ማለት ነው። **(ትርጓሜ ፡ መሰላሉ የክርስቶስ-ምሳሌ ነው። በመስቀሉ የጥልን ግድግዳ አፍርሶ በእግዚአብሔርና በሰው ዘር መካከል ዕርቀት-ሰላም ስለተፈጸመ፤ ሲጠበቅ የነበረው የእግዚአብሔር የምሕረት በር ተከፍቶ፤ መላእክት ከሰማይ ወደ ምድር፤ ከምድር ወደ ሰማይ በመመላለስ አማኞችን ለመርዳት፤ ከማናቸውም አደጋ ለመታደግና ለማዳን መዘጋጀታቸውን ያሳያል (ዮሐ 1:51)።**

እነ ውእቱ ፍኖተ ጽድቅ ወሕይወት (እኔ እውነትም መንገድም ሕይወትም ነኝና (ዮሐ 14 :6)። «ፍኖት ለጎበ አቡሁ፤ አንቀጽ ዘመንገል ወላዲሁ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ (ወደ አብ የሚያደርስ መንገድና በር እርሱ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው» (የሌሊት ሰዓታት በአባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ)። በሌላው ገጽታ ደግሞ፤ አምላክን የወለደች ቡርክት ቅድስት ድንግል ማርያም ያችን መሰላል እንደምትመሰላት ኤፍሬም ሶርያዊ በውዳሴ ማርያም ደርሰቱ ተናግሮላታል ፡ (በማክሰኞ ውዳሴ ማርያም) "አንቲ ውእቱ ሰዋሰው ዘርእየ ያዕቆብ" የሚለውን ትርጉም ይመልከቱ ። በመሰላሉ ጫፍ በተዘገጀው ዙፋን ላይ የታየ አምላክ በኋለኛው ዘመን በሥጋ ተገልጦ በርስዋ ዙፋንን በክንዶችታቸው መታየቱን ያመለክታል።)

በቁ-17 ፡ «ይህ ስፍራ የእግዚአብሔር ቤት ነው፤ የሰማይም በር ነው» የሚለውን ቃለ-ትንቢት የተመለከተ ሲቁ ቅዱስ ኤፍሬም፤ የአምላክ እናት ለመሆን የተመረጠች ቅድስት ድንግል ማርያምን በዚያች በር መስሎ ተናግሮላታል፤ (ስምንተኛውን የረቡዕ ውዳሴ ማርያም ይመለከቱአል)። ይህም በነቢዩ ሕዝቅኤል ምዕራፍ 44: 1-4 ስለ ተቁለፈችው የምሥራቅ በር ከተጻፈው ትንቢታዊ ምሳሌ ጋር ተመሳሳይ ነው። በሌላም በኩል በዮሐ ምዕ 10፣ 7 «እነ ውእቱ አንቀጽ አባግእ እኔ የበጎች በር ነኝ» ብሎ የተናገረ ጌታም፤ ራሱ በበጎች በር

ተመሰላል ። ያዕቆብ ባቆመው የደንጋይ ሐውልት ላይ ዘይት አፈሰሰበት» ይላል ። ዘይት ለእግዚአብሔር የተቀደሰ መባ ሆኖ ቦታን ጭምር እንደሚያከብር በግልጥ ያሳያል ማለት ነው። ለምሳሌ ልዑላን መሳፍንት ለመንግሥት ፤ በዚያት ለትንቢት ፡ ቀሳውሰት ለክህነት አማኞች ለመንፈስ ቅዱስ ልጅነት ፤ ለቤተ-ክርስቲያን መሪዎች የሚሆኑ አባቶች ለጽጽሰናም ሆነ ለጋትርያርክነት ሂመት የሚበቁት፤ በዚህ በቅብሎ-ዘይት እንዲከብሩ ተደርጎ ነው። ስለዚህም፤ ሕገ እግዚአብሔር በጽሑፍ ጎልቶ ከመታየቱ በፊት፤ በዚያ ጨለማ ዘመን፤ ይህ ምስጢር-ተገልጦሉ-ያዕቆብ ተግባራዊ ሲያደርገው በመታየቱ፤ የእግዚአብሔርን ጥበብ እናደንቃለን።

20-22 ያዕቆብ እንዲህ ብሎ ተሳለ (ብዕንት አደረገ) ፡ «እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ሆኖ በምሄድበትም ቦታ ሁሉ ቢጠብቀኝና የምባላውን የዕለት እንጀራና የምለብሰውን ልብስ ቢሰጠኝ፤ ወደ አባቱ አገር በደገና ቢመልሰኝ፤ እግዚአብሔር ለዘላለም አምላኬ ይሆንልኛል፤ ሐውልት አድርጌ ያቆምሁት ይህ ደንጊያ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የሚሠራበት ይሆናል። አምላኬ ሆይ፤ ከምትሰጠኝ ሀብት ሁሉ ከዐሥር አንዱን እጅ ለአንተ እሰጣለሁ»።)

፳፱/29. ያዕቆብ አጎቱ ላባ እሚኖርበት አገር ደረሰ ፡

1-28 ያዕቆብ ከዚያ-ተነሥቶ ወደ ምሥራቅ ሰዎች አገር ደረሰ። በሜዳ ላይም አንድ የውኃ ጉድጓድ አየ። በዚያም የከብት መንጋ ጠባቂዎችን (እረኞችን) አገኘ፤ ስለ አጎቱ ስለ ላባ ደገንነት ጠይቆአቸው ሲነግሩት ሳለ፤ የላባ ልጅ ራሔል የአባትዋን በጎች እየነዳች ውኃ ለማጠጣት በድንገት መጥታ አገኛት። የጎምሳና የሰድሳ ሰው ጉልበት የሚጠይቀውን የጉድጓድ ውሃ መክደኛ ደንጊያ ብቻ - ለብቻ አንሥቶ በማስገለል፤ በጎቹዋን አጠጣላት፤ ከዚያም ቀረብ ብሎ፤ «እኔ የአክስትሽ የርብቃ ልጅ ነኝ» አላት ከደስታው-ብዛት የተነሣም እያለቀሰ ሳማት። ራሔል የእርሱን-መምጣት ለመንገር ወደ አባቱዋ ፈጥና ሄደች። ላባ የያዕቆብን መምጣት ሲሰማ፤ ደስ ብሎት ሊቀበለው በፍጥነት እየሮጠ መጣ፤ ባየውም ጊዜ አቅፎ ሳመው፤ ያዕቆብም ራሔልንና ልያን ለማግባት ዐሥራ ዐራት ዓመት ለማገልገል ከላብ-ጋር ስምምነት አደረገ

26-30 ስለ ራሔል ሰባት ዓመት ካገለገለ በኋላ፤ ላባ የሠርግ ድግሥ አዘጋጅቶ፤ ማታ በምሽት ጊዜ፤ በራሔል ፈንታ ልያን በሚስትነት ሰጠው። ያዕቆብም በማግስቱ ልያ መሆኗን ሲያይ ተቈጣ። ላባ ግን

«በሀገራችን፣ ታላቅ ልጅ እያለች ታናሽ ልጅን መጻር ያልተለመደ ሥርዓት ነው። በእርግጥ ራሷን ደግሞ ከዚህችኛው ላምንት በኋላ እሰጥሃለሁ፣ ስለ እርሱም እንደ ገና ሰዓት ዓመት ታገለግለኛለሁ» አለው። ያዕቆብም በዚህ ተስማማ። እንደገናም ራሷን አግብቶ ሰዓት ዓመት አገልገለው። የእግዚአብሔር ተንቃ የነበረችው ልያን እንድትወደድ አደረገ ፡

31-35 ልያ በያዕቆብ ዘንድ እንደ ራሷ ለሚያስወድድ መልክ (ውበት) ስላልነበራት -እግዚአብሔር ችግሯን ተመልክቶ ማሕፀንዋን ስለከፈተላት- 06-ት ወንዶች ልጆችን ለያዕቆብ ወለደችለት። የመጀመሪያውን ርቤል ብላ ጠራችው። የስሙ ትርጉም፣ «እግዚአብሔር መከራዬን አይቶአልና ከእንግዲህ ወዲህ እኔን ባሌ ይወደኛል» ማለት ነው። ሁለተኛውን ስምዎን አሰጥቶ፣ የስሙም ትርጉም «መጠላቱንና መናቄን እግዚአብሔር ሰምቶ ይህን ደገመኝ» ማለት ነው። «አሁንም ባሌ ወደ እኔ ይቀርባል» ስትል ሦስተኛውን ልጅ ሌዊ አሰጥቶ። «ለእኔ ይህን ሁሉ መልካም ነገር ያደረገልኝን እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ» ስትል 4ኛውን ልጅዋን ይሁዳ አሰጥቶ።

፱ /30. ራሷን በእግት ለልያ አወላለድ ቅናት አደረገች -

1-2 ራሷን መልክ ቀና በመሆንዋ፣ በያዕቆብ ዘንድ በጣም የተወደደች ብትሆንም፣ ልጅ ለመውለድ ባለመቻልዋ፣ በእግት ለልያ ቀናችባት። ስለዚህ ያዕቆብን፣ «ልጅ ስጠኝ ፣ አለዚያ አሞታለሁ» አሰጥቶ።

3-8 ለዚህም ለእሱ ስትል፣ ባላ ተብላ ከምትጠራው አገልጋይዋ ልጅ ይወልድላት ዘንድ ለያዕቆብ ፈቅዳለት፣ «ዳንና ንፍታሌም» ተብለው የሚጠሩትን ሁለት ወንዶች-ልጆች ወለደችለት። ዳን ማለት እግዚአብሔር ቃሌን ሰምቶ ፈረደልኝ ወይም-ዳኛ-ማለት ነው። ንፍታሌም ማለት፣ «ከእግት ጋር ብርቱ ትግል (ውድድር) አድርጌ አሸነፍሁ» ለማለት የወጣለት ስም ነው። 9-13 ልያ ደግሞ በበኩልዋ ልጅ መውለድን እንዳቆመች ባየች ጊዜ፣ ዘላቂ ተብላ የምትጠራ አገልጋይዋን ፣ ልጅ ይወልድላት ዘንድ-ለያዕቆብ ሰጠችውና፣ ሁለት ወንዶች ልጆችን ወለደችለት። ይህን ስታይ፣ ልያ ጉድ ብላ ስለ ነበር የመጀመሪያውን ልጅ ስም ጋድ አሰጥቶ። ሁለተኛውንም ልጅ አሴር ብላ ጠራችው። ይኸውም «ደስታ ሆናልኛልና ሴቶች ሁሉ፣ «የተባረከሽ በዕት (ቡርክት) ነሽ» እያሉ ያመሰግኑኛል ለማለት የወጣለት ስም ነው።

ልያ እንደገና መውለውድዋን በመቀጠል ይሳኮርና ዛብሎን ተብለው የሚጠሩትን ሌሎች ሁለት ወንዶች ልጆችን ለያዕቆብ ወለደችለት።

ይሳኮር የስሙ ትርጉም በእንክይ ፍሬ የተገዛ (ዕስበ ኮል) ማለት ነው። ይኸውም በሰንዴ መከር ወራት የልያ በኩር ልጅ ርቤል የእንክይ ፍሬ ይዞ መጥቶ ስለ ነበር፣ ራሷን ልያን፣ «ከዚህ የእንክይ ፍሬ ስጠኝ» ብላ ብትጠይቃት «ባሌን መቀማትሽ አንሱ-ደግሞ የልጅን እንክይ-ተመኝ-ሽን?» በማለት ስለ ከለከለችት «ባሌ ያዕቆብ ከአንቺ ጋር ይደርልኼ» ብላ ፈቅዳለት፣ በዚያችው ሌሊት ስለ ተህንሰና በሌላም በኩል፣ «ገረዴን ለያዕቆብ ስለሰጠሁ፣ እግዚአብሔር አምላክ ጸሎቴን ሰምቶ ዋጋ ሰጠኝ» ስትል ልያ ያወጣችለት ስም ነው። ከዚያም ቀጥላ ዲና ተብላ የምትጠራ አንዲት ሴት ልጅ ወለደች። 22-24 ከዚህ በኋላ፣ እግዚአብሔር ራሷን በረድኤት ስላሰባት፣ ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች። ስሙንም «ዓመት፣ ዓመት ደገመኝ» ለማለት ዮሴፍ ብላ ጠራችው። (ሁለተኛው የራሷን ልጅ ብንያም ተብሎ የሚጠራው-ነው። የርሱን ልደት በዘፍጥ ምዕ 35: 16-21 እና የዋለን። እንግዲህ ዐሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል) ተብለው የሚጠሩት የያዕቆብ ልጆች እነዚህ ናቸው፡- ርቤል፣ ስምዎን፣ ሌዊ፣ ይሁዳ፣ ይሳኮር፣ ዛብሎን፣ ዳን፣ ጋድ፣ አሴር፣ ንፍታሌም፣ ዮሴፍና ብንያም።

(ትርጓሜ) : ከፍ ብሎ በራሷ ላይ ያየነው መሐንንትና የልያ ወላድነት። ልጆች የመውለድንና ያለመውለድን ሁኔታ ብቻ የሚያሳይ ሳይሆን መምህራንንም የሚመለከት ምሥጢራዊ ትርጉም አለው። ይኸውም በትርጓሜ ወንጌል ማቴዎስ 24: 19 ወባከቱ አሌ ሎን ለዕኑሳት ወለእለ የሐፀና በውስጥ መዋዕል=በዚያ ወራት ለፀነሱ ነፍሰ ጡሮችና ወልደውም ሕፃናትን ለሚያሳድጉ ሴቶች ወዮላቸው" በሚለው ምንባብ ላይ አባቶች እንደተረጉሙት፣ የእግዚአብሔርን ቃል እንደ ወተት እየጋቱ ደቀ መዛሙርትን በመንፈስ ቅዱስ ጸጋ የሚያሳ ድጉ መምህራንንም ይመለከታል። ይኸውም አስተምረው ብዙ ደቀ መዛሙርትን የማውጣት ዕድል በብዙ መልኩ ይለያያል ወይም የደረጃ ልዩነትን ያሳያል። አንዳንድ መምህራን ብዙ በማስተምር ደክመው የበቁ፣ የነቁ ደቀ መዛሙርት አይወጡላቸውም። አንዳንዶቹ መምህራን ደግሞ በቀላሉ አስተምረው ብዙ ደቀ መዛሙርት ይወጡላቸዋል። አንድ አሸን ይፈላሉ። ለምሳሌም አንድ ማስረጃ አድርገን ከምንጠቅሰቸው እልፍ፣ አእላፍ፣ መምህራን መካከል በጎጃም (ቀራንዮ)፣ በወሎ የልሻማ መድኃኔ ዓለም አለቃ ምሥራቅ፣ በጉንደር መምህር ክፍለ ዮሐንስ፣ የኔታ ክፍሌ የበኣታ አቋቋም ምስክር የነበሩት፣ መምህር አስካል ዘይቡብ ጉንደር፣ አለቃ አየሰ፣ ያራቱ ጉባኤ ያት ትርጉም መምህር፣ መምህር ሰይፉ የነበሩት አባቶች እንደሆኑ



መምህር የነበሩት፡ በሸዋ አለቃ ጥበቡ ገሜ በሰላሌ አውራጃ ሥራ መድኃኔ ዓለም፡ በዙዋይ ደሴት ላይ የመምህራን ማህልጠኛ ክፍተው የነበሩት ብፁዕ አቡነ ጎርጎራዮስ፡ ወዘተ መልካም መራት እንዳለው ዕድለኛ ገብራ-የዘሩት-ሁሉ-የሚበቅልላቸውና ፍሬያማዎች መምህራን ሆነው እንደ አሸን የሚፈሉላቸው ነበሩ። ዛሬ እነርሱን የሚተኩ ብዙ መምህራንን አናይም፡አለመታደል ነው። ባሁኑ ዘመን በመላዋ ኢትዮጵያ አድባራትና ገዳማት የሚገኙ አልፍ አልፍ መምህራን መካከል ብዙዎቹ ከእኛ ወደ አፍ በሆነ ደመወዝ ተወስነው ከካህናትም ሆነ ከምእመናን መካከል የሚማሩላቸው ደቀ መዛሙርት ማግኘት ተስኗቸው የወላድ መሸኛች ሆነው መቅረታቸው ታሳዝናል።

ብዙ ሀብት ባላቸው በአንዳንድ የአዲስ አበባ ገዳማትና አድባራት ሁለትና ሦስት መምህራን ያለደቀ መዛሙርት ተግባረ ፈት ሆነው መገኘታቸው በንፍስም በሥጋም የሚያስፈርድ ነው። ይህን ስህተት ልለረም ቅዱስ ሲኖዶሱ የግብጽ ክቡርካ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያንን አርአያነቅና ምሳሌነት በመከተል አስገዳጅ መመሪያ ሕግ አውጥቶ ያልተማሩ እንዲማሩ ማድረግ ይቻለዋል።

ልያ እንደ ራሱ መልክ ቀና አለመሆንን የተመለከተ እግዚአብሔር የተጠላቸውን ያህል እንድትወደድ በርከት ያሉትን ልጆች ለመውለድ ማሕፀንዎን ከፈተላት ይላል (ዘፍጥ 29፡ 31-35)። ከመምህራንንም መካከል አንዳንዶቹን እንደ ልያ ወላጆች ሆነው የሚያስተምሩት ቃል ሁሉ በመልካም መራት ላይ እንደወደቀ ዘር ሆላሳ፡ ስድሳና መቶ ፍሬ የሚሰጥ ሆኖ በመገኘቱ የተወደዱ ሆነዋል። የመልክን ማማርና አለማማር በሚመለከት በአስደናቂሁኔታ ታሪክ የሚጠቀስለት **እስታሎፕሲ** የሚባል አንድ መምህር የፈረንሳይ አገር ዜጋ ነበር። ያም ሰው ሁለንተናው አካል ስንኩል ሆኖ ዓይነ ሽውራራ፡ አፍንጫው ድፍጥ፡ እግሩ አንካሳ፡ ሰውነቱም ኮሳሳ፡ ሆኖ አእምሮው ግን ብሩህ ስለነበር በትምህርት አሰጣጡ ተማሪዎች ሁሉ ከልብ የሚወዱትና የሚያደንቁት ሰው ነበር። ታዲያም አንድ ጊዜ በፈረንሳይ አገር የቀንጅና ውድድር ለማድረግ በመገናኛ ብዙኃን (በማስ ሜድያ) ታውጆ ነበርና ሕዝቡ በጠቅላላ የሰጠው የምርጫ ድምፅ "በከንቱ አትድክሙ፡ በዓለም ላይ የቀንጆውች ሁሉ ቆንጆ፡ ሸጋ ውብ ዓይናማ ማለት እስታሎፕሲ ብቻ ነው" የሚል ነበር። ታላቁ ኢትዮጵያዊ ምሁር መልአክ ሰላም ሳሙኤል ተረፈ "ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ ራሳችንን አስመስለን በራሳችን አምሳል

ስዎችን እንፍጠር" ይሉ ነበር። የእኛም የሁላችን ተምኔት ሁሉ ይህን የጥሩ መምህርነት መ.ያ በጥራት የተሟላ ለማድረግ ቢሆን የእግዚአብሔር ጸጋና ሞገስ ሁሉ በዝቶልን በሕዝብ ዘንድ ተቀባይነትን ለማግኘት ከእስታሎፕሲ የተሻለ ዕድል ይኖረናልና ነው።
ያዕቆብ ስለ ደመወዙ ጉዳይ ያደረገው ስምምነት

27-32 ላባ ያዕቆብን እንዲህ አለው "እግዚአብሔር ባንተ ምክንያት እንደባረከኝ አውቃለሁ፡ አሁንም የደመወዝህን ልክ ንገረኝና አገልግሎትህን ቀጥል፤ እኔም ደመወዝ ልክፈልህ።። ያዕቆብ እንዲህ ሲል መለሰለት፤ «ሌላ ደመወዝ እንድታስብልኝ አላስቸግርህም፤ ብቻ ሽመልመል፤ ዝንጉርጉር፤ ነቀጣና ጥቁር ቀለም ያላቸው በጎችና ፍየሎች የእኔ እንዲሆኑ ብትፈቅድልኝ ይበቃኛል»።።ከዚያ በኋላ፤ ያዕቆብ (በዘፍጥ ምዕ 31፡ 1 እንደ ተጻፈው የእግዚአብሔር-መልአክ- በገለጠለት ምልክት-መሆረት) ለውዝና፤ኤርሞን ተብለው ከሚጠሩ እንጨቶች እርጥብ በትሮችን ቁርጠ፤ እየላጠ በውስጥ ያለው ነጭና ጥቁር ሆኖ- እንዲታይ፤ ሽመልመሌ- አድርጎ-አዘጋጀ።መንጋዎቹ-ውኃ-ለመጠጣት በሚመጡበት ጊዜ ሽመልመሌ-የሆኑትን በትሮች ወስዶ በውኃ ማጠጫው ገንዳ አጠገብ ተክሎ ፊት-ለፊት እንዲታዩቸው አደረገ፡ እነዚያን በትሮች እያዩ ተባእትና እንስ ጉምጅተው እርሱ በርሳቸው በሚንጠላጠ ለብት ጊዜ የሚወልዱአቸው ግልገሎች ዝንጉርጉር ሽመልመሌ፤ ጥቁርና ነቀጣ ያላቸው ሆነው ተገኙ።።ስለዚህ፤ ያዕቆብ እጅግ ባለጸጋ ሆነ፤ የበግና የፍየል፤ የግመልና የአህያ መንጋዎች ከብዙ

፴፩ /31. ያዕቆብ ከአጎቱ ከላባ ቤት በስውር ኮበለለ ፡
1-3. ያዕቆብ ባለ ጸጋ መሆኑን ባዩ ጊዜ፤ የላባ ልጆች፤ «ይህን ሁሉ ሀብት ያገኘው የአባታችንን ንብረት ለራሱ በማክማቸት ነው» እያሉ ሲያሙት ሰማ።።ስለዚህ እግዚአብሔር ያዕቆብን፤ «ወደ አባትህ አገር ተመለስ፤ እኔ ከአንተ ጋር- እሆናለሁ» አለው።።4-13 ከዚህ በኋላ፤ ያዕቆብ-መንጋውን- ወደሚጠብቅበት-ቦታ-እንዲመጡ፤ ራሱልንና ልያን አስጠራቸውና ሲመጡ፡ እንዲህ አላቸው፤ «የአባቱ አምላክ ከእኔ-ጋር-ሆኖ፤ ጉልበቴን ሳልቁጥብ አባታችሁን- እንዴት እንዳገለገል ሁት ታውቃላችሁ። እርሱ ግን ደምወዜን ዐሥር ጊዜ በመለወጥ አታለለኝ። ግን እኔን እንዲጉዳኝ እግዚአብሔር አልፈቀደለትም። እነሆ፤ በቤቴል በሕልም ያነጋገረኝ አምላክ፤ እንደ-ገና ተገልጦ፤ «ወደ-ተወለድህ

ሀባት አገርሀ-ተመልሰህ ሃድ' ብሎ አገዛዥል። 14-16 ራሔልና ልያም በአንድ ድምፅ፣ ሕኞ በአባታችን ዘንድ እንደ ባዕዳን ተቁጥረናል። እርሱ-አኛን ሸጦ ዋጋችንን በልቶአል። አሁንም እግዚአብሔር-የነገረህን ሁሉ አድርግ» አሉት። ከዚህ በኋላ፣ ያዕቆብ ያለውን ሀብት-ንብረት ሁሉ ሰብስቦ፣ ከላባ ተሰውሮ ለመሄድ ተነሣ። ራሔል በአባትዋ በላባ ቤት ውስጥ የነበሩትን ባዕዳን አማልክት / ጣዖታት ሰርቃ ወሰደች' 24 ላባ የያዕቆብን መኩብለል፣ የሰማው ከሦስት ቀን በኋላ ነበር። ወዲያውኑ ዘመዶቹን አሠልፎ ይከታተለው ጀመር። ከሰባት ቀን በኋላ፣ በገለጻድ ተራራ ላይ ሊደርስበት ሲቃረብ፣ እግዚአብሔር ለላባ በሕልም ተገልጦ ታየውና፣ «ያዕቆብን ክፉም ሆነ ደግ እንዳትናገረው ተጠንቀቅ» ሲል ገሠፀው።

5-32 በተገናኙም ጊዜ፣ ላባ ያዕቆብን፣ ስለ ምን በስውር እንደ ኮበለለ ሲጠይቀው፣ ያዕቆብ በሰጠው መልስ ፣ «የአባቴ የአብርሃም አምላክ፣ የይስሐቅም ፍርሃት ከእኔ ጋር ባይሆን ኖሮ፣ ባይ እጅን በሰደድክኝ ነበር። እግዚአብሔር የእኔን መበደልና መገፋት፣ ልፋቴንም ሁሉ ስለሚያውቅ፣ ባለፈው ሌሊት በሕልም ገሥዖሃል» አለው። "መሄዱን ሃድ፣ ታዲያ አማልክቶቹን ለምን ሰረቅኽ» ሲል ላባ ጠየቀ። ያዕቆብ ግን ራሔል ሰርቃ መውሰዱን ፈጽሞ አያውቅም ነበርና። «ድንኳኑን ሁሉ ፈትሽህ እነዚያን አማልክት ሰርቆ የወሰደ ቢኖር፣ በሞት ይቀጣ» ሲል የውሳኔ ቃል ተናገረ። ላባ ድንኳኑን ሁሉ ፈትሾ የተሰረቀበትን አማልክት ማግኘት አልቻለም። ራሔል በግመል ጀርባ ላይ በሚውል ኮርቻ ሥር መደላድል አድርጋ ተቀምጣባቸው ነበርና። አባትዋ ለመፈተሽ ወደ ራሔል ሲመጣ፣ "በሌቶች ልማድ (በደመ ትክቶ) ላይ ስልሆንሁ በፊትህ ባለመነጥቴ ይቅርታ አድርግልኝ» ስትለው፣ በመደንገጥ ተመልሶ ሄደ።

(ትርጓሜ ፡ እንግዲህ በዚያ ዓይነት ኮርቻ ሥር መቀመጫ የሆኑ ጣዖታት ሀብት ያስገኛሉ ተብሎ መታመኑ ራሱ ታላቅ ሞኝነት ነበር ። ይህ ደርጊት በዘመናችን ከሚታየው የጀበና ባዕድ አምልኮትና ከሌሌ ማንጠልጠል ጋር ተመሳሳይነት አለው። አንዳንድ ሴቶች ቤተ ክርስቲያን ሄደው ሲመለሱ ካሁዋሪ ችርቻሪዎች ያገኙትን የቁጠማ ዓይነት ሣር ገዝተው ይወስዱና ጎዘጎዘው ፡ ዕጣን አጠረው፡ ፈንድሻ እየብተኑ የሚለማመኑት የሰይጣን መጥሪያ አምልኮ ነው። ስኒ እየዘቀዘቁ ዕድል እንግራለን የሚሉትም የውሸት ጥንቄላ በእግዚአብሔር ቃል የተወገዘ ነው። "የሚርትን፣ የሞራ ገላጭነትን፣ ዕድልንም የመንገርና የአስማተኛነትን መተት የሚከተል ሁሉ ከመካከ ላችሁ ተለይቶ ይጥፋ" ይለናል ዘዳግ 18 10:13-።

የጠንቋይ-ቱማታ፡

—አንምዲት ወጣት ቆንጆ ልጅ መውለድ ፈልጋ፡ ሄደች ወደ ጠንቋይ ልትጠይቅ በዋጋ፡ ጠንቋዩም ደስ ብሎት ባለማወላወል "በሕግ ካጋባሽው ከመጀመሪያ ባል መውለድሽ አይቀርም፡ አውልያው ታርቁሻል ተቀባይ ወንድ ልጅ ጀባ ብለንሻል ! " እያለ ሲያጎራ ሴትዮዋ ገርሟት፡ አይመስለኝም ጌታው፡ ምነው እያውቁት፡ የሕግ ባሌማ ካለፈ ሕይወቱ፡ ከሞተ ቆይቷል ልክ ዐሥር ዓመቱ" ብላ መልስ ብትሰጥ ጠቋዩ ተቁጣ፡ ነገሩ አሳፍሮት የሚያደርገው ቢያጣ "ዝም በይ ፍየል ምላስ ምን አስለፈለፈሽ ቢሞትም ባይሞትም ትወልጃለሽ አልኩሽ ይህን ካላመንሽ እዚህ ምን አመጣሽ ?" እያለ አጎራባት በሐፍረት ተውጦ የጠንቋይ ቱማታ ምነ ተጨብጦ ? —ሳይሆኑ ለመክበር በሕዝብ እያሾፉ፡ በሐሰት ጥንቄላ አገር የሚዘርፉ፡ ጫት ቅመው በሰው ላይ እያነፈነፉ፡ እንትፍ፡ ትፍ፡ ባመለት ምራቅ የሚተፉ፡ መተት በመተብተብ ክታብ የሚጸፉ ውሸታቸው ታውቋል፡ ከእንግዲህ አይልፉ፡ በዓድዋ ጦርነት አገር ስትወረር፡ ልትወድቅ ታቃርባ ሕዝብ አዳም ሲሸበር፡ ከቶ እውነት መስጋቸው የጥንቄላው ነገር፡ "አስማተኛ ጠንቋይ ባለ መድፍነ ፀር፡ ባለ አንደርቢ እሳት የምትፈጥር፡ ጠላት መጥቶብናል፡ ሳትፈራ፡ ሳታፍር፡ አደባባይ ወጥተህ ሙያህን አስመስክር፡ ተባበር" ተብሎ ተጠይቆ ነበር። ዳሩ ግን ያን ጊዜ ማንም መልስ አልሰጠም።

እንደ ውኃ ሽታ ሆኖ ቀርቷል ሁሉም፡
በማይጨውም ጊዜ ጥንቁቅ አልጠቀመም፡፡
ስለዚህ ጠንቁቅም አስጠንቅቆ ስማ !
በጥንቁቅ አይደለም አገር የምትለማ፡
የጥንቁቅ መተት የአስማቱ ጋጋታ፡
ኋላ ቀርነት ነው፡ የመርገም ቱማታ፡፡

33--54 ያንም ሁሉ ክትትልና ፍተሻ በሚመለከት ያዕቆብ ላባን በብርቱ ወቀሰ፡፡ በመጨረሻ ግን ሁለቱም-ተስማምተው በገለጻድ ተራራ ላይ ምስክር የሚሆን ሐውልት፣ ከድንጋይ ክምር ሠርተው አቆሙ፡፡ ድንበር ላይተላለፉና አንዱ በሌላው ላይ ጉዳት ላያደርስ ቃል ኪዳናቸውን በመሐላ አፀኑ፡፡ በዚያም ያዕቆብ መሥዋዕት ሠውቶ፣ ወንድሞችን ሁሉ ጋበዘ፡፡ አብረው በልተውና ጠጥተው በማግሥቱ በሰላም ተሰነባብተው ወደየአገራቸው ሄዱ፡፡

፴፪ /32. ያዕቆብን በመንገድ ገዛዬ ይጠብቁት የነበሩ መላእክት 1-2. ያዕቆብ በገዛዬ ላይ ሳለ፣ የእግዚአብሔር መላእክት ተገናኙት፡፡ እርሱም ባያቸው-ጊዜ «እነዚህ የእግዚአብሔር ሠራዊት ናቸው» ልማለት ያን ስፍራ መሃናይም ብሎ ጠራው፡፡

የያዕቆብ የምስጋና-ጸሎት፡፡9-12፡ «የአባቶቼ የአብርሃምና የይስሐቅ አምላክ የሆንህ እግዚአብሔር ሆይ፣ ጸሎቴን ሰማ፣ ወደ ትውልድ-አገርህና ወደ ዘመዶችህ ተመለስ ፣ በዚያም መልካም ነገር እንዲሆንልህ አደርጋለሁ» ስትል የሰጠኸኝን ተስፋ አስብ፡፡ በእርግጥ እኔ አገልጋይህ ይህን ያህል ቸርነት ልታደርግልኝ የሚገባኝ አልነበርኩም፤ የዮርዳኖስን ወንዝ ተሻግሬ በመጣ፣ ከዚህች ከምመረኮዛት በትር በቀር፣ ሌላ ምንም አልነበረኝም፡፡ አሁን ግን እነሆ፣ የሁለት ክፍል ሠራዊት ይገዢ ለመመለስ ችያለሁ ፡፡ እነሆ፣ በእኔ ላይ አደጋ በመጣል ሴቶችንና ሕፃናትን ጭምር ያጠፋል ብዬ ስለፈራሁት፣ ከወንድሜ ከዔሳው እጅ እንድትታደገኝ (እንድትድነኝ)- እለምንሃለሁ፡፡ መልካም ነገር አደርግልሃለሁ፤ ዘርህን ሊቁጠር እንደማይቻል እንደ ባሕር አሸዋ አደርገዋለሁ ፡፡ ስትል የገባህልኝን የተስፋ ቃል አስብ" ። **(ትርጓሜ፡ ያዕቆብ በሰተጓላ ያሳድደው የነበረውን የአጎቱን የላባን ጉልበት ያብረከረከለት ራሱ እግዚአብሔር እንደ ክብር አይተናል፡፡ አሁን ደግሞ ፣ በፊቱ የተጋረጠ ሌላው ተቃዋሚ ፣ ቀድሞ ከትውልድ አገሩ እንዲሰደድ ያደረገው የገዛ**

ወንድሙ ዔሳው ነው፡፡ በክርስቶስ የሚያምኑ ደጋግ ሰዎችም የሚገጥማቸው ፈተና ከፊትም፡ ከኋላም ስለሆነ ከዚህ የተለየ አይደለም፡፡ ስለዚህ በራስ ብቻ በመተማመን ፈንታ፡ መላ ሕይወትን ለእግዚአብሔር በማስረከብ የመጸለይን ጥበብ ከያዕቆብ መማር ይገባናል፡፡ ያዕቆብ ከዚያ በፊት የነበረው ታታሪነት፣ ሁሉም ነገር በራሱ ብልሃትና ጥበብ የሚፈጸም መስሎት፡ ብኩርናን በምስር ንፍሮ ገዛ፡ በረከትን (ምርቃትን) ደግሞ አባቱን በማታለል ወሰደ ፡፡ ታዲያ ይህ ሁሉ ተደምሮ ስደትንና በአጎቱ በላባ-ቤት-መታለልን- አስከትሎበታል፡፡ በራሔል ፈንታ ልያን-ዳረለት፡ደመወዙን ዐሥር ጊዜ ሲለውጥበትና ሲያታልለው ቁይቷል፡፡ አሁን ግን፡ የእርሱ ታታሪነት ብቻ ምንም ዋጋ የሌለው ከንቱ ድካም መሆኑን የተገነዘበው ያዕቆብ፣ እንደ ገና ሕይወቱን ለእግዚአብሔር በማስረከብ እንዴት እንደ ጸለየ ተመልክተን፡ አርአያና ምሳሌነቱን-መከተል ይገባናል፡፡ እነሆ ዛሬም እኛ ሁላችን በራሳችን ጥረት ብቻ ከኃጢአት ሁሉ የምንገጸ መስሎን፡ የእግዚአብሔር ጸጋና ምሕረቱ እኛ ከምንሠራው በደል ሁሉ በላይ መሆኑን ረስተን እኔ ኃጢአተኛ ነኝ፡ ለሥጋ ወደሙ አልበቃሁም " በማለት ከዘለዓለም ፍጻ መንጸት ከምንችልበት ከሥጋ ወደሙ ሰንሸሽ እንኖራለን፡፡ እግዚአብሔር ይቅር ይበለን ። በጥንት ኦርትዶክስ አብያተ ክርስቲያናት ማለትም በግብጽ፡ በሶርያና በአርመን በሕንድ ማላባርና-በአውሮፓ የምሥራቅ ኦርቶዶክስ አብያተ ክርስቲያናት ተብለው በሚጠሩት በግሪክ፡ በራሺያ፡ በሩማኒያንና በ-ልጋርያ አብያተ ክርስቲያናት በየዕለተ እሑድ ተሰብስቦ ካስቀደሰ ሕዝብ ክርስቲያን በሙሉ ከልሃቅ አስክ ድቁቅ ሥጋ ወደሙ ሳይቀብል ተመልሶ አይውቅም፡፡ ታዲያ ያ ሁሉ ሕዝብ ከኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ አማኖች የተሻለ የኃጢአት ገጸሕና ስላለው ይመስላችኋልን? አይደለም፡፡ ሥጋ ወደሙ የኃጢአት ሒሳብ ማወራረጅ መሆኑን በማመኑ ብቻ እንጂ፡፡ ወደሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ ያነጽሐኑ እምነቱሉ ኃጣውሲነ -የኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋውና-ደም ካኃጢአት ሁሉ ያነጸናል ተብሎ ተጽፏልና (1 ዮሐ 1:7)፡፡

13-21 ያዕቆብ ለወንድሙ ለዔሳው የላከለት ገጸ በረከት፡
_በማግሥቱም ዔሳው ካለው ሀብት ሁሉ (የእንስሳት መንጋ) መርጠ፣ ሁለት መቶ እንስት ፍየሎችን፡ ኻያ የፍየል አውራዎችን ፣ ሁለት መቶ እንስት በጎችና ኻያ የበግ አውራዎችን ፣ ኻያ የሚያጠቡ ግመሎችን

ከነግልገሎቻቸው፣ ዐርባ ላሞችና ዐ/ሥር ቦሮችን፣ ካያ እንስት አሀዮችን ከዐ/ሥር ውርንጭላዎች ጋር ለወንድሙ ለዲሳው ገጸ በረከት አድርጎ በማከታተል በእገልጋዮቹ እየተነዱ እንዲሄዱ-አደረገ።

(ትርጓሜ:- እንግዲሁ-ያዕቆብ-ሕይወቱን ለእግዚአብሔር ሰጥቶ፣ ከወንድሙ ከዲሳው ያድነው ዘንድ መማሪያን አይተናል። "ያዲያ ይህ ሁሉ ስጦታ ለምን አስፈለገ?" የሚል ጥያቄ ቢኖር፣ ማንም ሰው የእሱቱን መልስ መጠበቅ ያለበት የበኩሉን ጥረት እያደረገ ወይም የራሱ አቅም የሚፈቅድለትን የቤት ሥራ (Homework /Assignment እያከናወነ፣ ጥረቱን እግዚአብሔር እንዲባርከለት መጠየቅ እንጂ፣ እጁን አጥፎ፣ እግሩን አንጥፎ በመጠበቅ አይደለም። ለዚህ የሚጠቀሱ ብዙ ታሪክና ምሳሌዎች አሉ። ከነርሱም አንዱን ብንጠቅስ በግሪክ አገር በአቴና ከተማ የምትመለከ ዲያና የምትባል የጣዖት ሴት አምላክ ነበርች። ታዲያ አንድ ሰው በውኃ ጎርፍ ተጠርጎ ሲወሰድ "እጁን ዘርግቶ ዲያና፣ አድኚኝ፣ ድረሽልኝ" ሲል ያየውና የሰማው ሌላ ሰው፣ "አንተም በበኩልህ ሣር፣ ቅጠሉንና የተገኘውን የዛፍ ሐረግና ሥራ-ሥር ለመያዝ እየሞከርህ የዲያናን እርዳታ መጠየቅ እንጂ አንተ ለመዳን የበኩልህን ጥረት ሳታደግ አንዴት አድርጋ ልትረዳህ ትፈቅዳለች?" አለው ይባላል።

እንግዲህ ያዕቆብም ለወንድሙ የላከው ገጸ በረከት ዕርቀ ሰላም ለማውረድ የራሱንም ጥረት የሚገልጥ እንጂ በጉባኤት ለተረጎም የሚገባው አይደለም። ውንድም ለወንድሙ፣ እንት ለእንትዋ፣ ልጆች ለወላጆቻቸው /ወላጆች ለልጆቻቸው፣ ፍቅረኛም ለፍቅረኛ መዘተ የሚያበረክቱት ስጦታ ፍቅርንና መተሳሰብን የሚገልጥ እንጂ ሌላ ትርጉም አይሰጠውም።)

የያዕቆብ ትግል ከእግዚአብሔር ጋር፡ (ሆሴዕ 12:4)

22-32 ያዕቆብ ቤተ-ሰቡንና ጓዙን ጠቅልሎ፣ የያዕቆብን ወንዝ ካሻገረ በኋላ፣ እርሱ ብቻውን ከወንዙ ማዶ ቀረ (የእሱት ቁይታ ለማድረግ ማለት ነው) በዚያም፣ ሌሊቱ እስኪገባ ድረስ እነሆ፣ አንድ ጉልማሳ በሕልም ዘፍጥ- 57 ሲታገለጡ አደረ። ጉልማሳው ለመሄድ ማልዶ ተነሣ፤ ያዕቆብ ግን፣ «ካልባረከኸኝ አልለቅህም» ብሎ ያዘው። ያም ጉልማሳ ያዕቆብን፣ «ስምህ ማን ይባላል» ብሎ ጠየቀው። «ያዕቆብ እባላለሁ» ሲለው፣ ጉልማሳው መልሶ፣ «ስምህ ከእንግዲህ ወዲህ እስራኤል ይባል፤ ከእግዚአብሔር ከሰውም ጋር ታግለህ አሸናፊ ሆነሃልና» አለው።

፴፫ /33 : ያዕቆብ ከዲሳው ጋር በሰላም ተገናኘ 1-7 ያዕቆብ ዓይኙን አቅንቶ ሲመለከት፣ እነሆ ዲሳውን ዐራት መቶ ሰዎችን አስከትሎ ሲመጣ አየው። ያዕቆብ ከቤተሰቡ ፊት ቀደም ብሎ በማለፍ ወደ ዲሳው እስኪደርስ ወደ ምድር ዝቅ ብሎ ሰባት ጊዜ ሰገደ። ዲሳውም ርጦ አንገቱ ላይ ተጠምጥሞ ሳመው። ሁለቱም በናፍቆት ተላቀሱ። 8-11 ዲሳውም «የላክህልኝ ስጦታ ሁሉ ላንተ ይሁን ÷ እኔ ለራሴ ብዙ ሀብት አለኝ» አለው። ያዕቆብ ግን «በደግነት ተቀብለኸኝ የእግዚአብሔርን ፊት እንደማየት ያህል ፊትህን አይቻለሁና ÷ ያመጣሁትን በረከት ትቀበለኝ ዘንድ ፈቃድህ ይሁን» ብሎ ለመነው።

(ትርጓሜው፡ እነሆ ፡ እንግዲህ ያ ትግል አካላዊ የጉልበት መፈተኛ አልነበረም፡ በእሱት መትጋትን፣ እግዚአብሔር አምላክ የሰጠው ተስፋ እስከሚፈጽም ያለማቋረጥ በእሱት በመጠየቅ ፍጹም ተጋድሎ ማድረግን የሚያመለክት እንጂ፡ ማሰረጃውንም በሉቃስ ወንጌል 18: 1-7 ከተጻፈው ምሳሌ መገንዘብ ይቻላል። ይኸውም ያች ባልዋ የሞተባት ችግረኛ ሴት እግዚአብሔርን የማይፈራ ፡ ሰውንም የማያፍረውን ዳኛ አላስቆም፡ አላስቀምጥ ብላ በየቀኑ ዳኝነት እይልኝ ፡ ከባላጋራዬ ጋር አፋርደኝም በማለት አጥብቃ ስለነበኘኸው፡ ምንም እንኳ እግዚአብሔርን ባልፈራና ሰውንም ባላፍር፡ ይህች ሴት በየቀኑ ስትነበኘኸኝ- ከምትኖር- ለመጨረሻ- ጊዜ- ፈርጆላ- ልገላገል-ብሎ እንደፈረደላት ጌታንችን ምሳሌ አድርጎ ሲያቀርበው ፡ እኛም ከእግዚአብሔር ጋር ያላሠለሰ የእሱት ተጋድሎ ማድረግ እንደሚገባን በግልጥ ተናግሯል። እንግዲህ «አካሄድህ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘው ሆኖ ከተገኘ፡ ከጠላቶችህ ጋር እንኳ በሰላም አብረህ እንድትኖር ያደርጋል»-ተብሎ የተጻፈው የእግዚአብሔር ቃል የታመነ ነው (ምሳሌ 16፣ 7)። እግዚአብሔር በተለይ ያዕቆብን በብዙ ፈተና ውስጥ በማሳለፍ፣ ፍጹም ትሑት፣ ጦርነትን አጥብቆ የሚጠላና ጥፋ የሰላም ሰው፣ ብልህ፣ አዋቂና የእሱትም ሰው ያደረገው መሆኑን ከሃይማኖታዊ ሥነ ምግባሩ እናደለን (ዘፍጥ 49፡ 5-7 ።)

12-14 ስለዚህም እነሆ ሁለቱ ወንድማማቾች-የነበራቸውን ቁምና በቀል-ትተው-ረስተዉት፡ በሰላም ተገናኝተው ናፍቆታቸውን ከተወጡ በኋላ፣ "እፊት-እፊት ሆኖ እየመራ፣ አብረው መንዝ እንዲችሉ፡ ዲሳው ለያዕቆብ ጥያቄ አቀረበ። ያዕቆብ ግን፣ «ለሚያጠቡ እንስሳትና ለግልገሎቻቸው፣ ለእንቦሶችም (ለእምቦሶች /ጥጆች) ጭምር በመጠንቀቅ በልጆች አቅም ልክ መራመድ ያስፈልገኛል፤ ስለዚህ ጌታዬ ቀድመህ እንድትሄድ እለምንሃለሁ» አለው። **(ትርጓሜ፡** እንግዲህ ፣ ቤተ-ክርስቲያንም ከዚህ ዓይነቱ ጉዞ በምሳሌነት ልታስተምረው የሚገባ ታሪክ አለ። ይኸው ተተኪ ትውልድ ለማትረፍ፣ ከጉልማሶችና ከሽማግሌች ጋር አዳጊዎች ልጆችንም በእግዚአብሔር ቃል ደረጃ በደረጃ፣ ቀስ- በቀስ ለማንድ፣ እያስተማረች፣ እንደ ያዕቆብ፣ የትልል

ቆችንና የትንንሾችንም ልጆች ገዛ አስተባባሪ የሆነ የመንፈሳዊ ዕድገት ጥበብ ያስፈልጋታል ማለት ነው።) በጣም ይሚገርመው በውጭ አህጉር የሚኖር ሕዝባችን ብዛት በሚሊዮን አሐዝ እያደገ ነው። ሌሎች የግብፁ፣ የግሪክ፣ የአርመን፣ የሶርያ ወዘተ አብያተ ክርስቲያናት አገልጋዮች ካህናት የሆነና ቋንቋ ጭምር በተለይ ከዓለም አቀፍ ቋንቋዎች እንግሊዝኛውን አጥንተው የራሳቸውን ልጆች ብቻ ሳይሆን የፈረንጅ ልጆችን ጭምር እያስተማሩ ቤተ ክርስቲያናቸውን የጥቂት የጥቂት ሕዝብ መገኛ አደርገዋታል። የእኛዎቹ ካህናት ግን ዓለም አቀፍ ቋንቋ ማጥናት ነውር መስሏቸው የፈረንጅ ልጆችን ማስተማር ይቅርና የራሳቸው ምእመናን ልጆችን ማስተማር አቅቷቸው እየጣሏቸው ሲሄዱ ኃላፊነት አይሰማቸውም። ከዚህም ችላ-ባይነት የተነሣ በእኛዬቱ ቤተ ክርስቲያን የፈረንጅ አማኞች መገኘት አልቻሉም። ሥርዓተ እምነታችንን ወደወጥ ሳል አስተማሪ በማጣት ማለት ነው። እግዚአብሔር ይቅር ይበለን!

18-20 ያዕቆብ ወደ ከነዓን ምድር እንደ ገባ፣ ድንኳን የተከለበትን የእርሻ ቦታ የሴኬም አባት ከሆነው ከኤምር ልጆች በመቶ በጎች ገዛው። በዚያም መሠዊያውን አቆሞ፣ ኤል-ኤሎሄ እስራኤል ብሎ ጠራው።

፴፬ /34: የዲና ክብረ-ንጽሕና መደፈር ያስከተለው እልቂት :

1-16 ልያ ለያዕቆብ የወለደችለት ዲና የዚያን አገር ሴቶች ልጆች ለማየት ወጣች። የአገሩ አለቃ/ባለብት የኪጢያዊ የኤምር ልጅ ሴኬም ባያት ጊዜ ወደዳት፣ በማስገደድ ወስዶ ያለ ፍላጎት፣ ክብረ ንጽሕናዋን በመድፈሩ ምክንያት፣ የያዕቆብ ልጆች እንደ ጥቃት ቁጥረውት በብርቱ ተናደዱ። የአገሩ ባላባት ኤምር ግን ነገሩን በዕርቀ ሰላም ለማብረድ ፈልጎ፣ ልጅቱን በሚስትነት ለልጁ ለሴኬም ፈቅደው እንዲሰጡለት አጥብቆ ጠየቀ። እነርሱ ግን፣ «ካልተገዙሩ ሕዝብ ጋር መጋባት እንሻም፣ ከተገዙራችሁ ግን፣ ልንጋባ እንችላለን» ሲሉ ለማዘናጋት ተፈጻሚነት የማይኖረው መልስ ሰጡት። 20-24 ኤምርና ልጁ ሴኬም የግዝረትን ሥርዓት ለመፈጸም ተስማምተው፣ የገሩን ሕዝብ ሁሉ፣ ዘመድ ወዳጅ ሳይቀር አስተባብረው፣ «ከያዕቆብ ልጆች ጋር የጋብቻ ግንኙነት በማድረግ የሀብታቸው ሁሉ ተካፋዮች ለመሆን እንደ እነርሱ እንገዛ» ብለው በአዋጅ ነግረው አሳመኑ። ሁሉም ተገዘሩ፣ ታዲያ ተኝተው ሳሉ፣ ቍስሉ በሚጠናበት በሦስተኛው ቀን፣ ከያዕቆብ ልጆች ሁለቱ፣ ስምዖንና ሴዊ ሰይፍ፣ ስይፋቸውን መገዘው ገብተው የከተማውን ሕዝብ በሙሉ፣ ባላባቱን ኤምርንና ልጁን ሴኬምን ጭምር አርደው፣ እገታቸውን ዲናን ከሴኬም ቤት አውጥተው ወሰዱ። ሌሎቹም ወንድሞቻቸው እግር በግር ተከታትለው ገብተው፣ ያለውን የሕዝብ ሀብት-ንብረቱን ሁሉ ዘርፈው ወሰዱ። በከተማና በውጭ ያለውን የበግና የፍየል መንጋ ፣

አህዮችንም ጭምር፣ ነድተው ሄዱ። ያዕቆብ ግን ይህን ሁሉ ሲሰማ፣ ደንግጦ ተቈጣ። (ትርጓሜ፡ ያዕቆብ ከሰደት መልስ ፍጹም ሰላማዊ ሆኖ ነበርና ነው።) እነርሱ ግን፣ "ታዲያ፣ ድንግል የሆነች-እገታችንን-እንደ-ጋለሞታ-መድፈር ይገባዋልን ?» አሉ።

፴፮ /35: ያዕቆብ ወደ ቤቴል ተመለሰ 2-6 ያዕቆብ ቤተ-ሰቡን ሁሉ፣ «ባዕዳን አማልክትን ከመካከላችሁ አስወግዱ! ንጹሐን ሁኑ፣ ልብላችሁን እጠብቃለሁ» ብሎ አዘዘ። ያመጡለትንም አማልክት ሁሉ ተቀብሎ በሴኬም የአድባር ዛፍ ሥር ቀበራቸው። (ትርጓሜ፡ ባዕዳን-አማልክት-መኖራቸውን-በምን-እንዳወቀ ምሥጢሩ ግልጥ አይደለም። ምናልባት ራሔል ካባቷ ቤት ሰርቃ ስለወሰደችቸው የቤተሰብ አማልክት ጭምጭምታ ሰምቶ ይሆን? ያም ሆነ ይህ፡ ብቻ እንኳንም ቀበራቸው! አምልክት እንዳይዛባ በጤተሰብ ላይ ዘወትር ቍጥጥር ማድረግ ተገቢ ነው። ለምሳሌ ጻድቅ ኢዮብ "ምናልባት ከልጆቹ አንዱ እግዚአብሔን በድሎ /አሳዘኖ ይሆን?" ብሎ በማሰብ ልጆቹን ከኃጢአት ለማንጸገት ስለእያንዳንዳቸው ዕለት፣ ዕለት ለፈጣሪው መሥዋዕት ያቀርብ ነበር (ኢዮብ 1: 4 5 #) ።

5-7 ከዚያ ሁሉ ግድያ በኋላ፣ ያዕቆብና ልጆቹ ከሴኬም ተነሥተው ወደ ቤቴል ሲያመሩ፣ እግዚአብሔር በዙሪያው በነበሩ ሕዝብ ላይ ታላቅ ፍርሃትና ድንጋጤ ስለ አሳደረባቸው፣ ምንም ችግር ወይም አደጋ ሳያጋጥማቸው እርጭ ብለው ያለ ምንም ተቃውሞ በሰላም አሳለፉዋቸው። ያዕቆብና ቤተሰቡም ሁሉ ወደ ሎዛ (ቤቴል) በደኅና መጡ። ያዕቆብ በዚያን ስፍራ መሠዊያ ሠራ፣ የቦታውንም ስም ኤል-ቤቴል ብሎ ጠራው። 8 የርብቃ-ሞግዚት ዲቦራ ስለ ሞተች ፣ በዚያው በቤቴል ፣ ከአድባር ዛፍ ሥር ተቀበረች። 9-15-እግዚአብሔር እንደ-ገና-- በቤቴል-ተገልጦለት፣ ያዕቆብን፣ «እስራኤል» ብሎ ጠራውና ሲባርከው፣ «ሁሉን -ቻይ የሆነህ-አምላክ እኔ ነኝ፣ የጠቡ ሕዝብና አሕዛብ ቤተሰብ አባት-ሁን፣ ነገሥታት-ከአብራ-ክህ-ይወለዳሉ» አለው ያዕቆብም እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በተነጋገረበት ቦታ የድንጋይ ሐውልት-ተክለ። የመጠጥ-መሥዋዕትና ዘይት በእርሱ ላይ አፈሰሰበት።

የራሔል ሞት በወለድ፡ (16-21) ራሔል ባስጨናቀ የምጥ ዓዕር ተይዛ ወንድ ልጅ ወለደች! ለሞት ስትቃረብ የተወለደውን ልጅዋን ቤንያኒ ብላ ጠራችው። አባቱ ያዕቆብ ግን፣ ብንያም አለው። ራሔልም በዚያው የምጥ ዓዕር ሞተች፣ ያዕቆብም ወደኤፍራታ በሚወስደው መንገድ አጠገብ

ቀበራትና የድንጋይ ቀላል (ሐውልት) አቆሞላት፤ ከዚያ አልፎ ሄደ።
የይስሐቅ መሞትና የቀብሩ አፈጻጸም፡ 29 ይስሐቅ በአንድ መቶ ሰማኒያ
ዓመቱ ሞተ ቀብሩም ልጆቹ ዔሳውና ያዕቆብ በተገኙበት ተፈጸመ።

፴፮ /36 የዔሳው ዝርያዎች ፡1-43 ይህ ምዕራፍ የያዘው አጠቃላይ
ታሪክ፣ በዔዶም ዔዶማውያን-ተብለው-የሚጠሩትን-የዔሳውን ዝርያዎች
ሐረግ-ትውልድ አወራረድና ከጎሣ አለቅነት እስከ ልዑላን መሣፍንትነት
ደረጃ ከፍ- ከፍ ብለው፣ ሕዝብ እንኳ፣ ንጉሣዊ አስተዳደር ከመመሥረቱ
አስቀድሞ፣ ሴይር ተብላ በምትጠራ አገራቸው በክብር ነግሠው እንዴት
እንደ ኖሩ የሚያስረዳ ነው። ስከዚህም ዔሳው የዔዶማውያን አባት ተባለ።

፴፯ /37: የዮሴፍ ሕልም በወንድሞቹ ላይ ቅናትን አሳደረ ፡

1-2 የዮሴፍ የዐሥራ ሰባት ዓመት ልጅ በነበረበት ጊዜ፣ ከወንድሞቹ ጋር
በጎችን ሲጠብቅ፡ በተለይ ከሁለቱ ገረዶች (ከባላና ከዘለፋ) የተወለዱት
የያዕቆብ ልጆች የሚፈጽሙትን ጥፋት፣ ለአባቱ ለያዕቆብ እያመጣ
ይነግርነበር፤ ያዕቆብ ከሌሎች ልጆቹ ሁሉ አብልጦ የዮሴፍን ይወድደው
ነበርና በልዩ ልዩ ቀለማት ያጌጠች እጅ-ጠባብ አሰፋሰት። ስለዚህ፣ ሌሎች
ወንድሞቹ በእርሱ ላይ ብርቱ ጥላቻ አደረገባቸው። 5-8 ከዕለታት አንድ
ቀን፣ የዮሴፍ ሕልም አየ፤ ይኸውም ከወንድሞቹ ጋር አብሮ በስንዴ ማሳ
ላይ ተሠማርቶ ነዶ ሲያስሩ ነበር፤ የእርሱ ነዶ ቀጥ ብላ ትቆምና የሌሎቹ
-የዐሥራ አንድ ወንድሞቹ ነዶዎች ቀርበው ሲሰግዱላት ያያል። ይህን
በነገራቸው ጊዜ ወንድሞቹ «ምናልባት በእኛ ላይ ልትነግሥ ይሆናል»
ሲሉ ተሣለቁበት። 9-11 በሌላ ቀን ደግሞ ፣ እንደዚሁ ፀሐይ፣ ጨረቃና
ዐሥራ አንድ ኮከቦች ሲሰግዱለት በሕልሙ ማየቱን በተናገረ ጊዜ ፣ አባቱ
ያዕቆብ ገርሞት። «እነሆ፣ እንግዲህ እኔ አባትህና እናትህ፣ ዐሥራ አንዱ
ወንድሞችህም ጭምር እጅ በመንሣት እንሰግድልህ ይሆናል፤ ለማናቸ-
ውም-ይህን ሕልም-ማየትህን አትናገር» ብሎ አዘዘው። የዮሴፍ ግን
በየዋህነት ይህን ሕልም ለወንድሞቹ ስለ ነገራቸው ብርቱ የቅናት
መንፈስ-አደረገባቸው።

የዮሴፍ ተሸጠ ወደ ግብጽ ወረደ: 12-14 የዮሴፍ ወንድሞች የአባታ
ቸውን መንጋዎች እየነዱ በሴኬም ተሠማርተው ነበር ። ወሬያቸው ስለ
ጠፋ፣ አባታቸው ያዕቆብ፣ «ሃድና እስቲ የወንድሞችህን ደገንነት፣
የመንጋውን ሁኔታ ጠይቀህልኝ ና» ብሎ ልጁን የዮሴፍን ላከው። 15-17
የዮሴፍም በተላከ ጊዜ፣ ወንድሞቹ የተሠማሩበት ስፍራ ጠፍቶበት በበረሃ

ሲንከራተት አንድ ሰው (መሆኑን ሲነግረው፣ «ከዚህ ተነሥተው፣ «ወደ
ዶታን እንሂድ» ሲሉ ነበር) አለው። 18-24 የዮሴፍ ወንድሞቹ ወደአሉበት
ቦታ እንደ ደረሰ፣ ገና ከሩቅ ሲያየት፣ «እነሆ፣ ያ ሕልም አላሚ መጣ፤
እንግደለውና አባታችን አውሬ በልቶታል ብሎ ማመን እንዲችል፣
የፍየል ግልገል አርደን፣ ልብሱን በደም ነክረን፣ እንልክለታለን» ብለው
ተነጋገሩ ። የሁሉ ታላቅ የሆነው (በኩሩ) ሮቤል ግን ፣ የዮሴፍን
ለማዳንና ወደ አባቱ መልሶ ለመላክ ፈልጎ ስለ ነበር፣ «መግደልስ
አይገባንም፣ ባይሆን ከነሕይወቱ ጉድጓድ ውስጥ ብንጥለው ይሻላል»
አላቸው። 25-28 በዚሁ ተስማምተው ጌጠኛ እጅ ጠባብን አስወልቀው፣
የዮሴፍን ውኃ በሌለበት ደርቅ ጉድጓድ ውስጥ ጣሉትና ያመጣላቸውን ምሳ
መብላት ጀመሩ። ዓይናቸውን አቅንተው ሲመለከቱ፣ እስማኤላውያን
የምድያም ነጋዴዎች ሲመጡ በሩቅ አዩ። በዚያን ጊዜ በተለይ ይሁዳ
«ወንድማችንን ገድለን አሟሟቱን ብንሰውር ምን ይጠቅመናል፣ ይልቁንስ
ለእነዚህ ለእስማኤላውያን ነጋዴዎች ብንሸጠው ይሻላል-የሚል-አሳብ አቀረብ።
» ሁሉም በዚህ አሳብ ተስማምተው፣ ዮሴፍን ከጉድጓዱ በማውጣት
ለእስማኤላውያን ነጋዴዎች በኻያ ጥሬ ብር ሸጡት። 20-30 ሮቤል
ተመልሶ ሲመጣ፣ የዮሴፍ አለመኖሩን አይቶ በሐዘን ልብሱን ቀዶ፣
«ወይኔ እንግዲህ ምን ይበጀናል» እያለ በመጮኽ አለቀሰ። 31-36 ከዚያ
በኋላ አንድ የፍየል ግልገል አረዱ ፣ የዮሴፍንም ዝንጉርጉር እጅ
ጠባብ በዚያ ግልገል ደም ነክረው ለአባታቸው ለያዕቆብ ሲልኩለት። «እነሆ፣
ይህን በደም የተበከለ ልብስ፣ በመንገድ ር ወድቆ አገኘነው፤ ምናልባት የልጅህ
የዮሴፍ ልብስ እንደ ሆነ እስቲ እየው» አሉት። ያዕቆብም የዮሴፍ ልብስ
መሀኑን ወዲያውኑ አውቆ፣ «ልጄን ክፉ አውሬ አግኝቶ፣ በጫጭቆ
በልቶታል» አለ። ወዲያውም፣ ልብሱን -ቀደደ፣ ማቅ ለበሰ፣ ከባድ ሐዘን
ላይም ወደቀ። ልጆቹ ሁሉ ሊያጽናኑት አልተቻላቸውም። እስማኤላውያን
ነጋዴዎችም የዮሴፍን ወደ ግብፅ አውርደው፣ ጳጢፋር ለሚባለው ለግብፅ
ንጉሥ ፈርዖን የዘበኞች አለቃ (በሠላሳ ጥሬ ብር) ሸጡለት።

፴፰ /38: የይሁዳና የትእማር ፈተና -1-10 የዮሴፍ ተሸጠ ከሄደ
በኋላ ይሁዳም ከወንድሞቹ ተለይቶ ለብቻው ለመኖር፣ ስሙን ኤራስ
ብለው ወደሚጠሩ ዓዶሎማዊ (የካነዓን) ሰው ፣ ዘንድ ሄደ። በዚያም ሴዋ
ተብሎ የሚጠራ የአንድ ከነዓናዊ ሴት ልጅ አግብቶ ሲኖር፣ ዔር፣ አውና
ንና፣ ሴሎም ተብለው የሚጠሩ ሦስት ወንዶች ልጆችን ወለደችለት።
እነርሱም ባደጉ ጊዜ፣ ትእማር ተብላ የምትጠራ አንዲት ከነዓናዊት
ልጃገረድ አጭቶ፣ ለበኩር ልጅ ለዔር አጋባው። ዔር ግን ክፉ ሰው ስለ ነበር

(አረማዊት በመኾንም ስለ ተጸየፋት ነው ይባላል) እግዚአብሔር ቀሥፎት ሞተ። ይሁዳ አውናን የተባለውን ሁለተኛውን ልጅን ጠርቶ፣ ትእማርን አግብቶ ልጅ እንዲወልድላትና ለወንድሙ ስም መጠሪያ የሚሆን ዘር ያቆምለት ዘንድ አዘዘው። አውናን ግን በምቀኝነት ለወንድሙ ዘር ማቆምን ስላልፈለገ፣ አብሯት እየተኛ ፈቃድ ሥጋውን ከፈጸመ በኋላ ዘሩን ወደ ውጪ ያፈሰስ ነበር፤ በዚህም ምቀኝነት ምክንያት አምላክ ቀሠፈውና ሞተ። ከዚያም በኋላ ይሁዳ ትእማርን ለሦስተኛው ልጅ ለሴሎም እንዳይሰጣት 'ይሞትብኛል' ብሎ ስለ ፈራ፣ ለጋብቻ ያልደረሰ አስመስሎ፣ ልጅ ሴሎም እስከሚያደግልኝ ድረስ ወደ ቤተ-ሰብሽ ተመልሰሽ ሂጂና በመበለት ነት (ባል-አልባ) ሆነሽ ኑሪ» ብሎ አሰናበታት። 12--22 ትእማርም በዚህ አዝና ሳለች፣ ይሁዳ ሚስቱ ሞታበት መዋዕለ ሐዘኑን ሲጨርስ፣ «እነሆ፣ አማትሽ ይሁዳ በጎቹን ለማሸለት ወደ ቴምና ተራራ ሲወጣ ነው» ብለው ነገሩአት። ስለዚህ፣ የመበለትነት ልብስዎን ለውጣ፣ ፊትዎን በሻሽ ሽፍና ሄዳ ወደቴምና በሚወስደው መንገድ ዳር ተቀመጠች። ይሁዳም ባያት ጊዜ፣ አመንዝራ ሴት መስላው ምራቱ መሆንዎን ሳያውቅ፣ ቀርቦ ፈቃዱን እንድትፈጽምለት ጠየቃት፤ እርስዎም «ምን ትሰጠኛለህ?» ስትል ጠየቀችው። ይሁዳም፣ «አሁን ለጊዜው የያዘኩት ምንም ነገር የለም፤ በኋላ ግን አንድ የፍየል ጠቦት እልክልሻለሁ» አላት። እርስዎ ግን «እስከዚያ ድረስ ቀለበትህን፣ እምባርህን፣ የእጅህን በትር መያዣ አድርገህ አንድትሰጠኝ እፈልጋለሁ» አለችው። እርሱም የጠየቀችውን ሁሉ ሰጥቶአት፣ ፈቃዱን ፈጽማለት ሲሂድ፣ እርስዎም-ወደ ቤትዎ ተመልሳ ሂዳ፣ ልብስዎን ለውጣ፣ ፊትዎን-ገልጣ የመበለትነት ልብስዎን ሰብሳ እንደ ተቀመጠች፣ ወዳጁ የሆነ አንድ አደለማዊ ሰው፣ ይሁዳ የላከላትን የፍየል ጠቦት ተሽክሞ መጥቶ፣ «በቴምና መውጫ መንገድ ዳር ተቀምጣ የነበረችው የዚያች ዘማዊት ሴት ቤትዎ የት ነው?» እያለ መጠየቅ ጀመረ። የሰሙት ሰዎች ሁሉ፣ «በእኛ መንደር ውስጥ ዘማዊት ሴት የለችም» እያሉ አፈዙበት፤ ወደ ይሁዳም ተመልሶ ሄደ፣ «ያልነት ሴት አልተገኘችም» አለው። ይሁዳም «ሳልተገኘች ተዋት፤ የሰጠሁአትን መያዣ ብቻ ይዛ ትቅር» አለ። 2-430 ከሦስት ወር በኋላ፣ «ምራትሽ ትእማር በዝሙት ፀነሰች እኮ» ብለው ለይሁዳ ነገሩት፤ እርሱም፣ «ከቤት አውጥታችሁ በእሳት አቃጥላችሁ ግደሱአት» ሲል አዘዘ። ለገደሉዋትም የተላኩ ሰዎች-መጥተው፣ ውሳኔውን በነገሯት ጊዜ፣ «እኔ የፀነ-ሰሁት-ከማን ሆነና? ይህን መያዣ ሁሉ ወስዳችሁ አሳዩት፤ እኔ የፀነሰሁት የነዚህ መያዣ ዕቃዎች

ባለቤት ከሆነው ሰው ነው» አለችቸው። ይሁዳ ያንን ሁሉ አይቶ የሰጠችውን መልስ ሲለማ «ትእማር ረታችኝ፤ ከእኔ ይልቅ እርስዎ-አውነተኛ ሆናለች» አለ። ከዚያ በኋላ ግን አልደረሰባትም። የእርግዝናዎም ወራት ከተፈጸመ በኋላ፣ ፋሬስና ዛሬ የተባሉትን መንታ (ሁለት) ወንዶች ልጆችን ወለደችለት። **(ትርግሚው፡** የሴፍ ተሸጦ ከወንድሞቹ እንዲለይ-አሳብ ያቀረበ ይሁዳ ስለነበር የእግዚአብሔር ጥበብ ደግሞ ይሁዳን ከወንድሞቹ ተለይቶ በእምነት ከማይመሉስት ባዕዳን አረማውያን ሕዝብ ጋር ብቻውን- የመኖር ዕድል እንዲገኘው አድርጓል ማለት ነው። በመሠረቱ የትእማርስ ፍላጎት ምን ዘበር? ዝሙት ወይስ የገንዘብ ፍቅር ነበር? ሁለቱንም አልፈለገችም። እርስዎን አሳዝኖአት የነበረው ዋና ነገር ታላቁ መሲሕ (ክርስቶስ) ከነገደ ይሁዳ ዘር እንደሚወለድ ለአብርሃም፣ ለይስሐቅና ለያዕቆብ የተነገረውን ተስፋ (ትንቢት) ስምታ ስለነበር፣ «ከዚህ ቤተ-ሰብ ተጋብቼ እንዴት ልጅ ሳልወልድ እቀራለሁ?» የሚል ይመስላል ፤ በዚህም ማሰራጃው እነዚያ ሁለት ልጆችዎ በጌታችን በአምላካችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሐረግ-ትውልድ ውስጥ ገብተው መቄተራቸውን በማቴዎስ ወንጌል ምዕ 1-3 የተጻፈው ቃል ያስረዳል። ጌታችን የተወለደ ከቤተ-አይሁድ ብቻ ሳይሆን ከአረማውያንም ጭምር ነውና። ያን ዓይነት ድርጊት ገንዘብ ለማግኘት በማሰብ እንዳልፈጸመችው ዘግዦት ብሎ ከይሁዳ የተላከላትን የፍየል ጠቦት ባለመቀበልዋ ይታወቃል።)

፴፱ / 39 የሴፍ በባርነት አገልግሎት ያሳየው ታማኝነት

2- 6 እግዚአብሔር ከየሴፍ ጋር ስለነበረ፣ የሚሠራውን ሁሉ በረድኤቱ ባረከለት ። ከዚህም የተነሣ፣ ግብዓዊ አሳዳሪ- ጌታው እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር እንዳለና ሥራውንም ሁሉ እንደባረከለት አይቶ፣ የሴፍን የቤት-ንብረቱ ሁሉ የበላይ ነላፊ (መጋቢ) አድርጎ ሾመው። እግዚአብሔር የግብዓዊዉን ቤት በየሴፍ ምክንያት ስለ ባረከለት፣ ሁብቱ በውስጥም በውጭም የተትረፈረፈ ሆነለት ። ከዚህም የተነሣም፣ ያለውን ሁብት-ንብረቱን ሁሉ ለየሴፍ አስረከበው፤ ከሚበላው እንጀራ በቀር-የሚያውቀው ነገር አልነበረም። **(ትርጓሜ፡** እንደዚህ ያለውን በረከት ለማገኘት የሚፈልግ ማንኛውም አማኝ ሰው እንደ-የሴፍ-ብርቱ- =የማይናወጥ-ታማኝ-ሆኖ- መገኘት-ይጠበቅበታል።)

ከዚህ ሁሉ የታማኝነት ሥራ ጋር የሴፍ ፊቱ የሚያምር መልክቀና ሰውነቱ። 9 በዚህ-ምክንያት የግብጻዊ አሳዳሪው ሚስት በየሴፍ ላይ የዘመ-ት ዓይንዋን ጣለችበት። ከእርስዋ ጋር ዘመ-ት እንዲፈጽም፣ በየቀኑ ትፈታተነው ጀመር። የሴፍ ግን፣ «ይህን ዓይነት ክፉ በይፋ እንደ-ት አድርጌ በእግዚአብሔር፣ ፊት እፈጽማለሁ፣ ጌታዬ በቤት-ንብረቱ ላይ ሾመኝ እንጂ፣ በእንቺ ላይ ሥልጣን አልሰጠኝም» ይላት ነበር።

11-12 ከዕለታት አንድ ቀን፣ የሴፍ በቤት ውስጥ የሚሠራውን ሁሉ አከናውኖ ሲወጣ ሲል፣ ከእርስዋ ጋር እንዲተኛ በመጋበዝ ልብሱን ጨምድዳ ብትይዝበት ትቶላት ሽሽ። (« ከክፉ የጉልማሳነት ምኞት ሽሽ /ራቅ») (2 ጢሞ 2: 22) 19-23 ከዚያን በኋላ ተስፋ ስለቁረጠች ባልዋ ሲመጣ፣ የራስዋን ጥፋት ወደ የሴፍ በማዛወር፣ «ያመጣኸው ይህ /አገልጋይ /ባሪያ፣ ደፍሮ መዘባበቻ ሊያደርገኝ ፈልጎ እኔ ወደ አለሁበት ክፍል ገባ፣ እኔ ግን ድምጹን ክፍ አድርጌ ስጦኸበት፣ ልብሱን በእጅ ላይ ጥሎ ወደ ውጭ ሽሽ» አለችው። አሳዳሪውም የሴፍን ወስዶ ወህኒ ቤት አስገባው። የሴፍ ግን፣ አሁንም እግዚአብሔር-ጸጋና-ሞገስን-ሰጥቶ የሚሠራውን ሁሉ ስለባረከለት፣ በወህኒ ቤት ኅላፊውም ዘንድ ባለሚልነትንና፣ ልዩ ሞገስና መወደድን ስላስገኘለት፣ በእስረኞቹ ላይና በሚሠራውም ተግባር ላይ ሁሉ ረዳት-ኃላፊ አድርጎ መደበው።

፵ /40. የሁለት እስረኞች ሕልምና ትርጓሜው።

1-8 የግብጽ ንጉሥ ፈርዖን በወይን ጠጅ አሳላፊዎች አለቃና በእንጆራ ቤት ኅላፊዎች አለቃ ላይ ተቁጥቶ፣ ሁለቱንም ሰዎች ወደ ወህኒ ቤት ልኩአቸው ነበር። የወህኒ ቤቱ አሳዳሪ እነዚህን ሁለቱን የቤተ- መንግሥት ሰዎች፣ የሴፍ ወዳለበት ወህኒ ቤት አስገባቸው። ሁለቱንም ሰዎች፣ የሴፍ በመከባከብ እንዲጠብቃቸው አደረገ። በአንድ ሌሊት ሁለቱም ለየራሳቸው ሕልም አዩ፣ ግን የሚተረጉሞላቸው አጥተው በማዘንና በመተከዝ ላይ እንዳሉ፣ የሴፍ ተመልክቶ፣ «ምን ሆኖችኋል ? ፊታችሁ ጠቀሮ እንዲህ የተከላከሉትና ያስጨነቃችሁስ ነገር ምንድን ነው?» ብሎ ጠየቃቸው። እነርሱም፣ «ሕልም አይተን የሚተረጉምልን አጣን» ብለው መለሱለት፣ የሴፍም፣ «ሕልምን የሚተረጉም እግዚአብሔር እንጂ መቼ ሰው ነው? ያያችሁትን ሕልም እስቲ ንገሩኝ» አላቸው። የወይን ጠጅ አሳላፊዎች አለቃም፣ «ሦስት የወይን ዘለላና የንጉሥ ፈርዖንን ጽዋ በእጅ ይገባ ነበር፣ ወይንንም በጽዋው ውስጥ ጨምቱ ለንጉሡ ስለጠው አየሁ» በማለት

ሕልሙ ዘን ነገረው። የሴፍም እንዲህ ሲል ተረጉመለት፣ «ሦስት የወይን ዘለላ የተባሉት ሦስት ቀኖች ናቸው፤ ከሦስት ቀኖች በኋላ ንጉሡ ወደ ቀድሞ ሹመትህ ይመልስሃል። እንግዲህ ይህ መልካም ነገር በተፈጸመልህ ጊዜ እኔን አትርሳኝ፣ ለንጉሡ አስታውሰህ ከዚህ ወህኒ ቤት እንድወጣ አድርገኝ፤ የታሰርኩት ያለምንም በደል ነውና» ሲል ተማጥኖት ነበር። 16-17 የእንጆራ ቤት ኅላፊዎች አለቃ፣ የወይን ጠጅ ኅላፊዎች አለቃ ያየውን ሕልም ጥሩ አድርጎ እንደ ተረጉመለት ባየ ጊዜ፣ የራሱን ሕልም ሲነግር እንዲህ አለ። ልዩ፣ ልዩ የምግብ አይነት ያለባቸውን ሦስት ሞሰቦች በራሴ ላይ በማነባበር ተሸክሜ ነበር፤ የሰማይ ወፎች መጥተው ተከፋፍለው በልተው ሲጨርሱት አይሁ።። የሴፍም ሲተረጉምለት «ሦስት ሞሰብ ሦስት ቀን ማለት ነው፤ ከሦስት ቀን በኋላ ንጉሥ ፈርዖን በስቅላት ሞት እንድትቀጣ ያደርጋል፤ ሥጋህንም የሰማይ አምሮች በተሰቀለበት እንጨት ላይ ይበሉታል 'አለው። 20-22 ልክ የሴፍ በተረጉመላቸው ዓይነት የሁለቱ ሰዎች ሕልም ተፈጸመ፤ የወይን ጠጅ ኅላፊዎች አለቃ ወደ ሹመቱ ተመለሰ። ንገር ግን የሴፍን ሳያስታውሰው ረስቶት ቀረ። የእንጆራ ቤት ኅላፊዎች አለቃም ቅጣቱ በስቅላት ሞት ተፈጸመበት ። (ትርጓሜው፡ የሴፍ የወይን ጠጅ ኅላፊዎችን አለቃ ሕልም ከተረገመ በኋላ፣ ለንጉሡ ለፈርዖን አስታውሶ ከወህኒ ቤት ያወጣው ዘንድ ተማጥኖት ነበር። የወይን ጠጅ አሳላፊዎች አለቃ ግን፡ የሴፍን ረስቶት ስለ መፈታቱ ጉዳይ ሳያስታውሰለት ሁለት ዓመት አለፈ። ይህም የሆነበት ዋናው ምክንያት፣ የሴፍ አሁንም ፍጹም እምነቱን በእግዚአብሔር ላይ በማድረግ ፈንታ፣ የሰውን እርዳታ ወደ መተማመን ደረጃ ዝቅ ብሎ በመገኘቱ ነበር። « በሰው የሚታመንና ሥጋ ለባሽን አለኝታው በማድረግ የሚመካ ቢኖር ርጉም ይሁን» ኤር 17:5) » ። 'ሌላው አስደናቂ ነገር፡ የጥንት ጸድቃነ ብሊት በሕገ ልቡናም ሆነ በዘመነ ብሉይ የነበሩ ደጋግ ሰዎች ሁሉ እንደ ማንኛውም ሰብአዊ ፍጡር ወደ ሲኦል መውረድ አልቀረላቸውም ነበር። ነገር ግን ኢረክሶሙ ሥቃዩ ኃጥእ ለግሙራ እስመ እደ እግዚአብሔር ላዕሌሆሙ=በሌሎች ዓመፀኞች ላይ የሚደርስ ሥቃይ እላገኛቸውም ፣ የእግዚአብሔር እጅ በነርሱ ላይ ነበረችና " ተብሎ ተጽፏል። ታዲያ የሴፍም እንደማንኛውም ተራ ወንጀለኛ ወህኒ ቤት ወረደ ተባለ እንጂ የእግዚአብሔር ጸጋና ረድኤት ስላልተለየው የወህኒ ቤቱ ረዳት ኃላፊ ሆኖ ተሾሞ ያለምንም ችግር ይኖር ነበር። "ኢጊደረ የሴፍ ዘእንበለ ሢመት=የሴፍ ያለ ሹመት -ያደረበት-ጊዜ የለም" ተብሎለታልና) " "።

1-7 ይህ ሁሉ ከተፈጸመ ከሁለት ዓመት በኋላ፣ የግብጽ ንጉሥ ፈርዖን ሁለት ዓይነት ሕልሞችን አየ። በመጀመሪያ ሕልሙ፣ በዓባይ ወንዝ ዳርቻ ሰባት የወፈሩና የሰቡ ላሞች ከወንዙ ወጥተው ሣር ሲግጡ፣ እንደ ገና ሌሎች የከሱናአጥንታቸው ያገጠጠ ሰባት ላሞች ከዚያው ወንዝ ወጥተው እነዚያን የወፈሩና የሰቡ-ሰባት ላሞችን ከዋጡዋቸው በኋላ፣ ምንም የቀመሱ ሳይመስሉ እንደ ከሱ መቅረታቸውን ያያል። እንደ ገና ተኝቶ ሳለም በሁለተኛው ሕልሙ ደግሞ፣ በአንድ አገዳ ላይ ሰባት የሚያማምሩ ፍሬያማ የሰንዶ እሸት ዛላዎች ያያል፤ ወዲያውኑም በምሥራቅ ነፋስ የተመቱና የሰሰቱ ሌሎች ሰባት የሰንዶ እሸት ዛላዎች ወጥተው፣ እነዚያን እጅግ ያማሩ የሰንዶ እሸት ዛላዎች ለቃቅመው በልተው (ውጠዋቸው) ምንም የቀመሱ ሳይመስሉ እንደ ሰሰቱ ሆነው ሲቀሩ አዩ። 8 ከእንቅልፉም ሲነቃ ሕልም መሆኑን አወቀ። ሲነጋም መንፈሱ ታውኮ፣ ትርጉሙን ለማወቅ ወደ ግብጽ የሕልም መተርጎማንና ወደ ጠቢባን አስማተኞች ሁሉ ዘንድ ልኮ አስጠራቸውና ሕልሙን ነገራቸው፤ እንነሱ ግን ሊተረጉሙለት አልቻሉም። 9-13 በዚህ ጊዜ፣ በወህኒ ቤት ሳለ ዮሴፍ ሕልሙን የተረጉመለት ያ የወይን ጠጅ አሳላፊዎች አለቃ ፈርዖንን እንዲህ አለው፤ «ንጉሥ ሆይ፣ የሠራጊትን በደል አሁን አስታወስሁ። አንተ በእኔና በእንጀራ ቤት ኅላሬው ላይ ተቆጥተህ እንድንታሰር ባደረግህ ጊዜ፣ በወህኒ ቤት ሳለን፣ ሁለታችንም ያየነውን ሕልም የተረጉመልን ዮሴፍ የሚባል አንድ ዕብራዊ እስረኛ እንደ ነበር ትዝ ይለኛል»። 14-24 ንጉሡም ይህን ሲሰማ ወዲያውኑ ዮሴፍን ያመጡለት ዘንድ ትእዛዝ ሰጠ። ዮሴፍ ከእስር ቤት ወጥቶ፣ ጠጉሩን ተላጭቶ፣ ልብሱን ለውጠውለት በቀረበ ጊዜ፣ ፈርዖን «እነሆ፣ ሕልምን አየሁ፤ የሚተረጉሙውም አልተገኘም፤ አንተ ግን፣ ሕልምን መተርጎም እንደምትችል ሰምቻለሁ» አለው። ዮሴፍ ግን፣ «ሕልምን የመተርጎም ጥበብ የሚገኝ ከእግዚአብሔር እንጂ፣ ከእኔ አይደለም፤ እግዚአብሔር ራሱ ለንጉሡ ለፈርዖን ቀጥተኛውን መልስ ይሰጣል» አለው።

25-36 ፈርዖንም ያየውን ሕልም ሁሉ ከነገረው በኋላ፣ ዮሴፍ እንዲህ አለው፤ «የሁለቱም ሕልሞች ትርጉም ወይም ፍቸው አንድ ዓይነት ነው። እግዚአብሔር ሊፈጽመው ያቀደውን ሁሉ ለፈርዖን ገልጦለታል። ሰባቱ የወፈሩና የሰቡ ላሞች እንዲሁም ሰባቱ የሚያማምሩ ፍሬያማ የሰንዶ እሸት ዛላዎች በአንድነት ሰባት የጥጋብ ዓመታት ናቸው። ሰባቱ የከሱና

መልካቸው የሚያስቀደም ላሞች ደግሞ ከሰሰቱት ከሰባቱ የሰንዶ እሸት ዛላዎች ጋር አንድ ወገን፣ ሰባት የረኃብ ዓመታት ናቸው። ከሰባቱ የጥጋብ ዓመታት በኋላ፣ ያን ሁሉ የጥጋብ ዘመን የሚያስረሱ ሰባት የረኃብ (የቀጠና) ዓመታት ይመጣሉ። ሕልሙ ሁለት ጊዜ የተደገመበት ምክንያት ነገሩ መምጣቱ የማይቀር፣ በእግዚአብሔር ዘንድ የተወሰነ፣ በቅርብ ጊዜ በቀጥታ ሊፈጸም የሚችል መሆኑን ያሳያል። ንጉሥ ሆይ፣ እንግዲህ፣ ከዚያ ሁሉ ችግር ለመዳን ጥበብና ማስተዋል ያለው ሰው ተመርጦ፣ በሞላ አገሪቱ የበላይ ባለሙሉ ሥልጣን እንደ ራሴ ሆኖ ይሾም። በሰባቱ የጥጋብ ዓመታት ከሚመረተውም የእህል ሰብል ሁሉ ከአምስት አንዱን እጅ በመሰብሰብና በየከተማው ታላላቅ የእህል ማከማቻ ኅተራዎችን በማሠራት ለሰባት ዓመት የሚተርፍ በቂ መጠባበቂያ ቢዘጋጅ አገሪቱ ከጥፋት፣ ሕዝቡም ከአልቂት ይድናናሉ»። 37-38 የተነገረውም ቃል ሁሉ በፈርዖንና በመኪንንቱ ፊት መልካም ሆኖ ታየ፤ ፈርዖንም መኪንንቱን ሁሉ፣ «በእውነት የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበትን እንዲህ ያለ አስተዋይ ሰው ማግኘት ይቻላል?» ሲል ጠየቃቸው።

ዮሴፍ ባለሙሉ ሥልጣን እንደራሴ ሆነ

39-43 ፈርዖን ወደ ዮሴፍ ተመልሶ እንዲህ አለው፤ «እግዚአብሔር ይህን ምስጢር ገልጦልሃል፣ ስለዚህ፣ በአገራ ላይ ባለሙሉ ሥልጣን እንደ ራሴ (ጠቅላይ ገዢ) አድርጌ ሾሜሃለሁ። ሕዝቤም ሁሉ ለቃልህ ይታዘዛል፤ እኔም የምበልጥህ በዚህ ንጉሣዊ ዙፋኔ ብቻ ነው»። ንጉሡ ፈርዖን ቀለቡን ከእጁ አውልቆ በዮሴፍ ጣት ላይ አደረገለት፤ ነጭ ሐር (ከተልባ እግር የተሠራ) ልብስ አለበሰው፤ በአንገቱ ላይ የወርቅ ማርዳ) ዝርግፍ ወርቅ አሰረለት፤ በንጉሡም ሁለተኛ ሠረገላ እንዲቀመጥ አድርጎ፣ «እጅ ንሁ፤ ስገዱ» እያለ አፊት-ፊት የሚሄድ አዋጅ ነጋሪ ዮሴፍ በመላዋ የግብጽ ምድር ላይ የተሾመ መሆኑን አበሠረ።

44-45 ፈርዖንም ዮሴፍን እንዲህ አለው፤ «እነሆ፣ እኔ ፈርዖን ነኝ፤ በመላዋ የግብጽ ምድር ያለ አንተ ፈቃድ ማንም ሰው እጁንም ሆነ እግሩን ማንሣት አይችልም»። ንጉሥ ፈርዖን ለዮሴፍ፣ «ጻፍናት ፐላናህ» የሚል የክብር መጠሪያ ስም አወጣለት። የሄልዮቱ ከተማ ካህን የጳጥፌራ ልጅ የሆነውን አስኔትንም በሚስትነት እንድ ትዳርለት አደረገ። ዮሴፍ በፈርዖን ፊት ተሾሞ ማገልገል ሲጀምር፣ ዕድሜው ሠላሳ ዓመት ነበር። ከተሾመበት ጊዜ ጀምሮ፣ በግብጽ ምድር ሁሉ እየተዘዋወረ በሰባቱ የጥጋብ ዓመታት ከተመረተው የእህል ሰብል ካምስት አንዱን እጅ እየሰበሰበ በየከተማው ሊሠፈርና ሊመጠን የማይችል እጅግ ብዙ ሀብት

በማከማቸት አደለበ። 50-56 አስኔትም ለዮሴፍ ሁለት ወንዶች ልጆችን ወለደችለት፤ የመጀመሪያ ልጁን ምናሴ ብሎ ጠራው። "በስደት አገር እግዚአብሔር ሐዘኔን እንድረሳ አደረገኝ ሲል። ሁለተኛውንም ኤፍሬም ብሎ ጠራው፤ እግዚአብሔር በመከራዬ አገር ፍሬ ሰጠኝ" ሲል። ዮሴፍ የተረጎመውም ሕልም ተፈጸመ። የረኃብ ዘመን መምጣት ጀመረ። ስለዚህም፤ በየከተማው የተከማቸው የእህል ሰብል ጎተራ ሁሉ ተከፍቶ ለአገሪቱ ሕዝብ ብቻ ሳይሆን፤ ከዓለም ዙሪያ ለሚመጡ ሕዝቦችም ሁሉ እንዲሸጥላቸው ተደረገ።

ግፄ /42 የዮሴፍ ወንድሞች ወደ ግብጽ መጡ

1--17 ያዕቆብ በግብጽ እህል መኖሩን ሰማ፤ ታዲያ ብንያምን ብቻ እቤት በማቆየት ዐሥሩን ልጆቹን፤ «እህል ሽምታችሁ አምጡልን» ብሎ ላካቸው። ዮሴፍ በዚያች አገር ጠቅላይ ገዢ ሆኖ እህል እያሠፈረ ያሸጥ ነበርና ወንድሞቹ መጥተው፤ ግንባራቸውን መራት አስነክተው በመስገድ እጅ ነሡት። ዮሴፍም እጅ አነግሣቸውን በማየት ሕልሙን አስታወሰ። እነርሱ ስለተለወጠባቸው፤ ሲያውቁት አልቻሉም፤ እርሱ ግን ወዲያውኑ ስለአወቃቸው፤ «እናንተ ደግሞ ከየት የመጣችሁ ናችሁ?» ሲል (በቀጣ አነጋገር) ጠየቃቸው። እነርሱም፤ «እኛ አገልጋዮችህ እህል ለመሸመት ከከነዓን አገር የመጣን ነን» አሉት። እርሱም 'እናንተ ሰላዮች ናችሁ፤ የመጣችሁበትም ምክንያት የሀገራችንን ሁኔታ ለማጥናት ነው' ሲላቸው 'እኛ አገልጋዮችህ ሰላዮች አይደለንም። የመጣነው ስንዴ ለመሸመት ነው። ሁላችንም በከነዓን የሚኖር የአንድ ሽማግሌ ስው ልጆች ነን። እንዳውም ዐሥራ ሁለት ነበርን። አንድ ወንድማችን ብቻ በሕይወት የለም። ሌላው የሁላችን ታናሽ የሆነው ከአባታችን ጋር በቤት ይገኛል' አሉት። ዮሴፍም መልሶ 'ሁላችንም የአንድ ሰው ልጆች ነን ማለታችሁ ራሱ ውሸት ስለሆነ ሰላዮች መሆናችሁን ይመሰክርባችኋል። እኔ ግን አልለቃችሁም» ብሎ በፈርዖን ስም ማለ። ቀጥሎም፤ «በቤት አለ የምትሉትን ወንድማችሁን እስከታመጡ ድረስ ከዚህች አገር መውጣት ከቶ አይፈቀድላችሁም፤ ታስራችሁ ትቁያላችሁ» ብሎ ለሦስት ቀን ያህል በግዙት እንዲቁዩ እስር ቤት አስገባቸው። 8-24 በሦስተኛው ቀን ዮሴፍ እንዲህ አላቸው፤ «እነሆ እኔ፤ እግዚአብሔርን የምፈራ ሰው ነኝ፤ በአንድ ውለታ ሕይወታችሁን ለማዳን አቅጃለሁ፤ ይኸውም ታማኞች መሆናችሁ እንዲታወቅ "በቤት አለ"፤ ያላችሁትን ታናሽ ወንድማችሁን እስምታመጡት ድረስ፤ ከእናንተ አንዱ ብቻ፤ በመያዣነት ስም እዚህ ታስሮ ይቆያል፤ ሌሎቻችሁ ግን እህሉን ቁፍናችሁ ለተራቡ ዘመዶቻችሁ አድርሱላቸው ። በቤት አለ

ያላችሁትን ያን ታናሽ ወንድማችሁን ይዛችሁልኝ ስትመጡ፤ ታማኞች መሆናችሁ ይረጋገጥና ከሞት ትድናላችሁ»። ሁሉም እርስ በርሳቸው ተያይተው፤ «እነሆ፤ በእውነት በወንድማችን በዮሴፍ ላይ ስላደረስንበት ክፉ በደል ተገቢውን ቅጣት እየተቀበልን ነው፤ እኛን በመማጠን ነፍሱ ስትጨነቅ አይተን እንኳ አልራራንለትም ነበርና ይህን ሁሉ መከራ አመጣብን» ተባባሱ። ርቤልም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ «እኔማ በዚያ ልጅ ላይ ክፉ ነገር አናድርግበት ብዬ ተናግራ ነበር። እናንተ ግን አትሰሙም። ለዚህም እነሆ አሁን፤ የወንድማችን ደም እኛን እንደሚፈላለገን ተመልከቱ» አላቸው። ይኸውም ሁሉ ሲሆን፤ ዮሴፍ የሚሰማቸው አልመሰላቸውም፤ በመካከላቸው አስተርጓሚ ነበርና። ከእነርሱም ዘወር ብሎ አለቀሰ። እንደ ገና ተመልሶ መጥቶ ከመካከላቸው ስምዖን የተባለውን ነጥሎ ወስዶ አይናቸው እያየ አሰረው።

(ትርጓሜ፡ ከመካከላችው አንዱ /ዮሴፍ ብቻ በሕይወት አለመኖሩን ወንድሞቹ የተናገሩትን ታሪክ አንድ ኢትዮጵያዊ ባለ ቅጽ አመሥጥረው ሲናገሩ "ሞተ ዮሴፍ አንዲሁ ነገርም ለዮሴፍ=የዮሴፍ ውንድምች የዮሴፍን መሞት ለራሱ ለዮሴፍ ነግሩት" ብለዋል ። ዮሴፍ ለውንድምቹ የታየበትም ሁኔታ ልክ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ኢማሁስ ጉዞ ጀምረው ለነበሩት ሁለት አርድእት በእንግዳ አምስል የታየበትን ዓይነት ይመስላል። እርሱ አውቋቸው ሳለ እነርሱ ግን እንዳይውቁት ዓይናቸው ተይዞ ነበር" ይላል ሉቃስ 24: 13-33። ማንምን ጊዜም ጌታችን ስለ መከራ መስቀሉ ከምናስብ አማኞች ጋር ነው። እኛ መከራ መስቀሉን በማሰብና በማሰላሰል ስንጨነቅ ስናስብ እርሱ ባልጠበቅነው መንገድ ከነፍሳችን ጋር ሆኖ ጸሎታችንን ይሰማል። አሳባችንንና ለርሱ ያለንን ፍቅር ሁሉ ይመዝናል።

— ዮሴፍ ስሌሎቹ ነጥሎ ስምዖንን አሰሮ ያቆየበት ምክንያት፤ ረኃብ ፀንቶበት፤ ከሌሎቹ ይልቅ ከስቶ ስላየው፤ እያገገመ እንዲቁይ ለማድረግ ነው። አንድም ደግሞ ዮሴፍ ከወንድሞቹ፤ ተነጥሎ በተሸጠ ጊዜ፤ ስምዖን ከሌሎቹ ወንድሞቹ የከፋ ጭካኔ ታይቶበት ስለ ነበር፤ እርምት ለመስጠት ነው ይባላል። በነቢዩ ሆሴዕ መጽሐፍ 5:15 «በደላቸውን አውቀው ንስሐ እንዲገቡና በመፀፀት እንዲታረሙ፤ ይህ ሁሉ ደረሰባቸው"ተብሎ ተጽፏል። 25፤ ዮሴፍ መጋቢውን ጠርቶ እንዲህ ሲል አዘዘው። «ለእነዚህ ሰዎች በየስልቻቸው ሁሉ ሞልተህ እህል ሸጥላቸው። ገንዘባቸውን ግን መልሰህ በየስልቻቸው አፍ ላይ ቋጥርላቸው፤ ለመንገድ የሚሆን ስንቅ

ጨምረህ ስጣቸው።። 26 እነርሱም አሁን ቆይተው ጭነው የመል።
ጉዞአቸውን ቀጠሉ ።

፵፫ /43. የዮሴፍ ወንድሞች ብንያምን ይዘው ወደ ግብጽ ተመለሱ።

1-15 ያዕቆብ፣ "እንደ ዮሴፍ ይጠፋብኛል" ብሎ ስለፈራ፣ የስምንት
መታሰር አሳዝኖት ብንያምን ለመስደድ ፈቃደኛ አልነበረም። ስለዚህ፣
ሮቤል (ፈሊጥ በንደለው አነጋገር) "ብንያምን በእኔ ሕገኝ ላከው፣ ወደ
አንተ መልሼ ማምጣት ባልችል፣ የእኔን ሁለት ወንዶች ልጆች ወስደህ
ግደላቸው" ብሎ ነበር (ምዕራፍ 42 + 37። ይሁዳ ግን አባቱን አስራሌልን
እንዲህ አለው፣ «እኔ ዋስ አሆናሁ፣ ልጄን ከእኔ ጋር ስደደው፣ እኔ መልሼ
ሳላመጣው ብቀር ግን፣ በፊትህ በደለኛ ሆኜ ልቅር»። ያዕቆብም በዚህ
አሳብ ተስማምቶ እንዲህ አለ፣ «ለዚያ አገረ ገዢ እጅ-መንሻ ጥቂት
በለሳን፣ ጥቂት ማር፣ ሽቱ፣ ክርቤ፣ ቱምርና ለውዝ ውስጥ ለት። ሁሉን
የሚችል አምላክ ስምንንና ብንያምን በደህና እንዲመለሱ ያደርግ»።

(ትርጓሜ፡ እዚህ ላይ የሁለት ሰዎችን ንግግር አይተናል። ይኸውም
#1ኛ. ፈሊጥ በንደለው አነጋገር "ብንያምን መልሼ ማምጣት ባልችል
የእኔን ሁለት ልጆች ወስደህ ግደል" የሚለው የሮቤል አነጋገር፣ በምሳሌ
ነቱ እንደዚህ ፈሊጥ የትደላቸው አንዳንድ መምህራን የሚናገሩትን
ብላሽ ቃል ያመለክታል። የትምህርተ ወንጌል አቀራረብ ልዩ ጥበበዊ
የንግግር ዘዴንና ልዩ ብልሃትን ይጠይቃል። በብዙኛናው ብቻ
ተቀዳሚነትን ይዞ ንግግር ያሳመረ መሰሎት ያንን ብላሽ ቃል የተነገረና
በቅርብ ያለውን አባቱን እንኳ ማሳመን ያልቻለ የሮቤል ዓይነት ሰው
መድረክ ላይ ቢቀርብ ዜሮ ለዜሮ ከመለያየት በቀር ምንም ዓይነት
ማሳመኛ ቃላት ሊያመነጭ አይችልም። አንዳንድ የመድረክ ሰዎች
ምዕዳን ወይም ምክር እንኳ መስጠት ተስጋኛቸው ወንጌሉን በስብከት
ወይም በትምህርት መልክ ማቅረብ ትተው ወደ ፖለቲካ ዓይነት
ድስኩር ለውጠውታል። ችሎታን መጥኖ አቅምን አለማወቅ-
የሚያስተለውን አሳፋሪ-ትዝብት-የሚገልጡ-ሁለት-ታሪክና ሳይዎች።

እነሆ! **ሀ.** "የሁዳ እንዴት ሞተ?" "ሞት ሰዎች በአእምሮ
ሕመም ምክንያት ሆስፒታል ገብተው ነበር። ጥቂት ወራት በሕክምና
ላይ ከቆዩ በኋላ "ምንም ዓይነት የአእምሮ ችግር /ሕመም የለብንምና
ለመውጣት ይፈቀድልን" ብለው አመለከቱ። ኃላፊውም "ገና ብዙ
ሕክምና ያስፈልጋችኋልና ጥቂት" ብሎ ለላቸው ጭነኞች ነን።

ለምን በከንቱ ጊዜ እናሳልፋለን? በማለት ጥያቄያቸውን አጠናክሩ።
ስለዚህ ከነርሱ በፊት ታክሞ ድኗል የተባለውን አንድ የዕብራይኛ አለቃ
ጠርቶ "እባክህ ፈተና አዘጋጅኛ ስጣቸው። ፈተናውን ካለፉ በጠየቁት
መሠረት እናሰናብታቸዋለን" ብሎ እዘዘው። እርሱም ፈተናውን
ሲያዘጋጅ ከጥያቄዎቹ አንዱ "ይሁዳ እንዴት ሞተ?" የሚል ነበር።
ከተፈታኞቹ አንዱ "ግደል ገብቶ ሞተ" ሲል፣ ሁለተኛው "ውሃ ወስዶት
ነው የሞተ" አለ። ሦስተኛው ደግሞ "በመኪና አደጋ ሞተ" ሲል፣
ፈታኛው ገና ያልዳነን ከነርሱ የበሳ ስለነበር መልሱን አላገኛችሁትም።
ይሁዳ የሞተ በወልድ ነው አለ ይባላል። የዚህም ተከታይ ሌላው ታሪክ

ለ "የሁዳ ስም አንበራውን ዋጠው" የሚል ነው። ይኸውም
አንድ ኢትዮጵያዊ ወጣት ወደ አሜሪካ ለመግባት ዕድል ይገጥመውና
በወዝ አደርነት ሥራ የሚያገኘው ደመወዝ አልበቃ ብሎት። ችግር
ሰላሰጨነቀው፣ ተጨማሪ ገቢ ለማግኘት "ወደ ቤተ ክርስቲያን ተጠግኜ
ወንጌል መስበክ አለብኝ" ብሎ አሰበ። ከዚያ በፊት ዘወር ብሎ አይቶት
የማያውቀውን መጽሐፍ ቅዱስ ከጓደኞቹ ተውሶ ለማስተማር
ሲያገላብጥ በድንገት የትንቢተ ዮናስን መጽሐፍ አገኘ። ታሪኩን
መተንተን ጀመረና በመሳሳት "የሁዳ ስም አንበራውን ዋጠው" ሲል።
ምእመናኑ፣ ገላጋይነት ገብተው "እንደርሱ አይደለም። ዓሳ አንበራው
ነው እኮ የሁዳን የዋጠው" ሲሉት፣ "ካፈርኩ አይመልሰኝ" እንዲሉ።
በማፈርና በመርበትበት "እንደ እኔም ሆነ እንደ እናንተ አባባል። መችም
አንዱ ሌላውን ሳይውጠው አልቀረም" ማለቱ ይታወቃል። በ1ኛው
ታሪክ ራሱ ከአእምሮ ሕመም ነጻ ሳይሆን፣ ሌሎችን ለመፈተን
በመቅረብና፣ በ2ኛው ታሪክ ደግሞ መጀመሪያ ራሱ ሳይማር ሌሎችን
ለማስተማር የዮናስን ታሪክ አበላሽቶ በመጥቀሱ፣ ሁለቱም ታሪኮች
ራሳቸው ሳይማሩ፣ "ሌሎችን እናስተምራለን" ብለው የትምህርትን
ክፍልና የስብከተ ወንጌልን መድረክ ለመያዝ በትዕቢትና በድፍረት
የሚሸቀዳደሙ ሰዎችን ይመስላሉ። ይህን ድፍረት በሚመለከት የእግዚ
አብሔር ቃል "ወንድሞቼ ሆይ!" ከመካከላችሁ ብዙዎች አስተማሪዎች
ለመሆን ድፍረት አይኑራቸው። የባሰውን ፍርድ እንደምንቀበል
ታውቅላችሁና" ይላል ያዕ. 3. 1-2 ። አብዛኛውን ጊዜ ትምህርታቸው
ውም ሆነ ስብከታቸው እግዚአብሔርን ማዕከል ማድረግ ትቶ "ኢየሱስ
ክርስቶስ ብሎ መናገርንም ያፍሩበታል።

በርግጥ አንዳንድ ትሑታንና አዋቂዎችም የወንጌል መምህራን አሉ።
በነርሱ አንጻር ሲታዩ-አንዳንዶቹ ግን ራሳቸውን ከምሁራን ሁሉ በላይ

አድርገው ሊቃውንትን በንቀት ዓይን ይመለከታሉ። ምክርና እርምጃ የሚሰጧቸውን የምሁራን ሊቃውንትን ስም ለማጥፋትና ከሕዝብ ለማጣላት ይፈልጋሉ። ይህም አላዋቂነታቸውን ይመሰክርባቸዋል።

ያዕቆብ ልጆቹን ሲመርቅ: "ልጆቼ ሆይ! ኑ። ወደፊት በምትመሩት ሕይወት የሚገጥማችሁን ክፉውንም፣ ደጉንም (ኃላፊውንና መጪውን) እንድንግራችሁ ተሰብስባችሁ ስሙኝ" ማለቱ ተጽፏል (ዘፍ. 49:1)። መምህራን ወንጌልም በማሰብም ሆነ በሰብስቦት ወንጌል ሥራ ላይ በሚሠለፉበት ጊዜ የሚገጥማቸውን፣ ክፉውንም ሆነ ደግጉን ነገር መድረክ ከመያዛቸው በፊት በራስ-አገዝ ጥናት ጭምር ለይተው ሊታወቁት ይገባል። ስይጣናዊ ትዕቢትን አስወግዶ በትሕትና ምንተ ይብለኒ ሰብእ " ሰው ስለ እኔ ትምህርት አቀራረብ ምን ይላል? ብሎ መጠየቅ ታላቅ ጥበብ ነው።

አንድ የሐዲስ ኪዳን ትርጉም ደቀ መዝሙር በሚማርበት ዘመን ሁሉ "ጥያቄ የማቅረብ ልምድ አልነበረውም" ይባላል። ነገር ግን በሚመረቅበት ወቅት " ከት/ቤት ከወጣሁ በኋላ የምጠይቀው መምህር አጥቼ እንዳልቸገር" ብሎ በማሰብ እርሙን ያቀረበው አንድ ጥያቄ "ሐዋርያው ጳውሎስ ገላትያ፣ ገላትያ የሚላት ሚስቱ ናት ወይስ ምንድን ናት?" የሚል ነበር። "በሞኝ ስሕተት ብልሆች ይማሩበታል" ይባላልና ጠቢባን ሊያጠኑት ይገባል። በተረፈ "ወእመሰ ሰ ዘጎጥአ ለጥበብ ለይስአል ኀበ ወሀቢ እግዚአብሔር አብዝቶ የሚሰጥ የጥበብ ባለቤት የሆነ እግዚአብሔርን በጸሎት ይጠይቅ" (ያዕ 1:5) ።

2ኛ- በሮቤል ብላጅ ንግግር አንጻር ደግሞ ፈሊጥና ጥበብ የሞላበት የይሁዳ ንግግር አባቱን ያዕቆብን አሳምኖ ብንያም በርሱ ኃላፊነት ወደ ግብጽ ለመውሰድ ችሏል። ጥሩ የትምህርተ ወንጌል አቀራረብ ችሎታ /ልዩ ተሰጥቶ ያላቸው መምህራን በጣዕመ ትምህርታቸው እልፍ አእልፍ ሕዝብን መማረክ ይችላሉ። ሕዝብ ክርስቲያኑ ቤተሰቡን ጭምር ያስተምሩለት ዘንድ ለነርሱ አደራ ያስረክባል። ለዚህም የይሁዳ ፈሊጣዊ ንግግር በጣዕመ ትምህርታቸው እልፍ አእልፍ ሕዝብን የሚማርኩ የእውነተኛች መምህራን ምሳሌ ነው። በአንደበቱ የማይስት ፍጹም ሰው ነው " ተብሎ ተጽፏል (ያዕ 3: 2 ።)

16--34 የዮሴፍ ወንድሞች ወደ ግብጽ እንደተመለሱ፣ ዮሴፍ ከሌሎች ወንድሞቹ ጋር ብንያምን ባየ ጊዜ የቤቱን አዛዥ (መጋቢውን) እንዲህ ሲል አዘዘው፤ «እነዚህን ሰዎች ወደ ቤት ውሰዳቸው፤ ዛሬ ከእኔ ጋር ምሳ ይበላሉ፤ አንድ ከሌት አርደህ አዘጋጅ»። እነርሱ ግን፣ «እንደ ገና ያስረኒ ይሆናል»

ብለው በብርቱ ተጨንቀው፣ «ሳናውቅ በየስልታችን አፍ ላይ የተገኘውን ገንዘብ መልሰን ይዘን መጥተናል» አሉት። መጋቢው ግን፣ «ቀድሞ እህል የገዛችሁበትን ገንዘብ ተቀብያለሁ፣ ምናልባት አምላካችሁ እግዚአብሔር የሰጣችሁ ገንዘብ ሊሆን ይችላል» ካላቸው በኋላ፣ ስምዖንን አምጥቶ ከእነርሱ ጋር እንዲቀላቀል አደረገ። ወዲያውኑም የእግር መታጠቢያ ውሃ ሰጣቸው፤ ለአህያቸው ገፈራ አቀረቧቸው። ዮሴፍም በምሳ ሰዓት መጥቶ ገና ወደ ቤት ሲገባ፣ ከከነዓን ምድር ይዘውለት ያመጡትን እጅ መንሻ አቀረቡለት፤ እርሱም ስለ ራሳቸውና ስለ አባታቸው ደኅንነት ሲጠይቃቸው ተደስተው እጅ ነሡ። በገበታውም ዙሪያ ወንድሞቹን እንደየዕድሜ ደረጃቸው አስቀመጣቸው።

(ትርጓሜ- የዮሴፍ ወንድሞቹን በማዕዱ (በገበታ) ዙሪያ በዕድሜ ደረጃቸው ለማስቀመጥ የተጠቀመበት ልዩ ጥበብ የወይን ጠጅ በሚጠጣባት ዋንጫ የሚጠነቀቅ መስሎ በመታየት ነበር። ይኸውም ዋንጫይቱን በእጁ ኮርኮም (ገጨት) እያደረገ የምታሰማውን ድምፅ በመስተል፤ «ይህች ዋንጫ ሮቤል፤ ስምዖን፤ ሌዊ፤ ይሁዳ» ትላለችላ? ከእናንተ መካከል ሮቤል፤ ስምዖን የሚባሉ አሉ እንዴ?» እያለ የዐሥራ አንዱንም ስም በመጥራት ከበኩሩ ከሮቤል እስከ ታናሹ እስከ ብንያም በደረጃ ሲያስቀምጣቸው አይተው፤ ወንድማማችቹ በመገረም እርስ በርሳቸው ታያዩ» ይላል።

የሚገርመው ነገር ግን ብዙዎች ታላላቅ የምዕራቡ ዓለም መጽሐፍ ቅዱስ ተርጓሚዎች (Bible Commentators) ይህን ምሥጢር ሳይደረሱበት ቀርተው ዮሴፍ የግብጽን ጥንቄላ ጥበብ በዚያች ዋንጫ አማካይነት ያሳይ እንደነበር በመግለጥ የተሳሳተ ትርጉም ሰጥተዋል። ይህን ጥበባዊ ትርጉም የደረሱበት ኢትዮጵያውያን ሊቃውንት ብቻ የሚደነቁ ናቸው። ዮሴፍ የግብጽውይንን የጥንቄላ ጥበብም ሆነ የጣዖት አምልኮታቸውን ፈጽሞ እንዳልተከተለ ሲያስረዳ ነቢያ እግዚአብሔር ዳዊት "ወሚጠ ዘባኖ እምሕራምቲሆሙ=ከአምልኮታቸው ሥርዓት ገለል ብሎ ጀርባውን አዞረባቸው" ይለናል (መዝ 80: 6) ።

ግዕ 44 የዋንጫይቱ መዘዝ፣ 1-2 የዮሴፍ መጋቢውን እንዲህ አለው፣ «እንግዲህ፣ እነዚህ ሰዎች ለመጫን የሚችሉትን ያክል እህል በየስልታቸው ሞልተህ፣ ገንዘባቸውን መልሰህ በየስልታቸው አፍ ላይ ቋጥርላቸው፣ ከዚያ በኋላ እኔ የወይን ጠጅ የምጠጣባትን ዋንጫ ወስደህ በታናሽ ወንድማቸው ስልታ ውስጥ ጨምራት»። 7-13 እነርሱም በማለዳ ተነሥተው ጉዞዎቻቸውን ቀጠሉ። ከከተማው ለመውጣት ገና ጥቂት

መንገድ ሲቀራቸው የሴፍ የቤቱን አዛዥ (መጋቢውን) ጠርቶ፤ "ፈጠን በማለት ተከትለህ ሂድና እነዚያን ሰዎች በማስቆም፤ «ጌታዬ የወይን ጠጅ የሚጠጣባትንና የጥንቁላ ጥበብ የሚያውቅባትን ዋንጫ ለምን ሰርቃችሁ ወሰዳችሁ፤ በበጎ ነገር ፋንታስ እንዴት ክፉ ነገር ትመልሳላችሁ? ብለህ ውቀሳቸው" አለው። እርሱም ፈጠን ብሎ በመራመድ ሄዶ አስቆማቸውና ይህን ሲነግራቸው፤ ደንግጠው ጭነታቸውን አውርደውለት ሲፈትሽ፤ ዋንጫይቱ በብንያም ስልቻ ውስጥ ተገኘች። ሰዎቹ በብርቱ ደንግጠው በሐዘን ልብሳቸውን ቀደዱ።

18-34 እንደ ገና አሁንታቸውን ጭነው ወደ የሴፍ ተመለሱ፤ በፊቱም መሬት ላይ ወደቁ። እርሱም፤ «እንዴት እንዲህ ትሠራላችሁ» ሲል ውቀሳቸው። ከእነርሱም መካከል ይሁዳ ሁሉንም ወክሎ ሲናገር እንዲህ አለ፤ «እንግዲህ፡ ለጌታዬ ምን እንመልሳለን? ምንስ መናገር እንችላለን ወይስ ከሠራነው በደል ሁሉ በምን እንነጻለን?

እግዚአብሔር የእኛን ያገልጋዮችህን ኃጢአት ገለጠው። እነሆ፤ ይህን ልጅ ኃላፊ (ዋስ) ሆኜ ያመጣሁት እኔ ራሴ ነኝ። እንግዲህ፤ ከእርሱ ይበልጥ ጉልበት ያለኝ እኔ ስለሆንሁ፤ በእርሱ ፈንታ እኔ የአንተ የጌታዬ አገልጋይ ልሁን፤ ይህ ልጅ ግን ወደ አባቱ እንዲመለስ ፍቀድልን። ምክንያቱም ሽማግሌ አባታችን እርሱን ከመካከላችን ካጣው፤ ወዲያውኑ ከነሽበቱ ወደ መቃብር ከመግባት አይመለስም። የርሱ ሕይወት ከዚህ ልጅ ጋር የተሳሰረች ናት»። የሴፍ ግን፤ «ይህንስ-በምንም-ዐይነት አላደርገውም፤ ዋንጫይቱ የተገኘችበት ሰው ብቻ የእኔ አገልጋይ መሆን አለበት። ሌሎቻችሁ ግን፤ በሰላም ወደ አገራችሁ ሃዱ» አለ። ይሁዳም መልሶ፤ «ይህ ልጅ ከእኛ ተለይቶ ቢቀር፤ እንዴት አድርጌ የአባቴን ፊት አያለሁ?! እባክህ እኔ በርሱ ፈንታ እንዳገለገልህ ፍቀድልኝ» አለ።

፵፮/45. የሴፍ ማንነቱን ለወንድሞቹ ገለጠ። በአገልጋዮቹ ፊት ስሜቱን መቁጣጠር ስላቃተው፤ በዚያ ቤት የነበሩት ሰዎች ሁሉ ወደ ውጭ ወጥተው እንዲቁዩ አዘዘ። ከዚያ በኋላ ግብፃውያን ሁሉ እስኪሰሙ ድረስ ድምፁን ከፍ አድርጎ በመጫኛ አለቀሰ፤ የፈርዖንም ንጉሣዊ ቤተ-ሰብ ሁሉ ወሬውን ሰማ። 3 ወደ ወንድሞቹ ቀረብ ብሎም፤ «እኔ እኮ ወንድማችሁ የሴፍ ነኝ፤ ለመሆኑ አባቴ እስካሁን በሕይወት አለን?» ብሎ ጠየቃቸው። ወንድሞቹ ግን ደነገጡ፤ መልስ ሊሰጡት አልቻሉም።-15 የሴፍ ወደ እርሱ እንዲቀርቡ አድርጎ፤ «እኔ ወደ ግብፅ የሸጣችሁኝ ወንድማችሁ የሴፍ ነኝ። ነገር ግን፤ ይህን ሁሉ በማድረጋችሁ ማዘንና

መፀት አይገባችሁም። እግዚአብሔር እኔን አስቀድሞ ወደዚህ አገር የለክኝ የሰዎችን ሕይወት ለማትረፍ ነው። እነሆ፤ በምድር ላይ ረኃብ ከገባ ሁለት ዓመት ሆነው፤ ወደፊት ገና አምስት የረኃብ ዓመታት አሉ። እግዚአብሔር ለፈርዖን እንደ መካሪ አባት አድርጎኛል። ስለዚህ፤ ሳትዘገዩ ተመልሳችሁ ሄዳችሁ አባቴንና ቤተ-ሰቡን፤ እንስሶቻችሁን ሁሉ ይዛችሁ ወደ እኔ ኑ» አላቸው። ከዚያም የወንድሙን የብንያምን አንገት አቅፎ ሰመው፤ ብንያምም አለቀሰ፤ ሌሎቹንም ወንድሞቹን ሲስማቸው የሴፍ በብርቱ አለቀሰ። ከዚያን በኋላ፤ ወንድሞቹ ከእርሱ ጋር መጫወት ጀመሩ።

16--24 በፈርዖን ቤተ-መንግሥት የሦሴፍ ወንድሞች መምጣታቸው ወሬ ተሰማ። ፈርዖንና አገልጋዮቹም ሁሉ ተደሰቱ። የሴፍም በንጉሡ በፈርዖን ፈቃድና ትእዛዝ መሠረት ለንዝ መጫኛ የሚያገለግሉ ሠረገላዎችንና ለጉዞ የሚሆን ስንቅ፣ ልብስና ገንዘብ ሰጣቸው። ለአባቱም አስፈላጊውን ልብስና ገንዘብ ከልዩ ምግብ ጋር ላከለት። በመንገድ እርስ በርስ እንዳይጣሉም መክሮ አሰናበታቸው።-25-28 እነርሱም ተመልሰው ሄደው ከነዓን እንደ ደረሱ፤ የሦሴፍን በሕይወት መኖር ለያዕቆብ ሲነግሩት ለማመን አቃተው። ነገር ግን፤ ከሦሴፍ የተላከለትን ሠረገላ ባዩ ጊዜ፤ በሕይወት መኖሩን አውቆ ሕይወቱ በደስታ ታደሰ። «ከመሞቱ በፊት ሄጄ ልጄን ማየት አለብኝ» አለ።

(ትርጓሜ፡ ያዕቆብ የገዛ ልጆቹ የፍየል ግልገል አርደው የልጁን የሦሴፍን ልብስ በደም ነክረው ሲያቀርቡለት፤ «ልጄን ክፉ አውሬ በጫጭቆ በልቶታል፤ ሞቶአል፤ አለቀለት በቃ!» ብሎ -ደምድሞ ነበር። መኖርና አለመኖሩን አጣርቶ ለማወቅ ወይም ደግሞ መሥዋዕት ሠውቶ ፈጣሪውን በጸሎት ለመጠየቅ እንኳ አላሰበም። ነገር ግን፤ «ልጄህ የሴፍ በግብፅ ሕያው ሆኖ ተገኘ» ብለው አሥራ አንድ ልጆቹ ሁሉ በአንድ ድምፅ ሲነግሩት፤ በቀላሉ ለማመን የማይበገር ሆኑ።

-ይህ ታሪክ ሃሬም በምሳሌነቱ እየተደገመ ነው። ይኸውም ማንም ሰው ከዚህ ዓለም በሞት በተለየ ቊጥር፤ በሚሰጠው ትምህርት፤ «በክርስቶስ ስም አምነው የሞቱ ሰዎች በሥጋ ወደ መቃብር ቢወርዱም በአካለ ነፍስ በክርስቶስ ዘንድ ሕያዋን ሆነው የሚኖሩ ስለ ሆኑ (ሉቃስ 20፣ 38)፤ ቀቢጹ-ተስፋ የሚታይበት መሪር ሐዘን አያስፈለግም፤ ታገሡ። ብዙ አታልቅሱ» ሲባል ሰሚ ጠፍቶ፤ ሁሉም በሐዘን ጨርቅ ተቈራምዶ፤ ተስፋ-ቢስ መስሎ የመኖር ልማድ ሊታረም የማይችል ሆኖ ቀርቷል ። «ልማድ ሲሠለጥን ሃይማኖት ይህናል» ይባላልና። ያዕቆብ የልጁን

የሶሌናን በሕይወት መኖር ያሳመነው፡ በሥራ አንድ ልጆቹ በአንድ ቃል ከነገሩት ይልቅ፤ የሶሌና ራሱ የላከለትን ሠረገላ በማየቱ ነበር ይላል (ቁጥር 27)። አዎ፤ አንዳንድም ሰው እንደዚሁ ከእውነተኛው የቃል ምስክርነት ይልቅ፤ በሚታይ፤ በሚዳሰስ፤ በቀላላቀሰ ነገር ያምናል ማለት ነው። ብዙ ሰዎች በክርስትና ትምህርት የሚነገረውን ሁሉ ለመቀበል ዝግጁዎች ናቸው። ከሞት በኋላ ሌላ (አዲስ ሕይወት) መኖሩ ሲነገራቸው ግን፤ መጠራጠር ይጀምራሉ። ለምሳሌ፤ ሐዋርያው ዳውሎስ አርዮስፋንስ ተብሎ በሚጠራው የጥንት ግሪኮች ሸንጎ መካከል ቆሞ የተናገረውን አስደናቂ ትምህርት ሁሉ በደስታ ተቀብለውት ነበር። የትንሣኤ ዘለሕይወት ነገር ሲነሣ ግን፤ አንዳንዶቹ ሲያፈቱበት፤ አንዳንዶቹ ደግሞ 'ይህን ሌላ ጊዜ እንሰማለን' በማለት ለማመን መቸገራቸውን ቅዱስ ሉቃስ ጽፎታል (የሐዋ 17፣ 32)። ሃሬም ቢሆን ይህ ችግር የዘረ ድምር ሆኖ ባይቆይ ኖሮ፤ ሰዎች ተስፋ የሚያስቁርጥ ሐዘን ቀርቶ በተስፋ ትንሣኤ መጽናናት በተቻለ ነበር)።

፳፯/46. ያዕቆብ ከቤተ-ሰቡ ጋር ወደ ግብጽ ወረደ፤

2--3 እግዚአብሔር ለያዕቆብ በሌሊት ራዕይ ተገለጠለትና፤ «ወደ ግብጽ ለመውረድ-አትኖራ፤ እኔ- ከአንተ-ጋር -አብራህ-አወርዳለሁ።» 27-30 በምትሞትበት ጊዜ የሶሌና በአጠገብህ ይቆማል" አለው። ወደ ግብጽ የወረዱትም የያዕቆብ ዝርያዎች በድምሩ ሰባ አምስት ነበሩ። የሶሌናም በክብር ሠረገላ ሆኖ አባቱን ለመቀበል ወደ ጊሴም ሄደ (2ሴም በግብጽ ምድር ያዕቆብ ከነቤተ-ሰቡ የኖረባት እጅግ ለም ሆኖ፤ በተለይ ደግሞ ለከብት ርቢ ምቹ የሆነች ወረዳ ናት)። በተገናኙም ጊዜ የሶሌና በአባቱ አንገት ላይ ተጠምጥሞ ለረጅም ጊዜ አለቀሰ። ያዕቆብም የሶሌናን፤ «በሕይወት መኖርህን በዓይኔ አይቻለሁና ከእንግዲህስ ብሞትም ግድ የለኝ» አለ።

፳፰/47. ያዕቆብ በንጉሡ በፈርዖን ፊት ቀረበ።

7-9 የሶሌና አባቱን ያዕቆብን ወደ ግብጽ ቤተ-መንግሥት ወስዶ ከንጉሡ፤ ከፈርዖን ጋር እንዲተዋወቅ አደረገ። የግብጽ-ንጉሥ-ፈርዖንም፤ «ዕድሜህ-ስንት-ነው?» ሲል-በጠየቀው-ጊዜ-ያዕቆብ ሲመልስ፤ «በመንክ ራተት ያሳለፍኳቸው ዓመታት አንድ መቶ ሠላሳ ብቻ ናቸው፤ እነርሱም አባቶቹ ከኖሩባቸው ዘመናት ያነሱ ናቸው» አለ። 20-26 የሶሌና የግብጽን ምድር ሁሉ ለፈርዖን ገዛ፤ ይኸውም ለአገሪቱ ሕዝብ የሰባት ዓመት ቀለብ፤ ለእርሻቸውም ዘር በመስጠትና ልዋጫን ክርስታቸው ከአምስት አንዱን እጅ ለፈርዖን እንዲሰጡ በመወሰን፤ የካህናት ርስተ-ጉልት

ሆነው ድርሻ በቀር፤ ከሞላው የግብጽ ምድር ከአምስት አንዱ እጅ ለፈርዖን ተሰጥቶ፤ ይዞታው ለዘለቄታ የጸና ሆኖ እንዲኖር አደረገ። በዚያ ተሉ ዘመን-ረጎብ የካህናቱ ርስት ሳይሸጥ፡- ሳይለወጥ የቁየበት ምክንያት ቤተ-መንግሥት ምግብ ስለሚሰጣቸው ነበር።

፳፱/48. ያዕቆብ የሶሌናን ልጆች ባረከ /መረቀ/፤ 1-11 ያዕቆብ የሶሌናን እንዲህ አለው፤ «እኔ ወደ አንተ ከመምጣቱ በፊት፤ በግብጽ ምድር የተወለዱልህ ሁለቱ ልጆችህ ኤፍሬምና ምናሴ ለእኔ ይሁኑ፤ ነርሱ ለእኔ እንደ ሮቤልና እንደ ስምዖን ናቸው። አንተን ብቻህን እንኳ ይሃለሁ የሚል ተስፋ አልነበረኝም፤ እግዚአብሔር ግን ልጆችህንም ምክር ለማየት አበቃኝ»። 12-22 የሶሌናም ልጆቹን እንዲባርክለት ብድሩን ምናሴን በያዕቆብ ቀኝ፤ ሁለተኛ ልጁን ኤፍሬምን በስተግራው ቆማቸው። ያዕቆብ ግን እጆቹን አመሳቅሎ ቀኝ እጁን በታናሽ ልጁ ኤፍሬም ላይ፤ ግራ እጁን በበኩር ልጁ በምናሴ ላይ አኖረ።

የሶሌናም ባለማወቅ የተደረገ መስሎት፤ « በኩሩ ምናሴ ስለሆነ፤ ቀኝ ጅህን በእርሱ ላይ እንድታኖር-አፈልጋለሁ»-አለው። ያዕቆብ-ግን፤ አውቃለሁ፤ ልጅ-፤ አውቃለሁ የምናሴ ዘር ታላቅ ይሆናል፤ በተለይ እርሱ ታናሽ የሆነው የኤፍሬም ዘር ብዛት ግን ሊቁጠር የማይቻል አሕዛብ መላት ይሆናል» አለው። ከዚህ በኋላ እንዲህ ብሎ መረቃቸው፤ ለባቶቹ አብርሃምና ይስሐቅ በቅንነት ያገለገሉትና እኔንም በሕይወቴ መን ሁሉ እስከ ዛሬ ድረስ የጠበቀኝ (የመገበኝ) እግዚአብሔር፤ ከክፉ ነገር ሌላ ያዳኝ የእግዚአብሔር መልአክ እነዚህን ልጆች ይባርክ፤ የእኔ ስም፡- ለባቶቹም-የአብርሃምና-የይስሐቅ-ስም-በነዚህ-ልጆች-ሲጠራ ይኑር»።

፳፲/49. ያዕቆብ ልጆቹን ሲመርቅ የተናገረው ትንቢታዊ ቃል፤

ቀ፣ ያዕቆብ ልጆቹን ሁሉ ጠርቶ፤ «ወደ ፊት የሚፈጸምላችሁን ግልጽ ነገርና የሚደርስባችሁን ክፉ ነገር ሁሉ እነግራችሁ ዘንድ ኑ ተሰብስቡ» አላቸው። ሮቤል ሆይ፤ ኃይልና ጉልበት በነበረኝ ጊዜ ወለድኩህ የበኩር ልጅ ነበርህ፤ ነገር ግን፤ እንደ ውሃ የምትዋልል ሆነህ ለተገኘህ ብኩርና አይገባህም። ከእኔ ቁባት ጋር በአልጋዬ ላይ ተኝተህ ርክሰሽዋልና» (ዘፍጥ 35፣ 22)። ስምዖንና ሌዊ ፣ የዓመፅ ተግባር መፈጸም ተባብረው የጦር መሣሪያ በማንሣት የሚያምኑ ወንድማማች ሆኑ። እነርሱ በዓመፅና በቀጣቸው ብዛት የብዙ ሕዝብን ሕይወት ጠፋ በመሆናቸው በምክራቸው አልተባበሩም። ጭካኔ የተሞላበት

መጻፍታቸው (ቍጣቸው) የተረገመ ይሁን። በእስራኤል ሕዝብ መሐል እበትናቸዋለሁ፤ በሕዝብም ውስጥ እከፋፍላቸዋለሁ።

ይሁዳ፡ እንደ ደቦል አንበሳ ነው፤ ሊቀሰቅሰው የሚደፍር የለም፤ ለዘላለም የሚነግሠው (መሢሕ ክርስቶስ) እስከሚመጣበት ዘመን ድረስ በትራ መንግሥት (የገገርነት ሥልጣን) ከእርሱ እጅ አይወጣም፤ ሕዝብም ሁሉ ይታዘዙለታል -5-10 ። ቁጥሩን፡ መኖሪያው በባሕር ዳርቻ ይሆናል፤ ወደቡ የመርከቦች ማረፊያ ነው። የሚኖርበት ምድር ወለኑ እስከ ሲዳ ይዘልቃል (13)። **ይሳኮር**፡ የግብርናን ሥራ የሚወድ ይሆናል (14-15)። «ይሳኮር ፈተዋ ለሠናይት፤ አትሐተ መትከፍቶ ከመ ይትቀነያ ለምድር» (ይሳኮር እርሻና ቁፋርን ወደደ፤ ምድርን ለማረስ ትከሻውን ዝቅ-ዝቅ አደረገ)። ተብሎ ተጽፏልና። ዳን ፡ፈራጅ-ዳኛ ይሆናል፤ እርሱ እንደ መንገድ ዳር እባብ ሾኖ ፈረሰኛውን ከፈረስ ላይ ለመጣል ያደባል፤ የፈረሰን ተረከዝ እንደሚነድፍ እባብ ይሆናል። ጋድን፡ ቀማኞች ሲያጠቁት ይሞክራሉ፤ እርሱም ዳካቸውን ተከትሎ ያሳድዳቸዋል።

አሴር፡ ከምድሩ በማግኘት ለነገሥታት መቅረብ የሚችል የቤተ መንግሥት ምግብ ያዘጋጃል። ንፍታሌም፡- በየሚዳው--በነጻነት እንደምትቦርቅ-ሚዳቋ-ነው። መልካም-ድምፅን ይሰጣል።

ዮሴፍ፡ በውሃ ፈሳሽ ዳርቻ እንደ ተተከለና ሐረጎቹ በግንብ ላይ እንደሚዘረጉ ዛፍ ነው። የአባትህ አምላክ ይረዳሃል፤ የአባትህም በረከት በወንድሞችህ መካከል አለቃ በሆንህ በአንተ ራስ ላይ ይውረድ (22-26) ብንያም፡ እንደ ነጣቂ ተኩላ ነው፤ በማለዳ ያደነውን ራሱ ይበላል፤ በምሽት ጊዜ ያደነውን ግን ለሌሎች ያካፍላል (27)። **(ትርጓሜ፡ የመጀመሪያው ንጉሥ ሳኦል የተቀባው ከነገደ ብንያም ተመርጦ ነበር፤ ዘግየት ብሎ ግን፤ በትረ -መንግሥት ቀደም ሲል ትንቢት ወደተነገረለት ወደ ይሁዳ ነገድ ተመልሶ ከሳኦል በመቀጠል ዳዊት ተቀብቶ መንገሡን ይህ ታሪክ ያመለክታልና ነው።)**

፲/50. የያዕቆብ ሞትና የሥርዓተ-ቀብሩ አፈጽጸም በከነዓን 1-3 ያዕቆብ በሞተ ጊዜ ፣ ልጁ ዮሴፍ በእርሱ ላይ ወድቆ፣ ፊቱን እየሳመ አለቀሰ። የአባቱንም አስከሬን መልካም መጻዕባል ባለው ሽቶ እያሹ ያደርቁለት ዘንድ የግብፅ ባለመድኃኒቶችን አዘዘ። እነርሱም በአገሩ ደንብ (ልማድ) መሠረት አስከሬንን ለማድረቅ ዐርባ ቀን ወሲደባቸው። ግብፃውያንም ሰባ ቀን ሙሉ አለቀሱለት።

(ትርጓሜ፡ የግብጽ ጠቢባን ያወረሱት ይህ የሰውን አስከሬን እንዳይ

ፈርስና እንዳይበላሽ ጥሩ መጻዕ ባለው ሽቶ እያሹ በማድረቅ በክብሳቤ የመያዝ ጥበብ ዛሬም በሠለጠነው ዓለም በኬሚካል -ንጥረ ነገሮች ጠብቆ ማኖር የተለመደ ሆኗል። አንዲት ኢትዮጵያዊት እንት ስትናገር በጣልያን አገር ሮማ ከተማ ስኖር ለሀገር ዜጎች ብቻ እንጂ ለውጭ አገር ዜጎች የማይፈቀድ ሆኖ፤ በስዓት \$ 25 ካያ አምስት ዶላር የውሮ የሚታፈስበት ጥሩ ሥራ ነበረኝ" አለች። ምን ዓይነት ሥራ ስትባል እሬሳ /አስከሬን መገንዘ ነበር " አለችን። የሥራን ክብርነት የማያውቁ አንዳንድ ሰዎች ለመሳቅ ሞክሩ።

በስተኋላ አዙረን ስናየው ግን ለካስ ሥራን መናቅ አይገባም። አገራችንን ካደ ሽየንበት ምክንያ አንዱ ሥራን መናቅ ነውና። ሕዝባችን በእንዳንድ አጋጣሚ ወደ ሰሜን አሜሪካ ከገባ ግን ሥራ መናቅ ብሎ ነገር የለም። አስፈላጊ ሆኖ ሲገኝ ዶክተሩ /ፕሮፌሰሩ ሽንት ቤት ያጸዳል። ሴት፡ ውንዱ ባጭር ታጥቆ ይሠራል። የእጅ ስልክ ሁሉ ድምፁ ይጠፋል። በሀገራችንም እንደዚያ መሥራት ቢቻል ኖሮ የተቀቀለ ሩዝና ሰንዴ እርዳታ ተቀባዮች በመሆን ፈንታ አበዳሪዎችና እርዳታ ለጋሾች ለመሆን በታደልን ነበር። "ከሚቀበል ይልቅ የሚሰጥ ብፁዕ ነውና" (የሐዋ-ሥራ-20-35) ።

4-6. ከዚህም በኋላ ዮሴፍ ለንጉሡ ለፈርዖን ባለሥልጣኖች እንዲህ አላቸው-1 «አባቴ ከመሞቱ በፊት በከነዓን ምድር በተዘጋጀ ለት መካኑ- መቃብር እንድቀብረው በመሐላ ቃል አስገብቶኛል ፤ ስለዚህም-ሂጄ ቀብሬው እንዲመለስ ይፈቅድልኝ ዘንድ ለንጉሡ ለፈርዖን ንገሩልኝ።። ፈርዖንም፤ « በገባህለት ቃል መሠረት አባትህን ቀብረህ ተመለስ» ብሎ ፈቀደለት። 7- 12 ስለዚህ ዮሴፍ አባቱን ለመቅበር ሲወጣ፤ የፈርዖን ባለሥልጣኖችና የቤተ መንግሥቱ ታላላቅ መኳንንት ብዙ ሠረገላና ፈረሶችን ይዘው በታላቅ አጅብ ተከትለውት ሂዱ። ከዮርዳኖስ በስተምሥራቅ አጣድ ተብሎ በሚጠራ አውድማ ላይ ሲደርሱ ፡ድምፃቸውን ከፍ አድርገው አለቀሱ። በዚያም የሚኖሩ ከነዓናውያን በመገረም፤ «ከመዝኑ ላሐ ግብጽ =የግብጽ ለቅሶ እንዴት መረር ነው? » ተባባሉ። በዚያም የሰባት ቀን የሐዘን ውሎ ተደርጎለት። በማክቤላ ዋሻ ሥርዓተ-ቀብሩ ተፈጸመ። ዮሴፍ ተከትለውት ከመጡት ባለሥልጣኖችና መኳንንት፤ ከወንድሞቹም ጋር ወደ ግብፅ ተመለሱ። 15-21 ከዚያም የቀብር መልስ በኋላ፤ የዮሴፍ ወንድሞች፤ «ምናልባት አባታችን ከሞተ በኋላ ይበቀለን ይሆን?» ብለው ፈርተው፤ «አባታችን ከመሞቱ በፊት

ስለ ፈጽሞንብሀ በደል ሁሉ ይቅርታ እንድንጠይቅህ አገዛዥ ነበርና አሁንም እባክህ ክልብ ማረንገጥ ይቅርም በለን። ብለው-በፊቱ ወደቁ።-የሴፍ ግንጥ ይህን ሲጠይቁት አዝኖ አለቀሰ። በመጨረሻም «በርግጥ እናንተ ክፉ ነገር እድርጋችሁ-ብኝ ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር ለበጎ አደረገው (ሮሜ-8:28)። ስለዚህም አይሁዳችሁ ከቶ አትፍሩ» ብሎ አጽናናቸው።

የሴፍ የተናገረው ትንቢታዊ የኑዛዜ ቃል

22--25 የሴፍ አንድ መቶ አሥር ዓመት ሲሆነው፤ ከመሞቱ በፊት ወንድሞቹን፤ «እነሆ፤ እንግዲህ እኔ የምሞትበት ጊዜ ደርሶአል፤ እናንተን ግን፤ እግዚአብሔር በረድኤት የሚገቡኝበት ጊዜ ይመጣል፤ከዚህችም አገር አውጥቶ ለአብርሃም፤ ለይስሐቅና ለያዕቆብ ሊያወርሳቸው ቃል ከገና ወደገባላቸው (ወደ ተስፋይቱ ምድር) ይመልሳችኋል፤ በዚያ ጊዜ የእኔን ዐፅዞ ከዚህ አገር ይሳቸሁ እንድትወጡ በመሐላ ቃል ግቡልኝ» አላቸው። እነርሱም ማሉለት። ከዚያም በኋላ የሴፍ በአንድ መቶ ዐሥር ዓመት ዕድሜው ሞተ፤ አስከሬኑም ጥሩ መዓዛ ባለው ሸቱ ታሽቶ እንዲደርቅ በማሰደረግ፤ በምድረ ግብፅ እስከቆይበት ጊዜ ድረስ በሣጥን አኖሩት።

የአንድምታ ትርጓሜ

የሴፍ-መድኃኔ ዓለም ክርስቶስን በብዙ ነገሮች ይመስለዋል፡

- 1/ የሴፍ በአባቱ በያዕቆብ ዘንድ ተወዳጅ እንደ ነበር ጌታም በአብ ዘንድ ተወዳጅ ነው ግንቱ ውለቱ ወልደየ ዘአፈቅር ወሎቱ ስምዕም ተብሎ ተጽፏልና (ማቴ 17: 5)
- 2/ የሴፍ በገዛ ወንድሞቹ እንደ ተጠላ፡ ጌታም፡ «አስቀድሞ ወደመረጣቸው ወገኖቹ (ወደ ቤተ እስራኤል) መጣ፡ ወገኖቹ ግን አልተቀበሉትም» (ዮሐ. 1: 11-12)
- 3/ የሴፍ በወንድሙ በይሁዳ ምክር እንደተሸጠ ጌታችንም በደቀ መዝሙሩ በአስቆሮታዊዉ ይሁዳ ሤራ ለሠላሳ ብር ተሸጧል ፡ >
- 4/ ዐሥሩ የሴፍ ወንድሞች ወደ ግብጽ በወረዱ ጊዜ፡ ወደ የሴፍ ቀርበው ግንባራቸውን መሬት አስነክተው በመስገድ በአክብሮት እጅ ነሥተውታል። ጌታችን አምላካችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም በሰማይና-በምድር ያሉ ፍጥረታት ሁሉ የሚሰግዱ ለትና-ጉልበትም ሁሉ የሚንበረ ከክለት+ የባሕርይ አምላክ ነውና (ፊል 2: 6-10 +ቆላስ፡ 15 -20) >

- 5/ የሴፍ በከነዓን እንደ ሞተ ያህል ሆኖ ሲቈጠር፡ በምድረ ግብጽ ግን ሕያው እንደነበር-ሁሉ፤ጌታም፡ «በሥጋ ሞተ፤ በመንፈስ ግን ሕያው ሆኖ- ተብሎለታል- 1 ጴጥ 3: 18 ባለመንበርና ዘላለማዊ ሕያው ሆኖ በአብ ቀኝ ይኖራል (የሐዋ ሥ 54-60)
- 6/ የሴፍ በዘመነ ረኃብ ለብዙ-ሕዝብና አሕዛብ መዳን ምክንያት እንደሆነ ጌታችንም ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን በመመገብ ለእኛ ለምእመናን መድኃኒት ሆኖልናል፡ በነፍስም በሥጋም መዳን በሌላ በማንም የለም በክርስቶስ እንጂ (የሐዋ. 4: 12)
- 7/ የሴፍ ልዕልና-በትንቢታዊ-ሕልም የተገለጠው በተወለደባት አገር በወንድሞቹ መካከል-ሲሆን፡ የተሾመው ግን በአረማውያን-ሕዝብ ላይ እንደ ነበር «በቤተ-ያዕቆብ ይነግሃል»-ተብሎ ትንብት የተነገረለት ጌታም፤ በመጀመሪያ የመጣው ወደ ቤተ እስራኤል ሲሆን፤ ዘግየት ብሎ ግን ከቤተ አይሁድ ብቻ ሳይሆን ከአረማውያንም መካከል በምልአት-አምነው- በተቀበሉት-ምእመናን-ልቡና-ነግሦ የሚኖር ሆኗልና።
- 8/ የሴፍ ብዙ በደል /ግፍ ለፈጸሙበት ወንድሞቹ ፍጹም ይቅርታ በማድረግ ሲረዳቸውና ሲመግባቸው እንደ ኖረ ሁሉ ፡ ጌታም "እንዲሁ በነጻ እወዳቸዋለሁ ፡ የቀደመ በደላቸውንና ፡ ክፉ ሥራቸውን ሁሉ አላስብም» ሲል በነቢዩ ያናገረውን ተስፋ በመፈጸሙ፡ የታመነ ፡ አበሳ ኃጢአትን ሁሉ ይቅር ባይና ፍጹም መሐሪ ነው (ሆሴ. 14-41 ኤፌ. 1:7)። «አባ ስረይ ሎሙ እስመ በዘኢየሐምና ይገብሩ አባት ሆይ፤ የሚያደርጉትን አያውቁምና- ይቅር በላቸው» ብሎ፤ በመስ ቀል ላይ ለቸነክሩት ጠላቶቹ እንኳ ሳይቀር ጸልዮላቸዋልና (ሉቃስ 23)
- 9/ በነቢዩ ሆሴዕ 5 ፡ 15 -እንደተነገረው፡ የሴፍ ወንድሞቹ ስለ ፈጸሙበት በደል ሁሉ ንስሐ እስኪገቡ ድረስ -ማንነቱን ሳይገልጥ ሥነ ምግባራቸውን -ፈተነ፡ መድኃኔ-ዓለም ክርስቶስም የሰዎችን ልብ/ ሕይወት የሚለው ጥበትና ወደ እርሱ የሚያቀር ብበት -ያወንጌሉ- ተቀዳሚ- ትምህርት " ነስሐ-እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት "መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ" የሚል ነው (ማቴ 4: 17) ።



ኦሪት ዘፀአት

(መጽሐፈ ሙሴ ካልአት)

መግቢያ፡- ፀአት=ወዕል ወግ ከሚለው ከግእዝ የተወረሰ ቃል ነው።
.....ይኸውም በቀድሞ ጊዜ እግዚአብሔር ለአባቶቻቸው ለአብርሃም፣ ለይስሐቅና ለያዕቆብ የሰጠውን የተስፋ ቃል በማሰብ፣ በግብጽ የባርነት ጭቆና ሥር የነበሩ ሕዝቡን እስራኤላውያንን ነጻ በማውጣት ወደ ተስፋዪቱ ምድር -ክነዓን እንዲመለሱ አድርጎ በሙሴ መሪነት፣ በመልአክ ተራዳኪነት በዓረብ አገር ምድረ በዳ ጉዞ ላይ ሳሉ የፈጸሙላቸውን ድንቅ ነገር ሁሉ የሚያስረዳ ነው ። የኦሪት ዘፀአት- መጽሐፍ ሦስት ዋና፣ ዋና ክፍሎች የሚከተሉት ናቸው፡-ይኸውም፡-

1.- ከግብጽ-ባርነት-ነጻ-ወጥተው-ወደ-ሲና-ተራራ-ያደረጉትን-የበረሃ-ጉዞና እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር ቃል ኪዳን በማድረግ ፣ የሞራል መመሪያ ሕገጋትን ሁሉ ከማስጠንቀቂያ ከትምህርት ጋር ሰጥቷል።

2 በዓለም አቀፍ ደረጃ ማንኛውም ማኅበረሰብ በሚመራበት ሕግ ሁሉ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ የሚጠቀሱ መሠረታዊ ደንቦችን የሆኑ- 0ሥሩ ታላላቅ -/ትእዛዛት መጀመሪያ በጽላተ ሕግ ተቀርጸው ከተሰጡ በኋላ ዘግየት ብሎ-በዚህ መጽሐፍ-ምዕራፍ- ፳/20 ተጽፏል።

3.- እግዚአብሔር ብዙ ድንቅ ነገሮችን ባደረገላቸው መጠን ማመስገን ሲገባ-ሕዝቡ-አልፎ፡-አልፎ፡ እንዴት እንደተፈታተኑትም-ይገልግ። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ታላቅ ታሪክ ያለው የሕዝቡ ነጻ አውጪ ሆኖ የእግዚአብሔርን-ድንቅ ሥራ-ሁሉ አጥልቶ ያሳየ ነቢዩ ሙሴ ወልደ እንበረም ያላቅ የእግዚአብሔር የነበረ ነው ። በዚህ በዘፀአት መጽሐፍ የእግዚአብሔር አምልኮት የሚፈጸምባት የመጀመሪያዬቱ ቤተ መቅደስ ደብተራ ኦሪት ተብላ የምትጠራው ድንኳን የከሆነት አገልግሎት ጭምር በሰማያዊት ቤተ መቅደስ አምሳል እንዲፈጸም ሲገልጥለት ተጠንቅቆ እንዲሠራ ለሙሴ ያሳየው ራሱ እግዚአብሔር ነው (ዘፀአ 25: 22; + ዕብ 8: 5)።

ከዮሴፍ ሞት በኋላ

፩/1. በእስራኤል ልጆች ላይ የደረሰ የባርነት ጭቆና ፡

8 -12 ከዚያ በኋላ፣ ስለ መልካም ሥራው ሁሉ ዮሴፍን የማያውቅ ሌላ አዲስ ንጉሥ በግብጽ ተነሣ። ያም ንጉሥ ለሕዝቡ እንዲህ ሲል ተንከውል የሞላበት አባብ አቀረበ፣ «እነሆ፣ እነዚህ የእስራኤል ሕዝብ ቍጥር በዝታል፤ የውጭ ጠላት ቢነሣብን፣ ከዚያ ጋር ተባብረው እኛን ወግተው በማሸነፍ ከአገራችን ወጥተው እንዳይሄዱ፣ ኑ የእነርሱ ዘር እንዳይበዛ መቆጣጠሪያና መቀነሻ ዘዴ እንፍጠር»። ከዚያም ጊዜ ጀምሮ፣ ጨካኞች የሆኑ የሥራ ኃላፊዎችን (አሠሪዎችን) በእነርሱ ላይ ሾመ፤ እነዚያም የሥራ ኃላፊዎች እስራኤልን በባርነት አገዛዝ በማስጨነቅ ፊቶምና ራምሴ የተባሉትን ከተሞች የግብዕ ንጉሥ ለሆነው ለፈርዖን እንዲሠሩለት አደረጉ። ነገር ግን፣ እነርሱ ጨቁነው ባስጨነቋቸው መጠን፣ የእስራኤል ሕዝብ ቍጥር እየበዛ፣ በምድሪቱ ላይ ተስፋፍተውና ተንሰራፍተው እየበረቱ ሄዱ እንጂ ቍጥራቸው አልቀነሰም።

15-21 ዘግየት ብሎም፣ ንጉሡ ፈርዖን-ዚፖራ-ፋ-ሐ-ተ-ብለው-የሚጠሩ-አዋላጆችን-በመሾም-ከዕብራውያት ሴቶች የሚወለደውን ወንድ-ወንዳን ልጅ ሁሉ ገና ከእናቱ ማሕፀን ሲወጣ፣ ወዲያውኑ እየገደላችሁ ጣሉ» የሚል ትእዛዝ ሰጠ። አዋላጆቹ ግን እግዚአብሔርን በመፍራ ሕፃናቱን አልገደሉም። ስለዚህ፣ እግዚአብሔር ለእነዚያ አዋላጆች የተባረከ ቤተሰብ ሰጥቶ፣ እንዳይቀጣቸውም የንጉሡን ቍጣ በማብረድ ድንቅ ነገርን አደረገላቸው። 22 ንጉሥ ፈርዖን የሰጠው ሦስተኛው ትእዛዝ ደግሞ፣ ሕዝቡ ራሱ ተባብሮ ከዕብራውያን የሚወለደውን ወንድ ልጅ ሁሉ፣ እያነቁ ወደ ባሕር እንዲጥሉ የሚያስገድድ ነበር።

፪ /2. የሙሴ ልደት፣ 15-21 ሙሴ በተወለደ ጊዜ፣ መልኩ የሚያምርና የሚያሳሳ /አሳዛኝ ሕፃን መሆኑን አይታ፣ እናቱ ሦስት ወር ሙሉ ደብቃ አቆየችው። ከሦስት ወር በኋላ ግን፣ ድምፁ እየበረታ ሲሄድ ለዘለቂታ ልትሸሸገው እንደማትችል አውቃ፣ ከጉሹ-መቃ (ከደንገል) ተሠርቶ ቅጥራን (ሬንጅ) የተቀባ ሣጥን አዘጋጅታ፣ ሕፃኑን በዚያ ሣጥን ውስጥ አስተኝታ፣ በዓባይ ወንዝ ዳር በሚገኝ ጉሹ-መቃ ውስጥ በማኖር እጎቱ ማርያም ራቅ ብላ ቆማ እንድትጠብቀው አደረገች።5--10 በዚያም ጊዜ እነሆ፣ የግብጽ ንጉሥ የፈርዖን ልጅ ለመታጠብ፣ ለመዋኘትም ብላ እዚያ እንደ ደረሰች፣ ያን ሕፃን ገና ስታየው ራራችለት፣ አዘነችለትም። «ይህ

ልጅ የዕብራውያን ሴቶች እየወለዱ ከሚገባቸው ሕፃናት አንዱ መሆን አለበት አለች። በዚህ ጊዜ፣ የሕፃን እንት ማርያም ወደ ልዕልቲቱ ቀረብ ብላ፣ «እያጠባች የምታሳድግልኝ ከዕብራውያት ሴቶች አንዷቱን ላምጣልኸን?» ስትል ጠየቀች። ልዕልቲቱም ያን ሕፃን እንደ ራሱም ልጅ አድርጋ ለማሳደግ ስለራሳት፣ «አዎ አሁኑኑ ሄደኸ አምጪልኝ» አለች። ማርያምም ፈጥና ሄዳ የራሱን የሕፃኑን ወላጅ እናት ጠርታ አመጣችላት። ልዕልቲቱም፣ «ይህን ልጅ ወስደኸ አሳድጊልኝ፤ እኔም ደመወዝ እሰጥሽለሁ» አለች። እርሷም ሕፃኑን ተቀብላ በክብካቤ ሳይገኘው በጎላ፣ ወደ ቤተ-መንግሥት ወስዳ ለልዕልቲቱ አስረከበች። ልዕልቲቱም ይህ ሕፃን ከውሃ የተገኘ መሆኑን ለመግለጥ "ሙሴ" የሚል ስም አወጣችሉት። (ሙሴም በቤተ-መንግሥቱ የግብፃውያንን ጥበብ እየተማረ አደገ፤ ኃይል (ብርቱ ሰውም) ሆነ (የሐዋ 7:22። ሙሴ ሕዝቡን (ወገኖቹን) ለመጎብኘት ወጣ፤ 11-15 ሙሴ ዐርባ ዓመት-ሲሞላው፤ ሕዝቡን ሊጎብኝ ወጣ፤ እዚያም አንድ ግብፃዊ አንዱን እስራኤላዊ ሲደበድበው አየ። በዚህም ተናድዶ ግራ ቀኝ ከተመለከተ በጎላ፣ ያን ግብፃዊ በክርን አዳሽቆ ገደለውና አሸዋ ውስጥ ቀብሮት ሄደ። በማግሥቱ፣ ሙሴ እንደ ገና ሌላ ጎብኝት ለማድረግ ሲወጣ፣ ሌሎች ሁለት እስራኤላውያን እርሱ-በርሳቸው ተጣልተው ሲደባደቡ አገኛቸውና ሊገላገላቸው ቢሞክር፣ በትናንትናው ዕለት ከዚያ ግብፃዊ እጅ ያዳነው እስራኤላዊ ሰው ተቈጥቶ፣ «አንተን በእኛ ላይ ፈራጅ ዳኛ አድርጎ የሾመህ ማን ነው? ወይስ ትላንት ያንን ግብፃዊ ሰው እንደ ገደልህ እኔንም ለመግደል ትፈልጋለህ ማለት ነው?» ሲል ገላመጠው። ሙሴም የግድያው ወሬ እስከ ግብጽ ቤተ-መንግሥት የተሰማ መሆኑን አውቆ፣ ወደ ምድያም ተሰደደ። ሙሴ በምድያም ምድር፣ 15-25 ሙሴ ምድያም እንደ ደረሰ፣ እረኞች መንጋቸውን ውሃ በሚያጠጡበት ጉድጓድ አጠገብ ዕረፍት አደረገ። ወዲያውም ሰባት ልጃገረዶች ያባታቸውን በጎች እየነዱ ውኃ ለማጠጣት መጡ። እረኞቹ ግን፣ እነዚያን ልጃገረዶች አባረሩዋቸው፤ ስለዚህም፣ ሙሴ ተነሥቶ እነዚያን ልጃገረዶች ከእረኞች እጅ በማዳን የብዙ ሰው-ጉልበት-የሚጠይቀውን የውሃ-ጉድጓድ-መግጠሚያ ድንጋይ፣ ብቻውን ከፍቶ በጎቻቸውን አጠጣላቸው። ልጃገረዶቹም-ተመልሰው ሄደው የሆነውን ነገር ሁሉ ለአባታቸው ለዮቶር (ራጉኤል) ገለጡለት፤ እርሱም፣ «ያን ሰው ጥሩትና እህል-ውሃ ይቅመስ» አላቸው። ልጆቹም ሙሴን-ጠርተው አመጡትና ከአባታቸው ጋር ተዋውቆ የምድያም ኑዋሪ ሆነ፤ ዘግዮት ብሎም ዮቶር (ራጉኤል) በተለይ ሲፖራ የተባለችውን ልጅን

ለሙሴ በሚሰጡት ሰጥቶት የመጀመሪያውን ወንድ ልጅ ወለደችለት፤ እርሱን የባዕድ አገር ስደተኛ ነኝ ለማለት ገርሳም ብሎ ጠራው።

(ትርጓሜ ከዚህ ከሙሴ የሰደት ታሪክ ጋር-ፍጹም-ተመሳሳይና-አስድናቂ-የሆኑ-መንፈሳዊና፣ ማንበራ-ዊ ትምህርት የምላበት አንድ የሀገራችንም ታሪክ እንደሚከተለው ለትርጉማዊ ግንናዘሲያ በተጓዳኝ ምሳሌነት አቅርበናል፡ ርእሱ፡ "በካፋ በጎጃም ቅኔና ትርጓሜ መጻሕፍት ት/ቤት ይአሞል ነው።

—አቤቶ በካፋ በአባታቸው በአፃጸ አ.ያሱ አድያም ሰገድ ቤተ-መንግሥት መምህር ተቀጥሮላቸው ሲማሩ ቅዱሳት መጻሕፍትን የማንበብና የጸሎትም ሕይወት ነበራቸው ። በይበልጥም ድግሞ የቅኔና የትርጓሜ መጻሕፍት ትምህርት ለመቅሰም ወደ እናታቸው አገር ጎጃም ተሻግረው፣ ተዋናይ ከተባለው ከታላቁ ምሁር ደቀ መዝሙር ጋር ጓደኛዎች ሆነው በቂ ባህላዊና ብሔራዊ የአብነት ትምህርት ለመማር ጥሩ ዕድል ገጥሟቸዋል። እንደገናም በአባታቸው ባዜ አ.ያሱ አድያም ሰገድ ፈቃድ ወደ ጉንደር ተመልሰው ሥርዓተ መንግሥት በማጥናት ላይ ሳሉ ወንድሞቻቸው አቤቶ ተክለ ሃይማኖትና አቤቶ ዳዊት "የአባታችንን መንግሥት ሊወርስ ነው" በሚል ምቀቀኝነት ሊያጠፉቸው ሲዘጋጁ ልክ ሙሴ ወልደ እንበረም ወደ ምድያም አገር እንደተሰደደ፣ ተሰደው ወደ ግብጽ በረሃ ለመሄድ ወሰኑ። በገሃም ላይ ሳሉ ቋራ በረሃ ሲደርሱ በድንገተኛ የወባ በሽታ ታመው ወደቁ።

—በዚያም እሸቴ ጌታ የተባሉ የሀገር ባላባት አግኝተዋቸው ከወደቁበት በማንሳት ከየት እንደመጡ ሲጠይቁቸው በትምህርት ቤት መጠሪያ ሰማቸው "ዐጽመ ጊዮርጊስ እባላለሁ። በጉንደር የአንድ ባላባት ገበሬ ልጅ ነኝ። አባቴ ስለሚወደኝ ወንድሞቼ ተመቅኝተው ሊያጠፉኝ ስለፈለጉ ወደ ግብጽ በረሃ ለመሰደድ ፈልጌ ነው በግዞ ላይ። ያለሁት አጋቸው። እሸቴ ጌታም-አዝነውላቸው-የመጀመሪያ-ትልቋ-ልጃቸው-ምንትዋብ እንድታስታምማቸው አዘዙ። ከሕመማቸው እንደዳኑም ልክ ዮቶር ካህን ምድያም ለሙሴ ሲፖራን እንዳደረሰት፣ እሸቴ ጌታም ልጃቸውን ምንትዋብን ድረውላቸው በከፋ የቋራ ኑዋሪ መሆን ጀምረው ነበር። እንደገና ዘመዶቹን ጠይቆ ልምጣ በሚል ሰበብ ወደ ጎጃም ተሻግረው የጀመሩትን ትምህርት እንደቀጣሉ ወንድማቸው ዳዊት ሲነግሥ "ይቀናቀኑኛል" በሚል ፍርሐት ከጎጃም አስወስዶ ወሀኒ እምባ ላካቸው። ነገር ግን እግዚአብሔር ያቀደላቸው ዕድል ተሰናክሎ አልቀረም፣ የሰሜን ጉንደሩ ገዢ ደጃዝማች አምኃ አ.የሱስ ድጋፍ

ሰፊ ሆነውላቸው ከውሀኒ አምባ አውጥተው በነጭ ፈረስ ላይ ጉብ አድርገው ይዘዋቸው ሲመጡ አይቶ ሕዝቡ በታላቅ ደስታና በእልልታ ተቀብለዋቸው። አባታቸው ዓፄ ኢያሱ ባሠሩት ደብረ ብርሃን ሥላሴ ሥርዓተ ንግሥ ተፈጽሞላቸው መሲሕ ሰገድ በሚል ስመ መንግሥት የኢትዮጵያ ንጉሠ ነገሥት ለመሆን በቁ።

የኑሮ ጓደኛን በሚመለከት የክፉ ቀን ታዳጊ የሆነችላቸውን ምንትዋብን ወደ ጉንደር ቤተ መንግሥት ለማምጣት ወስነው። የቋራውን ገዢ አገርህን ለመጉብኘት ስለምመጣ ሕዝቡን አስተባብረህ ጠብቀኝ" ብለው መልእክተኛ ሰደውለት ስለነበር ዳስ አስጥሎ። ድንኳን አስተክሎ ቆያቸው። እርሳቸውም ካደረገዎቻቸው ጋር እዚያ እንደደረሱ ከባለሟላቸው ከጸሐፊ ትእዛዝ አዛዥ ሲኖዳ ጋር ብቻ በምሥጢር ተነጋግረው እርሳቸውን ይመስላል የሚባል አንድ ሰው ዙፋን ጠባቂ አድርገው። ቀድሞ በት/ቤት ይጠቀሙበት የነበረውን የተራ ስዎች ልብሰ ለብሰው ከሁለት ጋሻ ጃግሬውቻቸው ጋር በቀጥታ ወደ ባላባቱ እሸቴ ጌታ ቤት አመሩ። እሸቴ ጌታም ንጉሠ ነገሥት መሆናቸውን ሳያውቁ በዚያ ቀድሞ በሚያውቁት የት/ቤት መጠሪያ ስማቸው "ዐጽመ ጊዮርጊስ ! እንኳን ደሀና መጣህ። ሁላችንም ተጨንቀን። ሚስትህ ምንትዋብም በብርቱ እያዘነች ስንጠብቅህ ነበር። እንግዲህ እናንተ እዚህ ዕረፍት አድርጋችሁ ፣ ተጫወቱ። እኔ ግን ታላቁ የኢትዮጵያ ንጉሠ ነገሥት ዓፄ በካፋ አገሪን ሊጉቡኙ ስለመጡ ለማስተናገድ ወደርሳቸው መሄድ አለብኝ" አሉ።

ዐጽመ ጊዮርጊስም "ታዲያ ምን አለ እኛስ ከርስም ጋር አብረን ሄደን አቀባበል ብናደርግላቸው?" አሉ። እሸቴ ጌታም ደስ ብሏቸው "እኔም እንዳይደክምህ ብዬ ነው እንጂ አብረን ብንሄድማ ደስታውን አልችለውም። እንዳውም ለንጉሠ ነገሥቱ ለዓፄ በካፋ ቅኔ ታብረኩትላቸዋለሁ" አሉ። ከዚህ በኋላ ምንትዋብ ለንጉሠ ነገሥቱ የሚቀርብ ማለፊያ ልዩ ምግብ በመሰባ ወርቅ ተሸክማ እፊት፣ እፊት ቀድማ እየመራች፣ ተከታትለው ንጉሠ ወዳሪፋቡት ድንኳን ሄዱ። አዛዥ ሲኖዳ በካፋንና ምንትዋብን ለይተው ወደ እልፍኝ አሰገቧቸው። እሸቴ ጌታም ወደ ድንኳኑ አዳራሽ ገብተው ከመኳንንቱ ጋር እንዲቀመጡ ተደረገ። ወደ እልፍኝም እንደገቡ በካፋ የተራ ሰው ልብሳቸውን ለውጠው ልብሰ መንግሥት መልበስ ጀመሩ። የምንትዋብንም እጅ ይዘው "ደስ ብሎኛል፣ ደስ ይበልሽ! አይዞሽ ጳንግዲህ አትፍራ፣ አትደንግጩ፣ የኢትዮጵያ ንጉሠ ነገሥት ዓፄ በካፋ

ማለት እኔ ነኝ። ካሁን በኋላ እንቺም ንግሥት ነሽ። ይህን ልብሰ መንግሥት ልበሽና ሕዝቡ ወዳለበት አዳራሽ እንገባለን" ሲሏት ደንግጣ ሰመመን ወሰዳት። አልባሾች በማበረታታት እያፀናኑ አልብላዋት በዓፄ በካፋ ቀኝ ነገ-ሆና-በሙሽርነት ወደ ድንኳኑ አዳራሽ ሲገቡ እልልታው ቀለጠ። ጭብጨባው አስተጋግ። ወዲያውኑ በሥርዓተ ተክሊል ጋብቻቸው ተፈጸመ! በታላቅ ተደላ ደስታ አድረው። በማግሥቱ በታላቅ ክብር ታጅበው። ግርማ ለብሰው። ግርማ ተጉናጽፈው በሆታና በእልልታ ታጅበው ወደ ጉንደር ቤተ መንግሥታቸው ተመለሱ። የእግዚአብሔር ቅዱስ ፈቃድ ያለበት ይህ ሁሉ ታሪካዊ ድንቅ ሥራ እኛና ልጆቻችንም ሁሉ ልንማርበትና ልንመከርበት የተጻፈ ስለሆነ፣ የዚህ ድንቅ ሥራ ባለቤት የሆነ የኢያው አምላካችን ቅዱስ ስም የተመሰገን ይሁን፣ አሜን!

23-25፡-ክዚያ-በጊላ፣ የግብጽ-ንጉሥ-ፊርዖን-መሞቱ-ተነገረ። የእስራኤል-ሕዝብ- ግን፣ አሁንም በከባድ የባርነት አገዛዝ ቀንበር-ሥር ነበሩ። እግዚአብሔር ጨክታቸውን ሰማ፣ ጭንቀታቸውን አየ፣ ከአብርሃም፣ ከይስሐቅና ከያሌቆብ-ጋር የገባውንም-ቃል-ኪዳን አሰበ።

፫ /3. የመሴ መጠራት፣ 12-25 እነሆ፣ ሙሴ የምድያም ካህን የሆነውን የዮቶርን በጎች ይጠብቅ ነበር። መንጋውንም እየነዳ የእግዚአብሔር ተራራ ተብሎ ወደሚጠራው ወደ ኮሬብ (ሲና) ጥግ ደረሰ። እዚያም፣ የእግዚአብሔር-መልአክ በእሳት ነበልባል በተቀጣጠለ የቀጥቋጦ ሐመልማ ውስጥ ሀኖ ታየው። ቀጥቋጦው በእሳት ተያይዞ ሳለ፣ ነበልባል ሐመልማሉ-ን-ሳያቃጥለው፣ ሐመልማሉም- ነበልባሉ-ን-ሳያጠፋው-በመቅረቱ-ተገረመ። እግዚአብሔርም ሙሴን፣ «የቆምከባት ምድር የተቀደሰች ናትና፣ ጫማህን አውልቅ» አለው።

(ትርጓሜ፡ ነበልባሉ ከሐመልማሉ ጋር ተዋሕዶ ፣ ተቀጣጥሎ እያለ ቅጠሉ ሳይቃጠል መታየቱ፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ የሆኑ እስራኤል በግብጽ የባርነት አገዛዝ ሥር ሳሉ፣ መከራው ዝግግላቸው እንጂ፣ እስከ መጨረሻው ድረስ ያሳጠፋቸው መሆኑን ያሳያል። አንድም፣ ነበልባል የመለኮት፣ ሐመልማል ወይም እፀ-ጳጳስ የቡርክት የቅድስት ድንግል ማርያም ሥጋ ምሳሌ ነው። ሐመልማል ከነበልባል ተዋሕዶ ሳይቃጠል መታየቱ የድንግል ማርያም ሥጋ በመለኮት እሳት አለመቃጠሉን ያመለክታል ማለት ነው። አንድም ደብረ ሲና የቤተ ክርስቲያን ምሳሌ ናት። የቆምከባት ምድር የተቀደሰች ስለሆነች፣ ጫማህን አውልቅ" ተብሎ እንደተጻፈ በተለይ ወደ እኛ ኦርቶዶክሳዊት

ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ጫማን አውልቆ መግባት የተለምደውም ይህን ቃል መመሪያ በማድረግ ነው። አንድም በዚህ በጫማ አንጻር ቂምብቀልን ቅናት ተንኮልን ምቀኝነትን ከልብ ሠኮና አውልቆ መጣል ይገባል ተብሎ ተተርጉሟል።)

6 ከዚያም በመቀጠል እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፣ «እነሆ፣ እኔ የአባትህ-የአብርሃም-አምላክ፣ የይስሐቅ-አምላክ፣ የያዕቆብም-አምላክ-ነኝ፤ በግብጽ የሚኖሩ የሕዝቤን የእስራኤልን-ጩኸት-ሁሉ-በአውነት-ሰምቻለሁ፤ ጸ-ስለዚህም ላድናቸው ወርጸለሁ፤ ግብፃውያን በእነርሱ ላይ ያደረሱባቸውን ግፍና ጭቁና ተመልክቻለሁ፤ ስለዚህም፣ ልታደግቸውና ከዚያች አገር ላውጣቸው ስለ ወሰንኩ፣ እነርሱን ነጻ ታወጣ ዘንድ አንተን ወደ ግብፅ ንጉሥ ወደ ፊርዖን እልክሃለሁ። ለአባቶቻቸው ለአብርሃም፣ ለይስሐቅና ለያዕቆብ የሰጠኋቸውን የተስፋ ቃል (ኪዳን) በማሰብ ከዚያ የባርነት አገዛዝ ነጻ አውጥቼ ማርና ወተት የሚፈስባትን ለምለም ምድር (ከነዓንን) አወርሳቸዋለሁ ።»።

13-14 ሙሴ ወደ ግብፅ ሄዶ ያን ሕዝብ ነጻ ማውጣት ከእርሱ አቅም በላይ መሆኑን ገለጠ፤ እግዚአብሔር ግን፣ እርሱን ለመላክ ስለ ወሰነ፣ « ታዲያ ማን ላክኝ ብዬ ልንገራቸው?» ሲል ሙሴ ጠየቀ። እግዚአብሔርም «ዘሀሎ ወይሄሎ የነበረ፣ ያለና የሚኖር ተብሎ የሚጠራ አምላክ ልኮኛል

ብለህ ትነግራቸዋለህ» አለው። (ትርጉሜ፡ ሙሴስ የዋህ እምነቱ ሙደቁቀ አስራኤል = ሙሴ ከእስራኤል ልጆች ሁሉ የተለየ የዋህና ትሑት ሰው ነበር" ተብሎ እንደተጻፈ (ዘኁልቶ 12:3፡ የእግዚአብሔር ሰው ሙሴ ለዚህ ታላቅ የነጻ አውጪነት ተግባር እንዲመረጥ ያደረገው ይኸው የዋህነቱና ትሑትናው ነው። እግዚአብሔር ደግሞ ትሑታንና የዋህን ስዎችን ይወዳል። ለምሳሌ በእስራኤል ሕዝብ መካከል ከነበሩት የዋህን /ትሑትን ስዎች መካከል እንዲ ንቢዩ ዮናስ ነበር። ውደ ነነዌ ሂድና ያች አግር እንዳትጠፋ ሕዝቡ በንስሐ ወደ እኔ እንድመለሱ አስተምራቸው " ብሎ አዘዘው። የዋህ ዮናስ ግን ወደ ዚያች አግር መሄድ ስላልፈለገ እግዚአብሔር የማያየው መሰሎት በሹልክታ ወደ ጠርሴስ /ኦስፔይን ለመኮብልል ውስጥ፣ ገንዘብ በመክፈል መርከብ ላይ ተሣፈረ። እግዚአብሔር ግን ያንን የዋህ ሰው መላክ ስለፈለገ ሳይወድ በግዱ በዓሣ አንበሪ ተውጦ ነነዌ እንዲደርስ አድርጎታል። ሙሴም እንደዚህ አንደበተ ርቱፅ ብለመሆኑ ወደ ግብጽ ፊርዖን መሄድ አልፈለገም ነበርና ብዙ ምክንያት ቢያቀርብም እግዚአብሔር አልተቀበለለትም። ያለው ምርጫ

ታዛዥ ሆኖ መገኘትና ጉዞውን ለመቀጠል መዘጋጀት ብቻ ነበር። ሌላውን ነገር ሁሉ ባለቤቱ እግዚአብሔር አታንቶለት የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከግብጽ ባርነት ነጻ ማውጣት ችሏል። የዘሀሎት መጽሐፍ ይህን የእግዚአብሔርን ድንቅ ሥራ ሁሉ የምናይበት ነው። ብፁዓን የዋህነ ልብ =ልብ የዋህን ብፁዓን ናችው ብሎ የተናገረ እምልክችን መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ እንደ የዋህነ ነቢያት እንደ ሙሴና እንደ ዮናስ ንጹሕ ልብ ፈጥሮልን የማስተዋልን ጥበብ እንዲሰጠን ቅዱስ ፈቃድ ይሁንልን። አሜን !)

፬-4. እግዚአብሔር ለሙሴ የሰጠው ሁለት ምልክቶች፤

1-7 እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት፣ ሙሴ በእጁ የያዛትን በትር መሬት ላይ ሲጥላት ተለውጣ እባብ ሆነች፤ ጅራትዋን ይዞ ሲያነግትም ደግሞ ወደ በትርነትዋ ተመለሰች። ቀጥሎም፣ "እጅህን በብብትህ ውስጥ አድርግ" አለውና መልሶ ሲያወጣው በለምጽ እንደ በረዶ ነጭ ሆኖ ታየው። እንደ ገና አስገብቶ ሲያወጣው ደግሞ ተመልሶ እንደ ቀድሞው ጤናማ ሆነለት። እነዚህን ሁለት ምልክቶች በግብፅ ንጉሥ በፊርዖን ፊት ማሳየት እንደሚችል እግዚአብሔር ለሙሴ ነገረው።

(ትርጉሜ፡ በምስጢረ ሥጋጭ ትምህርት እግዚአብሔር ወልድ የሰውን ሥጋ በመዋሐድ፣ ፍጹም ሰው ፍጹም አምላክ ሆነ ስንል፣ እንደ ሙሴ በትር የመለወጥ ጉዳይ ስላልሆነ ያለመለወጥ (እንበለውላለን)-መሆኑን-የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት-ታስተምራሉ።

17 ሙሴም፡ «ይታ ሆይ፣ እነሆ አሁን ስናገር አንተ ራስህ እንደምትሰማኝ፣ እንደበቴ የቀና ሰው አይደለሁም፣ ድዳ ነኝ፣ ታዲያ እንዴት አድርጌ ማሳመን እችላለሁ?» ሲል ጠየቀ። እግዚአብሔር ግን፣ ሙሴን እንዲህ አለው፤ «ለሰው ሁሉ፣ እንደበትን የፈጠረ ማን ነው? ድዳነትስ የሚመጣ ከየት ነው?! ከእኔ ዘንድ አይደለምን? ካስፈለገ ወንድምህ አርን አስተርጓሚ ይሁንልህ» አለው። 27፡ከዚያም በኋላ፣ አርን ከግብፅ መጥቶ ሁለቱም ወንድማማቾች የእግዚአብሔር ተራራ ተብሎ በሚጠራው በኮራብ ተገናኝተው ስለ ተልእኮቻቸው አፈጻጸም መነጋገር ጀመሩ። (አርን ክራምሴ ከምድያም ሙሴ-ተራከቡ በደብረ ሥላሴ "እንዲሉ) ።

፭ /5. ሙሴና አርን በግብጽ ንጉሥ ፊት ቀረቡ፡

1-2 ሙሴና አርን ወደ ግብጽ ንጉሥ ፊርዖን ፊት ቀርበው፣ «የእስራኤል አምላክ የሆነ እግዚአብሔር፣ ሕዝቤን እስራኤልን ልቀቅ! ብሎሃል» አሉት።

ፈርዖን ግን፣ በቀጣ መንፈስ ተሞልቶ እግዚአብሔርን አላውቅም፤ ባረዖዬን አስራኤልንም አልለቅም። እናንተ ሙሴና አሮን ይህን ሕዝብ ለምን በከንቱ ሥራ ታስፍራቱታላችሁ?" አለ።

፮ /6. እግዚአብሔርም ሙሴንና አሮንን እንዲህ አላቸው:- "የግብጽ ንግሥ ፈርዖን እንዲህ እንዳመፀ አይቀርም። ሕዝቤን እንዲለቅ በኃይል አስገድደዋለሁ። "እገራን ለቃችሁ ውጡልኝ" ብሎ እንዲወተውት አደርገዋለሁ። እኔ እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ አምላክ መሆኔን አሳውቀዋለሁ። እንዲሁም ከዚህ በፊት ለአብርሃም፣ ለይስሐቅና ለያዕቆብ ፣ እግዚአብሔር (ኤሎሃም-ሁሉን ቻይ) ተብሎ በሚጠራው ስሜ-ተገልጫላለሁ።-ያህዌ በተሰኘው ቅዱስ ስሜ ግን አልተገላጥሁላቸውም። የሙሴና የአሮን ትውልድ 14 -21 የሙሴና አሮን ትውልዳቸው ከነገደ ሴዊ ሲሆን-አባታቸው እንበረም።እታቸው-ኢዮካብድ-(ዮኬቤድ)-ይባላ (ዘኁል 26: 9) ። 23 የአሮን ሚስት ኤልሳቤጥ ወለተ አሚናዳብ ናዳብን፣ አዩድን፣ አልዓዛርንና ኢታምርን ወለደችሉት።

፯ /7. ሙሴ የመናገር ችሎታው ያልተሟላ መሆኑን ደጋግሞ በመግለጡ ምክንያት እግዚአብሔር እንዲህ አለው፡ "እነሆ እኔ አንተን ለፈርዖን አምላክ አድርጓልህ። ወንድምህ አሮንም ነቢይ ይሁንልህ"። በፈርዖን ፊት ቀርበው መነጋገር በጀመሩ ጊዜ ሙሴ የሰማኒያ፣ አሮን ድግም የሰማኒያ ሦስት ዓምት ስዎች ነበሩ። ከታዩት ሁለት ምልክቶች አንዱ የአሮን በትር ወደ እባብነት ተለወጠች።-13 አሮን በትሩን መሬት ላይ ሲጥላት ተለውጣ እባብ ሆነች። የግብጽ መተታኞችና አስማተኞች ጠቢባንም በትርቻቸውን መሬት ላይ ጥለው በአስማት ወደ እባብነት እንዲለወጡ አደረጉ።-ነገር ግን ወደ እባብነት የተለወጠች የአሮን በትር አስማተኞች በመተት ወደ እባብነት የለወጧቸውን በትርች ሁሉ ለቃቅማዎ ሞገቻቸው።-ነገሥ ለፈርዖንም አስማተኞቹም ተመሳሳይ ድርጊት በመፈጸማቸው በነርሱ ጥበብ ተማምኖ ልቡን በማደንደን እንደገና እምቢተኝነትን ገለጠ። ሁለተኛ ሙሴ እጁን ወደ ብብቱ አስገብቶ ሲያወጠው ወደ ለምጽኑት ተለወጠ ነበር። እንደግና አስገብቶ ሲያወጣው ደሀና ሆነ። **(ትርጓሜው፡ ሙሴ እጁን ወደ ብብቱ ሲያስገባው ለምጽ የወረሰው መሆኑ የእስራኤል ልጆች ግብጽ ገብተው ሲኖሩ መክራ ላይ መውደቃቸውን ያሳይና እጁን ከብብቱ ሲያወጣው ጤነማ መሆኑ ከግብጽ ባርነት ነጻ ሲወጡ ያገኙትን ደሀንነት**

ያመለክታል። ሙሴንና አሮንን ከተፈታተኛቸው ዋና፣ ዋናዎቹ አስማተኞች መሐል በተለይ ኢዮኔስና ኢዮንቤሬስ የሚባሉ እንደነበሩ ተጽፏል (2 ምጢሞ 3: 8)። ካሁን በኋላ ደግሞ እግዚአብሔር በግብጽ ላይ ሊያግጣው ያቀደው ዘጠኝ መቅዋፍት፣ በሥረኛ ሞተ በከፍር፣ በሥራ አንደኛ ስጥመት አፈጸጸው እንደሚከተለው ነበር።)

፳/8: የግብጽ ምድር በእንቁራራት/ነገሥታት ተወረረች (2ኛ መቅዋፍት).

1-7. አሮን በትሩን በዘረጋ ጊዜ የንጉሥነቱ(የእንቁራራት) መንጋ ወጥቶ የፈርዖን ቤተ መንግሥትና የመኪንንቱም ቤቶች ሁሉ፣ ምድጃዎችና የቡሆ ዕቃዎች ሁሉ በእንቁራራት ተሞሉ። አሮን እጁን ዘርግቶ የምድሩን ትቢያ በበትሩ በመታ ጊዜ እንደ ተርብ የሚናደድ ቅማል በምድሪቱ ላይ እንደ አሸንፏል (3ኛ መቅዋፍት) . ። ሰውንና እንስሳቱን ሁሉ የሚያሳክክ ተባይ ተነግባቸው። የግብጽ ጠቢባንም ሁሉ በቅማል ተበልተው ከሕዝቡ ጋር አብረው በማክክ ስለተሸነፉ "ዘለ አጽባዕተ እግዚአብሔር=ይህስ የእግዚአብሔር ጣት ነው" አሉ። 20:24 የተቈናጣጭ ዝንብ መንጋ አነግሥ።አጅግ አስፈሪ ሆኖ ታይቶ ነበር ።

፱ /9. አስቃቂ የክብት በሽታ (4ኛ መቅዋፍት) ፤ 1-7 በአገሪቱ እንስሳት ላይ የደረሰው የክብት እልቂት እጅግ የሚያሰቅቅ ሆነ። (5ኛ መቅዋፍት). በጉንጅ የሚመስል አስቃቂ ቍስል ሕዝቡን አሳደፈ። (6ኛ መቅዋፍት)። 8-12 እሳት ከበረዶ ጋር ተቀላቅሎ ዘነመ፤

13-15 ምድሪቱ በመብረቅ ታረሰች፤ በነጉድንድ ድምፅ ተናወጠች፤ ሰውም እንስሳም በበረዶ አለቀ፤ ሰብሉም ሁሉ ወደመ። 7ኛ መቅዋፍት / ሻሀኝ ፣ በጉንጅ የሚባል ቍስል በእንስሳት ላይ ወጣ።

1 /10. ከእግዚአብሔር ታዝዞ የመጣ የአንበሳ መንጋ (8ኛ መቅዋፍት)፡-21-28 ግር- ቅጠሉንና-ሰብሉን፣ አዝርዕትና አትክልቱን ሁሉ፣ የደኑንም ዛፍ፣ ጭምር መድምዶ ጋጠው (አጠፋው)። (9ኛ መቅዋፍት)። ድቅድቅ ጨለማ፣ በግብፅ ምድር ለምስት ቀን ያህል ሕዝብ እርስ በርሱ መተያየት ያልቻለበት፣ በእጅ የሚዳሰስ የሚመስል ድቅድቅ ጨለማ፣ ከእግዚአብሔር ታዝዞ ሸፈናቸው። እስራኤላውያን በሚኖሩባት ምድር ግን ብርሃን ነበር። ያም ጥቅጥቅ ያለ አስፈሪ ጽልመት (ጨለማ) ፍርሃትንና ሽብርን ያስከተለ ቢሆንም፣ የፈርዖን ልብ ግን ገና እንደ ደነደነ ነበር። ስለዚህም ሙሴን፣ ሕይወቱ ወጣ፣ ከአሁን በኋላ ዳግመኛ ፊቱን

ለማየት አይፈቀድልህም» አለው። ሙሴም፣ «አዎን፤ በእውነት አንተን የማላይበት ጊዜ ይመጣል» ሲል መለሰለት። (አነጋገሩም ውስጡ ወይራ ሆኖ፣ ከነጭርሱ ለመጥፋት ተቃርበሃል ማለቱ ነበር) ።

፲፩ /11: 10ኛ ሞተ በኩር ወይም የመጀመሪያ ሆነው የተወለዱ ልጆች አልቂት ታወጀ፤ የዘጠኙ መቅሠፍት አመጣጥ እዚህ ላይ ከተፈጸመ በኋላ፣ በግብፅ ምድር ከሰው ጀምሮ እስከ እንስሳና አዕዋፍም ጭምር፣ በኩር ወይም የመጀመሪያ ሆኖ የተወለደው ሁሉ እንደሚሞት ሙሴ አስጠነቀቀ።

፲፪ /12 ሞተ በኩር ።43-47 ሞተ በኩር የተባለው አልቂት የእግዚአብሔር ሕዝብ ተብለው ወደሚጠፉት ወደ እስራኤል ልጆች ቤት ሳይገባ፣ አልፎ መሄዱ ፋሲካ (Passover) ተብሎ ተጠራ። ይህም የሞተ በኩር አደጋ አልፎ እንዲሄድ ለማድረግ፣ እያንዳንዱ ቤተ-ሰብ አንድ ዓመት የሆነውን የበግ ወይም የፍየል ጠቦት (ቀንዱ ያልከረከረውን፣ ጥፍሩ ያልዘረዘረውን፣ ጠጉሩ ያላረረውን) መርጦ ማረድና ደሙን ተቀብሎ በየቤቱ ደጃፍ መቃንና ጉብን ላ-መቀባትና እንዳለበት ታወጀ /ተነገረ። ይህም ዕለት እስራኤል ከግብጽ ባርነት ነጻ የወጡበት ታላቅ የተድላ የደስታ ቀን በመሆኑ፣ ፋሲካ ተብሎ ተጠራ። ሕዝቡ ሰባት ቀን ሙሉ እርሾ ያልነካውና ያልጠነ ቂጣ እንዲበሉ ትእዛዝ ተሰጠ። 46 ። የፋሲካውን ጠቦት ሥጋውን ጠብሰው፣ ጫማቸውን ሳያወልቁ በትራቸውን እንደ ያዙ፣ በችኮላ እንዲመገቡት ታዘዘዋል። ይኸውም ከግብጽ ምድር የወጡበትን አጣዳፊ ጊዜ ለማስታወስ ሥርዓት ሆኖ እንዲታሰብ ታወጀ። "ኢትሰብሩ ዐዕሞ-ለበግዕ= የጠቦቱንም-አጥንቱን አትስበሩት" ተብሎ ተነገራቸው በመጨረሻም ከንጉሡ አልጋ ወራሽ ጀምሮ እስከ መጨረሻው ድሃ የሰው

እራሳ የሌለበት ቤት ከቶ አልነበረም። (ትርጓሜ፡ የበግ-ጠቦት የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ የተባለ የክርስቶስ ምሳሌ ነው። (ዮሐ. 1: 54) ለቤዛ ዓለም ዘፀ ቀራንዮ በተባለው ቦታ በመስቀል ላይ ከመስቀሉ ላምንት ያህል ቀደም ብሎ፣ ወደ ይሁዳ ምድር መሄድን ትቶ ኤፍሬም ተብላ ወደምትጠራ ትንሽ ከተማ ሄዶ መቄዶቱን የፋሲካው ጠቦት ለእርድ በመዘጋጀት ተጠብቆ ይኖር እንደ ነበር፣ እርሱም ለሞት መዘጋጀቱን ያሳያል (ዮሐ 11:54) ። አጥንቱን አትስበሩት የተባለበት -ምክንያት -ይታ -ከክፉ- አድራጊዎች-ጋር- በተሰቀለ ጊዜ የሌሎችን ወንጌዎች- ጭን-ጭናቸውን -ሰብረው-

አስከሬናቸውን ሲያወርዱ-የርሱን-ዐዕም አለመስበራቸውን-ያመለክታል- (ዮሐ. 19: 33)። በመሠረቱ የእስራኤል ሕዝብ በግብጽ ምድር የኖሩበት ዘመን ሁለት መቶ አሥራ አምስት ዓመት ብቻ ሲሆን፣ እዚህ ላይ (ዘፀ 12: 40) ዐራት መቶ ሠላሳ ዓመት ተብሎ የተጻፈበት ምክንያት አብርሃም ከተጠራበት ጊዜ ጀምሮ ያለውን ዘመን በመቀጠር ነው። ይህንንም ሐዋርያው ቅ/ ጳውሎስ ለገላትያ ምእመናን በጻፈው መልእክቱ እንደ ገለጠው፣ «የተሰፋው ቃል ከተነገረ ዐራት መቶ ሠላሳ ዓመት በኋላ የተሰጠው ሕግ፣ አስቀድሞ በእግዚአብሔር የተረጋገጠውን የተሰፋ ቃል መሻር አይችልም» ይላል (ገላ 3: 15-17)። እዚህ ላይ ግእዙም ወንድራቸው ለደቂቀ እስራኤል ዘነበሩ ምድረ ግብጽ ወምድረ ከነዓን እሙንቱሂ ወአበዊሆም ዐርባዕቱ ምዕት ወሠላሳ ዓመት "የሚል ገጸ ንባብ ስላለው ለዚህ ትርጉማዊ አባባል አስተዋዕኦ አለው።)

የእግዚአብሔር ሕዝብ የግብጽን ምድር ለቀው ወጡ (1 6)

ልክ በምዕ 6: 2 እግዚአብሔር እንደ ተናገረ፣ እነሆ፣ ንጉሡ ፈርዖንና የግብጽ- ሕዝብ- እስራኤላውያንን፣ "እባካችሁ-አገራችንን-ለቃችሁ- ውጡልን። አታስፈጁን፣ የፈለጋችሁትን ሀብት- ንብረት ሁሉ ውሰዱ።" እያሉ መወትወት ጀመሩ። እስራኤላውያን የወርቅና የብር ጌጣጌጥ፣ እንዲሁም ልብስና ገንዘብም ጭምር፣ የፈለጉትን ሁሉ በጠየቁ ጊዜ፣ ግብጻውያን የጆሮ ጉትቻና የአንገት ሐብል፣ የጣት ቀለበት ሳይቀር እያወለቁ ይሰጧቸው ዘንድ እግዚአብሔር የሕዝቡን ልብ ሁሉ አራቶላቸው ነበር። 36- 37 :ያም ሁሉ ስጦታ፣ በባርነት ላገለገሉበት ዋጋ እንደ ካሣ ሆኖ የሚቁጠር ነበር። ሌቶችና ልጆች ሳይቁጠሩ፣ ተመዝግበው ጉዞ የጀመሩት ድምር 600,000 ስድስት መቶ ሺህ ነበር።

፲፫ /13. በኩር የሆነ ሁሉ ለእግዚአብሔር የተለየ እንዲሆን ታዘዘ።

1-2 በግብጻውያን ላይ የደረሰውን የበኩር ልጆች አልቂት ለማስታወስ፣ ከእስራኤል ሕዝብም ሆነ ከእንስሳ፣ በኩር ሆኖ የሚወለድ ሁሉ፣ ለእግዚአብሔር ተለይቶ የተቀደሰ እንዲሆን ታወጀ። የሕዝቡ የበረሃ ጉዞ አመራር፣ 17-19 እግዚአብሔር ሕዝቡን ከግብጽ የባርነት አገዛዝ ነጻ ካወጣ በኋላ፣ ቅርብ ከሆነው ጥግ-ጥጉንብን በፍልስጥ ኤም የባሕር ጠረፍ በኩል ሳይሆን፣ ዙሪያ ጥምጥም በሆነው በዋናው

የበረሃ መንገድ፣ ወደ ቀይ ባሕር አቅጣጫ መራቸው። ጉዞአቸውም ልክ ለጦርነት እንደ ተዘጋጁ (እንደ ተሠለፉ) ዓይነት ሆነው ነበር። በነብዛቸውና በገቡለት ቃለ-መላላም መሠረት፣ የዮሴፍን ዐዕም (አስከራን) ይዘው ተጓዙ። እግዚአብሔር ራሱ ከቀን ሐሩር ለመጠበቅ ቀን እንደ ደመና፣ ጨለማንም ለማስወገድ ሌሊት እንደ ብርሃን ምሰሶ (ዓምድ) ሆኖ ይመራቸው ነበር እግዚአብሔር አምላክ ሕዝቡን ቅርብ በሆነው በባብ ኤል-መንደብ ማሳለፍ ሲችል፣ ዙሪያ-ጥምጥም-በሆነ-የበረሃ-መንገድ-ወደ-ባሕረ-ኤርትራ- (ቀይ-ባሕር) በማምራቱ ብዙ ደክሙ።

(ትርጓሜ፡ ይህም በክርስቶስ የሚያምኑ እስራኤል-ዘንፍስ ተብለው የሚጠሩ ምእመናን) ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት የሚችሉት በባብ ገድልና ትሩፋት። በፊተናም-ውስጥ-በማለፍ-መሆኑን-ያመለክታል (ዮሐዋ-ሥ 14:22)

፲፬ /14 እስራኤላውያን ቀይ ባሕር ተከፍሎላቸው ተሻገሩ።

21--22 እግዚአብሔር እንዳዘዘው ሙሴ በትሩን በኤርትራ በባሕሩ ላይ ሲዘረጋ ባሕሩ ከሁለት ተከፍሎላቸው ውኃው ወደ ኃላ ተመለሰና በግራና በቀኝ እንደ ግድግዳ ቆመ።-የእስራኤልም-ሕዝብ-በደረቅ ምድር ተሻገሩ። በዚያም ጊዜ፣ የግብጽ ንጉሥ ፊርዖን፣ እስራኤል አገሩን ለቀው መውጣታቸውን ሲያይ፣ እንደ ገና ቁጭቶት ሠራዊቱን በማስከተት፣ በስድስት መቶ-ሠረገላና በብዙ ፈረሰኞች ታጅቦ፣ ወደ ቀይ ባሕር አመራ። የእግዚአብሔር ሕዝብ ከተሻገሩ በኃላ ፊርዖንና ሠራዊቱ ከሁለት ተከፍሎ እንደ ግድግዳ በቆመውም ውሃ መካከል ለማለፍ ተዘጋጁ።

በግብጻውያን ላይ የደረሰ ስጥመት፡ እግዚአብሔር ሙሴን፣ «በትርህን በባሕሩ ላይ ዘርጋ» አለው። ሙሴም በትሩን ሲዘረጋ፣ በቀኝና በግራ እንደ ግድግዳ ቆሞ የነበረው ውኃ፣ በግብጽ ንጉሥ ፊርዖንና በሠራዊቱ ላይ ተከነበለ፤ ያም ሁሉ ሠራዊት ከነሠረገላውና ከፈረሰኞቹ ጋር ሰጠመ። የእስራኤል ሕዝብ ሁሉ የእግዚአብሔርን ድንቅ ሥራ አይተው ያዳናቸውን እግዚአብሔርን አመሰገኑ።

፲፮ /15 የሙሴ መዝሙር ፫ የነቢዮቱም ማርያም ማኅሌት (ዘፈን)፣ በክብር ክፍ ብሏልና ለእግዚአብሔር እዘምራለሁ።-ሕዝብህን ርስትህ በሆነው ተራራ ላይ ትከላቸው፤ ይህ ተራራ ማደሪያህ ይሆን ዘንድ አነተ የመረጥኸው ቤተ-መቅደስህ ነውና። 9:-21 የሙሴና የሐሮን እግት የሆነችው ነቢዮቱ ማርያም ከበርዋን አነሣች፤ ሌሎችም ሴቶች አታም እየሙቱ፣ ማርያም በዝማሬ-አውራጅ ሆናላቸው እንዲህ አለች፤ «ፈረሶንና ፈረሰኛውን

አሸቀንጥሮ ለጣለውና መለባቸው ግርማን በተሞላ ሁኔታ ድልን ለተገናዕፈ አምላካችን ለእግዚአብሔር ዘምሩ።-ሌሎችም ሴቶች ከእርስዎ ጋር አሸበሸቡ።

እግዚአብሔር መራራውን ውሃ አጣፈጠ።

22-26 እግዚአብሔር ለሙሴ አንድ እንጨት አሳየው። እርሱንም ወስዶ በመራራው ውሃ ላይ ጣለው፤ መራራ የነበረውም ውኃ ወደ ጣፋጭነት ተለወጠ። እግዚአብሔርም፣ «ትእዛዜን ብትፈጽሙ፣ እንደዚህ ውኃ ፈዋሻችሁ እኔ ነኝ» አለ። 27 የእስራኤል ሕዝብ ከዚያ አልፈው፣ አሥራ ኹለት የውሃ ምንጮችና ሰባ ኹለት የቴምር ዛፎች ወዳሉበት ቦታ ደረሱ።

(ትርጓሜ፡ እነዚያ በሥራ ሁለት የውሃ ምንጮች በተለይ ኪዳን ዘመን የ12ቱ ነገደ እስራኤል፡ 72ቱ የቴምር ዛፎችም የሰባው ሊቃናት ምሳሌውች ነበሩ። በዘመን ሐዲስ ኪዳን ግን 12ቱ የውኃ ምንጮች የ12ቱ ሐዋርያት፡ 72ት የቴምር ዛፎች የሰባ ሁለቱ አርዳእት ምሳሌዎች ናቸው (ማቴ 10: 14+ ሉቃ 10: 1) ።

፲፯ /16፡- እግዚአብሔር-ከደመና-ያዘነመው መና።

13--20 ሥጋ እንዳያምራቸው በምሽት ጊዜ የድርጭት መንጋ መጥቶ ሠፈሩን ሸፈነው።-በማለጃም ደግሞ፣ በሠፈሩ ጤዛ ነበር። ጤዛው ከረገፈ በኃላም፣ ደቃቅ የሆነ ነገር ታየ።-አመዳይ ይመስል ነበር። ሕዝቡም፣ «መና» አሉት። በዕብራይስጥ፣ «ይህ ምንድን ነው?» ማለት ነው። ሙሴም ለሕዝቡ እንዲህ አለ፤ «ይህ እንድትመገቡት-ከእግዚአብሔር የተሰጣችሁ-ሲላይ-ነው።-እግዚአብሔርም እንዲህ ብሎ አዘዘል ሕያንዳንዱ ሰው በቤተ-ሰቡ ልክ ይሰብስብ፤ አንድ ሰው አንድ ጎሞር (መሥፈሪያ) ይውሰድ። ነገር ግን፣ እያንዳንዱ አብዛቱ፣ ሌላው አሳንሶ ሰብስቦ ነበር፤ ሲሠፈር ግን፣ ጥቂት የሰበሰቡ አልገደለበትም፤ ብዙም የሰበሰቡ አልተረፈውም። እንዲሁም ሙሴ የሰጣቸውን ትእዛዝ ባለመከተል፣ ከዚያው መና ለነገ ይሆናል ብለው አስተርፈው ያላደሩ ነበሩ፤ በማግሥቱ ሲታይ ግን፣ ተልቶ-ተበላሸቱ ተገኘ። ለሰንበት ቀን አትርፈው ያላደሩት ግን አልተበላሸባቸውም። አንዳንድ ሰዎች በሰንበት ቀን ለመሰብሰብ ወጡ፤ ነገር ግን መና አልተገኘም። ያ መና መልኩ ነጭ ሆኖ የድንብላል ፍሬ የሚመስል ሲሆን፣ እንጂራና ዳቦ አድርገው ቢጋገሩት፣ ቅንጨዋ አድርገው ቢመገቡት እንደ ፈለጉት መሆን የሚችልና፣ ጣሎም እንደ ማር ከክ (ቂጣ) አይነት ጣፋጭ ነበር።

፲፰ /17፡ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ውኃ ከዐለት አፈለቀላቸው

1--6 እግዚአብሔር ሙሴን፣ «በተቀደሰው ተራራ በከራብ በሚገኘው ዐለት (ድንጋይ) ፊት ለፊት እቆማለሁ፤ እንተ ዐለቱን በበትርህ ምታው፤

እኔም ለሕዝቡ የሚጠጡትን ውኃ አፈልቅላቸዋለሁ። አለው፤ እንዳለውም ሆነ። (ትርጓሜ፡ እነሆ ፡ ሁሉም ያን መንፈሳዊ መጠጥ ጠጡ፤ ይከተላቸው ከነበረው ከዚያ ዐለት ለድንጋይ የፈለቀላቸውን ውኃ ጠጥተዋል፤ ያም ዐለት ክርስቶስ ነበር (1 ቆሮ 10 ፡ 4-5 ።))

ሙሴ በጸሎት ፡ አ.ያሱ በቀስት ፡ 8-18 እስራኤል ረፊዲም በተባለው ቦታ ሠፍረው ሳሉ፤ አማሌቃውያን ወጥተው አደጋ ሊጥሉባቸው መጡ፤ ፡ ሙሴም አ.ያሱን ተርቶ « ጎልማሶችን ምረጥና ወጥተህ ተዋጋ፤ እኔ በነገው ቀን የእግዚአብሔርን በትር ይገዢ በክረብታው ራስ ላይ እቆማለሁ።» ብሎ አዘዘው። ሙሴ በተራራው ራስ ላይ እጆቹን ወደ እግዚአብሔር ዘረጋ (ለጸሎት ማለት ነው)። በድካም እንዳይዘልም አርንና ሆሮ በግራና በቀኝ ሆነው ክንዱን ደገፉለት። ሙሴ በርትቶ እጁን በዘረጋ መጠን ፤ እስራኤል ድል ሲያደርጉ፤ እጁ ዝሎመዘርጋት ሲያቅተው ደግሞ፤ አማሌቃውያን ለማሸነፍ ይሞክሩ ነበር። ስለዚህ፤ የሙሴ እጆች ሀሐይ እስክትጠልቅ ስለ ጠነከሩ፤ አ.ያሱ በሰይፍ ስለት አማሌቃውያንን ድል ነጥ፤ 15 ከዚያ ድል በኋላ፤ ሙሴ መሠዊያ ሠርቶ፤ «ያሕዌህ ንሲ (እግዚአብሔር የድል ሰንደቅ አላማዬ)» ብሎ ጠራው።

(ትርጓሜ፡ ምን ጊዜም ቢሆን፤ እንደ ሙሴ እጁን ዘርግቶ በትጋት ወደ እግዚአብሔር የሚጸልይ መንፈሳዊ አባት (መሪ) ሲኖር፤ እንደ አርንና እንደ ሆሮ መተባበርና በብርቱ መደገፍ ያስፈልጋል። «የሳሉ እጆችን አንሁ፤ የደከሙ ጎልባቸውንም አበርቱ» (ዕብ 12 ፡ 12-13 ።))

፲፰ /18፡ የሙሴ አማት የዮቶር ጎብኝትና የሰጠው ምክር፡

1-12 የሙሴ አማት የዮቶርም፤ እግዚአብሔር ሕዝቡን እስራኤልን ከግብጽ መርቶ ባወጣቸው ጊዜ፤ ያደረገላቸውን ድንቅ ሥራ (ታምራት) ሁሉ ስምቶ ስለ ነበር፤ የሙሴን ሚስት ሲፖራንና ህሉቱን ወንዶች ልጆቹን ይዞለት መጣ። ከደስታው ብዛት የተነሣ ሲናገርም፤ «ከግብጻውያን የባርነት ቀንበር ሕዝቡን ነጻ ያወጣ እግዚአብሔር ይክበር - ይመስገን፤ እርሱ ባደረገው ድንቅ ነገር፤ ከአማልክት ኹሉ እንደሚበልጥ አሁን አወቅሁ» አለ። ለእግዚአብሔርም የሚቃጠል መሥዋዕት አቀረበ። አርንና የሕዝቡም አለቆች ሁሉ፤ ወደ እርሱ መጥተው አብረው እንጂራ በሉ።፡13-27 በዚያን ጊዜ ሙሴ የዳኝነት ሥራ በዝቶበት ብቻውን ሲደክም አይቶ፤ ዮቶር እንዲህ ሲል መክረው፤ «ይህ ሁሉ የዳኝነት ሥራ በአንተ ብቻ የሚከናወን ከሆነ ይከብድብሃል፤ ይልቅስ፤ ከሕዝቡ መካከል በተለይ

እግዚአብሔርን የሚፈሩትን፤ የሚያከብሩትንና ከግፍ ሥራ የራቁትን፤ በጉቦ የማይደለሉትን መርጠህ፤ በአንተ ሥር ሆነው ያገለግሉ ዘንድ የሺህ አለቆች፤ የመቶ አለቆች፤ የጎምሳ አለቆችና የዐሥር አለቆች አድርገህ ሹማቸው። በአንዳንድ አነስተኛ ጉዳዮች ላይ እነርሱ ይፍረዱ፤ ከባድ የሆነውን ግን፤ ወደ አንተ ያቅርቡ። ይህን ብታደርግ እግዚአብሔር የሚያዝህን ነገር ለማስተማር በቂ ጊዜ ይኖርህና ፀንተህ መቆም ይቻልሃል።»

፲፱ /19፡ የእግዚአብሔር ሕዝብ ጉባኤ በሲና ተራራ ግርጌ፡

3-6 እግዚአብሔርም ሙሴን ጠርቶ እንዲህ አለው፤ «እስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው፤ «ቃሌን ብትሰሙና በቃል ከዳኔም ፀንታችሁ ብትኖሩ፤ ምድር በመላዋ የእኔ ናትና ከአሕዛብ ሁሉ ተለይታችሁ ለእኔ የተቀደሰ ሕዝብ ፤ የክህነት መንግሥት ተብላችሁ ትጠራላችሁ» ። 14-15 ሙሴም እግዚአብሔር እንዳዘዘው ሕዝቡ ንጽሕናቸውን ጠብቀው ፤ ልብሳቸውን አጥበው፤ ከሩካቤ ሥጋ ርቀው እስከ ሦስት ቀን ድረስ እንዲቁዩ ነገራቸው (1ሳሙ 21 ፡ 4-5) ። 16-19 በሦስተኛውም ቀን፤ እግዚአብሔር በአሳት አምሳል በወረደ ጊዜ፤ የሲና ተራራ ተናወጠ፤ የነጉድንድ ድምፅ አስተጋባ፤ የመብረቅ ብልጭልጭታና የተንግላለ ድቅድቅ ጨለማም ታየ (ዕብ 12 ፡ 22)።

፳/20፡ እግዚአብሔር የተናገራቸው ዐሠርቱ ትእዛዛት፡

1-17 «እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ነኝ፤ ከእኔ በቀር ሌሎችን አማልክት አትከተል። በማናቸውም ዓይነት ቅርጽ የተሠሩ ሥዕሎችንና ምስሎችን አታምልክ፤ አትስገድላቸውም። የእኔን የአምላክህን ስም በከንቱ አታንግ። እግዚአብሔር-ስሙን-በከንቱ-የሚያነሥውን-ሰው-ሳይቀሥፍ አይተወውምና። የሰንበትን ቀን የተቀደሰ አድርገህ ጠብቀው። በምድር ላይ ዕድሜህ ይረዝም ዘንድ አባትህንና እናትህን አክብር።»

(ትርጓሜ፡ አንተ ለአባትህ ያላደረግህለትን መልካም ነገር ክልጅህ መጠበቅ አትችልም። ለዚህም ተንዳኝ የሚሆን እጅግ አስድናቂ የሆነ እውነተኛ ታሪክና ምሳሌ እንዲህ ይላል፡ ቦታው በአቃቄ ወረዳ በሚገኘው የአባሳሙኤል ባሕር አካባቢ የሚኖሩ አቶ አብሴ የተባሉ አንድ ታላቅ አዛውንት የነበሩትን ርስት ጎልትና ሌላውንም ሀብት ንብረት ሁሉ ለበክር ልጃቸው ለአቶ ብራ አውርሰው እርሳቸው ተጠዋሪ ሆኑ። ሀብታቸውን ሁሉ የወረሱ ልጃቸው አቶ ብራ ግን አባታቸውን በሥነ ሥርዓት እየመገቡ ተከባክበው መገሰር ሲገባቸው፡

ሰብሰቡት ሥጋ ያህል የባቁላ እሾቅ እየተሰጣቸው ጥጆች እየረገጧቸውና ውጥ እየረገጠባቸው ባንብደት ትንሽ ኅጆ ውስጥ የመከራ ነሮ ይገፉ ነበር። የዚያም ሀብት ወራሽ የነበሩት ሰው ደግሞ ብዙ ጊዜ በመሐንንነት ከኖሩ በኋላ በመታዘብ ስሜናቸው ወንድ ልጅ ወልዱ። ስሙንም ያዳ አሉት። ያም ልጅ ከአባቱ ጋር ከብት እየጠበቀም እያረሰና በመጠኑም እየተማረ በማደግ ላይ ሳለ፡ አንድ ቀን አባቱ ፡፡ "ይኸው እንግዲህ እኔ አንተን በወግ በማዕርግ ተከባክቤ እያሳድግሁህ እዚህ ደርሰሃል። ታዲያ እኔ ሳረጅ አንተ እንዴት አድርገህ ነው የምትጠረኝ?" ብለው ጠየቁት። ያም ልጅ እጁን አንጦቶ አያቱ ወደሚኖሩበት ኅጆ በጣቱ እያመለከተ፡ "የእንተ አባት፡ ለእኔ ደግሞ አያት ለሆነው ሽማግሌ በምታደርገለት ዓይነት እዚያች ኅጆ ውስጥ ትገባለሁ። ያው አሁን እንደምታየው አባትህ /አያቱ በሚኖረው ዓይነት የባቁላና የሽንብራ አሾቅ ይቀርብላሃል። እስከ ሕይወትህ ፍጻሜ ነበዚያች ትኖራለህ። ከዚህ ሌላ ከእኔ ምን ትጠብቃለህ?" አላቸው።

አባት የውም ኢቶ ብራ ይህን ሲሰሙ ደነገጡ። በአባታቸው ላይ ያደረሱት በደል ተሰምቷቸው በመፀዕት አገነው ወዲያውኑ አባታቸውን ከዚያች ኅጆ ውስጥ አውጥተው በእልፍኝ ድንክ አልጋ አስዘርግተው፡ ጥሩ ምግብና ልብስ ተሰጥቷቸው፡ በወግ፡ በማዕርግ እንደ ገና አዲስ ሕይወት እንዲጀምሩ አደረጉ። ሽማግሌውም አያት፡ ያህን መልካም ዕድል ያስገኘላቸው የልጅ ልጃቸው መሆኑ አውቀው ስለነበሩ፡ ለልጃቸው ካውረዷቸው ርስት ጥልት ላይ አንድ ጋሻ መሬት ወሰደው ለልጅ ልጃቸው ለዳዲ ሰጡት። ያም ልጅ አድጎ በወግ በማሰርግ ተደርፎ አያቱና አባቱም ሲሞቱ የርስት ጥልታቸው ሁሉ ወራሽ ሆኖ በተደላ በደስታ ሲኖር እንደነበር የሚመሰክሩ አሉ።)

አትግደል፡ አታመንዘር፡ አትሰረቅ፡ በማንም ላይ በሐሰት አትመስክር፡ የሌላው ሰው ንብረት፡ ሚስቱንም ሆነ አገልጋዮቹን ለመው አትመኝ፡ ባልንጀራህን አንድ ራስህ አድርገህ ውደድ" (ዘሌ 19፡18)። 2 ሕዝቡም እነዚህን ትእዛዛት በሰሙ ጊዜ፡ ፈርተው በርቀት ቆሙ። ሙሴንም፡ አንተ ብቻ ተናገረን፤ እንሰማለን። እግዚአብሔር በናገረን ግን፡ አንዳንዎት እንፈራለን። አሉት።

ጳጳሪ 21፡ የአገልጋዮች የባርኝ ሕጋዊ አያያዝ፤ 2-6 አንድ ዕብራይ አገልጋይ ቢኖርህ ስድስት ዓመት ብቻ ካገለገለህ በኋላ፤ በሰባተኛው ዓመት ነጻ እንዲወጣ አድርግ፤ ነገር ግን አገልጋዩ፤ ለጊደቱ ባሕርይ

(ጠባዩ) ተስማምቶኛል፤ ነሮ ተመኝቶኛል፤ ነጻ መውጣት አልፏልግም። በሌላ፤ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ወደ-ሆነ-ት-ዳኞች ውስጥ በሌላ-ታቸው አቅርበው፤ በነርሱ አስፈርደህ እዚያው በቤት መቃኛች መካከል፤ በጉብን ላይ አጋድመህ ጆሮውን ተልትለህ፤ በወስፊ በመብሳት ለዘለለም ባሪያ አድርገህ ግባው። **(ትርጓሜ) ፡ ይህ ባርነት በሥጋ ብቻ ሳይሆን በጣም የከፋ የሚሆነው የመፈስ ባርነት ሲታከልበት ለሴጫመርበት ነው። ብዙ ሰዎች በልዩ ልዩ መልኩ የመንፈስ ባርነትን ይገገሳሉ። አንዳንዱ ለዛር አንጋሽ ቃልቻና ጠንቋይ በፍ አናለ። ካዳሚ ሆነው መኖርን ይመርጣሉ። የጥንቁላ መተት ተብታቢዎች ሥነ ልቡናውን ሰልበው ዓይን በዓይን እያታለሉ ገንዘቡን እየመነተፉ ሲያጃጅሱት ይኖራሉ። በቅርብ ጊዜ የተፈጸመ አንድ ተንቀሳቻ ታሪክና ምሳሌ እንጥቀስ፡ -ሴት የጥ ባቂ በብት ነብረት አላት። ነገር ግን ሳይቸግራት ለሐሰተኛ ጠንቋይ ማሸርገድና ማደግደግ፡ ትውዳለች። ታዲያ አንድ ጊዜ ወደ አንድ ጠንቋይ ትሄድና። "ጥሩ ገቢ ያለው በፍ ቤት አለኝ። ከጥቂት ጊዜ ወዲህ ተገባኝ እያለብኝ መምጣት ጀምሯልና፤ እንዴት ትረገፍላለህ? ስትለው" ይህ ቀላል ነው፡ በአንድ ሳምንት ውስጥ ታምር ታያለሽ፡ ንምሳ ሺህ ብር ክፈይ" ይላትና ወዲያውኑ ቼክ ጽፋ ትሰጠዋለች።**

በርባውን ሺህ ብር ወደ ባንክ ይልክና ሀሥንን ሺህ ብር ቀንሶ የጎዳና ተዳዳሪዎችና ሥራ ፈቶች የሆኑ ችግሮችን ጥሩልኝ ይልና ሰብስቦ" በሉ እንግዲህ ይህን ሀሥን ሺህ ብር ውሰዱና እውይዘር እከሌት በፍ ቤት ገብታችሁ፡ ብለብት፡ ጠጡበት ። በዚያ በፍ ቤት ለሚገኘው ደንበኛ ሁሉ ከበር በመለስ ስጡ ብላችሁ ማዘዝ ትችላላችሁ፡ ካለቀ እጨምራለሁ። በሉ አሁን ሄዳችሁ ተገቡ" ብሎ ያሳል። ሂደው በፍ ቤቱን በአንድ ጊዜ ይሞሉትና አንዱ ክትራ ሲያዝ፡ ሌላው ቀሩን ሥጋ አንዱ ጎረድ ጎረድ፡ አንዱ ትቅል፡ ሌላው ምንችት አብሽ፡ አንዱ ቤራ፡ ሌላው ዊስኪ ወዘተ በማዘዝ ሠራተኞቹን ሁሉ ሰረገ፡ ነገር ተው ትንፋሽ ሲያሳጧቸው ሴት የጥም ራስጥ ሥራ ማገዝ ጀምሮ ስትባክን ቆየችና። ራስጥን ይህ በገህ ገንዘብ ጥቅምት ሠርቶ ለተጫወተባት ለዚያ ጠንቋይ ውዳሴ ስታቀርብ "ጠንቋዩ እከሌ እኮ አምላክ እንጂ ሰው አይደለም" አለች። እንደዚህ ያለውን የማምብርበር ሥራ ስጡ ሺህ እሳዝ መጥቀስ ይቻላል። ግን ማን ሲሰማ? ብዙ ሕዝብ ይህን ዓይነቱን የመንፈስ ባርነት በራሱ ፈቃድ ነትቶ የመጣው ስለሆነ ነጻ መውጣትን ሰላፊላቱ ሲመክሩትና ሲያስተምሩትም የሆነን ጆሮ

ይሰጠን" ብሏል። ሰይጣን ዲያብሎስ ወደ ገባ አገልጋይ ባራያ አድርጎ እየተጫወተበት ነው። እንግዲህ በገዛ ገንዘብ ይህን ያህል የሚታለለውን እልፍ አእላፍ ወይም በብዙ ሚሊዮን የሚቆጠር ይህን ሁሉ የሞህ ሕዝብ ማን ሊታደገው ይችላል ?)

በከንቱ ነው እንጂ የምትሰግዱለት : ትቢያ የምትልሱ። ጠንቋይ እንኳን ለሰው አያውቅም ለራሱ።

ሌሎች ልዩ ልዩ ሕግጋት: 14-16 ባለማወቅ ድንገት ሰውን መትቶ ቢሞትበት ገዳዩ የሚማገግበትን ቦታ እኔ እዚህ ገጽ ላይ ፣ ነገር ግን ሆን-ብሎ በማወቅ፣ አድፍጦ ሰውን የገደለ ከሆነ፣ ለጊዜው በደም ፍላጎት ሊበቀለው ከሚፈልግ ሰው ሕይወቱን ለማትረፍ ሲል ወደመማገጫ ቦታዬ ቢሄድም፣ መግደሉ ከተመሰከረበት ከመማገጫ ቦታዬ ተወስዶ በሞት ይቀጣ (1ኛ 2: 29-3) : 15-17 አባቱን ወይም እናቱን ደፍሮ የሰደበ (የመታ) በሞት ይቀጣ። 18-19 ሰውን ስብሮ ወይም ፈንክቶ ያቁሰሰ ቢኖር፣ ተደብዳቢው እስከሚደን ድረስ፣ ደብዳቤው ተገቢውን ክብካቤ ያደርግለት። 20 አገልጋዩን መትቶ የገደለ ሰው፣ ተገቢውን ትጣት ይቀበል። 22-25 ነፍሱ-ጡር-የሆነችውን-ሴት-መትቶ-ቢያስወርዳት ባልሞ የሚጠይቀውን ካሣ ይክፈል። የባለ ጉዳት ቢያገኛት ግን፣ ሕይወት በሕይወት ይለወጥ። ዓይን ያጠፋ ሰው ዓይኑ ይጥፋ፣ ጥርስ ይሰበር፣ ጥርሱ ይርግ፣ /ይሰበር፣ እጅና እግርን የቁረጠም የርሱ እጅና እግር ይቁረጥ።-ቃጠሎ-በቃጠሎ፣ ቍስል በቍስል፣ ግርፋት በግርፋት ይክፈል። 26-27 የአገልጋዩን ዓይን ያጠፋ ሰው ካሣ ይክፈል፣ አገልጋዩንም ነጻ ያውጣ። 28-32 የተዋጊነት ጠባይ ያለውን በሬ ስድ በመልቀቅ ጉዳት-ያደረሰ-ሰው፣ በፈጸመው ጥፋት መጠን ተገቢውን ትጣት ይቀበል። ጉድጓድ የክፈተም ሰው ወድቆ ለተሰበረበትም ሆነ ለሞተው እንስሳ ሞታ የሚሆን ለባለቤቱ ይክፈል። 35-36 ተዋጊ በሬውን ለቅቆ የሌላውን ሰው በሬ እስኪሞት ድረስ ወግቶ ጉዳት ቢያደርስበት፣ በሬውን በበሬው ፈንታ ይተካ። (ትርጓሜ። ይህም እንዲሁ በደፈፍ ሳይሆን የድርጊቱ አፈጻጸም ትክክለኛ ፍትሕ ታይቶ ማለት ነው።

ጳጳሪ /22: የቤት ንብረት አጠባበቅ ሕግ፣ 1-3 በሬ የሰረቀ እጥፍ፣ በግ የሰረቀ ግን ዐራት እጥፍ አድርጎ ይክፈል። ሌላ የሆነ ሰው አጥር ሲጥስ፣ ግንብ ሲያፈርስ ተገኝቶ ቢገደል፣ በደሙ ተጠያቂ-አይኖርም (ደሙ-ደሙ ክልብ ሆኖ-ይቀራል ማለት ነው)። ፀሐይ ከወጣ በኋላ ቢመታ ግን ደብዳቤው በደሙ ይጠየቅበታል። ለዚህ ማጥራያ የሆነ ተግዳኝ

ታሪክና ምሳሌ እነሆ ! ሌባዬን እኔ ራሴ አውቀዋለሁ።

አንድ ግለሰብ በሌሊት ቤቱ ተቆፍሮ፣ አንድ ሣጥን ሙሉ ንብረት ከወርቅና ብር ጋር ስለተወሰደበት ለአካባቢ ባለሥልጣናት ያመለከትና በአፈርሳታ /በአውጫጨኝ እንዲጣራለት ትእዛዝ ተሰጥቶለት ሕዝብ ተሰበሰበ። ግን ሌባውን ለማጋለሃ የሚያስችል ፍንጭ አልተገኘም ነበርና፣ የንብረቱ ባቤት ቀርቦ ሌባዬን እኔ ራሴ በግልጥ አውቀዋለሁ። የምፈልገው የናንተን ፈቃድ ብቻ ነው። በፊታችሁ በሰይፍ አንገቱን ቆርጫ ራሱን እንደ ኳስ ለማሸከርከር ይፈቀድልኝ" አለ ። ሕዝቡም " ካወቅኸው ምን ችግር አለ ? ፈቅደንልሃልና ራሱን በመቀላት ገላግለን " የሚል ድምፅ አስተጋባ። ስለዚህ ሰውየው ሰይፍን መገዛ እያብላጩለጩ ወደ ሕዝቡ መሐል ለመግባት መንደርደር ሲጀምር ለካስ ሌባው በዚያ ስብሰባ ላይ ነበርና "በሕዝብ መሐል ከመታረድ ላምልጥ" ብሎ ፈትለክ ለማለት ጥከረ። "ያዘው ያዘው ተባለና ተይዞ ሲመረመር ሌባው ራሱ መሆኑን አምኖ የሰረቀውን ንብረት አምጥቶ በሕዝቡ ፊት በቀጥታ ለባለቤቱ እስረከበ ተባለ ።

በመንፈሳዊው ትርጉም ሰይፍ የተባለ የእግዚአብሔር ቃል ነው። ያም የእግዚአብሔር ቃል ሁለት አፍ ካለው ሰይፍ ይልቅ የተሳለ ነው። ወየሐሥሥ ኅሊና ወፍትወተ ወምከረ ልብ = ልብ ያሰበውን አእምሮም ያመላለሰውን የሰውን አሳብ ሁሉ መግለጥ የሚችል ነው (ዕብ. 4: 12 13)። በሌላ በኩል ደግሞ የሰውን ሕይወት የሚሰርቅ ሌባ ነፍስ ገዳይ ሰይጣን ዲያብሎስ ነው። ምንም ጥፋት ያልፈጸመ መስሎ በሕዝብ መካከል ይሸምቃል። አንድ ጊዜ ማ በሸማግሌ ተመስሎ ገዳም በመግባት ብጥብጥ መፍጠሩ በታምረ ማርያም ተጽፏል። መናፍስትን የመለየት ጸጋ /ተሰጥቶ ያላቸው (1 ቆሮ. 12: 10 የመንፈስ በርበክኞች ከጸሎት ጋር የመንፍስ ሰይፍ በተባለው በእግዚአብሔር ቃል ያጋልጡታል (ኤፌ. 6: 10 -18)። መናፍስትን የመለየት ሀብተ መንፈስ ቅዱስ ያላቸው እንደነ ቅዱስ ሚልኪ ቍልዝማዊ ያሉት ቅዱሳን አበው የእግዚአብሔር ሰይፍ በተባለው በመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ሰይጣን የሚሸምቅበትን ዕፅ መሠውር አስጥለው ገንዳ በማሸከም በሕዝብ ጉባኤ ፊት ነድተውታል። ይላል መጽሐፈ-ስንክሣር።)

5 ከብት ለቆ የሰው ስብል ያስበላ፣ ያስጠፋውን ስብል፣ አፈላማ ከራሱ እርሻ ይተካ። 6 የእሳት ቃጠሎ አስነሥቶ ንብረት የሚያስጠፋ ሰው፣ የመካስ ግዴታ-ይኖርበታል። (ትርጓሜ ተጓዳኝ ታሪክና ምሳሌ ፡

“””” ከአንድ ቤት ሌላ አላቃጠልሁም”””” አንድ ሰው “መቶ ቤት አታጠገል” ተብሎ ክሥ ቀርቦበት ሲጠየቅ “እኔ ያቀጠልሁት የባለጋራዬ አንዲት ጎጆ ብቻ ናት” አለ። “ታዲያ ሌላውን ዘጠና ዘጠኝ ቤት በሙሉ ማን አቃጠለ ?” ቢሉት “ሌላው ቤት ማን በሙሉ እርስበርሱ በጋበዘው እሳት ተያይዞ ነደደ / ተቃጠለ” በማለት ደመደመ። “ሰደድ እሳት አስነሥቶ ንብረት ያቃጠለ ሰው የመከሥ ግዴታ አለበት” ይላል (ዘፀ. 22. 6)። ብዙ ሰው እንደዚህ ከባድ ኃጢአት ሠርቶ ሲናዘዝ በደሉን አሳንሶና አቅልሎ ማሳየት ይፈልጋል። በእግዚአብሔር ፊት በደልን ለመናዘዝ ግን የውሽት መከላከያ (defense Mechanism) አያስፈልግም። “ነጻ የሚያወጣህ እውነት ክርስቶስ ብቻ ነው” ይላል (ዮሐ. 8. 32)። ብዙ በደል መሥራትህን እግዚአብሔር ያውቃልና አንተ ለማሳካት ብትሞክር የሠራዥውን በደል ከማክበድ በቀር ማቅለል አትችልም። ንጉሥ ዳዊት ከሌላው ሰው ሁሉ የበለጠ ኃጢአት አልሠራም። በደሉን ሲናዘዝ ግን” በዝን እምሥርተ ርእሰይ = የሠራሁት በደል ቁጥጥ ከራስ ጠጉራ የበዛ ነው” አለ።) “”””” ንብረት ጠብቅልኝ ተብሎ በአደራ ተሰጥቶት እምነቱን በማጥደል ቢክድ፣ ከተፈረደበት በኋላ እጥፍ ይክፈል፤ ምስክር ባይኖር ግን፣ በእግዚአብሔር ስም ይማል። የባልንጅራህን ጋቢ መያዣ አድርገህ ብትወስድበት፣ ፀሐይ ከመጥለቅቀ በፊት መልስሰጥ። የሞራልና የእምነት መመሪያ ሕግጋት፣ 16-17 የልጃገረድን ንጽሕና የደፈረ ሰው፣ ተገቢውን ማጫ ሰጥቶ ያግባት። አባትዋ ሊደርሰት ፈቃደኛ ባይሆን ግን፣ ለአንዲት ድንግል መታጫ ዘፀ የሚበቃ ገንዘብ ይክፈል። 18 የጥንቁቅ መተት የተገኘባት አስማተኛ በሞት ትቀጣ (ትርጓሜ፡ በመላ ምት ጭምር እንጠነቀሳለን የሚሉ ሴቶችም ወንዶችም ቀጥራቸው ብዙ ነው። ለጎይነት ያህል አንዱን ብንጠቅስ የምንጃር ሴት የሰጠች የመላ ምት ጥንቁቅ ከዚህ የሚከተለው ነው። “”””” **ዘንድሮ የጤፍ ዘመን ይሆን ወይ?** “”””” ይኸውም “ወለቱ ዘንድሮ ጤፍ የሚሆን ይመስልኛልን ? ምን ይታይኛል” የሚል ጥያቄ ቀርቦላት የሰጠችው መልስ “ማን ያውቃል? ምናልባት ሊሆንም ላቸንም ይችላል። ካልሆነ ግን ገልብጦ ሽንብራ መዘራት ነው” የሚል ነበር። እንግዲህ አንዳንዱ የዋህ ገበሬ ይህን አባባል አንኳ እውነት መስሎት እምናበት ቢገኝ ማፈሪያ ነው።

19 በእንስሳ ላይ የሚያመነዘር ይገደል። 20-24 በስደተኛ ላይ በደል አትፈጽሙ፤ እናንተም በግብፅ ምድር ስደተኞች ነበራችሁና ። ባልዋ

የሞተባትን መበለትና ወላጆች የሞቱባቸውን ድሃ- አደግ - ልጆችን ብትበድሉና ወደ እኔ ቢጮኹ፣ እኔ እግዚአብሔር በዓናንት ጨክታቸውን ሰምቼ እናንተን በሰይፍ እንድትገደሉ አደርጋለሁ። 25 ለድካ ብታበድር ወለድ አትብላ (አትቀበል)። **(ትርጓሜው፡ እንግዲህ ችግሩ ያለው አበዳሪው ላይ ብቻ አይደለም። በተለይ በቂ ሀብት እያለው አንዳንድ ተብዳሪም የተበደረውን ባለመክፈል የባሰ በደል ስለሚፈጽም ሁሉቱንም ወገን- በዳኝነት-መልክ ማየት ይጠይቃል። ይህን በሚመለከት-ነቢዩ ንጉሥ ዳዊትም “ይትሌቅሕ ኃጥእ ወኢይፈዲ= ክፉ ሰው የተበደረውን መልሶ አይከፍልም” ይላል (መዝ -36: 21) ። ከዚህም ጋር የተጠሰ አንድ ተጓዳኝ ቅጂያዊ ታሪክና ምሳሌ እነሆ !**

“”””” በዱቤ ላይ ዱቤ “””””

— በየዓመት በዓሉ አንዳንድ ጊዜም በወር የሰባ ፍሪዳ በታረደ ቀጥር ቅርጫ እየገባ ለሚበላው ሥጋ፡ በወቅቱ የማይከፍል ተገቢውን ዋጋ፡ በሕግ ተከሥሃ ዋሱን ያሳሰረ ዱቤ እማይሰለቸው አንድ ሰው ነበረ። ያም ሰው በአስገዳጅ በፖሊስ ተይዞ ወደ ፖሊስ ጣቢያ ተጀመረ ገዛ። ታዲያ በሚያልፍበት በአንድ አውራ መንገድ ዳር፡ አንድ የሰባ ሠንጋ የመጣ ከሐረር፡ ፍሪዳ ተጥሎ ከጨንገራው ጋራ ምላስና ሠንበር ጉብቱም ለቅምሻ ሲቆረጥ ሲመተር የማለዳ ፀሐይ ፈንጥመበት ጮራ፡ ሲቅለጠለጥ አየው ጮማውን ሲያበራ። በዚያም የሚያውቀን ንደኛውን አይቶ ድምፁን ከፍ፡ አድርጎ በጥቅሽሽ ተጣርቶ “አቶ እክሌ እባክህ እኔንም አትርሳኝ አደራ ወንጫ ከሰው አትለየኝ። ነገ እከፍልሃለሁ አንድ ዕጣ ያዝልኝ” ብሎ ትእዛዝ ሰጠደላንዳች ይሉኝታ

በልቶ እንደሚከፍል ለባለ ውልውታ።
ዱቤስ መልካም ነበር ብድር ለሚከፍሉ።
ዳሩ ግን ታማኞች፣ ሐቀኞች ስንት አሉ?
ከቶ የሕዝብን ሀብት ያለምንም ፈቃድ
የመርፌ ክር እንኳ ያለ ዋጋ አትውሰድ
(የቻይናዎች አባባል)

ለምትገዛው ዕቃ ዋጋ አለመክፈል።
አያንስም ከቅሚያ ከለየለት ወጀል።
በወለድ ዋስ ጠርቶ ዕዳ በመነከር
በዱቤ ላይ ዱቤ ብድር ማነባበር።
አንዱን ዋስ አድርጎ ሌላውን ምስክር
መሥሪያ ቤትንና ጎረቤትን ማክሠር
የተወገዘ ነው አስነዋሪ ተግባር ።

—ይህም በዱቤ ላይ ዱቤ፣ ነቢዩ ሆሴዕ 13፣ 12 13 የኤፍሬም በደል
በዝቷል። ኃጢአቱም ተከመችቷል" ብሎ ከተናገረው ቃል ጋር
ተመሳሳይ ነው።

28 ዳኞችንና የሕዝብህን አለቃ አትስደብ (አትርገም)፣ 31 አውሬ
የገደለውን የእንስሳ ሥጋ አትብላ። (የሐዋ ሥ 15፣ 29) ።

ጳጉ/23፡ ለሁሉም የወል/የጋርዮሽ ተፈጻሚነት ያለው ፍትሐዊ አሠራር፡

1-2 ሐሰተኛ ወሬ አትቀበል (አታሠራጭ። ክፉ ሰዎች በጅምላ ሁከት
ሰጥሎት በሚሮኹበት ጊዜ ተባባሪ አትሁን።

(ትርጓሜ፡ ጌታ በጳላላላ አደባባይ በቀረበ ጊዜ፣ የነገሩን መነሻና
መድረሻ ሳያውቁት «ስቀለው! ስቀለው!» እያሉ ይጮኹ በነበረው
ዓይነት ወይም በሐዋ 19፣ 21-41 እንደተጻፈው፣ በማታውቀው ነገር
ገብተህ ያዘው፣ ትለፈው በማለት አሸባሪና ሁከት-ፈጣሪ አትሁን ማለት
ነው።)

12 በሳምንት ስድስት ቀን ሥራህን ሥራ፣ በሰባተኛው ቀን ግን ዕረፍት
አድርግ፣ እንስሳትህና አገልጋዮችህም ሁሉ ዕረፍት ያድርጉ።

ትርጓሜ፡ የሰንበት ቀን ዕረፍት ሲባል፣ እጅን አጥፎ፣ እግርን አንጥፎ
ተቀምጦ መዋል ሳይሆን በአንድ በኩል ወደ ቤተ እግዚአብሔር ሂዶ
የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማ ጊዜ የማግኘት ዕድል አለው (ኢሳ 66፣
23)። የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቶስን ተከታይ የሆነ ሕዝባችን

ቀዳሚት ሰንበትን የሚያከብሩት እንደ አይሁድ በመጠናቀቅ "ቀባቶን
እንኳ ጠበቅ አድርግ መታጠቅ አይግብም" በሚለው የአይሁድ ጽሑፍት
ፈሪሰውያን ባህልዊ ተዕዕኖ በሚደርግ ሳይሆን፣ እንደ ፍትሐ ነግሥቱ
ሥርዓት ስለሆነ ከቤተ እግዚአብሔር መልስ በሬ ጠምዶ አያርሰም
እንጂ ቅዳሜ በሀገር ቤት የጠፈ ንግድ የሚካሄድበት የገበያ ቀን ናት።
ግር ማጨድ፣ የቆመውን እንጨት መቁረጥ፣ የወደቀውን መፍለጥ፣
ዓውድማ መለቅለቅ፣ ሞፈርና ቀንበር፣ ድግር ቆርጦ ለብልቦ ማረቅ፣ ነዶ
ማጋገና መከመር፣ ወዘተ ይከንወንብታል። የሰንበት ጌታዋ መድኃኔ
ዓለም ክርስቶስ ኢይሱስ በሰንበት ቀን መልክም መሥራት ይገባል
በማለት ድዊ ይፈውሰባት እንደንበርም በወንግል ተጽፏልና (ማቴ 12፣ 1-8)

14-15 ሦስቱ ዐበይት በዓላት፤ 14-15 የመጀመሪያው ታላቅ በዓል፤
ከሞተ-በኩር ድናችሁ ከግብዕ የጭቆና አገዛዝ ነጻ የወጣችሁበትን ጊዜ
ለማስታወስ፤ ሰባት ቀን ሙሉ፤ ያልጠነ ቁጣ የምትበሉበት የፋሲካ በዓል
(በዓል መጸለት) ነው። ሁለተኛው፤ መከር መሰብሰብ ሲጀመር፤ ከፋሲካ
ሰባት ሳምንት በኋላ የሚከበር የእሾት በዓል ሲሆን፤ እርሱም በዓል ነምሳ
(ጳንጠቆስጤ) ተብሎ የሚጠራው ነው። ሦስተኛው፤ የመከር ክታች
የሚታሰብበት የዳስ በዓል ነው (ዘዳግ 16፣ 1-17)። እነዚህንም በዓላት
ለማክበር ወንዶች ልጆች ሁሉ በዓመት ሦስት ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት
እንዲታዩ አድርግ። በፊቱ ለመስገድ ስትመጡም መባ ሳትይዙ ባይ
እጃችሁን አትቁሙ።

ለመልአክ የተሰጠ ሥልጣን፤ 20-23 እግዚአብሔር እንዲህ አለ፤
«ከአደጋ የሚጠበቅህንና ወደ አዘጋጅሁአት ምድር ያስገባህ ዘንድ፤
መንገድ የሚመራህን መልአክ እነሆ በፊትህ እልክሁ፤ እርሱ
የሚነግርህን ሁሉ ለመፈጸም ለቃሉ ታዘዝ። በእርሱም ላይ እንዳታምዕ
ተጠንቀቅ፤ ስሜ በእርሱ አለና። ስለዚህም፤ የምትፈጽመውን በደል አይቶ
ምሕረት አያደርግልህም። ለእርሱ ብትታዘዙና እኔም የምነግራችሁን ቃል
ብትሰሙ ግን፤ ጠላቶቻችሁን ሁሉ እዋጋላችሁ አለሁ።»

(ትርጓሜ፡ በኋለኛው ዘመን እስራኤል ዘንፍስ የተባሉ ክርስቲያን
አማኞችን (ምእመናንን) ከግብርናተ ዲያብሎስ ነጻ ያወጣ ቤዛ ዓለም
ክርስቲስ ግን ሕዝቡን ራሱ መሪ ሆኖ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት
የሚያስገባ መሆኑን ሲገልጥ ነቢዩ እግዚአብሔር ኢሳይያስ "አኮ
በተንባል ወአኮ በመልአክ።=በመልአክተኛ ወይም በመልአክ አይደለም
እርሱ ራሱ ስለሚወዳቸው ለዘላለም አክበራቸው ይላል። (ምዕ
63፣ 9) # በዚህ አባባል ግን መላእክት ተልእኳቸውን ያቋርጣሉ ማለት

አይደለም። ከትንሣኤው በኋላ ነፍሳትን ከሲኦል ሲያወጣ የመላእክት አገልግሎት አላስፈለገውም ማለት ነው እንደገና እኔ ከእናንተ ጋር አብራሃኛው አልሄድም። መልአኬን ብቻ በፊታችሁ እልካለሁ" ሲል የተናገረ በወቅቱ ላመጡበት ሕዝብ ብቻ ነበር እንደ ከዚያ ወዲህ በተነሣው ትውልድ ዘመን ሁሉ፡ በሐዲስ ኪዳንም ዘመን የመላእክት አገልግሎት ተቋርጦ አያውም (የዚህንም ማሰሪያ መልአኩን ልኮ ሠለስቱ ደቂቅን ከባቢሎን የደመራ እሳት፡ ዳንኤልን ከእንበሳ ጉድጓድ፡ ወዘተ ማዳንን እናያለን (ዳን ሞ 3 እና 6 ይመልከቱ። በሐዲስ ኪዳንም ዘመን የእግዚአብሔር መልአክ ወደ ወሀኒ ቤት የወረዱትን ሐዋርያት ከእስር ቤት አውጥቶ "ወደ ቤተ መቅደስ ገብታችሁ ይህን የሕይወት ቃል ለሕዝቡ ንገሩ ብሎ ሲያመላክታቸው እናያለን፡ (የሐዋ ሥ 5: 19 - 20)። እንዲሁም ሐዋርያ ጴጥሮስን ከፅኑ እስራት የፈታና ያዳኘው የእግዚአብሔር መልአክ መሆኑን ራሱ ጴጥሮስ መስክሯል (የሐዋ ሥ 12: 6 -12)። ነገር ግን የዘመናችን ብዙ ምእመናንም ሆኑ ያልተማሩ አንዳንድ ካህናት እንደ ጴጥሮስ "እግዚአብሔር መልአኩን ልኮ አዳኝ። መልአኩ ከእግዚአብሔር በማማለድ ከጎኔ ቆሞ ረዳኝ" በማለት ፈንታ የእግዚአብሔርን ስም ስይጨምሩ የሁሉ ነገር አድራጊ፡ ፈጣሪ ራሱ መልአኩ ብቻ መሰሎ እንዳይታያቸው፡ እንደ ጴጥሮስ እግዚአብሔር መልአኩን ልኮ አዳኝ" የማለት ልምድ እንዲኖራቸው ማስተማር ይገባል።)

25-28 እኔን አምላካችሁን እግዚአብሔርን ብቻ በማምለክ ፀንታችሁ ትኖራላችሁ። እኔም የምትበሉትን እህልና የምትጠጡትን ውሃ እባርካለሁ። ዕድሜአችሁንም አረዝማለሁ፤ የበሽታ ዘሮችን ሁሉ ከመከላከላችሁ በማራቅ አስወግዳለሁ። መፈራቱን በፊትህ-አኖራለሁ፤ የምትዘምቱባቸውን ሕዝብ አስደነግጣቸዋለሁ። በፊትህ ተናዳፊ ተርብን እሰዳለሁ። 9 ምድሪቱ ባድማ እንዳትሆን፤ የሚኖሩባትን ሕዝብ ሁሉ በአንድ ጊዜ ሳይሆን፤ ጥቂት-በጥቂት ከፊታችሁ ጠራርኔ እባርርላችሁ-አለሁ። የምድራችሁን ወሰን ከኤርትራ ባሕር እስከ ፍልስጥኤም የባሕር ጠረፍ ድረስ አስፋለሁ።

ጳ፬/24: በደም የታተመ ቃል ኪዳን፤ 4-7 ከዚህ በኋላ፤ ሙሴ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ-ሁሉ-በመጽሐፍ-ጻፈ። የእግዚአብሔር-ትእዛዛት የተጻፉበትንም የቃል ኪዳንን መጽሐፍ ባነበበላቸው ጊዜ፤ ሕዝቡ፤ «ለእግዚአብሔር እንታዘዛለን፤ ቃሉንም እንፈጽማለን» አሉ። ሙሴ ለደኅንነት መስዋዕት ከቀረበው የእንስሳ ደም በገቡ ወስዶ በሕዝቡ ላይ ረጨ፤ እንዲሁም አለ፤ «ይህ እንግዲህ እግዚአብሔር እነዚህን ትእዛዛት

በሰጣችሁ ጊዜ፤ ከእናንተ ጋር የገባውን ቃል ኪዳን ያጸናበት ደም ነው»። ሙሴ በሲና ተራራ ላይ ፤ 12-18 እግዚአብሔር ሙሴን፤ «እኔ ወዳለሁበት ተራራ ወጥተህ በዚያ ቁይ፤ እኔ ዐሥሩን ትእዛዛት የጸናሁባቸውን ሁለት የድንጋይ ጽላቶች እስጥሃለሁ» ሲል አዘዘው። ሙሴ የእርሱ ረዳት የሆነውን ኢያሱን አስከትሎ፤ አርንና ሆርን ሠፈር ጠባቂዎች-አድርጎ ወደ ሲና ተራራ ወጣ፤ በዚያም ዐርባ ቀንና ዐርባ ሌሊት ቁየ።

ጳ፮ /25: እግዚአብሔር የሚመሰገንበት መቅደስ አስፈላጊነት፡

8 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል አዘዘው፤ «በመካከላቸው እኖር ዘንድ ሕዝቡ መቅደስ እንዲሠሩልኝ ንገራቸው፤ የመቅደሱን ድንኳንና በውስጡ የሚኖሩትን ዕቃዎች (ንዎያተ ቅድሳት) እኔ በማሳይህ ዓይነት እንዲሠሩ ታደርጋለሁ። 16 እኔ የምሰጥህ ዐሥሩ ትእዛዛት የሚጻፉባቸውን ሁለት ጽላቶች በታቦት ውስጥ ታኖራለሁ። 22 እኔም፤ በዚያ የቃል ኪዳን ታቦት የሥርየት መክደኛ ላይ በተሣሉት በሁለቱ ኪሩቤል መካከል ሆኜ፤ ለእስራኤል ሕዝብ የምታስተምራቸውን ሕግና ሥርዓት እስጥሃለሁ»። 22 በተራራው ላይ ባሳየሁም ዓይነት ለመሥራት፤ ጥንቃቄ አድርግ።

የመብራት መቅረዝ፤ 32 የመብራትም ማኖሪያ (መቅረዝ) (ተቅዋመ ወርቅ) ክንጽሕ ወርቅ ሥራ፤ የመቅረዙም መሠረቱና ዘንጉ ከተቀጠቀጠ ወርቅ የተሠራ ይሁን፡ (ትርጓሜ፡ ተቅዋም የቡርክት ቅድስት ድንግል ማርያም ምሳሌ፡ (ማኅቶት) መብራት የጌታችን ምሳሌ ሲሆን፤ ወርቅ የመለከታዊ ባሕርይን ንጽሕና ያመለክታል። መቅረዙ ከተቀጠቀጠ ወርቅ መሠራቱ፤ ክርስቶስ ለቤሃ ዓለም በቀራንዮ መስቀል ላይ መቀጥቀጡን ያመለክታል። አንድም የወርቅ-መቅረዝ የቤተ - ክርስቲያን ምሳሌ መሆንምን ወንጌላዊ የሐንሰ ባየው የጌታችን ራእይ ምእ 1: 20 ሲገልጥ። «ሰባቱ መቅረዞች ሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ናቸው» በማለት ጽፎአል። እንዲትን ቤተ ክርስቲያን መቅረዝ የሚያሰኛት እግዚአብሔርን ማዕከል የሚያደርግና የሰውን አእምሮ የሚያበራ ትምህርተ ወንጌል የሚነገርባት ሆና ስትገኝ ብቻ ነው።) —

ጳ፮/26: ይህ ሞራፍ በሙሉ ለእግዚአብሔር መቅደስ እንድትሆን፤ ስለምትሠራዎ ድንኳንና ስለ መገልገያ ነዋተ ቅድሳት፤ በለተልይም ስለመጋራጃዎች አሠራር ሁሉ ይነገራል።

ጳ፮ /27: ስለ መብራት የሚደረግ ጥንቃቄ፡ 20-21 ለቤተ-እግዚአብሔር መብራት፤ ተወቅጦ የጠለለ የወይራ ዘይት ያመጡ ዘንድ፤ ለእስራኤል



ልጆች ንገር። መብራቱም በየምሽቱ ሲበራ ይደር፣ አሮንና ልጆቹ ያዘጋጁት፣ ከምሽት እስከ ንጋት እንዲበራ ከቃል ኪዳን ታቦት ፊት-ለፊት፣ ከመጋረጃው ውጭ ያገሩት። **(ትርጓሜ፡ የዚህ መብራት ሥርዓት ምሳሌ ነቱ፤ አማናዊ ብርሃን የሆነ የክርስቶስ ቃል እንደ አጥቢያ ኮከብ በምእመናን ሕይወት ለዘላለም ሲያበራ መደኖር እንዳለበት ያሳያል። እስከይሠርቅ ለከም ቤዝ ውስተ ልብክመ። በልባችሁ ውስጥ የአጥቢያ ኮከብ (ክርስቶስ) እስከሚያ በራላችሁ ድረስ ቃሉን ተማሩ ለማለት የተሰጠ ምሳሌ ነው (2 ጴጥ 1፡ 19)።**

ጳጅ /28፡ የልብሰ-ተክህኖ አሠራር፤ 2 ለውበትና ለክብር ይሆንለት ዘንድ፣ ለወንድም ለአሮን የክህነት ልብስ አሠራለት። 31-35 በኤፋድ ላይ የሚደረገው ቀሚስ፣ ከታች በኩል ባለው ዘርፍ ዙሪያ፣ ከወርቅ የተሠሩ ትንንሽ ቃጭሎች እንዲኖሩት አድርገው። ካህንም ወደ ተቀደሰው ስፍራ በሚገባበት ጊዜ ድምፃቸው ስለሚሰማ፣ ካሞት ይድናል።

(ትርጓሜ፡ የእነዚያ የወርቅ ቃጭሎች ትርጉም፣ የሐዲስ ኪዳን ካህን ሁል-ጊዜ የወንጌልን ቃል ከማስተማርና አሰምቶ ከመናገር መዘናጋት እንደሌለበት የሚያሳዩ-ምሳሌዎች- ናቸው። አንበሳ-በደኑ-ነብር-በዱሩ-መኖሩ-የሚታወቅ የጥርምር-ምታ ድምፅ ማሰማት ሲችል ነው። ካህንም በደብሩ መኖሩ የሚታወቀው በሚያስተምረው የወንጌል ድምፅ ነው። ድምፁን ካጠፋ ግን ራሱም ጠፍቷል ማለት ነው።)

40-41 ለአሮን ልጆች ውበትና ክብር ይሆንላቸው ዘንድ ሽሚዝ፣ መታጠቂያና ቆብም ጭምር እንዲሠራላቸው አድርገው። 41 እነርሱንም የወይራ ዘይት በመቀባት የክህነትን ማዕረግ ትሰጣቸዋለሁ። 15-22 የእግዚአብሔር ፈቃድ የሚጠየቅበትን የደረት ኪስ ለሊቀ ካህናቱ ለአሮን እንዲሰፋለት አድርገው። ዐራት ረድፍ፣ ያለው የዕንቁ ፈርጥ አድርገዋል። በመጀመሪያውም ረድፍ ሰርድዮን፣ ቶጳዝዮንና የሚያብረቀርቅ ዕንቁ። በሁለተኛው ረድፍ ባሉር፣ ሰንጠርና አልማዝ። በምስተኛው ረድፍ ደግሞ ያክንት፣ ኬልቁዶንና አሜቴስጢናስ። በዐራተኛው ረድፍ ከቢረሌ፣ ከመረገድና ከኢያሰጸድ የተሠራ የወርቅ ፈርጥ ይገባበት። በእነዚህ ዐሥራ ሁለት የዕንቁ ድንጋዮች ላይ የእያንዳንዱ ነገደ እስራኤል ስም ይቀረጽላቸው። 29 ካህኑ አሮን ወደ ተቀደሰው ስፍራ በሚገባበት ጊዜ ሁሉ፣ የእስራኤል ነገዶች ስሞች የተቀረጹበትን ይህን የደረት ኪስ ይሰብሳል። በዚህም ሁኔታ እኔ እግዚአብሔር ሁል ጊዜ ሕዝቤን እስራኤልን አስታውሳለሁ። 30 ኡሪምና ቱሚም የተባሉትንም ነገሮች በደረት ኪሱ ውስጥ አስገባቸውና አሮን በደረት ኪሱ ይሸከማቸው፤ የእኔን ፈቃድ ለእስራኤል ሕዝብ ማስታወቅ ይችላል ዘንድ በደረት ኪሱ ያገራቸው።

ጳጅ /29፡ ስለ ክህነት ሥልጣን የተሰጠ መመሪያ፡ 33 የክህነት ሥልጣን በሚቀበሉበት ጊዜ፣ ስለ ኃጢአት ይቅርታ የተሠዋውን ካህናት ይብሉት፤ ከሥጋውም ብሆነ ከጎብስቱ ተርፎ የሚያድር በእሳት ይቃጠል እንጂ የተቀደሰ ስለ ሆነ ውሎ፣ አድር አይበላ።

፴ /30፡ የዕጣን አዘገጃጀት፡ 34-37 የእያንዳንዳቸው ሚዛን እኩል የሆነ ጣፋጭ ቅመሞችን፣ ይኸውም የሚንጠባጠብ ጣፋጭነት ያለው ሙጫ፣ በሳላ ውስጥ የሚገኝ ሽቶ፣ ጠፍጣፋ ሽኖ ሽታ ያለው እጣን አዘጋጅ፤ ንጹሕና ቅዱስም ይሆን ዘንድ ጨው ጨምርበት። በዚህም ዓይነት ዘዴ ለግል ጥቅማችሁ የሚውል ዕጣን ከመሥራት ተጠንቀቁ።

፴፩/31፡ የእግዚአብሔር መንፈስ የእጅ ሥራ ጥበብን የገለጠላቸው ሰዎች፡ 1-6 ማንኛውንም የእጅ ጥበብ ሥራ መሥራት እንዲችል፣ ልዩ ማስተዋልና ብልጎት ይኖረው ዘንድ በመንፈሴ እንዲሞላ፣ ከይሁዳ ነገድ የሆር የልጅ-ልጅ የሆነውን ባስልኤልን መርጨዋለሁ። ከእርሱም ጋር፣ ለፈርጥ የሚሆነውን የዕንቁ ድንጋይ ለመቅረጽና እንጨትንም በመጥረብ፣ በመፈልፈል ልዩ መልክ መስጠት ይችላል ዘንድ፣ ከዳን ወገን የኾነውን ኤልያብን መርጨዋለሁ።

፴፩ /32፡ የወርቅ ጥጃ ምስልን ማምለክ ያስከተለው ቅጣት፡ 1-10 ሙሴ ወደ ተራራ ወጥቶ ዐርባ ቀንና ሌሊት ስለ ቁየ፣ የእስራኤል ሕዝብ በዓመፅ አነሣሾችተመርተው ወደ አሮን በመቅረብ፣ «ያ ከግብዓ ምድር መርቶ ያወጣን ሙሴ፣ ከቶ ምን እንደ ሆነ-አናውቅም። ስለዚህ፣ በፊታችን እየሄዱ የሚመሩን አማልክት ሥራልን» አሉት። አሮንም፣ «ሚሰቶችሁ፣ ሴቶችና ወንዶች ልጆቻችሁ የሚያ ጌጠብትን ወርቅ ኹሉ ሰብስባችሁ አምጡልኝ» አላቸው። እነርሱም ያላቸውን ወርቅ ሁሉ፣ የጆሮ ጉትቻ ሳይቀር እያወለቁ ሰብስበው አመጡለት። አሮን ጉድጓድ አስቁፍሮ አስገባውና በእሳት ቢያቃጥለው፣ የወርቅ ጥጃ ዓይነት ቅርጽ ያለው ምስል ሆኖ ወጣ። ሕዝቡም በጅምላ እየሙሁ፣ «ከግብዓ ምድር መርቶ ያወጣህ አምላክ ይህ ነው» የሚል አዋጅ አስነገሩ። ለዚያ የወርቅ ምስል መሥዋዕት ለማቅረብ ርብርብ ተጀመረ። ከበሉና ከጠጡም በኋላ፣ ሕዝቡ ኹሉ ሊዘፍኑ ተነሱ። እግዚአብሔር ሙሴን፣ «ከግብዓ ምድር መርቶ ያወጣሃቸው ሕዝብክ ኃጢአት በመሥራት ራሳቸውን አርክሰዋልና እነዚህን አልኸኞች ሕዝብ አጥፍቼ እንተን ከእነርሱ በሚበልጥ ሌላ ታላቅ ሕዝብ ላይ ልሹምህ» አለው። 13 ሙሴ ግን፣ «አገልጋዮችህን

አብርሃምን፤ ይስሐቅና ያንቆብን በማሰብ ወደ ገባህላቸው ቃል ኪዳን ተመልክተው በደላቸውን ሁሉ ይቅር በል። ሲል ተማፀነ። 15-19 ከዚያ በኋላ፤ ሙሴ በሁለቱም በኩል ዐሥሩ ትእዛዛት የተጻፉባቸውን ሁለቱን የድንጋይ ጽላቶች ይዞ ከተራራው ወረደ ። ኢያሱ የሕዝቡን ጫጫታ ሰምቶ፤ «በሠፈሩ የጸብ ግርግጥ ድምፅ ይሰማል» ሲል፤ ሙሴ፤ «የወይን ጠጅ ስካር እንጂ፤ የጠብ ድምፅ አይደለም» አለ። ሙሴም ወደ ሠፈሩ ቀርቦ የወርቅ ጥጃውንና የሕዝቡን ጭፈራ ባየ ጊዜ እጅግ ተቈጣ። ያመጣቸውንም ጽላቶች በወርቅ ጥጃው ላይ ወርውሮ ምስሉንም ጽላቶቹንም ሰባብሮ ጣለ። ያን የወርቅ ጥጃ በማቅለጥ እንደ ዱቄት እስኪልም ድረስ ካስፈጨው በኋላ፤ ከውሃ ጋር በመደባለቅ በጥብጠ፤ ሕዝቡ እንዲጠጡት አደረገ።

(ትርጓሜ ፡ ያንም የጣዖት ድቃቂ ለጋውደር ብጥብጥ ከጠጡት ሰዎች መሐልየጣዖቱ ፍቅር ያደረገባቸው ሁሉ፤ በግንባራቸው ላይ የለምጽ ምልክት ተቀርጸባቸው ስለ ታየ፤ ሙሴ በዚህ ምልክት እየተ መራ፡ ሲረኞቹን ለይቶ ለማወቅ ችሏል።)

26-28 ከዚያ በኋላ ሙሴ፤ «እንግዲህ ከእግዚአብሔር ጋር የሚቆም (የሚሠለፍ ማነው?) ብሎ ሲጠይቅ፤ ሌዋውያን ወደ ሙሴ ቀረቡ። ሙሴም ሌዋውያኑን ከጎኑ አሠልፎ፤ «ወንድም ወንድሙን አይማር፤ አባትም እንኳ ቢሆን ለልጅ ሳይራራ አጥፊዎቹን ይቅጣ» ሲል ትእዛዝ ሰጠ ፤ በዚህም ጊዜ፤ ሦስት ሺህ ሰዎች በሰይፍ ተጠረጉ/ተገደሉ። ሙሴም እንደገና ወደ እግዚአብሔርም ተመልሶ፤ «አባክህ፤ የሕዝብክን ኃጢአት ይቅር በላቸው፤ የማትምራቸው ከሆነ ግን፤ የእኔን ስም ከመጽሐፍህ ደምስሱ» አለ። 29-35 የወርቅ ምስል እንዲሠራ አሮንን በማስገደዳቸው ምክንያት፤ እግዚአብሔር በሕዝቡ ላይ ከባድ በሽታ ላከባቸው።

ዕፄ /33፡ በመልአክ-መሪነት የእግዚአብሔር ሕዝብ ጉዞ፤ 1-6፡ እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፤ «በፊታችሁ እየሄደ የሚመራች ሁን መልአክ እልካለሁ፤ እኔ ግን እልክኞች ናችሁና፤ እናንተን በመንገድ ተቁጥቼ እንዳላጠፋችሁ፤ አብራካችሁ አልሄድም፤ ላንድ አፍታ እንኳ፤ አብራካችሁ ብሄድ አጠፋችሁ-አለሁ።» ሕዝቡ ይህን ቃል ሲሰሙ አዘኑ፤ አለቀሱም። 11 እነሆ፤ በዚህ ዓይነት ሁኔታ፤ ሰው ከባልንጀራው ጋር እንደሚነጋገር፤ እግዚአብሔር ሙሴን ፊት-ለፊት ያነጋግረው ነበር።

ሙሴ እግዚአብሔርን በአካል ማየት ፈለገ- 19-22 እግዚአብሔርም ለሙሴ እንዲህ ሲል መለሰለት፤ «እኔ ክብራን የምገልጥበት ግርማ ሞገስ በፊትህ እንዲያልፍ አደርጋለሁ፤ ቅዱስ ስሜንም በፊትክ አውጃለሁ፤

ፊቱን በአካል እንድታይ ግን አልፈቅድልህም፤ እኔን በአካል አይቶ በሕይወት መኖር የሚቻለው የለምና፤ ይሁን እንጂ በተሰነጠቀው አለት መካከል እስካልፍ፤ በእጅ እጋርድህና ፊቱን ሳይሆን፤ ጀረባዬን እንድታይ አደርጋለሁ።» **(ትርጓሜ፡ በጥንቱ የእንግሊዝኛ ምሳሌያዊ ሰይቤ (አኒጋር) «ጀርባ» ልጅ ማለት ነው። ይኸውም ልጅ ወልደሃል ወይ?» ለማለት «Have you soon your back?» ማለት የተለመደ አኒጋር እንደ ነበር ይታወሳል። ስለዚህም፤ በኋለኛው ዘመን-የሰውን ሥጋ በመዋሐድ የተገለጠ ወልደ እግዚአብሔር ክርስቶስን በታወሰ ተራራ ላይ ከኤልያስ ጋር ቆሞ ባየው ጊዜ ትንቢቱ ተፈጽሞለታል ግለት ነው (ሉቃ 9፡30-31)። የሚከተለውን የዚህ ተጓዳኝ ትርጉሚያዊ ታሪክና ምሳሌ ይመልከቱ ፡- "እግዚአብሔርን በአካል የማየት ዕድል ያመለጣቸው ሰዎች ፀፀት"**

የአንድ ቤተ ክርስቲያን ምእመናን-«እግዚአብሔርን በዓይኖችን ማየት እንፈልጋለን» ብለው የሚያገለግላቸውን ካህን ማስቸገር ጀመሩ። ካህኑም ሱባኤ ገብተው ሲጸልዩ- «በመጭው ሳምንት እሁድ ከቀትር በኋላ ከቤተ ክርስቲያኑ በላይ በሚገኘው ታላቅ ተራራ ራስ ላይ እንዲወጡ ንገራቸው። እኔ በዚያ እገለጥላቸዋለሁ» የሚል ድምፅ መጣላቸው ። ካህኑም ይህን መልእክት እሁድ ጠዋት ከቅዳሴ በኋላ ለምእመናኑ ጉባኤ ነግረው። አንድም ሰው ሳይቀር ያን ተራራ መውጣቱን ተያያዘው። እያንዳንዱ ሰው ባጭር ታጥቆ ሴት፤ ወንድ፤ ወጣቱም ሳይቀር ተራራውን ሲወጣ ከነጭ ሽቦት ጋር አስደሳች መልክ ያለው አንድ መልክቀና ሽማግሌ ከዘራ ይዞ እየተውተረተረ፤ «እባካችሁ እጄን ይሳችሁ ደግፋኝ፤ እኔም ከናንተ ጋር አብራ ወጥቼ እግዚአብሔርን በዓይኔ ማየት ስለምፈልግ ተባበሩኝ» ብሎ ሲለምን የሚተባበረው አንድም ሰው አልነበረም። «ጊዜ ታሳልፍብናለህ» ብለው ሁሉም ትተውት ወጥተው። ተራራው ላይ ተሠልፈው ሲጠብቁ ቆዩ። ነገር ግን እግዚአብሔር ወደነርሱ ሳይመጣ ዘገየባቸው። ጀምሮ ከመጥለቅ በፊት አንድ ዓይነት ድምፅ ወደ ካህኑ መጣ። ይኸውም «በተራራው ግርጌ የአንድ መልክ መልካም ሽማግሌ ፊት አይታችኋል። እርሱ ከናንተ ጋር ወደዚህ ተራራ መምጣት ፈልጎ እጄን ይሳችሁ በመደገፍ ከናንተ ጋር መምጣት እንዲችል ትብብር ቢጠይቃችሁ እምቢ ብላችሁት መጥታችኋል። እነሆ ያ ሽማግሌ ራሱ እግዚአብሔር ነበር። ነገር ግን እርዳታ ሲጠይቅ ትብብር ሳታደርጉለት

በመቅረታችሁ ፡ የመጣላችሁን መልካም ዕድል አጥታችሁታልና እንግዲህ ሳይመሸባችሁ በጊዜ ወደየቤታችሁ ሂዱ (ተመለሱ) ' ብለህ ንገራቸው' የሚል ነበር "እውነት እላችኋለሁ ከሁሉ ከሚያንሱት ከነዚህ መካከል ለአንዱ ያላደረጋችሁት ለእኔ እንዳላደረጋችሁት ይቆጠራል፤ (ማቴ. 25.45)። እኛን ስለይህ ዓይነት ዕድል ስንት ጊዜ አምልጦን ይሆን ?)

፴፬ /34: እንደ ገና የተሠሩ ሌሎች ሁለት ጽላቶች

1-7 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፤ «የፊተኞቹን የሚመስሉ ሁት የድንጋይ ጽላቶችን ቅረጽና ይዘህ ና፤ እኔ በቀድሞዎቹ ጽላቶች ላይ

የነበሩትን ትእዛዛት እጽፍባቸዋለሁ። ዘላለማዊ ፍቅሬን እስከ ሺህ ዘፀ ትውልድ እጠብቃለሁ፤ ነገር ግን፣ እስከ ሦስትና እስከ ዐራት ትውልድ ስለ ወላጆች ኃጢአት ከመቅጣት አልወሰንም። 20 መባ ሳይዘ ማንም ሰው ባደ እጅን በፊት አይታይ።። ሙሴ ከእግዚአብሔር ጋር ሲነጋገር ቄይቶ በወረደ ጊዜ፣ በፊት ላይ ፀዳሰ ብርሃን (የብርሃን ነፀብራቅ) ተሥሎበት ታየ፤ ካህኑ አሮንና ሕዝቡ የእርሱን ፊት ማየት ፈሩ፤ ሙሴ ፊቱን በሻሽ መሸፈን ጀመረ (2ቆሮ 3፡13)። በምዕ 35፡እና 36፡ የሚታየው አብዛኛው ታሪክ እግዚአብሔር የሚመለከቡትን ድንኳን ለመሥራት ሕዝቡ ልዩልዩ ስጦታ ማበርከት እንዲችል ተጠይቆ፤ ሁሉም ተባብሮ (ርብርብ በማድረግ) በየቀኑ ከማለዳ ጀምሮ ያጎረፈው ስጦታ ከሚጠበቀው በላይ ሆኖ በመገኘቱ፣ የስጦታው ብዛት እንዲገታ በአዋጅ መነገሩን የሚገልጥ ነው ።

፴፯ /37 እና ፴፰/38: በዝርዝር የተጻፈው ታሪክ ስለ ቃል ኪዳን ታቦት፣ ስለ-ንዋያተ-ቅድሳትና-ስለተቀደሱ-የክህነት-አልባሳት-አሠራር ያሳያል።

፵/40: የድንኳን መተካልና የአገልግሎት አጀማመር፤ 9-11 ከዚያ በኋላ፣ እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፤ «ድንኳንንና ንዋያተ ቅድሳቱን ቀጥሎም መሠዊያውንና የመታጠቢያውን ሰን (ሳህን) ከነማስቀመጫው የተቀደሰውን ዘይት በመቀባት፣ ለእግዚአብሔር የተለየ አድርገው፤ ይህም ሁሉ የተቀደሰ ይሆናል» ። 17 ከግብጽ በወጡ በሁለተኛው ዓመት እግዚአብሔር የሚመለከባት ድንኳን ተተክሏት፡ 22-29 ሙሴም ሁሉን ነገር እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ። ለእግዚአብሔር መባ የሚሆነው የተቀደሰ ኅብስት የሚቀርብበትን ገበታ ከመጋረጃው ውጭ በሰሜን በኩል፣ ከወርቅ የተሠራውንም መሠዊያ ከመጋረጃው ፊት ለፊት፣ የሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀርብበትን መሠዊያ ደግሞ፣ ከድንኳን መግቢያ ፊት- ለፊት-አኖረ።-34-48-ከዚህ-ሁሉ-በኋላ፣ ድንኳን-በደመና-ተሸፈነ፤-የእግዚ

አብሔርን- ክብር የሚገልጠው አንጻራቂ ብርሃን ድንኳንን ሞላው፡ የእስራኤል ሕዝብ የሠፈሩበትን ቦታ ለቀው በመንቀሳቀስ ጉዞ የሚጀምሩትም ፣ ደመናው ከድንኳን ላይ በሚነሣበት ጊዜ ነበር ። በበረሃም በሚጓዙበት ጊዜ ሁሉ፣ በቀን የእግዚአብሔርን ክብር የሚገልጠው ደመና ድንኳንን ሸፍን፣ ሌሊት ደግሞ በድንኳን ላይ እሳት እየነደደ ሲያበራ ይታይ ነበር። (ትርጓሜ፡ እግዚአብሔር በሚመለከቡት ድንኳን ላይ የረበበው ደመና የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ምሳሌ ነው። እውነተኛውን አምልኮተ እግዚአብሔር የምትከተል ቤተ-ክርስቲያንም የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ የሚያርፍባትና የእግዚአብሔር ክብር የሚገለጥባት ናት፡ ማለት ነው።



አሪት ዘሌዋውያን

(መጽሐፈ ሙሴ ሣልሲት)

መግቢያ: ሌዊዎ ካህን ማለት ነው ። ሥርወ ቃሉ በግእዝ ቋንቋ

«.....» ሌወወ ጠመጠመ ከሚል ግሥ የተወረሰ ነው። ሌወወ ማለትም ቀጸላ /አክሊል ወይም ጥምጥም በራስ ላይ ማድረግን ያመለክታል። እግዚአብሔር አምላክ ለመጀመሪያ ጊዜ የራሱ አገልጋዮች አድርጎ የመረጠ ከሕዝቡ ልጆች መካከል በተለይ በዘኖር ሆነው የተወለዱትን ነበር (ገፀ 13: 1)። ዘግድት ብሎ ግን በዘኖር ላይ 11 -13 እንደተጻፈ እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፡ "የእናቱን ማሕፀን በሚከፍት በዘኖር ልጅ ሁሉ ፈንታ ከእስራኤል ነገደ ሕዝብ መካከል በተለይ የነግደ ሌዊ ልጆችን መርጫለሁ። እነርሱ ለእኔ የተለዩ አገልጋዮች ይሆናሉ። ይህን የተናገርሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝ።"

— ሌዊና ስምያን የተባሉት የነገድ አባቶች ቀድሞ የሚታወቁት ስይፍ በማንሣትና በመረኛነት ጠባይ ነበር። የእኛታችው የዲና ክብረ ንጽሕና በመደፈሩ ምክንያት ተቆጭተው የምድረ ሴኬም ባላባት የነበረውን ኤዋርንና ልጁን ሴኬምን ከብዙ ሕዝብ ጋር በግዝራት ቁራስል ላይ ሳሉ ሰይፍ፣ ሰይፍቸውን መዘው ገብተው በጭካኔ ጠራርገው ማጥፋታቸው ተጽፏልና (ዘፍጥ 34: 1 -16 + ዝፍት 49: 49: 5 -7) ። ሕዝቡም ዐምፀው የወርቅ ጥጃ ጣዖት አቁመው በመስገድ እግዚአብሔርን ባሳዘኑም ጊዜ የዓድማው አነሣሾች ተለይተው ከታወቁ በኋላ "እነዚህን

ሁሉ በሰይፍ ለመጥረግ ከእግዚአብሔር ጋር የሚሠለፍ /የሚቆም ማን ነው?" ብሎ ሙሴ በጠየቀ ጊዜ፡ ሸኛ አለን ብለው ከሕዝቡ መካከል አፈፍ ብለው ተነሥተው ሦስት ሺህ ዐመፀኞችን በሰይፍ አጭደው ደምስሰዋል (ዘፀ 32: 26 -28) ። ዘግየት ብሎ ግን ያ ሁሉ የኃይል አሠራር ተለውጠ፡ ሌዋውያን ለክህነት አገልግሎት ሲመረጡ ደግሞ =የመንፈስ ሰይፍ ተብሎ የሚጠራውን የእግዚአብሔርን ቃል አፅንተው ይዘው በጸሎት ኃይል በመትጋት የሰይጣን ዲያብሎስን ምሽግ ለማፈራረስ የሚያስችል ልዩ መንፈሳዊ ኃይልና ሥልጣን ተሰጥቷቸዋል። "የካህን አፋፋ፡ የአህያ ዕውፋ ለምንም አይበጀም " እንዲሉ በሕዝቡ መሐል ቆመው በማስተማር ረገድ ፊት አይተው ሳያዳሉ መምህራን ወመገሥጥን ይሆኑ-ዘንድ-ሥልጣናቸው የማይዳሰስ፡ ቃላቸው የማይገሠሥ-ሆኖ ተሾመዋል ።)

በዘሌዋውያን መጽሐፍ-- ከ1-7- ያሉት- ምዕራፎች -በሙሉ-ስለ መሥዋዕትና መባ አቀራረብ የሚያስረዱ ናቸው። «የሚቀርበው፣ የሚቃጠል መሥዋዕት የበግና የፍየል ከሆነ፣ ነውር የሌለበት ተባእት ይሁን» (1:10)። ለእግዚአብሔር የሚቀርበው ቀርባን (መሥዋዕት) ከወፎች ወገን ከሆነ ግን፣ ዋናው ወይም ርግብ ሲያመጡለት ካህኑ ራሱን ይቁልምምና በመሠዊያው ላይ እንዲቃጠል ያድርገው (1:14-15)። የምታቀርበውን የአህል መሥዋዕት ሁሉ በጨው ታጣፍጠዋለህ፤ ምክንያቱም ጨው ከአምላክህ ጋር ለምታደርገው ቃል ከዳን መታወቂያ ነው። **(ትርጓሜ፡** የጨው ባሕርይ ሁሉ፣ ምግብን ከመበላሸት እንደሚጠብቅት ቃል ኪዳንንም ጠብቆ ለመኖር በምሳሌነቱ የተጠቀሰ መሆኑን ዜና መዋዕል ካልእ 13: 5 ላይ የዳዊት ዘር መንግሥት ለዘላለም ሳይቋረጥ እንደሚቀጥል እግዚአብሔር የሰጠው ተስፋ፣ «የጨው ቃል ኪዳን» ተብሎ ይጠራል። በሐዲስ ኪዳን ትምህርትም ጨው የፍቅር ምልክት መሆኑ ተነግሮአል (ማር_9:49-50)። «ንግግራችሁ ሁል-ጊዜ በጨው እንደ ተቀመመ ይሁን (ይጣፍጥ)»። ተብሎ በቆላ 4፣ 6 እንደ ተጻፈ፣ ጨው የመልካም ንግግር ጥበብ ምሳሌ መሆኑም ተገልጦአል (ቆላ 4፣6)። በትምህርትና በመልካም ሥነ ምግባር የታነፀ የጎብረተ-ሰብ ሥርዓተ ኑሮ፣ ሰላማዊ ጣዕመ ጸጋ የሞላበት እንዲሆን የሚያደርጉ የወንጌል መምህራንም በምድር ጨው ተመስለዋል (ማቴ 5:13)። ። በመጽሐፈ ሰዓታትም እንኳ አባ ጊዮርጊስ ዘጋ ሥጫ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በጨው መስሎ ሲናገር "ጸው ዘአጥፃም-ለልሱሕ'-ይለዋል። አልጫውን-ዓለም-ያጠፈጠው-ጨው-ማለትነው ።ጨው የእግዚአብሔርም ቀጣ የሚገለጥበት የጥፋት ምልክት ይሆናል። ለምሳሌ በመዝሙረ ዳዊት 116: 34 ወረሰያ

ለምድር ጸው እንተ ትፈረ በእንተ እከዮሙ ለእለ ይነብርዋ =በሚኖሩባት ሕዝብ ክፋት ምክንያት ምድሪቱ ጨውን እንድታፈራ አደረጋት" ይላል። አቤሚሌክ የተባለውም እስራኤላዊ የዓመፀ ንጉሥ ያመፀበትን የሴኔም ኑቀሪዎች /ሕዝብ የዘለዓለም ጥፋት የተፈረደባቸው መሆኑን ለመግለጥ ሕዝቡን ክደመሰሰ በኋላ ምድሪቱን ጨው ዘራባት ተብሏል (መሳ 9: 50 -56) ። ይህም ሁሉ ድርጊት እግዚአብሔርን ከሚያስቁጣና ከሚያሳዝን ተግባር ሁሉ ተወቅቦ በማድረግ፣ የመልካም ጨውነትን ባሕርይ ሳይለውጡ፡ በጥሩ ሥነ-ምግባር-ታንያ፣ ከዓመፀ-ተግባር ሁሉ ርቆ በወንድማማችነትና በእንትማማችነት ፍቅርና ሰላም ፀንቶ በመቻቻል መኖር እንደሚገባ ምሳሌያዊ ትምህርት ሆኖ ተጽፏል።



ስለ ደኅንነትና ስለሰላም የሚቀርብ የኅብረት መሥዋዕት፤

- _ ማንኛውም ሰው ከቀንድ ከብት፣ ከበግነ ከፍየል መንጋ መካከል ነውር የሌለበትን መርጦ ሲያቀርብ፡ እግዚአብሔር በሚመለከበት ድንኳን ደጃፍ እጁን በእንስሳው ራስ ላይ ጭኖ ይረደው (ምዕ 3:1 17)።
- _ ባለማወቅ ስለ ተፈጸመ በደል የሚቀርብ መሥዋዕት 4:1-15።
- ልዩ ።ልዩ ሕግና ሥርዓት ስለ መተላለፍ የሚቀርብ መሥዋዕት 5:1-19።
- =ስለ ኃጢአት ስርዓት የሚቀርብ መሥዋዕት 6:24-30።
- =ስለ በደል ዕዳና ስለ ደኅንነት የሚቀርብ የኅብረት መሥዋዕት 7:1-38።
- =የአሮንና የልጆቹ የክህነት ሹመት አሰጣጥ ሥርዓት 8:1-14።
- =አሮን ለእግዚአብሔር ያቀረበው መሥዋዕት --9:1-24።
- ፲ /10: ከውጭ እሳት ጭረው ወደ ያመጡ ካህናት በሞት ተቀጡ፤
- 1--7 ናዳብና አብዩድ ተብለው የሚጠሩት 2ቱ የካህኑ የአሮን ልጆች የየራሳቸውን ጥና ይዘው፣ ከቤተ-እግዚአብሔር ውጭ እሳት ጭረው አመጡ። በዚያም እሳት ላይ ፡ዕጣን ጨምረው ወደ እግዚአብሔር አቀረቡ፤ እግዚአብሔርም ተቈጥቶ ከሰማይ የተላከ እሳት ስለሰላቸው በእግዚአብሔር ፊት ሞቱ። **(ትርጓሜ** ዛሬም እንደዚሁ፡ ከውጭ አገሮች እየተጫረ የሚመጣ አጉል ልማድ፣ ባህልና ባዕድ ርእዮተ-ዓለም ሁሉ፣ ልክ በዚሁ ዓይነት መዘዙ ብዙ ነው። በአሁኑ ዘመን ብዙ ያልተለመዱ ባህሎች ክባዕዳን አህጉር ተጭረው የመጡ ናቸው። ከነዚያ ሁሉ መጥፎ ልምዶች ሕይወትን ጠብቆ በሥነ ሥርዓት ለመኖር

መቻል የጥሩ አ.ትዮጵያዊ ዜጋ ያላቅ ጥበብ ነው።

የካህናት መመሪያ ሕግ፡ 8-9 የወይን ጠጅና ሌላም የሚያሰክር ነገር ጠጥታችሁ እኔ ወደምመለክበት-ድንኳን-(ቤተ-እግዚአብሔር) ከመግባት ተጠንቀቁ፡ይህን-በታደርጉ-የሚደርስባችሁ-አደጋ-የሞት-ቅጣት ነው።

፲፩ /11: የሚበሉና የማይበሉ እንስሳትና አዕዋፍ ዓይነት፡

2--12 የማይበሉት "ከእንስሳ ወገን ዘንፋቅ ሠኮናሁ ወዘያማሰክዕ ኪያሁ ብልዑ= ሠኮናው የተሰነጠቀውንና የሚያመሰክረውን እንስሳ ትበላላችሁ። ነገር ግን ግመልን፣ ሽኮንና ጥንቸልን የመሳሰሉት የሚያመሰክሩ ቢሆኑም፣ ሠኮናቸው ስንጥቅ ባለ መሆኑ ርኩሳን ናቸው።

አሳማዎችም እንደዚሁ።ከዓሣ ዓይነቶችም ክንፍና ቅርፊት ያላቸውን ሁሉ እንዲበሉ። ነገር ግን በውሃ ውስጥ ከሚገኙት ሁሉ ክንፍና ቅርፊት የሌለው ሁሉ እንዳይበላ ተከልክሏል። 3-20 ከአዕዋፍም ወገን፣ ንሥር፣ ገዴ፣ ዓሣ-አውጭ፣ ጥንብ-አንግ፣ ጭላትና ጭልፊት፣ በያይይነቱ፣ ቀራ በየወገኑ፣ ጉጉትና ሰገኖ፣ ወይም ሰገን፣ እርኩምና ጋጋኖ፣ የውኃ ደር፣ ይብራ፣ ጠላቋ በቋል፣ ስደተኛ አሞራ፣ ሽመላ፣ ሳቢሳ፣ ጅንጂላቱ፣ የሌት ወፍና እንዲሁም ክንፍ ያላቸው ሆነው በዐራት እግር የሚንቀሳቀሱ ፍጥረታት ሁሉ በእናንተ ዘንድ የረከሱ ናቸው" ተብሎ ተጽፏል።

20-22 ነገር ግን፣ ክንፍ እያላቸው ተስፈንጣሪዎች የሆኑት ሁሉ የሚበሉ ናቸው። **(ትርጓሜ)፡**ይህ እንግዲህ የአራቱ ትእዛዝ ሲሆን በሐዲስ ኪዳን ግን መባልዕትን በሚመለከት የተሰጠው ትምህርተ ወንጌል ከዚህ ሁሉ የተለየ ነው። ይህንም ብፁዕ አቡነ ኅርጎሬዎስ በጸፉት የኢ. አ. ተ. ቤተ ክርስቲያን ታሪክ እንደገለጡት ይህን ሁሉ ማንንም ሰው በየሚኖርበት አካባቢ ያለው ባህልና አስተዳደግ እንጂ ሃይማኖቱ ይከለክለዋል ማለት አልመሆኑን በመግለጥ በዓፄ ገላውዴዊስ ዘመን መንግሥት በቤተ ክርስቲያን ላይ ቀርቦ የነበረውን ክሥና የተጠውን መልስ ጠቅሰዋል።

በቤተ ክርስቲያን ላይ ቀርቦ የነበረው ክሥና ወቀሳ "የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በብዙ ነገር አራታዊት እንጂ ወንጌላዊት አይደለችም" የሚል ነበር። ይህንም ከሚያስረዱት ነገሮች መካከል 1ኛ "የአመጋገብን ሥርዓት የምታስተምረው፣ በዚህ በዘሌዋውይን ምዕራፍ II የተጻፈውን መሠረት በመድረግ ብቻ ነው የሀዲስ ኪዳን ትምህርት ግን ትታዋለች የሚል ነበር ።

2ኛ. ግዝረትን ትፈጽማለች" የሚል ነበር። ስለዚህም ዓፄ ገለውዴዎስ ጉባኤ ሊቃውንት ጠርተው በማወያየት -ተከራክረውበት የሚከተለው መልስ ተሰጥቶታል ፡- 1ኛ. ግዝረት ማንም ሰው በራሱ ፈቃድ በየቤቱ ለጸዳት ሲባል የሚፈጽመው እንጂ በሥርዓተ ቤተ ክርስቲያን በጸሎት የሚፈጸም አይደለም። ቤተ ክርስቲያናችን "ያልተገዘረ አይጠመቅ" የሚል ብይን /ውሳኔ የላትም ። 2ኛ. የሚበሉና የማይበሉ እንስሳትና አዕዋፊ ሰማይን ወዘተ በሚመለከትም ማንንም ሰው የሚከለክለው ያደገባት ባህሉና የራሱ ልምድ እንጂ ሃይማኖቱ አይደለም " ሲሉ በዐራት ነጥብ ዘግተውታል።

መባልዕትን በሚመለከት በሐዲስ ኪዳን የተሰጠውን ትምህርተ ወንጌል ሁሉ ከቅዱሳት መጻሕፍት ባጭሩ፡ ሮሜ ምዕራፍ 14= የሐዋ ሥ ምዕ 10 በሙሉ፡ ጢሞ 4፡ 1-5 በግልጽ ማየት ይቻላል። በፍትሐ ነገሥት አንቀጽ 23፡ ቁ፡ 804 - 6 የተጻፈውም የቅ/ የሐንስ አፈወርቅ ትርጉምና ትምህርት ከዚህ በላይ በሠፈሩት ምዕራፍና ቁጥሮች ከተጻፈው ቀዋሚ መመሪያ ጋር መቶ በመቶ ይተባበራል።)

፲፪ /12: ሴቶች ከወለዱ በኋላ የሚጠብቁት የመንጸት ሥርዓት፡

1--5 ሴት ፀንሳ ስትወልድ በወር አበባዋ እንደሚሆነው ሁሉ፣ እስከ ሰባት ቀን ድረስ ያልነጸች ትሆናለች። ከስምንት ቀን በኋላ፣ ሕፃኑ ይገዘር። ከዚያን በኋላ፣ በተጨማሪ የደምዋ ፈሳሽ እስከሚደርቅ፣ እስከ ሠላሳ ሦስት ቀን ድረስ፣ ማናቸውንም የተቀደሰ ነገር ሁሉ ከመንኳት ትቁጠባለች። ሴት ልጅ ብትወልድ ግን፣ እስከ ዐሥራ አራት ቀን ድረስ የመንጸት ጊዜ ያስፈልጋታል። ከዚያን በኋላ ደምዋ እስከደርቅና የመንጸት-ዋም ወራት እስከፈጸም ድረስ፣ ወደ ቤተ-መቅደስ ሳትግባ፣ እንደ ገና ስድሳ ስድስት ቀን ትቁያለች። **(ትርጓሜ)፡** ወንድ ልጅ ሲወለድ ለመንጸት ጊዜ የተወሰነው ሰባትና ሠላሳ ሦስት ቀን ሲደመር አርባ ቀን ይሆናል፤ ሴት ልጅ ስትወለድ ዐሥራ አራትና ስድሳ ስድስት ቀን ሲደመር ሰማኒያ ቀን ስለ ነው። ወንድ ልጅ በተወለደ በአርባ ቀን ፣ ሴት ልጅም በተወለደች በሰማኒያ ቀንዋ እንዲጠመቁ በሥርዓተ ቤተ-ክርስቲያን የተወሰነው ከዚህ በመነሣት ነው። = ከ13-14 ያሉት ምእራፎች በሙሉ ከለምጽ በሽታ ስለ መንጸት ሥርዓት የተሰጠውን መመሪያ ሁሉ በዝርዝር የሚያስረዱ ናቸው። ለምጽ የኃጢአት ምሳሌ ሲሆን፣ በካህን ምርመራ መንጸትና አለመንጸቱ ይረጋገጥ እንደ ነበር፣ በንስሐ ከኃጢአት

የመንጻት የሐዲስ ኪዳን ሥርዓትም በካህን አማካይነት ይከናወናል (ማቴ 8:4)።

፲፮ /15: ክሰውነት የሚወጣ ፈሳሽ ነገር ያለው ሰው ከዚያ በሽታ ነጻ እስኪሆን ድረስ ርኩስ መሆኑን ይገልጻል። ከታወቀው የወር አበባ የተለየ ፈሳሽ የሚኖራትም ሴት ደምዋ እስኪቆም ድረስ የረከሰች ናት። ለምጽ ያለበት ሰው ሁሉ ካህኑ መርምሮት ነጻ ሆኖ ሲገኝ፣ የመንጻት ሥርዓት የሚፈጸምበትን መሥዋዕት ያቀርባል።

፲፯/16: የኃጢአት ስርዓት ቀን፤ ተካህኑ አሮን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ከመግባቱ በፊት ሰውነቱን ታጥቦ የክህነት ልብሱን ይልበስ። 11-12 አሮን ስለ ራሱና ስለ ቤተ-ሰቡ ኃጢአት ማስተሥረዥ አንድ ኮርማ ወስዶ መሥዋዕት አድርጎ ይረደው።

የሕዝቡን በደል ተሸክሞ ወደ በረሃ ለአዛዜል የሚለቀቅ የፍየል ጠቦት

5-10 የእስራኤል ማኅበር ስለ ኃጢአት ማስተስረዥ መሥዋዕት፣ ተባእት የሁኑ ሁለት-የፍየል-ጠቦቶችን-ለካህኑ-ለአሮን-ያምጡሉት።-ካህኑ-አሮን-አንዱ ለእግ ዚአብሔር።፣ ሁለተኛው- «ለአዛዜል» -የሚል-ምልክት ያለባቸውን ጠቦቶች ወስዶ፣ ዕጣ ያውጣና ለእግዚአብሔር የተመረጠውን የፍየል ጠቦት የኃጢአት ማስተሥረዥ መሥዋዕት አድርጎ ያቀርባል። 20-22 ለአዛዜል ድርሻ ሆኖ የተመረጠውንም የፍየል ጠቦት ወስዶ ሁለት እጆቹን በፍየሉ ራስ ላይ ጭኖ፣ የሕዝቡን ኃጢአት በርሱ ላይ በመናዘዝ፣ በፍየሉ ራስ ላይ ያሸክመውና ለዚሁ አገልግሎት በተመደበው ሰው እጅ ተወስዶ ወደ በረሃ-እንዲለቀቅ ይደረጋል። ይህም ሥርዓት ሕዝቡን ከኃጢአት ለማንጻት በዓመት አንድ ጊዜ የሚፈጸም ነው።

(ትርጓሜ: የሕዝቡን ኃጢአት (ጠስ) ተሸክሞ ወደ በረሃ የሚለቀቀው የፍየል ጠቦት ስለ ሕዝቡ ኃጢአትና በደል ቤዛ ሆኖ ከከተማ በር ውጭ ሊገደል መስቀሉን ተሸክሞ ወደ ቀራንዮ የወጣ /የተጓዘ የመድኃኔ ዓለም ክርስቶስ ምሳሌ ነው።

፲7 /17: ደም ያለበትን ሥጋ መብላትን የሚከለክል መመሪያ፡ 13-16 ማንም ሰው በሥርዓቱ ንጹሕ የሆነ እንስሳ ወይም ቆቅና ጅግራ (ሶረኔ) አድኖም ሆነ አጥምዶ ቢይዝ ደሙን በመሬት ላይ በማፍሰስ አፈር ያልብሰው፣ 3 የእያንዳንዱ ሕያው ፍጥረት ሕይወቱ የሚገኘው በደሙ ውስጥ ስለሆነ፣ ሥጋን ከነደሙ (እርጥቡን) የሚበላውን ማንኛውንም

ሰው ከሕዝቡ መሐል አስወግዶ። ማንም ሰው ቢሆን ሞቶ የተገኘና አውሬም የገደለው የእንስሳ ሥጋ ቢበላ ወይም ቢነካ ልብሱን አጥቦ፣ ሰውነቱን ታጥቦ እስኪነጻ ድረስ እስኪሥርክ /ምሽት ድረስ፣ ከሠፈር ውጭ ተገልልጦ ይቆይ።

፲፰ /18: በሕግ የተከለከለ የግብረ ሥጋ ግንኙነት፤

2-3 የወር አበባ ካለባት ሴት ጋር አትተኛ፤ ራስህንም አታርክስ። ይህ ሁሉ ድርጊት በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላ፣ አስጸያፊም ው። ይህም ከቀድሞ ጀምሮ በግብጽና በካናን ምድር የሚኖሩ አረማውያን ሕዝብ ሁሉ ሲፈጽሙት የነበረ ነው። 6-18 ከእናንተ ማንም ሰው፣ ከሥጋ ዘመዱ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት አያድርግ። በተለይም ከእያትህ፣ ከእንትህ፣ ከእንጆራ እናትህ፣ ከእንጆራ አባትህ ልጅ ጋር፣ ከእናትህ፣ ከአጎትህ ሚስት፣ ከልጅህ ሚስት (ከምራት)፣ ከወንድም ሚስት፣ እንዲሁም በግብረ ሥጋ ከምታውቃት ሴት፣ ልጅ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት ከማድረግ ተጠንቀቅ። ሚስትህ በሕይወት እያለች-የገዛ እንትሞን አግብተህ ማስቀናት አይገባህም። 28-29 ማንም ሰው ወይም ሴት ከእንስሳት ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት-አያድርጉ። እንደዚህ ያለው አስነዋሪ ተግባር በሥርዓቱ የረከሰህ ያደርግሃልና።

፲፱ /19: የቅድስና አደኗር ሕግ ፡ 2 እኔ አምላካችሁ እግዚአብሔር ቅዱስ ነኝና እናንተም እንዲሁ ቅዱሳን ሁኑ (1 ጴጥ 1:15-16) ። ከእናንተ እያንዳንዱ እናትና አባቱን ያክብር። 9-10 የእርሻችሁን ስብል ወይም መከር በምትሰበስቡበት ጊዜ፣ በእርሻችሁ ዳርቻ ያለውን እህል አትጨዱ፤ ስታስሩ የረሳችሁት ነዶ ቢኖር፣ እርሱን ለማንግት ወደ ጎላ አትመለሱ፤ ቃሮሚያውን ሁሉ አጥርታችሁ አትሰብስቡ። በወይንህ ሐረግ የቀረውን ዘለላ ወይም መሬት ላይ የረገፈውን ፍሬ ሁሉ በምድሪቱ ለሚገኙ ድሆችና ስደተኞች ተውላቸው። ይህን ብታደርግ አምላክህ እግዚአብሔር ይባርክሃል። 11-13 ሰውንም ከማታለል ተጠበቅ፤ ውሸት አትናገሩ። በስሜ በሐሰት አትማሉ። ባልንጆራህን-ማታለል-አይገባህም።-ቀጥረህ-ለምታውራው-ሰው የምትከፍለውን ዋጋ አውለህ ሳታ ሳድር በዕለቱ ስጠው። 15 በዓይነ-ሰው ፊት እንቅፋት አታነር። በፍርድ አሰጣጥ ጠንቃቃና ታማኝ ሁን። 16-18 በሕዝብህ መካከል ወጣ ወረድ እያልክ ስም ለማጥፋት ሐሜትና የሰም ማጥፋ አሉባልታ አታዛምት ።

(ትርጓሜ: ባለቅኔዎች ሐሜተኛነትንና የሰም አጥፊነትን አሉባልታ የሰውን ሥጋ ከመብላት (ከካህናት) ጋር ተመሳሳይነት እንዳለው አድርገው ሲያቀርቡት እንዲህ ይሉታል፡ "ቡናስ መልካም ነበር ለሱስ

የሚበድ፡ ቀርቦ የሰው ሥጋ መሆኑ ነው እንጂ (መዝ 33: 13+ ያዕ 3: 2- 10)።
 አልሰማችሁም ወይ ወንድሚን በማማት፤
 ማርያም እንተ ሙሴ ለምጽ እንደወጣባት? (ዘጎልቀ 12: 1-8) ።
 በጠለፋ ወሬ የሰው ስም በማጥፋት
 ቀልሎ ሰውን ማቅለል ጎረቤትን ማማት።
 ንደኛን ማሳዘን ሁሉን ማበሳጨት
 ይህ ነው ሌላው ክፍል ግድፈተ ጾም ማለት።
 ሰውን ለመበደል ተንኮ ለመሥራት፤
 አፍ ይጹም፡ ዓይን ይጹም ይጠበቅ ሥርዓት፤
 ጆሮም እንኳ ይጹም ክፉ ከመስማት
 መላው ሐዋስ ይጹም ከክፉ ትዕቢት (ከምግብ ጾም ጋር)
 አምላክ የመረጠው ይህን ነው ጾም ማለት (ኢሳ 58: 19) ።
 መሠረት በሌለው መናኛ አሉባልታ፤
 የሰንት ባለትዳር ቤት ንብረት ተፈታ?
 ሐሚት ወረርሺን ነው ብርቱ ተላላፊ፤
 አሉባልታ እባብ ነው ሥውር ተናዳፊ
 በሐሚት ወረርሺኝ እንዳትለከፉ።
 ተንኮልን ክፉትን ከውስጣችሁ አጥፉ!
 ጾም ማለት ይኸው ነው ይለናል መጽሐፉ።
 (ከምግብ ጾም ቀጥሎ ማለት ነው።)

— አውግስጢን የተባለ ታላቅ አፍሪቃዊ የቤተክርስቲያን ሊቅ ሐሚትን
 የሚጠላ ሰው ስለነበር፡ "ሐሚተና ሰው ከእኔ ጋር አብሮኝ እንዲበላ
 አልፈቅድም" የሚል ቃል በጉሉን ተጽፎ በምግብ ጠረጴዛው ላይ
 ይታይ ነበር። (" ከእንጨት ክፉ ጠማማ፡ ከሰው ክፉ የሚያማ
 "የሚለውን ተንዳኝ ታሪክና ምሳሌ በዚህ መጽሐፍ መቸረሻ
 /Appendix ይመልከቱ)። -

— ሰውን ለክፉ አደጋ የሚዳርግ ምንም ዓይነት ክፉ ነገር አታድርግ። ቁም-
 በቀል አትያዝ። ከማንም ጋር ያለህን አለመግባባት ሁሉ በስምምነት (
 በዕርቅ) ጨርስ። ባልንጆራህን እንደ ራስህ አድርገህ ውደድ (ሮሜ 13:8፤
 ማቴ 22: 36-40)። 26-28 **(ትርጓሜ፡** ይህ ሁሉ ትምህርታዊ መመሪያ
 በሌላው መጽሐፈ ኦሪት ዘዕ 21: 24 በተለየ መልኩ ዓይን ፍዳ ዓይን።

ዓይን ያጠፋ ዓይነ ይጥፋ፡ ጥርስ ያወለቀ ጥርሱ ይርገፍ፡ በማለት ፈንታ
 ጠላትን እንኳ ሳይቀር መውደድ እንደሚገባ የተነገረ ይህ ዓይነቱ
 ትምህርት ከልደተ ክርስቶስ በፊት የነበረ የክርስትና ትምህርት ዓይነት
 ነው "ማለት ይቻላል።)

— የእስማተኛን ምክር አትከተሉ። የራስ ጠጉራችሁን ዙሪያውን
 አትከርክሙ። ጠማችሁን አሳጥራችሁ አትቀረጡ። በሰውነታችሁ ላይ-
 ንቅሳት (ውቅራት) እንዲኖር አታድርጉ። ለሙታን በማዘን ጠጉርን
 በመንጨት ሰውነታችሁን አታጉሳቁሉ። 31 ከሙታን ጠሪዎች ምክር
 አትጠይቁ። 32-34 ሽማግሌችን ስታይ ከተቀመጥህበት በመነሣት ክብር
 ስጣቸው። በምድራችሁ የሚኖሩ ስደተኞችን አታጉላሉ። ይልቁንም እንደ
 ራሳችሁ አድርጋችሁ ውደዱ አቸው። እናንተ ራሳችሁ በግብፅ ስደኞች
 ነበራችሁና። 35 በሚዛን /በመለኪያና በመስፈሪያ ከማታለል ተጠንቀቁ።

፳ /20: ቀደም ሲል በምዕራፍ 18ና 19 የተጻፉትንና እስካሁን ያየናቸውን
 ሕግጋት በተጨማሪ የሚያብራራ ሲሆን፤ ምእራፍ 21ም እንደዚሁ ስለ
 ካህናት ቅድስና፤ ምዕራፍ 22 ደግሞ ስለ መባ (ስጦታ) ቅድስና እንዲሁም
 ምእራፍ 23 በዘፀአት ምእራፍ 23፤ ስላየናቸው ስለ- ሦስቱ-ዐበይት በዓላት
 አከባባር የሚናገር ነው። በዚሁ በምዕ 20 የተጻፈው ሌላ አዲስ ቃል ግን፤-
 ከዚህ የሚከተለው ነው። መከር በምትሰበሰቡበት ጊዜ የመጀመሪያውን
 ነዶ አምጥተሁ ለካህኑ ስጠው፤ እግዚአብሔር ወደ፤ ፈቅዶ ይቀበልላችሁ
 ዘንድ፤ ካህኑ ነዶውን ወደ ላይና ወደ ታች በመወዘወዝ ልዩ መባ አድርጎ
 ያቀርብዋል።

፳፬ /24: በእግዚአብሔር ስም ላይ የተሰነዘረ ስድብ ያስከተለው ቅጣት፤
 10--16 አባቱ ግብፃዊ ሽኛ፤ ሰሎሜ ተብላ ከምትጠራ እብራዊት የተወለደ
 አንድ ሰው፤ ከአንድ ዕብራዊ ጋር ተጣልቶ፤ "የእግዚአብሔርን ስም
 የሚያስነቅፍ የስድብ ቃል መናገሩ ስለ ተመሰክረበት የእስራኤል ማኅበር
 በድንጋይ ወግረው (ደብድበው) እንዲገድሉት ተፈረደበት።

(ትርጓሜ፡ የዚህን ሰው በደል በግልጥ የተናገረ ገጸ ንባብ አላየንም።
 ሊቃውንት እንደተረጉሙት ግን" ትውልዱ ባንድ በኩል ግብጻዊ
 ስለነበር ተጣልቶት የነበረውን ዕብራዊ "አንተ ቀድሞ ባገሬ በግብጽ
 ባሪያ ነበርህ፡ አሁን ነጻ ወጣሁ ብለህ ትኮራለህ" ብሎ በመሳደቡ
 ምክንያት፤ በእርእያ ሥላሴ የተፈጠረውን ሰው ባሪያ ብሎ መሳደብ
 ፈጣሪውን መስደብ ነው። ሽክላውን መንቀፍ ሽክላ ሠረውን እንደ
 መንቀፍ የሚያሰቁጥር (Blaspheme) ነው " ተብሎ ተፈረደበት ።)

፳5 /25: የጠቅላላ ምሕረት ዓመተ ገደገት (ኢዮቤልዩ) ዓዋጅ

8-10 ሰዓት ጊዜ ሰዓት ዓመት ቀጠር፤ ጠቅላላ ድምር አርባ ዘጠኝ ዓመት ሲሆን ኃምሳኛው ዓመት አንድ ኢዮቤልዩ ተብሎ ይጠራል ማለት ነው። ሰዓተኛው ወር በገባ በዐሥረኛው ቀን፤ በኃጢአት ስርዮት ዕለት፤ በምድራቱ ሁሉ የመለከት ድምፅ (መጥቅፅ) ወይም ነጋራት እየመታ የሚያውቅ ሰው ትልካላችሁ። በዚህ ዓይነት ሁኔታ ኃምሳኛውን ዓመት ለይታችሁ፤ በምድራቱ ለሚኖሩ ሁሉ ነጻነትን ታውቋላችሁ። ከዚያ ዓመት በፊት የተሸጠና የተለወጠ ማናቸውም መሬትና ሌላውም ቤት ንብረት

ሁሉ፤ ለባለቤቱ ወይም ለወራሽ ቤተ-ሰቡ እንዲመለስለት ታደርጋላችሁ። ፡ባሪያ ሆኖ ለማገልገል የተሸጠ ሰውም ሁሉ፤ ነጻ ሆኖ ወደ ቤተ-ሰቡ ይመለሳል። 23 ፡ ምድራቱ ለዘለቄታ የምትሸጥ መሆን አይኖርባትም፤ ምድራቱ የእኔ እንጂ የእናንተ አይደለችም፤ እናንተ እንደ ገባርች (ጢሰኞች) ሆናችሁ እንድትጠቀሙባት ብቻ ፈቅጃለሁ። 24 መሬት በሚሸጥበት ጊዜ፤ የቀድሞ ባለይዘታው አቅሙ የሚፈቅድለት ከሆነ ፤ መልሶ ለመዋደት መብቱ የተጠበቀ ይሆናል። 39-40 እስራኤላዊ የሆነ ወንድምህ ራሱን ለባርነት ቢሸጥልህ፤ እንደ ተቀጣሪ ሆኖ ያገልግልህ እንጂ፤ እንደ ባሪያ አድርገህ አትግዛው። **(ትርጓሜ)** :-ይህ የጠቅላላ ምሕረት ዓዋጅ ጌታችን መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ በቀራንዮ መስቀል ላይ ለቤዛ ዓለም በተቸነከረ ጊዜ "አባ ስረይ ሎሙ እስመ በዘኢየምሩ ይገባሩ= አባት ሆይ የሚያደርጉትን አያጠምና ማራቸው /ይቅር በላቸው" ሲል ለተናገረው ጠቅላላ የኃጢአት ምሕረትና የይቅርታ ዓዋጅ ታላቅ ምሳሌ ሆኖ የተነገረ ነው። ይህም አጠቃላይ ዓለም አቀፍ የምሕረት ዓዋጅ በዓለም ዙሪያ የሚኖሩ አማኞች ሁሉ ከሚሆሩት በደል ሁሉ በላይ ነው። ይህን የሆነ ስኛ ምናችን ሞኝ ነው ?

ማንም ሰው በሕይወቱ ዘመን ሁሉ የሚሆራው በደል ተደምር እንኳ ከእግዚአብሔር የጸጋ ምሕረት ጋር ቢነጻጸር በውቅያኖስ ባሕር ውስጥ እንደ አንዲት ጠብታ ያህል ሆኖ የሚታይ ነው። በክርስቶስ አምኖ የተጠመቀ ክርስቲያን ሁሉ በዚህ አጠቃላይ የምሕረት ዓዋጅ ሥር ነው። ያዲያ ለምንድን ነው ብዙ ስዎች ለዘጠኝ ራሳቸውን ኃጢአተኛ አድርገው በመከራ ከቅዱስ ሥጋ ወደሙ አስገልለው፡ ይሙት በቃ ሲፈርዱባት የሚኖሩ? እኔ ኃጢአተኛ ነኝ፡ ለሥጋ ወደሙ አልበቃሁም ከማለት ይልቅ እኔ ኃጢአተኛ ስለሆንሁ በቅዱስ

ሥጋህና በክቡር ደምህ የኃጢአት ስርዮትን ሰጥተህ በቸርነትህ ማረኝ፡ ይቅር በለኝ" በሚል ቃል መተካት ይገባዋል። ምክንያቱም ማንም ሰው በራሱ ጥረት ብቻ ከኃጢአት የመንጸት ተስፋ አልተሰጠውም። ያ ቢሆንም ኖሮ መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ እስከ ቀራንዮ መስቀል መጓዝ ባለስፈለገውም ነበር። በዓለም መንግሥታት ማኅበር የታወጀ ጠቅላላ ምሕረት (Amnesty International) በዓለም ዙርያ በሚካሄደው ጦርነት ሁሉ እልፍ አለላፍ ሕዝብ የደመሰሰ የሰንት ሚሊዮን ሕዝብ ደም ያፈሰሱ የጦር መከንኖችና የሠራዊት አባላት ሁሉ እጅ ሰጥተው ከተማረኩ በኋላ ሰብአዊ ርኅራኄ ያልተለየው ጥበቃ እንዲደረገላቸውና ጉዳያቸው ትክክለኛ ፍትሕ እንዲሰጥበት ይጠይቃል።

በክርስቶስ ለሚያምኑ ሁሉ የተሰጠው የጠቅላላ ምሕረት ዓዋጅ ስዎች ከሚፈጽሙት በደል ሁሉ በላይ ነው። ስዎች በሕይወታቸው ዘመን ሁሉ የሚፈጽሙት በደል ተደምር ከእግዚአብሔር የምሕረት ዓዋጅ ጋር ሲነጻጸር በውቅያኖስ ውስጥ እንደ አንዲት ጠብታ ያህል ሆኖ የሚታይ ነው። በክርስቶስ ደም ታትሞ የተሰጠን የአምላካችን የጸጋ ምሕረት ዓዋጅ ግን እንደ ውቅያኖስ ባሕር ነው። ታዲያ በዚህ የምሕረት ዓዋጅ የማንጠቀም እኛ ምናችን ሞኝ ነው ?

አንድ ጊዜ ከበረሃ ወጥቶ የመጣ ባሕታዊ በአንድ ቤተ ክርስቲያን ቆሞ በሚያስቀድሰበት ጊዜ ካሁኑ እጆቹን ዘርግቶ አሐዱ አብ ቅዱስ፡ አሐዱ ወልድ ቅዱስ፡ አሐዱ ወእቱ መንፈስ ቅዱስ " ሲል ሰምቶ "ይህም ድፍረት ነው፡ ትዕቢትም ነው። እንዲህ ብሎ ማመስገንና መቀደስ ለመላእክት እንጂ ለሰው አልተሰጠም "በማለት ተቁጣ። በገዮት ብሎ ደግሞ "በከመ ምሕረትክ አምላክነ ወእኮ በከመ አባላ፤ አምላካችን ሆይ ! እንደ ምሕረትህ ፡ እንደ ቸርነትህም ነው እንጂ እንደ በደላችን አይሁን" ሲሉ በሰማ ጊዜ ደግሞ 'አሁን ገና ቅዳሴዎ ልክ መጣች፡ ለሰው የተሰጠች ቅዳሴ ይህች ናት" አለ።

ቀጥሎም እግዚአ መሐረን ክርስቶስ =ክርስቶስ ሆይ ! ማረን። ይቅር በለን " ሲባልለት ጊዜማ በጣም ደስ አለው ። ከሁላችንም የሚፈለገ ታላቅ ቁም ነገር ይኸው ነው ። ማንም ሰው ከእግዚአብሔር ጠቅላላ የምሕረት ዓዋጅ ውጪ በራሱ መፍጨርጨር ብቻ ከኃጢአት እንጸለሁ የሚለው ተምኔት ሁሉ መሠረት የሌለው አጉል ግብዝነት ነው። እንዲህ ሕዝባዊዉ ካሁንም ቢሆን በራሱ ጥረት ብቻ ከበደል የመንጸት ሥልጣን አልተሰጠውና።)

፳፮ /26: ለእግዚአብሔር በመታዘዝ የሚገኝ በረከት፤

3-10 በሕጌና በሥርዓቱ ብትመሩና ትእዛዛቱን ብትጠብቁ፤ ምድራችሁ በእህል ሰብል፤ ዛሬቻችሁም-ሁሉ-በፍራ-የተሞሉ- እንዲሆኑ- ዝናምን-

በወቅቱ እሰጣችኋለሁ። ሰብላችሁም ከመብዛቱ የተነሣ፣ የእህል መከር ሰብስባችሁ ሳትጨርሱ፣ የወይን ዘለላ የምትቁርጡበት ጊዜ ይደርሳል። ተወይኑም ዘለላ ተሰብስቦ ሳያልቅ-እህል የምትዘሩበት ጊዜ ይደርሳል። ክፉዎችን አራዊት ከምድራችሁ አስወግዳለሁ። ሰይፍ-በምድራችሁ-አያልፍም። የሚያስፈራችሁና የሚያስደነግችሁ ሳይኖር ያለምንም ሥጋት ትኖራላችሁ። ለምግብ የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ እያገኛችሁ፣ በምድራችሁ ለዘላለም በሰላም-ትኖራላችሁ። (አሞ፩9:13)። እባርካችኋለሁ፤ በዙ ልጆችን እሰጣችኋለሁ። ከዓመት እስከ ዓመት የሚቆይ ሰብል ሰብስባችሁ ለማኖር ባለፈው የመከር ስብሰባ የተትረፈረፈውን አውጥታችሁ ለመጣል ትገደዳላችሁ።

ለእግዚአብሔር ቃል አለመታዘዝ የሚያስከትለው መዘዝ፤

18-33 ቃሌን መስማት እምቢ ብትሉ፣ ኃጢአታችሁ በሚያስከትልባችሁ ቅጣት ላይ ሰባት እጥፍ እጨምራለሁ። ከራሳችሁ በላይ ያለውን ሰማይ እንደ ብረት፣ ምድራችሁንም እንደ ነሐስ የጠጠረች አደርጋለሁ። ተግታችሁ የምትደክሙበት ሥራ ሁሉ ከንቱ ልፋት ብቻ ይሆንባችኋል። ምድራችሁ ሰብልን አታስገኝም፣ ዛፎቻችሁም አያፈሩም፤ ስለዚህ ከረሃብ ዕናት የተነሣ፣ የገዛ ልጆቻችሁን ሥጋ ለመብላት ትገደዳላችሁ (ነገ ካልእ-6: 26-29)። ዐሥር ሴቶች በአንድ ምጣድ ላይ የሚጋግሩበት ጊዜ ይመጣል፤ ምግባችሁን በሚዛን ለክተው ያቀርቡላችኋል፤ በልታችሁም አትጠግቡም። በየኩረብታዎች ላይ የምትሠሯቸውን መስገጃዎች እደመስሳለሁ፤ የዕጣን መሠዊያዎችንም ሁሉ አፈርሳለሁ። እራሳችሁንም በወደቁ-ምስሎቻችሁ ላይ እጥላለሁ፤ በፍጹም- እጸየፋችሁአለሁ። ከተሞቻችሁን ሁሉ ወደ ፍርስራሽነት እለውጣለሁ። በእናንተ-ላይ-ጦርነትን አምጥቼ በእሕዛብ መካከል እበትናችኋለሁ። ምድራችሁም ሰው አልባ ሆኖ ትቀራለች።

36-39 ከእናንተ ተለይተው በሚቀሩት ላይ በልባቸው ድንጋጤን አሳድርባቸዋለሁ፤ በነፋስም የምትንቀሳቀስ የቅጠል ክሸታ ታስደነግጣቸዋለች። 40-44 ነገር ግን፣ ሕዝቤ በደላቸውን ቢናዘዙና በትሕትና ራሳቸውን ዝቅ አድርገው ቢገኙ፣ ለያዕቆብ-የገባሁትን-ቃል ኪዳን እንደገና አስባለሁ። እስከ መጨረሻ ይጠፋ ዘንድ አልተዋቸውም።

ጳጳረ/27: ለእግዚአብሔር ስለሚቀርቡ ስጦታዎች የሚያስረዳ ሕግ፤

26-27 በኩር ሆኖ-የሚወለድ እንስሳ ሁሉ፣-ቀድሞውኑ የእግዚአብሔር ስለ ሆነ፣ ማንም ሰው የበጎ ፈቃድ ስጦታ አድርጎ ሊያቀርበው አይችልም፤

እንበሳም ሆነ የበግና የፍጥረት ግልገሎች አስቀድመው ለእግዚአብሔር የተለዩ ናቸውና። 30-32: ምድራቱ የምታስገኘው እህልም ሆነ ፍራፍሬ ከዐሥር አንዱ እጅ ለእግዚአብሔር የተለየ ነው። ማናቸውንም ነገር መልሶ መዋጀት ወይም መግዛት የሚፈልግ ሰው ቢኖር፣ በይፋ በታወቀው ዋጋ ላይ በመቶ ካያ እጅ ጨምሮ ይውሰድ። ከዚህ እንስሳም ቢሆን ከዐሥር አንዱ እጅ የእግዚአብሔር ድርሻ ነው።

አሪት ዘኑልቀ

(መጽሐፈ ሙሴ ሣልሲት)

መግቢያ: በመሠረቱ-ትላልቁ-ቁጥር-ማለት-ነው። ሥርወ ቃሉም

“.....” ፍለቄ= ቁጠረ ከሚለው የግእዝ ግሥ የተገኘ ነው። ይህ ስያሜ ለዚህ መጽሐፍ የተሰጠበትም ምክንያት የእግዚአብሔር ሕዝብ ለአስራኤል በበደላቸው ምክንያት የሚጓዙበት መንገድ ተዘግቶባቸው ጫን፣ ተብትብ በማለት የቆዩበት ዐርባ ዓመት ተፈጽሞ በሲና ጥግ በሚገኘው የካነሌን ደቡባዊ ወሰን በነበረው ቤታዴስ በየኖሩበትን ሠፈር ለቀው የተሰፋዩቱ ምድር ምሥራቅ ወደሆነው ወደ ዮርዳኖስ ማዶ ሲደርሱ በሞአብ ሜዳ ሙሴ ያደረገውን የሕዝብ ቁጠራ የሚገልጥ በመሆኑ ነበር። መጽሐፉ ግን ክሕዝቡ ቁጥር በላይ ብዙ ትምህርት ሰጭ የሆነ የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ ሁሉ የተገለጠበት ትምህርታዊ ታሪክ የሞላበት ነው። የሕዝቡ በግርምርምታ ብዛት የሕዝቡ በደል እግዚአብሔትን የተፈታተኑበትና መሪ ሆኖ የተመረጠላቸውን ሙሴን ማሳዘን የዘወትር ተግባራቸው ቢሆኑም በዚያው መጠን የእግዚአብሔር መሐረንትና ይቅር ባይነት ታክሎበት በጠላቶቻቸው ላይ የተገናኙት ድል ታሪክ ሁሉ ምን ጊዜም የማይረሳ ነው።

ዘኑልቀ ተብሎ የተሰየመበት ምክንያት በበረሃ የኖሩበትን ሠፈር ለቀው የተሰፋዩቱ ምድር ምሥራቅ ወደሆነው ወደ ዮርዳኖስ ማዶ ሲደርሱ በሞአብ ሜዳ ሙሴ ያደረገውን የሕዝብ ቁጠራ የሚገልጥ በመሆኑ ነበር። መጽሐፉ ግን ክሕዝቡ ቁጥር በላይ ብዙ ትምህርት ሰጭ የሆነ የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ ሁሉ የተገለጠበት ትምህርታዊ ታሪክ የሞላበት ነው። የሕዝቡ በግርምርምታ ብዛት

የሕዝቡ በደል እግዚአብሔትን የተፈታተኑበትና መሪ ሆኖ የተመረጠላቸውን መሴን ማሳዘን የዘወትር ተግባራቸው ቢሆኖም በዚያው መጠን የእግዚአብሔር መከራነትና ይቅር ባይነት ታክሎበት በጠላቶቻቸው ላይ የተገናዕቶት ድል ታሪክ ሁሉ ምን ጊዜም የማይረሳ ነው።

.....33.....

ከ1-4 ባሉት ምዕራፎች የተጻፈው ታሪክ የመጀመሪያውን የእስራኤል ሕዝብ- ቁጠራ፣ ውጤት- የሚገልጥ ነው። ይህም-የሕዝብ-ቁጠራ ዕድሜያቸው ከካያ ዓመት በላይ ሆኖ፣ በወታደርነት ለማገልገል የሚችሉ የእስራኤል ኃያላን ድምር ስድስት መቶ ሦስት ሺህ አምስት መቶ ኅምሳ (603,550) መሆኑን ያስረዳል። ይኸውም ሴቶችንና ከካያ ዓመት በታች ዕድሜ ያላቸውን ልጆች ሳይጨምር ማለት ነው።

፫ /3 :3-39 የሌዋውያን ቍጥር፡ ዕድሜያቸው አንድ ወርና ከዚያም በላይ ሆኖ የተመዘገቡ /የተቁጠሩ ሌዋውያን ድምር ካያ ሁለት ሺህ ነበር።11-13 እግዚአብሔር መሴን እንዲህ አለው፤ «የእናቱን ማኅፀን በሚከፍት በኩር ልጅ ሁሉ ፈንታ፣ ከእስራኤል ሕዝብ መካከል የነገደ ሌዊን ልጆች መርጫለሁ፤ እነርሱ ለእኔ የተለዩ አገልጋዮች ይሆናሉ፤ ይህን የተናገርሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝ»።

፬ /4 : 41-43 ዕድሜያቸው ከሠላሳ እስከ ሃምሳ ዓመት ሆኖ፣ በክህነት ማገልገል የሚችሉ ሌዋውያን ድምር ስምንት ሺህ አምስት መቶ ሰማኒያ (8,580) መሆኑን ይሚገልጥ ነበር።

፭ /5 : ባሎቻቸውን የሚያስቀኑ ሴቶች ተለይተው የሚታወቁበት ምልክት ፡ ከሌላ ወንድ ጋር በማመንዘር ባልዋን ያስቀናች ሴት ከተገኘች፣ ካህኑ እርግማን የሚፈጸምበትን ማየ ዘለፋ-(መራራ-የእርግማን ውሃ) ከማጠጣቱ በፊት፣ እንዲህ ሲል ያስምላት፤ «ይህን የተጠረጠርኸበትን ነገር ፈጽመሽ ባልሺን አስቀንተሺው ከሆነ፣ እግዚአብሔር የስምሽን መታሰቢያ ከሕዝብሽ መካከል ለይቶ ያጥፋው። ይህ ማየ ዘለፋ ገብቶ-ሰውነትሽን-ያሳብጠው፤ ማኅፀንሽንም- ያኮማትረው፤ የተጠረጠርኸበትን የዘመ-ት ተግባር ያልፈጸምሽ ከሆንሽ ግን እግዚአብሔር ከማናቸውም ጉዳት ሁሉ ይጠብቅሽ፤ በወንድ ልጅ ተበከሪ (የመጀመሪያ ወንድ ልጅ ይስጥሽ)»። እርሱም ፈጽማው ከሆነ እርግማኑ ፡ያልፈጸመችው ከሆነ በረከቱ እንዲደርሳት፣ «አሜን» ትላለች ።

፮ /6 : የናዝራውያን መመሪያ ሕግ ፤ 1-9 ናዝራ-ዊ (ናዝራ-ዊት) ለመሆንና ራስን ለእግዚአብሔር የተለየ አድርገው ማቅረብ ለሚፈልጉ ሁሉ፣ ከእግዚአብሔር የተሰጠ መመሪያ /ትእዛዝ "ከሚያሰክር መጠጥ ተቁጥበው ይቁዩ፤ ጠጉራቸውን አይላጩ፤ የሞተ ሰው ወይም የእንስሳ በድን አይንኩ» የሚል ነው።

የካህናት-ቃለ በረከት፡ 24-27 ሕዝቡን ስትባርኩ እንዲህ በሉ፤ «እግዚአብሔር ይጠብቅህ፤ የራቱንም ብርሃን በአንተ ላይ ያብራ፤ ይራራልህ፤ ሰላምንም ይስጥህ»። እግዚአብሔርም እንዲህ አለ፤ «በዚህ ዓይነት ሁኔታ ስሜን ጠርተው ሕዝቡን ሲባርኩ፣ እኔም እነርሱን እባርካቸዋለሁ»።

ምዕራፍ ፮ /6 : ራስን ለእግዚአብሔር የተለየ አድርገው ማቅረብ ለሚፈልጉ ሁሉ፣ ከእግዚአብሔር የተሰጠ መመሪያ /ትእዛዝ "ከሚያሰክር መጠጥ ተቁጥበው ይቁዩ፤ ጠጉራቸውን አይላጩ፤ የሞተ ሰው ወይም የእንስሳ በድን አይንኩ» የሚል ነው። ምዕራፍ ፮ /7: በሙሉ የዐሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል አለቆች መሠዊያው ለሚቀደስበት ክብረ በዓል ያቀረቡትን መባ የሚያስረዳ ነው። ምዕራፍ 8 : 1-4 ሰባቱን መብራቶች በመቅረዝ ላይ ስለ ማኖር ሥርዓት ይናገራል። ከቍ 5-26 ሌዋውያን ካህናት ለእግዚአብሔር አገልግሎት ተለይተው የመንጸት ሥርዓት እንዲፈጸምላቸው ከእግዚአብሔር የተሰጠውን ትእዛዝ ያስረዳል። ምዕራፍ 9 : እስራኤል ከግብፅ ከወጡ በኋላ፣ ለሁለተኛ ጊዜ የፋሲካን በዓል እንዴት እንዳከበሩ ይገልጻል። በምዕራፍ 10: ክብር የተሠሩት ሁለት መለኮቶች ለሕዝቡ ስብሰባ መጥሪያና ለጉዞ አሠላለፍ ሥርዓት፣ ለጦርነትና ለበዓላት አዋጅ መንገሪያ የሚሰጡትን አገልግሎት በመግለጥ ከእግዚአብሔር የተሰጠው መመሪያ ተጽፎአል።

በቅደም ተከተል የሕዝቡ ጉዞ አሠላለፍ ሥርዓት በ4 ረድፍ

11--36 በይሁዳ ነገድ የሠፈር አርማ ሥር የይሳኮርና የዛብሎን ሠራዊት በየነገድ አለቆቻቸው መሪነት ግንባር ቀደም ሆነው ሲጓዙ፣ የመቅደሱን ድንኳን የተሸከሙ የጌርሾንና የሚራሪ ጉሣዎች ተከተሉ። በርቤል ነገድ የሠፈር ዓርማ ሥር የስምያንና የጋድ ሠራዊት ተራቸውን ጠብቀው ሲጓዙ ፤ ከነገደ ሌዊ የቀሩት ጉሣ የሆኑት ሰዎች ንዋየ ቅድሳትን ተሸክመው ጉዞ ቀጠሉ። በኤፍሬም የነገድ አርማ ሥር የምናሴና የብንያም ሠራዊት በነገድ አለቆቻቸው መሪነት ተሰልፈው ሲጓዙ የኋላ ደጀን በሆነው በዳን ነገድ የሠፈር ዓርማ ሥር የተሠለፉት የአሴርና የንፍታሌም

ሠራዊት ተከተሉ። ሙሴ ወደ ትውልድ አገሩ ሲሄድ ዝግጁ የነበረውን የእማቱን የዮቶር (የራጉኤል) ወንድም የሆነ ሆባብን «እባክህ፣ አንተ ከእኛ ጋር አብረህን ተጓዝ፤ እግዚአብሔር ለእኛ ከሚያወርሰን በረከት ሁሉ ተካፋይ ትሆናለህ። የምድረ በዳውን መንገድ ስለምታውቅ ዓይን ሆነህ ትመራናለህ» ሲል ለመነው

፲፩ /11: የሕዝቡ ጩኸትና ጉርምርምታ በረታ።

4-6 ሕዝቡ በእግዚአብሔር ላይ አምፀው በማጉረምረም እንዲህ አሉ፤ «እንግዲህ የምንበላውን ሥጋ ከየት አግኝተን እናምጣ በግብፅ ምድር በነበርን ጊዜ፣ ሞጋ ሳንከፍልበት እንበላው የነበረ ዓጣ፣ ዱባውና በጢህ ተብሎ የሚጠራው ውሃ የሞላበት የዱባ ዓይነት ፍሬ፣ ቀይና ነጭ ሽንኩርቱ፣ ድንገም ትዝ አለን። አሁን ግን፣ ይህን መና ብቻ በመብላት፣ ሰውነታችን ደርቆ ኅይላችን ደከመ። 10-15 ሙሴም ይህን ሁሉ ሲሰማ በብርቱ አዝኖ፣ «እነዚህን ሁሉ ሕዝብ በብብትህ እቀፋች የምትለኝ፣ እኔ ፀንሼ ወልጃቸዋለሁን?» ሲል ወደ እግዚአብሔር መጮኸ ጀመረ ።

15-27 እግዚአብሔርም እንዲህ ሲል አዘዘው፤ «ይህን በአመራር ሥራ የሚያግዙና ሽክም እንዲቀልልህ የሚያደርጉትን ሰዎች፣ ከዶንዳንዱ ነገድ ስድስት-ስድስት ሰው በመምረጥ፣ ሰባ ሊቃናት (አለቆችን) ይዘህ ወደ መገናኛው ድንኳን ና፤ እኔም በአንተ ላይ አድሮ ከሚኖረው መንፈስ ወስጄ፣ በእነርሱ ላይ አሳድርባቸዋለሁ»። ሙሴም ከዐሥራ ሁለቱ ነገድ መካከል ስድስት፣ ስድስት ሰው ሲመርጥ ድምሩ 72 ስለሆነበት ይዘህ ና ያለኝ ሰባ ሰዎችን ብቻ ስለሆነ እግዚአብሔር ያዝንብኛል" ብሎ በመፍራት ተመርጠው በትርፍነት የተመዘገቡትን ሁለት ሰዎች በመቀነስ በሠፈር ትቷቸው ሰባውን ሊቃናት ብቻ ይዞ ሄደ። እግዚአብሔርም በደመና ወረደ፤ ለሙሴ ከሰጠው መንፈስ ወስዶም በሰባው ሊቃናት ላይ ባሳደረባቸው ጊዜ፣ ትንቢት መናገር ሲጀምሩ፣ በሠፈር ቀርተው የነበሩትም ሁለቱ ኤልዳድና ሙልዳድም እንደ እነርሱ ትንቢት ተናገሩ። በዚህ ጊዜ፣ ረዳቱ የሆነው የነጭ ልጅ ኢያሱ ወደ ሙሴ ቀርቦ፣ እነዚያ ሁለት ሰዎች ትንቢት እንዳይናገሩ ይገሥላቸው ዝንድ ነገረው። ሙሴ ግን፣ "የእግዚአብሔር መንፈስ በሕዝቡ ላይ አድሮ፣ ሁሉም ትንቢት መናገር ቢችሉ እንዴት ደስ ባለኝ ነበር?" አለው።

ሕዝቡ የተመኙት ሥጋ ተትረፍርፎ ቀረበ ፣ 23 እግዚአብሔር ድርጭቶችን እየነዳ የሚያመጣ ነፋስ ላከ ፣ ድርጭቶች በጅምላ መጥተው በአፈሩ ውስጥና በዙሪያው ሁሉ የተከማቹበት ስፍራ የአንድ ቀን ውሉ

መንገድ ያህል ነበር፤ ነገር ግን እግዚአብሔር በሕዝቡ ማጉረምረም ተቁጥቶ ስለ ነበር፣ የሚበሉት ሥጋ ገና ከጉሮሮአቸው ሳይወርድ፣ ብርቱ መቅሠፍት አምጥቶባቸው ብዙዎቹ ሞቱ። ያም ቦታ የምኞት መቃብር ተብሎ ተጠራ።

፲፪ /12: የሐሜት ቃል የተናገረች ከንፈር በለምጽ ነደደች ።

1-16 ሙሴ ከኩሽ ነገድ የሆነች ኢትዮጵያዊት ሴት በማግባቱ ምክንያት፣ የገዛ እኅቱ ማርያምና ወንድሙ አሮን በሐሜት እንዲህ ሲሉ ነቀፉት፤ «እግዚአብሔር የተናገረ በሙሴ አማካይነት ብቻ ነውን? በእኛስ አማካይነት ተናግሮ የለምን?» ሙሴ ግን በምድር ከሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ይልቅ፣ የሞህና ትሑት ሰው ነበር። እግዚአብሔር በእነርሱ ላይ ተቁጥቶ፣ «በአገልጋዩ በሙሴ ላይ የሐሜት ቃል ለመናገር እንዴት ደፈራችሁ?» አላቸው። ከዚያን በኋላ ፣ ማርያም በለምጽ በሽታ ተመታች። እርሱም ቀሳ ወጥታ ቁይታ በሙሴ አማካይነት ከለምጽ በሽታዋ እስክትነጻ ድረስ የሕዝቡ ጉዞ ተቋርጦ አንድ ሳምንት ቁየ።

(ትርጓሜ ፡ የዘረኛነት ሐሜትና ከንቱ አሉባልታ ጥንትም ሆነ ዛሬ እንደዚህ የሕዝብን ሥልጣኔ የቤተ ክርስቲያንንና የሀገርን የዕድገት ርምጃ ሁሉ ወደ ኋላ የሚገቡት የማንበረ-ሰብ ተውሳክ /ደዌ ነው።

፲፫ /13: ሕዝብን ተስፋ የሚያስቅት ርገርት ።

1--33 ሙሴ ከእግዚአብሔር በተሰጠው ትእዛዝ መሠረት፣ ከዐሥራ ሁለቱ ነገድ እስራኤል ዐሥራ ሁለት ተወካዮችን መርጦ ወደ ከነዓን ምድር፣ ዘልቀው ገብተው የአገሪቱን ሁኔታ አጥንተው (ሰልለው) እንዲመጡ ከፋራን ምድረ-በዳ ላካቸው። የተላኩት ተወካዮች ለዐርባ ቀናት ያህል እየተዘዋወሩ ሲያጠኑ ቁይተው፣ ለዓይነት የሚታይ የስንዴ ዛፍ የወይን ዘለላ ተሸክመው መጡ። ከዐሥራ ሁለቱ ተካዮች መካከል በተለይ ዐሥሩ የምድሪቱን ለምነት፣ ይኸውም በርግጥም ማርና ወተት የሚፈስስባት መሆንዋን ከገለጡ በኋላ፣ «ከተሞቻቸው በጠንካራ ሁኔታ የተመሸጉ ስለ ሆኑ፣ ወደዚያች አገር ለመግባት የማይቻል ነው» ሲሉ ተናገሩ። በመቀጠልም፣ «በተለይ የዴናቅ ዝርያዎች የሚባሉትን ረጃጅሞች ምድር-ወለድ ኅያላን አየናቸው። እኛ ከእነርሱ ጋር በቁመት ስንታይ፣ በፊታቸው እንደ ኩብኩባ (የትንኝኛ የዝሆን ያህል) ሆነን ተገኘን። አማሌቃውያን በምድሪቱ ደቡባዊ ክፍል ፣ ሒታውያን ፣ ኢያቡሳውያንና አሞራውያን ደግሞ በዮርዳኖስ ወንዝ ጳርና በሜዲትራ ኒያን ባሕር ጠረፍ ይኖራሉ»

በማለት አጋንነው-አሸባሪ ቃል ተናገሩ። በዚያን ጊዜ፣ የሕዝቡ ወኔ (ሞራሉ) ተሰበረ። በፍጹም ተስፋ ቁርጠው እየጮኹ ማልቀስና ማጉረም ጀመሩ። ነገር ግን፣ የነገደ ይሁዳ ተወካይ ሆኖ ከእነርሱ ጋር የተላከው ካሌብ፣ የሚያጉረመርሙትን ሕዝብ ሁሉ በማረጋጋት ጸጥ አድርጎ፣ «በምድሪቱ ላይ አደጋ መጣል ከፈለግን፣ አሁኑኑ ለመዝመትና ለመውረር የሚያስችል በቂ ነገል አለን» አለ።

፲፬/14: የሕዝቡ ጉርምርምታ በረታ፤ 1-10 ሕዝቡ በሙሉ የዐሥሩን መላክተኞች ንግግር ከሰሙ በኋላ፣ ሌሊቱን ሁሉ በመጨነቅ ሲጮሁ አደሩ፤ «ሴቶቻችንና ልጆቻችን ምርኮኞች ከማሆኑ፣ አለቃ ሹመን ወደ ግብፅ እንመለስ» ተባባሉም። የነዋ ልጅ ኢያሱና የዮሬኒ ልጅ ካሌብ ግን፣ «እግዚአብሔር እንዲወደን ሆነን ከተገኘን ማርና ወተት ወደሚፈሰባት ወደዚያች አገር ያስገባናል። የምድሪቱን ሰዎች አትፍሩ፤ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር መሆኑን አውቀው፣ በመፍራት ደንግጠው ጥላቸው ተገፎ፣ የጀግንነት ወኔ ተለይቷቸዋል» አሏቸው። ሕዝቡ ተናድደው ስለ ነበር፣ ሙሴንና አሮንንም መላው የእስራኤል ማኅበር በድንጋይ ደብድበው ለመግደል በብርቱ ተነሣሣቸው፤ ነገር ግን፣ የሚያንጸባርቅ ብርሃን ያለው የእግዚአብሔር ክብር በድንኳኑ ላይ በመታየቱ ፈርተው፣ ያሰቡትን ክፉ ነገር ለመፈጸም አልቻሉም።

11-25 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፤ «እነዚህ ሕዝብ እኔን የሚንቀኝ እስከ መቼ ነው?! በመካከላቸው ያደረገሁትን ድንቅ ሥራ ሁሉ አይተው የማያምኑብኝስ እስከ መቼ ነው? በአባር በቸነፈር ላጠፋቸው ወስኛለሁ፤ እንተንም ከእነርሱ በሚበልጥ ሕዝብ ላይ እሾምሃለሁ»። ሙሴ ግን፣ እግዚአብሔር-የሕዝቡን-ጋጠላትና-በደል-ይቅር-ብሎ-ይምራቸው ዘንድ-አጥብቆ-ለመነ። እግዚአብሔር-አጉረምራሚዎች-የሆኑትን ሕዝብ በሞት ቀጣ 26-38 እግዚአብሔር የሙሴን ምልጃ ተቀብሎ እንዲህ አለ፤ «እነሆ፣ ያን ሁሉ ድንቅ ሥራ በፊታቸው አሳይቻቸው፣ የትእግሥቱን ብዛት በመፈታተን ለእኔ መታዘዝን እምቢ ብለዋል ። ስለዚህ ፣ ያችን ምድር አጥንተው ከመጡት ተወካዮች መካከል ከካሌብና ከኢያሱ በቀር፣ ወደዚያች ምድረ-ርስት የሚገባ አይኖርም። ለሕዝቡ እንዲህ-በለህ ነገራቸው፣ «እነሆ፣ እኔ እስከ ዐርባ ቀን ላስገባችሁ ወስኜ ነበር፣ እናንተ ግን፣ ዐርባ ቀን የሚለን ዐርባ ዓመት ማለቱ ነው ብላችሁ ተናግራችኋል፤ ስለዚህ፣ አሁኑ ፊት ትኩንክሙ ዓመ = እንዲቱ ፊት እንደ አንድ ዓመት ትሁንባችሁ። እነሆ፣ ዐርባ ዓመት ሙሉ በዚህ ምድረ-በዳ

እንድትንክራተቱ አደርጋለሁ። ዕድሜአችሁ ከካያ ዓመት በላይ የሆነ ሁሉ ወደ ምድረ-ርስት ሳትገቡ እራሳችሁ በዚህ በረሃ ወድቆ ይቀራል። ምርኮኞች ሊታደርግብን ነው ያላችኋቸውን ልጆቻችሁን ግን አስገባቸዋለሁ ። በእኔ-ላይ-ያመፍችሁ-ብኝ-እናንተ- በተለይ- ትሞታላችሁ ፤ እኔ-እግዚአብሔር-ይህን ተናግራለሁ»። እነዚያ አሸባሪ ቃል የተናገሩት ዐሥሩ መልክተኞች፣ ከእግዚአብሔር የአባር ቸነፈር መቅሰፍት ታዝዞባቸው ወዲያውኑ በእግዚአብሔር ፊት ሞቱ። 39-45 አንዳንዶቹ ደግሞ፣ «አሁኑኑ እንዝመትና አገሪቱን በቀጥጥራችን ሥር እናድርግ» ብለው ለመዝመት ተነሡ። ሙሴም እንዲህ አላቸው፤ «ለእግዚአብሔር የማትታዘዙ ስለ ምንድን ነው?! እነሆ፣ በአሁኑ ጊዜ፣ እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር አይደለም። ስለዚህ፣ በጠላቶቻችሁ እጅ ትወድቃላችሁ» አላቸው። እነርሱ ግን፣ የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ታቦትና ሙሴም ከሰፈር ሳይነሡ ብቻቸውን ተለይተው፣ ወደ ተራራማው አገር ለመዝመት መገሥገሥ ጀመሩ። እነርሱንም በዚያ የሚኖሩ አማሌቃውያንና ከነፃናውያን ድል አድርገው አሳደዱቸው።

፲፮ /15: የሰንበትን ቀን መሻር ያስከተለው የሞት አደጋ፤ 32-36 ሰለጸዳድ ተብሎ የሚጠራ አንድ ሰው፣ በሰንበት ቀን የማገደ እንጨት ሲለቅም ተገኝቶ ስለ ተያዘ፣ ወዲያውኑ በመላው የእስራኤል ማኅበር በደንጋይ ተደብድቦ እንዲገደል ተፈረደበት።

በልብስ ዘርፍ ላይ ሰማያዊ ጥለት -ሊኖር እንደሚገባ መመሪያ ተሰጠ። 37-41 ሕዝቡ መልብሳቸው ጠርዝ ላይ ሰማያዊ ጥለት ያሠሩ ዘንድ እንዲነግር፣ እግዚአብሔር-ሙሴን አዘዘው።

፲፯ /16: ቆሬ፣ ዳታንና አቤሮን የፈጸሙት ዓመፅ፡

1-3 ቆሬ ትውልዱ ከነገደ ሌዊ ነው። በድፍረት ተነሣስቶ፣ ከሮቤል ነገድ የሆኑት ዳታንና አቤሮን ተባብረው፣ ማኅበሩ መርጠዋቸው በአመራር ሥራ የታወቁ ሌሎችም ሁለት መቶ ንምሳ ሰዎች ደግፈዋቸው፣ ሙሴንና አሮንን እንዲህ አሏቸው፤ «እናንተ እኮ በሥልጣናችሁ ከልክ አልፋችሁ አልፍ፣ እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ብቻ ሳይሆን ከእኛም ጋር ነው። በእግዚአብሔር ጉባኤ ላይ ራሳችሁን ከፍ ብሩ አድርጋችሁ የምትኖሩት እስከ መቼ ነው?!» ሙሴ ሲመልስላቸው «የእኔና የአሮን ሹመት በእግዚአብሔር ምርጫ እንጂ፣ በራሳችን ምኞት አይደለም» በማለት አስረዳ። 16-34 ቆሬና ተከታዮቹ ሁለት መቶ ንምሳ ሰዎች ዕጣን የሚያጥኑባቸውን፣ ከነሐስ የተሠሩ ጥናዎች አዘጋጁ፤ ፍምና እጣን ይዘው



እግዚአብሔር ወደሚመለከበት ድንኳን መጥተው ከሙሴና ከአሮን ጋር ቆሙ። በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር በቆሬ፣ በዳታንና በአቤርን ላይ ተቁጣጣ፤ ምድራቱም ተከፍታ ከነቤተ-ሰቦቻቸውና ከነድንኳኖቻቸው ዋጣቻቸው። ከዚያን በኋላ፣ እግዚአብሔር አሳት ልኮ ፣ ያጥኑ የነበሩትን ሁለት መቶ ኃምሳውን ሰዎች አቃጠለ። 41-50 በማግስቱ ደግሞ፣ የእስራኤል ልጆች ማኅበር ሁሉ፣ «እናንተ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ገድላችኋል» በማለት በሙሴና በአሮን ላይ -አጉረመረሙ። ወደ መገናኛ ድንኳን ሲመለከቱም የእግዚአብሔር ክብር መገለጡን አዩ፤ እግዚአብሔር ተቁጥቶ በቅጽበት ሲደመስሳቸው ተቃርቦ ነበርና ሙሴ፣ አሮን ጥናህን ይዘህ፣ ከመሠዊያው ላይ አሳት ወስደህ ዕጣን አድርግበት። «ፈጥነም ወደ ሕዝቡ በመሄድ አስተስርይላቸው፤ የእግዚአብሔር ቍጣ መጥቶባቸዋልና» አለው። አሮን በሙታንና በሕያዋኑ መካከል ቆሞ ሲያስተሠርይላቸው፣ ቀደም ሲል፣ ዐሥራ ዐራት ሺህ ሰባት መቶ ሕዝብ ደምስሶ የነበረው መቅሠፍት ቆመ።

፲፯/17: የአሮን በትር-ልምላሜና ፍሬ፤ 1-11 እግዚአብሔርም ሙሴን፤ «ከእያንዳንዱ ነገደ እስራኤል አንዳንድ በትር ተቀብለኻ አሥራ ሁለት በትሮችን ወደ መገናኛው ድንኳን አምጥተህ፤ አንተን በማነጋግርበት ስፍራ በታቦቱ ፊት-ለፊት አነራቸው» አለው። ሙሴም እንደ ታዘዘው አደረገ። እነሆ፣ ከነገደ ሌዊ የአሮን ስም የተጻፈባት በትር በማግስቱ ስትታይ፣ ለምልማ-አብባ የበሰለ የለውዝ ፍሬ አፍርታ ተገኘች። **(ትርጓሜ፡** የዚያች በትር ፍሬ፣ የአሮን ከህነት ሥልጣን በእግዚአብሔር ፈቃድ የተገኘ መሆኑን የሚያሳይ ነው። በሌላም በኩል፣ በትረ አሮን የምልአተ ጸጋ ቅድስት ድንግል ማርያም ምሳሌ ስትሆን፣ ፍሬዋ ደግሞ የጌታ ምሳሌ ነው። ያች በትር ማንም ሰው ሳይደክምባት በእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ አፍርታ እንደ ተገኘች፣ ቡርክት ቅድስት ድንግል ማርያምም ያለ ዘርቧ ብእሲ በግብረ መንፈስ ቅዱስ ጌታን በድንግልና ፀንሳ በድንግልና መውለድዋን ያመለክታል። የእውነተኛች - አማኞችም-ሕይወት-የእግዚአብሔር-መንፈስ ሲያድር በት እንደዚያች በትር ለምልም ፍሬ ምግባር ወሃይማኖት የሚገኝበት መሆን ይችላል። "የዕቆብ-ሥር-ይሰዳል እስራኤልም ለምልም አበባ ይሰጣል" የሚለው ትንቢት በክርስቶስ አምነው በመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ልዩ የሕይወት ልምላሜ የሚያገኙ ምእመናን ምሳሌ ነውና (ኢሳ 27: 6 ።)

፲፰/18: የካህናት ርስት እግዚአብሔር ነው፤ 20 እግዚአብሔር ካህኑን

አሮንን እንዲህ አለው፤ «ለትውልድ የሚተላለፍ ርስት መካፈል አያስፈልግም፤ እኔ ራሴ ለአንተ ርስትህ ነኝ»። 5-26 እግዚአብሔር በሙሴ አማካይነት ለካህናት የሰጠው የመመሪያ ትእዛዝ ይህ ነው። "እግዚአብሔር እንደ ርስት አድርጎ የሚሰጣችሁን ዐሥራት ከሕዝቡ ስትቀበሉ፣ እናንተ-ከድርሻችሁ -ሁሉ፣ ዐሥራት-በማውጣት ለእግዚአብሔር መባ ትሰጣላችሁ» (ነሀምያ 10፡38) ።

፲፱ /19: የሚቃጠል መሥዋዕት ሆና የምትቀርብ ገደር፤ አመድዋ ከሠፈር ውጭ በንጹሕ ስፍራ ይፍሰስ' ተብሎ ታዘዘ ። **(ትርጓሜ፡** ይህም በገሃ ደሙ ሕዝቡን ለመዋረት ቅዱስ ፈቃዱ የሆነ ክርስቶስ፣ አምላካችን ከከተማ በር ውጭ መክራ የሚቀበል መሆኑን የሚያመለክት ምሳሌ ነበር (-ዕብ 13: 12 ።))

በድን የመንካት ርኩሰት፡ 11-22 በድን የሚነካ ሰው እስከ ሳምንት፣ የመንጻት ሥርዓት የሚፈጸምበትንም ውሃ የሚነካ እስከ ምሽት ርኩስ ነው። ሰው የሞተበት ድንኳንና በውስጡ የሚገኘው ዕቃ ሁሉ፣ እስከ ሰባት ቀን ርኩስ ይሆናል። ርኩሰትንም ለማንጻት ለጋጢአት ማስተስረያ ከተቃጠለችው ገደር ጥቂት አመድ ተወስዶ ከተበጠበጠ በኋላ በሃሳፕ ይረጭ።

፳ /20 : በቃዴስ የተፈጸሙ ድርጊቶችና የሙሴ ስሕተት ፤ 1 በዚያን ጊዜ ማርያም (የሙሴና የአሮን እናት) ስለ ሞተች በቃዴስ በረሃ ተቀበረች። 3-12 በውሃ እሳት ምክንያት፣ ሕዝቡ እንደ ገና ማጉረምረም ጀመሩ። ሙሴና አሮንም በእግዚአብሔር ትእዛዝ መሠረት ሕዝቡን ሰብስበው፣ ሙሴ፣ «እናንተ ዓመፀኞች ከዚህ የዐለት ድንጋይ ውሃ እንድናፈልቅላችሁ ትፈልጋላችሁን?» አላቸውና ፡ድንጋዩን በበትሩ ሁለት ጊዜ ሲመታው ውኃ ፈለቀላቸው፤ ሕዝቡና እንስሳዎቻቸውም ከዚያ ጠጡ። እግዚአብሔርም በሙሴና በአሮን ላይ ተቁጥቶ፣ «ይህን ውኃ ባፈለቅሁላቸው-በእስራኤል-ማኅበር-ፊት-ለእኔ-ክብር-ባለመስጠታችሁና ባለማመስገናችሁ ምክንያት የዚህ ሕዝብ መሪዎች ሆናችሁ ወደዚያች ምድራርስት አትገቡም» ሲል በብርቱ ገሠዋቸው።

(ትርጓሜ ፡ እዚህ ላይ የተጻመው ስሕተት ምን ነበር? እግዚአብሔር ለሕዝቡ ያፈለቀላቸውን ውኃ ሙሴና አሮን ራሳቸው እንዳፈለቁላቸው አድርገው ለእግዚአብሔር ምስጋና ሳያቀርቡ መቅረታቸው እግዚአብሔርን አስቈጥቷል። ምን ጊዜን ቢሆን ምግብም ሆነ

የምንጠጣው ውኃ ሲቀርብልን እግዚአብሔር የሚመሰገንበትን የማይደገድ ጸሎት ማድረግን መርሳት አይገባንም። ማንም ሰው እግዚአብሔርን በጸሎት ማመስገን ያለበት ምግብ ሲቀርብለት ብቻ ሳይሆን፣ ተመግቦ ሲያበቃም ያን ምግብ የሰጠውን ፈጣሪውን ማመስገን እንደሚገባው በገዳግም መጽሐፍ መዕራፍ 8፣ 10 እንዲህ ይላል፡ በልተህ ስትጠግብና ጠጥተህ ስትረካ፣ ይህችን ለም ምድር የሰጠህን አምላክህን እግዚአብሔርን አመስግን። ጥሩ ቤቶች ሠርተህ የከብቶችህና የበጎችህ መንጋ ርቢ ሲበላልህ፣ ወርቅና ብር እንዲሁም ሌላው ሀብት ሁሉ ሲሞላልህ አይተህ፣ ልብህ እንዳይታባይና አምላክህን እግዚአብሔርን እንዳትረሳ ተጠንቀቅ (መዝ 61፡ 10+ ጢሞ 6፡ 10) ። ለዚህም ተንቀጥቶ ትርጉም ሰጪ ሆኖ የቀረበ እንደ ታሪክና ምሳሌ ከዚህ የሚከተለው ነው። የቡቺ አባት መጡ ! ። አንድ የዋድላ ደላንታ አባት ገበሬ ልጁን "ምግብ በሚቀርብልህ ጊዜ እንዲሁ እንዳገኘህ መዘንጠል ሳይሆን። እየጸለህ የፍጥረት ሁሉ መጋቢ የሆነ ፈጣሪህን እግዚአብሔርን በጸሎት አመስግኑ ብላ " ብሎ መክሮት ነበር። በአባቱ ምክር እየተመራ በጸሎት ባርኮ ሲመገብ የተረፈውን ለውሻው ይሰጣል ። ውሻው (ቡቺ) ግን ዝም ብሎ ያገኘውን ይበላ ነበርና ወደ አባቱ ሄዶ 'አባይ አንተ በመክርሽኝ መሠረት እኔ እየጸለሁና እግዚአብሔርን እያመሰገንሁ እበላለሁ። ቡቺ ግን አይጸልይም "አለ። አባትዬውም "ቡቺ መክሮ አባት የለውም። አንተን ግን እኔ አባትህ ስለመክርህህ እንዳልኩት ፈጣሪህን እያመሰገንህ መመገብህ መልካም ነው" አለው። ዛሬም አንድ ቀን አንድ የሳይቤት ሰው ወደዚያ ቤት ይመጣና ምግብ ቀርቦለት። ምንም ቃል ሳይጸልይና እግዚአብሔርን ስያመሰግን ዝም ብሎ ሲበላ አይቶት። ያ ሕፃን ልጅ ወደ አባቱ እየሮጠ መጥቶ" አባይ የቡቺ አባት መጡ! አለው። በምን አወቅህ-? ቢለው፡ ልክ እንደቡቺ ሳይጸልይ ይበላሉ። መጥተህ ማየት ትችላለህ " አለው ይባላል። እንግዲህ የዚህ ታሪክና ምሳሌ ዋና መልእክት "የሰው ልጅ ከእንስሳ ማነስ አይገባውም። ምግብ ከመቀረስ በፊትም ሆነ ከምግብ በኋላ ፈጣሪውን ማመስገን ለምን ይረሳል ?" የሚል ነው። " ሁሉም ነገር በእግዚአብሔር ቃልና በጸሎት የተቀደሰ/የተባረከ ይሆናል" ተብሎ ተጽፏልና ነው (1 ጢሞ. 4. 5)። ሌላውም አንድ ሕፃን ልጅ በችኮላ ቍርሱን በልቶ ስሲጨርስ ሳይጸ ልይ መብላቱ ትዝ ባለው ጊዜ። ተጽጽቶ " ሰማያዊ አባት እግዚአብሔር ሆይ! በሆዴ ውስጥ ያለውን ምግብ ባርክልኝ፣ ማለቱ ይታወሳል።

የዔይም ንጉሥ እስራኤላውያን በአገሩ እንዳያልፉ ከለከለ :

14-21 መ-ሴም ወደ ዔይም ንጉሥ መልክተኞቹን ልኮ፣ «እነሆ፣ ይህ መልእክት ዘመዶችህ ከሆነት ከእስራኤል ነገዶች የተላከ ነው። ከዋናው መንገድ ሳንወጣ በአገራችሁ መካከል ማለፍ ፍቀዱልን፤ እኛና እንስሶቻችን ውኃ ብንጠጣ እንኳ ዋጋ እንከፍላለን» ብለው ቢለምኑት እምቢ በማለቱ፣ በሌላ መንገድ ዞረው አለፉ።

የአሮን መሞት፡ 22-29 ሕዝቡ ተጉዘው ወደ ሆር ተራራ ሲደርሱ፣ በዚያው ካህነ አሮን ሞተ። መ-ሴ የአሮንን የካህነት ልብስ አውልቆ ለልጁ ለአልዓዛር አለበሰው። መላውም የእስራኤል ማኅበር ለአሮን ሠላሳ ቀን አለቀሱለት።

፳፩/21፡ ከዮርዳኖስ ማዶ የተገኘ ድል፤ 1-3 በደቡብ በኩል አራድ የተባለው አገር ገዢ የነበረው የካህናት ወያኔ ንጉሥ፣ እስራኤል በጉዞ ላይ ሳሉ አደጋ ጥሎባቸው ጥቂቶቹን ማረከ። እስራኤላውያንም ለእግዚአብሔር ብዕራት አድርገው ጦርነት ገጠሙት፤ ድልም አደረጉት፤ ከተማው በፍጹም የተደመሰሰ መሆኑን ለመግለጥም ሆርማ አሉት።

በእባብ አምሳል የተሠራው የነሐስ በትር፤ 4-9 ሕዝቡ ስለ ምግብና ውሃ እጦት እያጉረመረሙ በእግዚአብሔር ላይ ክፉ ቃል በመናገር ስላስቁጡት ነዘር (መርዘኛ) እባብ አስነሥቶባቸው፣ ብዙዎች ተነድፈው ሞቱ። መ-ሴም ወደ እግዚአብሔር በጸለየ ጊዜ፣ «እባቡን አስመስልህ አንድ በትር ከነሐስ ሥራና በዛፍ ላይ ስቀለው፤ በእባብ የተነደፈውም ሰው ሁሉ እርሱን-አይቶ-ይዳን» ሲል-አዘዘው።

(ትርጓሜ፡ እባብ የሰይጣን ዲያብ ሎስ ምሳሌ ነው። በእባብ መርዝ እንዳለበት በዲያብሎስም ኃጢአትና ዕኑ ፍጹ አለበትና ነው። በእባብ አምሳል ከነሐስ የተሠራ በትር የጌታችን የአምላካችንን መድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ ነው ። በዚያ በትር መርዝ እንደ ሌለበት ሁሉ፣ ክርስቶስም በባሕርዩ ጌጽ-ሕ ነው። ያ የእባብ ብትር በእባብ አምሳል እንዲሰቀል መሆኑ ፣ ክርስቶስ በአርአያ እኩያን ማለት በክፉ አድራጊዎች አምሳል የሚሰቀል መሆኑን ያሳያል። "ተኖለቁ ምስል ጊጉያን =ከኃጢአተኞች ጋር ተቁጠረ" ተብሎ ተጽፎአልና (ኢሳ 53፡ 9) ይህንንም ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ፡ «ከጸድቃን ጋር ይደምረን ዘንድ ፈቅዶ፣ ሠምሮ ከአመፀኞች ጋር ተሰቀለ» ብሎ ርጉሞታል። በእባብ አምሳል ተሠርቶ፣ የተሰቀለውን እባብ አይተውና ደምፁን ሰምተው የዳኑ ሰዎች ጌታ የሰውን ሥጋ ተዋሕዶ በሰው አርአያና መልክ በተገለጠ ጊዜ ፣

በዓይነ ሥጋ አይተውት፣ የወንጌሉን ትምህርት ሰምተው ያመኑና የዳኑ ሰዎች ምሳሌ ሲሆኑ፣ ድምፁን ብቻ ሰምተው የዳኑት ደግሞ ጌታ ካረገ በኋላ ከተነሡ ተከታዮቹ ሐዋርያትና ከሌሎችም መምህራን የተሰበከላቸውን የወንጌሉን ቃል ሰምተው ያመኑ ሰዎች ምሳሌዎች ናቸው። ይላል የኢት. ሊቃውንት ትርጓሜ ።)

21--35 የባሳን ንጉሥ የግና የሐሴቦን ንጉሥ ሴዎን፣ በአገርቻችን መካከል አናሳልፍም ብለው መንገድ ስለ ዘገባቸው፣ እስራኤላውያን ተዋግተው በእግዚአብሔር ንጉሥ ድል አድርገው ምድራቸውን ሁሉ ወረሱት። (ትርጓሜ ፡ ወደ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም የሚደረገውም ጉዞ እንደዚሁ መሰናክል-የበዛበት-ሰለሆኑ-እንደ-ኬላ ቁራጭ፣ በየመንገዱ የተሠራውን የሰይጣን ዲያብሎስን ምሽግ ለማፈራረስ በሃይማኖት ፀንቶ በጸሎት የመትጋትን መንፈሳዊ ተጋድሎ /ዐርበኝነት ይጠይቃል።)

የሞአብ ንጉሥ ባላቅ-ተራጋሚውን በለዓምን አስጠራ፡

1--6 እስራኤልም ጉዟቸውን በመቀጠል፣ ከዮርዳኖስ ወንዝ ማዶ በስተምሥራቅና በኢያሪኮ ትይዩ በሞዓብ ሜዳላይ ሠፈሩ። ቀደም ሲል ስላስቁጡት ነዘር (መርዘኛ) እባብ አስነሥቶባቸው፣ ብዙዎች ተነድፈው ስላስቁጡት ነዘር (መርዘኛ) እባብ አስነሥቶባቸው፣ ብዙዎች ቀዳጁትን ድል የሰማው የሞዓብ ንጉሥ ባላቅም፣ ከጦርነት ይልቅ እነርሱን በእርግጥን ለማጥፋት ፈልጎ፣ በለዓም የተባለውን ጠንቋይ አስጠራ። 12-30 እግዚአብሔር ግን በለዓምን፣ «እግዚአብሔር የባረከውን ሕዝብ እንተ መርገም አትችልምና እንዳትሄድ» ብሎ ከለከለው። እንደ ገናም ዘግየት ብሎ የእግዚአብሔር መልእክ በለዓምን፣ «መሄዱን ሃድ፣ ነገር ግን በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የእርግጥን ቃል ሳይሆን፣ እኔ የምነግርህን ቃል ብቻ እንድትናገር» ብሎ አዘዘው። ስለዚህም፣ በለዓም አህያውን ጭኖ፣ ለመሄድ ተነሣ። በጉዞ ላይ ሳለም፣ የእግዚአብሔር መልእክ ሰይፍን መዝዞ በአህያዩቱ ፊት ቆመ። አህያዩቱ መንቀሳቀስ ባለመቻልም፣ በለዓም ደበደባት። እግዚአብሔርም የአህያዩቱን አንደበት ከፍቶላት በለዓምን እንዲህ አለችው፡ «ሦስት ጊዜ የመታክኝ ምን በድየህ ነው?» በለዓምም «ሰይፍ በእጅ ቢኖር በገደልኩሽ ነበር» ሲላት፣ «ከብዙ ዘመን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ፣ ያገለገልኩህ አህያህ አይደለህምን?! እንዲህ እንዲህ ለደርግ ዘንድ ልማዴ ነበርን?!» አለችው። 31-35 እግዚአብሔር የበለዓምን ዓይኖች ከፈተ። የእግዚአብሔርም መልእክ በመንገዱ ላይ ቆሞ፣ የተመዘዘም ሰይፍ በእጁ ይዞ በታየው ጊዜ፣ በግንባሩ መሬት ላይ

ወድቆ ሰገደ። የእግዚአብሔርም መልእክ፣ «እነሆ፣ በመንገድህ ይልብህ አሳብ በፊቱ ጠማማ ነውና ልገሥዕህ መጥቻለሁ፤ አሁንም፣ መሄዱን ሃድ፤ ነገር ግን እኔ የምነግርህን ቃል ብቻ እንድትናገር» ይሁን አለው።

(ትርጓሜ፡ በአንድ በኩል የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለመድፈጽም ደቃደኛ መሆኑን እየገለጠ፡ በሌላ በኩል ደግሞ ንጉሥ ባላቅን ለማስደሰት በጉዛው ላይ የእርግጥን ቃል ማሰላሰል ጀምሮ ስለነበር፡ የልቡን የሚያውቅ /ማእምረ ንቡህት እግዚአብሔር የሚገሥፀውን መልእክ ሰድዶ በገዛ አህያውም ጭምር እንዲዘለድ፣ አድርጓል ይላል 2 ጴጥ 2፡ 16)።

36-41 የሞዓብ ንጉሥ ባላቅ፣ በለዓምን በአክብሮት ተቀብሎ ሲያነጋግረው፣ «መምጣቱን ብቻ አይተህ መደሰት አይገባህም፤ መናገር የምችለው እግዚአብሔር የሚሰጠኝን ቃል ብቻ ነውና» ሲል መለሰለት። ባላቅ ግን፣ በአሳቡ ፀንቶ ምኞቱን ለማስድፈጽም በነበረው እቅድ መሠረት የከብቶችን ፍራዳና በጎችን አሳርዶ ለመሥዋዕት አቀረበ።

፳፫ /23 ፡ የበለዓም መጀመሪያ ትንቢት፡ 8-10 እግዚአብሔር ወደ በለዓም መጥቶ ቃሉን በእንደቡቱ አኖረ። ስለዚህ፣ በለዓም እንዲህ አለ፤ «እግዚአብሔር ያልረገመውን ሕዝብ እኔ እንዴት አድርጌ እረግማለሁ?! እግዚአብሔር እንዲጠፋ ያላደረገውን ሕዝብ ይጥፋ ብዬ የምፈርድ እኔ ማን ነኝ? እነርሱ ራሳቸውን ችለው የሚኖሩና ከሌሎች ሕዝቦችም ይልቅ የተለዩ መሆናቸውን ያውቃሉ። ብዛታቸው እንደ ምድር አሸዋ ነው። የዘመኔ መጨረሻ ከእነዚህ የእግዚአብሔር ሕዝብ እንደ አንዱ ቢሆንልኝ እወዳለሁ፤ እንደነዚህ ጸድቃን (እንደነዚህ ደጋግ ሰዎች) ሆኜ በለዓም-ልመ-ት»።

የበለዓም ሁለተኛ ትንቢት ፡- 18-24 እግዚአብሔር እንደ ሰው የሚዋሽና የሚጸጸት አይደለም። እንደ ሰውም አሳቡን አይለውጥም። የርሱን በረከት እኔ መሰውጥ አይቻለኝም። የእስራኤል ሕዝብ እንደ ብርቱ አንበሳ አድኖ የያዘውን በጭጭቆ እስኪበላ ድረስ ዕረፍት የለውም።

፳፬ /24 ፡ የበለዓም ሦስተኛ ትንቢት፡ 4-9 የእግዚአብሔርን ቃል የሚሰማ፤ የአምላኩንም ራእይ የሚያይና ዓይኖቹም የተከፈቱለት (በለዓም) እንዲህ ይላል፤ «የዕቆብ ሆይ፣ ድንኳኖችህ ምንኛ ያምራሉ?»

ንጉሠ ነገሥት ይልቅ ከፍ፡፡ ከፍ፡፡ ይላል፡፡ እግዚአብሔር-ሕዝቡን-ከግብጽ-
መርቶ-አወጣቸው፤ በሰዓዊት፤ እርሱ-ራሱ-ይዋጋላቸዋል፤ ጠላቶቻቸውን
እንደ አንበሳ ይበጫዋል፤ አጥንቶቻቸውን ያደቅቃሉ፤ ቀስቶቻቸውንም-
ይሰብራሉ፡፡-እስራኤልን-የሚመር-ሁሉ-የተባረኩ-ነው፤ የሚረግማቸው
ውም የተረገመ ይሆናል፡፡

በለዓም የተናገረው 4ኛው የመጨረሻ ትንቢት፡ 15-25 የእግዚአብሔርን
ቃል የሚሰማ የቤአር ልጅ ባላቅ እንዲህ ይላል፤ «አየዋለሁ፤ ግን
አሁን በቅርብ ቀን አይደለም፡፡ ከያዕቆብ-ኮከብ ይወጣል፤ ከእስራኤልም
በትር ይነሣል፤ የሞግብን ማዕዘኖች (መሪዎችን) ይመታል፤ ሕዝቡንም
ይዳምጣል፤ እስራኤል አሸናፊ (ድል አድራጊ) እንደሆነ ይኖራል፡፡
ዌዶምያስና ሴይር ርስቱ ይሆናሉ፡፡ ከያዕቆብ የሚነሣ የሕዝብ ገዢ
ይሆናል፡ አማሌቅ የሕዝብ አሰቃ ነበር፤ ፍጻሜው ግን ወደ ጥፋት
ይመጣል፡፡ እግዚአብሔር ይህን ሲያደርግ፤ አወይ ማን በሕይወት ይኖር

ይሆን? **(ትርጓሜ፡** በለዓም አስፈርቶና አስገርሞ የተናገረው ይህ
ትንቢት ከ400 መቶ ዓመት በኋላ በሞአብ ላይ ተፈጽሟል፡፡
ይኸውም ለመጀመሪያ ጊዜ በእስራኤል ላይ ነግሦ ለነበረው ለንጉሥ
ሳኦል በነበዩ ሳሙኤል አማካይነት የተላለፈለት መልእክት
"እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ አሳዎል፡ "ሕዝቡ-ከግብጽ-ከወጡ-በኋላ
መንገድ አናሳልፍም ብለው አማሌቃውያን የሠሩትን በደል አሁን
እበቀላለሁ ፡ ሄደህ አማሌቅን ምታ ሕዝቡንም ደምስሱ፤ የሚል ነበር፡፡
ንጉሥ ሳኦልም በአትእዛቡ መሠረት የፈጸመው ደምስሱ ልክ በለዓም
አስፈርቶና አስገርሞ በተናገረው ዓይነት ነበር መዕሐፈ ሳሙኤል
ቀዳማዊ 15)፡፡ 2-3 ።) ከዚህ-በኋላ፡ በለዓም ስለ ቁናውያን ዘርፉ-
መጥፋት-ትንቢት ተናግሮ እንደ ፈጸመ፤ ወደ አገሩ ለመሄድ ተነሣ፡፡

ጳጳ 25 የበለዓም ክፉ ምክር ያስከተለው አደገኛ መቅደሳት ፡-
1-2 እስራኤልም በሰጢን ሠፈሩ፡፡ ከሞአብ-ልጆችጋር አመነዋል፡፡
የጣዖት ለጣዖት-አማልክቶቻቸው- የቀረበውን- ተረፈ- መሥዋዕት
በመብላትም ረከሱ፡፡ **(ትርጓሜ፡** በለዓም ከንጉሡ ከባላቅ እጅ ልዩ፡
ልዩ የወርቅና የብር ስጦታ ተቀብሎ ፤ እስራኤልን ለመርገም ባይች
ልም፤ የመከረባቸው ደባና ተንኩል ነበር፡፡ ይኸውም «እግዚአብሔር
ይህን ሕዝብ አትርገም አለኝ እንጂ፤ በእነርሱ ላይ ክፉ አትምክር ብሎ
አላዘዘኝም፡፡ አንተ የምትፈልገው የእስራኤልን ሕዝብ መጥፋት ስለ

ሆን፤ ዘዴውን ልምክርህ፡፡ በሞግብ ምድር ከሚገኙት ሴቶች መካከል
ውበትና ቍንጅና ያላቸውን ወጣት ልጃገረዶች ምረጥ፤ ለጣዖት
የተሠዋውን ተረፈ-መሥዋዕት አስይዘህ፤ በጥሩ ልብስ አገጠው ወደ
እስራኤል ሠፈር እንዲገቡ አድርግ፡፡ ይህ በበረሃ ጉዞ ላይ መና
እየተመገበ በፍትወተ-ሥጋ ሲቃጠል የቁየ ሕዝብ፤ ሴት አይቶ
አያልፍምና ፈቃድ ሥጋ ለመፈጸም በሚጠይቃቸው ጊዜ፤ መጀመሪያ
ለጣዖት ከቀረበው መሥዋዕት ትራፊውን ብሉልን ይበሉ-አቸው፡፡ ከዚያ
በኋላ፡ ተረፈ-መሥዋዕቱን በልተው ዝሙት ሲፈጽሙ፤ ራሱ
እግዚአብሔር ተቁጥቶ የገዛ ሕዝቡን እስራኤልን ያጠፋልሃል፡፡ ብሎ
መከረው (ራእ 2፡ 14) የሞግብ ንጉሥ ባላቅ ይህን ምክር ተቀብሎ፤
የእስራኤል ሕዝብ ከሞግብ ሴቶችጋር ዝሙት እንዲፈጽሙ አደረገ፡፡
በዚህም ምክንያት እግዚአብ

ሔርን ስላስቆጡት፤ ተሰቅ ለው እንዲሞቱ ተፈረደባቸው፤ ካያ ዐራት
ሺህ ሰዎች በእሳት ተቃጥለው ሞቱ (አለቁ)፡፡ የካህኑ የእርን ልጅ
ፊንሐስ ከነገደ ስምዖን ዘምራ ተብሎ የሚጠራ አንድ እስራኤላዊ ፡
ከስቢ ተብላ ከምትጠራ አንዲት ሞአባዊት ጋር በድንኳን ውስጥ
ተኝተው ዝሙት ሲፈጽሙ፡ ወደ ድንኳኑ ገብቶ፤ ሆዳቸውን በጦር
ወግቶ ከመሬት ጋር በሠፋቸው ጊዜ የእግዚአብሔር ቍጣ በረደ፡፡

ጳጳ 26 ፡ ለሁለተኛ ጊዜ የተካሄደው የሕዝብ ቁጠራ፡፡

1-51 ከእያንዳንዱ ነገደ ሕዝብ ዕድሜያቸው ካያ ዓመትና-ከዚያም በላይ
ሆኖ በወታደርነት ማገልገል የሚችሉት ወንዶች እንዲቁጠሩ፤
ከእግዚአብሔር በተሰጠው ትእዛዝ መሠረት፤ ቁጠራ ተካሂዶ የተገኘው
ውጤት፤ ስድስት መቶ አንድ ሺህ ሰባት መቶ ሠላሳ (601, 730) ነበር ፡፡

ጳጳ/27፡ የሰለጸአድ ሴቶች ልጆች የርስት አወራረስ መብት ጥያቄ፡
1-11 ማሕላ፤ ፍፍ፤ ሐግላ፤ ሚልካና ቱርጾ ተብለው የሚጠሩ የሰለጸአድ
ሴቶች ልጆች፤ ስለ አባታቸው ርስት አወራረስ የመብት ጥያቄ አቀረቡ፡፡
በእግዚአብሔር ዘንድ ፈተቀባይነትን አግኝቶ ፡፡ ሠናዩ ይቤላ አዋልደ
ሰለጸአድ = የሰለጸአድ ልጆች ይህን ጥያቄ ማቅረባቸው እውነትን
ተከትለው ስለሆነ አሳባቸውን ተቀብለው (አስተዋስቦን ምስል ቅርፍን
=ከቅርብ ዘመዶቻቸው ጋር እንዲጋቡ አድርገው ርስት ያግኙ፡፡ ሲል
ለመ-ሴ ነገረው፡፡ በእነርሱ ጥያቄ መሰረት-በሞላው-እስራኤል፤ በተለይም-
አባቶቻቸው የሞቱባቸው ሴቶች ልጆች ሁሉ፤ ከቅርብ ዘመዶቻቸው

ጋር እየተጋቡ ርስት የመውረስ መብት እንዲሰጣቸው ተፈቀደ። (ስለጸአድ ትውልዱ ከነገደ ምናሴ ሲሆን፤ በሰንበት እንጨት ሲለቅም ተገኝቶ በድንጋይ ተደብድቦ የሞተ ነው ዘኁል 15። 32 -35)።

(ትርጓሜ፡ በቅዱስ መጽሐፍ" ሠነዩ ይበላ አዋልደ ሰለጸአድ" = የሰለጸአድ ሴቶች ልጆች የተናገሩት ቃል /የቀረቡት አሳብ መልካም-ነው"-ተቀበለሁ-ተግባራዊ-አድርግላቸው"-ተብሎ-በራሱ በእግዚአብሔር አምላክ ቃል የተመሰከረላቸውና ልሙሴ የነገረላቸው እነዚያ ልጆች-የመጀመሪያዎቹ የሴቶች-መብት ተከራካሪዎች (Activists) ነበሩ።

ሴቶች የምድራዊ ርስት፡ ጉልት ወራሾች ብቻ አይደሉም። የሰማያዊት መንግሥትም ወራሾች እንጂ። ይህንም ሐዋርያው ሲገልጥ "አንት-ሙሀ፡ ዕደው አፍቅሩ አንሲያክሙ። አስመ ይወርሳ እማኑቲኒ ክብረ ወሕይወተ ምስሌክሙ። ከመ ኢት-ዐቀፍ ጸሎት-ክሙ =ጉልማሶች ሆይ ! ጸሎታችሁ ተሰናክሎ እንዳይቀር ማስቶቻችሁን ውደዱ። እነርሱም ከናንተ ጋር አብረው ዘለዓለማዊ ክብርን ወራሾች ናቸውና ይላል -1 ጴጥ 3፡ 7 ። በተለይም እግዚአብሔር ለተዋሕዶተ ሥጋ መርጦ ከሴቶች ሁሉ ለይቶ ላከበራት ለቡርክት ቅድስት ድንግል ማሪያም የሰጣትን ልዩ ጸጋና በረከት ተከትሎ የመጣላቸው የዕኩልነት መብት ለተቀደሱ ሴቶች ሁሉ የፍጹም ነጻነታቸው ማረጋገጫ ሆኗል። ከሴቶች የሚጠበቅ ዋና ነገር በእግዚአብሔር ቃልና በጸሎት የሚመራ ሕይወት እንዲኖራቸው ብቻ ነው። ወከማሁ አንስትኒ ይትረስዎ ለጸሎት በፈርሐ እግዚአብሔር =ሴቶችም እንደዚሁ እግዚአብሔርን በመፍራት ለጸሎት የሚተጉ ይሁኑ ተብሎ ተጽፏልና (1 ጢም 2፡ 9)። ይህንም ሁሉ ያደርጉ ከነበሩት ቅዱሳት አንስት መካከል አንዳንዶቹ የእግዚአብሔር ቅዱስ መንፈስ አድርገዋቸው እንደ ሐዋርያት ታምራት የማድረግ ሥልጣን የተሰጣቸው ነበሩ። አሉ፡ ወደፊትም ይኖራሉ። ለዚህም ማስረጃ ሆኖ የተጻፈ የቅድስት /ልስልት ሒላሪን ታሪክ መመልከቱ ይበቃል፡ ---

በመ /ቅዱስ ቃል ልብዋ የተመሰጠ የልዕልት ሒላሪ ምናኔ

ያቅስጥንጥንያ ነጉሠ ነገሥት ዜኖ ሁለት ሴቶች ልጆች ነበሩት። ከሁለቱ አንደኛዬቱ ለወራሲት መንግሥትነት ተመርጣ ነበር። ታዲያ ያ ዘመን የክርስትና ሃይማኖት ማደግና መስፋፋት የጀመረበት ጊዜ ስለነበር በወንጌል ትምህርት የታነፀ ሕይወት ያላት ታላቅዋ ልጅ ልዕልት ሒላሪ ልቡናዋ በመጽሐፍ ቅዱስ ቃል የተማረክ ስለነበር፡

የልዕልት ሒላክቤተ መንግሥት በድንገት ወጥታ ሳትመለስ እንደውጣች በመቅረትዋ ብዙ አሳዛኝ ችግር ተፈጠረ። በየሀገሩ መልእክተኞች ተልከው ፍለጋው ቀጠለ። ነገር ግን ልዕልቲቱን ማግኘት አልተቻለም። ልዕልት ሂላሪ በቀጥታ ወደ እስክንድርያ በሚያመራ መርከብ ተሳፍራ የተጓዘችው ወደ ግብጽ በረሃ ነበርና። እዚያ እንደደረሰች ምሥጢርዋን አብ መነኮሳት ለነበረው ቅዱስ መቃሪ ብቻ ገልጣ በወንድ ስም አባ ሂላሪያ ተብላ ተሰይማ መካነ ጸሎት ተሰጣት። ለምን ጽሕፍት አላወጣችም እንዲያውም ጃንደረባ ነው ተባለች። ቅዱሳት መጻሕፍትን በማንበብ የጸሎት ተጋድሎዋን ቀጠለች። ያም ቅዱሳት መጻሕፍትን የማንበብ ፍቅር ከእግዚአብሔር ዘንድ ማናችቸንም ሕመም የመፈወስን ልዩ ስጦታ አስገኘላት። በምንም ዓይነት ደዌ የተያዘ ሰውም ሆነ እንስሳ እንኳ ሳይቀር እጅዋን ጭና ስትጸልይለት ይድን ነበር ይባላል ።ንጉሥ ዜኖ በታላቁቱ ልጅ መጥፋት አዝኖ ሁለተኛዬቱን ልጅን አልጋ ወራሽ አድርጎ ሲኖር፡ እርስዋም ባደገኛ ሁኔታ ታማበት ውጪ ነፍሱ፡ ግቢ ነፍስ ሆነ። በሀገሪቱ የሚገኝ ሐኪምም ወንሻውም ሊያደናት ባለ መቻሉ ልትሞትበት ስቃረብ የተገለጠለት መልካም አሳብ ያችን ልጅ ወደ ግብጽ በረሃ አባቶች ዘንድ ልኮ በጸሎት እንዲፈውሱለት መማፀን ነበር። በክብር ዘብ ታጅባ ተላክች። አንደደረሰችም ማኅበረ መነኮሳቱ ተሰብስበው ከጸለዩላት በኋላ ማረፊያ ቦታ ለማግኘት ወደ ጃንደረባው አባ ሂላሪያ ተላክች። አባ ሂላሪያም እጅን በራስዋ ላይ ችኖ ሲጸልይላት ወዲያውኑ ዳነች። ከሕመምዋ ተፈውሳ የሆሴፍ ወንድሞች "የሆሴፍን መሞት ለሆሴፍ ነገሩት" እንደተባለው፡ ስለእኛትሞ መጥፋት ለአባ ሂላሪያ እየገለጠችለት ጥቂት ጊዜ አብራ ቆይታ ወደ ቍስጥንጥንያ ስትመለስ ንጉሠ ነገሥት ዜኖ ከደስታው ብዛት የተነሣ ወዲያውኑ ደብዳቤ ልኮ አባ ሂላሪያ ቤተ መንግሥቱን እንዲጎብኙለትና ቡራኬ እንዲሰጡት ጠየቀ። አበምኔቱም ደብዳቤውን ተቀብሎ አባ ሒላሪያ ወደ ቍስጥንጥንያ ጥንያ እንዲሄድ ፈቃደኛ መሆንና አለመሆኑ ሲጠየቅ "እዚያ ከሄድሁ በኋላ በዚያው እንድቀር ላለማድረግ ንጉሡ ቃል ይግባል ነና እሄዳለሁ" አለ። በዚህ ጉዳይ ላይ ስምምነት አድርገው አባ ሂላሪያ ወደ ቍስጥንጥንያ ተጓዘ። በቤተ መንግሥቱ የክብር እንግዳ ሆኖ ከ2- 3 ወር ከቆየ በኋላ ለመመለስ በሚዘጋጅበት ዋዜማ ንጉሡንና፡ ንግሥቲቱን፡ ታማ ከተፈወሰችው ልጅ ጋር በገል ወደ ማረፊያ ክፍሉ ጠርቶ፡ "መንግሥታችሁ ዕንዕ ፡ ሰላም እንዲሆን በጸሎት እያሰብሁ አንድ ምሥጢር ልገልጥላችሁ እወዳለሁ። ምሥጢሩን ስገልጥላችሁ ደግሞ

መደንገጥና ማዘን አይገባችሁም። ይኸውም በእግዚአብሔር ቅዱስ ፈቃድ የተፈጸመ ስለሆነ በሰብአዊ ፍላጎት የሚለወጥ አይደለም። እነሆ እኔ ቀድሞ አልጋ ወራሽ የነበርኩት የመጀመሪያ ልጃችሁ ልዕልት ሂሳሪ ነኝ" ። ነገር ግን ከአሁን በኋላ የሰማያዊ ንጉሥ ክርስቶስ አገልጋይ ስለሆንሁ እኔን እዚህ ለማስቀረት ማሰብ የለባችሁም። በውለታችን መሠረት እኔ ወደ ግብጽ በረሃ እመለሳለሁ። ስለመንግሥታችሁ ዕናት፣ ስለ ሀገሪቱ ሰላም በጸሎት ከማሰብ አልቆጠብም " ስትላቸው ሦስቱም በብርቱ ደንግጠው መሬት ላይ ወደቁ፣ የሚሉትን አጥተው ለረጅም ጊዜ በአርምሞ ቆዩ። በመጨረሻም በምክር አዕናንታቸው በፍቅርና በሰላም ተሰናብታቸው ስትሄድ "የእግዚአብሔር ፈቃድ ይሁን፣ እንኳንም ልጃችንን በሕይወት አገኘናት፣ ለሰማያዊ ንጉሥ ክርስቶስ አገልጋይ መሆንም ድንቅ ነው፣ ብለው" የክብር አሸኛኝት አድርገውላት ተመለሱ። እነሆ ዛሬ በግብጽ አርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ ቅድስት ሒሳሪ ተብላ ትጠራለች። የቅዱስ ቃሉ ወዳጅ የነበረችውን ልዕልት ሒሳሪን ባርኮ ጸጋውን አብዝቶላት ይህን ድንቅ ነገር ለመሥራት ያበባቃት የሕያው አምላካችን ስሙ ለዘለዓለሙ የተመሰገን ይሁን !

እነሆ በዚህ ዓይነት የሰማዕትነትን አክሲል ልመቀዳጀት ነገደት ሮማ የተባለላት ቅድስት ሶፍያን፣ አርሴማን፣ በሀገራችንም ክርስቶስ ሠምራና፣ ፀበለ ማርያምን የመሳሰሉ ሌሎችም ብዙ ቅዱሳት አንስት መኖራቸው ተጽፏል።)

18-22 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፤ «መንፈስ ያለበትን የነዋን ልጅ ኢያሱን በአንተ እግር ተተክቶ የሕዝቡ መሪ ይሆን ዘንድ እጅህን ጫንበትና በካህኑ በአልዓዘርና በማንበሩም ፊት አቀመው»።።

ጳጳሩ /28 : ስለ ዘወትር መሥዋዕት አቀራረብ ይናገራል ፡ ይኸውም 1-8 በየቀኑ ሆለት ጠቦቶች፣ አንዱ በማለዳ፣ ሌላው በምሽት (በሠርክ) የሚቀርብ ይሁን። 9-10 ለሰንበት መሥዋዕት፣ አንድ ዓመት ያልሞላ ቸው ሁለት የበግ ጠቦቶች አቅርቡ። 11-15 በየወሩ መባቻ (መጀመሪያ ቀን) ነውር የሌለባቸውን ሁለት ወይፈኖችና አንድ አውራ በግ፣ አንድ ዓመት ያልሞላቸው ሁለት የበግ ጠቦቶች ታቀርባላችሁ። 16-25 በበዓለ-መጸሐት(በፋሲካ-በዓል)፣ ሰባት ቀን ሙሉ-አርሾ ያልነከውና ያልጠነ ቂጣ ትበላላችሁ።26-31 ለመክር በዓል፣ መጀመሪያ አዲስ እኽል ለእግዚአብሔር መባ አድርጋችሁ ታቀርባላችሁ። ቀጥሎ ሁለት ወይፈኖች፣ አንድ አውራ በግ አንዳንድ ዓመት የሆናቸው ሁለት ተባእት የበግ ጠቦቶች ታቀርባላችሁ።

ጳጳሩ /29 : 1-6 በኃጢአት ማስተሥረያ (Day of atonement) ቀን፣ 12-40 የዳስ በዓል በሚከበርበት ጊዜ ስለሚቀርቡ ልዩ፣ ልዩ የመሥዋዕት ዓይነቶች ይናገራል። (ትርጓሜ ፡ በሐዲስ ኪዳን ዘመን ግን ፡ ይህ ሁለ-ተጠቃልሎ በክርስቶስ መሥዋዕትነት ተተክቷል። የአንስሳትና የእህል መሥዋዕት ሁሉ ቀርቷል (ዳን 9: 27 ።

፴ /30 : 1-16 ስለ ስእለትና ብፅዓት አፈጻጸም ፡ 6--8 አንዲት ወጣት ልጃገረድ ስእለትና ብፅዓት ስታደርግ፣ አባቱዋ ወይም ባሉዋ፣ ሰምቶ ሳይከለክል ዝም ካለ ይፀናል፤ ከተቃወመ ግን አይፀናም።

፴፩ /31 : 25-27 ለጦርነት የተሠለፈው ሠራዊት ምድያማውያንን ድል አድርጎ ሲመለስ የተደረገለትን አቀባበል ያስረዳል።ይኸውም 1-24 ሙሴ ዐሥራ ሁለት ሺህ ሰዎችን መርጦ፣የአልዓዘርን ልጅ ካህኑን ፊንሐስን መሪ አድርጎ አዘመተ። ክፉ የመከረባቸውን በለዓምንም እዘያው አግኝተው በሰይፍ ገደሉት። ከድል መልስ ከተካፈሉትም ምርኮ ከአምስት አንዱን እጅ ለእግዚአብሔር ሰጡ ።

፴፪ /32: ክዮርዳኖስ ማዶ ያለውን ምሥራቃዊ ግዛት አወራረሰ። 1-38 ያን ግዛት እንዲወርሱ የተፈቀደላቸው የርቤል፣ የጋድና የርቤልና የጋድ ነገደ ሕዝብ እጅግ ብዙ የሆነ የክብት መንግ ነጻራቸው። ክዮርዳኖስ ማዶ ከጠላት በተወረሰው የገለጻድ ምድር የእነርሱ የርስት ድርሻ ሆኖ እዲሰጣቸው ሙሴን ጠየቁት። ሙሴም ይህን ርስት ከወረሱ በኋላ፣ በተለይም ዕድሜያቸው ከካያ ዓመት በላይ የሆነ ወጣቶችና ጉልማሶቻቸው ከሌሎቹ የእስራኤል ነገዶች ጋር የዮርዳኖስን ወንዝ ተሻግረው፣ ሁሉም የርስት ድርሻቸውን ማግኘት እስከሚችሉ ድረስ አብረው መዋጋት እንዳለባቸው ቃል አስገብቶ ፈቀደላቸው። 39-42 እኩሌታው የምናሴ ነገድም፣ በሰሜን ገለጻድ የባላንን ምድር ወረሰ። ጉዞ የሚገልጥ ሲሆን፣ ከቀ 50—56 የተጻፈው እስራኤል የዮርዳኖስን ወንዝ ከመሻገራቸው በፊት፣ ሙሴ የሰጣቸውን ትምህርታዊ መመሪያ ያስረዳል፡ ምዕራፍ 34፡ 1-29 የምድራቱን ስፋትና ወሰን በመዘርዘር ይናገራል።

፴፫ /35: 1-8 ሌዋውያን ካህናት ርስት የመካፈልና የመውረስ መብት ባይኖራቸው እንኳ፣ የቤት መሥሪያ ከተሞችና የክብት ማሰማሪያ መስኮች ተከልለው እንዲ ሰጡዋቸው የተፈቀደላቸው መሆኑን ያሳያል። የግድያ ወንጀል የፈጸሙ ሰዎች፣ 9-34 ጉዳዩ በሕጉ መሠረት

ሞዕራፍ 33 : 1-49 ከግብጽ እስከ ሞዕብ የተደረገውን በዳኝነት እስኪ ወሰንላቸው ድረስ፣ ማንም ሰው በደም ፍላጎት በመግደል እንዳይበቀላቸው፣ ለጊዜው መጠለያ (መጠጊያ /መማፀኛ/ የሚሆኑላቸው፣ ስድስት ከተሞች እንዲከለሉላቸው ተደረገ። የከተሞቹም ስም ዝርዝር በመጽሐፈ ኢየሱ 20: 1-9 ይገኛል። (ትርጓሜ : በእነዚያ ስድስት ከተሞች የሚጠለሉ ነፍሰ-ገዳዮች ከቅጣት የሚደኑት ጉዳዩ በዳኝነት ሲታይ፣ ከወንጀል ሥራ ነጻ ሆነው ሲገኙ ብቻ ነው። ወንጀለኞች ሂደት ከተገኙ ግን ከቅጣት ነጻ መሆን አይችሉም። ከመማፀኛው ቦታ ትወስደው እንደፈጸሙት ወንጀል መጠንን ትገቤ ው ቅጣት ሊፈጸምባቸው ይችላል። ልምሳሌ ኢየሱስ የተባለው የንጉሥ ዳዊት ሠራዊት አዛዥ ሁለት ታላላቅ ይደር መከራኛችን በግፍ ገድሎ ስለነበር በንጉሥ ዳዊት ኑዛዜ መሠረት ለፍርድ እየተፈለገ ሳለ ወደ መማፀእና ቦታ ሂዶ ምህረት ጠይቆ ንበር። ለፍርድ እንዲቀርብ ና ' ተብሎ ሲጠየቅ ከዚህ መማፀኛ ቦታ አልወታም ቦል ነበር። ነገር ግን የፈጸመው ወንጀል ምህረት ማስገኘት የማይችል ስለነበር በዚያው በመማፀኛው ቦታ በሞት እንዲቀጣ ንጉሥ ሶሎሞን ትእዛዝ መስጠቱ ተጽፏል (1 ነገ 2። 26-27)።

ወይከውን ምስግኒ ለክሉ ምድር። ለምድር ስዎች ሁሉ መጠጊያ /መማፀኛ/ ይሆናል-ተብሎ የተነገረለት-ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስም ለሚያምኑበት ሁሉ መጠጊያና መጠለያ (ምስክሩ ገዢናን) ነው። ታዲያ ከአራታዊዉ መመሪያ በተለየ መልኩ በሃይማኖት ወደ ክርስቶስ የምትጠጋ ነፍስ በንስሐ ታድሳ ለዘላለም የርሱ መንግሥት ወራሽ ትሆናለች እንጂ፣ እንደ አራታዊው ሕግ እንደገና ተመርምራ ወንጀለኛ /ኃጢአተኛ/ ሆና ተገኘች ተብሎ ዳግም ሞት አይኖርባትም። የክርስቶስን ወንጌል ቃል የምትሰማ ነፍስ ከሞት ወደ ሕይወት የተሸጋገረች ስለ ሆነች ከማናቸውም ክሥና ወቀሳ ነጻ ናት (ዮሐ 5: 24-29 + ሮሜ 8: 33 ።) ይህም በሀገራችን ባህልና ሥርዓት አንድ ሰው የነፍስ ግድያም ሆነ ወይም ሌላ ከባድ ወንጀል (Notorious crime) ከፈጸመ በኋላ ወደ አንድ ገዳም ወይም ታላቅ ደብር ሂዶ ደወል ይመታና ምሕረት ሲጠይቅ ቢያንስ የቅጣት ቅናሽ ወይም እንደ ሁኔታው ጠቅላላ ምሕረትም ማግኘት ይችላል። ይህም ልምድ የተወሰደ ከዚህ ታሪክ ነው።

አራት ዘዳግም

(መጽሐፈ መ-ሴ ኃምሲት)

መግቢያ፡-ዘዳግም በድጋሚ የተጻፈና የተነገረ ማለት ነው።
 ይኸውም መ-ሴ በዘመናዊ-በዘሊ-ዋውያንና በዘተ-ልቀ- ከተጻፍፈው የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራና ከትእዛዙም አንዳንዱን እንደገና እያብራራ ለአፅዕዖተ ነገር- ለሕዝቡ ማጠናከሪያ ትምህርት የሰጠበት ስለሆነ ዘዳግም ተብሎ ተሰይሟል ማለት ነው። በዚህ መጽሐፍ የሚገኘው ወርቃዊ ቃል ሁሉ ተነብቦ የማይጠገብ፣ የማይሰለች ፍጹም ታሪካዊና ትምህርታዊ (Didactic) ነው። ትርጉም ሰጪም ነው። ለምሳሌ ግዝረት የሚለውን ቃል በዚህ መጽሐፍ 10: 16 የልባችሁን ሽለፈት ግዘሩ" ብሎ ተርጉሞታል። ነቢያ መ-ሴ በዚህ መጽሐፍ ሞዕራፍ 28 ለእግዚአብሔር ቃል መታዘዝ የሚያስገኘውን በረከትና የሀገር ብልጽግና በሚያስደንቅ ሁኔታ ከገለጠ በኋላ፡ እንደገና ለእግዚአብሔር ቃል አለመታዘዝ በሚያስከትለው አደገኛ መዘዝ ሕዝቡ የሚደርስባቸውን ስደትና ውርደት፡ የሀገራቱንም ጥፋት እጅግ አስፈሪና አስደንጋጭ በሆነ ትንቢታዊ ቃል ገልጦታል።

የእግዚአብሔር ሰው መ-ሴ በኑዛዜ ቃሉ ወደፊት የሚሆነውን ሁሉ ለሕዝቡ ሲገልጥ "እናንተ ክፉዎች ስልሆናችሁ ያስተማርኳችሁን የእግዚአብሔር ቃል ሁሉ ረስታችሁ እግዚአብሔርን ለባሰ ቀጣ ታነሣሁትና እኔ ከሞትሁ በኋላ ብርቱ መቅሠፍት እንደሚመጣባችሁ አውቃለሁ" ካለ በኋላ፡ በንስሐ ወደ እግዚአብሔር ተመልሳችሁ-ለቃሉ- ታዛዞች-ሆናችሁ-በትገኙ -እግዚአብሔር- ክቶ አይጨክንባ ችሁም፡ ምሕረት ያደርግላችሁና እስከ ምድር ዳርቻ ከተበተናችሁበት አገር ሁሉ ሰብስቦ በማምጣት በምድሪቱ እንደገና ያበለጸጋችኋል' የሚል የተስፋ ቃልም በትንቢት መልክ ተናግሯል። በዚህ መጽሐፍ 34: 9- 12 እንደተጻፈ እግዚአብሔርን ፊት ለፊት ያወቀና በግብጽ ምድር በንጉሥ ፈርዖንና በመኳንንቱም ፊት በምድሪቱ ላይ ምልክትና ልዩ፡ ልዩ ድንቅ ሥራዎችን ያሳይ ዘንድ እግዚአብሔር ከልዩ ኃይል ጋር እንደላካውና በፀናች ከንድ በእስራኤል ፊት ሁሉን ነገር በሚያስደነገጥና በሚያስፈራ ግርማዊ ቃል እየተነጋሪ ማሳመን የችለ እንደ መ-ሴ ያለ ነቢይ በእስራኤል ክቶ ተነሥቶ አያውቅም ' በማለት ይደመድማል። ከሊቅ እስከ ደቂቅ ፡ ወጣት ሽማግሌና ጉልማሳ፡ ሴት ወንድ ተብሎ ሳይለዩ- ሁሉም-ይህን-መጽሐፍ-በማንበብና-በማጥናት-ሊባረክበት ተጻፈ።

፩ /1 : ከሲና ተራራ ጥግ በመነሣት የተጀመረ ጉዞ

6--8 መሴ ለሕዝቡ እንዲህ አለ፤ «በሲና ተራራ (ኮራብ) ላይ በነበርንበት ጊዜ እግዚአብሔር ያዘዘን ቃል ይህ ነው፤ 'እነሆ፤ በዚህ ተራራ ላይ ለረጅም ጊዜ ቁይታችሁ አል፤ ከአሁን በኋላ ግን፤ ሠፈራችሁን ነቅላችሁ ጉዞ ቀጥሉ፤ ወደ ከነዓን ምድር ሂዱ፤ ወደ ዮርዳኖስ ሸለቆ፤ ወደ ደጋውና ቆላ ወደ ሆነው ደቡባዊ አገር፤ ወደ ሜድቴራኒያን ባሕር ጠረፍ እለፉ፤ የሊባኖስን ተራሮች አቋርጣችሁ እስከ ኤፍራጥስ ወንዝ፤ ይህን ሁሉ ምድር እንድትወርሱ ለቀድሞ አባቶቻችሁ የተስፋ ቃል ሰጥቻለሁ»። ሴ ፍርድ የሚሰጡ ዳኞችን ሲሾም የሰጠው ትምህርታዊ መመሪያ፡

9--18 «በምትሰጡት የፍርድ ውሳኔ አድልዎ አታድርጉ፤ ለድሃም ሆነ ለሀብታም፤ ለትልቅም ሆነ ለትንሽ ዕኩል ፍረዱ፤ ፍርድ የእግዚአብሔር ነውና (2 ዜና መ 19፡ 5—7) ። 36 የዮፎኒ ልጅ ካሌብ ለእኔ ፍጹም ታማኝ ሆኖ ስለ ተገኘና በሙሉ ልብ ስለ ተከተለኝ፤ ለጉብኝት በተላከ ጊዜ የረገጣትን ምድር ለእርሱ አወርሰዋለሁ» ሲል እግዚአብሔር ተናግሮለታል።

፪ /2 : 5--6 እግዚአብሔር እንዲህ አለ፤ «ለዓሳውና ለዝርያዎቹ ርስት አድርጌ በሰጠሁት በሴይር (በዔይም) ስታልፉ፤ እነርሱን ለጦርነት አታነግሡ፤ ከእነርሱ ቦታ የአንዲት ጫማ መርገጫ ያህል እንኳ መሬት አልሰጣችሁም፤ የምትፈልጉትን እህልና ውሃም ቢሆን በገንዘብ ግዙ»።

9 የሎጥ ዝርያዎች የሆኑትንም ሞአባውያንን አታስቸግሩዋቸው፤ የሴይርን ተራራ /ከተማ ለእነርሱ ርስት አድርጌ ሰጥቻለሁ (2 ዜና መ 20፡ 10-11) ። 36 እግዚአብሔር ልንወርሳቸው ፈቅዶልን እኛን ገደቦ ለመያዝ የሚችል ቅጽር ያላቸው ከተሞች አልተገኙም። **፫ /3 :** 11 ከአረፋውያን ወገን የሆነው ንጉሡ አግ፤ ከብረት የተሠራ ሆኖ ቁመቱ ዘጠኝ ክንድ የጎኑም ስፋት አራት ክንድ የሆነ አልጋ ነበረው፡ 23-28 እኔም፤ «ዮርዳኖስን ተሻግራ እጅግ ለም የሆነችውን ምድረ ርስትና የሊባኖስን ተራሮች ለማየት ፍቀድልኝ» ብዬ ጸለይሁ። እግዚአብሔር ግን፤ በእናንተ ምክንያት ተቁጥቶ ልመናዬን ማዳመጥ አልፈቀደም ።

፬ /4 : 3 በምሰጣችሁ ሕግ ላይ ምንም ነገር አትጨምሩ፤ ከእርሱ ምንም ነገር አታጉድሱ (ራእ 22፡18-19) ። 7--8 ወደ እርሱ ስንጸልይ አምላካችን እግዚአብሔር ወደ እኛ በሚቀርበን ዓይነት፤ በችግሩ ጊዜ ሲጠራው የሚቀርበው አምላክ ያለው ሕዝብ፤ ከእኛ በቀር ማን ነው?

ከባድ-አምላክ ስለ መራቅ የተሰጠ ትእዛዝና ማስጠንቀቂያ :

5-7 አምላኬ እግዚአብሔር እንዳዘዘኝ ሥርዓቱንና ፍርዱን ትጠብቁ ዘንድ አስተማርኳችሁ፤ ይህችን ሥርዓት ሰምተው፤ «በእውነት ይህ ታላቅ ሕዝብ ጠቢብና አስተዋይ ነው» ብለው በሚያደንቁ አሕዛብ ፊት አስተዋዮች መሆናችሁ ተለክቶ የሚታወቅበት ምልክት ይህ ነውና። 15-16 እግዚአብሔር በሲና ተራራ ላይ በእሳት ነበልባል ውስጥ ሆኖ በተናገራችሁ ጊዜ፤ ምንም ዓይነት ቅርጽ (መልክ) አላያችሁም። ስለዚህም፤ ምንም ዓይነት ምስል (ቅርጽ) ሠርታችሁ እንዳታመልኩ ተጠንቀቁ። 20 እግዚአብሔር እናንተን ከአሕዛብ ሁሉ መካከል መርጦ በመለየት፤ የርስቱ ወራሾችና ልዩ ሕዝብ ትሆኑለት ዘንድ፤ ከግብጽ የጭቁና አገዛዝ ቀንበርና ከእሳት አውጥቷችኋልና። ምዕርፍ 5 ፡ 1-9 በተለይ ስለ ዐሥሩ ትእዛዛት በድጋሚ ማጠናከሪያ ትምህርት የሚሰጥ ነው። 10 «ለሚወዱኝና ትእዛዛቱን ለሚጠብቁ ሁሉ እስከ ሺህ ትውልድ ድረስ ዘላለማዊ ፍቅሩን አሳያቸዋለሁ» ይላል እግዚአብሔር።

፮ /6 : የመታዘዝን ጥቅም የሚያስረዳ ማስጠንቀቂያ ፤ 1-4 «እናንተና ልጆቻችሁ በምትወርሱ አትና፤ ማርና ወተት በሚፈሰባት ምድር ለረጅም ዘመን መኖር ትችሉ ዘንድ፤ አምላካችሁን እግዚአብሔርን በፍጹም ልባችሁ፤ በፍጹም ነፍሳችሁ፤ በፍጹም ንይላችሁ፤ ውደዱ፤ ለቃሉም ታዛዦች ሁኑ»። ይህንም ብታደርጉ፤ ሁሉ ነገር ለመልካም ይሆንላችሁ አል፡-7-8 እነዚህንም ትእዛዛት -ለልጆቻችሁ -አስተምሩ ። በቤት-ትቀመጥም ሆነ፤ በመንገድ ስታልፍና ስታገድም ወይም በምታርፍበት ጊዜ ሁሉ፤ እነዚህን ትእዛዛት በማሰላሰል ዘወትር አስታውስ። ማስታወሻ ይሆኑልህ ዘንድ፤ በክንድህና በቤትህ ደጃና፤ በመቃኖችና በቅጽርቦችህ ላይ ጸፋቸው። አምላክህን እግዚአብሔርን አትፈታተን (ማቴ4፡7)። 13 አምላካችሁን እግዚአብሔር ብቻ አምልኩ፤ መሐላችሁም በርሱ ስም ብቻ ይሁኑ።

፯/7 : የእግዚአብሔር ምርጫ ሕዝብ፤ 7 እግዚአብሔር እናንተን መርጦ የወደደበት ምክንያት፤ በቀጥር ብዙዎች በመሆናችሁ አይደለም፤ እናንተ በምድር ላይ ከሚኖሩ አሕዛብ ሁሉ በቀጥር ያነግሳችሁ ናችሁና (ኢሳ 10፡ 22) ።

፰ /8 : ያለፈውን ታሪክ የማስታወስ ትምህርት፡ ምላክህ እግዚአብሔር ዐርባ ዓመት ሙሉ በመክራ ውስጥ እንዳሳለፈህ አስታውስ ።

በረታብ እንድትፈተን ያደረገበትም ምክንያት፤ ሰው ከእግዚአብሔር እንደበት በሚወጣው ቃል እንጂ፤ በእንጀራ-ብቻ መኖር እንደሚገባል ሊያስተምርህ ፈልጎ ነው (ማቴ 4፡ 4) ። 10 በልተህ ስትጠግብና ጠጥተህ ስትረካ፤ ይህችን ለም ምድር የሰጠህን አምላክህን እግዚአብሔርን አመስግን። ጥሩ ቤቶች ሠርተህ የከብቶችህና የበጎችህ መንጋ ርቢ ሲበዛልህ፤ ወርቅና ብር እንዲሁም ሌላው ሀብት ሁሉ ሲሞላልህ አይተህ፤ ልብህ እንዳይታበይና አምላክህን እግዚአብሔርን እንዳትረሳ ተጠንቀቅ (መዝ 61፡ 10+ ጢሞ 6፡ 10)

፱ /9 ፡ ሁሉም ነገር በእግዚአብሔር ቸርነት የተፈጸመ ስለመሆኑ 2--3 የዔናቅ ዘሮች ቁመተ-ረዳጅሞችና በማንም የማይደፈሩ መሆናቸውን ሰምታችኋል፤ ነገር ግን፤ እንደሚባል አሳት የሆነ አምላካችሁ እግዚአብሔር በፊታችሁ ስለሚሄድ፤ እነርሱን ነቃቅሎ በማሳረር በፍጥነት ለማጥፋት የሚያስችል ንይል ይኖራችኋል። እግዚአብሔር ያችን ምድር የሚያወርሳችሁ አርሱዋን ለመውረስ የተገባችሁ ሆናችሁ አይደለም፤ እናንተ ገና ልባችሁ የደነደነ አልሸኛ ሕዝብ ናችሁና።

፲ /10 ፡ 1-11 እንደ ገና ስለተሠሩት ጽላቶችና የነገደ ሌዊ ዝርያዎች ብቻ ለክህነት ስለ መመረጣቸው፤ መሴም በሲና ተራራ ላይ ስለ አቀረበው ጸሎት በዚህ ምዕራፍ በድጋሚ ተጽፎ ይገኛል።

፲፩ /11 ፡ 1-15 እንደዚሁ የእግዚአብሔርን ታላቅነት፤ የተስፋይቱን ምድር በረከትና የትእዛዛቱን ፍጹምነት የሚያስረዳ ሆኖ በምዕራ 6 ከተጻው ጋር ተቀራራቢነት ያለው ነው። 16 የልባችሁን ሸለፈት ግዘሩ፤ ከእንግዲህ ወዲህ፤ ልብ ደንዳኖችና አልሸኞች አትሁኑ ይላል (ኤር 4፡ 4+ ቆላ 2፡ 11-12) ። 21 ትእዛዛቱን ብትጠብቁ፤ እናንተና ልጆቻችሁ ለረጅም ዘመን ከምድር በላይ ያለው ሰማይ የሚኖረውን ያክል መኖር ትችላላችሁ። 26-30 እነሆ እኔ ዛሬ፤ ከበረከትና-ከመርገም-እንዲያው-እንድትወርሱ-ምርጫ እሰጣችኋለሁ፤ በረከቱን በገሪዛን ተራራ ላይ፤ መርገሙን በጌባል ተራራ ላይ ታውጃላችሁ። እነዚህም ተራሮች ከዮርዳኖስ ወንዝ በስተምሥራብ በከነዓናውያን ግዛት የሚገኙ ናቸው።

፲፪ /12 ፡ እግዚአብሔር የሚመለከበት ብቸኛ- ማእከላዊ ስፍራ፤ 5 በየነገሩችሁ ከምትኖሩበት ስፍራ ሁሉ መጥታችሁ ተሰብስባችሁ፤ በፊቱ የምትሰግዱበትን ቦታ ራሱ እግዚአብሔር ይመርጣል። 11 እኔ

ያዘዘሁ-አችሁንም መባ ሁሉ ወደዚያ ስፍራ ታመጣላችሁ። 21 እግዚአብሔር የመረጠው ያ ማእከላዊ ስፍራ ሩቅ ቢሆን ግን፤ በሚያስፈልጋችሁ ጊዜ ሁሉ፤ እግዚአብሔር ከሰጣችሁ የከብትም ሆነ የበግ መንጋ መርጣችሁ፤ እኔ ባዘዘኳች መሠረት አርዳችሁ፤ ሚዳቋና ዋሊያ እንደሚበሉ እንዲሁ ሥጋውን በቤት ትበሉ-ታላችሁ። እናንተ ለአምላካችሁ ለእግዚአብሔር መስገድ የሚገባችሁ አሕዛብ ለባዕዳን አማልክቶቻቸው በሚሰግዱት ዓይነት መሆን አይገባውም። እነእርሱ ሲፈልጉ የግላ ልጆቻቸውንም እንኳ፤ በመሠዊያ ላይ በአሳት ያሳልድሩሉ /ያቃጥላሉና።

፲፫/13 ፡ 1-4 በመካከላችሁ ነቢይ ወይም ሕልም አላሚ ተነሥቶ፤ «ምልክት ወይም ታምራት አሳያለሁ» ቢልህና እንደ ነገረህ ምልክቱም ሆነ ታምራቱ ሲፈጸም ብታይ እንኳ፤ የዚያን ነቢይ ወይም ሕልም አላሚ ቃል አትስማ፤ አምላካችሁን እግዚአብሔርን ብቻ በፍጹም ልባችሁ ተከተሉ፤ ቃሉን ስሙ። በዚህ ነገር፤ የእናትህ ልጅ ወንድምህ ወይም ልጆችህና ሚስትህም ብትሆን፤ የሚያስትህን ማንንም ሰው አትከተል።

፲፬/14 ፡ በሞት አደጋ ጊዜ የተከለከለ አጉል የለቅሶ ልማድ፤ 1--2 እናንተ የአምላካችሁ የእግዚአብሔር ልጆች ናችሁ፤ ስለዚህ፤ ለሞተ ሰው በምታዝነብት ጊዜ፤ ሌሎች አረማውያን ሕዝቦች በሚያደርጉት ዓይነት ፊታችሁን አትንጩ፤ ጠጉራችሁን አትላጩ። እናንተ ከሌሎች ሕዝቦች መካከል ለአምላካችሁ ለእግዚአብሔር የተመረጣችሁ ልዩ ሕዝብ ናችሁ። 3-21፤ በዚህ ክፍል ያለው ቃል በዘሌ ምዕራፍ 11 ስለሚበሉና ስለማይበሉ እንስሳት፤ አራዊትና አዕዋራ-ሰማይ የተጻፈውን በድጋሚ የሚያሳይ ነው።

፲፭ /15 ፡ 3 ለውጭ አገር ባዕዳን (ሰዎች)-ያበደራችሁትን-ገንዘብ- መልሳችሁ መውሰድ ትችላላችሁ፤ እስራኤላውያን ለሆኑት ወገኖቻችሁ ያበደራችሁትን ግን፤ መልሳችሁ አትውሰዱ። ይህን ብታደርጉ አምላካ ችሁ እግዚአብሔር በሚሰጣችሁ ምድር ስትኖሩ ይባርካችኋል፤ ከእናንተ ወገን ድክ ሆኖ የሚኖር አይገኝም። እናንተ በብዙ አሕዛብ ላይ የበላይነት ይኖራችኋል፤ በእናንተ ላይ የሚሠለጥንባችሁ አይኖርም።

፲፮ /16 ፡ ይህ በጠቅላላ፤ በተለይ ስለ ኦሪታዊው ፋሲካ፤ የእስትና የመከር ክታች በዓላት አከባበር በዘሌ 23፤ 15-43 የተጻፈውን በድጋሚ የሚያሳይ ነው።

፲፯/17: 1 ነውር ያለበትን እንስሳ መሥዋዕት አድርጋችሁ አታቅርቡ። 12 ለዳኛው ወይም በአገልግሎት ላይ ለሚገኘው ካህን ባለመታዘዝ፤ የድፍረት ቃል የሚናገር ቢኖር በሞት ይቀጣ።

ስለ ንጉሥ አመራረጥ የተሰጠ ትምህርታዊ መመሪያ

15-19 ንጉሥ ለማንገሥ ስትፈልጉ፤ ከእግዚአብሔር የተመረጠላችሁ መሆኑን አረጋግጡ። መመረጥ ያለበት ከራሳችሁ ተወላጆች ብቻ ነው። እርሱም ለሠራዊቱ ብዙ ፈረሶች የሚኖሩት መሆን የለበትም። ብዙ ሚስቶች እንዲኖሩትም አያስፈልግም። የሚስቶች ብዛት እግዚአብሔርን ከመከተል እንዲገታ ያደርገዋልና (1ነገ 11፡1-4፤ ነሀምያ 13፡ 26)። 17 የወርቅና የብር ብዛት አያስፈልገውም። ይልቅስ በሚነግሥበት ጊዜ፤ የዚህ የሕግ መጽሐፍ ቅጂ እንዲኖረው አድርጎ፤ በዘመኑ ሁሉ ያንብቡው።

፲፰ /18: ከአረማውያን አስጸያፊ ልማድ ተጠብቆ መኖር እንደሚገባ፤ ያስረዳል። 10-13 ልጆቻችሁን የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጋችሁ አታቅርቡ። የሚርትን፤ የሞራ ገላጭነትን፤ እድልን የመናገርና የሚከተል ከመካከላችሁ ተለይቶ ይጥፋ። መናገስን የሚጠራ ጠንቋይ፤ ሙታንንም ጠሪ በእናንተ ዘንድ አይኑር። እግዚአብሔር ከእናንተ በፊት፤ በዚህች ምድር ሲኖሩ፤ ይህን ሁሉ ርኩሶት እንድትሞላ ያደረጓትን አረማውያን ሕዝብ ነቃቅሎ ለማጥፋት የወሰነበትም ምክንያት ይኸው ነውና። በእግዚአብሔር ፊት ከዚህ-አስነዋሪ-ተግባር-የነጻችሁ-ሁኑ። 17-19፡-ከዚህም-በኋላ፤-መሴ-ለሕዝቡ እንዲህ ሲል ተናገረ፤ «አምላካችሁ እግዚአብሔር ከወገኖቻችሁ መካከል እንደ እኔ ያለ ሌላ ነቢይ ያስነሣላችኋል። እግዚአብሔር ስለዚያ ነቢይ አነሣሥ እንዲህ ብሏል፤ «እርሱ የሚናገረውን ቃል እኔ እሰጠዋለሁ-ቃሉን የማትሰማ ነፍስ ከሕዝቡ ተለይታ ትጥፋ... (የሐዋ ሥ 3:23)።

፲፱ /19 : 14 ከቀድሞ ጀምሮ ጸንቶ የኖረውን ድንበር አታፍርስ" ይላል (ዘዳግ 27:17+ ምሳ 22: 28+ ሆሴ 5: 10)።

ስለሐሰት መስካሪዎች የተሰጠ ትምህርታዊ ማስጠንቀቂያ

15 አንድ ሰው ወንጀለኛ መሆኑን ለማረጋገጥ ቢያንስ ሁለት ምስክሮች ያስፈልጋሉ። 16 አንድ ሰው እስራኤላዊ በሆነ ወንድሙ ላይ የሐሰት ክሥ መሥርቶ ቢገኝ፤ ለተከሳሹ የሚገባውን ቅጣት እርሱ ራሱ ይቀበል።

፳ /20 :

ስለጦርነት-የተሰጠ-መመሪያ

1-4 ጠላቶቻችሁን ለመውጋት በምትዘምቱበት ጊዜ፤ የሠረገላዎችን፤ የፈረሶችንና የሠራዊትን ብዛት አይታችሁ አትፍሩ፤ እግዚአብሔር ራሱ ስለ እናንተ ይዋጋልና። ጦርነት ከመጀመሪያቸው በፊት፤ ካህኑ ወደ ሠራዊቱ ቀርቦ እንዲህ ይበል፤ «የእስራኤል ልጆች ሆይ፤ ስሙ፤ ከጠላቶቻችሁ የተነሣ አትፍሩ፤ ወኔአችሁ አይቀዝቅዝ አትሸበሩ፤ አምላካችሁ እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ይሄዳል፤ ድልንም ይሰጣችኋልና»። 10-12 በአንዲት ከተማ ላይ አደጋ ለመጣል በምትዘጋጁበት ጊዜ፤ በመጀመሪያ ሕዝቡን በሰላም እጃቸውን እንዲሰጡ ጠይቁ፤ እምቢ ካሉ ግን፤ ከተማይቱን ክበቡ። 19 ለረጅም ጊዜ ከባሰ ስታደርጉ ፍሬ የሚሰጡ ዛፎችን አትቀረጡ፤ ዛፍ የሰው ዘር ሁሉ ምግብ ነውና።

፳፩/21: 22 የተጻፈው አንድ ሰው በፈጸመው ወንጀል በእንጨት ላይ ተሰቅሎ ቢሞት፤ በተሰቀለበት እንጨት ላይ-እንዳያደር በዕለቱ አውርደህ ቅበረው። «በእንጨት ላይ ተሰቅሎ የሞተ ርጉም ነውና» (ገላ 3: 13)።

፳፪ /22 : ልዩ ልዩ ሕግጋት (ትእዛዛት) ፤ 1 የወገንህ ንብረት የሆነ ከብት ባዝኖ ብታገኝ፤ ለባለቤቱ መልስ፤ 4 በሬ ወይም አህያ መንገድ ላይ ደክሞ (ወድቆ) ብታገኝ፤ እንዲህድ እርዳው። 6 እንቀላላቅን ታቅፋ የተገኘችውን ወፍ ነጥለህ አትውሰድ። እናቱን ትተህ እንቀላላቅን ውሰድ። 24 አንዲት ድንግል (ልጃገረድ) ሰው ሊሰማ በሚችልበት ከተማ ውስጥ እያለች በማስገደድ ከብረ ንጽሕናዋ በደፈር፤ እርዳታ ለማግኘት ድምፅዋን ካሰማች፤ ከደፈራት ሰው ጋር በሞት ከመቀጣት ነጻ ትሆናለች (2ሳሙ 13: 5- 18)።

፳፫/23 : አንድ ሰው ከእግዚአብሔር ሕዝብ የሚለዩበት ሁኔታ፤ 1 ብልቱ ተቀጥቅጦ ጃንደረባ የሆነ፤ ወይም ዲቃላ ሆኖ የተወለደ ሰው ወደ እግዚአብሔር ሕዝብ ማኅበር (ጉባኤ) ገብቶ አይቁጠር። 3-10 አሞናዊና ሞዓባዊ የዐነ ሰው ሁሉ፤ እስከ ዐ/ሥር ትውልድ ወደ እግዚአብሔር ሕዝብ ጉባኤ አይገባ። ዲዶማውያንና ግብፃውያን ግን፤ ከሦስት ትውልድ በኋላ፤ ወደ እግዚአብሔር ሕዝብ ጉባኤ ገብተው ይቁጠሩ። 12-13 የምትጸዳዱበትን ስፍራ ከመኖሪያ ሆፈር ውጭ አዘጋጁ፤ ከሰውነትህ የሚወጣውን ዓይነ-ምድር በተቈፈረ ጉድጓድ ውስጥ አፈር አልብሰው። 17--18 የሴት ወይም የወንድ ጋለሞታ በምድርህ

እንዲኖሩ አታድርግ። በግልሙትና የተገኘ ገንዘብ፣ መባ ሆኖ ወደ እግዚአብሔር ቤት አይግባ። 19-20 ወለድ (አራጣ) መቀብል የሚቻል ህወጭ አገር ተወላጅ-እንጂ፣ ከእስራኤላዊ ወገን ህመምን አይገባውም። 21-23 ለአምላክ ለእግዚአብሔር ስለሌላው ወይም ብዕዓት በምታደርግበት ጊዜ፣ ለመስጠት ቃል የገባህበትን ስለሌላው አታስቀር፤ እግዚአብሔር ከአንደበትህ የወጣውን ቃል እንድትፈጽም ይፈልጋል፤ ባትፈጽመው ደግሞ ኃጢአት ይሆንብሃል፤ ቀድሞውኑ ባትሳል ግን ግዴታ አይኖርብህም (መክ 5 :4 -3) ። 24--25 በባልንጀራ ሰብል መካከል ስታልፍ፣ በእጅህ ቀጥራህ (ቁርጠህ) እሽት መብላት ትችላለህ፤ ነገር ግን ሰብሉን በማጭድ አጭደህ አትውሰድ።

ጳጳ፬ /24 : ስለ መፋታትና ስለ ዳግም ጋብቻ የተሰጠ ትምህርት 1-4 አንድ ሰው፣ ያገባትን ሚስት የሚፈታበት በቂ ምክንያት-ሲገኝ፣ የተፈታችበትን ምክንያት የሚገልጥ የፍቺ ደብዳቤ ሰጥቶ ያሰናብታት። 5 አዲስ ሚስት ያገባ ሰው እስከ አንድ ዓመት ድረስ፣ ከውትድርና አገልግሎት ነጻ ይሁን። 15 የሀገር ተወላጅ የሆነ ድካ፣ በየቀኑ የሠራበትን ሞጋ ፀሐይ ከመጥለቅቀ በፊት ስጠው፣ ሳትከፍለው ቀርተህ ወደ እግዚአብሔር ቢጮኽ ግን በደል ይሆንብሃል (ያዕ 5: 4) ። 16 ልጆች በሠሩት- በደል ወላጆች ወይም ወላጆች በፈጸሙት ጥፋ ልጆች አይጠየቁ ቁበትም (ሕዝ 18: 20) ።

ጳጳ፭ /25 : 1-3 በደል የፈጸመ ሰው በግርፋት በሚቀጣበት ጊዜ፣ ግርፋቱ ከአርባ ጅራፍ መብለጥ የለበትም። 4 እህልህን በምታበራይበት ጊዜ፣ የሚያበራየውን በሬ አፋን አትሰር (1ቆሮ 9: 9) ። የዋርሳ ሕግ፣ 5-10 በአንድ ርስት ላይ ከሚኖሩ ሁለት ወንድማማች መካከል አንዱ ልጅ ሳይወልድ ቢሞት፣ የእርሱ ተከታይ የሆነው ወንድሙ ሚስቱን በዋርሳነት ይረከብ። በመጀመሪያ የሚወለደውም ልጅ በሚች ወንድሙ ስም ይጠራ። በሕይወት ያለው ወንድሙ፣ ይህን ለማድረግ ፈቃደኛ ሽኖ ባይገኝ፣ የሚቸ ሚስት ወደ ከተማይቱ ፈራጆች ቀርባ ታመልክት። እምቢ ማለቱ ሲታወቅም፣ ከእግሩ ጫማዎች አንዱን ታውልቅ፤ ምራቁን በፊቱ ላይ ትትፋ፤ «ለወንድሙ ዘር ማቆምን እምቢ ለሚል አይነት አሳፋሪ ነገር ሊፈጸሙበት ይገባል» ትባል። የዚያ ሰው ቤተሰብ በእስራኤል፣ «ጫማው የተፈታበት ሰው ቤተሰብ» እየተባለ በመነቀፍ ሲጠራ ይነር (ሩት 4) ። 16 እውነተኛና ታማኝ የሆነ ሚዛንና መስፈሪያ ይነርህ፤ (ዘሌ

25: 35+ ምሳሌ 11 :1-20 + 10: 23) ። 17-19 አማሌቃውያንን ከገጹ ምድር ደምስስ መተላለፊያ መንገድ\ ከልክለው እስራኤላውያንን ገድለዋልና » (1 ሳሙ- 15: 1-3) ። **ምዕራፍ 26:** 12 በየሦስተኛው ዓመት ከምትሰበስበው መከር ከዐ/ሥር አንዱን እጅ (ዐሥራት) ለመጸተኞች (ለስደተኞች)፣ ለሙት ልጆችና፣ ለመበለቶች (ባለቻቸው ለሞቱባቸው ሴቶች) ትሰጣለህ። 18 እግዚአብሔር የሰጠህን ሕግ ለመጠበቅና ትእዛዙንም ለመፈጸም ቃል መግባትህን አትርሳ፤ ይህን ብታደርግ እግዚአብሔር ከምድር አሕዛብ ሁሉ በላይ ከፍ፣ ከፍ ያደርግሃል።

ጳጳ፮ /27 : መርገሙ-ጌባልና በረከተ-ገሪዛን፤ 11-26 ገሪዛንና ጌባል ተብለው በሚጠሩት ተራሮች ላይ ሕዝቡ በቡድን ተከፍለው፣ ማዶ-ለማዶ በመቆምና በመቀባበል ከሚያሰሙት በረከትና መርገምም ለዓይነት (ብንጠቅስ) እንዲሁ ይላል። በጌባል ተራራ ላይ የቆመው ቡድን፣ «አባቱን ወይም እናቱን በመናቅ የሚያዋርድ ርጉም ይሁን» ሲል፣ በገሪዛን ተራራ ላይ የቆመው ሕዝብ፣ «አሜን» በማለት ይመልሳል። በገሪዛን ተራራ ላይም የቆመው ሕዝብ፣ የምርቃት ቃል ሲናገር፣ በጌባል ተራራ ላይ ያለው ቡድን «አሜን» ይላል። በዚህ ዓይነት ባዕዳን-አማልክትን የሚከተል፣ የጎረቤቱን ድንበር የሚያፈርስ፣ ዓይነት ስውሩን ወደ ተሳሳተ አቅጣጫ የሚመራ፣ ስደተኛውን የሚያንገላታ ፣ «ርጉም ይሁን» ሲባል መልሱ «አሜን» ።

ጳጳ፯ /28 : ለእግዚአብሔር ቃል በመታዘዝ የሚገኝ በረከት፡ 14 ለአምላክ ለእግዚአብሔር ብትታዘዝና እኔ የምሰጥህን ሕግጋት ሁሉ በፍጹም ታማኝነት ብትጠብቅ፣ በገጹ ምድር ከሚኖሩ አሕዛብ ሁሉ በላይ ከፍ- ከፍ አደርግሃልትሁ ከዚህ ለሚከተሉትም-በረከቶች ሁሉ ባለቤት ትሆናለህ፤ የምድርህ ፍሬ፣ የላምሆና የቡሆ ዕቃህ ቡሩክ ይሆናል። አንተ በመግባትህና በመውጣትህ (ባወጣህና ባገባህ) ሁሩክ ትሆናለህ። እግዚአብሔር በአንተ ላይ የሚነሡትን፣ ጠላቶችህን ሁሉ በፊትህ የተመቱና የተዋረዱ ያደርጋቸዋል፤ በአንድ መንገድ ተሠ ልፈው ይመጡብሃል፤ ነገር ግን፣ በሰባት መንገድ ተበታትነው ከፊትህ ይሸሻሉ። ለቃሉ ታዛዥ ብትሆን ብዙ ልጆችን፣ ብዙ የቀንድ ክብትና የተትረፈረፈ የእርሻ ሰብል ይሰጥሃል። በረከቱን በአንተ ላይ፣ በጎተራህና በእጅህ ሥራ ላይ ሁሉ እንዲወርድ ያዝዛል። እግዚአብሔር ለራሱ የተቀደሰ ቡሩክ ሕዝብ አድርጎ ያቆምሃል።

የምድር አሕዛብም ሁሉ የእግዚአብሔር ስም በአንተ ላይ እንደ ተጠራ ሲሆን ይራራሃል። እግዚአብሔር በጎነቱን ሁሉ ያበላጋል። ለምድራቱ በወቅቱ ዝናምን ይሰጣል። ለብዙ አሕዛብ ታቦድራለህ እንጂ፣ አንተ ከማንም ተበዳሪ አትሆንም። እግዚአብሔር የሁሉ ራስ (መሪ) ያደርግሃል። የማንም ጅራት አትሆንም፤ ሁል ጊዜ የበላይ እንጂ የበታች አትሆንም።

ለእግዚአብሔር ቃል አለመታዘዝ የሚያስከትለው መዘዝ :

15--19 ነገር ግን፣ ለአምላክህ ለእግዚአብሔር ቃል መታዘዝን እምቢ ብትልና ብታምፅ፣ ለጉንና ሥርዓቱንም ሁሉ ለመጠበቅ ታማኝ ሆነህ ባትገኝ፣ ግን በምትኖርበት ከተማና በእርሻህ ቦታ ሁሉ፣ ርጉም ትሆናለህ፤ እንቅብህና የቡሆ ዕቃህ ሁሉ ባዶ ሆናል። የምድርህ ፍሬ፣ የላምህና የበግህ ርቢ መቅኘቱን ይሆናል። በመውጣትህና በመግባትህ ርጉም ትሆናለህ። 20-24 እግዚአብሔር በቸነፈርና በክሳት፣ በንዳድና በጥብሳት፣ በትኩሳትና በድርቅ፣ በዋግና በአረማሞ ይመታሃል። ከራስህ በላይ ሰማይ እንደ ነሐስ፣ ከእግርህም በታች ምድራቱ እንደ ብረት ትሆንብሃለች። 25-26 እግዚአብሔር በጠላቶችህ ፊት የተመታህ ያደርግሃል፤ በአንድ መንገድ ተሠልፈህ ትዘምትባቸዋለህ፤ በሰባት መንገድ ተበታትነህ ከፊታቸው ትሸሻለህ። የምድር መንግሥታትም ሁሉ የሚደርስብህን ጥፋት ሁሉ አይተው ይሸበራሉ። ሥጋህን የሰማይ ወፎችና አራዊት ይበሉታል 26-29-እግዚአብሔር በግብፃውያን ላይ እንዳደረገው፣ የእባጭ በሽታ ይልክብሃል፤ ሰውነትህን ሁሉ፣ በማይፈወስ ቍስል እንዲበላሽ ያደርገዋል፤ በሚያሳክክ ቋቋቸውና በትፌ ይመታሃል። አእምሮህን በሚያስት አብደት፣ በእውርነትም የተመታህ ትሆናለህ። ዘወትር ምዝቦራና ጭቁና ይደርስብሃል።

30--31 ሚስት አጭተህ ታገባለህ፤ ሌላ ሰው ይወስዳታል። ቤት ትሠራለህ አንተ አትኖርበትም። ወይን ትተክላለህ ፍሬውን ግን አትበላም። የቀንበር በሬህ በሬትህ ይታረዳል፤ ሥጋውን አትበላም። አህያህ በግድ ተነጥቆ ይወሰዳል፤ ወደ አንተም አይመለስም። ያሰባኸው በግ ለጠላት ይሰጣል፤ ከዚህ ሁሉ መከራ የሚያድንህ አይኖርም። 32-50 ወንዶችና ሴቶች ልጆችን ትወልዳለህ፤ ነገር ግን ተማርከው ሲሄዱ ታያለህ። ዛፍህንና የምድርህ ፍሬ ሁሉ ከብክብ ይበላጋል። ለምድር አሕዛብ ሁሉ መገረሚያ ትሆናለህ። መጸተኞች በአንተ ላይ ይሠለጥናሉ፤ እነርሱም ለአንተ አበዳሪዎች ይሆናሉ፤ ራስ የነበርከው ጅራት ትሆናለህ። ጠላቶችህ በአንገትህ ላይ የብረት ቀንበር ይጭናሉ፤ ለአዳጊ ወጣቶች ልጆችህ የማይራሩ ጨካኞች

ናቸው፤ እነርሱም በዐራቱ ማእዘን ከበው ያስጨንቁሃል። 54-55 ሁል ጊዜ በቅምጥልነት በመለሳለስ ይኖር የነበረ ክቡር ሰው፤ በዚያች የክባባ ጊዜ፣ የገዛ ልጆቹን ሥጋ ለመብላት ይገደዳል። ከዚያ ሥጋ ለልጆቹና ለሚስቱ እንኳ አያቀምስም። 56-57 በተደላ በደስታ ተለሳልሳ የምትኖር ከመሆንዋ የተነሣ፣ ምድርን ለመርገጥ እንኳ ትጸየፍ፤ የነበረች እመቤት፣ የወለደችውን ልጅና የእንግዴ ልጅዋን ጭምር ተደብቃ ስትባላ፤ ለምትወደው ባልዋና ለልጆችዋም አታቀምስም። 63 እግዚአብሔር እናንተን ለማበልጸግና ቍጥራችሁን ለማብዛት የወደዳችሁን ያህል፣ እንደገና እናንተን በማጥፋት ደስ ይለዋል። 64-68 ስለዚህ፣ በመላው ዓለም ጽንፍ እስከ ጽንፍ በሚኖሩ አሕዛብ መካከል ይበትናችኋል፤ በዚያ ከእንጨትና ከድንጋይ ለተሠሩ ባዕዳን-አማልክት ለመስገድት ገደዳላችሁ፤ በጭንቀት የተሞላ አእምሮ፣ በናፍቆት የደከመ ዓይን፣ በተስፋ መቀረጥ የተሞላ ልብ ይኖራችኋል። ሕይወታችሁ ሁል-ጊዜ ለአደጋ የተጋለጠ ይሆናል። ከዚህም የተነሣ፣ ራሳችሁን ለጠላት ባሪያ አድርጋችሁ፤ ለመሸጥ ትመኛላችሁ፤ ነገር ግን፣ ለመግዛት የሚፈልጋችሁ ታጣላችሁ።

ጳጳ 129 ፡ ማጠናከሪያ ትእዛዝ ፡ -4--5 ብዙ ድንቅ ሥራዎችን ሁሉ-አይታችኋል፤ -ነገር-ግን፣ -እግዚአብሔር-እስከዚህ-ቀን-ድረስ ያለፋችሁ በትን ሁኔታ ሁሉ የምታዩበትን ዓይነ -ልቡና፣ የምትሰሙበትን ጆሮ፣ የምታስተውሉበትን ብሩህ አእምሮ ገና አልሰጣችሁም። ዐርባ ዓመት ሙሉ በምድረ በዳ መራጎችሁ፤ ልብሳችሁ አላለቀም፤ ጫማችሁም አልቆ አልወደቀም።

19-23 ዛሬ በእናንተ መካከል ሆኖ ይህን ጥብቅ ትእዛዝ የሚሰማ ሰው ሁሉ፣ ልቡን በማደንደን ራሱ በመረጠው መንገድ የሚሄድ ከሆነ፣ «ሁሉም ነገር ለመልካም ይሆንልኛል» ብሎ በከንቱ ራሱን አያታል። በዚህ ነገር ተጠንቀቁ፤ እንደዚህ ያለው ሰው ለራሱ ብቻ ሳይሆን ደጋጎችም፣ ክፉዎችም ለሆናችሁት ሁሉ፣ የጥፋት ምክንያት መሆን ይችላል። በዚህ መጽሐፍ የተጻፉት መቅሠፍቶች ሁሉ እንዴት እንደሚፈጸሙ ተተኪው ትውልድ በዓይኑ ያያል ። የእርሻ መራቶች በዲንና በጨው ተሸናፊው፣ ምንም ጥቅም የማይሰጡ ፍጹም ጠፍ መሆናቸውን ይመለከታል። በእነርሱ ላይ አትክልትና አዝርዕት ይቅርና አረም እንኳ እይበቅልባቸውም። ምድራችሁ፣ በብርቱ-ቍጣው-እግዚአብሔር እንደመሰላቸው እንደ ሰዶምና እንደ ገሞራ፣ እንደ

አድማህና እንደ ሰባይም ሆኖ ትቀራለች። 29 ምስጢር የሆነው ነገር ሁሉ፡ ለአምላካችን ለእግዚአብሔር ነው። የተገለጠውና በዚህ ሕግ የተጻፉት ቃሎች ሁሉ ግን፤ እንፈጽማቸው ዘንድ ለእኛና ለልጆቻችን የተሰጡና ለዘላለም ጸንተው የሚኖሩ ናቸው።

፴ /30 : የሞትና የሕይወት ምርጫ 1-3 እናንተና ዘሮቻችሁ ወደ እግዚአብሔር ብትመለሱና ለእግዚአብሔር ሕግ ታዛዦች ሆናችሁ ብትገኙ፤ እግዚአብሔር ምሕረት ያደርግላችኋል፤ በአሕዛብ መካከል እናንተን ከበተነበት ስፍራ ሁሉ ሰብስቦ በማምጣት፤ እንደገና በምድሪቱ ያበለጽጋችሁ አልፎ። 6 አምላካችሁ እግዚአብሔር ለእናንተና ለልጆቻችሁ ታዛዥ ልብ ይሰጣል። 14 ቃሉ ለእናንተ ቅርብ ስለ ሆነ፤ እናንተ በልባችሁ የምታውቁትና በምትፈልጉ ጊዜ በእንደበታችሁ የምትናገሩት ነው። ስለዚህ፤ ልትፈጽሙት ይቻላችኋል። 15-16 እነሆ፤ ዛሬ በመልካምና በክፉ ነገር እንዲሁም በሕይወትና በሞት መካከል ምርጫ እሰጣችሁ አለሁ። የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ብትፈጽሙ ትበለጽጋላችሁ። የብዙም ሕዝብ መንግሥት ትሆናላችሁ። 19-20 እነሆ፤ በሕይወትና በሞት መካከል ምርጫ እሰጣችሁ አለሁ፤ ስለ ምታደርጉት ምርጫ ሰማይንና ምድርን በእናንተ ላይ ምስክር አድርጌ እቁጥራለሁ። ስለዚህ፤ እናንተና ዝርያዎቻችሁ በሕይወት ትኖሩ ዘንድ ሕይወትን ምረጡ። አምላካችሁን እግዚአብሔርን ወደዱ፤ ለእርም ታማኞችና ታዛዦች ሁኑ።

፴፩ /31 : በኋለኛው ዘመን የሚመጣ ጥፋት፡ 24 ሙሴ ምንም ሳያስቀር፤ በጥንቃቄ የእግዚአብሔርን ቃል በመጽሐፍ ጽፎ ከፈጸመ በኋላ፤ የእግዚአብሔርን የቃል-ኪዳን ታቦት ለማገልገል ለተሾሙት ሌዋውያን ካህናት እንዲህ አላቸው፤ «በእናንተ ላይ ምስክር እንዲሆን ይህን መጽሐፍ ወስዳችሁ በቃል-ኪዳን ታቦት አጠገብ አኑሩት፤ በሕዝቡ ላይ ምስክር ይሆንባቸው ዘንድ በዚያ ይኖራል። እኔ ከሞትሁ በኋላ፤ እናንተ ክፉዎች ስለ -ሆናችሁ፤ ያስተማርኋችሁን -ቃል-ሁሉ- እንደምትተወዱ- እግዚአብሔርን- ለቀጣ- አነሣስታችሁ፤ ያልጠበቃችሁት- ክፉ-ነገር- /በርቱ- መቅሠፍ- እንደሚመጣችሁ አውቃለሁ።»።

፴፪ /32 : የሙሴ መዝሙር፡ 1-2 ሰማያትና ምድርም ሆይ፤ ቃሉን አድምጡ። የዘናም ጠብታ ከሰማይ ወርዶ ከመስክ እንደሚሰማማ፤ የእኔም ትምህርትና ቃሌ እንደዚሁ፤ በአዲስ ተክል ላይ እንደሚዘንም (ካፊያ)፤ ዝግ ብሎም በለምለም ሣር ላይ እንደሚወርድ ዝናም ነው። 13 እግዚአብሔር በድንጋያማ መሬት (በጨንጫ) ላይ የወይራ ዛፎች

ፍሬ ማፍራት እንዲችሉ አደረገላቸው። 5 የሹሩን (የእግዚአብሔር ሕዝብ) እጅግ ባለ- ጸጋ ሆነ፤ በዚያው መጠን ግን ዓመፀኞች ሆኑብኝ። 47 ሙሴ ከእግዚአብሔር የተቀበለውን ትእዛዝ ሁሉ ለሕዝቡ አስተምሮ ሲጨርስ፤ እንዲህ አለ፤ «ዛሬ የሰጠኋችሁን ትእዛዝ ሁሉ ለመፈጸም የተዘጋጃችሁ ሁኑ፤ ለልጆቻችሁ- አስተምሩ። ይህ-ትምህርት- የሕይወታችሁ-መሠረት ነው»።

፴፫ /33: ሙሴ የእስራኤልን ነገድ ሁሉ የባረከበት ቅኔዊ ትንቢት 2- 7 እግዚአብሔር ከሲና ተራራ መጣ፤ በዔይም ላይ እንደ ፀሐይ ወጣ። ከፋራንም ተራራ ለሕዝቡ አበራ። አእላፍ መላእክት ከእርሱ ጋር ናቸው። ሙሴ የሰጠንን ሕግ እንጠብቃለን፤ ይህ ሕግ ለሕዝባችን እጅግ የከበረ ታላቅ ውርስ ነውና። 6 ሙሴ በተለይ ስለ ሮቤል እንዲህ አለ፤ «ሮቤል በሕይወት ይኑር፤ አይሙት። የሕዝቡ ቍጥር አነስተኛ አይሁን።

8 እግዚአብሔር ሆይ ! ለሌዋውያን በኑሪምና በቱሚም አማካይነት ፈቃድህን ግለጥላቸው። የእስራኤል ሕዝብ ሆይ፤ በግርማ ተሞልቶ፤ ሰማይን ሰንጥቆ በማለፍ፤ በደመና ተቀምጦ እንተን ለመርዳት የሚመጣ፤ እግዚአብሔርን የሚመስል አምላክ ማን ነው?! በእግዚአብሔር የተወደደ ሰው በርሱ ተማምኖ ይኖራል፤ ቀኑን ሁሉ ይጋርደዋል፤ በትከሻው መካከል ያርፋል።

፴፬ /34 : የሙሴ መሞት፤ 1-8 ሙሴም ከሞላብ ሜዳ በኢያሪኮ ፊት- ለፊት ወደ ናባው (ኔቦ) ተራራ ወደ ፊስጋ ራስ ወጣ፤ እግዚአብሔር በሰጣቸው የተስፋ-ቃል መሠረት፤ ለሕዝቡ የሚያወርሳትን ምድር ዳር እስከ ዳር አሻግሮ እንዲመለከት ካደረገው በኋላ፤ የእግዚአብሔር አገልጋይ ሙሴ በሞግብ ምድር ላለ፤ እግዚአብሔር በተናገረው መሠረት እዚያው ሞተ። -ዕድሜው ገና አንድ መቶ ካያ ዓመት ነበር። ነገር ግን ዓይኑ አልፈዘዘም፤ ጉልበቱ አልደነገዘም። የእስራኤል ልጆች በሞላብ ሜዳ ሠላሳ ቀን አለቀሱለት። 9-12 እግዚአብሔርን ፊት-ለፊት ያወቀ፤ በግብጽ ምድር በፈርዖንና በመኪንንቱም ፊት፤ በምድሪቱ ላይ ምልክትና ልዩ፤ ልዩ ድንቅ ሥራዎችን ያሳይ ዘንድ፤ እግዚአብሔር የላከው፤ በእስራኤል ፊት በጸናች ክንድ ሁሉን ነገር በሚያስደነግጥና በሚያስፈራ ቃል የፈጸመ በእስራኤል ከቶ ተነሥቶ አያውቅም። (ትርጓሜ፡ ከእግዚአብሔር ጋር አምስት መቶ ሰባ ጊዜ ቃል በቃል የተነጋገረ የእግዚአብሔር ሰው ሙሴ፤ እንደ ማንኛውም ሰው ሞተ፤ ተቀበረ፤ ነገር ግን፤ «የት ያደረገ፤ እንደ ሙሴ



ያለ ነቢይ በእስራኤል ከቶ ተነሥቶ አያውቅም። እንደ ተቀበረ እንኳን ዛሬ ቦታውን ለይቶ የሚያውቅ የለም። ይለናል የእግዚአብሔር ቃል። አሁንም ቢሆን ዋናው ቁም ነገር ያለው የሙሴን መቃብር ቦታ ከማወቁ ላይ አይደለም፤ ዋናው ተግባር እርሱ ከእግዚአብሔር ተቀብሎ የጻፈውንና ለትውልደ-ትውልድ ያስተላለፈውን ዘላለማዊ ሕያው ቃል ማወቅ መቻል ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ የሙሴን መቃብር ቦታ ከማወቃቸው ይልቅ አለማወቃቸው የተሻለ ሆኖአል።

— የተቀበረበትን ቦታ አውቀውት ቢሆንም ኖሮ፣ ምናልባትም የእርሱን ዐፅም (ሥጋ) እንደ አምላክ አድርገው ቢሰግዱለት በነፍስም በሥጋም የሚጉዱበት-ክንዳት ቢሆን-ይችል ነበር። ይኸውም በይሁዳ መልእክት ቁ. 9 ላይ ተጽፎ እንደሚገኝ፡ የእስራኤል ሕዝብ የሙሴን ዐፅም ማግኘትና ማምለክ እንደሚፈልጉ አውቆ፣ ሰይጣን ዲያብሎስ ወደ ሙሴ መቃብር እየመራ ሲወስዳቸው፣ የመላእክት አለቃ የሆነው ሚካኤል አይቶት፣ የሰድብ ቃል ሲናገረው- ባይፈልግም «እግዚአብሔር ይገሥጽህ» ብሎ የተንከብል እቅዱን እንዳከሸፈበት እናያለን። እንኳንስ የሙሴን ዐፅም ወይም ሥጋውን አግኝተው ይቅርና በእባብ አምላል የሠራውን በትር እንኳን ለመታሰቢያ በቤተ እግዚአብሔር አኑሮት በመገኘቱ ሕዝቡ-እንደ አምላክ- ቁጥረውት ዕጣን እያጠኑ ሲሰግዱለት እንደ ነበር በመጽሐፈ ነገሥት ቀዳማዊ 18፡ 4 የተጻፈው ያሰረዳል። «ካሉሽታን» እያሉ በመጥራት ስለአመለኩት፣ ንጉሡ ሕዝቅያስ ያንን በትር ሰባብሮ ለመጣል የወሰነበትም ምክንያት ይኸው ነበር። እግዚአብሔር-አምላክ አገልጋዮቹን ሁሉ በሞት ደመና እንዲጋረዱ ያደርጋል። መልካም ሥራቸው ግን፣ ሕያው ሆኖ ትውልድን ሁሉ ሲያስተምር ይኖራል። ሙሴ የተሰፋይቱን ምድር አሻግሮ ያያት፣ ናባው በሚባል በአንድ ረጅም ተራራ ጫፍ ላይ ሆኖ ነበር፤ ነገር ግን፣ ከአንድ ሺህ አምስት መቶ ዓመት በኋላ፣ ጌታችን አምላካችን መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ በታቦር ተራራ ላይ ግርማ መለኮቱን በገለጠባት ዕለት ከነቢዩ ኤልያስ ጋር በአካለ ነፍስ ተገልጦ፣ ስለ ጌታችን መከራ መስቀል ሲነጋገር መታየቱን መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል (ሉቃ 9፡30-31) በዚያች ቀን በአካለ ነፍስ የሙሴ መገለጥና ከጌታ ጋር ሲነጋገር መታየቱ በተሰፋ ትንሣኤ ሙታን ለሚያምኑ ክርስቲያኖች ሁሉ፣ ዋና ማሰረጃ ነው። "እስመ እሙንቱ ሕያዋን በንቢሁ = ቅዱሳን በእግዚአብሔር ዘንድ ሕያዋን ናቸው (ሉቃስ 20፡ 38) ተብሎ የተጻፈውንም የወንጌል ቃል ከዚህ ጋር

አብረን ማጤን ይገባል። ይህም ብቻ አይደለም፤ ሙሴ በዚህ በዙፋንም 33፡ 6 በተለይ ስለ ሮቤል ሲጻፈ ደ እንዲህ አለ፣ «ሮቤል በሕይወት ይኑር፣ አይሙት። የሕዝቡ ቍጥር አነስተኛ አይሁን " ሲል የተናገረው ቃል ስለሞቱ ሰዎች መታሰቢያና በሕይወት የሚኖሩ ልጆቻቸውን ማረጋገጥ ትምህርት ለመስጠት የሚያስችል ነው።

— እንግዲህ ሮቤል ሞቶ ከተቀበረ ከአንድ መቶ ሃምሳ ዓመት የሚያንስ አይመስልም። ታዲያ ሙሴ " ሮቤል በሕይወት ይኑር፤ አይሙት" በሚልበት ጊዜ ተሰፋ ትንሣኤ እንዳለውና ዳግም የነፍስ ሞት (ራእይ 21፡ 8) ማለትም ርደተ ገሃንም እንዳይደርስበት ተማፅኗል። መ



መጽሐፈ ኢያሱ ወልደ ነዌ

መግቢያ ኢያሱ የሰሙ ትርጉም እግዚአብሔር አዳኝ ማለት ነው። በዘኁ 13፡-8 አውሴ በሚል ተልዋጭ ስም ሲጠራ እናያለን። ኢያሱ፡ ኢሳይያስ የተባሉት ሰዎች ከእግዚአብሔር አዳኝነት-ጋር ግንኙነት ስላላቸው ኢያሱስ ከሚለው ስም ጋር ተመሳሳይነት ወይም ተዛማጅነት አላቸው። የእግዚአብሔር ሕዝብ እስራኤል ከግብጽ በመጡ ጊዜ ኢያሱ ገና ወጣት /በላቲና ነበር። በዐርባው ዓመት 3" ተብሎ ከሚጠራው በረሃ አልፎ በረፊድም በሠፍሩ ጊዜ አማሌቃውያን አደጋ ሲጥሉባቸው ሲመጡ በሙሴ ትእዛዝ ኢያሱ የጦር አዝማች ሆኖ ድል አድርጎል (ዘዐ 17፡ 8 -13)። በዘኁ 27፡ 18-22 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፤ «መንፈስ ያለበትን የነዌን ልጅ ኢያሱን በእንተ እግር ተተክቶ የሕዝቡ መሪ ይሆን ዘንድ እድህን ጫንበትና በካህነት በአልዓዛርና በማንበሩም ፊት አቁመው»። የእግዚአብሔር መንፈስ ያለው መንፈሳዊ መሪ ያስፈልገናል።

— በመጨረሻም ሙሴ ሲሞት ኢያሱ በርሱ እግር ተተክቶ በመስፍንነት ሕዝቡን እየመራ በእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ የዮርዳኖስን ወንዝ ተሻግሮ፣ ጠንካራ ምሽንን በመደርመስ ኢያሪኮን የድል መጀመሪያ /መጽደሻ ካደረገ በኋላ ሌሎቹንም ሰባት ነገደ ከነፃን ከነገሥታቸው ጋር ድል ነሥቶ ኒታትሎ በማጥፋት ምድረ ርስትን ለማውረስ ችሏል። ኢያሱ ይህን ድል ለመቀዳጀት የበቃው "ይህ

የሕግ መጽሐፍ ካንደበትህ አይለይ ዘወትር በማንበብ በልብህ አሳሳሽላው። ይህን ብታደርግ እኔ ካንተ ጋር እሆናለሁ በየደረሰክበት ድል አድራጊ ትሆናለህ። ሁሉ ነገር ይከናወንልሃል" ሲል እግዚአብሔር ያባዘዘውን ቃል ሁሉ ተግባራዊ በማድረግ ነው (መጽ/ኢያሱ 1: 8)። ዛሬም ቢሆን አማኞች በነቢዩ ንጉሥ ጻዊት መዝሙር 1: 2- 3 ወዘሕት ያነበብ መጻፈተ ወሌሊተ ይከውን ከመ ዕዕ እንተ ትክልት ገበ ሙኃዘ ማይ =የእግዚአብሔርን ሕግ /ቃሉን በመጻፈትና በሌሊት የሚያነበውና የሚያሳሳሽላው ሰው ብፁዕ ነው። እርሱም በፈሳሽ ውኃ ዳር ተተክላ በየጊዜው ፍሬዋን እንደምትሰጥና ቅጠልዋም እንደማይጠወልግ ዛፍ ይሆናል። ወክሎ ዘገብር ይፈጽም =የሚሠራውም ነገር ሁሉ ይከናወንለታል" ተብሎ እንደተጻፈ የመስፍኑን ኢያሱን አርአያና ምሳሌነት መከተል ቢፈቅዱ በሰይጣን ዲያብሎስ ሠራዊት ላይ ድል አድራጊዎች ሆንው የመኖር መብታቸው የተጠበቀ ነው። በመጽሐፈ ኢያሱ ዋና ማዕከል ሆኖ ሁልጊዘ ሲታወስ የሚኖር ታላቅ የውሳኔ ቃል "የምታመልኩትን ዛሬውኑ ምረጡ። እኔና ቤቴ (ቤተሰቤ) ግን እግዚአብሔርን በማምለክ ሀንተን እንኖራለን" የሚለው ነው (ኢያሱ 24: 15) ። የሁላችንም ምርጫ ይኸው ቢሆን በሕያው አምላካችን ጸጋ ለዘለዓለም እንባረክበታለን ።

.....³³³.....

፩/1: እግዚአብሔር ለኢያሱ የሰጠው ልዩ ትእዛዝና መመርያ :

5--9 እግዚአብሔር፣ የነዌን ልጅ ኢያሱን እንዲህ ሲል አዘዘው፤ «እነሆ፣ እኔ ከሙሴ ጋር እንደ ነበርሁ፣ ከአንተም ጋር እሆናለሁ፤ በሕይወትህ ዘመን ሁሉ፣ አንተን ተቋቁሞ ድል መንሣት የሚችል አይኖርም፤ ከቶም አልተውህም፤ ዕናትና ብርታት ይነርህ፤ በእገልጋዬ በሙሴ አማካይነት ለተሰጠህ ሕግ ሁሉ፣ ታዛዥ ሁን፤ በምትሄድበት ስፍራ ሁሉ፣ ማናቸውም ነገር እንዲከናወንልህ ከዚህ ሕግ ወደ ቀኝም ወደ ግራም አትበል። የዚህ ሕግ መጽሐፍ ቃሉ ከአንደበትህ አይለይ፤ ትእዛዙን መፈጸም እንድትችል ዘወትር ቀንና ሌሊት አሳሳሽላው፤ ይህን ማድረግ ብትችል፣ ሁሉ ነገር ይከናወንልሃል፤ በምትሄድበትም ስፍራ ሁሉ፣ እኔ አምላክህ እግዚአብሔር ከአንተ ጋር እሆናለሁ»።

(ትርጉሜ: በዚህ ቅዱስ ትእዛዝ ጥላ ሥር ቢነገሩ ተሰማሚ የሆነ ተጓዳኝነት ያላቸው ታሪክና ምሳሌዎችንም መቃኘት ሲያስፈልግ፣ ሦስት ያህሉን እንደሚከተለው ማየት ይቻላል፡ -

1ኛ. § 50 ሺህ ዶላር ተንተርሶ በድህነት መኖር ?

አንድ ወጣት እናቱ በልጅነት ሞታበት ተሰፋ ቆርጦ ሲያለቅስ አክሱቱ ከወደቀበት መከራ አፅናንተው -“አይዞህ፡ የእንት ልጅ ባይወልዱትም ልጅ" ይባላልና እኔ በእናትህ ምትክ ሆኜ አሳድግሃለሁ። ከልጆቼ እኩል ወራሽ፣ ቆራሽ ትሆናለህ" ብለው ወደ ቤታቸው ወሰድውት" ከአክሱቱ ልጆች ጋር በሥነ ሥርዓት ካደገ በኋላ "ዕድለበስ ነጋዴ ጧፍ ልነግድ ብሎ ቢነሣ፡ ሌሊቱ ተለውቶ ቀን ይሆንበታል" እንዳሉ አክሱቱ ደግሞ በድንገተኛ ሕመም ከዚህ ዓለም በሞት ተለዩ። በዚህም ምክንያት ከአክሱቱ ልጆች ጋር በሥርዓት ካደገ በኋላ እንዲጋጣሚ አክሱቱ ደግሞ በድንገተኛ ሕመም ከዚህ ዓለም በሞት ተለዩ። በዚህም ምክንያት ከአክሱቱ ልጆች ጋር በመሪር ሐዘን ላይ ከቆየ በኋላ በዐርባቸው ደግሞ ማግሥት ንስሐ አባትዮው ለቤተሰቡ የኑዛዜ ቃል ሲያፈሱ /ሲያነቡ- “ደጃፍ የመለሰውን፡ ማጀት የጎረሰውን ሀብት ንብረት በሙሉ ለልጆቻቸው አከፋፍለው፡ ላላደጉት ለእገታቸው ልጅ ግን አንድ መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ የተናዘዙለት መሆኑ ተነግሮት ወዲያውኑ መጽሐፉን አስረክቡት። ወጣቱ ይህን ሲሰማ ለቅሶውን አቁሞ፡ እንባውን አብሶ እየተናደደ ወደ መኖሪያ ክፍሉ ሄደ። ያን መጽሐፍ ቅዱስ በጥላሰቲክ ጠቅሎ በትራስጌው ፍራሽ ሥር ያስቀምጠውና አንድም ቀን ገልጦ ሳያየው፡ በኩሊነት ሥራ የዕለት ጉርስ ያመት ልብስ ብቻ እያገኘ ኻያ ዓመት ሙሉ ኖረ ። ከኻያ ዓመት በኋላ ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስ እያዞሩ በየቤቱ በቅናሽ ዋጋ ያድሉ ነበርና “አቶ እክሌ መጽሐፍ ቅዱስ ትገሃለህ ወይ?” ብለው ጠየቁት። እርሱም - “የእኔ ችግር የገንዘብ ጣጣት እንጂ መጽሐፍ ቅዱስማ አክሱቱ የሰጠችኝ አለ። ብትፈልጉ ልሸጥላችሁ” አለ። እስኪ አምጣውና እንደው ሲሉት ከትራስጌው መዝዞ አምጥቶ ገና አዲስ መሆኑን ለማሳየት ከፈት ሲያደርግ በመጀመሪያው ገጽ አንድ መቶ ዶላር፡ በሁለተኛውም ገጽ አንድ መቶ ዶላር አገኘ። እየተደነቀ ገጹን ሁሉ ሲከፍት አንዳንድ መቶ ዶላር ተሰግሥጎበት አገኘና ደምር ኃምሳ ሺህ ዶላር ሆንለት የኻያ ዓመት ድህነት በዚህ አከተመለት ማለት ነው። የብዙዎች ክርስቲያኖችና ካህናትም ሕይወት ልክ እንደዚህ ነው። መጽሐፍ ቅዱስን እንደዚያ ሰነፍ ሰው ትራስ አድርገው ተኝተውበት ይኖራሉ።

"ንሥላ ለዛቲ መጽሐፍ ወብልዓ = ይህችን መጽሐፍ ወስደህ ብላት : -ሕዝ. 3: 1# ወዘልፈ ሁሉ ባቲ -አዘውትረህ እንብባት"ተባለ እንጂ እንዳያቃዕህህ "መጽሐፍ ቅዱስን ተንተርሳችሁ ተኙ" የሚል መመሪያ ፈጽሞ የለም። ዘወትር እያነበቡ መንፈሳዊ ሕይወታቸውን በማደስና በፈሳሽ ውሃ ዳር ተተክላ ቅጠልዎ እንደማይረገፍ፡ በየወቅቱ ፍሬ እንደምትሰጥ ዛፍ በነፍስም በሥጋም ለምልመው፡ በመኖር ፈንታ (መዝ. 1. 2 -3) በነፍሳቸውም በሥጋቸውም የእውቀት ድሆች ሆነው የሚኖሩ ሁሉ ያልታደሱ ናቸው። 2ኛ. ከዚህ ጋር ተመሳሳይነት ያለው ሌላው ታሪክና ምሳሌ ርእሰ፡ "'''''' የወርቅ ቀልፍ የነበራት አዲስ መኪና'''''''''' ይላል

—አንድ-ወጣት የዩኒቨርሲቲ ተማሪ አባቱ የታወቁ ሀብታም /ሚሊዮነር ናቸው። አንዲት የወርቅ ቀልፍ ያላት አዲስ መኪና ገዝተው ቁልፈው ሸራ አልብሰው አስቀምጠዋታል። ወጣቱ ልጃቸው እኔ የዩኒቨርሲቲ ትምህርቱን ጨርሼ ስመረቅ አባቱ ይህችን መኪና ሸልሞ ቀልፍዋን ያስረክብኛል" ብሎ ጠብቆ ነበር። ነገር ግን በተመረቀበት ቀን አባቱ ስለ መኪና ምንም ቃል ሳይናገሩ በከፊይ ቀለም ባገጠ ካርቱን አሸገው አንድ መጽሐፍ ቅዱስ ሸለሙት። ተመራቂው ወጣት ምሥጢሩን ሳያውቅ የአባቱን ሸልማት በማቃለልና በምናቅ ወስዶ አንድ ሃጥን ውስጥ ወርውርት አኩርፎ ከብተሰቡም ሁሉ ተለይቶ ወደ ሌላ እስቴትላ ሄደ። እዚያም በተራ አስተማሪነት ተቀጥሮ ካያ ዓመት ያህል ቆየ። በመካከል ቤት አባቱም እናቱም ሞተው መርዶ ሲነገረው "ሰው ምን ይለኛል?" በሚል ይሉኝታ ወደ አባቱ ቤት ይመጣና ጥቂት ቀናት ቆይቶ ያን ካርቱን ከፍቶ በሚመለከትበት ጊዜ ያች የመኪናይቱ የወርቅ ቀልፍ ከአንድ ሚልዮን ድዳላ ቼክና ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር አብራ አገኛት። መኪናዋ ግን አልነበረችም። ቼኩም ዘመን አልፎበት ነበርና እንዲህ ከሥሮ ቀረ። ቅዱሳት መጻሕፍትን ለማንበብና ለማጥናት ፈቃደኛ ያልሆነ ካህንም ሆነ ምእመን ሁሉ እንደዚህ የከሠረ ነው። ቤተ ክርስቲያናችን በካህናት ቍጥር ብዛት ከዓለም አንደኛ ናት። የካህናቱ ቍጥር ከግማሽ ሚሊዮን በላይ ነው። ከዚህ ቍጥር ውስጥ ቢያንስ ኃምሳው ሺህ ያህል ካህናት እንኳ መጽሐፍ ቅዱስ አንባቢዎች ቢሆኑ ኖሮ በትምህርታቸው ዓለምን ለመለወጥ በቻሉ ነበር። በሐዋርያዊ ተልእኮ ወደ ልዩ ልዩ የአፍሪቃ አህጉር እንኳ

በመሠማራት የስብከተ ወንጌል ድርጅት በማቋቋም ከችግር ተላቀው ኑሮአቸውንም ጭምር አመቻችተው የተደላ ደስታ ሕይወት መምራት በተቻላቸው በነበር። በእርግጥ በልዩ ልዩ የእገልግሎት ዘርፍ መያ ብዙ እውቀት አላቸው። መዝሙረ ዳዊት አዛውትረው ይጸልያሉ። በብዙ ነገር ጆሮ ጠገብ ስለሆኑ ዓይነ ልቡናቸው /አእምሮቸው ተከፍቶላቸው ወደ መጽሐፍ ቅዱስ መመልከት ቢፈቅዱ ኖሮ እነርሱን በማሳወቅ የትምህርተ ወንጌል መድረክ ባለቤቶች ለማድረግ የአንድ ዓመት ጊዜ እንኳ አይፈጅም ነበር። ለዚህም አንድ ተጓዳኝ ታሪክና ምሳሌ እንደሚከተለው እንጠቅሳለን፡ :-

3ኛ ስንት ሌሊት እንዲሆን ይፈልጋሉ ?

—ራስ ጉግሳ ወሌ የተባሉ የአቴጌ ጠይቁ ብጡል የወንድማቸው ልጅ ቀደም የንግሥት ዘውዲቱ ባል የነበሩ ሲሆኑ ዘውዲቱ ንግሥተ ነገሥታት ለመሆን ሲመረጡ ራስ ጉግሳ ከንግሥቱ ጋር አብረው እንዲኖሩ አልተፈቀደም ነበርና የሃጅና ደቡብ ጉንደር ገዢ ሆነው በሹመት ሲኖሩ ከመሐል አገሩ ማዕከላዊ መንግሥት ጋር መግባት አልነበራቸውም። ዛፋያዊ ራስ ጉግሳ ወሌ ሊቃውንት ቤተ ክርስቲያንን የሚወዱ ከመሆናቸው የተነሣ ሐዲስ ተክሌና ብሉይ ተልክሎ የተበሉት ታላላቅ ሊቃውንት ባጠገባቸው ነበሩ። የራስ ጉግሳ ንስሐ አባታቸው ግን ብዙም የቤተ ክርስቲያን ትምህርት ሳይኖራቸው በግብረ ገብነት፡ በታማኝነትና በትሕትናቸው ብቻ የሚደነቁ ሰው ነበሩ። ሌሎች ካህናት በቅንፃት መንፈስ ተነሣሥተው ለራስ ጉግሳ ያቀረቡላቸው ጥያቄ "እርስዎን የመሰለ ርእሰ መኪናን ከሊቃውንት መካከል መምረጥ ሲገባዎት እንዴት እንደዚህ ያለውን ያልተማራ ካህን ንስሐ አባት ያደርጋሉ። አሁንም ያስቡበት" የሚል ነበር።

—ራስ ጉግሳም "እኒህ አባት ታማኝና ፍጹም ትሑት በመሆናቸው እንወዳቸዋለን። ጉድለታቸው ምንድን ነው?" ብለው ሲጠይቁ "እረ እንዳው ያልተማሩ ጨዋ ናቸው። የባሕረ ሐሳብ ቀመር ስለማያውቁ ማሥረቅ እንኳ ስለማይችሉ "ዛሬ ስንት ሌሊት አደረ?" ብለው ቢጠይቋቸው መልስ አይኖራቸውም ብለው ይወነጅሏቸዋል። ራስ ጉግሳም ለጊዜ ጉዳዩን ብዙም ሳያስቡበትና ትኩረት ሳይስጡት ይቆዩና በመካከል ቤት ከማዕከላዊ መንግሥት ጋር በነበራቸው ቅራኔ መሠረት ጦርነት ሊጀመር ተቃርቦ ከመሐል አገር በደጃች ክፈተው

የሚመራ ሠራዊት ወደ ወሎ ሲሻገር፡ የሰሜን ጉንደር ገዢ የነበሩትን ደጃች አያሌውን ደግሞ "ከኦሮሞ ጋር ተብብረው አብረን ተዋግተን ራስ ጉግሳን ብናሸነፍ ደቡብ ጉንደርን ጭምር ደርበው እንዲገቡ እንፈቅድልዎታለን" የሚል መልእክት ደረሳቸውና የእኅታቸውን ልጅ ራስ ጉግሳን ትተው ከመሐል አገር ጦር ጋር ተባብረው አንቺም ተብላ በምትጠራውና (ከጉንደርና ጋር በምትዋሰን ቦታ) ጦርነቱ ሲካሄድ ተወሰነ። በዚህም ጊዜ የራስ ጉግሳ ንስሐ አባት የጁ ነበሩና የንስሐ ልጃቸው እዚህ ጦርነት አፋፍ ላይ እያሉ ዝም ብለው መቆየቱ አላስቸል ብሏቸው። ከየጁ ገሥግሠው ራስ ጉግሳ ወዳሉበት ጦር ሠፈር ይመጣሉ። በክብር ተቀብለዋቸው ሲያተናግዱዋቸው፡ አምሸተው ሌሊቱን በጸሎት ወደሚያሳልፉባት ማረፊያ ክፍል አመሩ።

— በማግሥቱም ጦርነት የሚገጥሙበት ዕለት በምሆኑ ጸሎተ ንስሐ ተቀብለው መሄድ ስለፈለጉ፡ ራስ ጉግሳ ንስሐ አባታቸው ወዳለደሩበት ክፍል መጥተው ጸሎተ ማርያምና ጸሎተ ንስሐ አድርሰውላቸው ወደዘመቻው ቦታ ለመሄድ ተነሡ። ወዲያው ግን እንደገና ወደ ኋላ መለስ ብለው "አባቴ ይገርምዎታል ! ብዙ ጊዜ እጠይቅዎታለሁ ስል እየረሳሁት የቆየ አንድ ጥያቄ አለኝ፡ ለመሆኑ ዛሬ ስንት ሌሊት አደረግ?" ሲሏቸው ንስሐ አባት የው ተገርመው፡ "አዩ ጌታዬ ! እኛ ለራሳችን ስለጦርነቱ በማሰብ አንዱ ሌሊት-አልነጋ-ብሎን ስንጨነቅ አድረናል። እርስዎ ደግሞ ስንት ሌሊት እንዲሆን ይፈልጋሉ?" አሏቸው። ራስ ጉግሳም በዚያ መልስ ተደንቀው "ወሌ ይሙት። እኒህን ካህን አልተማሩም የሚል ሁሉ ራሱ ያልተማረ ነው" ብለው ትተዋቸው ሄዱ ተባለ።

— እነሆ በዚህ ዓይነት ብሩህ አእምሮ ያላቸው ካህናት አሉን። ዛግማ ከዚህ ጆሮ ጠገብ እውቀት ጋር የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ተጨምርበት ቢሆንም ኖሮ የእኛን ካህናት ሁሉ ማን ይወደደራቸው ነበር? አሁንም እግዚአብሔር አምላክ የተዘጋውን በር /መንግዱን ይክፈትላቸው" ብልን መጸለይ ይገባል።)

፪ /2 : ኢያሱ የኢያሪኮን ሁኔታ የሚያጠኑ ሁለት ሰላዮችን ላከ፡ 1--7 ከእስራኤላውያን ወገን የተላኩ ሁለት ሰዎች አገሪቱን ሲለልሉ መምጣታቸውንና በምሽት ጊዜ ረዓብ (ራኪብ) ተብላ ወደምትጠራ ሴትኛ-አዳሪ ቤት ለማደር መግባታቸውን የኢያሪኮ ንጉሥ ሰማ። መልክተኞቹንም ልከ፤ እነዚያን ሰዎች አውጥታ እንድትሰጥ ስትጠየቅ፤

እርስዎም እንዲህ አለች፤ «በእርግጥ ከወደቅ እንደ መጡ አላወቅሁም እንጂ፤ ሁለት ሰዎች ወደ ቤቱ ገብተው ነበር፤ ነገር ግን ጀንበር ስትጠልቅ፤ የከተማው ቅጽር በር ከመዘጋቱ በፊት ወጥተው ሄደዋል፤ ወዴት እንደ ሄዱ ግን አላወቅሁም፤ ፈጥናችሁ እግር-በእግር ብትከታተሏቸው ትደርሱባቸዋላችሁ።» ኢያሱ የላካቸውን ሰላዮች ግን፤ ደብቃ ከሞት ለማዳን ወደ ቤቱዋ ጣሪያ አውጥታ፤ በላያቸው ላይ የተልባ እግር ረብርባ ሸሽጋቸው ነበር። 8-13 እነርሱም ከመተኛታቸው በፊት፤ ወደ ተሸሽጉበት ወደ ቤትዋ ጣሪያ ወጥታ እንዲህ አለቻቸው፤ «እግዚአብሔር ይህችን ምድር ለእናንተ አሳልፎ እንደሰጣችሁ አውቃለሁ፤ እናንተን ከመፍራት የተነሣ፤ የአገሪቱ ነዋሪ ሁሉ ተሸ-በርክል፤ እናንተን በመፍራት ልባችን ቀልጦ ወኔ ተለይቶናል፤ አምላካችሁ እግዚአብሔር የሰማይና የምድርም ንግሥ ነው። አሁን እኔ እናንተን ከሞት ለማዳን ይህን መልካም ነገር እንዳደረግሁላችሁ፤ እናንተ ደግሞ፤ ይህችን አገር ድል አድርጋችሁ በምትገቡበት ጊዜ፤ እኔንና ቤተ-ሰቤን ከጥፋት ለማትረፍ ማሉልኝና ዋስትና የሚሆን ምልክት ሰጡኝ።»

14--16 መልክተኞቹም እርሱዋንና ቤተ-ሰብዋን ሁሉ ከጥፋት እንደሚያደኑ ቃል ገቡላት። ረዓብ የምትኖርበትም ቤት ከኢያሪኮ ከተማ ቅጽር ተጠግቶ የተሠራ ስለ ነበር፤ በመስኮቱ በኩል በገመድ ተንጠላጥለው ወደ ታች እንዲወርዱ ረዳቸው፤ እንዲህ ስትልም መከረቻቸው፤ «የንጉሡ መልክተኞች እንዳይደርሱባችሁ ወደ ኮረብታማው አገር ሄዱና በዚያ ሦስት ቀን ተደብቃችሁ ቁዩ፤ ከዚያን በኋላም ጉባኤችሁን መቀጠል ትችላላችሁ።» 18-19 መልክተኞቹ እንዲህ ሲሉ ምልክት ሰጡዋት፤ «እኛ ምድራችሁን በምንወርበት ጊዜ፤ ይህን ከቀይ ፊትል የተገመደ ክር፤ እኛን ባወረድሽበት መስኮት ላይ አስረሽ እንዲታይ አድርጌ፤ አባትሽና እናትሽ፤ ወንድሞችሽና ቤተ-ሰብሽ በሙሉ በአንድነት ተሰብስበው በቤትሽ እንዲቀመጡ አድርጌ»። መልክተኞቹም- ወደ-ኢያሱ-ተመልሰው-መጥተው፤ በኢያሪኮ-ከተማ የሚኖሩት ሁሉ፤ እስራኤላውያንን ፈርተው በመሸበር ላይ መሆናቸውን አስረዱ።

፫ /3 : የእስራኤል ሕዝብ የዮርዳኖስን ወንዝ ተሻገሩ ፡ 1--6 ኢያሱና የእስራኤል ሕዝብ የሰጢምን ሠፈር ለቀው ወደ ዮርዳኖስ ሄዱ። እግዚአብሔር-በሙሴ ማካይነት ቀይ ባሕርን ክፍሎ እንዳሻገራቸው፤ በኃይል ሞልቶ የነበረውን የዮርዳኖስን ወንዝ ውሃ መውረዱን አቀሞ፤ በሌላ አቅጣጫ በመፍሰስ እንዲከማች አድርጎላቸው፤ በኢያሪኮ ፊት-ለፊት

በደረቅ ምድር ተሻገሩ። ከመሻገራቸው በፊት ግን፣ ከነገድ አለቆች በተሰጠው መመሪያ መሠረት፣ የቃል ኪዳንን ታቦት የተሸከሙ ሊዋውያን ሕዝቡ በሁለት ሺህ ክንድ ርቀት እንዲከተሉ ሆኖ፣ ሕዝቡ በሙሉ እስኪሻገሩ ድረስ፣ ካህናቱ የቃል ኪዳንን ታቦት እንደ ተሸከሙ በወንዙ መካከል ቆመው ቁዩ።

፬ /4 : 5-10 ለኢያሱ ከእግዚአብሔር በተሰጠው ትእዛዝ መሠረት፣ የቃል ኪዳንን ታቦት ከቆመበት ቦታ በዐሥራ ሁለቱ ነገዴ እስራኤል ስም ዐሥራ ሁለት ድንጋዮች ከወንዙ ይዘው ወጥተው፣ በዚያኑ ዕለት ማታ በሠፈሩበት ቦታ፣ ለእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ መታሰቢያ የሚሆን ሐውልት አድርገው አቆሙ። ኢያሱም እንደ ገና ሌሎች ዐሥራ ሁለት ድንጋዮችን ከደረቅ ምድር ወደ ወንዙ አስገብቶ፣ ታቦተ-ሕጉን ተሸክመው በቆሙት ካህናት ፊት የመታሰቢያ ሐውልት አድርጎ አቆመ።

፭/5 :1 ከዮርዳኖስ ወንዝ ማዶ በስተምዕራብ ያሉ የአዎራውያ ነገሥታትና በሜዲቴራኒያን ባሕር ዳርቻ ጠረፉን ተከትለው የሚኖሩ የካንዳን ነገሥታት፣ ይህን ሁሉ የእግዚአብሔርን ድንቅ ሥራ ሲሰሙ፣ በመደንገጥ ወኔ ተለያቸው። 2-7 ከዚህ በኋላ፣ እግዚአብሔር ኢያሱን፣ «ከባልጭት (ከድንጋይ ስባሪ -ሱፋጭ) የተሠራ መቀረጫ አዘጋጅተህ ወንዶች የሆኑ እስራኤላውያን እንዲገዙት አድርግ» ሲል አዘዘው። ኢያሱም እንደ ታዘዘው አደረገ። ከዚያን በኋላ፣ ኢያሪኮ አጠገብ ባለው ሜዳ በጌልጌላ ሠፈሩ፣ የፋሲካንም በዓል በዚያው አከበሩ። በፋሲካ ማግሥት በካንዳን የበቀለውን እህል መብላት ሲጀመሩ መና መዝገሙ ተገታ።

ኢያሱና የተመዘዘ ሰይፍ የያዘው ጎልማሳ : 13-15 ኢያሱ በኢያሪኮ አጠገብ ላለ፣ ቀና ብሎ ሲመለከት፣ እነሆ፣ የተመዘዘ ሰይፍ በእጁ የያዘ ሰው በፊቱ ቆሞ አየ። ኢያሱም ወደ እርሱ ቀርቦ፣ «አንተ ከየትኛው ወገን ነህ? ከጠላቶቻችን ወይስ ከእኛ ወገን?» አለው። ያም ሰው፣ «እኔ የእግዚአብሔር ሠራዊት አዛዥ ሆኜ መጥቻለሁ» አለው። ኢያሱም በግንባሩ ወደ ምድር ተደፍቶ ሰገደ። ወዲያውም የእግዚአብሔር ሠራዊት አዛዥም ኢያሱን፣ «የቆምህበት ስፍራ የተቀደሰ ነውና ጫማኸን ከእግርክ አውልቅ» አለው። **(ትርጓሜ፡ እዚህ ላይ፡ የኢያሱ ሰግደት ለመልአኩ የጸጋና የአክብሮት ሰግደት ሲሆን ፣ ለእግዚአብሔር ግን የባሕርይ አምላክነት ሰግደት መስገዱን እናያለን። መልአክ ባለበት ቦታ ምንጊዜም እግዚአብሔር አለና። ይኸውም ።የቆምህበት ስፍራ የተቀደሰ በመሆኑ ጫማህን አውልቅ»** የተባለበት ምክንያት ራሱ እግዚአብሔር ባዚያ ቦታ ስለነበረ ነውና።

ለምሳሌ በዘወት 3: 12 -25 በእሳት በተቀጣጠለው ቍጥዳሬ መካከል በመጀመሪያ ልሙሴ የታየው የእግዚአብሔር መልአክ ሲሆን ።ጫማህን አውልቅ ብሎ ያዘዘው ግን ራሱ እግዚአብሔር ነበር።)

፮ /6: ከፍተኛ ሥጋትና ድንጋጤ ያደረገት የኢያሪኮ ከተማ

—የኢያሪኮ ከተማ ቅጽር በሮች ሁሉ፣ ተዘግተው በዘብ ይጠበቁ ነበር፤ ወደ ከተማይቱ የሚገባም ሆነ የሚወጣ አልነበረም። 11-21 የቃል-ኪዳንን ታቦት የተሸከሙ ካህናትና ቀንዶ-መለኮት የሚነፉ ሰባት ካህናት በመካከል ሆነው፣ ሠልፈኛው ሠራዊት ከተማይቱን ስድስት ቀን ዞረ። በሰባተኛው ቀን ደግሞ፣ ማልደው በመነገት ሰባት ጊዜ ዞሩአት። በዚህ ጊዜ፣ ኢያሱ እንዲህ ሲል አዘዘ፤ «ከብርና ከወርት፣ ከነሐስና ከብረት የተሠራ ማናቸውም ነገር እንደ በኩራት (የድል መጀመሪያ) ሆኖ፣ ለእግዚአብሔር የተለየ ይሁን»። በሰባተኛው ዙር ጊዜ፣ ካህናቱ የቃል-ኪዳንን ታቦት ተሸክመው፣ ሰባቱ ካህናት ቀንዶ-መለኮት ሲነፉ፣ ለልፈኞቹ ወታደሮችም ድምፃቸውን ከፍ አድርገው ደነፉ። ፣ በዚያን ጊዜም፣ የኢያሪኮ ግንብ ዳር እስከ ዳር ተናደ፤ እንዳልነበርም ሆኖ ከተማይቱን ማረኩ። ኢያሱም ኢያሪኮን ሰልለው እንዲመለሱ የላካቸውን ሁለት መልክተኞች ሸሽጋ ከሞት ያዳክቻቸውን ያቺን ጋለሞታ፣ ረዓብን፣ ቤተ-ሰብዋንና ዘመዶችን ሁሉ መልክተኞቹ በሰጡባት ዋስትና መሠረት፣ ከጥፋት እንድትድን አደረገ። 26 ቀጥሎም ኢያሱ እንዲህ ሲል ተናገረ፣ «ይህችን የኢያሪኮ ከተማ መልሶ የሚሠራ ሰው ቢኖር፣ የእግዚአብሔር መርገም በእርሱ ላይ ይሆናል፤ የመሠረቱን ድንጋይ በሚያኖርበት ጊዜ፣ የመጀመሪያ ልጁን ያጣል፤ የቅጽር በሮችን ሲያቆም ሁለተኛው ልጁ ይሞታል»። (የዚህን ትንቢት አፈጻም 1 ነገ. 16:34 መመልከት ይቻላል)።

፮/7: አካን የፈጸመው የስርቆት በደል በጠላት ፊት መሸነፍን አስከተለ

1--26 አካን ከነገደ ይሁዳ የዛራህ ጎማ የነበረ ነው። እርሱም ለእግዚአብሔር ከተለየው፣ ከኢያሪኮ ከተማ-ምርኮ ውስጥ አንድ የባቢሎን ካባ ሁለት ኪሎ ግራም የሚመዘን ብርና ግማሽ ኪሎ ግራም የሚመዘን ምዝምዝ ወርቅ ሰርቆ ወሰደ። በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር በረድኤት ስለ ተለያቸው፣ ዓይ ተብላ የምትጠራውን ከተማ ወግተው ለመያዝ ተልከው ከነበሩት ሦስት ሺህ ሰዎች መካከል፣ ሠላሳ ስድስት ያህል ሰዎች ተገድለውባቸው ሌሎቹ ለመሸሽ ተገደዱ። ኢያሱ-ወደ እግዚአብሔር ጮኾ በጸሎት በጠየቀ ጊዜ፣ ለመሸነፍ ምክንያት የሆነው የአካን ስርቆት መሆኑ

ታወቀ። አካንም ተይዞ ስርቆቱ ከተረጋገጠ በኋላ፣ በድንጋይ ተደብድቦ እንዲሞት ተፈረደበት፤ ቤት-ንብረቱም ከቤተ-ሰቡ ጋር አብሮ በእሳት ተቃጠለ፤ የመከራ ጉድጓድ ተብሎ በተጠራው ሽለቆም ውስጥ ተጣለ።

፰ /8 : የዓይ ከተማ-ተደመሰሰች፤ 18-27 ከዚያ በኋላ እግዚአብሔር አያሱን። «ጦርህን ወደ ዓይ-(ጋይ) ከተማ-በመቃጣት ዘርጋ፤ እኔ እርስዎን ለአንተ አሳልፌ እሰጣለሁ» አለው። አያሱም እንደ ታዘዘው አድርጎ ሠራዊቱን በማዘመን፣ ጦሩን ወደ ዓይ ከተማ ቃጣ፤ ከተማይቱ ተማርካ ዐሥራ ሁለት ሺህ ነዋሪዎቹን አለቁ፤ ከነሕይወቱ ተማርኮ ወደ አያሱ ቀረበ ንጉሥን ብቻ ነበር። አያሱ የጠላት ጦር እስኪደመሰስ ድረስ ወደ ዓይ ከተማ የቃጣውን ጦር ሳይመልስ ቁየ። እግዚአብሔርም ለአያሱ በሰጠው ትእዛዝ መሠረት፣ የዓይ ከተማ ምርኮ ሁሉ ለድል አድራጊው ሠራዊት እንዲከፋፈል ተደረገ። ሙሴ የጻፈው የእግዚአብሔር ሕግ በጌባል ተራራ ላይ ተነበበ። 30-32 አያሱም በጌባል ተራራ ላይ ለእስራኤል አምላክ ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሠራ፤ አሠራሩም፣ «መሠዊያን ከድንጋይ በምትሠሩበት ጊዜ በብረት መሣሪያ የተጠረበ እንዳይሆን» ሲል፣ እግዚአብሔር ለሙሴ በሰጠው ትእዛዝ መሠረት ነው (ዘፀ 20፥25። አያሱም እስራኤላውያን እያዩ፣ ሙሴ ከጻፈው ሕግ አንዱን ቅጂ እዚያ ቦታ በማገኘት ድንጋይ ላይ ቀረጸው። 35-ሴቶች፣ ሕግናት-ልጆችና-የውጭ-አገር ስደተኞች በተገኙበት በእስራኤል ጉባኤ ፊት፣ አያንዳንዱን የሙሴ ሕግ ትእዛዝ አያሱ አነበበ።

፱ /9 : የእግዚአብሔር ፈቃድ ሳይጠየቅ የተደረገ ስምምነት፤ 1-7 ሌሎች ነገሥታት ሁሉ ኅይላቸውን አስተባብረው በአያሱና በእስራኤል ላይ አደጋ ለመጣል ተዘጋጁ። የሒታውያን ወገኖች የሆኑ የገባዎን ሰዎች ግን፣ ከሩቅ አገር የመጡ ለመምሰል ስንቅ አዘጋጅተው፣ አሮጌ-ስልቻና-ተቀዶ-የተጣጣፈ የወይን ጠጅ አቁማዳ በአሁኖች ጭነው፣ ያለቀ አሮጌ ልብስ ለብሰው፣ የተጠጋገነ አሮጌ ጫማ አድርገው፣ አያሱ ወደ አለበት ሠፈር መጡ፣ እንዲህም አሉት፤ «እኛ ከሩቅ አገር የመጣን ሰዎች ነን፤ ከእናንተም ጋር የሰላም ውል (ስምምነት) ማድረግ እንፈልጋለን»። 14-15 የእስራኤል ሰዎች ከመንገደኞቹ ስንቅ ጥቂት ምግብ ወስደው አዩ፤ ስለ ሁኔታው ግን፣ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሳይጠይቁ ከገባዎናውያን ጋር የሰላምና የወዳጅነት ስምምነት አደረጉ። የእስራኤል ሕዝብ መሪዎችም ስምምነቱን ለመጠበቅ ቃል ገቡላቸው።

16 ነገር ግን፣ ስምምነቱ በተደረገ በምስተኛው ቀን፣ ሰዎቹ በቅርብ የሚኖሩ የገባዎን ሰዎች መኾናቸውን እስራኤላውያን አወቁ። የእስራኤል መሪዎች፣ «ቃል-ኪዳን እንደ ተጠበቀ ኾኖ፣ እነዚህ ሰዎች በመካከላችን ይኑሩ፤ እንጨት እየቆረጠና ውሃ እየቀዳ አገልጋዮቻችን ይኾናሉ» የሚል መመሪያ ሰጡ።

፲ /10 : አሞራውያን ተሸነፉ፤ 1-11 አያሱ የዓይን ጋይን ከተማ ደምስሶ፣ ንጉሥን መግደሉንና የገባዎን ሰዎችም ከአያሱ ጋር የሰላም ስምምነት ማድረጋቸውን የኢየሩሳሌም ንጉሥ አዶኒቤቅ ሰማ። ከዚህ የተነሣም፣ የኢየሩሳሌም ኗሪ ሕዝብ ብርቱ ድንጋጤና ፍርኅነት አደረገባቸው። ስለዚህም አዶኒቤቅ፣- የኬብሮን ንጉሥ ሆሃማን፣ የያርሙት ንጉሥ ፒራምን፣ የላኪሶን (የላኪሽ) ንጉሥ ያፊዓን፣ የዔግሎን ንጉሥ ደርቢን፣ አስተባብሮ የጦር ግንባር በመፍጠር፣ መጀመሪያ በገባዎን ላይ አደጋ ጣሉባት። የገባዎን ሰዎችም በተገባላቸው ቃል መሠረት፣ የአያሱን ርዳታ ጠየቁ፤ አያሱና ሠራዊቱም ሌሊቱን ሙሉ ከጌልገላ ወደ ገባዎን ሲገሠግሡ አድረው፣ በአሞራውያን ላይ ድንገተኛ አደጋ ጣሉባቸው። እግዚአብሔርም በእስራኤል ሠራዊት ፊት፣ አሞራውያን እንዲሸበሩ አደረገ። አሞራውያን በመተላለፊያው ተጠቅሞ ለት በሚሸኩበትም ጊዜ፣ እግዚአብሔር ታላላቅ የበረዶ ናዳ ከሰማይ በማውረድ፣ እስከ እዜቃ ድረስ አሳደዳቸው። ስለዚህ፣ እስራኤላውያን በሰይፍ ስለት ከገደሉባቸው ይልቅ፣ በበረዶ ናዳ የሞቱት ሰዎች ተጠቅሞ ለቤ ሆኑ። እግዚአብሔር በአሞራውያን ላይ ለእስራኤል ድልን በሰጠበት ቀን፣ አያሱ ከእግዚአብሔር ጋር ሲነጋገር፣ «በገባዎን ላይ ፀሐይ ሳትጠልቅ ትቁይ፣ ጨረቃም በአያሱን ሽለቆ ቆማ ትቁይ» አለ። እንዳለውም ሆነለት። እግዚአብሔር የሰውን ቃል የሰማበት፣ እንደዚያ ያለ ቀን ከዚያ በፊትም ሆነ ከዚያ በኋላ ታይቶ አይታወቅም። እግዚአብሔር ከእስራኤል ጎን ሆኖ ይዋጋላቸው ነበርና። 16 ይህም ሁሉ ሲሆን፣ አምስቱ አሞራውያን ነገሥታት ለጊዜው አምልጠው በማቁድ ዋሻ ውስጥ ተደብቀው፣ መውጫው በር በትልቅ ድንጋይ ተገጥሞበት ነበር። ከዚያ በኋላ፣ አያሱ አምስቱንም ነገሥታት አስመጥቶ ገደላቸውና በአምስት እንጨት ላይ ሰቀላቸው፤ ፊላቸውም እስከ ምሽት ድረስ ዋለ።

፲፩ /11 : የሐዘር ንጉሥ ያቢን ከጦር ተባባሪዎቹ ጋር ተደመሰሰ፤ 1-6 ያቢን ያስተባብራቸው ነገሥታት የሠራዊታቸው ብዛት እንደ ባሕር አሸዋ ሲሆን፣ ከዚያ ሁሉ ሠራዊት ጋር እጅግ ብዙ ፈረሶችና ሠረገላ

ዎችም ነበሩዋቸው። እግዚአብሔር ግን፣ ኢየሱስን እንዲህ አለው፣ «ይህን የምታየውን የሠራዊት ብዛት ከምንም አትቀጠረው፤ እኔ ራሴ ስለ ሕዝቤ ስለ እስራኤል እዋጋለሁ፤ ነገ ይህን ጊዜ ሁሉንም እደመስሳቸዋለሁ። እንተም የፈረሶቻቸውን ቋንቋ ቁራርጠህ ትጥላለህ፤ ሠረገላዎቻቸውንም በእሳት ታጋያለህ (ታቃጥላለህ)። (የዚህ ምዕራፍ ቀሪው ክፍል የእስራኤል ነገዶች ተዋግተው ያስለቀቁትን አገር እንዴት ተከፋፍለው እንደያዙ የሚያስረዳ ነው 23)። 19 ከእስራኤል ሕዝብ ጋር፣ ስምምነት አድርጋ በሰላም የኖረች አገር፣ ከኢታውያን ወገን ጥቂቶቹ የሚኖሩባት የገባዎን ምድር ብቻ ስትሆን፣ ሌሎቹ በሙሉ

በጦርነት ድል ኾነው የተያዙ ነበሩ። 22 ከዓናቅ (ረአይት) ዝርያዎች በእስራኤል ምድር የተረፈ አልነበረም፤ ነገር ግን፣ ጥቂቶች ብቻ በጋዛ፣ በጋትና በአስቀሎና ይኖሩ ነበር።

፲፪ /12: ኢየሱስ የደመስሳቸው ነገሥታት በሙሉ ሠላሳ እንደ ነበሩ፣ ቍጥር 24፣ (የዚህ ምዕራፍ 12 ቀሪው ክፍል ቀደም ሲል ሙሴ ከዮርዳኖስ ማዶ (በገለጻድ) የደመስሳቸው ነገሥታት አወዳደቅ ተጠቅሶ፣ አሁን ደግሞ በመሐል አገር ገብቶ ኢየሱስ ድል የነግቸው የሠላሳ አንዱ ነገሥታት ስም ዝርዝር ተጽፎ ይገኛል።)

፲፫ /13: መወረስ የነበረበት፣ ሆኖ ገና ያልተያዘው ምድር፤

1-7-እግዚአብሔር -ኢየሱስን «ሊያዝ የሚገባው ገና ብዙ ምድር ቀርቶአል፤ አንተ ግን ሽምግለሃል።አምስት የፍልስጥኤም ነገሥታት በጋዛ፣ በአሸዶድ፣ በአስቀሎና፣ በጋትና በዔቅሮን ይኖራሉ» አለው።(ቀሪው የዚህ ምዕ. ታሪክ በድል የተያዘው አገር ለዘጠኙ ነገድ ተኩል እንዴት እንደ ተከፈለ ያሳያል) ።**(ትርጓሜ፡** ገና ሳይያዝ ተቀረው ብዙ ግዛት እስከ ዛሬ ድረስ በመላው ዓለም ዙሪያ ወንጌል ሳይሰበክሉት ተቋርጦ የቆየውን ሀገርና ማኅበረሰብ ሁሉ ያመለክያል። ስለዚህም የእግዚአብሔር መንፈስ ዛሬም "ወደ ዚያ ሕዝብ ማንን ልላክ" እያለ ነው (ኢሳ 6፡ 8)።

፲፬ /14: ኬብሮን ለታላቁ አርበኛ ለካሌብ የተሰጠችበት ሁኔታ፡

6--15 ትውልዱ ከነገደ ይሁዳ የሆነ፣ የዮፎኒ ልጅ ካሌብ ወደ ኢየሱስ ቀርቦ እንዲህ አለው፣ «እግዚአብሔር በአገልጋዩ በሙሴ አማካይነት ስለ አንተና ስለ እኔ የተናገረውን ታስታውሳለህ፤ በቃዴስ በርኔ በነበርንበት

ጊዜ፣ የእግዚአብሔር አገልጋይ ሙሴ የዚያችን ምድር ኹኔታ ለማጥናት ሲልከኝ እኔ የአርባ ዓመት ጉልማሳ ነበርኩ። ለአምላኬ ለእግዚአብሔር ታማኝ (ታዛዥ) ኾኜ በማገልገል፤ በእግራ የረገጥሁአት ምድር ለእኔና ለልጆቼ ለዘለዓለም ርስት እንድትኾን ሙሴ ቃል ገብቶልኛል፤ እግዚአብሔርም ይህን ቃል በሙሴ አማካይነት ከተናገረ እነሆ፣ አርባ አምስት ዓመት አልፎአል። እግዚአብሔር በሰጠኝ የተስፋ ቃል መሠረት እነሆ፣ በሕይወት ጠብቆኝ እስከ አሁን አቁይቶኛል። እስከ ተመልከተኝ፤ እንግዲህ አሁን የሰማኒያ ዓመት ሰው እመስላለሁን ? ይሁን እንጂ፣ አሁንም ያለኝ ብርታትና የጉልበት ጽናት፣ ሙሴ እኔን በላከበት ዘመን እንደነበረው ዓይነት ነው፤ አሁንም ገና ለመዋጋትም ሆነ ማናቸውንም ተግባር ለማከናወን የሚያስችል ብርቱ ጉልበት አለኝ። እንግዲህ፣ በዚያች አለት እግዚአብሔር በሰጠኝ ተስፋ መሠረት፣ ይህችን ኮረብታማ አገር (ኬብሮንን) ለእኔ ስጠኝ። አሁንም ቢኾን፣ እግዚአብሔር ከእኔ ጋር መሆን ስለሚችል፣ ዓናቃውያን (ዔናቃውያን ረአይት) ተብለው የሚጠሩትን ቁመተ-ረጃጅም ንያላን ነቃቅዬ አባርራቸውአለሁ» (ዘግግ 1፡36)። ኢየሱስም የዮፎኒ ልጅ ካሌብን ባረከው (መረቀው)፤ ኬብሮንንም ርስት አድርጎ ሰጠው። ኬብሮን ከዚያ በፊትቂርያት አርባት ተብላ ትጠራ ነበር። ይህም አርባት በአናቅ ሰዎች መካከል ከኹሉ የሚበልጥ ነበር፤ ከዚህ በኋላ፣ ምድሪቱ የተረጋጋችና ሰላም የሰፈነባት ሆነች።

፲፭/15: ከቍ 1—12 ያለው ክፍል ለይሁዳ ነገድ ስለ ተመደበው የርስት ይዞታ የሚናገር ነው። ካሌብ ኬብሮንና ደቢርን ድል አድርጎ የያዘበት ሁኔታ 13-19 ኬብሮን ተብላ የምትጠራው የዓናቅ (ዔናቅ) አባት አርባት የነበረባት ከተማ ናት። ደቢር ደግሞ ቂርያት-ሴፊር ትባል የነበረች ከተማ ናት። ካሌብ፣ «ቂርያት ሴፊርን ወግቶ ለሚይዝ ሰው፣ ልጄን አክሳን በሚስትነት እድርለታለሁ» ብሎ ተናገረ። ወዲያውኑ የካሌብ ወንድም የሆነው ከቁኔዝ የተወለደው ጎቶንያል ከተማይቱን ወግቶ ያዘ፤ ካሌብም ልጁን አክሳን ዳረሰትና ምድሪቱን አወረሰው። አክሳም ባሉዋን ጎቶንያልን «አባቱ የውሃ ጉድጓድ እንዲሰጠን ጠይቅ» ብላ መከረችው። እርሱ ለመጠየቅ ሲዘጋጅ እርሱዋው ቀደም ብላ ከበቅሎ ወርዳ፣ «አባቱ ሆይ፣ የሰጠኸኝ ምድር ደረቅ ስለ ሆነ፣ የውሃ ጉድጓድ እንድትሰጠኝ እፈልጋለሁ» አላቸው። ካሌብም ከላይና ከታች በኩል ያለውን ሁለት የውኃ ጉንድ ሰጠው። **ከ16 እስከ 19 ያሉት ዐራት ምዕራፎቹ** በሙሉ ስለየገገዱ ርስት አከፋፈልና ይዞታ የሚናገሩ ናቸው። ምዕራፍ **፲፮ /18:** 1-2 ድል ነግሎት ምድሪቱን ከያዙ

በኋላ፣ መላው የእስራኤል ሕዝብ በሴሎ ተሰብስበው እግዚአብሔር የሚመለከባትን ድንኳን ተከሉ። ምዕራፍ 19 በሙሉ ለቀሩት ሰባት ነገዶች የተመደበውን የርስት ድርሻና ይዞታ ይገልጣል።

፳/20 : የመግፀኛ ከተሞች ምርጫ ፡ 1-9 ከዚህ በኋላ፣ እግዚአብሔር ኢያሱን እንዲህ አለው፤ «ማንም ሰው ሳያውቅ (ሳያስበው) በድንገት፣ ለበቀለው ከሚፈልገው ባለ ደም ለማምለጥና ጉዳዩ በፍርድ እስኪወሰን ድረስ የሚማፀንባቸውን ከተሞች ክልሉ። በደል የሠራ ሰው፣ በሽንጎ ቀርቦ ፍርድ እስኪቀበልና በዘመኑ ያለው ሊቀ ካህናት እስኪሞትበት ጊዜ ድረስ፣ በመግፀኛ ከተማ መቆየት ይችላል»። በዚህ ትእዛዝ መሠረት፣ ከመካከል አገር 1 ከገሊላ ቃይሴ፣ 2 ከተራራማው የኤፍራም አገር ሴኬም፣ 3 ከይሁዳ ምድር ኬብሮን፣ 4 ከገሊላ ዳዳ፣ ከሮቤል ግዛት ቤጼ /ቦሶር፤ 5 ከጋድ ነገድ ርስት ራሞት፣ 6 ከምናሴ ነገድ ይዞታ ባሳን ተመረጡ።

፳፩/21 : ለሌዋውያን ካህናት የተመደቡ ከተሞች፣ 4-7 የካህኑ የአሮን ዝርያዎች የሆኑ ቤተ-ሰቦች ከይሁዳ፣ ከስምያንና ብንያም ነገዶች ግዛት ዐሥራ ሦስት ከተሞች ተከልለው ተሰጡአቸው። ለቀላት ጎሣ ከኤፍሬ፣ ከዳንና ከምዕራብ ምናሴ ዐሥር ከተሞች ተመደቡለት። ለጌርሶን ጎሣ ከይሳኮር፣ ከአሴር፣ ከንፍታሌምና ከምሥራቅ ምናሴ ዐሥራ ሁለት ከተሞች ተሰጡ። ለመራሪ ጎሣ ቤተ-ሰቦችም ከሮቤል፣ ከጋድና ከዛብሎን ግዛቶች ተከፍለው ዐሥራ ሁለት ከተሞች ተመደቡላቸው። 41 የእስራኤል ሕዝብ ርስት አድርገው ከወረሱት ምድር፣ ዐርባ ስምንት ከተሞች ከነግጦሽ ምድራቸው ለሌዋውያን ተሰጡ።

፳፪ /22 : ኢያሱ ከዮርዳኖስ ማዶ መጥተው ሌሎች ወንድሞቻቸው የርስት ድርሻቸውን ማግኘት እስኪችሉ ድረስ፣ አብረው ሲዋጉ የነበሩትን የሮቤል፣ የጋድና የምናሴን እኩሌታ ነገዶች ሲያሰናብት «አምላካችሁን እግዚአብሔርን ወደዱ፤ ፈቃዱን ድፈጽሙ። ትእዛዙን ጠብቁ፤ ለእርሱም ታማኞች ሆናችሁ በሙሉ ልባችሁ፣ በፍጹም ነፍሳችሁ አገልግሎት»። አላቸው። ከቍ-20—63-ያለው፣ ስለ ይሁዳ ከተሞች አመዳደብ ይገልጣል።

አስደናቂ የሆነው የመሠዊያ አሠራር ፡ 10-34 እነዚህ ነገዶች-ሕዝብ፣ ከዮርዳኖስ ማዶ ወደሚኖሩበት ርስት እንደ ተመለሱ፣ በወንዙ አጠገብ ገሊሎት ተብሎ በሚጠራው ቦታ አስደናቂ የሆነ መሠዊያ ሠሩ። የእስራኤል ሕዝብ ይህን በሰሙ ጊዜ፣ ከሌሎቹ ነገዶች ተለይተው ዓመፅ ለማድረግ የተነሣሁ መስሎአቸው፣ በእነርሱ ላይ ጦር ለማዘመት እስከ

ማሰብ ደርሰው ነበር። በኋላ ግን፣ በቅድሚያ የካህኑን የአልዓዛርን ልጅ ፊንሐስን ልከው ሲያስጠይቁ እንዲህ ብለው መልስ ሰጡ፤ «ይህ መሠዊያ ለዓመፅ ተግባር የሚያገለግል አይደለም። እኛ-እርሱን-የሠራነው-በእኛና ከዮርዳኖስ-ወንዙ-ማዶ በመሐል አገር በምትኖሩት መካከል ምልክት ሆኖ እንዲኖር ነው። የእናንተ ዝርያዎች የእኛን ዝርያዎች «ከእግዚአብሔር ጋር ምን ግንኙነት አላችሁ?» እንዳይሉአቸው ለማድረግ ይጠቅማል»። ካህኑ ፊንሐስና ከእርሱ ጋር አብረው የተላኩት የነገድ አለቆች፣ ከዮርዳኖስ ማዶ የነበሩት የሁለቱ ተኩል ነገዶች ተወካዮች የሆኑ ታላላቅ ሰዎች፣ የሰጡትን መልስ ሰምተው በመደሰት እግዚአብሔርን አመሰገኑ። የሮቤልና የጋድ ነገዶች የሚኖሩበትን ምድር ለመደምሰስ-ጦርነት ስለ ማንግተ የታቀደውን ሁሉ፣ መናገር አልፈለጉም። የሮቤልና የጋድ ሕዝብም፣ «ይህ መሠዊያ እግዚአብሔር ብቻ አምላክ ስለ መሆኑ ለሁላችንም ምስክር ነው» አሉ። ያን መሠዊያ «ምስክር» ብለው ጠሩት።

፳3 /23 : ኢያሱ የተናገረው ታሪካዊ ምስክርነት፣ 10 ከእናንተ አንዱ ብቻውን ሆኖ አንዱን ሺህ ጠላት ማባረር ይችላል፤ ይኸውም አምላካችሁ እግዚአብሔር ስለ እናንተ እየተዋጋላችሁ ነው። እግዚአብሔር ከሰጣችሁ የተሰፋ-ቃል ሁሉ እንደም ሳይቀር እነሆ ተፈጽሞአል " (1 ነገ ።

፳፬/24 : ኢያሱ በሴኬም ያደረገው ንግግር፣ 1-2 ኢያሱ የእስራኤልን ነገዶች በሙሉ በሴኬም ሰበሰበ፣ ሽማግሎችን፣ የሕዝብ መሪዎችን፣ ዳኞችንና የጦር አዛዦችን ሁሉ ጠርቶ እንዲህ አላቸው፤ «የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር የሚለው ይህ ነው፤ 13 «ከብዙ ዘመናት በፊት፣ የቀድሞ አባቶቻችሁ ከኤፍራጥስ ወንዝ ማዶ ባለዳን-አማልክትን በማምለክ ይኖሩ ነበር፤ ከእነዚያ አባቶች አንዱ የአብርሃምና የናኮር አባት ታራ ነበር፤ ይህ ሁሉ ድል የተገኘው በእናንተ ሰይፍና ቀስት አይደለም፤ እናንተ-በማረስ-ያልደከማችሁበት-ለምለም-ምድርና-ያልሠራችኋቸውንም ከተሞች-መኖሪያ-አድርጌ ሰጠሁኋችሁ። እነሆ፣ ለሁን-ያልተከላችሁትን- የወይን- ተክልና ያልደከማችሁበትን የወይራ ዛፍ ፍሬ እየተመገባችሁ ትኖራላችሁ»። 15 እንደገናም ኢያሱም ለሕዝቡ እንዲህ አለ፤ «የምታመልኩት-ዛሬ-ምረጡ፣ እኔና-ቤቴ-(ቤተ-ሰቤ)-ግን እግዚአብሔርን እናመልካለን»። 19 እግዚአብሔር ቅዱስና ቀናተኛ አምላክ ስለሆነ፣ እናንተ እርሱን ማገልገል አትችሉም» (እግዚአብሔር አንዳች ነገር እንደሞገደለው ሆኖ በሰው እጅ አይገለገልም። የሐዋ ሥ 17: 25:)

የኢያሱና የካህኑ የአልዓዛር መሞት፡ -29 ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔር አገልጋይ ኢያሱ፣ በአንድ መቶ አሥር ዓመት ዕድሜው ሞተ። የራሱ ርስት በሆነው በቲምና-ሴራሕም ተቀበረ። 31 ኢያሱ በሕይወት በነበረበት ዘመን ሁሉ፣ ሕዝቡ እግዚአብሔርን አመለከቱ። ከኢያሱም ሞት በኋላ፣ እግዚአብሔር ለእስራኤል ያደረገውን ድንቅ ነገር በዓይኖቸው ያዩት መሪዎች እስካሁን ጊዜ ድረስ አርሱን በማምለክ ኖሩ። 33 የአሮን ልጅ ካህኑ አልዓዛርም ሞተ፤ በኮረብታማው በኤፍሬም አገር በምትገኘው

በጊብዓ ተቀረ። **(ትርጓሜ፡ መስፍን ኢያሱ መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ ኢየሱስን በብዙ ንገር ይመስለዋል-። ኢያሱ (አውሴ) የሰሙ ትርጉም «እግዚአብሔር አዳኝ» ማለት ሲሆን፡ ትውልዱ ከነገደ ኤፍሬም ነው (1 ዜና 7፡ 26-27) ። በአገልግሎቱ /በተለያዩውም የሙሴ የቅርብ ረዳትና ተቋርቋሪ ባለሟል የነበረ ሰው ነው (ዙጉል 11+ 26- 27) ። በዚህም ታማኝነቱ የጌታችን የአምላካችን የመድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቀራቢና ልዩ ባለሟል የነበረውን ወንጌላዊው ዮሐንስን ይመስላል (ዮሐ 13። 23 -25 + ማር 9፡ 38 -41) ።**

1ኛ ኢያሱ በአማሌቃውያን ላይ የተቀዳጀው ድል (ዘዕአ 17፡ 8-13)

2ኛ ሙሴ ከሞተ በኋላ፣ በአርሱ እግር ተተክቶ የእስራኤል ዘሥጋ መሪ በመሆን የሰባቱን ነገደ-ከነዓን ነገሥታት ድል መንግሥቱና ምድረ- ርስትን ማውረሱ፣ ጌታችን አምላካችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መከራ መስቀልን ሁሉ በማሸነፍ ሠራዊተ-አጋንንትን ድል ነሥቶ፣ እስራኤል ዘነፍስ ተብለው የሚጠፉ ምእመናንን ፣ የአዲሲቱ ኢየሩሳሌም የመንግሥተ ሰማያት) ወራሾች እንዲሆኑ ማብቃቱን ያሳያል። ኢያሱ የእስራኤልን ሕዝብ እየመራ ሲጓዝ፣ በኃይል ሞልቶ የነበረውን የዮርዳኖስን ወንዝ ውሃ፣ በእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ እንዲገታ አድርጎ ለማሻገር መቻሉ፣ ጌታችን አምላካችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከአዳም ጀምሮ በዘር ሲወራረስ የመጣውን የኃጢአት ጉርፍ እንዲቋረጥ አድርጎ፣ ምእመናንን ከሞተ-ሥጋውነቱን ወደ ዘላለማዊ ሕይወት የማሸጋገፍ ምሳሌ ነው። ኢያሱ እስከ ዕድሜው ፍጻሜ ድረስ፣ ለእግዚአብሔር ታማኝ ሆኖ እንደተገኘ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም በእግዚአብሔር ቤት የታመነ ሆኖ፣ እስራኤል ዘነፍስ የተባሉ (ምእመናን) በአርሱ መሠረትነት ላይ የእግዚአብሔር ቤት ሆነው በቃሉ እንዲታነው አድርጎአል (ኤፌ 2፡19-22 ፣ 1ቆሮ 3፡9 ።)

መጽሐፈ መሳፍንት

መግቢያ፡ ይህ መጽሐፍ የእግዚአብሔር ሕዝብ ከግብጽ ባርነት ነጻ መውጣት ወጥተው፡-0ርባ ዘመን በዓረብ ምድረ በዳ ቆይተው፡ በእግዚአብሔር ኃይል ረድኤት፡ በኢያሱ መሪነት ወደ ተስፋይቱ ምድረ ርስት ግብተው፡ ኢያሱ ከሞተ በኋላ እስከ ሊቃነ ካህናቱ ዓሊና ሳሙኤል ዘመን 300 ዓመት ሙሉ የእግዚአብሔር ሕዝብ የተባሉ /እስራኤልን ያስተዳድሩ ዘንድ መሳፍንትን አስነሥቶላቸዋል። ስለዚህም መሳፍንት በየተራ በተነሡበት ዘመን ሁሉ የተፈጸመውን የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ ጭምር የሚገልጥ የታሪክ መጽሐፍ ነው። ከተነሡትም መሥፍንት መካከል አንዳንዶች ኃያሉን ሲሆኑ አንዳንዶቹ ደካሞች ቢሆኑም ዋናው የሕዝቡ መሪ ግን ራሱ እግዚአብሔር ስለሆነ ሁሉም ኃላፊነታቸውን በአሸናፊነት ለመውጣት ቻለዋል። ይህን የተመለከተ ሐዋርያ ጳውሎስ ለዕብራውያን በጻፈው መልእክቱ 11፡ 32 ከኃያሉን መሳፍንት መካከል ጥቂቶቹን በመጥቀስ ሲገልጥ "እንግዲህ ምን አላለሁ ? ስለ ጌዴዎን፣ ስለ ባርቅ፣ ስለ ዮፍታሔና ሶምሶን መናገር እንዳልቻል ጊዜ ያጥርብኛል በማለት ባጭሩ ይምድሞታል። ከኢያሱ ሞት በመቀጠል ያን ሁሉ የእግዚአብሔርን ድንቅ ሥራ ያየው ትውልድ ጭምር ካለፈ በኋላ በዘመነ መሳፍንት የነበረው የእስራኤል ሕዝብ አምልኮት ቀደም ሲል ከነበሩት አረማውያን እምነት ጋር እየተቀረጠ፣ ፈጣሪያቸውን ባሳዘኑት ቁጥር ለአንዳንድ ጠላት አሳልፎ በመስጠት በጭካኔ እንዲገዙዋቸው ቢደደርግም እንደገና ንስሐ ገብተው እንዲታደጉባቸው ሲለምኑት በቸርነቱ ምሕረት ከሚደረግ የተቆጠበት ጊዜ አልነበረም ። በዘመነ መሳፍንት ለነበሩ እስራኤላውያን ደንቃራ፡ ወጥመድና ብርቱ መሰናክል ሆኖባቸው የኖረ ችግር፣ በጦርነቱ ከተደመሰሱት አረማውያን ሕዝብ መካከል ከሞት ተርፈው የተማረኩትን አሸከርና ገረድ ወይም ጎረቤት አድርገው ሲኖሩ ቀስ በቀስ በተቀረቡ መጠን በባዕድ አምልኮ እየተመረዙ በአልና አሸረ ወይም ሞሎክ የተባሉትን የጣዖት አማልክት ለመክተል መሞከራቸው ነበር።

አንድ ጊዜ የእግዚአብሔር መልእክ ከጌልጌላ ወደቦኪም መጥቶ ለሕዝቡ ያቀረበው ወቀሳ እንዲህ የሚል ነበር ። በዚህች ምድር ከነበሩ ጣዖት አምላኪዎች አረማውያን ጋር መተባበር ይቅርባችሁ፡ መሠዊያቸውን ሁሉ አፍርሱ፡ ከነርሱ ጋር ቃል ኪዳን አታድርጉ፡ ብዩ

ሕዝብ ሁሉ ልደመስሰላችሁ አልፈቅድም። ስለዚህ፣ እነርሱ ለእናንተ ብርቱ ጠላቶች ሲሆኑ፣ ባዕዳን አማልክቶቻቸውም ወጥመድ ይሆኑባችኋል። መልእክት ይህን ሁሉ የወቀሰ ቃል ተናግሮ ሲጨርስ፣ ሕዝቡ ምርጫ ብለው አለቀሱ። የዚያ ቦታ ስም ቦኪም (ማልቀሻ) ተባለ። በዚያም ለእግዚአብሔር መስዋዕት አቀረቡ። 10 እነሆ፣ የእግዚአብሔርን ድንቅ ሥራ ህሉ አይቶ የነበረ ያ ሁሉ ትውልድ ሞተ። ከዚያ ቀጥሎ፣ እግዚአብሔር ለቀድሞ አባቶቹ ያደረገላቸውን ድንቅ ሥራ ሁሉ የማያውቅ ሌላ አዲስ ትውልድ ተነሣ። እስራኤል እግዚአብሔርን ማምለክ ትተው፣ በኣልና አስታሮት ተብለው የሚጠሩትን ሌሎች-ባዕዳን-አማልክትን ማገልገል-ሲጀምሩ ግዚአብሔር በረድኤት ተለያቸው። ስለዚህ፣ እግዚአብሔር ራሱ የደመሰሰላቸው የጠላት ርዝራዦች ሁሉ፣ እንደ ገና በማንሰራራት ከየአቅጣጫው ተነሡባቸው። ወደ ጦርነት በዘመቱ ቍጥር፣ ግንባራቸው መታጠፍ ጀመረ፤ አምላካቸው እግዚአብሔር በእነርሱ በደል ተቈጥቶ፣ ጠላቶቻቸው እንዲበረቱባቸው አደረገ።

፫/3፡ ምንም ቢበድሉት እግዚአብሔር ሕዝቡን አልረሳም፤

1-6 እግዚአብሔር አምላክ የአረማውያን ተረፈ-ሕዝብ (ርዝራዦ) እንዲኖር የፈቀደበት አንዱ ምክንያት፣ የጦርነት ስልት ያልተማሩ እስራኤላውያን ከእነርሱ ጦርነትን መማር- እንዲችሉ- ሲሆን፣ ሁለተኛው ምክንያት፣ ሕዝቡ-እስራኤል የተሰጧቸውን ትእዛዛት ማክበርና አለማክበራቸውን መፈተኛ እንዲሆኑ ፈቅዶ ነው።

(ትርጓሜ፡ የሰይጣን ዲያብሎስ ኃይል፣ በቀራንዮ መስቀል ላይ ተመትቶ ድል ሆኗል። ነገር ግን፣ በክርስቶስ አምነን፣ በወንጌሉ ቃል ፀንተን ለመኖር መቻልና አለመቻላችንን መለኪያ የሚሆን ፈተና ለማምጣት የተዘጋጀ፣ የርዝራዦን መናፍስት ርዝራዦች የሚያካሂዱት የደፈጣ ጦርነት እንጂ፣ ቀዋሚና ሕጋዊ ሆኖ የታወጀ ጦርነት (Conventional war) ዛሬ በእኛ በክርስቲያኖች ላይ የለም ።)

የዖትንዔል አነሣሥ፡ 7-11 የእስራኤል ሕዝብ በኣልና አሸራ ለተባሉት አማልክት በመስገዳቸው ምክንያት፣ እግዚአብሔር-ተቈጥቶ-የመሰጸጣማያ-ንጉሥ-በሆነው በኩሰር ሰቴም እጅ እንዲወድቁ በማድረግ፣ ስምንት ዓመት ገዛቸው። የእስራኤል ልጆች እንደ ገና ወደ እግዚአብሔር መጮኽ ጀመሩ። የእግዚአብሔርም መንፈስ የካሌብ ታናሽ ወንድም ልጅ በሆነው፣ በቂኔዝ ልጅ በዖትንኤል ላይ ወረደ፤ እርሱም ኩሻን ወይም ኩሰርሰቴም ሽዓታይም

እንዲኖር የፈቀደበት አንዱ ምክንያት፣ የጦርነት ስልት ያልተማሩ እስራኤላውያን ከእነርሱ ጦርነትን መማር- እንዲችሉ- ሲሆን፣ ሁለተኛው ምክንያት፣ ሕዝቡ-እስራኤል የተሰጧቸውን ትእዛዛት ማክበርና አለማክበራቸውን መፈተኛ እንዲሆኑ ፈቅዶ ነው።

(ትርጓሜ፡ የሰይጣን ዲያብሎስ ኃይል፣ በቀራንዮ መስቀል ላይ ተመትቶ ድል ሆኗል። ነገር ግን፣ በክርስቶስ አምነን፣ በወንጌሉ ቃል ፀንተን ለመኖር መቻልና አለመቻላችንን መለኪያ የሚሆን ፈተና ለማምጣት የተዘጋጀ፣ የርዝራዦን መናፍስት ርዝራዦች የሚያካሂዱት የደፈጣ ጦርነት እንጂ፣ ቀዋሚና ሕጋዊ ሆኖ የታወጀ ጦርነት (Conventional war) ዛሬ በእኛ በክርስቲያኖች ላይ የለም ።)

የዖትንዔል አነሣሥ፡ 7-11 የእስራኤል ሕዝብ በኣልና አሸራ ለተባሉት አማልክት በመስገዳቸው ምክንያት፣ እግዚአብሔር-ተቈጥቶ-የመሰጸጣማያ-ንጉሥ-በሆነው በኩሰር ሰቴም እጅ እንዲወድቁ በማድረግ፣ ስምንት ዓመት ገዛቸው። የእስራኤል ልጆች እንደ ገና ወደ እግዚአብሔር መጮኽ ጀመሩ። የእግዚአብሔርም መንፈስ የካሌብ ታናሽ ወንድም ልጅ በሆነው፣ በቂኔዝ ልጅ በዖትንኤል ላይ ወረደ፤ እርሱም ኩሻን ወይም ኩሰርሰቴም ሽዓታይም የተባለውን ንጉሥ ድል ነሥቶ ፀርባ ዓመት መራቸው።...

የኤሉድ ምሥፍና፣ 15-30 እንደ ገናም፣ ከሞዳባውያን ንጉሥ ከዔግሎን እጅ የሚያድናቸውን ኤሉድን ከነገደ ብንያም አስነሣላቸው፤ እርሱም ግራኝ ነበር። የእስራኤል ሕዝብ ኤሉድን ግብር አስደዘው ወደ ሞዳብ ንጉሥ ወደ ዔግሎን ላኩት። ኤሉድም ከሁለት ወገን ስለት ያላት ጨቤ በቀኝ ጎሳ በኩል ታጥቆ ነበር። ለንጉሡ ያመጣውንም ግብር ካስረከበ በኋላ፣ ለንጉሥ በግል የማቀርበው ምሥጢራዊ ጉዳይ አለኝ። አለ። ዘብ ጠባቂዎችና አገልጋዮች እንዲወጡ ከተደረገ በኋላ፣ ወደ ንጉሡ ተርቦ ጨቤውን አውጥቶ በሆዱ ላይ ሲሸጥበት፣ እስከ እጅታው ወደ ሆድ-እታው ዘልቆ የገባውን ጨቤ ሳይነቅል፣ የፊት-ለፊቱን ዋና በር ዘግቶ፣ በኋላ በር ተሾልኮ ሄደ። ከዚያ ወደ ተራራማው የኤፍራም አገርገብቶ መለከት በመንፋት ሕዝቡን ለጦርነት የሻምጋር ምሥፍና፣ 31 ከኤሉድ ቀጥሎ የተነሣው መሪ የዓናት ልጅ ሻምጋር ነው። እርሱ 600 ፍልስጥኤማውያንን በበሬ መንጃ በመገደል፣ የእስራኤን ሕዝብ የታደገ ጀግና ሰው ነበር።

4/4፡ ነቢይቱ ዲቦራና የባርቅ ድል፡ 1-3 ኤሉድ ከሞተ በኋላ፣ የእስራኤል ሕዝብ እንደ ገና በሠሩት በደል ምክንያት እግዚአብሔር ተቈጥቶ፣ በአጻር ከተማ ለከነዓናውያን ንጉሥ ለደቢን-አሳልፎ ሰጣቸው፣ የርሱም

ሠራዊት አዛዥ፣ ሲሣራ ተብሎ የሚጠራው የሐሮሺት ከተማ ነዋሪ ነበር። ዘጠኝ መቶ ሠረገላ የነበረው ንጉሥ ያቢን፣ እስራኤልን በጭካኔና በዓመፅ ለካያ ዓመት ገዛቸው። 4-1 የላጺደት ሚስት የነበረችው ነቢዩት ዲቦራ፣ በዘንባባ ዛፍ ሥር ተቀምጣ ፍርድ በመስጠት፣ የእስራኤልን ሕዝብ ትመራ ነበር። እርሱም ከንፍታሌም ወገን ወደ ሆነው ወደ ባርቅ ልካ አስጠራችውና፣ «ዐሥር ሺህ ሠራዊት መርጠህ፣ /መልምለህ፡ ውሰድና በታቦር ተራራ ላይ ዐሥር» ብሎ እግዚአብሔር አዝዞሃል» አለችው። ባርቅ፣ «አንቺ አብረሽኝ የምትዘምቺ ከሆነ እሺ እዘምታለሁ፤ አንቺ ከእኔ ጋር ካልዘመትሽ ግን አልሄድም» ሲል መለሰላት። ዲቦራም፣ «በእርግጥ እኔ ከአንተ ጋር እዘምታለሁ፤ ነገር ግን፣ የምትመራው ዘመቻ ለአንተ ብዙ ክብር አይጨምርልህም። ምክንያቱም፣ እግዚአብሔር የጠላታችን ሠራዊት መሪ የሆነውን ሲሣራን በሴት እጅ እንዲሞት ያደርገዋል» አለችው። ከዚህ በኋላ፣ ባርቅ ከንፍታሌምና ከዛብሎን ነገዶች የተመረጠ ዐሥር ሺህ ሠራዊት አስከትሎ፣ ዲቦራም አብራው ዘመተች።

11-16 በዚያኑ ወቅት፣ ቁናዊው ሔቤር፣ የሙሴ አማት፣ የሆባብ ዝርያዎች ከሆኑት ከቁናውያን ነጠል ብሎ በቀዴሽ አጠገብ በጸዕናይም በሚገኘው ዋርካ ዛፍ አጠገብ ድንኳኑን ተክሎ ይኖር ነበር። የእቢኒሔም ልጅ ባርቅ ወደ ታቦር መውረዱን ሲሰማ፣ ሲሣራ ዘጠኝ መቶ ሠረገላውንና ሠራዊቱን ወደ ቁሶን ወንዝ አዘመተ። ዲቦራም ባርቅን፣ «እግዚአብሔር ሲሣራን በእጅህ አሳልፎ የሚሰጥበት ቀን ዛሬ ነው። ስለዚህ ተነሥ። እነሆ እግዚአብሔር በራትህ ወጥቷል» አለችው። ባርቅም ሠራዊቱን አስከትሎ ከታቦር ተራራ ወርዶ፣ አደጋ መጣል ሲጀምር፣ እግዚአብሔር ሲሣራን ከሠረገላዎቹና ከሠራዊቱ ጋር በአሸባሪ አደጋ ሁከት ላይ እንዲወድቁ አደረገ። ባርቅ ያን ሁሉ የብረት ሠረገላ አንከተክቶ ጣለ።

—የሐጻር ንጉሥ ያቢንም ከሔቤር ቤተሰብ ጋር ቤተሰባዊ ሰላም መሥርቶ ይኖር ስልነበር፣ ሲሣራ ሽሽቶ የሄቤር ሚስት ወደሆኑት ወደ ያኤል ድንኳን መጣ። ያኤልም ሲሣራን ልትቀበለው ወጥታ "ጌታዬ ! ና ወደ ድንኳኑ ግባ። ከቶ አትፍራ" አለችውና ሲገባ ከድንኳኑ መጋረጃ በኋላ ደበቀችው። "የምጠጣው ውኃ ስጫኝ ፣ በጣም ጠምቶኛል" ሲላት፣ ከአቁማዳ የተሠራ የወተት ዕቃዋን ከፍታ አጠጣችውና ተደብቆ ተኛ። በጣም ደክሞት ስለነበር በከባድ እንቅልፍ ላይ ሳለ፣ ያኤል የድንኳን ካስማ ይዛ፣ ኮቴ ሳታሰማ በቀስታ ወደ እርሱ ቀረበችና በጆሮ ግንዱ አስገብታ ካስማውን በመደሻ ስትመታው ራሱ ከመሬት ጋር ተሰፋ። በዚያም ተንግቶሎ ሞተ። ባርቅ ሲሣራን እየፈለገ ሲመጣ፣ "የምትፈልገው ሰው እዚህ አለልህ" አለችውና ሄዶ ሲመለ

ከት የድንኳኑ ካስማ በጆሮ ግንዱ እንደተቸነከረ ፣ እራሳው ተጋድሞ አየው።

፩ /5: ነቢዩት ዲቦራና ባርቅ የተናገሩት የድል መዝሙር:

12 የእቢናሔም ልጅ ባርቅ ሆይ ! ተነሥ፡ ምርኮህን እየመራህ ወደፊት ገሥግሥ ። 28 -30 የሲሣራ እናት በመስኮት-በኩል በዓይነ ርግብ አትኩራ-ተመለከተች። "የልጅ ሠረገላ ምነው ዘገየ? ፈረሶችህ ለምን ፈጥነው አልመጡም? እነርሱ እኮ የሚካፈሉትን ምርኮ እግኝተው ይሆናል። ለያንዳንዱ ወታደር ሁለት ቆነጃጅት ይሰጡ ይሆናል። ለእኔም የአንገት ሐብልና በጥልፍ ሥራ ያጌጡ ልብሶችን ያመጡላኛል" አለች። እግዚአብሔር አምላክ ሆይ! ጠላቶችህ ሁሉ በዚህም ዓይነት ሞት ይጥፉ። ከዚያም በኋላ ምድሪቱ ለዐርባ ዓመት ይህል ዕረፍት አገኘች።

፩ /6:- ከከተማ ወደ ዋሻ፤ 1-10 -የእስራኤል ሕዝብ አሁንም- እንደገና በእግዚአብሔር ፊት በደል ሠሩ። እርሱ ተቁጥቶ ለምድያማውያን አሳልፎ ሰጣቸውና ሰባት ዓመት ገዙአቸው። ከዚህ የተነሣ፣ የእስራኤል ሕዝብ ከከተማ እየሸሹ በዋሻ ውስጥ መጠለልና በየኩረብታው ተጠግተው መኖር ግድ ሆነባቸው። የእህል ዘር በሚዘሩበት ጊዜ፣ ምድያማውያንና አማሌቃውያን አደጋ እየጣሉ፣ በሰብላቸውም ላይ የከብት መንጋ እየለቀቁ ያስበሉባቸው ነበር። የከብትና የአህያ መንጋቻቸውን እየነዱ ከድንኳኖቻቸው ጋር በጅምላ ተግባራቸው ሲመጡ የአንበጣ መንጋ ይመስሉ ነበር። የግመሎቻቸው መንጋ ብዛት ሊቁጠር የማይቻል ነበር። በመጨረሻ የእስራኤል ሕዝብ ወደ እግዚአብሔር መጮኻ ጀመሩ። እርሱም በመጀመሪያ አንድ ነቢይ ልኮ ስለሠሩት በደል ሁሉ እንዲገሥባቸው አደረገ።

የጌዴዎን አነሣሥና-ዘመነ-ምሥፍና ፣ 11-16 የአዮአስ ልጅ ጌዴዎን፣ ምድያማውያን እንዳያዩት ተደብቆ፣ በወይን መጭመቂያው ቦታ ስንዴ ይወቃ ነበር። የእግዚአብሔር መልአክ ተገለጠለትና፣ «አንተ ኃያልና ብርቱ ሰው፣ እግዚአብሔር ከአንተ ጋር-ነው» አለው። ጌዴዎንም፣ "ጌታዬ ሆይ፣ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ቢሆንም ኖሮ፣ ይህ ሁሉ ችግር (ፊተና) እንዴት ሊደርስብን ይችል ነበር? ! አባቶቻችን እንደ ነገሩን፣ ያ ሁሉ ድንቅ ሥራው ዛሬ የታለ ?» አለው። ከዚያ በኋላ፣ እግዚአብሔር ጌዴዎንን «ሃድ እንግዲህ ባለህ ብርቱ ኃያል እስራኤልን ከምድያማውያን እጅ መታደግ እንድትችል እነሆ፣ እኔ ራሴ ልኬላለሁ» አለው።

ጌዴዎንም መልሶ፤ «ቤተሰቤ እጅግ ደካማ ከሆነው ከምናሴ ነገድ መካከል ነው፤ እኔም በቤተሰቤ መካከል እጅግ የተናቅሁ ሰው ነኝ፤ ታዲያ፤ እንዴት አድርጌ ነው እስራኤልን መታደግ የምችል?» አለው። እግዚአብሔርም «እኔ ራሴ ስለምረዳህ ይህን ሁሉ ማድረግ ትችላለህ፤ ምድያማውያንን እንደ አንድ ሰው ያህል አድርገህ ታደቃቸዋለህ» አለው። 17-24 ጌዴዎንም፤ ይህ ትእዛዝ ከእግዚአብሔር የመጣ መሆኑን ለማረጋገጥ ምልክት ይሰጠው ዘንድ ፈልጎ፤ መሥዋዕት ለማቅረብ እንዲፈቀድለት ለመነ።

— ጌ ዴዎን በዐለት ድንጋይ ላይ ያቀረበውን የፍየል ጠባት መሥዋዕት፤ የእግዚአብሔር መልእክት ቀረብ ብሎ በያዘው በትር ጫፍ ሲነካው፤ እሳት ከዐለቱ ድንጋይ ወጥቶ ሥጋውንም ጎበስቱንም በላ። ጌዴዎን-መሠዋዊያውን፤ «ሻሎም -እግዚአብሔር የሰላም አምላክ» ብሎ ጠራው። 25--27 በዚያችው ሌሊት እግዚአብሔር ጌዴዎንን እንዲህ አለው፤ «አባትህ ለባክል የሠራውን መሠዋዊያ አፍርሰው፤ በአጠገቡ ያለውን፤ የእሹራን ምስል ሰባብረህ ጣል፤ በዚያም ቦታ ለአምላክህ ለእግዚአብሔር አሳምረህ መሠዋዊያ ሥራ» ብሎ አዘዘው። ጌዴዎንም የከተማውን ነዋሪዎች በመፍራት ቀኑን ሙሉ ገምብሎ ውሎ፤ የቀኑን ክፍለ ጊዜ አሳልፎ፤ በሌሊት ጨለማ ለብሶ የታዘዘውን ሁሉ ፈጸመ። ሕዝቡም ይህን ሁሉ ባዩ ጊዜ፤ በቀጣ ተሞልተው ወደ ጌዴዎን አባት ወደ ኢዮአስ መጡ፤ «ይህን ያደረገ የአገተው ልጅ ጌዴዎን ስለሆነ፤ አውጥተህ ስጠን፤ እንገደለው» ብለው ጠየቁት፤ ኢዮአስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ «እንገዳህ፤ የእናንተ ጠባቂነትና ተከላካይነት ካስፈለገው፤ የበክል አምላክነት እምነት ላይ ነው? አምላክ ነኝ የሚል ከሆነ፤ እነሆ፤ መሠዋዊያው ፈርሶአል፤ ምስሉም ተሰባብሮአልና፤ ጠላቱን ለይቶ ማወቅና ራሱን ለማዳን መቻል አለበት»። ለዚህ፤ ኢዮአስ በዚያን ቀን፤ «በክል የሚቻለው ከህክ አደርሱ ጋር ይሟገት» ለማለት ልጁን ጌዴዎንን ይሩባባል" ብሎ ጠራው።

33--40 ከዚያን በኋላ፤ ምድያማውያንና አማሌቃውያን የዮርዳኖስን ወንዝ ተሻግረው በአይዘራኤል ሽለቆ ሠራሩ። የእግዚአብሔር መንፈስ በጌዴዎን ላይ ስለወረደ፤ ቀንደ-መለክቱን ነፋ፤ የአበዲዘርም ጎሣዎች ተክተለት። ወደ ምናሴና ወደ አሴር ወደ ዛብሎንና ወደ ጎፍታሌም ምድር ሁሉ መልክተኞችን ሰደደ፤ እነርሱም ሊገኙት ወጡ። 36-40 ጌዴዎንም እንዲህ አለ፤ «እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ እንደተናገርህ፤ የእስራኤልን ልጆች በእኔ እጅ ለማዳን ፈቃድህ መሆኑን ለማወቅ አንድ ምልክት ስጠኝ፤ ይኸውም፤ በአውድማው ላይ የበግ ጠጉር ባዘቶ (ፀምር) እዘረጋለሁ፤ መሬቱን

ሳይነካ የዝናም ጠል በባዘቶው (በፀምር) ላይ ብቻ ይውረድ» እግዚአብሔርም እንዳለው አደረገለት። ጌዴዎን እንደ ገና፤ «የዝናሙ ጠል ባዘቶውን ሳይነካ በመሬቱ ላይ ብቻ እንዲወርድ አድርገልኝ» ሲል ጠየቀ፤ አሁንም እግዚአብሔር ጥያቄውን ፈጸመለት።

(ትርጓሜ፦ ጌዴዎን ያቀረበውን መሥዋዕት፤ መልእክት በያዘው በትር ጫፍ ሲነካው፤ እሳት ወጥቶ መሥዋዕቱን እንዲቃጠል አድርጎአል ። እሳት የእግዚአብሔር መቅዳት ምሳሌ ሲሆን ፤ የመሥዋዕቱ ሥጋ የአረማውያን የምድያማውያንና የአማሌቃውያን ምሳሌ ነው። የመልእክት በትር እነርሱን የቀጠብት የጌዴዎን ጦር ምሳሌ ነው።

2- ባዘቶ (ፀምር) የእስራኤል ምሳሌ ሲሆን፤ የዝናም ጠል የእግዚአብሔር ረድኤት ምሳሌ ነው። የዝናሙ ጠል በባዘቶ ላይ አንጂ፤ በመሬቱ ላይ እንዳልወረደ፤ እግዚአብሔር-የሚረዳ እስራኤልን-እንጂ፤ ምድያማውያንን አለመሆኑን ያሳያል። አንድም ባዘቶ (ፀምር) የእስራኤል ምሳሌ ሲሆን፤ የዝናም ጠል የእግዚአብሔር መቅዳት ምሳሌ ነው። ይኸውም በሁለተኛው ጥያቄ ጠል በመሬት ላይ እንጂ፤ በባዘቶው (በፀምር)-ላይ-እንዳልወረደ፤ የእግዚአብሔር መቅዳት በአረማውያን በምድያማውያን ላይ እንጂ፤ የእስራኤል ላይ አለመውረዱን ያመለክታል።

3- በዘመን ሐዲስ ትርጓሜ ግን፤ ባዘቶ (ፀምር) ጸጋን የተመላሻ የቡርክት ቅድስት ድንግል ማርያም ምሳሌ፤ የዝናም ጠል የጌታ ምሳሌ። ጠል በፀምር ላይ መውረዱ ጌታ በቅድስት ድንግል ማርያም የማደሩ ምሳሌ ነው። አንድም ባዘቶ የምእመናን፤ የዝናም ጠል የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ምሳሌ።)

፯ | 7: ጌዴዎን በእግዚአብሔር ኃይል የተቀዳጀው ታላቅ ድል፤

1--8 ጌዴዎን ሠላሳ ሺህ ወታደር ሰብስቦ በማሠላፍ ላይ ነበር። እግዚአብሔር ግን፤ «ድልን የማቀዳጅህ እኔ ራሴ እንጂ፤ የአንተ ሠራዊት ብዛት አይደለምና "እኛ በጎይላችን ድል አደረግን» ብለው እንዲመኩ አያስፈልገንም። በመካከላችሁ ፈሪ ሰው ካለ፤ ይለዩ። ብለህ ንገራቸው» ሲል አዘዘው። ይህንንም ሲነግራቸው፤ ኻያ ሁለቱ ሺህ ሰዎች ወደየመኖሪያ ቦታቸው ተመልሰው ሄዱ። እግዚአብሔር፤ «አሁንም ሠራዊትህ ብዙ ስለ ሆነ፤ ወደ ሐርድ ወንዝ አውርደህ በጉልበቱ ተንበርክክ የሚጠጣውን ሁሉ ትተህ በአንድ እጅ መግሪያውን እንዳገጠ፤ በሌላ እጅ ውኃውን እየዘገነ የሚጠጣውን ብቻ መርጠህ አሳልፍ» አለው። በዚህም ዓይነት፤ ፈተና አልፈው የተመረጡት ሦስት መቶ ሰዎች ብቻ ነበሩ።

እግዚአብሔርም፤ «እንግዲህ እነዚህን ብቻ ይዘህ ዝመት፤ በእነርሱ አማካይነት እታደጋችኋለሁ» አለው። ጌዴዎንም ሌሎቹን በሙሉ አሰናብቶ፤ ሦስት መቶውን ብቻ ይዞ-ለመዝመት-ተዘጋጀ። 9-18- በዚያችም ሌሊት፤ እግዚአብሔር-ጌዴዎንን፤ «ፑል ተብሎ ከሚጠራው አገልጋይህ ጋር ሆነህ፤ ወደ ምድያማውያን ሠፈር ውረድና እነርሱ የሚሉትን ስትሰማ፤ ክንድህ ትበረታለች» አለው። ጌዴዎን እዚያ በደረሰ ጊዜ፤ አንድ ምድያማዊ ወታደር ያየውን ሕልም እንዲህ ሲል ለጓደኛው ነገረው፤ «በሕልሜ አንዲት የገብሰ ቂጣ ከላይ ተንከባላ ወርዳ፤ የሠፈራችንን ድንኳን ስትመታው፤ ድንኳኑም ተገልብጦ በምድር ላይ ሲዘረጋ አየሁ»። ጓደኛውም፤ «ይህማ የእስራኤላውያን ሰይፍ የሆነው የአያከስ ልጅ ጌዴዎን ነው፤ ቦታ እንግዲህ! እግዚአብሔር ለጌዴዎን በምድያም ሠራዊት ላይ ድልን ሰጥቶታል ማለት ነው» ሲል ተረገጦመለት። ጌዴዎንም ይህን እንደሰማ፤ በመጀመሪያ ለእግዚአብሔር ሰገደ። ወዲያውኑም ወደ ጦር ሠፈሩ ተመልሶ፤ «እነሆ፤ እግዚአብሔር አምላክ የምድያማውያንን ሠራዊት ሁሉ በእጃችሁ ጥሎላችኋልና ተዘጋጁ» ሲል ወታደሮቹን በሚያበረታታ-ን ግግር የጦር ትእዛዝ ሰጠ። ሦስት መቶውን ሠራዊት ከፍሎ፤ በሦስት ቡድን አሠለፋቸው። ለእያንዳንዱም አንዳንድ ቀንደ-መለከትና ችቦ ያለበት የሽክላ ማሰር አድሎ፤ እንዲህ አላቸው፤ «እኔ ወደ ሠፈሩ ዳርቻ ስደርስ የማደርገውን በጥንቃቄ ተመልክታችሁ፤ እኔና ከእኔ ጋር የተመደቡት ሰዎች ቀንደ-መለከት ስናሰማ፤ እናንተም የያዛችሁትን የቀንደ-መለከት ድምፅ በሠፈሩ ዙሪያ እያሰማችሁ፤ «ለእግዚአብሔርና ለጌዴዎን እንዋጋለን (ኃይል ዘእግዚአብሔር፡ ኩይናት ዘጌዴዎን) ብላችሁ በፉክራ (በመደንፋት) ጨኹ»።

19-22 እኩሉ ሌሊት ሲሆን፤ ዘብ ጠባቂዎች ከተቀያየሩ በኋላ፤ ጌዴዎንና ሠራዊቱ ወደ ጠላት ጦር ሠፈር ዳርቻ ቀርበው ቀንደ-መለከት ነፋ፤ የያዙትንም ማሰር ሁሉ ጥለው ሰባጠሩ። በሌላውም ረድፍ የተሠለፉት፤ በእሳት የተቀጣጠሉትን ችቦዎች በግራ እጃቸው፤ ቀንደ-መለከታቸውን በቀኝ እጃቸው ይዘው፤ «የእግዚአብሔር ኅይልና የጌዴዎን ሰይፍ» እያሉ በፉክራ (በመደንፋት) እያንዳንዱ ሰው በተመደበለት ቦታ ቆመ። በዚያች ቅጽበት፤ የጠላት ሠራዊት የዑ-ዑታ ድምፅ እያሰማ መሸሽ ጀመረ። እግዚአብሔር የጠላትን ወታደር እርሱ በርሱ በማዋጋት፤ ጓደኛን በጓደኛው ላይ በጠላትነት በማንጣጣት በገዛ

ሰይፍ እንዲተላለቅ አደረገው። የተረፉትም ሁሉ ጀርባቸውን በማዞር ሸሽተው ሄዱ። 23-25. ከዚያ በኋላ፤ የንፍታሌም፤ የአሲርና ሁለቱ የምናሴ ነገዶች ተጠርተው ወጥተው፤ ምድያማውያንን ማሳደድ ጀመሩ። የኤፍራም ስዎች ሄራብና ዜብ የተባሉትን ሁለት ምድያማውያንን ባለሥልጣናትን ማርከው፤ ራሳቸውን ቆርጠው ወደ ጌዴዎን አመጡለት።

፰/8 : ለደከሙ ወታደሮች፤ «እህልና ውሃ እናቀምስም» ያሉ

ስዎች ተቀጡ፡ 4-9 ጌዴዎን፤ «ጠላትን በማሳደድ ለደከሙ ወታደሮቹ እባካችሁ እህልና-ውሃ ስጡልኝ» ሲል የስኩት ከተማ ነዋሪዎችንና የፒንኤልን ሰዎች ቢጠይቅ፤ «ለመሆኑ የምድያም መሪዎች የሆኑትን ዛብሄልና ስልማናን ማርከህ በእጅክ አስገብተሃልን?» ሲሉ በማፈገዝ እምቢታቸውን ገለጡ። 10-12 ከበረሃ ነገዶች ከተውጣጣ አንድ መቶ ሠላሳ አምስት ሺህ የምድያማውያን ሠራዊት፤ አንድ መቶ ካያው ሺህ ተደምስሶ ያመለጠው ዐሥራ አምስት ሺህ ብቻ ነበር። ጌዴዎን ዳካቸውን ተከትሎ በመገሥገሥ፤ አምልጦ በነበረው ሠራዊት ላይ አደጋ ጣለ። ከዚያም ጌዴዎን ሁለቱንም የምድያም ነገሥታት ዛብሄልና ስልማናን አሳድዶ ማረካቸው።

13-17 ጌዴዎን ከዘመቻ ሲመለስ፤ አንድ ብላቴና ከስኩት-ከተማ-ወጥቶ-ሲሄድ አገኘውና-በከተማይቱ-ስለሚኖሩት-ሰዎች ሁኔታ በመጠየቅ መረመረው፤ ብላቴናውም የሰባ ታላላቅ ሰዎችን ስም ዝርዝር ሰጠው። ጌዴዎን እነዚያን ሰዎች ሁሉ ጠርቶ-እንዲህ አላቸው፤ «ለደከሙ ወታደሮቹ-እህል-ውሃ-ስጡልኝ-ብዩ-ብጠይቃችሁ፤ ዛብሄልና ስልማናን ማርከህ በእጅ አስገብተሃልን?» ብላችሁ አፈዛችሁ-ብኝ ነበር፤ እነሆ አሁን፤ ዛብሄልና ስልማና በእኔ እጅ ናቸው» አለ። ከዚያም በኋላ፤ ከበረሀ በተገኘ ጉርናንትና በአጣጥ እሾህ ገረፋቸው። ከዚያም የከተማይቱን ሰዎች ገድሎ፤ የፒንኤልንም መጠበቂያ ግንብ አፈረሰባቸው።

18-21 ጌዴዎን፤ ዛብሄልና ስልማናን አቅርቦ፤ «ለመሆኑ፤ በታቦር የገደላችሁ-አቸው ሰዎች ምን ዓይነት ነቡ?» ብሎ ጠየቃቸው። እነርሱም፤ «ልክ እንደ አንተ የነገሥታት ልጆች ይመስሉ ነበር» አሉት። ጌዴዎንም መልሶ፤ «እነርሱ የእናቱ ልጆች የሆኑ ወንድሞቹ ነበሩ፤ ታዲያ፤ እነርሱን ማርካችሁ በሕይወት አቁይታችኋቸው ቢሆን ኖሮ፤ እኔም ዛሬ ለእናንተ ምሕረት ባደረግሁላችሁ ነበር» አላቸው። ወዲያውም የበኩር ልጁን ዬቴርን፤ «ግደላቸው» ሲል አዘዘው፤ ብላቴናው ግን ፈርቶ፤ ሰይፍን መምዘዝ አቃተው። ዛብሄልና ስልማና፤ «የሰው ኃይሉ እንደ ሰውነቱ ነውና አንተ ራሱ ተነሥተህ ግደለን» አሉት፤ ጌዴዎንም እነርሱን ገድሎ፤ በግመላቻቸው አንገት ላይ የነበረውን ጨረቃ የመሰለ የወርቅ ማርዳ ሁሉ ወሰደ።

22--27 ከዚያም በኋላ፣ የእስራኤል ሕዝብ ጌዴዎንን፣ «ከምድያማ ውያን እጅ አድነኸናልና አንተና ልጆችህ፣ የልጅ ልጅህም ለዘላቂታ ገዢዎችን ሁነ» አሉት። ጌዴዎን ግን፣ "እኔም ሆነሁ ልጆቼ የእናንተ ገዢዎች አንሆንም፤ ገዢዎችህ እግዚአብሔር ይሆናል።» ከዚህስ ይልቅ፣ የማረካችሁትን የወርቅ ጉትቻ ስጡኝ» አላቸው። ምድያማውያን የእስማኤል ዘሮች ስለ ነበሩ፣ በጆሮአቸው ላይ የወርቅ ጉትቻ የማንጠልጠል ልምድ ነበራቸውና። ወዲያውኑ ጋቢ ዘርግተው ኻያ ኪሎ ግራም ያህል የሚመዘን የወርቅ ጉትቻ ሰብስበው አስረከቡት። ጌዴዎንም ያንን ወርቅ ኤፋድ አድርጎ አሠራውና በትውልድ ከተማው በእፍራ አኖረው። እስራኤላውያንም ያንን ከወርቅ የተሠራ ኤፋድ እንደባዕድ-አምላክ አድርገው በመከተል አመነዘሩበት፤ ይህም ለጌዴዎንና ለቤተ-ሰቡም ሁሉ መጥፋት መሰናከያ ወጥመድ ሆኖባቸው ቀረ።

፱/9: ከጌዴዎን ሞት በኋላ በባዕድ-አምላክ መስፋፋት የሕዝቡ እልቂት፡

1--6 ከጌዴዎን ልጆች አንዱ አቤሜሌክ፣ ወደ ሴኬም ሄደ፤ ለእናቱ ቤተ-ሰቦችና ለሌሎቹም ነገራዎች-እንዲሁ-አላቸው። «ሰባ-የሆነ-ት-የጌዴዎን-ልጆች-ሁሉ ቢገዙ-አችሁ? ወይስ አንድ ሰው ብቻ ቢገዛችሁ ይሻላችኋል? እኔ ደግሞ የሥጋ ዘመዳችሁ መሆኔን አትርሱ»። ይህንም ብሎ በማሳደም ዘመዶቹን ሁሉ አስተባበረ። እነርሱም አቤሜሌክን ደግፈው፣ በአል-ብሪት ተብሎ የሚጠራውን ጣዖት ከሚያመልከቡት ቤት አውጥተው ሰባ ጥራ ብር ሰጡት፤ እርሱም በዚያ ገንዘብ ጥቂት ነፍሰ-በላዎችን /ገዳዮችን ቀጥሮ ተከታዮቹ አደረጋቸው። ከእነርሱም ጋር አብሮ ወደ አባቱ ወደ ጌዴዎን ከተማ ወደ አፍራ ሄደ፤ ከዚያም ሰባውን ወንድሞቹን በአንድ ድንጋይ ላይ አጋድሞ አረዳቸው። ከእነርሱ መካከል ተደብቆ ለማምለጥ የቻለ ኢዮአታም የተባለው የጌዴዎን የመጨረሻ ታናሽ ልጁ ብቻ ነበር። ይህንም ሁሉ ካደረገ በኋላ፣ የሴኬምና የቤት-ሚሎ ሰዎች ሁሉ በአንድነት ተሰብስበው፣ በአንድ የአድባር ዛፍ ሥር አቤሜሌክን አነገሙት።

7-21 ከዚያም፣ ከጌዴዎን ልጆች መካከል ከሞት ያመለጠው ታናሽ ልጁ ኢዮአታም፣ የበረከት ቃል በሚነገርበት በገሪዛን ተራራ ላይ ቆሞ በምሳሌ እንዲህ አለ፤ «የሴኬም ሰዎች ሆይ! እግዚአብሔር እንዲሰማችሁ ስሙኝ፣ እነሆ፣ አንድ ጊዜ ዛሬች ተሰብስበው ወይራን፣ «በእኛ ላይ ንገሥና አስተዳድረን» አሉት። ወይራ ግን፣ «ሰዎች የሚከብሩበትን ዘይቱን ትቼ በእናንተ ላይ መንገሥ አልፈልግም» አላቸው። በለስን (ንገሥልን)

ቢሉት፣ ጣፋጭ ፍሬዬን ትቼ መንገሥ አልፈልግም» አላቸው፤ ወይንም ተጠይቆ፣ «ደስ የሚያሰኝ የወይን ጠጅን ትቼ፣ በእናንተ ላይ መንገሥ አልፈልግም» አላቸው። በመጨረሻም ወደ አጣጥ እሾህ ሄደው፣ «ንገሥልን» ብለው ጠየቁት። እርሱም-«እንግዲህ በርግጥ-ልታነግሁኝ ከፈለጋችሁ፣ መጥታችሁ በጥላዬ ሥር መጠለያ አግኙ፤ ይህን ባታደርጉ ግን፣ ከእሾካማ ቅርንጫፎቹ እሳት ወጥቶ የሊባኖስን ዝግባዎች ያቃጥላል» ሲል አስጠነቀቃቸው። እናንተም የሴኬም ሰዎች እንደዚሁ፣ አቤሜሌክን እንግሣችኋል። አባቱ ጌዴዎን ስለ እናንተ ተጋዳይ ዐርበኛ ሆኖ ከምድያማውያን እጅ እንዴት እንደታደጋችሁ ታውቁ ነበር። አሁን ግን ያን ሁሉ ውለታ ረስታችሁ፣ ሰባውን ልጆቹን በአንድ ድጋይ ላይ አሳርዳችኋል፤ ወንድማችሁ ስለ ሆነ፤ ከቁባት ዲቃላ ሆኖ የተወለደውን አቤሜሌክን እንግሣችኋል። እንግዲህ-ከአቤሜሌክ እሳት ይውጣ፤ የሴኬምን ሰዎችና ቤት-ሚሎን ይብላ» በማለት ምሳሌያዊና ትንጠታዊ የመርገም ቃል ተናግሮ ተሰወረ። 50-56 እነሆ፣ በዚህ ዓይነት ዓመፅ አቤሜሌክ በእስራኤል ላይ ነግሦ፣ ሦስት ዓመት ከገዛ በኋላ፣ ራሳቸው የሴኬም ሰዎች ዐመፀቡት፤ ስለዚህ፣ ሕዝቡን በጭካኔ ጨፍጭፎ አጥፍቶ፣ የሴኬምን ምድር ጨው ዘራባት። ከሞት የተረፉት የከተማይቱ ሽማግሎች በአል-ብሪት-በሚባለው ቤተ-ጣኦት ውስጥ ተሸሽገው (መሽገው) ነበር። አቤሜሌክም ይህን ሲሰማ፣ የማገዶ እንጨት አከማችቶ፣ የደመራ እሳት በማንደድ አጋያቸው። እንደ ገናም፣ በከተማይቱ የነበረውን የመጠበቂያ ግንብ፣ በእሳት ለማቃጠል ጠንክሮ ሲዋጋ ሳለ፣ አንዲት ሴት የወፍጮ ስባሪ ወርውራ መሐል አናቱን ጨፈለቀችው። አቤሜሌክም «ሴት ገደለችው» ተብሎ መዘባበቻ እንዳይሆን በማሰብ፣ ከጋሻ-ጃግሬዎቹ አንዱን ጠርቶ፣ «ሰይፍህን ምዘዝና ግደለኝ» ብሎ አዘዘው፤ ጋሻ-ጃግሬውም ሕይወቱን ጨረሰለት። እነሆ፣ በዚህ አይነት ሁኔታ፣ አቤሜሌክ የገዛ ወንድሞቹን በመግደል፣ በአባቱ ቤተ-ሰብ ላይ ስለ ፈጸመው ግፍ፣ እግዚአብሔር ይህን ውርደት አመጣበት። 57 የሴኬም ሕዝብም፣ በዘረኛነት ስለ ፈጸሙት ደባ፣ የጌዴዎን የመጨረሻ ልጁ ኢዮአታም የተናገረው መርገም በእነርሱ ላይ ተፈጸመ። ራሱ እግዚአብሔር ያን ሁሉ ፍጻሜ በእነርሱ አናት ላይ እንዲከነበል አድርጎታልና። 1 / 10 : 1-2 አቤሜሌክ ከሞተ በኋላ፣ ከይሳኮር ነገድ የሆነው፣ ቶላ የሚባል መስፍን ተነሥቶ፣ እስራኤልን ኻያ ሦስት ዓመት ገዛ፣ 3-5 ከቶላ ቀጥሎ ደግሞ፣ በሁላሳ አሁያ ተቀምጠው የሚጋልቡ ሁላሳ ወንዶች ልጆች የነበሩት፣ የገለጻድ ተወላጅ የሆነው ኢያሌር፣ ኻያ ሁለት

ዓመት አስተዳደራቸው። አሁንም ከነጻነት ወደ ባርነት፤ ተመልሰው። 6--9 በኣልና አስታሮት የተባሉትን ባዕዳን-አማልክት ከመከተል አልፈው፤ የሶርያንና የሲዶናን፤ የሞዓብንና የአሞንን፤ የፍልስጥኤምንም አማልክት መከተል ቀጠሉ። በዚህም ሁሉ እግዚአብሔር ተቈጥቶ ፍልስጥኤማ ውያንና አሞናውያን የእስራኤልን ልጆች ድል ነሥተው እንዲገዙባቸው አደረገ። እነርሱም-በገለጻድ-የሚኖሩ እስራኤላውያንን ዐሥራ-ስምንት ዓመት ሙሉ ጨቀኑት በመግዛት ብዙ ግፍ ፈጸሙባቸው። 10-16 ከዚህ በኋላ የእስራኤል ሕዝብ፤ «አንተን አምላካችንን ትተን፤ እነዚህን ሁሉ ባእዳን-አማልክት በመከተል በደል ሠርተናል፤ ይቅር በለን» ብለው ወደ እግዚአብሔር ጮኹ። እግዚአብሔር ግን፤ «ከአሁን በኋላ የእናንተን ጩኸት አልሰማም፤ ወደ መረጣችኋቸው አማልክት-ሂዱ፤ እነርሱ ያድኗችሁ» ሲል-ፊቱን አዙሮባቸው ቁይቶ ነበር። ነገር ግን፤ ባዕዳን-አማልክትን አስወግደው እግዚአብሔር ራሱ ያድናቸው ዘንድ በብርቱ ተማጠኑ። የደረሰባቸውን ግፍና ውርደት፤ የመከራቸውንም ብዛት አይቶ፤ እግዚአብሔር እንደ ገና በመራራት አዘነላቸው።

፲፩ / 11 : የመስፍኑ የዮፍታሔ አነሣሥ፤ 1--6 የዮፍታሔ አባቱ ገለጻድ የሚባል ኤፍሬማዊ ነው። ከቁባት የተወለደ ዲቃላ በመሆኑ፤ የገዛ ወንድሞቹ፤ «ከእኛ ጋር ርስት መውረስ አይገባህም» ብለው አሳገዘውት ካባቱ ቤት ተባርሮ ወጥቶ ነበር። ከወንድሞቹ ሸሽቶ፤ ጦብ ተብላ በምትጠራ ምድር ኑሮውን መሠረተ። በዚያም ጥቂት ነፍሰገዳዮችን ሰብሰቦ፤ የእነርሱ አለቃ በመሆን በሽፍትነት ኖረ። ከጥቂት ጊዜም በኋላ፤ አሞናውያን እስራኤልን ለመውጋት ዘመቱ። ስለዚህ፤ ከወንድሞቹ ከኤፍሬማውያን ጋር-በገለጻድ-ምድር የነበሩ የሕዝብ ሽማግሎች፤ የዮፍታሔን ከጦብ ለማስመጣት ሄደው፤ «አሞናውያንን ለመውጋት እንድንችል መጥተህ የእኛ መሪ እንድትሆን እንፈልጋለን» ብለው ማለዱት። 11 የዮፍታሔ ግን፤ «እናንተ እኔን ጠልታችሁ ከአባቱ ቤት እንድባረር አድርጋችኋል፤ ታዲያ አሁን፤ ችግር ሲገጥማችሁ መምጣታችሁ ስለ ምንድነው?» አላቸው። እነርሱም፤ «አሞናውያንን አብረን ወግተን ድል ብናደርግ የእኛ መሪ ትሆናለህ» ብለው በእግዚአብሔር ስም ስለማሉለት፤ ከእነርሱ ጋር ወደ ምጽባ መጣ፤ መስማማቱንም በእግዚአብሔር ፊት-ገለጠ። 12-28 ከዚህ በኋላ፤ የዮፍታሔ ወደ አሞን ንጉሥ መልክተኞች ልኮ እንዲህ አለው፤ «በዚህ አንተ የእኔ ነው በምትለው አገር የነበሩ አሞራውያንን ያስወጣና ለእስራኤል ያወረሰ፤ የእስራኤል አምላክ የሆነ እግዚአብሔር ነው። አንተ አምላክህ ከሞሽ የሚያወርስህን አገር-ፈልግ፤ እኛም አምላካችን የሰጠንን

አገር ወርሰን እንኖራለን። እስራኤላውያን ይህን አገር ከያዙ ሦስት መቶ ዓመት አልፎአል፤ ታዲያ አንተ፤ አገራን ወሰዱ የምትለው እውነት ከሆነ፤ ለምን እስከ ዛሬ ማስመለስ አልቻልክም? እንግዲህ እኔ ሳልበድልህ በእኔ ላይ ጦርነት ለመክፈት የተነሣግህ አንተ ራስህ ነህ፤ ስለዚህም ፈራጅ እግዚአብሔር ነው። እርሱ ዛሬ በእስራኤልና በአሞን ሕዝቦች መካከል ፍርድ ይሰጣል። አሞን ንጉሥ ግን፤ ይህን-መልእክት በማቃለል እምቢተኛነቱን ገለጠ። 29-32 በዚያን ጊዜ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ በዮፍታሔ ላይ ልዩ ንይል አሳደረበት። የዮፍታሔም በገለጻድና በምናሴ መካከል አለፈ፤ ወደ ምጽባም ተመልሶ፤ ወደ አሞን ገብሮ ሲቀጥል፤ ለእግዚአብሔር እንዲህ ሲል ተሳለ፤ «በአሞናውያን ላይ ድልን ብታቀዳጃኝ፤ ከዘመቻ ስመለስ፤ በመጀመሪያ ሊቀበሉኝ-የሚወጣውን፤ ለአንተ-መሥዋዕት-አድርጌ አቀርቦ ዋለሁ»። የዮፍታሔም ጦርነት በገጠመ ጊዜ፤ እግዚአብሔር አሞናውያንን በእጁ-ጥሎለት ድል አደረገ። በጠቅላላ ኻያ ከተሞችን አስለቅቆ ያዘ። ድል አድርጎ ሲመለስም፤ ለአባትና ለእናት ለሆኑት ብቻ የሆነች ሴት ልጅ፤ ከበሮ ይዛ እየጨፈረች ልትቀበለው ወጣች። የዮፍታሔም ደንግጦ፤ «ዛሬ ገና ተዋረድሁ፤ መጀመሪያ ወጥቶ የሚቀበሉኝን ለእርሱ መሥዋዕት አድርጌ ላቀርብ ወስኛለሁ፤ ስለዚህም፤ መሥዋዕት ሆነሽ መቅረብሽ የማይቀር ነው» አላት። እርሱ-ምም፤ «እግዚአብሔር በአሞናውያን ላይ ድልን ያቀዳጀህ ስለ ሆነ፤ ለእኔ በመራራት ወደ ኃላ ሳትል፤ ስለእትህን ፈጽም፤ ወደ ተራራ ወጥቼ ስለ ድንግልናዬ የማለቅስበት የሁለት ወር ጊዜ ብቻ ስጠኝ» አላቸው። እርሱ-ምም ገና ድንግል እንደ ሆነች ሞተች። ከዚያን ጊዜ ወዲህ፤ የእስራኤል ወጣት ልጃገረዶች ለዐራት ቀን ያህል ወደ ሩቅ ስፍራ እየሄዱ፤ ለዮፍታሔ ልጅ ሐዘናቸውን መግለጥ የተለመደ ሆነ። **(ትርጓሜ፡ እንደ ዮፍታሔ ግብታዊ ስእለትና ብፅዓት ማድረግ፤ እንደ ንጉሥ ሄሮድስ ቸኩሎ መሐላ መፈጸም አደጋ ላይ የሚጥል አሳዛኝ ድርጊት መሆኑን ያልተገነዘቡ አንዳንድ ምእመናን፤ አሁንም ይህንኑ ታሪክ ሲደግሙት ይገኛሉ። ስእለትና ብፅዓት እንደ ቃየል መሥዋዕት በችኮላ የግብር ይውጣ እንዳይሆን መጠንቀቅ ይገባል፤ ግብታዊ ስእለት ከማድረግና የማይወጡትን መሐላ ከመፈጸም ይልቅ፡ አለመፈጸሙ የተሻለ መሆኑን የእግዚአብሔር ቃል ይነግረና (ዘዳግ 23፡ 22)።**

፲፪/12 ሁለተኛ በደል፡ የገዛ ወንድሞቹ ኤፍሬማውያን የዮፍታሔን ለመውጋት ተነሣሥተው ከበቡት፤ 1--6 የጦርነቱ መነሻ፤ «አሞናውያንን ለመውጋት ስትዘምት እኛን ያልጠራኸን፤ ምርጫ እንዳንካፈልህ ፈልገህ ነው»

የሚል ነበር። የፍታሔ የገለጻውን ሰዎች አስተባብሮ፣ ኤፍሬማውያንን ጦርነት በገጠማቸው ጊዜ ተበታትነው ሲሸሹ ከገለጻውያን ጋር ስለ ተደባለቁ፣ ለይቶ ለመምታት አስቸገረ። ስለዚህም፣ ገለጻውያን የዮርዳኖስን መሸገሪያ (መልካ) ዘግተው እንዲይዙባቸው አደረጉ። አንድ ሰው ለማምለጥ ፈልጎ ይመጣና ልሻገር ሲላቸው፣ «ኤፍሬማዊ ነኝ ወይስ ገለጻዊ?» ብለው ይጠይቁታል፤ ኤፍሬማዊ ነኝ ያለ እንደ ሆን እስኪ፣ «ሺቦሌት» በል ይሉታል፤ እርሱም (የሽ ፊደል ዘሩ በእብራይስጥ ቋንቋ ካለመኖሩ የተነሣ) ሺቦሌት ማለት ስለማይችል ሲቦሌት ይላል። በዚህም አነጋገሩ ኤፍሬማዊነቱ ታውቆ ይገድሉታል። እነሆ፣ በዚህ አይነት ሁኔታ ባጠቃላይ ዐርባ ሁለት ሺህ ኤፍሬማውያን በሰይፍ ተገደሉ።፣ 7 የፍታሔም ስድስት ዓመት ሙሉ የእስራኤል መሪ ሆኖ ከኖረ በኋላ ሞተ።

የኢብጻን፣የኤሎንና የአብዶን ምስፍና፡ 8-9 ከየፍታሔ በኋላ፣ የቤተ-ልሔም ተወላጅ የሆነው ኢብጻን የእስራኤል መሪ ሆነ። እርሱም ሠላሳ ሴቶች ልጆች ስለ ነበሩት፣ እነርሱን ከጎሣ ውጭ ከሆኑ ሰዎች ጋር እንዲጋቡ በማድረግ የሕዝብን ኅብረት አሳይቶአል። ከኢብጻንም ቀጥሎ፣ የዛብሎን-ተወላጅ-የሆነው-ኤሎን፣ እስራኤልን ዐሥር ዓመት መርቶአል። እርሱም ሲሞት፣ የሂሌሌ ልጅ አብዶን መሪ ሆነ። በሰባ አህዮች ላይ ተቀምጠው የሚጋልቡ ዐርባ ወንዶች ልጆችና ሠላሳ የልጅ-ልጆች ነበሩት። እርሱም ስምንት ዓመት ገዝቶ ሞተ።

፲፫ /13: የሶምሶን ልደት በብሥራተ መልአክ ፡ 1-5 አሁንም፣ እስራኤል እንደ ገና በደል ስለሠሩ፣ እግዚአብሔር ለፍልስጥኤማውያን የጭቁና አገዛዝ አሳልፎ ሰጣቸው። ትውልዱ ከዳን ነገድ የሆነ ማኑሄ የሚባል አንድ ሰው ነበር፤ ሚስቱ መኻን ሆና ልጅ ሳትወልድ ቁይታ ነበር። የእግዚአብሔርም መልአክ ተገልጦላት እንዲህ አላት፤ «በቅርብ ጊዜ ፀንሰሽ ወንድ ልጅ ትወልጃለሽ፤ የወይን ጠጅም ሆነ፣ ማንኛውንም የሚያሰክር መጠጥና የተከለከለ ምግብ ከመብላት ተጠበቂ፤ ልጁም ከተወለ በኋላ፣ ጠጉሩን እንዳልትላጩ። እርሱ ከሚወለድበት ጊዜ ጀምሮ ለእግዚአብሔር የተለየ-ናዝራዊ-ይሆናል እስራኤልንም ከፍልስጥኤማውያን እጅ መታደግ ይጀምራል»።

፲፬-14: የሶምሶን ጋብቻ ከፍልስጥኤማዊት ልጃገረድ ጋር፡

1-11 ሶምሶን ካደገ በኋላ፣ አንድ ቀን ወደ ተምና ወርዶ እንዲት ፍልስጥኤማዊት ልጃገረድ አየ። ወደ ቤቱም ተመልሶ ሲመጣ ለአባቱና

ለእናቱ፣ «በቲምና አንዲት ፍልስጥኤማዊት ልጃገረድ አይቼ ወድጃታለሁና እርሱዋን አጭታችሁ አጋቡኝ» አላቸው። ሶምሶን ይህን ያደርግ ዘንድ የሚመራውና የሚያበረታታው ራሱ እግዚአብሔር መሆኑን ሳያውቁ፣ "ከአገርክ ልጆች መርጠህ አግባብ" በማለት ለማከላከል ቢሞክሩም እርሱ፣ «ያችን-ልጅ ማግባት አለብኝ» ብሎ ወሰነ። በዚያን-ጊዜ፣ ፍልስጥኤማውያን እስራኤልን ይገዙ ስለ ነበር፤ እግዚአብሔር እነርሱን ለመቅጣት ምክንያት ይፈልግ ነበር። ከዚያን በኋላ፣ ሶምሶን ከአባትና ከእናቱ ጋር ወደ ቲምና ወረደ። እዚያም ለመድረስ በወይን ተክል መካከል አልፈው ሲሄዱ፣ ሶምሶን ነጠል ብሎ ወደ ጫካ ገብቶ ስለ ነበር፣ አንድ የአንበሳ ደቦል እያገሳ መጣበት። በድንገትም፣ የእግዚአብሔር መንፈስ ልዩ ኅይል አሳደረበት። ስለዚህ፣ ያንን ደቦል አንበሳ እንደ አንድ የፍየል ጠባቂ ያህል በመቀጠር፣ ያለ ምንም መሣሪያ በባዶ እጁ አንጦቶ አፈረጠውና ገድሎት ሄደ። እንደ ትልቅ ነገር አድርጎም ስላልቁጠረው፣ ለወላጆቹ ይህን-አደረግሁ ብሎ አልነገራቸውም። ከዚያም-በኋላ፣ እንደ ገና ልጁቱን ለማግባት ሲሄድ፣ ያንን የገደለውን አንበሳ ሁኔታ ለማየት ከመንገዱ ዘወር ብሎ በተመለከተ ጊዜ፣ በድኑን ንቦች ገብተው ሠፍረውበት ማር ሞልቶበት አገኘ፤ ከማሩ ቁርጠ እየበላ ሲመለስ ለወላጆቹ ሰጣቸውና በሉ፤ ነገር ግን ከየት እንዳመጣው አልነገራቸውም ነበር። ሶምሶን ከዚያ ወደ ልጅቱ አባት ቤት ሲገባ፣ ትልቅ ግብጥ ተዘጋጅቶ ጠበቀው። ፍልስጥኤማውያን እርሱን ባዩት ጊዜ፣ ፈርተውት ሠላሳ ወጣቶች ሚዜዎችን መርጠው ያጫውቱት ዘንድ ላኩ፣ በሚጫወቱበት ጊዜም፣ ሶምሶን እንቅጥልሽ ሲነግራቸው እንዲህ አለ፣ «በሰባቱ የሠርግ በዓል ቀኖች ውስጥ ይህን እንቅጥልሽ ተርጉማችሁ ፍችውን ብትነግሩኝ፣ ሠላሳ የበፍታ ቀሚስና ሠላሳ መቀየሪያ ልብስ እሰጣችሁአለሁ፤ ፍቺውን-መንገር-ባትችሉ ግን፣ ይህንን ዓይነት ልብስ ለእኔ ትሰጡኛላችሁ። እንቅጥልሹም፣ «ከበላተኛው አፍ መብል ተገኘ፤ ከብርቱውም ጣፋጭ ነገር ወጣ» የሚል ነው። እነርሱም እስከ ሦስት ቀን ድረስ፣ እንቅጥልሹን መፍታት ባለመቻላቸው፣ ሙሽራይቱን፣ «ይህንን እንቅጥልሽ ከሶምሶን ጠይቀሽ ነገሪን፣ ይህን ባታደርጊ ግን፣ የአባትሽን ቤትና እንቺንም ጭምር በእሳት አቃጥለን እንሄዳለን። ለካስ የሠርግ ግብጥ ብላችሁ የጠራችሁን ልታዘርፉን ነበርን?» ብለው አስጨነቋት። እርሱዋም ሌት-ከቀን ሶምሶንን በማግባት-እያለቀሰች አሰልችታው

ነበርና በመጨረሻን ነገራት፡-እርስዎም ምስጢሩን ገለጠችላቸው። «እንግዲህ ከአንበሳ የበረታ፤ ከማር የጣፈጠስ ምን አለ? ከአንበሳ አፍ ማር አግኝተህ በልተህ ይሆናል» አሉት። ሶምሶንም፣ «በእኔ ጊደር ባታርሱ ኖር፣ ይህን የእንቆቅልሽ ፍቺ ማግኘት ባልቻላችሁም ነበር» አሉ። የእግዚአብሔር መንፈስ ኃይልን ስለ ሰጠው፣ ወደ ገዛ አገራቸው አስቀሎና ወርዶ፣ ከገዛ ሕዝባቸው-መካከል ሠላሳ-ሰዎችን ገድሎ ልብላቸውን ገፈፈና ወስዶ የእንቆቅልሹን ፍቺ ለነገሩት ሚዜዎች አስረከባቸው። በዚህ ምክንያት በመቁጣት፣ አኩርፎ ወደ ቤቱ ተመልሶ-ሄደ። አማቶቹ - በዚያው- የሚቀር- መስጋቸው፡-ሚስቱን--ሚዜዋ-ዳሩበት።

፲፮ /15: ሶምሶን የወሰደው የበቀል እርምጃ፡ 1-6 ከጥቂት ጊዜ በኋላ፣ በስንዴ መከር ወራት ሶምሶን ለሚስቱ አንድ የፍየል ጠባቂ ይዞላት ወደ ቲምና መጥቶ "ልግባ" ሲል፣ የሚስቱ አባት፣ «ልጁቱን ጠልተህ የተውካት ስለ መሰለኝ፣ ሚዜህ ለነበረው ሰው ዳርኩአት፡ ሆኖም ፈቃደኛ ከሆንህ የእርሱ-ዋ ታናሽ የሆነች ቁንጅ ልጅ አለችና እርሱ-ዋን ልዳርልህ» አለው። ሶምሶን ግን ቀጣው-በረታና፣ «ከእንግዲህ-ወዲህ፡ በፍልስጥኤ ማያን ላይ-ስለምወሰደው እርምጃ በጎላፊነት አልጠየቅበትም» ብሎ ማለ።

ከዚያም ሄዶ ሦስት መቶ ቀበሮዎችን በማደን ያዘ፤ ጥንድ-ጥንዱን ጭራቸውን በማያያዝ አቁላልፎ፣ ችቦዎችን አብሮ አሰረና በእሳት አቀጣጥሎ፣ በማሳ ላይ ወዳለውና ገና ወዳልታጨደ የስንዴ መከር ውስጥ ለቀቃቸው፣ ታጭዶ የተከመረውንና ያልታጨደውን ስንዴም ሆነ የወይራና የወይን ተክሉንም ጭምር አቃጠለ። የፍልስጥኤም ገበሬዎች፣ «ይህን ያደረገ ማን ነው?» ብለው ጠየቁ። ያ ሁሉ ጥፋት ሊደርስ የቻለው፣ የሶምሶን ሚስት ለሌላ በመሰጠቱ ምክንያት መሆኑን ሲረዱ፣ የዚያችን ልጅ እናትና አባት በእሳት አቃጠሏቸው። **(ትርጓሜ፡ ሶምሶን ሦስት መቶ ቀበሮዎችን አባሮ ለመያዝ ያስቻለው ለእርሱ አድሮ ድንቅ ሥራ የሚያሠራው የግዚብሔር መንፈስ ኃይል ነው እንጂ ስራው ጥበብና ኃይል ወይም በሩሚው ፍጥነት አልነበረም።)**

6-ሶምሶንም ደግሞ፣ «እንግዲህ እናንተ ይባስ ብላችሁ ይህን ካደረጋችሁ፣ እናንተን ሳልበቀል አልተዋችሁም» ብሎ ማለ። ወዲያውም አደጋ ጥሎባቸው ብዙዎችን ከገደለ በኋላ፣ ሄዶ ኤጣም ተብላ በምትጠራ ዋሻ ውስጥ ተቀመጠ። 9-16 ፍልስጥኤማውያን ደግሞ በይሁዳ ላይ ዘምተው፣ ሌላ ተብላ በምትጠራ ከተማ ላይ አደጋ ጣሉ። የይሁዳ ሰዎችም፣ «በእኛ ላይ አደጋ መጣል የፈለጋችሁበት ምክንያት ምንድን

ነው?» ብለው ቢጠይቁዋቸው፣ «ሶምሶንን አሰረን መውሰድ ፈልገን ነው» ሲሉ መለሱላቸው። ስለዚህ፣ ሦስት ሺህ የሚሆኑ የየሁዳ ሰዎች ወደ ኢጣም ዋሻ መጥተው ሶምሶንን፣ «ፍልስጥኤማውያን የእኛ ገዢዎች ጠሆናቸውን እያወቅሁ፣ ይህ ያደረግሁበን ነገር ምንድን ነው?» ሲሉ ጠየቁት በኋላ፣ «እኛ አሁን የመጣነው አንተን አሰረን ለእነርሱ አሳልፈን ለንሰጥህ ነው» አሉት። ሶምሶንም፣ «ብቻ፣ እናንተ ላትገድሉኝ ቃል ገቡልኝና አሳልፋችሁ ስጡኝ» አላቸው። እነርሱም ራሳቸው ላይገድሉት ቃል ገቡለትና እርሱን ይዘው በሁለት አዳዲስ ገመድ ጠፍረው በማሰር ወሰደው ለፍልስጥኤማውያን አለቆች ሲያስረክቡዋቸው፣ ፍልስጥኤ ማውያን እየተሯሯጡ መጥተው እየፎከሩ (እየደነፉ) ዙሪያውን ከበቡት። በድንገትም የእግዚአብሔር መንፈስ ልዩ ኃይል አሳደረበት፤ እጆቹ ተጠፍረው የታሰረባቸውን ገመዶች እሳት እንደ ነካው ፈትል በጣጣሶ ጣለ፣ የአንድ አህያ መንገጭሌ አንገሥቶም በመወርወር አንድ ሺህ ሰው ገድሎ፣ እሬሳ -በሬሳ ላይ አነባበረ። 17-20 በዚያም ጊዜ፣ ሶምሶን እጅግ ስለ ተጠማ፣ «እነሆ፣ ይህን የመሰለ ድል ከሰጠኸኝ-በኋላ፣ በውሃ ጥም ምክንያት በእነዚህ ባልተገረዙ ፍልስጥኤማውያን እጅ ልማረክ ነውን?» ሲል የእግዚአብሔርን ስም ጠራ። እግዚአብሔርም በሌላ የነበረውን አንድ የውሃ ምንጭ ከፈተሰትና ጠጥቶ ስለ ረካ ብርታት አገኘ። በዚህም ሁኔታ ፍልስጥኤማውያን የአገሪቱ ገዢዎች በነበሩበት ዘመን ሶምሶን የእስራኤልን ሕዝብ ለካያ ዓመት መራ።

፲፯/16 : ሶምሶን እንደ ገና በጋዛ ተከበበ : 1-3 በአንዲት ሴት ቤት ለማደር ስለ ገባ ፍልስጥኤማውያን፣ «ሲነጋ እንገድለዎለን» ብለው ከበውት አደሩ። ሶምሶን ግን፣ ከዕኩለ ሌሊት በኋላ ከመኝታው ሲነሣ፣ የተከበበ መሆኑን ስለ አወቀ፣ የጋዛ ሰዎች እርሱን ለመያዝ የሠፈሩበትን የከተማይቱን ቅጽር (ግንብ አጥር) በር ፈነቃቅሎት፣ የበሩን መቃን ከነቀፈፉ ተሸክሞ-ወሰዶ፣ በኬብርን ፊት-ለፊት ባለው ከራብታ ላይ አራግሮ ጣላቸው።

የሶምሶን ምስጢራዊ ኃይል በጋሰሞታዩቱ በደሊላ ስለላ ፤
22 ሶምሶን በሶሬቅ ሸለቆ የምትኖር-ደሊላ የምትባል-ሌላ ሴት-ወደደ።- አምስቱ የፍልስጥኤም ነገሥታትም ሄደው ደሊላን እንዲህ አሉአት፤ «ሶምሶንን በማግባባት ይህን ብርታት ያገኘው ከምን እንደ ሆነና እንዴት ስለሰረን በቀጥተኛ-ሥር ልናውሰው እንደምንችል ጠይቁው፣ እያንዳንዳችን አንድ ሺህ አንድ መቶ ጥራ ብር እንሰጥሻለን»። እርሱም በየዕለቱ በማግባባትና በመነዝነዝ፣ ይህንን የእርሱን ኃይል መገኛ ምስጢር እንዲነግራት በመነዝ

በመነዘነዝ፤ ይህንን የእርሱን ኃይል መገኛ ምስጢር እንዲነግራት ደጋግማ ጠየቀችው፤ ሶምሶንም «በሰባት አዳዲስ ጠፍሮች ቢያስሩኝ ነይሌ ይደክማል» ሲል ምስጢሩን ገለጠላት። መሳፍንቱም ሰባት አዳዲስ የጠፍሮ ማሰሪያዎችን አምጥተውላት፤ «በዚህ እሰራልን» ብለው ሰጧት። እርሱም የታሰረበትን ጠፍሮ ሁሉ በታትኖ-ተነሣ። ደሊላም «አታለልክኝ እኮ፤ እውነቱን አልነገርክኝም» አሰኘው። ሌላም ጊዜ የራሱን ቁንጃላዎች ጉንጉና መሬት ላይ ብትቸክል ሳይኸንላት ቀረ። በመጨረሻም፤ ከብዙ ጉትጉታ በኋላ፤ ሲሰለቸው አንድ ቀን፤ የነይሉ ብርታት ያለው በጠጉሩ ላይ መሆኑን ገልጦ፤ «ጠጉራ ቢላጭ እንደማንኛውም ሰው ደካማ እሆናለሁ» ብሎ እውነቱን ነገራት። ከዚያም-በኋላ፤ ደሊላ-ራሱን-እየደባበሰች-እንቅልፍ-እንዲወስደው-አድርጋ፤ ከሚጠባበቁት ፍልስጥ ኤማውያን አንዱን ጠርታ፤ ሰባቱን የሶምሶንን ቶንዳላዎች አስቆረጠች። ጎይል እንደተለየው አውቃ፤ ከክብር በማዋረድ ታስጨንቀው ጀመር። ወዲያውም፤ «ሶምሶን ፍልስጥኤማውያን መጡብህ»-አለችው። እርሱ-ከእንቅልፍ-ነቅቶ-እንደ-ወትሮው-ተነሥቶ-ለመሄድ-ሲጀምር፤ እግዚአብሔር-እንደ-ተለየው-አላወቀም-ነበር ፍልስጥኤማውያን-መጥተው-ማረኩትና ሁለት ዓይኖቹን አውልቀው በነሐስ ሰንሰለት አስረው፤ ወስደው በታሰረበት ቤት እህል እንዲፈጭ አደረጉት። በዚያን ጊዜ ውስጥ ጠጉሩ እንደ ገና ማቀምቀም ጀመረ።

23-30 በመጨረሻም ታላቅ የድልና የደስታ በዓል ማዘጋጀት ፈልገው፤ ዳጎን ተብሎ በሚጠብኩት ሰባት ሁለት-ውስጥ፤ ሦስት ሺህ የሚሆኑ መኳንንትና ሴት ወይዘሮዎችን ሰበሰቡ። ከዚያም ሶምሶንን በመነከላቸው በማቆም እየዘፈነ ያዘናናቸው ዘንድ ጠየቁ። በዚያን ጊዜ፤ ጠጉሩ አቀምቅሞ ማደግ ጀምሮ ነበር፤ በአዳራሹ የመሐል ምሰሶዎችን ተደግፎ ቆሞ፤ እንዲህ ሲል ጸለየ፤ «ልዑል እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ ገና እንድታስበኝ እለምንሃለሁ፤ የነበረኝን ኃይል መልስልኝና እርዳኝ፤ ሁለት ዓይኖቼን ያሳወሩ ፍልስጥኤማውያንን አጥፍቼ ልጥፋ!»። ይህን የጸሎት ቃል ተናግሮ ሲጨርስ፤ ያንን ግዙፍ ሕንጻ የተሸከሙትን ሁለቱን የመሐል ምሰሶዎች በቀኝና በግራ እጆቹ ይዞ፤ ባለው ሙሉ ጎይል ሲገፋቸው፤ ሕንፃው በሙሉ ተደረመሰ። ሦስት ሺህ መሳፍንት፤ መኳንንትና ሴት ወይዘሮዎችም እንዳሉ አለቁ /ሞቱ ።

(ትርጓሜ፡ የሶምሶን ምሳሌነት፤ ሶምሶን በብሥራተ መልአክ መፀነሱና ናዝራዊ በመሆኑም ጭምር እንዲሁም በነበረው አስደናቂ ኃይል ሁሉ፤ የጌታችን የአምላካችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ

ክርስቶስ ምሳሌ ነው። ሶምሶን በሕይወተ-ሥጋ በነበረበት ጊዜ ካጠፋቸው ጠላቶቹ ይልቅ፤ በሞቱ ጊዜ የደመሰሳቸው እንደሚበዙ ሁሉ፤ ጌታም በዚህች ምድር በአካለ ሥጋ ይመላለስ በነበረበት ጊዜ፤ በታምራት ካሳደዳቸው ይልቅ፤ በመስቀል ላይ ሳለ በሞቱ የደመሰሳቸው አጋንንት ቍጥር ይበልጣል ማለት ነው። በሌላም በኩል፤ ሶምሶን መላውን ማንበረ ምእመናን የሚወክልበት ምሳሌነት አለው። ይኸውም እያንዳንዱ ምእመን ኃይልንና በአጋንንት ሠራዊት ላይ ድል አድራጊነትን መቀዳጀት የሚችለው፤ በክርስቶስ መንፈስ ሲመራ ብቻ መሆኑን በግልጽ ያስገነዝባል። ከውድቀት መዳን የሚችለውም፤ በክርስቶስ ቸርነትና በምሕረቱ እንዲኖር በራስ ጽድቅ፤ «እቆማለሁ» ቢል በቀላሉ ይወድቃል። ሶምሶንን ለውድቀት የጋበዘ ታላቅ ኃጢአት በጠጉሩ ላይ የነበረውን የእግዚአብሔር ምሥጢር ለጋለሞታ መንገሩ ነው። ታዲያ ከዚህ የሚበልጠው ታላቅ ኃጢአት ደግሞ፤ ከወደቁ በኋላ እንደ ዳዊት በንስሐ መነሣት ሲቻል፤ ራስን እንደ ርከሰ ቁጥሮ፤ በዚያው እንደወደቁ መቅረት ነው። ከዚህም ጋር ሶምሶን ያን ሁሉ የዝሙት ኃጢአት፤ ያውም ከአረማውያት ሴቶች ጋር እየፈጸመ፤ በችግሩ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር በጸሎት መጮኸን አላቋረጠም። እግዚአብሔርም፤ «ኃጢአተኛ ስለ ሆንህ፤ ጸሎትህን አልሰማም ብሎ የምሕረት በሩን አልዘጋበትም። በቅዱስ ወንጌል የተጻፈውም መመሪያ ይኸው ነው። «ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ እውነት እላችሁ አለሁ፤ ቀራጮችና ጋለሞቶች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በመግባት ይቀድሟችኋል፤ የሐንስ በጽድቅ መንገድ መጥቶላችሁ ነበር፤ እናንተ ግን አላመናችሁ በትም፤ ቀራጮችና ጋለሞቶች ግን አመኑ በትም። ሌላው ቀርቶ ይህን ሁሉ አይታችሁና ሰምታችሁ እንኳ ንስሐ አልገባችሁም» ብሏችኋል (ማቴ. 21: 31-32 ።)

፲፯ /17: ሚካ ያሠራው የጣዖት ባዕድ አምልክት መዛመት፡
 1-6 ሚካ የተባለ እስራኤላዊ በኩረብታማው የኤፍራም አገር ይኖር ነበር፤ ከእናቱ በሰረቀው ገንዘብ በወርቅ የተለበጠ ጣዖት አሠርቶ፤ ከልጆቹ አንዱን በክህነት ያገለግል ዘንድ መደበው። ከቤተ-ልሔም ተሰዶ የመጣ አንድ ሌዋዊ ካህን በማግኘቱ ደስ ብሎት፤ «ለእኔ ካህን ሁንልኝ» ሲል ጠየቀው፤ ሌዋዊውም እሽ ብሎ እንደ ልጁ ሆኖ አገልግሎቱን ቀጠለ።
፲፰ /18 ፡ አገር ለመሰለል የመጡ አምስት የዳን ነገድ መልእክተኞች፡
 1-13 ሚካ ወደሚኖርበት ቦታ እንደ ደረሱ፤ ያንን ካህን ብቻውን አገኙት፤

እርሱን መርምረው ሁኔታውን ሁሉ ስለ ተረዱና ከእርሱም ዘንድ ኤፋድ መኖሩን ስላወቁ፤ «ጉዞአችን እንዲሳካልንጸልይልን»-አሉት። ካህኑም-«አይዘኑት ሁኔታንም-ችግር አይገጥማችሁም ፤ እንደሚባሉ ለርዳታ ይጠብቃችኋል» አላቸው (በውሸት ትንቢት ማለት ነው)። አምስቱ ሰዎች ከዚያ ተነሥተው ወደ ሌላም መጡ፤ በዚያች አገር የሚኖሩ ሕዝብ ከማንም ጋር ሳይጋጩ፤ ፀጥ ባለ መንፈስ የሚኖሩ ሰላም ወዳዶች መሆናቸውን ተመለከቱ። ተመልሰውም ይህን ሁሉ ለዳን ነገደ-ሕዝብ አስረዱ። 14-26 ስለዚህ፤ ከዳን ነገድ ስድስት መቶ ሰዎች ለጦርነት ተዘጋጅተው ከጸርዓና ከኤሽታኦል ተነሡ። ሚካ ወደሚኖርበት ቦታ እንደ-ደረሱም፤ እነዚያ-ቀድሞ ተልከው የነበሩት አምስት ሰዎች፤ በሚካ ቤት የሚመለከ ጣዖትና አንድ ሌዋዊ ካህን መኖሩንና በኤፋድ ጭምር የሚያገለግል መሆኑን ጠቁሙ። የዘመቻውም መሪዎች ሌዋዊውን ካህን፤ «ለአንድ ሰው ከማገልገል ይልቅ ለነገደ-ሕዝብ አገልጋይ መሆን ይሻልሃልና፤ ከእኛ ጋር ና አብረሽን እንሂድ» ብለው በማግባባት አባብለው አስከብልለው ወሰዱት። ሚካ በዚህ ዘረፋ ተናዶ፤ ጣዖቱንና ካህኑን እንዲመልሱለት አቤቱታ ቢያቀርብም የሚሰማው ዳኛ አጥቶ፤ ወደ መኖሪያ ቤቱ ተመለሰ። 27-30 ያም ዘመን ሠራዊት ወደ ሌላም መጥቶ፤ እነዚያን ሰላም ወዳድ ሕዝብ ገደለ፤ ከተማይቱንም አቃጠለ። የዳን ሰዎች ያችኑ ከተማ እንደ ገና ሠርተው የራሳቸው መኖሪያ አደረጉአት። ያንንም የሚካን ጣዖት በዚያ አኖሩ። ከሙሴ ልጅ ከጌርሳም ጉሣ የተወለደ፤ የናታን ተብሎ የሚጠራ ካህንም በዚያ ቤተ-ጣዖት ለዳን ነገድ ማገልገል ጀመረ። የርሱም ዘሮች ሁሉ፤ (በዚህ አምልኮ ባዕድ አየተመሩ) ሕዝቡ ተማርከው እስከ ተወሰዱበት ዘመን ድረስ ቁይተዋል።

፲፱ /19: ቁባት የነበረችው አንድ ሌዋዊ ካህን ፡ 1-8 በእስራኤል፤ ንጉሥ ባልነበረበትና ማንም ሰው በራቱ ደስ የሚለውን ተግባር ይፈጽም በነበረበት በዚያ ዘመን፤ በከራብታማው በኤፍሬም አገር፤ ራቅ ብሎ በሚገኝ ስኖራ የሚኖር፤ አንድ ሌዋዊ ካህን፤ በይሁዳ ግዛት ከምትገኘው ከቤተ-ልሔም የወሰዳት አንዲት ልጃገረድ ቁባት ነበረችው። ነገር ግን፤ ልጅቱ ከርሱ ጋር ተጣልታ በመከብላል፤ በቤተ ልሔም ወደሚገኘው ወደ አባቱ ቤት ሄዳ ዐራት ወር ተቀመጠች፤ ሌዋዊውም ካህን ለማልዳትና ወደ ቤቱ ለመልሳት ቢሄድ፤ አማቱ በደስታ ተቀብሎ ለሦስት ን አስተናገደው፤ በአራተኛው ቀን

ለመሄድ-ሲነግም፤ "ብርታት-እንድታገኝ፤ ዋል"፤-አደር-በማለት-አዘገየው። ፡ በአምስተኛውም ቀን ጥዋት ለመሄድ ሲነግ፤ እሁል-ውሃ ቀምሰህ ትሄዳለህ" በማለት አዋለው። ዘገየት ብሎም ሌዋዊውና፤ አገልጋዩቁባቱና እንደ ገና ጉዞ ለመጀመር ሲነሡ፤ የልጅቱ አባት፤ «ቀኑ ስለ መሸ የዛሬን እደሩ» ቢላቸው፤ ሌዋዊው፤ «ዛሬስ ማደር የለብንም» ብሎ አህያውን ጭኖ ጉዞውን ጀመረ። ፀሐይ ለመጥለቅ ስትቃረብ የነገደ ብንያም ግዛት ወደሆነች ጊብዓ ደርሰው ሌሊቱን በዚያ ለማሳለፍ ውደ አንድን ሽማግሌ ገበሬ ቤት ገቡ። በራት መስተንግዶ ላይ እንዳሉ የግብረ-ሥጋ ሥርዓት ለዋጮች (ሰዶማውያን) የአስተናጋጅን ሽማግሌ ቤት ከብበው፤ «ወደ ቤትህ ለማደር የገባውን ሰው አውጥተህ ስጠን፤ ግብረ-ሥጋ ልንፈጽምበት እንፈልጋለን» ብለው ክፉኛ አስጨነቁት። እንግዳ ተቀባዩም ሽማግሌ ወደ ውጭ ወጥቶ፤ «አባካችሁ ይህን ክፉ ነገር በዚህ እንግዳ ሰው ላይ ለመፈጸም አታስቡ፤ እነሆ፤ የሰውዮው ቁባትና ገና ድንግል የሆነች የእኔም ልጅ አለችላችሁ፤ እነርሱን ላውጣላችሁና ወስዳችሁ የምትፈልጉ ትን አድርጉ» ብሎ ቢማጠናቸውም እምቢ አሉት።

በመጨረሻ ግን፤ የካህኑን ቁባት ወስደው በማመንዘር (በአስጨናቅቶ ሩካቤ ሥጋ ሲጫውቁባት አደሩ። ሲነጋ ግን፤ እንድትሄድ ፈቀዱላት። ጥዋት ጉሕ ሲቀድ፤ ያች ሴት መጥታ ባሉዋ ባደረበት ሽማግሌ ቤት በበሩ አጠገብ ወድቃ ፀሐይ እስከተወጣ ቁየች።

ሌዋዊው ጉዞውን ለመቀጠል በሩን ሲከፍት፤ ቁባቱ እጅዋን ወደ በሩ እንደ ዘረጋች ወድቃ አገኛት። በሕይወት ያለች ስለመሰለችም፤ «ተነሺ እንሂድ» አላት። ነገር ግን፤ መልስ ልትሰጠው አልቻለችም። ከዚያ በኋላ አስከሬኑን በአህያው ጭኖ ሄዶ ወደ ቤቱ እንደ ደረሰ፤ ሥጋዋን በቢላዋ ቁራርጦ፤ ዐሥራ ሁለት ቦታ ከፍሎ፤ ወደ ዐሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገዶች ላከው። ያንንም አሳፋሪና አስከሬ ድርጊት የሰሙ ሁሉ፤ «ይህን የመሰለ ነገር በእስራኤል ከቶ ስምተን አናውቅም፤ ስለዚህ ጉዳይ አንድ

ውሳኔ ላይ መድረስ አለብን» አሉ። (ትርጓሜ፡ በመሠረቱ ሌዋዊ ካህን ማለት ነው። ታዲያ አንዴት ቀባት ማስቀመጥ ቻለ? የድርጊቱ አፈጻጸም ማዕከላዊ አምራር ሰጪና ሕጋዊ አካል ባለመኖሩ ነው ብንልም በተለይ ካህን የሆነ ሰው የእግዚአብሔርን ሕግ እያወቀ ቀባት እስከ ማስቀመጥ መድረሱ ለዚህ ውርደት ጋብታል። ሴትዬም ብትሆን ቀባት አድርጎ ባስቀመጣት ካህን ብቻ ተወሰኖ መርጋት የቻለች አትመስልም። መከብላል ጀምራ ነበርና

የፈልገኛውን ዝመት ትጥገው በማለት በገፍና በግፍ ለቅጣት የታዘዘባት ይመስላል። ይህ ዓይነቱ አደጋ በዘመናችን የክፋ ስለሆነ አዲሱን ትውልድ እግዚአብሔር ይጠብቅ !!

፳ /20: የተፈጥሮ ሥርዓት ለዋጮችን ለመቅጣት

1--11 ከዳን እስከ ቤርሳቤህ (ከሰሜን እስከ ደቡብ) ያሉትና እንዲሁም በስተ ምሥራቅ፣ በገለጻድ ምድር የሚኖሩ፣ መላው የእስራኤል ሕዝብ፣ ለጦርነት መዘጋጀት ግዴታ ሆነባቸው፣ በምጽባም በእግዚአብሔር ፊት በአንድነት ተሰበሰቡ፤ በእስራኤል የነገድ አለቆች አስተባባሪነት የተመረጠ የእግረኛ ወታደራቸው ብዛት ዐራት መቶ ሺህ ነበር። የእስራኤል ሕዝብ ያንን ሌዋዊ አስቀርቦው፣ የድርጊቱን አፈጻጸም እንዲተርክላቸው አደረጉ። ድርጊቱን በዝርዝር ካጠነም በኋላ፣ ሕዝቡ እንዲህ አሉ፤ «እንግዲህ ከእኛ መካከል፣ ማንኛውም ሰው ወደ ቤቱ መመለስ የለበትም፤ በጊብዓ ላይ አደጋ የሚጥሉ ሰዎችን በዕጣ መምረጥ አለብን፤ ከእስራኤል ሕዝብ አንድ ዐሥረኛው እጅ፣ ለሚዘምተው ሥራዊት ሥንቅ ያዘጋጅ፤ የቀሩት ግን ዘምተው ይህን አሳፋሪና አስነዋሪ ድርጊት የፈጸሙትን የተፈጥሮ ሥርዓት ለዋጮችን መቅጣት አለባቸው»።

12-16 የእስራኤል ነገዶች በአንድ ድምፅ ተባበሩ፤ በብንደም ግዛት ተዘዋውረውም፣ እንዲህ የሚል ቃል የሚናገሩ መልክተኞችን ላኩ፤ «ይህ የፈጸማችሁት ወንጀል ምንድን ነው? እነርሱን ገድለን ይህን ክፉ ነገር ከእስራኤል ማስወገድ እንድንችል በጊብዓ የሚገኙትን እነዚያን የተፈጥሮ ሥርዓት ለዋጮችን (ግብረ-ሰዶማውያን) አውጥታችሁ ስጡን»። የብንደም ሕዝብ ግን "እምቢ፤ አሻፈረን" አሉ። እንዲያውም ሌሎቹን ዐሥራ አንድ የእስራኤል ሕዝብ ነገዶችን ለመውጋት ከብንደም ከተሞች ተጠራርተው፣ ወደ ጊብዓ መጥተው ተሰበሰቡ። በዚያው ቀን፣ ካያ ስድስት ሺህ ወታደሮችን መርጠው አሰለፉ። ከነዚህም ጋር፣ ድንጋይ አወንጭፈው፣ ጠጉር እንኳ የማይስቱ ሰባት መቶ ግራኞች ነበሯቸው።

18--28 እግዚአብሔርም የይሁዳ ነገድ ተቀዳሚ ሆኖ እንዲዘምት ነገራቸው። በጦርነቱ የመጀመሪያ ቀን፣ የብንደም ሠራዊት ከምሽት በፊት፣ ካያ ሁለት ሺህ የእሥራኤልን ዘማቾች ገደለ፤ በሁለተኛው ቀን በተደረገው ጦርነት ደግሞ ዐሥራ ስምንት ሺህ፣ በድምሩ ዐርባ ሺህ ዘማች ገደሉባቸው። የእስራኤል ሕዝብ በእግዚአብሔር ፊት አዝነው፣ አልቅሰው እንደ ገና ጠየቁ፤ እግዚአብሔርም፣ በማግሥቱ ድልን እንደሚያቀዳቸው ነገራቸው። 29-36 ፡ የእሥራኤል ልጆች ሦስተኛ ጊዜ ለጦርነት ወጡ። አሁንም ብንደማውያን እንደ ገና ከእስራኤል ሠላሳ ያህል ወታደሮችን

ገደሉባቸው፤ እስራኤላውያንም ለመሸሽ ያሰቡ መስለው፣ ወደ ኃላ ማፈገፈግ ጀመሩ። ብንደማውያን እነርሱን ለማሳደድ ከከተማዬቱ ወጥተው ሲዋጉ፣ የእስራኤል ጦር በእግዚአብሔር ነይሉ ረድኤት ተነግሥቶ ከተማዬቱን በእሳት አነደዳት (አጋያት)። የቃጠሎውም ጠስ ወደ ሰማይ ተትጉልጉሎ ወጣ። ብንደማውያንም ያን ሲያዩ በርግገው ወደ ምድረ-በዳ ለመሸሽ ተገደዱ፤ ነገር ግን ማምለጥ አልቻሉም፤ ስለዚህም፣ ካያ አምስት ሺህ አንድ መቶ ወታደሮች ሲገዱሉባቸው፣ የተረፉት ወደ በረሃ ለመሸሽ ግድ ሆነባቸው። 44-48 እንደ ገናም፣ ከብንደም ምርጥ ወታደሮች ዐሥራ ስምንት ሺህ ሲገደሉ፣ የተረፉት አምስት ሺህ ወታደሮች-ደግሞ ፣ የሪሞን-ዐለት ወደሚባለው ስፍራ መጥተው ሲያልቁ፣ ሌሎች-ሁለት ሺህ- ወታደሮችም ተገደሉባቸው። የሪሞን ዐለት ወደሚባለው ስፍራ ሄደው ለዘር ያህል ከሞት የተረፉት ብንደማውያን ወንዶች ስድስት መቶ ብቻ ነበሩ።

እንደ ገና ከነገደ ብንደም ዘር ለማትረፍ የተደረገ ስብሰባ ፡ 1-7 የእስራኤል ሕዝብ በምጽባ በተሰበሰቡ ጊዜ፣ «ከእኛ ወገን ማንም ሰው ሴት ልጅን ለብንደም ተወላጅ በሚስትነት እንዳይሰጥ» ሲሉ በእግዚአብሔር ስም ተማምለው ነበር። አሁን ደግሞ፣ የዚህ ነገድ ስም-አጠራርና ዝርያውም ሁሉ ተደምስሶ መቅረቱ አሳዝኖአቸው፣ እንደ ገና በእግዚአብሔር ፊት አለቀሱ። 8-24 ከእስራኤል ነገዶች መካከል በምጽባ በተደረገው ስብሰባ ላይ ያልተገኘ ወገን ማን እንደሆነ ሲመረምሩ፣ በገለጻድ ከሚኖሩት መካከል፣ በተለይ የኢያቤስ ዘገለጻድ ሰዎች አለመኖራቸው ስለ ታወቀ፣ እንዲደመሰሱ ሲፈረድባቸው፣ ከሞት የተረፉት፣ ወንድ ያላወቁ ዐራት መቶ ልጃገረዶች ብቻ ነበሩ። ከሞት የተረፉት ስድስት መቶ ብንደማውያን ተመልሰው እጃቸውን ስለ ሰጡ፣ እነዚያን ከኢያቤስ ዘገለጻድ ተማርከው የመጡትን ልጃገረዶች፣ ለዐራቱ መቶ ብንደማውያን በሚስትነት ሰጧቸው። ለቀሪዎቹ ሁለት መቶ ብንደማውያን ደግሞ፣ እንዲህ የሚል መመሪያ ተሰጠ፤ «እስራኤላውያን በሴሎ ተሰብስበው በዓል በሚያከብሩበት ቀን፣ ብዙ ልጃገረዶች ለዘፈንና ለጨዋታ ወጥተው ስለሚሰበሰቡ፣ በወይን ተክል ውስጥ ደፈጣ አድርጋችሁ፣ ለእናንተ-ሚስቶች-እንዲሆኑላችሁ-የምትፈልጓቸውን-ደናግል መርጣችሁ-ውሰዱ። ወንድሞቻቸው ስለ ምን እንዲህ ተደረጉብን?» ብለው ቢጠይቁንና-እናንተን-ሲጣሏችሁ-ቢያስቡ፡-ለእኛ-ስትሉ-ተባበሯቸው-ብለን እንማልድ ላችኋለን»። 25 እነሆ በዚያ ዘመን፣ በእስራኤል ሕግና ሥርዓትን የሚያስከብር ንጉሥ ስላልነበረ፣ ማንም ሰው ለራሱ ደስ የሚለውን ነገር

እንደ ፊልገ ያደርግ ነበር። (ትርጓሜ፡ ከዚህም ሁሉ የሚገርመው በዚያ ዘመን ባለቀባት ካህን ጭምር መኖሩ ነው። ነቢዩ "ወካህነኒ ከመ ሕዝብ=ካህንም እንደ ሕዝብ ሆነ" ማለትም ከሚሰከረው ጋር ይሰክራል። ከሚያመነገረው ጋር ያመ ነገራል" ሲል እንደተናገረ፡ (ሆሴዕ 4፡ 6) በዘመናችንም ይህ ዓይነቱ ዓይን ያወጣ ድርጊት እንዳይደገምና ወደ ሌላ ደረጃ አድጎ የኅብረተሰብ ጠንቅ ከመፈጠሩ ፊት በሕግ መታረም ይኖርበታል።

መጽሐፈ ሩት

መግቢያ ፡ መጽሐፈ ሩት ' እግዚአብሔርን ከማያውቅ ከሞአባው

ማንበረሰብ የለይታ ወደ እግዚአብሔር ሕዝብ ጉባኤ በመግባት እንደ አንዲት እስራኤላዊት ዜጋ ለመሆን የበቃችና ፍቅርን፣ ሰላምን ትሕትናን ከፍጹም ተታዛዥነትና ሰብአዊነት ጋር ማስተማር የሚያስችል ጥሩ ሕይወት የነበራት የአንዲት ሴት ታማኝነት መዘከር ነው። ይህንም ለማድረግ ያበቃት ኖላሚን የተባለችውን እስራኤላዊት ተከትላ ወደ ምድረ እስራኤል ለመግባት ስታስብ ከምንም ጥቅም ጋር ባልተያያዘ መልኩ " ከሁን ባንሳ ካንቺ አልለይም፣ ሕዝብሽ ሕዝቤ፣ አምላክሽ አምላኬ ፣ አገርሽ፣ አገራ ፣ መቃብርሽ መቃብራ ይሆናል" በማለት የተናገረችው የውሳኔ ቃል ነው።

ይህንም ቀርጥ ውሳኔዋን የተመለከተ አምላክ እስራኤ ለሩት እጅግ ብዙ አስደናቂ ነገር ፈጽሞላታል። ይህም ዓይነቱ ውሳኔ ክርስቶስን የመከተል ፍላጎት ልክ ሞአባዊት ሩት እንዳደረገችው ከምንም ዓይነት ሥጋዊ ጥቅም ጋር የተያያዘ መሆን እንደሌለበት ያስተምራል። ያም ዓይነቱ ውሳኔ ውሎ አድሮ እኛ ሳንጠይቀው የሚያስፈልገንን ሁሉ የሚያውቅ አምላክ ለሩት እንዳደረገው ያልጠበቅነውን በረከት በጸጋው እንደሚሰጠን የታመነ ነው። ሩት-"አንቺን በመከተል አብራሰራሽ ወደ ሀገርሽ ብሄድ ምን ታደርገልኛለሽ?" የሚል ጥያቄ ለኖራሚንን አላቀረበችም። ከሐዋርያቱ ዋና ተናጋሪ የነበረው ሐዋርያ ጴጥሮስ ግን ጸጋ መንፈስ ቅዱስን ከመቀበሉ በፊት የነበረው ጥይቁ "ናሁ ከሎ ንደግነ ወተሎክ ምንተ እንክ ንረክብ!" እንሆ ኑሉን ነገር ትተን ተከተልንህ፣ ምን እናገኝ ይሆን? የሚል ነበር (ማቴ 19፡ 270 ።)

፩ /1 ፡ ኖራሚንና አቤሜሌክ ከልጆቻቸው ጋር ወደ ሞዓብ ተሰደዱ

1--5 በዘመነ-መሳፍንት (መሳፍንት በሚገዙበት ዘመን) በአንድ ወቅት፣ በምድር ላይ ብርቱ ረንብ ሆኖ ነበር። ከዚህ የተነሣ፣ ኖራሚን ተብላ የምትጠራ አንዲት እስራኤላዊት ፣ አቤሜሌክ ተብሎ ከሚጠራው ባሉ ጋር፣ ምሐሎንና ኬሌዎን የሚባሉትን ሁለት ወንዶች ልጆቻቸውን ይዛ ወደ ሞዓብ አገር ተሰደደች። በዚያም ሁለቱ ወንዶች ልጆቹም ምሐሎንና ኬሌዎን ከሞዓብ አገር ተወላጆች መካከል ያርፋና ሩት የተባሉ ሚስቶችን አገቡ። ዘግየት ብሎ ግን፣ ባሉ ለአቤሜሌክና ሁለቱ ልጆቹም ስለ ሞቱባት፣ ኖራሚን ብቻዋን ቀረች።

ኖራሚን ወደ አገሩ ለመመለስ ያደረገችው ውሳኔ፡

6--17 ኖራሚን በሞዓብ አገር ሳለች፣ እግዚአብሔር በረድኤት ሕዝቡን እንደ ጎበኛቸውና ብዙ የእህል መከር / ሰብል መሰብሰብ መቻላቸውን ሰምታ፣ ወደ አገሩ ለመመለስ ወሰነች። ጉዞዋንም ስትጀምር፣ ሁለቱ ምራቶችዋ ያርፋና ሩት፣ «ከአንቺ አንሰይም፤ አብረንሽ ወደ አንቺው አገር እንሄዳለን» ብለው ተነሡ። ኖራሚን ግን፣ እንዲህ አለቻቸው፤ "ከአሁን በኋላ ስትመልሳችሁ ከቤተ-ሰባችሁ ጋር ኑሩ፤ ለእኔና ለሞቱት ባሎቻችሁ መልካም ነገር እንዳደረጋችሁ፣ እግዚአብሔር ለእናንተም እንዲሁ መልካም ነገር ያድርግላችሁ።" ከዚያን በኋላ፣ ኖራሚን ለመሰናበት ስትስማቸው፣ ድምዳሜውን ከፍ አድርገው ተላቀሱ። ኖራሚን እንደ ገና እንዲህ አለቻቸው፣ «ከእኔ ጋር የምትሄዱ ለምንድን ነው?» አሁንም እንደ ገና ከተላቀሱ በኋላ፣ በተለይ ያርፋ የተባለችው፣ ኖራሚንን ስማ በመሰናበት ወደ ኋላ ተመልሳ ሄደች። ሩት ግን፣ ኖራሚንን እንዲህ አለቻት፤ «በፍጹም አታከላክይኝ፤ እኔ ከአንቺ ጋር አብራሽ እንድሄድ ብቻ ፍቀጃልኝ፤ ሕዝብሽ ሕዝቤ፣ አምላክሽ አምላኬ፣ አገርሽ አገራ፣ መቃብርሽ መቃብራ ይሆናል።» ከሞት በቀር ከአንቺ የሚለየኝ የለም፤ ብለይሽ እግዚአብሔር ይጣለኝ።» ከዚህ በኋላ፣ ሁለቱም ጉዞዋቸውን ቀጥለው ወደ እስራኤል ምድር ገቡ። እዚያም እንደ ደረሱ፣ ኖራሚንን የሚያውቁት ስዎች ሁሉ ተገርመው፣ «በእውነት ይህቺ ኖራሚን ናትን?» አሉ። እርሱም መልሷ፣ «ሁሉን የሚችል አምላክ ሕይወቴን መራራ ስላደረገው፣ «ማራ በሉኝ እንጂ ኖራሚን አትባሉኝ፤ ከአገራ ስወጣ ብዙ ነገር ነበረኝ፤ እግዚአብሔር ግን ባዶ እጄን እንድመለስ አድርጎኛልና» አለቻቸው። ኖራሚንና ሩት ወደ እስራኤል ምድር የመጡበት ወራት የገብሰ መከር እየተሰበሰበ የሚገባበት ወቅት የተጀመረበት ጊዜ ነበር።

፪/2 : ሩት በቦኤዝ እርሻ ለቃርሞሽ ተሠማራች ፡-7 ሩት በቦኤዝ እርሻ ቃርሞሽ ስትቃርም ውላ፣ ያገኘችውን እህልና ከቀን ምሳ የተረፈትን ምግብ ማታ ወስዳ ለኖኃሚን በመስጠት ትረዳት ነበር። ሩት፣ እህል የምትቃርምበትን ምክንያት፣ አገልጋዮቹ ለቦኤዝ ነገሩት። ቦኤዝም እንደ ልብዋ እንድትቃርም፣ ከነደው የሚዝረከረከውን ሁሉ ሠራተኞቹ ለእርሱዋ እንዲተውላት፣ ወደ ሌላ እርሻ ሳትሄድ፣ ከእርሱ እርሻ-ብቻ እንድትቃርም ነገራት። በምሳም-ጊዜ በአጠገቡ ተቀምጣ ከወጭቱ ወጥ አብራ እያጠቀሰች እንድትበላ ያደፋፍራት ነበር።

፫/3 : ኖኃሚን ከራሱዋ ይልቅ ለሩት ያደረገችው ወርታ፡

1-4 : ቦኤዝ በዋርሳነት ከሩት ይልቅ ለኖኃሚን ይቀርብ ነበር። ነገር ግን፣ ኖኃሚን ሁኔታውን ለሩት አመቻችታ፣ የዋርሳነቱ ባለ መብት እንድትሆን፣ እንዲህ ስትል መከረቻት፣ «ቦኤዝ የቅርብ ዘመዳችን እንደ ሆነ ነግራሽ ነበር፣ ዛሬ ማታ ገብስ ይወቃል። ስለዚህም ሰውነትሽን ታጠቢ፣ ሽቶ ተቀቢ፣ የክት ልብሰሽን ልበሽ፣ እርሱ ገብስ ወደሚወቃበት አካውድማ ሄደሽ፣ እራቱን እስከሚበላና እስከሚጠጣ ድረስ በፊቱ ቀርበሽ አትታዩ። የት እንደሚተኛ ካወቅሽ በኋላ፣ እንቅልፍ ሲወስደው፣ ቀረብ ብለሽ ከግርጌው በኩል ልብሱን ገልጠሽ በእግሩ አጠገብ ተኚ፣ ስለ ጋብቻ ጉዳይ መደረግ የሚገባውን ሁሉ እርሱ ራሱ ይነግርሻል»።

5-18 ሩትም እንደ ተመከረችው አድርጋ፣ በእግሩ ሥር ተኝታ ሲያገኛት፣ «አንቺ ማነሽ?» አላት። እርሱዋም "ጌታዬ ሆይ፣ እኔ አገልጋይህ ሩት ነኝ፣ አንተ ለሞተው ባሌ የቅርብ ዘመዱ ስለ ሆንህ በዋርሳነት-ልትቀበላኝ ይገባሃልና የኑሮ ንደኛ እንድትኾነኝ አልልጋለሁ» አለችው። ቦኤዝም እንዲህ አላት፣ «እግዚአብሔር ይባርክሽ፣ ከዚህ በፊት ለአማትሽ ካደረግሽው የሚበልጥ ቤተ-ሰባዊ ታማኝነትን አሳይተሻል፣ ከእንግዲህ ወዲህ በምንም ነገር አታስቢ፣ የከተማው ሰው ሁሉ የአንቺን መልካምነት ያውቃል፣ የምትፈልገውን ሁሉ አደርግልሻለሁ፣ እኔ ለአንቺ የቅርብ ዘመድ መሆኔ እውነት ነውና። ነገር ግን፣ ከእኔ ይልቅ በጣም ቅርብ የሆነ ሌላ ዘመዳችን አለ፣ እስኪነጋ እዚህ ቆይ፣ ሲነጋ ያ ሰው ስለ አንቺ ኅላፊነትን እንዲወስድ በሽማግሎች አስጠይቀዋለሁ። 'አምቤ፣ አይሆንልኝም' የሚል ከሆነ እኔ ኅላፊነቱን እወስዳለሁ፣ ይህንንም በሕያው እግዚአብሔር ስም እምልልሻለሁ»። ከመንጋቱ በፊት፣ ስድስት መስፈሪያ ገብስ በንጠላዋ አስይዞ አሰናቢታት። ተመልሳ ሄዳ ለኖኃሚን ስትነግራት፣ « ይህ ሁሉ ወደ

ምን እንደሚያመራ ታያለሽ፣ በትዕግሥት ጠብቂ፣ ቦኤዝ ይህን ጉዳይ፣ ዛሬውኑ ወደ ፍጹሜ ሳያደርስልሽ ከቶ አያርፍም» አለቻት።

፬ /4 : ቦኤዝ ሩትን ለማግባት ኅላፊነቱን ተረከባ ፡-

12 ሩትን በዋርሳነት እንዲረከብ ቅድሚያ ተሰጥቶት የነበረው የቅርብ ዘመድ፣ ርስቱን እንደሚቤኸር ከገለጠ በኋላ ሩትን በዋርሳነት ማግባት ከአቅሜ በላይ ስለሚሆንብኝ፣ ኅላፊነቱን አንተው ውሰድ" ብሎ በከተማው ሽማግሎች ፊት ተናገረ፣ ቦኤዝም በሕጉ መሠረት፣ ሩትን በዋርሳነት ለማግባት ፈቃደኛ መሆኑን ገለጠ። በአደባባይ ተቀምጠው የነበሩት የከተማውም ሽማግሎች፣ እንዲህ ሲሉ መረቁት፣ «እንግዲህ እነሆ፣ እኛ ለዚህ ጉዳይ ምስክሮች ነን፣ እግዚአብሔር ይህችን ሚስትህን ለያዕቆብ ብዙ ልጆች እንደወለዱለት፣ እንደ ልያና እንደ ራሔል ያድርግልህ፣ እግዚአብሔር በኤፍራታ ያበልጽግህ፣ በቤተ-ልሔም ዝነኛ ያድርግህ፣ ከዚህች ውብ ወጣት የሚሰጥህን ልጆች ይባርክልህ፣ ቤተ-ሰብህን ከይሁዳና ከትእማር እንደ ተወለደው እንደ ፋሬስ ቤተ-ሰብ ያድርግልህ»።

23 ቦኤዝም በዚህ ሁኔታ ሩትን አግብቶ፣ ወደ ቤቱ ወሰዳት። እርሱዋም ወዲያውኑ ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደችለት። 14-15 የጎረቤት ሴቶችም ኖኃሚንን እንዲህ አሏት፣ «የሚጦርሽ የልጅ-ልጅ ስለ ሰጠሽ እግዚአብሔር ይህን ልጅ በእስራኤል ዝነኛ ያድርገው፣ ምራትሽ-በጣም-ትወድሻለች፣ ሰባት-ልጆች-ከሚያደርጉልሽ-የበለጠ-አድርጋልሻለች፣ አሁን ደግሞ፣ ሕይወትሽን የሚያድስልሽና በእርጅናሽ ወራት የሚጦርሽን ወንድ ልጅ ወልዳልሻለችና»። 16-17 ኖኃሚንም፣ ያን ሕፃን ልጅዋ አድርጋ አቀፈችው፣ ተከባክባም አሳደገችው። የጎረቤት ሴቶች፣ ልጅን፣ «ኢዮቤድ» ብለው ስም አወጡለት። የንጉሥ ዳዊት አባት የኾነውን እሴይን የወለደ ይኸው ኢዮቤድ ነው።

(ትርጓሜ፡ ሩት የሰምዋ ትርጉም ውቢት (ቁንጂት) ማለት ነው። እንግዲህ ሩት ለአማቱዋ ለኖኃሚን ፍጽምት ታማኝ ሆና በመገኘት ለ «ሕዝብሽ ሕዝቤ፣ አምላክሽ አምላኬ ይሆናል» ስትል የተናገረችው ቁርጥ ውሳኔ፣ በእስራኤል ታሪክ ውስጥ ተስፋ- ትንቢት ለተነገረለት መሲሕ (ክርስቶስ) የዘር ግንድ ስሙ መነሻ ለሆነው ለዳዊት ቅድመ አያት የሆነ ልጅ ለመውለድ አብቅቶአታል (ማቴ.1: 5) ።

፡- ባል ሞቶባት፣ ከርስት-ጉልት ተነቅላ፣ ከቤተ-ሰብነት ወጥታ

ተስፋ-ቢስ ክርታታ የኾነችውን ሴት በዋርሳነት ሕግ መዋጀት ወይም ቤዛ፣ ጥላና ክለላ ሆኖ ወደ ቤተ-ሰብነት መልሶ ማቋቋም ራሱ፣ ከማግበረ መላእክት ተለይቶ ክርስቱ ከገነት ወጥቶ የተሰደደ አዳምን የዋጀውንና ወደ ቀደመ ክብሩ የመለሰውን የመሲሐን (የክርስቶስን) ቤዛነት የሚያመለክት ምሳሌ ነው። ሩት ከሀገሩዋ ወጥታ፣ ከቤተ-ሰብ ተለይታ፣ አማቱዋን ኖኃሚንን ተከትላ ወደማታውቀው አገርና ወደማታውቀውም ሕዝብ ስትጓዝ፣ ከምንም ዓይነት ጥቅም ጋር በተያያዘ መልኩ አልነበረም። የተከተለችት ኖኃሚንም ምንም ዓይነት ተስፋ ያልነበራት፤ ባልዋንና ሁለት ወንዶች ልጆችዋን ለሰው አገር አፈር በመገበር፣ ያላትን ንብረት ሁሉ አጥታ፣ ባዶ እጅዋን ስትመለስ የምትገባበት ቤት፣ የምታዝበት ሀብት-ንብረት እንዳልነበራት ታውቅ ነበር። ከዚህ አንጻር ሲታይ፣ ክርስቶስንም የመከተል ሁኔታ፣ እንደ ሩት ከምንም ዓይነት ምድራዊና ዓለማዊ የቀሳቄስ ወይም የገንዘብ ጥቅም ጋር ያልተያያዘ፣ ቁርጥ ውሳኔ ማድረግን ይጠይቃል ማለት ነው (ሉቃስ 9፣ 52-62)።

ሩት የምታውቀው አንድ ዋና ነገር፣ አብራት ለመሄድ የተማጠነችት እስራኤላዊት ሴት፣ ምንም እንኳ ለጊዜው ሆድ የባላት ክርታታ ድኻ ብትሆንም፣ በኋለኛው ዘመን፣ የሰውን ሥጋ ተዋሕዶ፣ ዓለምን ለማዳን ይመጣ ዘንድ ተስፋ-ትንቢት የተነገረለት፣ ታላቁ-መሲሐ (ክርስቶስ) በረድኤት የሚገቡኛው፣ የአንድ ታላቅ ሕዝብ ዜጋ መሆንዋ ብቻ ነበር። ስለዚህም፣ «አምላክሽ አምላኬ ይሆናል» በሚል ቁርጥ ውሳኔ፣ የጀመረችው ጉዞ መጨረሻው ያማረና የሠመረ ሆኖላት፣ ያልጠበቀችውን ታላቅ ጸጋና በረከት እንዳስገኘላት፣ ከተጻፈላት ታሪክ መገንዘብ ይቻላል። በዚህም ዓይነት ሁኔታ፣ ቁርጥ ውሳኔ አድርገው፣ ሩት እንዳደረገችው፣ ሁሉን ነገር ትተው፣ ክርስቶስን የሚከተሉ ሰዎች ሁሉ፤ በዚህ ዓለም-ሥጋም ሆነ ወይም በሚመጣው በአዲሱ ዓለም ነፍሱ-የሚያገኙት-እንጂ፣ የሚያጡት አንዳች ነገር የለም ማለት ነው (ማቴ.19፣ 27-30)።

ልዩ ማስታወሻ

ከዚህ የሚከተለው ትምህርታዊ የትርጉም ትንታኔ፣ የመጽሐፈ ሩትን ታሪክ ከሐዲስ ኪዳን ትምህርት ጋር በማቀናጀት፣ ታላቁ የቤተ ክርስቲያን አባት ሊቁ ቅዱስ ባስልዮስ ዙፍሃር (330-79) ጽፎ ያስተማረው ቃል-ስብከት

(Homily) ሲሆን፣ ይህንን የተሟላ ትርጉምና ልዩ መልእክት ያለውን ትምህርት-ሰጭ ትንታኔ፣ ማግበረ ቅዱሳን «ሐመር» በተሰኘ መጽሔቱ ከአሰራጨው ከመጋቢት- ሚያዚያ 1993 ወር እትሙ በመጥቀስ ተጨማሪ ማስረጃ አድርገን እንደሚከተለው አቅርባለን።

ሩት ሥራን ባለመናቅ፣ የባልዋ የቅርብ ዘመድ ወደ ሆነው ወደ ባለጸጋው ቦኤዝ እርሻ ተሰማራች። ቦኤዝ የመድኃኔ-ዓለም ምሳሌ ነው። የሰሙ ትርጉም፣ «ብርታት፣ መስማማት፣ ኅያል፣ ባለ-ጸጋ ማለት ነው። ቦኤዝ በእርሻው ሠራተኞችን አሰማርቶአል። ምእመናንን እንደ ሠራተኞች፣ የወንጌል መምህራንን ደግሞ ሥራ ኃላፊዎች አድርጎ ዓለም ተብላ በምትጠራ እርሻው ያሰማራ ጌታችንም ድንቅ፣ መካር፣ ኃያል አምላክ» ነው (ኢሳ 9፣ 6) ። ሩት ሁሉን ነገር ትታ መጣች ፣ ሁሉ ነገር ካለው አምላክ እርሻ ውስጥ ተሰማራች፤ የራስዋን ተወች፣ የእግዚአብሔርን ብልጽግና ፍለጋ ተሰማራች። የተሰማራችበት ሥራ አድካሚ፣ አሰልጅና አስቸጋሪም ነበር፤ እርሱም የቃርሞሽ ሥራ ነበር። መቃረም ማለት ገበሬዎች እህል ሲያጭዱ እያዘረከረኩ ያለፉት ቅንጥብጣቢ የእህል ቅሪት መልቀም ማለት ነው።

በአራቱ ሕግ፣ «ቃርሞሽ(ቃርሞሽ)-ለስደተኞች፣ ለድሃ-አደጎችና-ባለቻቸው ለሞተባቸው (ለመበለቸት) ይሁን» (ዘዳግ 24፣19-22) ተብሎ ስለ ታዘዘ፣ ገበሬዎች ቃርሞሽውን ይተውላቸው ነበር። እንግዲህ በቃርሞሽ ቦታ፣ ከላይ ዋለየ-ፀሐይ፣ ከታችም ረምጫ አለ። ሩት ወደ ቤተ ልሔም ስትገባ፣ ሁሉ በእጅዋ፣ ሁሉ በእጅዋ ተመቻችቶ አልጠበቃትም፤ ብርቱ ትግልና ድካም ነው የጠበቃት። ነገር ግን፣ ሁሉን ነገር ያለምሬትና ያለመሰልቸት ተወጣችው። የአጫጃቹ አዛዥም ሳይቀር፣ «ከማለዳ ጀምሮ እስካሁን ስትሠራ ጥቂት ጊዜ እንኳ አላረፈችም» ሲል ነው የመሰከረላት። እንዳንድ ሰዎች፣ ወደ መንፈሳዊ ሕይወት ሲመጡ፣ በአንድ ቀን የሚለወጡ ይመስላቸዋል፤ ከአሁን በኋላም፣ ምንም አይነት ፈተና ወይም ችግር የማይገኙባቸው፣ ሁሉም ነገር ባሰቡት መልክ የሚቃናላቸው፣ መንገዱም ሁሉ አልጋ-በአልጋ-ሆኖ የተመቻቸ መስሎ ይታያቸዋል፤ ሌሎች ደግሞ፣ በማመናቸው ብቻ፣ በጸሎት፣ በጸም በማስቀደስ፣ ራስን በመግዛት፣ ገድል-ትሩፋት መፈጸም የቀረላቸው ይመስላቸዋል። እውነቱ ግን ይህ አይደለም። የእስራኤል-ዘንፍስ ምሳሌ የሆኑት እስራኤል-ዘሥጋ ወደ ከነዓን የገቡት በተጋድሎ ነው። በዘመነ-ዕብራይስጥ ነህምያ ሕዝብ-እስራኤል ከፋርስ (ባቢሎን) የተመለሱት በተጋድሎ ነው። ለዚህ ነው፣ ቅዱስ ጳውሎስ፣ «ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ መከራ እንገባ ዘንድ ያስፈልጋል» በማለት ያስተማረው (የሐዋ ሥ 14፣ 22) ። ወደ እግዚአብሔር መጣን ማለት፣ ወደ ቤተ ክርስቲያን ቀረብን ማለት፣ መማርና ማስቀደስ፣ መጸምና መጸለይ ማለት ዓለምን ድል አድርገን አክሊል ተዘጋጅልን ማለት አይደለም፤ ተጋድሎ ገና ጀመርን ማለት ነው እንጂ። ዓለምን ለማሸነፍ ኅይል ያስፈልጋል፤ ያም ኅይል የሚገኘው ደግሞ፣ በድካም ነው «ስደክም ያን ጊዜ ኅይልኛ እሆናለሁ» እንዳለ

ሐዋርያው (2 ቆሮ 12:10) :: ሩት ያለ እረፍት ተጋች፤ እኛም የምንሻውን ሁሉ ለማግኘት ያለ ዕረፍት እንትጋ፤ ጥቂት ድል አገኘን ብለን አንዝናና፤ ጥቂት ሠራን ብለንም አንሰልፍ፤ የዕረፍት ጊዜ እስኪሰጠን ድረስ እንጋደል። ቅዱሳን አብውም፤ እግዚአብሔር-ዕረፍት እስኪሰጣቸው ሳያርፉና ሳይሰለፉ ደከሙ፤ ጎይልና ጸጋ ያለ ድካም እንደማይገኝ አውቀዋልና።

ቦኢዝ ምስክርነትን ከአዛዦች አለቃ ተቀበለ፤ እግዚአብሔርም ስለ እኛ የቅዱሳንን ምስክርነት ይሰማል፤ የጠባቂ መልአክን ምስክርነት ያዳምጣል (ኢዮብ 33: 23 -25)። ሩት ወደ ሥራዋ ስትሰማራ ቃርሚያ ለመልቀም እንጂ፤ ስለ ራስዋ ለማንም አልተናገረችም፤ ማንነትዋን ሥራዋ መሰከረላት፤ በአጠገብዋ ያልነበረው ቦኢዝ እንኳ፤ «ባልሽ ከሞተ በጋላ፤ አባትሽንና እናትሽን፤ የተወለድሽበትንም አገር ትተሽ፤ ቀድሞ ወደማታውቂው ሕዝብ መጥተሽ፤ ለአማትሽ ያደረግሽውን መልካም ነገር ሁሉ ሰምቻለሁ» ነበር ያላት (ኡ 2: 11)።

ከፍሬዋ ታወቀች፤ ሥራዋ መሰከረላት፤ ብርሃንዋ በሰው ፊት በራ፤ እርስዋ አልተናገረችም፤ የሠራተኞች አለቃና ቦኢዝ መሰከሩላት እንጂ። እንደዚሁም ሁሉ፤ ቅዱሳን ስለ ራሳቸው ክብርና ዝና ተናገረው አያውቁም፤ ሌሎች ቅዱሳንና እግዚአብሔር ራሱ ግን ይመሰክሩላቸዋል። ሩትማ፤ ስለ ራስዋ፤ «እኔ እንግዳ ነኝ» ነበር ያለችው (ምዕ 2:10። የቅዱሳንም ጸሎት፤ «ወነግድ ከመ ኩሉ አበውየ - እኔ እንደ ቀድሞ አባቶቼ እንግዳና አልፎ-ሂያጅ መንገደኛ ነኝ» የሚል ነው። «አካላትዎችህ እ ንደ አንዱ ልታደርገኝ ፈቀድህን?» ብላ ነበር የተደሰተችው፤ «ለምን ባለሚልህ አላደረግኸኝም?» ብላ ቅር አልተሰኘችም። ሩት የእምነት፤ የተስፋና የፍቅር መገኛ ብቻ አይደለችም፤ እነዚህን ሁሉ አስተባብሮ የያዘ ሰው የሚያገኛቸው ታዛዥነትና ትሕትናም ነበሯት እንጂ። በማታውቀው አገር ለአማትዋ ቃርሚያ ለመልቀም ተሠማርታ፤ የምታገኘውን ጸጋ ሁሉ በትሕትና፤ እጅ በመንግት ትቀበለው ነበር። በቦኢዝ ፊት በግንባርዋ ተደፍታ፤ «እኔን በደግነት ለመቀበል በምን ነገር በፊትህ ሞገስን አገኘሁ?» ነበር ያለችው (ምዕ 2: 10)። ይገባኛል አላለችም፤ አይበቃኝም ብላም አልተከራከረችም። ላገኘችው መልካም ነገር ሁሉ በትሕትና ታመሰግን ነበር።

ገብዛዝቱ አጫጆች ሩትን ከቀዱት ውሃ፤ «ጠጪ» አሏት። አዎ፤ ከዓለም ስንመለስ ነፍሳችን ተጠምታ ነው የምትገኝ እርካታን ትሻለች፤ ነፍሳችን ትረካ ዘንድ፤ የሕይወትውን ምንጭ የሆነ የእግዚአብሔር ቃል ያስፈልጋታል (ዮሐ-4: 14)። ሩት ወንዝ ወርዳ አልቀዳችም፤ ገብዛዝቱ ቀዱ፤ እርስዋ ግን ጠጣች። ገበሬዎች ዘሩ፤ አጫጆች አጨዱ፤ ሩት ደግሞ ሰበሰበች። አልዘራችም፤ አላጨደችምም፤ ነገር ግን ሰበሰበች። ወንጌል እንዲህ ይል፤ «አንዱ ይዘራል፤ ሌላው ያጭዳል፤ እኔም እናንተ ያልደከማችሁበትን ታጭዱ ዘንድ ሰደድኳችሁ፤ ሌሎች ደከሙ፤ እናንተ በድካማቸው ገባችሁ (ዮሐ 4: 38)።

ገብዛዝቱ አበው እጅግ ደከሙ፤ የእምነትን እርሻ አርሰው የጥበብና የጸጋ መከር አፈሩ፤ ዛሬ እኛ በድካማቸው ገብተን፤ እነርሱ የጸፉባቸውን መጻሕፍት እናነባለን፤ ለመዳን፤ እኛም የምንፈጽመው የሥራ ድርሻ አለ፤ ለምሳሌ በነጻ የሚዘንምልንን ዝናም ለመቀበል ምድሩን አለስልሰን፤ አርሰን መጠበቅ ይኖርብናል። በየቀኑ የሚወጣውን የፀሐይ ብርሃንም ሆነ ሙቀቱን ለመቀበል ወደ ውጭ ወጥተን ፀሐይ በሚደርስበት ቦታ መገኘት ያስፈልጋል። "ገንፎ ከሰማይ ቢዘንምላቸው እንኳ ሳህን ይዘው መቀበል የማይችሉ ሰነፎች አሉ" እንደሚባል የተዘረጋውን የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ መቀበል አለመቻል ታላቅ ድክመት ነው። ሩት በማረሰና በመገራት ያልደከመችበትን ቃርሞሽ ለማግኘት ወደ እርሻው መሄድና ለመልቀም መቻል ነበረባት። ነገር ግን፤ የቱንም ያህል ተጋድሎ ብናደርግ፤ ክርስቶስ ለእኛ ከከፈለው መሥዋዕትነት ጋር ሲነጻጸር፤ በውቅያኖስ ውስጥ እንደ አንዲት ጠብታ የሚታይ ነው። እዚህ ላይ ጣልቃ በማስገባት የአንድ ትምክህተኛውን ባሕታዊ አጭር ታሪክ እንጥቀስ።

"ከትምክህተኛው ባሕታዊዉ ይልቅ የደጉ አገልጋይ ቅንነት"

በአንድ ገዳም ውስጥ ለሚኖሩ አበው መነካሳት ተላላኪ፤ የጽዳት ሠራተኛ፤ ምግብ አብሳይ፤ ንፍሮ ቀቃይ፤ እግሪ አጣቢ፤ ዙንታል እህል ተሸካሚ፤ ፈረስ ለንሚ፤ ልብስ ሰፊ፤ ሆኖ ለገዳሙ መነካሳት በሚያስፈልጋቸው ነገር ሁሉ ፡ "በመላላክ የሚያገለግልም ቢሆን በአገልግሎቱ ይፅፍ" ተብሎ በሮሜ 12. 7: እንደተጻፈ ባጭር ታጥቆ የሚሠራ ትሑት አገልጋያቸው ነበር። የሰሙ አጠራር በሐዋርያው ጴጥሮስ መጀመሪያ መልእክት 4. 10 "ተለአኩ ከመ ላእክ ኄር=እንደ ደግ አገልጋይ ሁኑ" ተብሎ ከተጻፈው ቃል ተወስዶ "ደጉ አገልጋይ" የሚል ነው። በሌላ በኩል ደግሞ በዚያ ገዳም ዐርባ (40) ዓመት ሙሉ ዘግቶ በጸምና በጸሎት ጥሬ ሽንብራ እየቆረጠመ በብሕትውና የኖረ፤ አንድ ተመጻጻቂ ዝጉኃዊ፤ ባሕታዊ፤ ከብቃት ደረጃ የደረሰ ቅዱስ አባት ነው" ተብሎ ይታሰብ ነበር።

ገዳሙ በታላቅ ደረጃ የሚያከብረው አንድ ዓመታዊ በዓል ደርሶ ስለነበር የገዳሙ አስተዳዳሪ ይህን ባሕታዊና ደጉን አገልጋይ ጠርቶ "ለምናከብረው ዓመታዊ በዓል የምንግብ-ዘገብው ቂጠማ ቆርጣችሁ አምጡልን" ብሎ ያዛል። ሁለቱም ተነሥተው ቂጠማ ወደሚገኝበት ስፍራ አብረው ሲሄዱ ባሕታዊዉ በሐዘን በትካኔ ላይ ነበር። ያዘነበትም ምክንያት "እኔ ዐርባ ዓመት ሙሉ በዋሻ / ጎጆ ውስጥ ዘግቼ ስጸልይ የኖርሁ ንጹሕ ድንግል ባሕታዊ ነኝ። ይህ ከእኔ ጋር የሚሄደው ሰው ደግሞ ስለ ጸምና ጸሎት፤ ስለብሕትውና ሕይወት፤ ስለምንኩስና ሥርዓት ባጠቃላይ ስለ ገዳማዊ ሕይወት ምንም ነገር ሳያውቅ የገዳሙን መነካሳት እግር እያጠበ ፡ ልብሳቸውን እያፀዱ፤ ምግባቸውን እያሰናዱ፤ ሲጠሩት አቤት፤ ሲልኩት ወዴት ? በማለት ሲባክን የሚኖር ሥጋዊ ሰው ነው። ታዲያ አርባ ዘመን ዘግቼ የኖርሁ እኔን ያህል ሰው እንዴት ከዚህ ተራ መሐይምን ጋር ይልኩኛል?" እያለ በማዘንና በማሚረር ላይ ነበር ።

—ቄጠማ ከሚቆረጥበት ቦታ ሲደርሱ የከባድ ዝናም ወራት ስለነበረ በጎርፍ ተጠለቅልቆ ጥልቅ ባሕር ሆኖ አገኙት። ደጉ አገልጋይ ግን ሰተት ብሎ ወደ ባሕሩ በመግባት ልክ ጌታችን አምላካችን መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ በጥብርያዶስ (በገለላ ባህር) እንዳደረገው በደረቅ ምድር እንደሚራመድ ሰው በባሕሩ ላይ እየተረማመደ ቄጠማውን ማጨድ ጀመረ። ተመጻጻቂው ባሕታዊ ግን ወደ ባሕሩ ለመግባት ሲጀምር ሰማይና ምድር ስለዘረቡት ደንግጦ በባሕሩ ዳርቻ ቆመ። ደጉ አጋልጋይ “አባቴ ና እንጂ ለምን ትፈራለህ? እምነት ያለው ሰው እከ መፍራት የለበትም” በማለት በትሕትና እያነጋገረው፡ ለገዳሙ በዓል የሚያስፈልገውን ቄጠማ ቆርጦ ሁለት ሸክም አምጥቶ በባሕሩ ዳር ከመረ። ባሕታዊውም እጅግ ተገርሞ በመደነቅ፡ በደጉ አገልጋይ ጫማ ላይ ወድቆ “ወዳጅ ይቅር በለኝ፤ እኔ የእግዚአብሔርን ጸጋ ሳላውቅ አንተን እንደ ተራ ሰው በመቀጠር እንቅህ ነበር። ለካስ ከእኔ ይልቅ አንተ ተባርከህ ከዚህ የብቃት ደረጃ መድረስህን አላወቅሁም ነበር” አለ። “ናሁኔ ኢኮነ ለዘሮፀ ወለዘበደረ፤ አላ ለዘ እግዚአብሔር ምህሮ = ለሮጠና ለቀደም አይደለም፤ እግዚአብሔር የምሕረት ጸጋውን ላበዛለት ነው እንጂ” (ሮሜ 9 : 15 -16) ። (ክሐመር መጽሐት ትምህርታዊ ትንታኔ እዚህ ላይ ቀጥሏል)

—ሌሎች ዘርተው ያበቀሉትን ከመቃረም፣ ቀድተውም ያስቀመጡትን ውሃ ከመጠጣት ያለፈ አይደለም። ነገር ግን፣ ይኸው እንኳ አድክሞን የቀረን ስንቶች ነን? ትጋት ያላት ሩት፣ በምሳ ሰዓት ደግሞ፣ ታላቁን ስጦታ አገኘችው። ከጌታዋ ማዕድ ትባላ ዘንድ ተፈቀደላት። የሰማያዊ አባታችን ማዕድ የጌታችን ሥጋውና ደሙ፣ የእግዚአብሔር ጸጋና በረከቱም ነው። ይህ የማዕከላዊነት ደረጃ ነው። በልታም ጠገበች፤ አተረፈችም፤ በረከቱ ለደከመች ለአማትዋ አተረፈችላት። አዎ፣ ወደ እግዚአብሔር ማዕድ ስንቀርብ እናተርፋለን፤ ለእኛ ብቻ አይደለም፤ “በመላላክ የሚያገለግልም ቢሆን በአገልግሎቱ ይፅና” ተብሎ በሮሜ 12. 7፡ ተጽፏል። ለሌሎችምና ለልጆቻችን፣ ለዳደሮቻችን፣ ለወገኖቻችን፣ ለተማሪዎቻችን ማትረፍ ይጠበቅብናል። ከማዕዱ በኋላ፣ ቦሌዝ ጉብዛዝቱን አጫጀች፤ «በነደው መካከል ትቃርም፤ አታሳፍሯት፤ ከነደው ተውላት፤ እርስዎም ትቃርም» (ምዕ 2፡ ቍ 16) ብሎ አዘዘላት።

—ሩት በመጀመሪያ እንድትቃርም ብቻ ነበር የተፈቀደላት፤ አሁን ግን፣ ያፈራላት ዘንድ አዘዘላት፤ ከበሬቱ ይልቅ፣ የአሁኑ ድካምዋ ቀነሰ፤ ጸጋው በዛላት፡ ወገኖች ሆይ ተመልከቱ፤ ወደ እግዚአብሔር በቀረብን ቍጥር፣ እንደዚህ ጸጋው እየበዛልን ይሄዳል ማለት ነው። የክርስትና ጉዞ እንደዚህ በየዕለቱ፣ ከድል ወደ ድል፣ ከጋይ ወደ ጋይ፣ ከጸጋ ወደ ጸጋ፣ ከክብር ወደ ክብር መሸጋገሪያ ነው። ለዚህም ነው-በቅዱሳን ታሪክ-መካከል አናብስት የታዘዙላቸው (ዳን 6:18) ።

—ቍራዎች ምግብ ያመላልሱላቸው ዘንድ የታዘዙላቸውም ነበሩ -1 ነገ 17:2 ። ዳሩ ግን፣ ይህ ሁሉ ጸጋ እያላቸው ጸሎትና ተጋድሎ አልቀረላቸውም። እነሆ፣ ሩት ድካም ተቀንሶላታል እንጂ፣ መሥራት አልቀረላትም፤ ጸጋ በዝቶላታል።

ስለዚህም፣ ብዙ መቃረም ቻለች፤ የቃረመችውንም አማትዋ ኖሯሚን አየች (ምዕ 2: 18)። በክርስትና ጉዞ፣ ትልቁ ቁም ነገር መቃረሙ ብቻ አይደለም፤ «የት ነው የቃረምነው?» የሚል ነው፤ ስለዚህም ነበር ኖሯሚን፣ «ዛሬ ወይት ቃረምሽ?» ስትል ሩትን የጠየቀችት። ብዙ ሰዎች ቃሉ እግዚአብሔርን እየተማሩ መሆኑን፣ እየጸለዩና እያገለገሉ መሆናቸውን ገንዘባቸውንም ለመንፈሳዊ አገልግሎት እየሰጡ መሆናቸውን ይናገራሉ። ግን ከየት ቦታ? ከማንስ እርሻ?” እውነተኛው የእግዚአብሔር ቃል ከሚነገርባት ከእውነተኛዋ ቤተ ክርስቲያን፣ ታላቁ ሊቅ ቅዱስ ባስልዮስ በደረሰው፣ «ውዳሴ አምላክ ዘዘውትር» በተሰኘ የጸሎት መጽሐፍ፣ ነፍሱን እንዲህ ሲል ይጠይቃታል፣ «ነፍሴ ሆይ፣ በማን እርሻ ሊያውሉሽ ተቃጠሩሽ? ሠላሳ፣ ወይስ ስልሳና ሙቶ ፍሬ በሚሰጥ በመልካም እርሻ? ወይስ በመንገድ ዳር፣ በጨንጫ ላይ፣ በእሾህና በአሜካላ መካከል ተዘርቶ ያለ ፍሬ በቀረው መከር?» (ማቴ 13: 18—23) ።

—ኖሯሚን ለሩት የነገረችት ይኸንኑ ነው። «ልጅ ሆይ፣ ከገረዶቹ ጋር ስትወጧ በሌላ እርሻ ባያገኝሽ መልካም ነው» (ምዕ 2: 22)። ኖሯሚን በወለደችቸው ልጆቿዋ ያላገኘችውን ዕረፍት፣ እግዚአብሔር እንደ ልጅ አድርጎ በሰጣት ምራትዋ በኩል አገኘችው ። አብርሃም እንደ ሥጋ በወለደው በእስማኤል ሳይሆን፣ የእግዚአብሔር ስጦታ በሆነው በይስሐቅ በኩል በረከትን አገኘ። ወደ እግዚአብሔር ስንመለስ ያጣነውን ነገር ሁሉ ከእርሱ እናገኛለን። ምዕ «ልጅ ሆይ፣ መልካም እንዲሆንልሽ ዕረፍትን አልፈለግሽም» በቤተ ክርስቲያ መከር የተሰማራን ሁሉ፣ መልካም ይሆንልን ዘንድ፣ ዕረፍትን አናብዛ፤ ደክመን፣ ሰለገን፣ ታክተን አንበል። ያለዚያ፣ ጊዜውን ጠብቆ እግዚአብሔር የሚሰጠንን በረከት እናጣለን። «ሊንትሐክይ ዝቢረ ሠናይ አስመ በዕድሜሁ ነአርሮ - ጊዜው ሲደርስ እናጭደዋለንና መልካም ነገር ከመሥራት ቸል አንበል» አንዳለ ሐዋርያ (ገላ 6: 9)።

—ሩት ብትሰለገች ታክተኝ ብላ ሥራዋን ብታቋርጥ ኖሮ፣ ታጣው የነበረውን ታላቅ ጸጋ እንመልከት። ምዕ 3 ። «እነሆ፤ ቦሌዝ ዛሬ የወቃውን ገብስ በመንሽ (በላይዳ) የሚያዘራበት ቀን ነው፤ ሰውነትሽን ታጠቢ፤ ሽቱ ተቀቢ፤ የክት ልብስሽን ለብስሽ ሂጂና ሌሊት እንቅልፍ ሲወሰደው፣ ልብሱን ገልጠሽ በእግሩ ሥር ተኚ»። ይህ የኖሯሚን ትእዛዝ ነው። ኖሯሚን ለርስዋ የሚገዛውን ዋርሳነት ለምራትዋ አሳልፋ መስጠትዋ ያልተጠቀ ልግሥና ነው። ቅን ታዛዥቱ ሩትም፣ «የነገርሽን ሁሉ አደርጋለሁ» አለች (3: 2--5)። አዎን፤ እስከ አሁን ድረስ፣ ሩት በተሰጣት ትእዛዝ ስትከራከርና ስታንጉራጉር አልተሰማችም፤ መታዘዝ ከመሥዋዕት እንደሚበልጥ አውቃለች (1ሳሙ 15: 22) ።

—ተስፋ ያደረገችው አምላክ የታመነ መሆኑን አውቃለች። ቦሌዝ ሌሊት ሲነቃ፣ ሩትን እግሩ ሥር ተኝታ ማግኘቱ፣ ጌታ ከትንሣኤው በኋላ፣ እግሩ ላይ ተጠምጥማ ስትሰግድለት የታየችውን ማርያም መግደላዊትን ያሳስበናል። ቦሌዝ፣ በመንፈቀ- ሌሊት ሲነቃ ሩትን እግሩ ሥር ተኝታ ማግኘቱ፣ ጌታ ከትንሣኤው በኋላ እግሩ ላይ ተጠምጥማ ስትሰግድለት የታየችውን ማርያም መግደላዊትን ያሳስበናል።

ቦሌዝ ለሩት ሦስት ነገሮችን ሰጥቷታል፡ ይኸውም 1. ቡራኬ፡ ልጅ ሆይ ! በእግዚአብሔር የተባረከሽ ሁኚ። «ልጅ ሆይ፣ በእግዚአብሔር የተባረከሽ ሁኚ»

2 ቃል ኪዳን፡ ያልሺውን ሁሉ አፈጽሞልሻለሁ። 3. የእህል ስጦታ፡ ስድስት መሥፈሪያ ገብስ ሰጥቷል። ይህ የፍጹምነት ደረጃ ነው። ቦሌዝ ስለ ሩት በጎ ምግባር ሲመሰክር፤ «ባለጸጋም ድሃም ብለሽ የሌላ አርሻ ጉባዛዝትን አልተከተልሽም፤ ጊዜ፤ ለሩት ሦስት ነገሮችን ሰጣት፤ 1. ቡራኬ፤ የሀገራ ሕዝብ ሁሉ ምግባራ መልካም ሴት መሆንሽን አውቀዋል» ሲል ጽናትዋንና ለሥጋዋ ምኞት አለመንበርከኳን ሲገልጥላት፤ ብርሃንዋ በሰው ሁሉ ፊት መብራቱን አሳይቶላታል። ይህንንም ራስዋ አልተናገረችውም፤ ቦሌዝ እንጂ።

«ከፊተኛው ይልቅ፤ በመጨረሻው ጊዜ ቸርነትን አድርገሻል» (3: 10) ተብሎ ለሩት እንደ ተነገረላት መሆን ሲገባው፤ በመልካም ጀምረን በክፉ፤ በጽድቅ ጀምረን በኃጢአት፤ በእምነት ጀምረን በክህደት፤ በአገልግሎት ጀምረን በንግሥታዊነት፤ በመንፈስ ጀምረን በሥጋ ልንፈጽም አይገባንም (ገላ 3:43)። ከፊተኛው ይልቅ፡ እንደ ሩት የመጨረሻው እንዲሠምርልን ያስፈልጋል። ይህ ደረጃ ቃል-ኪዳን ያለበት መሆኑን፤ «ያልሸውን ሁሉ አደርግልሻለሁ» ከሚለው ቃል መረዳት ይቻላል። ሩት በመትጋትዋና ፍጽምት ታዛዥ ሆና በመገኘትዋ፤ «ሁሉን ነገር አደርግልሻለሁ» ተባለች። በመልካም አርሻ ውስጥ በሥራችን ጸንተን ብንገኝ፤ ሁሉም ነገር ይደረግልናል። ቅዱሳን ያሉት ሁሉ ተደርጎላቸዋል፤ የሰሙትን አግኝተዋል። ሩት እንደ ሌላይቱ እገትዋ እንደ ያርፋ፤ በሥጋ መንገድ ተጉዛ ቢሆን ኖሮ፤ ባል አታጣም ነበር፤ ነገር ግን፤ ያ ባል በረከትን አያመጣላትም፤ ዘግዮት ብለን የምናየውን ጸጋ አያስገኝላትም ነበር። አርስዋ ግን፤ እንደ መንፈሳዊ ፈቃድ በመታዘዝ ተጓዘች። እግዚአብሔርም የሚበልጠውን ጸጋ ሲሰጣት ቃል ገባላት።

በወጣኒነትዋ ትቃርም ነበር። በማእከላዊነት አጫጀች ያፈሉላት ዘንድ ሲታዘዙ ድካም ተቀነሰላት፤ አሁንሳ ? አሁንማ፤ «የያዝሽውን ኩታ አምጥተሽ ዘርገው» ብሎ ስድስት መስፈሪያ (ቍና ወይም ላዳን) ገብስ ሠፈረላት» (ቍ 15)። ሳትቃርምና ሳትደክም ያገኘችው በረከት ነው። ቀኑን ሁሉ ቃርማ ያን ያህል ያገኘችበት ጊዜ አልነበረም። ስድስት እጥፍ ማግኘት ታላቅ ጸጋ ነው። የእግዚአብሔር ቸርነት ከሰው ሥራ ይበልጣል። በክርስቲና ኑሮ ፀንተው እስከ መጨረሻው የተጋደሉ ሁሉ፤ በድካማቸው ከሰበሰቡት ይልቅ፤ እግዚአብሔር በቸርነቱ የሚሰጣቸው ይበልጣል። ስጦታውም በአንድ ቀን ጀምሮ የሚገኝ አይደለም። ሩት ያገኘችው፡ እስራኤል እንዲ ያላገኘት በረከት ነው። በቀርጥ ውሳኔ ተግታ በመሥራት፤ በፍጹም ታዛዥነትም ተስፋ ያደረገችው አምላክ ከቶ አላሳፈራትም። ግን፤ ሁሉንም ነገር በአንድ ጊዜ አልሰጣትም። እግዚአብሔር የታመነና ምንም ነገር የማይሳነው መሆኑን አምኖ፤ ለተከተለው ለወዳጁ ለአብርሃም የሰጠውን ተስፋ አፈጸጸም ስንመለከት፤ ለሩትም የተፈጸመላት መልካም ነገር ሁሉ፤ ከእርሱ ጋራ ተመሳሳይነት አለው። ኖኃሚንስ ምን ነበር ያለቻት? «ልጅ ሆይ ! ሰውየው ይህን ነገር ዛሬ እስኪጨርስ ድረስ አያርፍምና ፍጻሜው እስኪታወቅ ዝም በይ»። ሐዋርያትም፤ እስከ ጌታ ትንሣኤ

«ዝም በሉ ለማንም አትናገሩ» የተባሉበት ጊዜ ነበር (ማቴ 17: 9) ። ሂዱና ለእስካብ ድብ ሉ ንገሩ የተባሉበት ጊዜ እስኪደርስ፤ የተወሰነ የዝምታ ጊዜ ነበር ማለት ነው። ምዕ 4: (ዘጸግም 25: 5) በተጻፈው መሠረት፤ ቦሌዝ ከእርሱ ይልቅ፤ ለእቤሜሌክ የሚቀርበውን የቅርብ ዘመድ ፈልጎና አግኝቶ፤ «የወንድማችንን የእቤሜሌክን እርሻ ዋጀው» ሲል ጠየቀው። እርሱም፤ «እሺ፤ እዋጀዋለሁ» አለው። ቦሌዝም፤ «ርስቱን ከኑኃሚን በምትዋጀበት ቀን፤ ለሞተው፤ በርስቱ ስሙን እንድታስነሣለት፤ ከምቀቺ ሚስት ከሞጻባዊትዋ ከሩት ዳግሞ ትገባለህ አለው» ሩትንም አብረህ ማግባት አለብህ» ማለቱ ነው። ሰውየው ግን፤ «እርስዋን ማግባትስ ከአቅሜ በላይ ስለሚሆን፤ ኅላፊነቱን (መቤዠቱን) አንተ ውሰድ» አለው (1-4)። መሬቱን እንጂ ሩትን አልፈለጋትም ማለት ነው። እንግዲህ ዓለም እንደዚሁ ናት፤ የእኛ የኮነውን እንጂ፤ እኛን አትፈልገንም። ውበታችንን፤ ገንዘባችንን፤ ጉልበታችንን፤ እውቀታችንን ትጠቀምበታለች። ከዚያ በኋላ ግን፤ እንደ እርጌ ቍና ትወረውረናለች። ስለ እኛ የሚያስብ፤ የእኛ ቤዛ-ዓለም፤ ክርስቶስ ብቻ ነው።

ቦሌዝ የእቤሜሌክን ርስት ዋጅቶ ሩትን አገባት፡

እንግዲህ ሩት፤ «ሕዝብሽ ሕዝቤ ይሆናል» ብላ መጣች። «ሞጻባዊ ወደ እግዚአብሔር ጉባኤ አይገባ» (ዘጸ 23: 3) የሚለው ሕግ አላገዳትም። ወደ እግዚአብሔር ጉባኤ ገባች። ከአሁን በኋላ ግን፤ የሩት ሞአባዊነት በትውልድ ዘር ብቻ እንጂ፤ በምግባርና በእምነት አለመሆኑ ታወቀ፤ በዚህም ከእስራኤል በልጣ ተገኘች። እኛንም ክርስቲያን የሚያሰኘን፤ በሚያስተምሩን ቃል እግዚአብሔር፤ በእምነታችንና በሥነ ምግባር፤ ትሩፋታችን መጠን እንጂ፤ እግዚአብሔርን ማወቅ የምንችልበትን የቅዱስ መጽሐፍ ቃል ሳያስተምሩን፤ በስም ብቻ ክርስቲያኖች ተብለው ከሚጠሩ ቤተሰቦች በመወለዳችን ብቻ አይደለም።

ከቅዱሳት መጻሕፍት ተለይተው ራሳቸው ሳይማሩና ልጆቻቸውንም ሳያስተምሩ ከአባይ ጠንቋይና ከቃልቻ ጋር እያጨበጨቡ፤ ጀቦና አምላኪዎች ሆነው ከልጆቻቸው ጋር አብረው የሚጠፉ ወላጆች ብዙ ናቸውና ነው ። ይልቅስ እንደ ሩት ከሩቅ የሚመጡ ብዙ ወገኖች አሉ። እኛ ባናውቅበት፤ ከእኛ አስቀድመው የመንግሥተ-ሰማያት ወራሾች መሆን የሚችሉ አሉ። «ብዙዎች ከምሥራቅና ከምዕራብ ይመጣሉ፤ ከአብርሃም፤ ከይስሐቅና ከያአቀብ ጋር በመንግሥተ ሰማይ ይቀመጣሉ፤ የመንግሥተ ልጆች ግን፤ በውጭ ወዳለው ጨለማ ይጣላሉ» -ማቴ-8+11)።

ሽማግሌች ቦሌዝን እንዲህ ብለው መረቁት፤ «እግዚአብሔር ይህችን ወደ ቤትክ የምትገባውን ሴት ባርኮ፤ የእስራኤልን ቤት እንደ ሠሩት፤ እንደ ሁሉቱ እንደ ራሔልና እንደ ልያ ያደርጋት (11)፤ «አንተም በኤፍራታ ባለ-ጸጋ ሁን፤ ስምህም በቤተ-ልሔም ይጠራ፤ ቤትህም እግዚአብሔር ከዚህች ቁንጆ ከሚሰ ጥህ ዘር ትእማር ለይሁዳ እንደ ወለደችላት እንደ ፋራስ ይሁን»።

በመሠረቱ ራሱልና ልዩ የዐሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገዶች እናቶች ናቸው። በእምነት ተስባ የመጣች ሞአባዊት ሩትም ከነዚህ የእስራኤል መሠረት ከሆኑት እናቶች ጋር አብራ ተጠራች። እግዚአብሔር ከሰማኝውና ተስፋ ካደረገችውም በላይ ያልጠበቀችውን እንደ ሰጣት ተመልከቱ።

—ቤተ-ልሔም፣ ዳዊት የነገሠባት ከተማ ናት፤ ጌላም ጌታ ራሱ ተወልዶባታል። የዳዊትም ጥንተ-አያት ቦሌዝ ነው። በኤፍራታ የተጠራ ቦሌዝ በሥጋ የጌታ ጥንተ-አያት ነው። ትእማር የተናቀችና ከአረማውያን ወገኖች የተወለደች ሴት ነበረች፤ ነገር ግን፣ እግዚአብሔር እንደ ሩት አከበራት፤ የጌታችን የዘር ሐረግ የተጠራ በትን ፋሬስን ወለደች (ዘፍጥ 38)። ኖኃምን ቤተ-ሰብዋን አጥታ፤ ተስፋ የቈረጠች ከርታታ ነበረች ብለናል። አዎ. በረኃብ ምክንያት ቤትዋ ቦይ ሆኖ ቀርቶ ነበር። በመጀመሪያ ወደ ሞአብ የተሰደደችበት ምክንያት፣ ዘር እንዳታጣ ነበር፤ ነገር ግን፣ የፈራችው አልቀረም፤ የባዕድ አገር፣ ሞአብ ብቻዋን-ከመቅረት አላዳናትም። በገዛ ጥበብዋ ያደረገችው ሁሉ፣ ከተስፋ መቀረጥ በቀር ያተረፈላት ነገር የለም። ልክ በዚህ ዓይነት፣ ሥራና ትምህርት ፍለጋ፣ ባል ወይም ሚስት ለማግኘት፣ ልጅ ለመውለድ፣ ሥልጣን ለመያዝ፣ ሀብት ለማግኘት፣ ታዋቂ ለመሆን ሲሉ፣ የዚህን ዓለም መንገድ የሚመርጡ አሉ። ነገር ግን፣ የማግኘት ተስፋቸው ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ የመነመነ ይኾናል፤ አስቀድመው ጽድቅንና የእግዚአብሔርን መንግሥት ቢሹ ግን፣ የቀረውም ነገር ሁሉ በተጨማሪላቸው ነበር (ማቱ 6፡ 33)። ሩት ትታው ከመጣችው በላይ አተረፈች፤ ለእግዚአብሔር ሲሉ ማጣት እጥፍ-ድርብ በረከትን ያስገኛልና። ኢዮብ ስለ እውነት ተፈትኖ ሁሉን አጣ፤ ጌላ ግን በእጥፍ ተቀበለው (ኢዮብ 42፡ 12) ።

—«እግዚአብሔርም ለሩት፡ ልጅ የመፅኅፍን ዕድል ሰጣት» ተባለ (4፡ 13) ። የመታዘዝዋ ፍሬ ስለ ሆነ፣ የእግዚአብሔር ስጦታ ነውና። ቦሌዝ ኢዮቤድን ወለደ፤ የኖኃምን ሐዘን ወደ-ደስታ ተለወጠ። እግዚአብሔር፣ ከበለስ እስራኤል ያጣውን ፍሬ ማለት ምግባር -ወሃይማኖት፣ በሩት በኩል ከአረማውያን አገኘ፤ ኖኃምን ሕፃኑን አቀፈችው፤ ሞግዚትም ሆነችው (4፡ 16)። ጎረቤቶች ኖኃምን፣ «ሐሰባት ወንዶች ልጆች ይልቅ ለአንቺ፣ ከምትሻል፣ ከምትወድሽ ምራትሽ ተወልዶልሻልና ሰውነትሽን ያድሰዋል፤ በእርጅናሽም ይመግብሻል» አሏት (14)። በእርግጥም፣ ከሥጋ-ፍሬ ይልቅ፣ የመንፈስ ፍሬ ሰጣት እጥፍ ይበልጣል። እንግዲህ ሩት፣ «አዝብሽ ሕዝቤ፣ አምላክሽ አምላኬ ይሆናል» ያለችው የቀርጥ ውሳኔ-ቃል-ተፈጽሞላት፣ ከዘርዐ- እስራኤል ሐረግ ትውልድ-ገብታ-ተቈጠረች፤ ይልቁንም-የነገሥታት-እናት-ሆነች። ቃርሚያ በመቃረም ጀመረች፤ የእርሻው ባለቤት የሆነውን ራሱን ባለ-ጸጋውን ቦሌዝን አገባች ። ባዶ ቤት-ተቀበላት፣ ባለ-ጸጋ ሆነች። በድካም ጀመረች፤ በዕረፍት ፈጸመች። በመታዘዝ ጀመረች፤ በእመቤትነት-ፈጸመች። በስደተኛነት-ጀመረች፤ በባለርስትነት-ፈጸመች። በእንግ ድነት-ጀመረች፤ በባለ-ቤትነት-ደመደመች «በልቅሶ የሚዘሩ በደስታ ያጭዳሉ /ይሰበስባሉ» (መዝ 125፡ 5)።